

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΛΟΓΙΚΟΝ
ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΤΜΝΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΤΜΗΝΗΤΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

Καὶ Εὐχαὶ διὰ Στίχων διαφόρων μετρῶντε καὶ
μελῶν, Ποιηθέντες εἰς ὠφέλειαν, καὶ χαρὰν
τῷ μετ' ἀλαβείας ἀναγινωσκόντων,

ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΑ ΠΕΙΝΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΔΑΠΟΝΤΕ,

ΤΟΥ ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΘΕΝΤΟΣ ΚΑΙΣΑΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτῷ παύλαβῶς τε καὶ γορυπετῶς ἀφιερωθέντες τῇ

ΠΑΝΑΧΡΑΝΤΩ, ΚΑΙ Α' ΕΠΙΛΑΘΕΝΩ,

ΜΗΤΡΙ

Τῷ Βασιλείῳ τῷ Οὐρανῶν, καὶ Βασιλίᾳ τῷ ὅλων.

Νῦν δὲ Πρῶτον τύποις ἐκδοθέντες,

Δαπαῖν τῷ ἐντιμοτάτῃ Χατζῇ Κυρ Θεοδώρῃ, Τίς Χατζῇ
Κώστα Τερραβιώτῃ.

~~~~~  
~~~~~

Ε' Ν Ε Τ Ι' Η, Σ Ι Ν,

α ψ ό. 1770.

ΠΑΡΑ ΑΝΤΩΝΙΩ, ΤΩ ΒΟΥΡΤΟΛΙ.
CON LICENZA DE' SUPERIORI, E PRIVILEGIO.

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

A Vendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del Pubblico Revisore *Don Natal dalle Laste* nel Libro intitolato *Lodi alla Beatissima Vergine MS.* non v'esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Secretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi, concediamo Licenza ad *Antonio Bortoli* Stampator di Venezia, che possi esser stampato; osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librarie di Venezia, e di Padova.

Data li 21. Agosto 1768.

(

(*Alvise Vallareffo Risor.*

(*Francesco Morosini 2. Kav. Proc. Risor.*

Registrato in Libro a Carte 355. al Numero 2524.

Daide Marchesini Segretario.

ΠΑΝΤΑΪΝΑΣΣΑ.

ΝΕΡΟ, ἡ τὸ ἐδέχθηκε διὰ μεγάλο δῶρον,
 Καὶ ποῖος ἑνας Βασιλεὺς, ὅχι τῶν σαυροφόρων.
 Κ' ἐκεῖνο κοίλῃ τῇ χειρὶ ἐκ ποταμῶ παρμένον,
 Καὶ τῷ περσίου Βασιλεῖ περνώντι προσφερμένον.
 Καὶ ἀπὸ Ποιόν; ἀπὸ πτωχόν ἕνα τῇ πολιτείᾳ,
 Πλέσιον ἢ φιλόσοφον ἀλλ' ὅμως τῇ καρδίᾳ.
 Καὶ ὕμνος, ἡ νὰ μὴ δεχθῇ ἐν μεγαλοπρεπείᾳ,
 Καὶ τίς ἢ ἡ Παμβασίλισσα, τῇ ὅλων ἡ Κυρία;
 Καὶ ἀπὸ ποιόν; ἀπὸ πτωχόν ἕνα τῇ ἀληθείᾳ
 Τῇ ἀρετῇ, πλὴν πλέσιον τῇ ταύτης δολαβείᾳ.
 Μῆλον, ἡ τὸ ἐδέχθηκε μὲ περὶ χαρείας
 Ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος, ἡ δάμβρος τῆς καρδίας,
 Διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς, ἡ αἰσιόνητά τῆς,
 Καὶ μίαν πόλιν αὐτ' αὐτῇ δίδει εἰς χάρισμά τῆς.
 Καὶ λόγος, ἡ νὰ μὴ δεχθῇ μετ' ὀμνείας θείας
 Μήτηρ τῆς Λόγος, ἡ Θεὸς ἀπάσης βασιλείας;
 Καὶ νὰ μὴ δώσῃ αὐτ' αὐτῶν μίαν μικρὴν οἰκίαν;
 Ἐκεῖ εἰς τὴν ἐραῖον ἐκείνῃ Βασιλείᾳ;
 Εἰς τῆς ἀχραῖας πόδας σε τῆς πόνης τῇ χειρῶν με,
 Τῆς τῇ χειλέων με καρπῶς, τὰ αὐτῇ τῇ φρενῶν με,
 Ἀφιερώω τὸ λοιπόν, γονυκλιτῶς προσφέρω,
 Δελὸς σε ὁ ἐλάχιστος, ἡ τρέμω δέ, ἡ χαίρω.
 Χαίρω διὰ τὴν προσφοράν τῇ πάντων Βασιλείᾳ,
 Τρέμω διὰ τὸ πενιχρόν, μὴ τὸ καταφρονήσῃ,
 ἡ ΛΠ Ε Α Καὶ

Καὶ δὲν γυρίσῃ νὰ τὸ δῇ; ἡ νὰ τὸ ἀλογήσῃ,
 Καὶ, ὡς κατὰ ἐπίσταται, νὰ τὸ ἀεργετήσῃ.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ὁ Ἰησοῦς, Τίος σε, ἡ Θεὸς με,
 Ὁ τῇ Ἀγγέλων Βασιλεὺς, ἡ ποιητὴς τῆς Κόσμου,
 Ἐδέχθῃ, ὡς κοινὸς Πατήρ, τὸν ὕμνον τῇ Παιδίᾳ,
 Καὶ τὰ τῆς χήρας δύο λεπτά ὑπὲρ τὰ τῇ πλεσίᾳ.
 Οὕτω καὶ γὰρ παρακαλῶ διὰ τὸ ὄνομά σε,
 Καὶ ἱκετεύω ἐκτενῶς τὴν ἀγαθότητά σε,
 Πρόσδεξαι, Μήτηρ ὡς κοινὴ, ἡ τὴν ὕμνολογίαν
 Τῆς ἀπὸ βρέφους δέλῃ σε, ὅμως ἡ τὴν καρδίαν,
 Παντάνασσα, Πανύμνητε, Παρθένο μήτηρ Κόρη,
 Ὡς ἀπαιτῶσιν οἱ σεμνοὶ τῇ ὕμνολόγων ὅροι,
 Τὰς ἐν αὐτῇ τῇ ταπεινῇ Βίβλῳ τῇ ἱερῶν σε
 Ἀσμάτων, ἐγκωμίων τε, ἡ ὕμνων τῇ τερπνῶν σε.
 Καὶ δώρησαι, ὡς Ἀγαθὴ, τοῖς σὲ ὕμνολογῶσι
 Τὴν προσησίαν σε αἰ, ἡ ζῶσι, ἡ θανῶσι.
 Καὶ αὐτὸν δὲν ἔχη, ὡς μικρὴ, πάλμπολλα ἡ μεγάλα;
 Λόγια χρυσοσομικὰ, ῥητορικὰ, ἡ ἄλλα,
 Ἐχει δέ, ἔχει ἡ αὐτῇ μικρὴν δοξολογίαν
 Τῆς Θεανθρώπου σε Τίς, ἡ αἶνεσιν Ἀγίαν.
 Ὑμνολογεῖ τὸ ἁμῶμον τῆς ἐπὶ γῆς ζωῆς σε.
 Δοξολογεῖ τὸ πάντα γνον τῆς ἱερᾶς ψυχῆς σε.
 Ἐκπλήττεται τὴν ἄβυσσον τῆς ταπεινώσεώς σε.
 Ἐξίσταται τὸ πέλαγος τὸ τῆς σωτέώς σε.
 Κηρύττει τὸ ὑπερφύες τῆς σῆς Φιλανθρωπίας.
 Κροτεῖ τὸ ὑπὲρ ἔννοιαν ἀγάπης σε τῆς θείας.
 Γνωρίζει τὸ ἀσύγκριτον τῆς ἀγιότητός σε.
 Ἀνὰ φημεῖ τὸ ἔξοχον τῆς κυριότητός σε.
 Ὑπερυψοῖ τὸ ἄφθασον τῆς σῆς μεγαλωσύνης.
 Καὶ μεγαλιώνει τὸ πολὺ τῆς σῆς ἀγαθωσύνης.
 Ὑμνεῖ τὸ αἰερμιλεύδον τῆς σῆς Κόρη ἀγνείας.
 Αἰνεῖ τὸ ἀκατάληπτον τῆς σῆς Μήτηρ λοχείας.
 Αἰδεῖ

Ἄ, δὲ πᾶ μεγαλέας, ψάλλει τὰς χάριτάς σε,
 Λαλεῖ τὰς δυνασίας σε, βοᾷ τὰ θαύματά σε.
 Δοξάζει τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀκραύ σε παρρησίαν.
 Ἐγκωμιάζει τὴν θερμὴν ὑπὲρ ἡμῶν προσβίαν.
 Καὶ ἐκθαλάζει τὰς σεπτάς, καὶ θείας ἀρετάς σε,
 Καὶ ἰορτάζει τὰς λαμπράς Ἀγίας Ἐορτάς σε.
 Τὸ ὄνομά σε ὡλογᾷ, τὴν Μαριὰμ γεραίρει,
 Τὰ καὶ σὲ πάντα τιμᾷ, τὸν ἔπαινον προσφέρει.
 Ταῦτα ἡ βίβλος ἡ μικρὴ, ἡ νυνὶ προσφερομένη
 Τῇ σῇ μεγαλειότητι, καὶ ἀφιερωμένη.
 Ταῦτα αὐτῆς οἱ θησαυροί, ταῦτα αὐτῆς τὰ πλάτη,
 Οἱ λίθοι οἱ πολύτιμοι, οἱ μαργαρίται τέτοι.
 Ἐκ τῶν σὺγκεται αὐτὸ δῶρον τὸ ταπεινόν με.
 Τὸ λογικόν Ἐγκόλπιον, καὶ τὸ καμυλίον με.
 Ὅπερ προσφέρω δευλικῶς τῇ σῇ νυνὶ βασιλείᾳ,
 καὶ σῶμα δέ, καὶ τὴν ψυχὴν, σὺν ᾧ καὶ τὰ τέλα.

Μηνὶ Ἀνγέσῳ. α. ψ. ξ. ζ.

Τῆς Παναγίας Βασιλείας σε.

Αἰώνιος Λάτρης.

Καισάριος.

ΤΟΙΣ

ΤΟΙΣ ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΟΙΣ,
 ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΙΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ.

Ἀδελφοὶς Καισάριος ἀτελής εὖ πράττειν.

Τὸ μὲν ψωμὶ γυωρίζεται εἰς ἕνα περυσμέμον,
 Καθὼς ὁμοίως τὸ μερὸ εἰς ἕνα διψασμέμον,
 Πόσο καλὸ, πόσο γλυκὸ, καὶ πόσον ἀγαθαῖον
 Ὑπάρχει εἰς τὸν ἀνθρώπον, καὶ γέροντα, καὶ νέον.
 Ἡ Προσούχη γυωρίζεται εἰς ἕνα χορτασμέμον
 Ἀπὸ αὐτῇ τὴν Προσούχῃ, καὶ καταδροσισμέμον,
 Πόσο καλὴ, πόσο γλυκεῖα, καὶ ἀγαθαῖα
 Ὑπάρχει εἰς τὸν ἀνθρώπον, καὶ πλὴν τιμιωτάτη.
 Ὅτι ἐκεῖνα, τὸ κορμὶ μόρον ζωογονεῖ,
 Συσταίμεσι, ἀφραίμεσι, καὶ τὸ διατηρεῖ.
 Αὐτὴ καὶ σῶμα, καὶ ψυχὴν, ζωογονεῖ, συσταίμεσι,
 Τὰς δαίμονας παλαιπωρεῖ, καὶ τὸν Θεὸν ἀφραίμεσι.
 Καθὼς περὶ δὲ καὶ διψᾷ τὸ σῶμα, καὶ γυρᾷ
 Ψωμὶ μερὸ πρὸς σύστασιν, καὶ ὁ μερὸς τὰ προμνησθεῖ.
 Τὸ ὅμοιο καὶ ἡ ψυχὴ περὶ, διψᾷ, γυρᾷ
 Τὴν Προσούχῃ πρὸς σύστασιν, ποσῶς δὲν εἰρηνεύει.
 Καὶ καθὼς ὅταν τὸ κορμὶ ψωμὶ μερὸ δὲν βρῇσκα,
 Δὲν ὑπομένει, δὲν βαστά, χαίεται, ἀποθνήσκει.
 Τὸ ὅμοιο καὶ ἡ ψυχὴ ἢ αὐλὸς παθαίνει,
 Ὅταν δὲν ἔχη Προσούχῃ, χαίεται, ἀποθαίνει.
 Ἀλλ' ὅμως ὅταν τὸ κορμὶ χαρὴν καὶ ἀποθάνῃ,
 Γίνεται χαῖμα, δὲν γυρᾷ, καὶ λυτὴν δὲν λαμβάνει.
 Ἡ δὲ καὶ μένη ἡ ψυχὴ ἀθάνατα πεθαίνει,
 Ὀλίβεται ἀκατάπαυστα, καὶ πόρος ὑπομένει.

Καὶ

Καὶ καθὼς ἕνας τῷ κορμῷ ψωμί μερὸ δὲν δώσει,
Κολάζεται ἀπὸ Θεοῦ, μὲ τὸ μὴ τὸ σκοτώσῃ.
Εἴτ' ἢ ὅταν τῆς ψυχῆς τὴν Προσέχλῃ δὲν δώσει,
Τὴν κόλασιν ἀπὸ Θεοῦ δὲν θέλει τὴν γλυτώσει.
Καθὼς δὲ καθεὶ ἀνθρώπος ἐμμοιάζεται φρουρῶν,
Καὶ καθ' ἡμέραν τὸ κορμὶ τὸ φέβει τὸ ποτίζει.
Εἴτ' ἢ ὁμοίως ἄλλωτ' ἢ διὰ τὴν ψυχὴν τῆς
Νὰ διμῇ καθημερινὰ φροβῶν τὴν Προσέχλῃ τῆς.
Ὅμως ἐπὶ τὸ κορμὶ ὅσον ὑπὲρ τὸ δευρὸν
Περιποιᾶται, φέβεται, τόσο μᾶς βλάπτει πλέον.
Ἡ δὲ ψυχὴ τὴν Προσέχλῃ ὅσο τὴν ἔξαπλώνει,
Τόσο καλὸ μᾶς προξερῇ, τόσο μᾶς γεφαρώνει.
Ὅθεν ψυχὴ ἀγαπῆται, ἰδὲ μίαν τελείαν
Καὶ Προσέχλῃ χαρμονικὴ, ἢ ἀνυμνολογία,
Τελεία πλήρῃ ἢ σωτομος, σωτομος ἢ γλυκεῖα,
Γλυκεῖα ἢ θαύματος, θαύματος ἢ θαῖα.
Δοξολογία πρὸς Θεοῦ, ὕμνοι τῆς Παραγίας,
Μὲ μίαν, καθὼς βλέπετε, νόστιμῳ γιχαργίαν.
Ἰδὲ λοιπὸν ἐδῶ ψυχὴ, ἀγαπῆται, Ἀγία,
Ἡ ἐδική σου ἡ φροβῆ, ἢ ἡ ζωογορία.
Ἡ ἐδική σου ἡ χαρὰ, ἢ ἡ ἐπιθυμία,
Εἰς τὴν τὴν Εἰς τὴν τὴν ἱερὸν τελείαν.
Εἰς τὴν τὴν ἀληθινὰ λεγόμενον πρεπόμτως,
Ὅρματι ἢ χάριτι μὲ τὸ μὴ εἶναι ὄρτως.
Διότι τὴν ἐγκόλπια τὸ γῆθος μας γρωρίζει,
Καὶ ἔχον εἰς καθεδράμους, ἢ τὴν καλλωπίζει.
Εἴτ' ἢ τὴν καρδίαν μας, ὅπως ἢ ἡ καρδία
Τὸ γῆθος διὰ τὸν ὅρον τῆς ἔχει τῇ ἀληθείᾳ.
Ἄλλο ἅπαντ' ἐγκόλπια δὲν ἔχομεν γολιδί,
Ὅπως τὸ σῶμα τὴν γολὴν πᾶσι πολλὴν μὴ δίδῃ.
Καὶ ἄλλο, ἔξω ἀπ' αὐτὸ, δὲν εἶναι μὴ γολίζῃ,
Καὶ τῆς ψυχῆς πᾶσι γολὴν ἢ χάριν μὴ χαρίζῃ.
Εἴτ' ἢ

Εἴτ' ἢ τὴν γεμίζομεν, ἢ τὴν καταπυκνῶμεν,
Μὲ λίθους τῆς πλὴν ἀκριβῆς, ἢ τόσο τὴν τιμῶμεν.
Εἴτ' ἢ μὲ τῆς πλὴν καλῆς λόγου σωτεθεμένου,
Ὡς καθὼς φαίνεται ἐδῶ, εἶναι ἢ τιμημένου.
Εἴτ' ἢ εἰς τὸ γῆθος μας ὄντας φωτοβολῶν,
Εὐγάζει λογὴς λογῶν ἀκτίνας ἢ πετῶν.
Εἴτ' ἢ εἰς τὴν γόματα ὅπως τὸ διαβάξω,
Μαρμαρυγὰς θαῖα φῶτος τὴν γόματα δὲ γάζω.
Εἴτ' ἢ εἰς τῆς πτωχῶν μὴ εἶναι δὲν μπορῶν,
Διότι μὴ τὴν κάμω δὲν ἔχω, δὲν ἀρκῶν.
Εἴτ' ἢ πλῆστοι πτωχοὶ μπορῶν μὴ τὴν ἀποκτήσω,
Φθαίει τὸ μὴ τὸ ὀρεχθῶν μόνον μὴ τὸ ζητήσω.
Εἴτ' ἢ δίδω τὴν γολὴν ἢ ὀλιγοχρῶν,
Καὶ πλεοράκας ἀτιμῶν, κακῶν, ἢ ὀλεθρῶν.
Εἴτ' ἢ δίδει τὴν γολὴν, ἢ τί γολὴν, Ἀγία.
Καὶ ἐμδοχὸν παμπότῳ καλῶν, ἢ αἰωνίαν.
Εἴτ' ἢ ἔχω ἐκ τῆς γῆς τὴν ὕλιν τὴν εἰς,
Εἴτ' ἢ δὲ ἀπὸ τὸν μῦθον, μέσα ἀπὸ τὴν καρδίαν.
Πρὸς τῶν δὲ Εἰς τὴν γολὴν λέγεται τελούταιον,
Διότι εἰς τὸν κόλπον σου πάντα τὸ ἔχεις πλέον,
Καὶ ὅπως πᾶς χριστιανὸς, ἔχεις σωμιλίαν,
Μὲ ποῖον δὲ; μὲ τὸν Χριστὸν, ἢ μὲ τὴν Παραγίαν.
Σωμιλωρῶντας δὲ μὴ αὐτῶν, τί δόξας, ἢ τί δῶρα
Λαμβάνεις σὺ ἀπὸ αὐτῶν, καταλαμβάνεις τώρα.
Νὰ σὲ εἰπῶ, ὅσα τιμὰς μὲ τὸν Οὐγγροβλαχίας
Λαμβάνει ὅταν ὁμιλῇ; ἔδω ἐπ' ἀληθείας.
Νὰ σὲ εἰπῶ, ὅσα τιμὰς μὲ τὸν τῆς Μοχοβίας
Λαμβάνει ὅταν ὁμιλῇ; ὀλίγα μετὰ βίας.
Μὰ πόσα πέρνω; ἐρωτᾷς; ἐμταῦθα μὲν λαμβάνεις
Εἴτ' ἢ τὴν πλασίου ἀπ' ὅσα τὸν μῦθον βαφῶν,
Εἴτ' ἢ τὸν Παραδείσον, τὴν θαῖαν βασιλείαν,
Τὴν δόξαν τὴν ἀγγελικὴν, ζωνὴν τὴν μακαρίαν.
Ἡ

Η' Βίβλος εἶναι δὲ μικρὴ, ὀλιγοστὴ, βραχεῖα,
 Η' θελεις πῆ, καὶ πῶ χωρεῖ λόγια τῶσα θεῖα;
 Ὅτι διὰ τὰ ὑμνηθῆ τοιαύτη μιὰ Κυρία
 Βιβλίον πρέπει Οὐρανός, καὶ πᾶσα ὑμνοδία.
 Κὴ Μελίσσα Ἀγαπητὴ εἶναι ἡ βραχυτάτη,
 Εἶναι δὲ μέσα γὰ γλυκὰ ἡ πλέον γλυκυτάτη.
 Καὶ Ἀνδρῶν ἐν πεταμοῖς εἶναι ἡ μικροτάτη,
 Ἀλλ' εἶναι ἐν ταῖς μεσικοῖς ἡ ἀσματικωτάτη.
 Καὶ τὰ μαργαριτάρια μικρὰ μὲν τὰ θωρόμεν,
 Εἶναι δὲ τιμιώτατα, καὶ ὅλοι τὰγαπόμεν.
 Καὶ λίθοι οἱ πολῦτιμοι, ἀλλ' ὅμως ἀγοράζω
 Ὁλκάκρον τὸν Ὀλυμπον μὲ εἶνα λογιᾶζω.
 Καὶ κόρη ἡ τῆς ὀφθαλμοῦ, ἀλλ' ἀγομοχωρήτως
 Τὸν ἑραμόντε καὶ τὴν γῆν χωρεῖ ἀμαρτιρρήτως.
 Καὶ οἱ φωστῆρες πέραν δυὸ εἶναι καὶ περὶ
 Τῶν τῶσων Ἀζωρὸν τὴν πληθύν, καὶ ἀκτινοβολᾷ.
 Τῆς λίθου τῆς πολυτελεῖς πάντοτε τῆς σφαλόμεν
 Καὶ εἰς κιβώτια μικρὰ, ὅσοι τῆς ἀποκτείνω.
 Καὶ τῷ χρυσέῳ τὰ παγγυὰ μικρὰ ἐγὼ τὰ ξύρω,
 Δὲν μπόρεσα δὲ ἀπ' αὐτὰ καλνῆτερα μὰ εὐρω.
 Εἰς τὸ πολὺ διδάσκειν οἱ ἐπὶ τῷ ὀχολέῳ
 Δὲν εἶναι πάντοτε τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πλεόν.
 Οἱ ὕμνοι δὲ εἰς ἑκατὸν καὶ εἰς, καθὼς ὁρᾷτε
 Πολλοὶ λογιᾶζω, καὶ ἀπλοὶ, καθὼς τῆς ἀγαπάτε,
 Καὶ τέλος τῆς Δαμασκηνῆς εἶναι, ὅπως φολίζω
 Ὅλος τῆς ὕμνου πλάσι, καὶ τῆς ἐπισφραγίζω.
 Χαίρετε ἔν Ἀγαπητοί, ἑρῶντε, δύτχαίτε,
 Ἀδόμεντες, ψάλλοντες αὐτῆς, καὶ σὺν Κυρίῳ ζήτε.

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΛΟΓΙΚΟΝ.

Η' Γ Ο Τ Ν,

Βιβλίον, περιέχον ὑμολογίας εἰς τὴν

ΠΑΝΑΓΓΕΛΙΑΝ.

Τ' Μ Ν Ο Σ Α'.

Ἀγε Σὺ,
 Λόγε Θεῶ σοφία,
 Σοφίας φωτισμὸν,
 Δὸς κάλλος ὀνομάτων,
 Καὶ λέξεων ἐσμὸν,
 Ὅπως τὴν σὲ Τεκῆσαν
 Ψυχῆς με πλατισμὸν.
 Μὴ περ Θεῶ,
 Διὰ τὰ ἡμπορίση
 Καὶ πάλιν ταπεινὰ,
 Σπὲς ἑρπῆς νανέβη,
 Πρέπει ἀληθινὰ,
 Μὲ λέξεις ἑρπῆας
 Διὰ τὰ ἐπαιτᾷ.

Νὰ σὲ ἰδῇ
 Τὴν δόξαν, καὶ τὰ κάλλη,
 Οὐσία λογικὴ,
 Οὐ μόνον αἰθρωπεία,
 Μὰ καὶ Ἀγγελικὴ,

Λάμψον ἐμὴ καρδίαν
 Εὐφροίαν νοημάτων,
 Δοξολογῶ, ὡς ἔσαν
 Ἐν τῇ σὲ παινέσῃ
 Καὶ πάλιν τὰ κατέβη
 Τὰς ἀρετὰς τῆς θείας

Ὅπως δὲ ἔχει ἄλλη
 Ὅσων πολλὰ Ἀγία,

Ἡ δόξα σου ὅς εἶναι,
 Ὡς δόξα Θεϊκή.
 Νὰ μάθῃ δὲ
 Κεῖν' ἡ τὴν σοφίαν,
 Καὶ ἐτ' ἰδὲ βαλθῇ
 Μητέρα τῶ Τ' ψίχας,
 Καὶ νὰ ἀξιώσῃ
 Νὰ αὐμολογήσῃ,
 Μὲ λόγια ἀληθῆ.
 Ὅτι ἀλλοιῶς,
 Κάθεσαι ὑμολόγος
 Ὅσῳ πολλὰ σοφός,
 Πόρρω πολλὰ ἀπέχει,
 Τῆς δόξης σου σαφώς.
 Ὡς δόξης σου ἀρρήτως,
 Καὶ ἀπ' αὐτὸ τὸ φῶς.
 Ὅθεν ἐγὼ
 Νὰ μὴ ἀποπολήσω
 Γιατὶ αἶμα ἀμαρτίας;
 Μὴ γένωτο Μαρία,
 Καὶ Μητέρα ἀληθῆς.
 Εἰ γὰρ πάντες δοξάζω,
 Καὶ σύ με συμπαθεῖς.
 Ὡς πῶς Ἀγνή
 Εὐφραίνῃς τὸ δοχεῖον
 Εὐκείνῃ τῇ Τίᾳ.
 Πῶς μπόρῃς νὰ φθάσῃς,
 Συγγενεῖαν Θεῷ.
 Τρέμω νὰ τὸ νοήσω,
 Τῇ κόσμῳ, τῇ λαῷ;
 Βαβαί, βαβαί,
 Ὡς πόση ἀγιότης,
 Εὐστάθῃ ἀρετῇ
 ἵνα ἐπιδημήσῃ,
 Ἡ δαρεῖα αὐτῇ
 Εἰ σοὶ Παρθενομήτορ,
 Κί-

Τολμῶ εἰπεῖν, καὶ κεῖναι,
 Καὶ γλῶσσαν ἑρπύσαν,
 Τῶν Οὐρανῶν τῇ Κτίσει,
 Καὶ νὰ θεολογήσῃ
 Παρθένε, καὶ δόλως,
 Ὅσῳ πολλὰ κίαν ἔχῃ.
 Καὶ δόξης ἀσυγκρίτως
 Λοιπὸν νὰ σὲ ὑμνήσω,
 Νύμφη Θεῷ Ἀγία,
 Καὶ σὲ ἐγκωμιάζω,
 Μόνη ἐσὺ τὸ Θεῖον
 Πῶς ἔφθασας νὰ πιάσῃς
 Ἀμὴ νὰ τὸ ξηγήσω
 Καὶ πόση καθαρότης,
 Διὰ νὰ καποικήσῃ
 Εἰ σοὶ Θεογενήτορ,
 Εἰδῶ,

Κόρη προσκυνητή.
 Ὡς πῶς λοιπὸν
 Μπρῶτὸ νὰ πῶ ἀξίως
 Το ἀποστολικόν,
 Ὡς βάθος τῆς ἀγνείας,
 Ἀφ' ἧς τὸ Θεῖον
 Τ' ἴσος ἐπαπεινώθη,
 Αὐτὸ τὸ δελικόν.
 Χαῖρε Σεμνή.
 Χαῖρε δεδοξασμένη.
 Χαῖρε ἡ ποθητή.
 Χαῖρε δόλορημένη.
 Χαῖρε ἡ Εὐκλεπή.
 Χαῖρε Τ' περαγία.
 Χαῖρε ἡ λαβδότη.
 Τὰ Χερσβίμ
 Θωρῶντάς σε τὸ κάλλος,
 Θεόνυμφε Ἀγνή,
 Τὰ Σεραφίμ ὑμνοῦσι,
 Πανάχαρτε Σεμνή,
 Οἱ Θρόνοι σὲ δοξάζουσιν,
 Ἀπαύσω ἐν φωνῇ.
 Ὁ Οὐρανός
 Ὅλος Παρθένε χαίρει,
 Αἰεὶ θεοπρεπῇ,
 Κατέχων εἰς τὰς κόλπους,
 Κόρην Θεοπεπῇ,
 Κόρην ἀγιοπάτῃ,
 Καὶ μεγαλοπρεπῇ.
 Πᾶσα ἡ γῆ,
 Ὅλη ἡ Οἰκουμένη,
 Δοξάζει σε ὑμνεῖ.
 Ὅλος ὁ κόσμος ὅλος
 Πύτει σὲ προσκυλεῖ,
 Προσάτῃ σὲ γνωρίζει,
 Εἰς, καὶ ἐπαινεῖ.

Εἰδῶ, καὶ ἀρμοδίως,
 Ὡς πλεῖτος παρθενίας,
 Κύριος ἐμορφώθη
 Χαῖρε λελαμπρυσμένη.
 Χαῖρε χαριτωμένη.
 Χαῖρε ἀγνή Μαρία.
 Εὐφραίνονται μεγάλως,
 Καὶ σὲ ἀδύφημοι,
 Καὶ σὲ ἐγκωμιάζουσιν
 Καὶ δόξαν σοὶ προσφέρει
 Εἰς ὑπερτάτης τέως
 Καὶ Θεοειδεσάτῃ,
 Κόρη δόλορημένη,
 Αὐτὸς ἀναμφιβόλως
 Ἀπαύσω μακαρίζει

Εἰκὼν Πατρὸς
 Τ' ἄρχει ὁ Τίος σου.
 Σὺ δὲ εἰκὼν Τῆς.
 Οἷς τις θαρεῖ ἐσθ' αἶ,
 Τ' ὁν τὸν τὴ Θεῶ.
 Ω' θείας θαλάσας,
 Δῶκε θεοποιῶ.
 Ἀπὸ Γαστρὸς
 Ἀρρύδων μὲν γοναῖται,
 Ο' Λόγος τὴ Πατρὸς.
 Ἀπὸ τῆς γαστρὸς
 Καὶ ἀπὸ τῆς γαστρὸς
 Σὲ τῆς Τ' περαγίας,
 Πατρὸς, καὶ Μητρὸς.
 Ἀφρατος μὲν
 Ἡ γονυσις ἐκείνη
 Ἀφρατος καὶ αὐτὴ,
 Εκεί δίχως Μητέρα,
 Ω' Πίσις με σεπτῇ,
 Τ' ὅσας δὲ μία,
 Ἡ δὲ φύσις διττή.
 Ω' τὴ φεικτῇ,
 Καὶ θεῶς Μυστηρίων,
 Τῆς τὴ Ἀδὰμ ἀρᾶς,
 Δί' εἰ ἅπαν ἐσφώθη,
 Τὸ γένος τῆς φθορᾶς,
 Χειρὸς, καὶ Παναγία,
 Εἰς τῆς τῆς χαρᾶς.
 Ο' λα τὰ σὰ,
 Θεόνυμφε Μαρία,
 Ἀγγέλων καὶ βροτῶν,
 Ἐκπλήττεισιν Ἀγγέλων
 Πολλῶ μάλλον θνητῶν.
 Λοιπὸν ἐλπίσόν με,
 Κράζω γονυπετῶν.
 Φῶς ὅλη σὺ,

Πατρὸς, καὶ Θεός σου.
 Βλέπει βεβαιωμένη
 Ο' φως μακαρίας,
 Καθὼς ὁμολογᾶται,
 Καθὼς ἐμαρτυρήθη,
 Σὲ τῆς Τεισμακαρίας,
 Ἡ' ἐκ Πατρὸς ἐγέννη,
 Εἰδὼ δίχως Πατέρα.
 Εκεί κεδὼ ἡ Θεῶ,
 Τῇ κοσμουπεῖα.
 Δί' εἰ ἐλδ' θερῶθη
 Εἰσάθηκα αἰτία
 Θεός σεπτε Κυρία,
 Τὸν νῦν, καὶ Ἀρχαγγέλων,
 Λοιπὸν σὺ φάτισόν με.

Φῶς εἶσαι Παναγία,
 Φῶς Κόρη ἐκ φωτός,
 Φωτὸς τῇ ἀκηράτῃ,
 Τ' ὅς ὁ ὁρατός
 Κόσμος φωταγωγεῖται,
 Μὰ καὶ ὁ νοητός.
 Ω' τί χαρὰ,
 Νὰ ἔχω ἐγὼ μίαν
 Καὶ νὰ μὲ ἀγαπᾷ
 Πλέον παρὰ Μητέρα,
 Νὰ μὲ περισκεπᾷ.
 Λοιπὸν πῶς τὸ κοινῇ
 Γίαντῶν νὰ σιωπᾷ;

Φῶς με, καὶ ὁδηγία,
 Φωτὸς τῇ ἀοράτῃ,
 Φωτὶ περικρατεῖται,
 Ο' λώφωτον Κυρίαν,
 Καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα
 Νὰ σέκη, καὶ τὰ χεῖλη

Ψαλλόμενος πρὸς τὸ, Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Ο' Ἀγγελοι νὰ λαλῶσι
 Πάντα σὲ πρέπει Κυρία,
 Ως ἦσαν συνειδησιμῶν
 Ἀγγελοι ὅταν ἐξῆσαν,
 Τὰ Ἀγία τῶν Ἀγίων,
 Μαζίσε συνωμιλῶσαν,
 Τώρα λοιπὸν ὅπως εἶσαι
 Στὴς ἑρανὲς συνεδρίαις,
 Τίς πλέον νὰ ποιοκότης
 Ο' θεὸν ἐγὼ ὁ ἀρχεῖος.
 Πῶς Κόρη νὰ ποιοκότης
 Στὸ ἐλπίσῃς ἐλπίζω
 Ἀρχὴ ἐσὺ σωτηρίας
 Ως τὸν Θεὸν συλλαβῶσα
 Κόσμος παντὸς τὸν Σωτήρα.
 Εἰσὺ λοιπὸν τὸν φυλάττεις
 Ἐκ τῆς ὀργῆς τῇ Τίσῃ
 Πρεσβύτα, διουμένη.

Μαζίσε, νὰ σέπαινεσι,
 Βασιλιάς με Μελίς,
 Ἐκ βρέφους, καὶ μαθημένη.
 Καὶ χρόνος ἐκαποικῶσας
 Ως ἀπῆτιόν σε οἰκεῖον,
 Ως ἐκ αὐτοῦ ἀπορεῖσαι.
 Αὐτότι, καὶ προσκυνῶσαι,
 Μὲ τὸν Θεὸν Βασιλεύς,
 Μαζίσε νὰ ὁμιλήσῃ,
 Ο' αἰθρῶπος ἀνάξιας.
 Μαζίσε νὰ συλλαλήσῃς
 Ο' μως ἐγὼ, καὶ ἀρχίζω.
 Ἐφάνης τῆς παγκοσμίας.
 Πανάχαυτε, καὶ τεκῶσα,
 Καὶ Ἀδὰμ τὸν ὁλεῖται.
 Τὸν Κόσμον, καὶ ἀπαλλάττεις
 Πανάχαυτε, καὶ Θεὸς σε,
 Αἰεὶ, καὶ παρειαμένη.

6
 Ο Βαπτιστής μαρτυρεῖται,
 Ἡ Μήτηρ σὺ ἐπομένως
 Καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς προκρίτοις
 Μελχισηδὲς ἐδοξάσθη,
 Τῷ Θεῷ δὲ ἐκέντω
 Σὺ δὲ Ἀγνή δι' ἀγνείαν.
 Καθήμενον εἰς τὸν ὄρον
 Βλέπει ποτὲ Ἡσαίας,
 Σὺ δὲ αὐτὸν συλλαβῶσα.
 Μωσῆς ὁμῶς, καὶ Ἡλίας,
 Μὴ φέροντες νὰ ἰδοῦσι
 Εὐδὲ εἶχεν ἰχύσεις
 Τῷ ἀσυγκρίτως Ἀγίαν,
 Τ' περὶ ᾧ, μεγαλιώως,
 Τίς σύγκρισις Βασιλίδος,
 Διὰ μέγας δορυφορεῖσιν
 Αἱ Ἐξουσίαι ποθεῖσιν
 Αἱ Κυριότητες αἶνον
 Ποῖος ποτὲ Ἡσαίας,
 Τὴν Κόρην δὲν πὺν πισδύει;
 Ἀνδρὶ τῷ εἶχε πισδύση,
 Τίς Σολομώντος σοφία
 Ἐν ἀκραιβείᾳ μεγάλῃ
 Τὸν πλεόντῳ χαρισμάτων
 Ποῖος Δαβὶδ ποτὲ λύρα,
 Δὲν λέγει τὰ μεγαλεῖα
 Τὰς χαριτάς τις δὲν φάσκει,
 Τίνος λοιπὸν τίνος γλώσσα
 Εἰς ποῖας δὲ ἤνθ' ἀδικαίων,
 Δὲν ἦν χηματισμὸν
 Ποῖος Ἀδάμ, ποῖα Εὐα,
 Εὐαδὴ νὰ μὴ νοήσῃ
 Τὸν Ἰησοῦν, τῷ Μαρτίαν,
 Χαῖρε σκληρὴ Θεοδόχε.
 Χαῖρε σεμνὴ Θεοτόκε.
 Χαῖρε λαβὴς Θεοφόρε.

Ταῖς

Εἰς γεννητοῖς μέζων κείται,
 Ὡς μέζων βεβαιωμένος
 Ἀγγέλοις τοῖς ἀγεννήτοις.
 Καὶ ὁμοῖος ὠνομάσθη
 Τῷ Θεῷ ἱερωσιώλῳ.
 Μήτηρ Θεῶν κατ' ὅσιαν.
 Τὸν Κύριον τῆς αἰώνων
 Καὶ ἔμελλε ἀπὸ καρδίας.
 Χαίρεις, αὐτὸν αὐμνῶσα.
 Ἐκρύφθησαν ἐκ δειλίας,
 Θεὸν καὶ πάλιν νὰ ζῶσι.
 Αὐτὸν καὶ νὰ τὸν γεννήσῃς.
 Τῷ ἡδ' Ἀγίαν Κυρίαν,
 Ὅχι ποτὲ τῷ συγκρίνω.
 Καὶ δέλης, θεραπευτὴς;
 Αὐτῷ, καὶ περιουκλῆσιν.
 Αὐτῷ νὰ τῷ θεωρεῖσιν.
 Προσφέρει τῷ Παρθένῳ.
 Ἡ ποῖος Ἰερεμίας,
 Τὴν Κόρην δὲν πὺν λατρεύει;
 Δὲν εἶχε τῷ προφητεύσῃ.
 Δὲν γράφει ἐν παρρησίᾳ,
 Τῆς Νύμφης ταύτης τὰ κάλλη,
 Κάμνωντας ἄσμα ἄσμάτων;
 Καὶ περποτάτη κινύρα,
 Τῆς Βασιλίσσης τὰ θεῖα,
 Ἐν ἀκραιβείᾳ μεγάλῃ;
 Ἐφάνη ταύτῳ σιγῶσα;
 Καὶ Προπατόρων ἀρχαίων
 Διὰ αὐτῷ τῷ Παρθένῳ;
 Ἐως ἐκείσε ἀέβη,
 Θεὸς νὰ μὴ τὸν φωτίσῃ;
 Τὴν κόσμῳ τῷ σωτηρίαν;
 Χαῖρε Πηγὴ ζωοδόχε.
 Χαῖρε Θεόδροσε πόκε.
 Χαῖρε καὶ βάτε πυρφόρε.

Κα-

Τοῖς ἀκαθάρτοις τῆς βίᾳ,
 Τόσα καλὰ λόγια δίνεις,
 Τοῖς καθάροις καὶ ἀξίοις.
 Λοιπὸν σὺ καθάρισόν με
 Διὰ νὰ μὴ σιωπήσω,
 Παθεῖν ὅς, ὡς ἐδὲν ἄλλο,

Καθὼς ἐμοὶ τῷ ἀδελφῷ,
 Παραχωρεῖς, καὶ ἀφίεις;
 Σὺν τῇ καλῇ ἀναβρύεις;
 Ἀγνή, καὶ ἀξίωσόν με,
 Ὅσον καρπὸν καὶ αὐτὴν ζήσω,
 Νὰ σὲ ὕμνω, καὶ νὰ φάγω.

Τ' Μ Ν Ο Σ, Γ.

Ψαλλόμενος πρὸς τὸ, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Δ Εὐτε πάντες οἱ λαοὶ
 Θυγατρὶ τῇ τῷ Θεῷ,
 Ψάλλετε πάντες αὐτῇ,
 Διηγῆσατε Πιστοῖς
 Ἐπαινέειτε ἐν αὐτοῖς
 Ὅσοι διστεβεῖς Πιστοῖ,
 Σύμφησις αὐτῷ ἀποράς,
 Ἐν τῇ γῇ Θεῷ γονή,
 Θαύματα ὑπερφυᾶ,
 Πράγματα δὲ ἀληθῆ,
 Ἀπὸ κτίσεως Ἀδάμ,
 Ἐγένετο τοῖς τῷ;
 Ἐν σοὶ, Κόρη θαυμασὴ,
 Ἐν σοὶ μόνῃ, ὡς Ἀγνή,
 Ὡς ταμείον χοῦδόν
 Ὡς πραγμάτων φοβερῶν.
 Τεισδοδαίμων ὁ πατήρ,
 Οὗς ἐδήλασας μαςοῖ,
 Αἱ Ἀρχαὶ ἐν ἀρχικῇ
 Ἀσμα θεῶν ἱερὸν
 Ὡς Θεῷ Μήτηρ Ἀγνή,
 Τῶν ἀνθρώπων χαρμονῇ,
 Οἱ Ἀρχάγγελοι μεδ' αὐν,
 Ὡς δὲν μέλπεσι περπύλῳ,
 Ὡς Θεῷ ἀλογητῇ,
 Ἐν

Ἀσπασε ἐν τῇ ζωῇ
 Καὶ Μιτρεὶ Λόγε Τίθ.
 Τῇ ἀγίᾳ, καὶ σεπτῇ,
 Τὰ θαυμάσια αὐτῆς.
 Τοῖς ἀρρήτοις, καὶ φρικτοῖς,
 Ὅτι ἁγία ἐστὶ.
 Γέννησις αὐτῷ φθορᾷ,
 Ἀναμάρτητος Γυνή,
 Νοεῖν νῆς ἰλιγγίᾳ,
 Δόγματα θεομαθῆ;
 Ὡς Παρθένε Μαριάμ,
 Εἰ μὴ μόνον ἐν σαυτῇ.
 Ἐν σοὶ, Κόρη ἐρασὴ,
 Ὡς πανάμωμος Σκηνή.
 Μυστηρίων Θεϊκῶν.
 Ἐργαστήριον παιδρῶν.
 Μακαρία ἡ γαστήρ.
 Καὶ αὐτοὶ μακαρίζαι.
 Ἀδελφοὶ χαρμονικῶς
 Σοὶ τῇ Κόρῃ λιγυρόν.
 Τῶν Ἀγγέλων καλλογῇ,
 Δόξα, καὶ χαρὰ κοινή.
 Μυσταὶ τῷ ἀγαθῷ,
 Σοὶ τῇ Κόρῃ ποθεινῇ.
 Ἐν τῇ πόλῃ αἰνετῇ,
 Ἐν

Εν τῇ γῇ προσκυνητῇ,
 Ἀγγελοι δὲ μετ' αὐτῶν,
 Τ' μνον φάλαξι καλόν,
 Δόξα τῷ Πατρὶ, Τίῳ,
 Καὶ Μαρίᾳ τῇ σεπτῇ,
 Δέχα καὶ παροικετῶν,
 Τῶν τὸν χαιρετισμόν
 Χαῖρε Θεοτόκος γῆ,
 Χαῖρε χάριτος πηγὴ,
 Χαῖρε τῷ ψυχῶν αὐγῇ,
 Χαῖρε πάντων προσαγῇ,
 Χαῖρε, ὅτι ἡ ὀργὴ
 Σὺ ᾧ ἔσα ἀρωγῇ,
 Δέσμοι τῶν δ' ἑλῶσα ἔν,
 Τ' μνον ἄρξασθαι Ἀγνῇ

Δόξα Πατρὶ, καὶ Τίῳ, καὶ Ἀγίῳ Πνύματι, καὶ νυν, καὶ αἰεὶ,
 καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῷ αἰῶνι, Ἀμήν.
 Ἀμήνη, τέεις. Κύριε ἐλέησον, τέεις.
 Δόξα, καὶ νυν.

Τ' Μ Ν Ο Σ, Δ'.

Κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἀλφα, ἀρχὴ πάντων Θεός, πρῶτος προσκυνημένη.
 Βῆτα, ἡ Παναγία με, δεύτερος ὑμνημένη.
 Γάμμα, ἡ γάμος ἀμοιρος, καὶ Μήτηρ, καὶ Παρθένος.
 Δέλτα, ἡ δέλτος τὸν Θεὸν Λόγον γεφεῖσα ξένως.
 Εφίλον, ὕψιστον Θεὸν ἡμόνη τετοκῆ.
 Ζήτα, ἡ πᾶσι ζητητῇ, ἀπάντων ὡς Κυρία.
 Ηῖτα, δι' ἧς ἦσαν σατὰν ἡττήθη αἰωνίαν.
 Θῶτα, δι' ἧς θύεται Θεῷ προσάγει θυσίαν.
 Ιῶτα, ἐξιάται ᾧ τὸς ταύτη προσίοντας.
 Κάππα, καπνὲ δίκην σοβεῖ τὸς ταύτη μὴ τιμῶντας.

Λάμ-

Λάμβδα, δι' ἧς λαμβάνεται πᾶς ἀγαθοδωρία.
 Μι, Μήτηρ μὴ κατακλιθεῖς, ἐν σοὶ θάρρῶν Κυρία.
 Νι, νύξον βίλει γλυκερῶ τὸν νῦν με Παναγία.
 Ξι, ξύμμαχος μοι ἀγαθὴ γενεὴ καὶ ὁδηγία.
 Ομικρόν, πρόσδεξαι μικρὸν τὸν μεγαλιώντισέ σε.
 Πι, ποία ἄλλῃ, ὥσπερ σὺ σώζεις δοξάζοντά σε.
 Ρῶ, ῥῶσις, γνώσις, καὶ τιμὴ σὺ ᾧ τοῖς σε τιμῶσι.
 Σίγμα, πᾶσι σίγματι ψυχῶν ἰᾶσαι ἐπιγνώσει.
 Ταῦ, ταῦτα δῶρα ὡς δέχῃ, δέξαι, καὶ οὐκ ἐμὸν με.
 Τψιλόν, ὄντα ὑψιλόν γνώμη ταπεινώσόν με.
 Φι, φίλον παῖ σοὶ καὶ χριστὸν βάλεται φώτισόν με.
 Χι, τὸν χειμάρρην τῆς ἔμφης τῆς Θεῆς πότισόν με.
 Ψι, ψῆφον θεῖα τῷ Θεῷ Ἀγνῇ βασιλεύσόν με.
 Ωμέγα, μέγα καὶ πολὺ, σὺ δὲ ἀξιώσόν με.

Τ' Μ Ν Ο Σ, Ε'.

Ἀντιστρόφος.

Ω Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν, καὶ γῆς τῆς Βασιλείας,
 Ψήφον Θεῷ μὴ Θεὸν ὑπὲρ θεογονίας,
 Χαρὰ ὅπως δοξάζωσι πάντες καὶ χρέος,
 Φωναὶς ἵνα γεραίρωσι δόφῃμοις ὡς ἡδέως.
 Τ' μοις ἀκαταπαύστοις, αἰνέσεις ἀγίαις,
 Τιμαῖς, καὶ παραστάσις, λαβείας ἑρανίαις.
 Σωτὴρ μὴ τῷ Εὐσεβῶν, αἰεὶ συμβασιλεύων,
 Ρήτορ ἀρήτοις ρήμασι πᾶσι θεῖα ῥητορῶν.
 Πρόσωπον δὲ πρὸς πρόσωπον τὸ θεῖον ἐποπτεύων,
 Οὐλβιος καὶ τεισὸλβιος θεοπερῶς χορεύων.
 Ξύλῃ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μετέχων αἰωνίως.
 Ναὶ, Θεοτόκε Δέσποινα, δέομαι ὁ ἀχρεὺς.
 Μαρία Παναγία με, Κυρία με Μαρία,
 Λατρεία με μὴ Θεὸν, θεῖα με προσάσια,
 Κόρη Θεογεννήτρια, Μήτηρ ἐλογημένη,
 Ἰλως Κόρη μοι γενεὴ, ἵνα μοι ταῦτα γενεή.
 Θαυμάστοις οἱ ἅγιοι ἔξ' τῶν σωτῆραν,

Β

Η'

110
 Η'ν ἐπ' ἐμοὶ δείξεις Ἀγνή καὶ φιλανθρωπίαν.
 Ζῆλος σατὰν μισάνθρωπον λήφεται καὶ μαρία
 Ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ μου, Σωτήρ μου Παναγία.
 Δεινῶς ἐπολοδόξουν οἱ καὶ ῥαθυμία
 Γεραίρειν μὴ ποθήσαντες τὴν Δέσποιναν Μαρίαν.
 Βαβαὶ πῆς δόξης, ἥς αἰεὶ βεβαίως ἀξιοῦται
 Ἀπας αἰῶν, δοξάζων σε, διπλῶς ὅν σεφανῆται.

Τ' Μ Ν Ο Σ, 5.

Ἀλλ' αἰνεῖτε πάντες ταύτην, καθὼς σφόδρα αἰνεῖται,
 Βασιλέα ὡς πεῦσαν, καὶ παντὸς τὸν Ποιητῆν.
 Γέννη, ἔθνη, φυλαί, γλῶσσαι, ἅπαντες οἱ γηγενεῖς,
 Δότε δόξαν ἐν αἰνέσει πῆς Παρθένου καὶ Ἀγνῆς.
 Εἰς ὃν Ἀγίος ὑπάρχει, εἰς καὶ Κύριος Χειρὸς,
 Ζῶν αἰεὶ, καὶ Βασιλεύων σὺν αὐτῇ νῦν θαυμαστῶς.
 Η'ν ὑμῶσιν ἀσυνάως τῷ Ἀγγέλων οἱ χοροί,
 Θεῷ Λόγε ὡς Μιτέρα, Θεῷ δὲλοι φοβεροί.
 Ἰνα τύχητε πῆς θείας Βασιλείας καὶ ζωῆς,
 Καὶ συγκαταειρηνηθῆτε πῆς λοιποῖς πάντες ὑοῖς.
 Λαμπροὶ λαμπρῶς ἐσεμμεν οἱ ἐμμεν Βασιλικῶς,
 Μπαὶ δόξης παρῶντες θρόνον τῆς Δεσποτικῆς.
 Νάμασι τοῖς αἰεζώοις ἐνρυφῶντες δαφνιότις,
 Ξυλωδὰ τοῖς Ἀσμάτοις μέλποντες ἐν ὑψηλοῖς.
 Ὅλοι δόξα, ὅλοι κάλλος, ὅλοι φῶς, ὅλοι χαρὰ,
 Πῶποτε, καὶ καὶ πάντα, πᾶς τις ὃν Θεὸν ὀρᾷ.
 Ρῆμασι Θεὸν γεραίρει, τὴν ψυχὴν χαροποιεῖ,
 Στόματι Θεὸν δοξάζει, τὸν νῦν πάμφωτον ποιεῖ.
 Τὴν ὁλόφωτον Παρθένον ἀφημήσωμεν λοιπον,
 Τῶμοις ταύτην αὐμνῶντες διὰ λόγων ἀπρεπῶν.
 Φῶς ἐκλάμψαν, φωτίζον τὰς καρδίας τῶν Πιστῶν,
 Χαρὰν βλύσαντες τῇ Κόσμῳ τὴν ἀσύναν Χειρὸν.
 Ψάλλοντες, Δόξα σοι Λόγε, πάντων δόσις, καὶ δοχή.
 Ὡς ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, δι' εἰ τέλος καὶ ἀρχή.

Τ' Μ.

Τ' Μ Ν Ο Σ, Ζ.

Ἀλφα ὦ.

Ἀ Ναρκε Ἀνάρκε τέκνον, καὶ Μονάρκε μόνε Παῖ.
 Ὡς Θεόπαις, Θεομήτορ, ἀσραπῶν αἱ ἀσραπαί.
 Βασιλεῦ τῷ Βασιλείῳ, ὁ ἐν ὑψηλοῖς οἰκῶν.
 Ψυχὴ πάντων θειοτέρα, Ἰησοῦ Χειρὸς εἰκῶν.
 Γράφον με ἐν βίβλῳ ζώντων, ὁ Θεὸς ζώντος Τίος.
 Χάρισαι τὸ πῆς ζωῆς μου τέλος Κόρη ἀποιῶς.
 Δείξόν με τῷ δεῖκῶν σε μονῶν κάπικον μιᾶς.
 Φύλαξόν με Θεοτόκε πῆς σῆς σκέπη δεξιᾶς.
 Ἐλεῆμον οἴκτειρόν με, ἐπὶ γῆς, καὶ ὑπὸ γλῶ.
 Τῶν ζῶν δίδεμοι Κόρη, ὡς πεῦσα τὴν Πηνελό.
 Ζωοδότα Ἰησοῦ με, ζωοδόχε Μαριάμ,
 Τὰ σωτήρια τῇ Κόσμῳ ὑποκείμεν ἀπ' Ἀδάμ.
 Η' δυὰς ἡ μακαρία, ξυμωλὸς ἡ αἰνετή.
 Σῶσόν με, βοῶσοι, σῶσον, Πίστις μου ἡ ποθητή.
 Θεῷ Λόγε, Θεῷ Θρόνε, Βασιλὶς, Παμβασιλεῦ,
 Ρῆματι ὁ δὲς τὸ εἶναι, δός μοι καὶ τὸ εἶναι εὖ.
 Ἰησοῦ με, ὁ Θεός μου, τὸ γλυκυτάτόν με φῶς,
 Παναγία μου Μαρία, ἴδοιμι ὑμᾶς σαφῶς.
 Κύριε ταῖς πῆς Μιθόσσε πῆς Κυρίας μου λιταῖς
 Ὅλον οἴκτειρον τὸν Κόσμον, ὡς δικταῖς καὶ ἀρκεταῖς.
 Λύβωσαι αὐτὸν τῇ πλάτῃ, ὁ Σωτὴρ καὶ Λυβωτής,
 Ξυλῶσον αὐτὸν τῇ Ἀδᾷ, ὡς Θεός, καὶ Ποιητής.
 Μνήσθητι τῷ Ὀρθοδόξῳ, δόξης τέως ἀξίων,
 Νῦν τε καὶ εἰς τὸς αἰῶνας, Κύριος πῆς δόξης ὢν.

Τ' Μ Ν Ο Σ, Η.

Ἀντιστρόφος.

Ν Ὡς, καὶ καρδία, καὶ ψυχὴ, καὶ γλῶσση σε δοξάζω,
 Μαρία ὑπερδόξε, καὶ ἀπαυθαλασσίζω.
 Β 2

Ξε:

Ξυός τῆς χάριτος ὡς ὢν, καὶ κατηχεωμένος,
 Λάβῃς παθῶν τῶν σαρκικῶν, καὶ καπαλιωμένος,
 Ὅλος διόλε βέλγυμα, ῥύπος, ἀκαθαρσία.
 Κάθαρον ἐν με Πανάγνε τῇ σῇ ἐπιφανεῖα.

Παρθένε Παναγία μου, φῶς καθαρωτέρα,
 ἵνα ὑμῶς καθαρός νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ.
 Ρ' εἶδρα τὰ τῶ ἐλέγξῃς ὡς περ ἀνδρημασί.

Θαύματα ἀπειρία ὡς περ δοξολογῇσι.

Στέφῃσι τὰ χαρίσματα, καὶ κυριολεκτῇσι,

Ἦσαν ὑψὲς αἱ Ἀρεταί, καὶ ὑπερτελεῖσσι.

Τάγματα τὰ ἐρῶντα σὲ αὐμνολογῇσι,

Ζητῶσιν σε ἐπὶ γῆς, καὶ σὲ ὑπερυψῇσι.

Τῶν οἱ Προπάτορες, Προφῆται προσκυνῶσι,

Εὐλογῶσιν Ἀπόστολοι, Μάρτυρες αὐμνῶσι.

Φιλόσοφοι κηρύττῃσι, Διδάσκαλοι αἰνῶσι,

Δοξάζουσιν οἱ Ὅσιοι, οἱ Δίκαιοι ποδῶσι.

Χαίρει ἐν σοὶ ἐμφαίνεται, σκιρτᾷ πᾶσα ἡ Κτίσις,

Γέγηδε καὶ ἀγάλλεται, καὶ τέρπεται ἡ φύσις.

Ψάλλει τιμᾷ τὸ πᾶντιμον Μαρία ὀνομάσῃ.

Βῶν τὰ πειρόντα Κόρη χαρίσματά σου.

Ὁ μόνι σὺ μὲν Θεὸν ἐνδείως αἰνεμένη,

Αἰνῶσα μόνον τὸν Θεὸν σὺ, καὶ τεθεωμένη.

Τ Μ Ν Ο Σ, Θ.

Ἡνωμένος εἰς τὸν Χριστόν, καὶ τὴν Παναγίαν.

Αναρχε Ἀναξ Θεέ μου γονυπετῶς προσκυνῶ.

Βασίλισσά μου Μαρία δαυλοπρεπῶς αὐμνῶ.

Γαῖμα αὐτὸν θεῖον Θεὸ Πατὴρ ἀγεννῆς.

Δόξης Θεὸ τὸ χαλὸν Παρθένε τῇ Ἀχωρήτῃ.

Εὐχιστόν με Θεέ μου ὅτι τῆς θείας Μητρός σου.

Ζῆν με σωτίσῃς Κόρη, ὡς ἀγαπᾷ ὁ Τίός σου.

Ἡ ἀπερος Ἀγαθότης, ὁ Κύριος, καὶ Θεός μου.

Θεοῦ μου, Θεομήτορ, τὸ φῶς, καὶ ὁ βοηθός μου.

Γεῖν ἀδόκητον Σωτὴρ καὶ τὴν αὐτὴν Βασιλείαν.

Κυβέρνησόν με Παρθένε καὶ τὴν σὴν εὐδοκίαν.

Λόγε Θεέ, καὶ Εἰρήνῃ, καὶ Δύναμει, καὶ Σοφίᾳ.

Μῆτερ Θεᾶ, καὶ θυγάτηρ, καὶ νόμφη, καὶ Εὐδοκία.

Ναόν με δέξον σῆς δόξης Θεέ μου τὴν σὴν εἰκόνα.

Ξύλον με δέξον τῇ Κόσμῃ Παρθένε εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ Παντοκράτωρ Θεός μου, καὶ Παντοδύναμος μόνος.

Πανάχαντε τῇ Τῷ ἵστα ὁ ὑπερθαύματος θρόνος.

Ρῦσαι παθῶν καὶ κινδύνων πᾶσι σε Σωτὴρ αὐμνῶντας.

Σκέπε Παρθένε πᾶσι πίσει καὶ πόθῳ σε ἀνημῶντας.

Τῶν ἀγαθῶν ὁ Θεός μου ὁ θησαυρός καὶ ἡ βρύσις.

Τ' περαγία Παρθένε, ἡ ὑπεράμωμος φύσις.

Φῶς μου, Χεῖρές μου, Θεέ μου, αἰῶνια φωτιδεῖν.

Χαρά μου Μῆτερ Μαρία, σοὶ πάντοτε χαριδεῖν.

Ψάλλω, ὑμῶν, καὶ δοξάζω Χεῖρές μου τὸ ἔλεός σου,

Ὡσαύτως καὶ μεγαλεῖα, καὶ εὐδοκίαν τῆς Μητρός σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆῖα, γ. Κύριε ἐλέησον, γ.

Δόξα. καὶ νῦν.

~~~~~

Τ Μ Ν Ο Σ, Δέκατος.

Τὸν Ἀγγελοῦ Κυρίου πᾶρα παρακαλῶ,

Τὸν φύλακα ψυχῆς μου, πᾶσι πόδας σε φιλῶ,

Νὰ μὲ ὑπαγορεύσῃς καὶ σὺ ἀγγελικῶς.

Εἴνα τῆς Παναγίας ὕμνον χαρμονικῶς.

Εἰσεῖσαι εἴνα πνεῦμα, ἀμέτῳ καθαρόν,

Κτιστὸν, ὡσανὲν κέμενα, μὰ ὅλο νοερόν.

Εἰσὺ λοιπὸν καὶ βλέπεις, εἰσὺ καὶ ἡμπορεῖς

Τὸ κάλλος, καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς τῇ μαρτυρίᾳ.

Εκκάλυφον ψυχῆς μου αὐτῆς πᾶσι ὀφθαλμοῖς,

Ἀσφαλὸν ἀσφαλῶς, καὶ φωτίζει αὐτῆς.

Ἀνοιξὸν καὶ τὰ ὦτα αὐτῆς τῆς ταπεινῆς.

Βρόντισον Οὐρανός σου ὅτι τῆς σῆς φωνῆς.

Γιὰ τὰ μὴ πορῶν καὶ βλέφα καὶ ὀφθαλμοφανῶς

Τὸ πύρινόν σε εἶδος ἐγὼ ὁ σκοτεινός.
Καὶ νὰ μπορῶ νὰ κάσω καλῶς καὶ ἐντελῶς
Τὸ αὐλόν σε εἶμα, ἐγὼ πέμαι πηλός.

Χαῖρε Μαρία χαῖρε, κράζω ἁσματοικῶς
Σοὶ τῇ ὑπεραγγέλῳ, καὶ ἀρχαγγελικῶς.
Χαῖρε Ἀδάμ καὶ Εὐας ἡ θεία χαρμονή,
Ἀγγέλων καὶ Ἀνθρώπων ἡ δόξα ἡ κενή.
Χαῖρε Βασιλοῦντων Βασίλισσα φεικλή.
Καὶ τῷ Παμβασιλέως Θεῷ Μήτηρ σεπτή.
Χαῖρε Γαλιουπάτ γαλιών τῷ ψυχῶν,
Σωτήρ γλυκυτάτ τῷ ὄντως μοναχῶν.
Χαῖρε Δαβὶδ τὸ σκῆπτρον, ἡ κλίνη Σολομῶν,
Εἰς ἣ ἐπαυτάθη ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν.
Χαῖρε Εὐραίων Κόρη, Μήτηρ Χεισιανῶν,
Καὶ τῷ Θεῷ θυγάτηρ, ὡ ἀκασμα καινόν.
Χαῖρε Ζωῆς ταμεῖον, χαρίων θησαυρέ,
Ζωαρχικῆς Τεράδος Ναὶ θεῖε λαμπρέ.
Χαῖρε ἡ Πλάξ, ἡ Σπάμνος, ἡ Ράβδος, ἡ Σκλή,
Ἡ Βάτος, ἡ Λυχνία, ἡ Κιβωτός, Σεμνή.
Χαῖρε Θεῷ καὶ κτίσμα, καὶ δούλη, προσφορά,
Καὶ Μήτηρ θεῶν, καὶ ῥύμη, καὶ δόξα, καὶ χαρά.
Χαῖρε Γχὺς καὶ ὁσῖος Ἀγνή τῷ ἀδελφῶν,
Καὶ τῷ χιρῶν προσάτις, καὶ μήτηρ ὀρφανῶν.
Χαῖρε Κεκοιμημένων, καὶ ζώντων τῷ Πιστῶν
Ἀκοίμητες μεσίτης, καὶ πρέσβυς πρὸς Χεισόν.
Χαῖρε Λαξδομική ὡν γὰρ καὶ Οὐρανῶν,
Παντὶ καιρῷ, καὶ τόπῳ, καὶ χεῖλεσι καὶ ῥῶ.
Χαῖρε Μαρία Κόρη, ἔνομα αἰνετὸν
Ἀγγέλοις, καὶ Ἀνθρώποις, καὶ πρᾶγμα ἐφειτόν.
Χαῖρε Νεότης μετὰ δόξα καὶ ποικίλῃ,
Τῷ γήρω μετὰ σκέπη, ἡ πάντα μετὰ καλή.
Χαῖρε Ξενῶν, ἀπόρων θάρρος, καὶ βοηθός,
Σὲ ὅ ἐπικαλεῖται ὁ ἥσυχος πεποιθώς.
Χαῖρε ὁ Θεοδόχος καὶ κόλπος, καὶ ἡδύς,
Καὶ Ὁ θαλμὸς θεόπτης, ὡς ἄλλος τις εἰδής.

Χαῖ-

Χαῖρε Παρθένον Σῶμα, καὶ αἰδοῖς, καὶ νῆς,
Νῆς, αἰδοῖς, καὶ σῶμα, μαῖλον ἡ γηγενῆς.
Χαῖρε Ρήτορον Ρήτωρ καί γε αὐτομαθῆς,
Ὡς ἀπ' αἰῶνος μόνη αὐτῇ διοπειθῆς.
Χαῖρε Σιών, καὶ Πύλη, καὶ Ἀρμα, καὶ Λαβίς,
Καὶ Οὐρανός, καὶ Ὄρος, καὶ Κλίμαξ δίλαβής.
Χαῖρε τὸ Θεῖον εἶμα, Θεῷ τὸ συλλαλῶν
Μηχοπριπῶς, ὡς Τένω, λαλῶν τε καὶ φιλῶν.
Χαῖρε Τμολογία, ἄσμα τῷ Σεραφίμ,
Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων, Θρόνων, καὶ Χερεβίμ.
Χαῖρε Φωστὴρ θεόθεν λαμπόμενος φεικτός,
Καὶ λάμπων ἀσυγκρίτως, κατὰ Μήτηρ φωτός.
Χαῖρε Χειρῶν ἀρχαίων δυάς, καὶ τῷ μαςῶν,
Διακονησαμένη, καὶ θρέψασα Χεισόν.
Χαῖρε Ψυχὴ καὶ σῶμα τῆς Κόρης Μαρίας,
Τῆς κεχαρισμένης καὶ ὑπὲρ τὸν Ἀδάμ.
Χαῖρε Ω, δὴ, καὶ ὕμνος, καὶ φῶς παντὸς Πιστῆ,
Καὶ ἀγαθὸν σε δέλε, σὴς δόξης ἐρασῆ.

Τ' Μ Ν Ο Σ, Ἐνδέκατος.

Αὐτὸ πῦρ τὸ καταναλίσκον, καὶ ἀπειράτως πεπνυμένος.
Τὸ πῦρ περὶ βιβλίου, καὶ μὴ καταφλεγόμενον.
Γούρας βροτῶν κακῶν πλήρες, ὡς βάτος ἀκαταφλέγος.
Ὀργῆς Θεῷ λυγρῆς, μήτηρ κατὰ Ζωήφορος.
Δεῦτε λοιπὸν βροτοὶ πάντες δοξάζωμεν μετὰ ἁσμάτων
Θεόν, καὶ τῷ Θεοτόκῳ, τῷ ἀκατάφλεκτῳ Βάτον.
Εἰς βάτον, ὡς ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς Θεὸν φωταυγέστατον,
Ἡμῖν μὲν προσομιλῶντα, καὶ Κόσμον ἐλδοθερεῖντα.
Ζητήσωμεν εἰς τὸ ὄρος τῷ ἁγίῳ ἐπιβαίνοντας,
Τῷ νοητῷ καὶ τῷ Βάτον, καὶ ἰδομεν ἐπιστάτας.
Ἡ ἀπυράφλεκτος Βάτος, μήτηρ Πυρός παναγίας,
Φείσαι καὶ ῥύσαι Παρθένε πάντα πυρὸς παναθλίας.
Θεὸς ὡς Ἀγγελὸς ὤφθης, προδιαγγέλων εἰς Βάτον

Βα-

Βαλλὼ μεγάλην, πληρῶσαι ὡς ἔμελλες ἐπὶ ἐχάτων.
 Ἰδὼν οἱ Ἀγγελοὶ πάντες Βάτον πυρὶ καιομένῳ,
 Ἦγνόν δὲ δι' αὐτῆς Παρθένε προτυπεμένῳ.
 Κύεε, Κύεε, φέιτω, καταρῶν σε ἐν Βάτῳ,
 Τὸν θρόνον ἐν πνευμένῳ φωτὶ καὶ δόξῃ ἀφάτῳ.
 Λύσωμεν φρόνημα πάντες ἅπαν σαρκὸς τὸ γεῶδες,
 Τὸ πῦρ ᾧ τὸ ἐν τῇ Βάτῳ, αὐλὸν, Θεῖον, φεικῶδες.
 Μηδεὶς ἀπλῶς προσεγγίσῃ, ἀλλ' ἐν ἀγνῇ πολιτείᾳ,
 Ἦ ἔμφυχος αὕτη Βάτος, τόπος Θεῶ, Γῆ ἀγία.
 Νέκταρ, ὡς ἀμπελὸς, βλύξεις, δρόσον Παρθένε, ὡς πόκος,
 φῶς, ὡς Βάτος πυρφόρος, Ζωὴν δὲ, ὡς Θεοτόκος.
 Ξηρὸν ἔδω ἐν τῇ Βάτῳ ἐφάνη πυρπολεμένη,
 Θεὸς ἐκεῖ καὶ ξηραίνει; Θεὸς ξηρὰ καὶ χλωραίνει.
 Οὐ ἐν πυρὶ ἐφθείς Βάτῳ Θεὸς Θεῶν καὶ Θεός μου,
 Ἐλθέ τὸ φῶς τῷ φωτός μου καὶ ἐν τῇ Βάτῳ νοός μου.
 Πυρὸς τὸ φέγγειν καὶ φλέγειν, Ἀγία Βάτε Μαρία,
 Τέτων ἐμοὶ πολλὴ χρεία, ἀάφον ἐν πῦρ Κυρία.
 Ράβδον, καὶ Σπάινον, καὶ Πλάκα, καὶ ἀλατόμηνον Ὄρος,
 Ὁμολογῶμένον σε Κόρη, σὺ γὰρ καὶ Βάτος πυρφόρος.
 Σὲ τὸν Θεὸν τῷ Πατέρων, τὸν μηδαμῶς χωρεῖς,
 Τῶν κόλπων τῷ πατεριῶν σε, καὶ ἐν τῇ Βάτῳ ὀφθέντα,
 Τῆς ὑπερφάνης Τειάδος τὸν οὐα δοξολογῶμεν.
 Σὺ τῇ ἀγίᾳ σε Βάτῳ Μιτρί, καὶ συμπροσκυνῶμεν.
 Τ' περυφόμενε Σῶτερ, Ἀγνὴ κεχαριτωμένη,
 Μήτηρ ὑἱ, Πῦρ καὶ Βάτε, δυὰς σωδοξαζομένη.
 Φῶς ἐκ φωτός Πατρὸς Λόγε, φῶς ἐκ φωτός Τῷ Κόρη,
 Τὸ φῶς ὑμῶν ἐν τῇ Βάτῳ εἶδε Μωσῆς ἐν τῷ ὄρει.
 Χαίροντες ἐπωμεν Χαῖρε τῇ λογικῇ πάντες Βάτῳ.
 Χαῖρε Μιτρί τῇ ἀνάνδρῳ, Χαῖρε τῇ Βάτῳ ἀβάτῳ.
 Ψάλλωμεν πάντες Κυρίῳ οἱ ἐν αὐτῷ βαπτισθέντες,
 Σὺ ἅμα καὶ τῇ Κυρίᾳ, ὡς δι' αὐτῆς φωτισθέντες.
 Ὁ Πάτερ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, Τειὰς Μονὰς, ὁ Θεός μου,
 Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ρύσαι ἐμὲ ἐκ τοῦ Κόσμου.

Ἀ' Νυμνέμῳ σε Παρθένε, τῷ Βασίλισσῃ ἡμῶν
 Καταχέος καὶ ἐκ πόδα μὲ ὕμνων καὶ θαλμῶν.
 Βασιλέα ὡς πενήσαν, Βασιλεύοντα ἀπλῶς
 Πάντων, συμβασιλεύσης καὶ τῆς σῆς δόξης ἀπλῶς.
 Γνώρισμα τῆς Θεϊκῆς σε δόξης καὶ Βασιλικῆς,
 Ὅτι μόνῃ ἐν ὑψίστοις μὲ σώματος οἰκίς.
 Δέσποινα τῷ ἀοράτων, Δέσποινα τῷ ὁρατῶν,
 Ὡς Βασίλισσα Ἀγγέλων, καὶ Βασίλισσα βροτῶν.
 Εὐφημεῖται ὑπ' Ἀγγέλων, τῶς ἀνδράπες ὁποῖες,
 Βασιλεῖς σε προσκυνῶσι, Βασιλείας ἐλεῖς.
 Ζωὴς Μήτηρ ἔσα πάντως, καὶ τὸ πᾶν ζωοποιεῖς,
 Βασιλέως δὲ θυγάτηρ, Βασιλείας ἀξιοῖς.
 Ἦ παρῆσανται ἐν φόβῳ, Ἀγγελοὶ καὶ Βασιλεῖς,
 Δεξιᾷ παρεσταντὴ τῷ Θεῷ ἐν ὑψηλοῖς.
 Θαῦμα μέγα, παρῆσαντες μὲ πάντες γυναικί,
 Ὡς περ δῶλοι, Βασιλεῖς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐκεῖ.
 Ἰστοῦν ὁ Θεὸς ἐκ ἔχει, ἴσος καὶ σοὶ Μαριάμ
 Οὐδ' ἐστίν, ἔδ' ὡς, ἔδ' ἔσαι, ὦ Βασίλισσα Ἀδάμ.
 Κύεε σὲ αὐμνέμεν ἀπλῶς πάντες Θεϊκῶς,
 Τῷ δὲ Θεῷ σε Μιτρί Μαριάμ Βασιλικῶς.
 Λάμψον ἐκ τῷ Βασιλείῳ τὰς καρδίας τῷ πιστῶς
 Δοξαζόντων σε Παρθένε, καθὼς θέλει ὁ Χεῖρός.
 Μνήσθῃτι τῷ σὲ τιμάντων ἡμῶν πάντων δελικῶς
 Ὅταν ἔλθῃ ὁ Τίος σε ὁ Χεῖρός Βασιλικῶς.
 Νῦν μὲν φύλαττε καὶ σκέπε, τότε τὸ Βασιλικόν
 Πρόσωπόν σε δίδε βλέπον, καὶ τὸ καταγωγικόν.
 Ξένον ἄκυσμα πῶς πᾶσι, θέαμα σφόδρα γλυκὺ,
 Λάλυμα σεπτόν ὑπάρχεις, Θύγατερ Βασιλική.
 Οὐ Θεὸς δοξαζομένη σε εἰς τῷ δόξαν τῆς Μητρὸς,
 Μόνῃ Βασιλεῦ τῆς δόξης, φῶς τῆς δόξης τῆς Πατρὸς.
 Προσκυνῶμένον σε Παρθένε τὸν Τίον σὺ τῷ Πατρί,
 Ὡς τῷ ὅλων Βασιλέα, καί γε σωῶσαι τῇ Μητρί.
 Ράβδος σὺ εἰ Θεοτόκε ρίζης ἐκ Βασιλικῆς,
 Ἦ βλαστήσασα τῷ Κόσμῳ ἄλδος ρίζης Θεϊκῆς.

Σὺ ἡ Βασιλεὺς δόξα, τῷ Δαβὶδ, τῷ Σολομῶν,
 Κωνσταντίνῳ, Ἀρχαίᾳ, καὶ ἡ ταπεινῶν ἡμῶν.
 Τιμιώτατον ἡ ὄντων ἀφανῶν σὺ καὶ γυναικῶν,
 Μετὰ τὸν Παρβασιλείᾳ τὸν Τρόνῳ τὸν Χειρόν.
 Ἐπὲρ λόγον ἡ σὴ δόξα, ὑπὲρ νῦν ἡ καλλονή,
 Ἐπὲρ ζωῆς, ὑπὲρ θρόνου, ἡ ἀγάπησε Ἀγνή.
 Φῶς Βασίλισσα ὑπάρχεις, φῶς δὲ καὶ οἱ μὲν σε,
 Συμβαλόντες, καὶ ὑμνῶντες σὲ μὲν τῷ Ἰησοῦ.
 Χαίρεις ἐπὶ τοῖς σοῖς δέλοις, καὶ ἐκεῖνοι ἐπὶ σοί,
 Ὁ μακάριοι οἱ δέλοι. ὦ Βασίλισσα χρυσῇ.
 Ψάλλοντές σε αὐμνῶμεν ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς,
 Ἐν φωναῖς ἀκαταπαύστοις, θείαις, καὶ Βασιλικαῖς.
 Ὡς Βασίλισσαν τῷ Κόσμῳ, καὶ Μητέρα τῷ Θεῷ,
 Ὁ τιμὴ, δόξα, καὶ κράτος, ἐκ παντὸς πρέπει λαῷ.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ Μ Ν Ο Σ, Δέκατος τέλειος.

Α' Ἄνθρωπος, Ἀναμάρτητος, Ἀληθινὴ, Ἀρχαία,
 Ἀσύγκειτος, Ἀκήρατος, Ἀγνή, Ἀδαμιαία.
 Βασίλισσα, Βιωφελής, Βελτίστη, Βασιλεία,
 Βασιλομήτωρ, Βοηθός, Βάτος, Βελή, Βαθεῖα.
 Γλυκυδέρκης, Γλυκύθυμος, Γυνή, Γαλλωτάτη,
 Γαλλώιος, Γηθόσυμος, Γρήγορος, Γλυκυτάτη.
 Δικαιοτάτη, Δέσποινα, Δαιμονοκαθαιρέτις,
 Δαβιτική, Δημοχαρής, Δακρυοαναιρέτις.
 Εὐλογητή, Ἐπίεστος, Ἐπίκερος, Εὐχήμων,
 Εὐγενής, Εὐπαις, Ἐκλεκτή, Ἐνθεος, Ἐλεῖμων.
 Ζωαρχική, Ζωοποιός, Ζεῖδωρος, Ζωοπόρος,
 Ζωάρχεια, Ζωήρυτος, Ζαθέη, Ζωηφόρος.
 Η' λιτόκος, Η' μερος, Η' ἴθεος, Η' δεῖα,
 Η' δύπνης, Η' λιόμορφος, Η' ἱκομος, Η' πία.
 Θρόνος, Θεόπαις, Θεερχός, Θεόφρων, Θεωπεσία,
 Θεοειδής, Θεόνυμος, Θεογενήτωρ, Θεία.

Ι' λέως

Ι' λέως, Ἰλασίηον, Ἱεροσολυμίτης,
 Ἱερομύσις, Ἰσχυρά, Ἰρά, Ἰσραηλίτις.
 Κυρία, Κοσμοποθῆτος, Κυριοπόκος, Κρίων,
 Κιβωτός, Κλίμαξ, Κυδεμών, Κόρη, Κρατίση, Κλίμη.
 Λαμπτήρ, Λυχνία, Λυξωτής, Λιμὴ, Λαμπραγεῖα,
 Λαβὶς, Λαμπάς, Λυσιτελής, Λαῖον, Λαμπροτάτη.
 Μεγίστη, Μυελώνυμος, Μεσίτης, Μακαρία,
 Μονογενής, Μητρόθεος, Μυσήριον, Μαρία.
 Νοερά, Νύμφη, Νεργός, Νεφέλη, Ναζιραία,
 Νιοχαρής, Νιόποιος, Νήδυμος, Νεολαία.
 Ξανθή, Ξυλήπτωρ, Ξεναγός, Ξανοκαταλύτις,
 Ξυνήγορος, Ξυνοτική, Ξένιος, Ξενοβλύτις.
 Οἰκτίρμων, Οἰδηγήτρια, Ὀρχαμος, Οὐρανία,
 Ολβιοδότης, Οὐρανός, Ομόθεος, Οσία.
 Παντάνασσα, Πανύμνητος, Παρθένος, Παναγία,
 Πάσσοφος, Παντοδύαμος, Πανάγαθος, Πραεῖα.
 Ρήσις, Ρῦσις, Ρωσική, Ρύσιος, Ρωμαλαία,
 Ρυππίσιος, Ροδοειδής, Ράβδος, Ρητή, Ραγδαία.
 Σεραφεῖμ, Στάμνος, Σπολιστής, Συναπτική, Σοφία,
 Συνοδική, Συστατική, Σελωή, Σεβασμία.
 Τελολαμπής, Τερατοργός, Τελεία, Τροπαιοχός,
 Τιμαλφεῖα, Τηλαυγής, Τέμενος, Ταμειχός.
 Τ' ψισος, Ἐπερύμνητος, Ἐπερδεδοξασμένη,
 Ἐπερφυής, Ἐπέρρωτος, Ἐπερδολογημένη.
 Φῶς, Φωτοδόχος, Φοβερά, Φιλία, Φλογοφόρος,
 Φιλανθρωπος, Φυσίζωος, Φωτογενής, Φωσφόρος.
 Χερυβείμ, Χάρις, Χαροπός, Χαρήεις, Χραιολύτις,
 Χρυσόμορφος, Χειροπερτής, Χρησὴ, Χαιροβλύτις.
 Ψυχαφιλής, Ψυχαγωγός, Ψεκάς, Ψυχαποδόχος,
 Ψαλμοιστής, Ψαλμοφιλής, Ψαλμὴ, Ψαλμοποδόχος.
 Ὁ κενός, Ὁ φέλιμος, Ὁ νιος, Ὁ κυπία,
 Ὁ ραιόπαις, Ὁ ραισμός, Ὁ δὴ, Ὁ ραιοπάτη.

Ε 2

Τ Μ

Τ Μ Ν Ο Σ, Δέκατος τέταρτος.

Ψαλλόμενος ὡς π, Χρυσοπλοκάπτε Πύργε.

Αγγελοι νυὺ Οὐρανόθεν,
 Τμνήσαντες ὁμοφρόνως,
 Κοινῷ ἡμῶν Βασιλίδαι,
 Ἀνασσα Κόρη Κυρία,
 Τῇ αἰδιότητι κλέος Κόσμου,
 Χειριανῶν προσασία,
 Βιβλίον ἐσφραγισμένον,
 Ὁ Γόμος, ἐν ᾧ ἐγράφη
 Παρθένε, καὶ σὰρξ ἐγνωθή,
 Γέγονε παῦ, καὶ σωθή,
 Τὸ Γένος δὲ εἰπῶσα
 Κόσμου παντός τὸν γενέτην,
 Γῆ, Κόρη, κατακαυχᾶται,
 Τῇ δὲ κοινῇ αὐτῶν Κτίσει
 Ἡ γῆ σοφῶς ἡρετίθη.
 Δόξαν, καὶ ὕμνον χειλέων
 Δόξα σοι Κόρη τῇ Θεῇ
 Δόξα τῇ σὴ ἐπαγγελίᾳ.
 Εὐλογημένη Μαρία,
 Δόξης τιμῆς ἀπειρία,
 Σὸν δέλλον κείμενον ζῶντα,
 Ζωὴν Θεῷ σαρκοφόρον
 Ἀντιλαμβανέας δικαίως,
 Τὰς ζῶντας δὲ νεκροφόρας
 Ἡλίον δόξης πεπῶσα,
 Ἐκλάμπων φῶς ἀσυνάως,
 Φῶς φύσεως τρισηλίου,
 Θρόνος βαβαὶ ἀπ' αἰῶνος
 Παμβασιλείας αἰῶνων
 Τῷ Βασιλεῖ αὐτῷ πρέπει.
 Θεῷ-
 Δόξ-

Ἀνδραποὶ γῆθεν χαμόθεν,
 Κοινῶς καὶ μεγαλοφάνως,
 Γῆς Οὐρανὸς ἀεργίδα.
 Ἀνακτος Μήτηρ Μαρία,
 Καὶ νοτιῇ θεκόσμου.
 Ψυχῆς με ἐπισασία.
 Μόνῳ Θεῷ ἐγνωσμένον,
 Ὁ Λόγος, καὶ ἐχαράχθη,
 Καὶ ἐπὶ γῆς ἀεργνώθη.
 Τῷ, Γεννηθῆτω, καὶ ἔστω.
 Σὺ Κόρη, ὡφθης πεπῶσα
 Πῶς ἔξεις ἐν ἐπαινήτῳ;
 Τῇ Οὐρανὸς προτιμάται,
 Σκεῦος, Θεῷ τῇ Αἰκτίσει,
 Ἐκ γῆς δ' αὐτὸς ἐφωτίθη.
 Ἐμὲ νυὺ δέξαι δειλαίων.
 Μετὰ Θεὸν συμπαθεῖα.
 Καὶ πανδωπλάγχυν προνοῖα.
 Ἐλόγησόν με Κυρία,
 Τὸν δόξης ἐν ἀπορία
 Δόξασον Κόρη θανόντα.
 Δύσα, ζωὴν θεοφόρον
 Καὶ ἀντιδίδως ἡδέως,
 Ζωοῖς, ποιεῖς ζωηφόρας.
 Δεδοξασμένη ὡς ἔσα.
 Λάμπεσα οὐθεῖον φῶς.
 Φῶς φύσεως ὑψηλῆς.
 Ὁ ἔποιμος, σὺ εἶ μόνος
 Περὶ τῷ μόνῳ καὶ μόνον,
 Θρόνος δὲ ἔτος καὶ τέρπει.
 Δόξ-

Θαῦμα Θεῷ τῷ θαυματῶν,
 Δυναμείως τελειότης,
 Πάντως Παρθένε ὑπάρχεις,
 Ἰσάσαι νυὺ πρὸ προσώπου
 Κόρη, αὐτῷ θεωμένη
 Πρόσωπα ὅτε καλύπτει
 Καλῶ ὑμᾶς τῶς Ἀγγέλας
 Τμνήσαι τῇ Βασιλείᾳ
 Ὅπως δὲ ὕψιστοι λόγοι,
 Ἀδῶν τὸ παῦ ἐκκαλεῖται
 Λόγῳ Θεὸς προσκαλεῖται
 Κόσμον Θεὸς μεν παράγει,
 Μὴν ἀξίως λαβούεις
 Διὸ ἀξίως λατρεύεις
 Κάμπτει τῇ Κτίσει παῦ γόνυ,
 Νυὺ Οὐρανὸς μεν συνέχει
 Ἡ δὲ σὴ χάρις ἐδέχει
 Ὡς Μήτηρ δὲ συννοεῖσαι
 Ζῶντον κτιστῶ παντὶ γένει,
 Τὸν φωτερρόν τε καὶ Κτίσιω,
 Θρονόμενον ἐν τῇς κόλποις
 Ὁλὴ Θεῷ κεκραμένη
 Τοῖς Χερσὶν ἀπορρήτως,
 Ἐκ βρέφους, γῆν κατοικίαν.
 Πόλις Θεῷ πολιέχει
 Παλάτιον τῇ Δεσποτῇ
 Πασᾶς, καὶ Νύμφη Νυμφίς,
 Παλάτιον τὸν Πατέρα
 Τὸ Πνεῦμα δὲ οἰκοδόμον
 Καὶ οἰκιστῶν τὸν Λόγον.
 Ρήτορικώτατος λόγος
 Ὁ τῇ Θεῷ Πατρὶ μόνος
 Πᾶς λόγος ἐν σιγησάτω,
 Σώματα δύο ἢ φύσις
 Τίς σε τῇ Θεωθρόπῃ,
 Πάσης ἐκτὸς ἀμαρτίας,
 Τῷ

Δόγμα αὐτῇ τῷ θαυματῶν,
 Καὶ τῇ Σοφίᾳ ἀκρότης,
 Πάντων διὸ μόνῃ ἄρχεις.
 Θεόπτης τεπροσώπου
 Ἀφάτως, καὶ θεωμένη,
 Τὰ Σεραφίμ, καὶ προσάπτει.
 Ἐξάρχης τότε τῇ μέλῃς,
 Τῇς Βασιλείας τὸ κλέος,
 Καὶ ὑψηλοὶ ὕμνο λόγοι.
 Θεῷ, καὶ διμικρύνεται.
 Παρθένε, καὶ βρεφερύνεται.
 Κόρη Θεὸν δὲ προσάγει.
 Τῷ Κτίσει σὺ, καὶ δαδύεις.
 Παῦ κτίσμα σοι, καὶ δαδύεις.
 Κάμπτει καὶ σοὶ Κόρη μόνῃ.
 Τὸ σῶμα, καὶ περιέχει,
 Ἀρρήτως, καὶ ὑπερέχει,
 Τῷ σῷ Τῷ, καὶ ἐκχεῖται.
 Εἰ καὶ ὡς φῶς πᾶσι φαίνει,
 Ὡς ὑπὲρ λόγον, καὶ Πίσιν,
 Σοῖς Κόρη κτιστοῖς ἐν ἔσποισ.
 Οὐστ' ἄκρας, καὶ ἰωμένῃ
 Θεῷ εἰώρας ἀρρήτως
 Οἱ δ' ἐχοντες Οὐρανίαν.
 Τῇ Οὐρανῇ, καὶ σκηπτεύει.
 Ἀπάντων, καὶ ζωοδότης.
 Τῷ κάλλει ὑπὲρ Ἡλίου.
 Θεμέθλον θαύματος πέρα,
 Ἐχον, ὡς πόρρωθεν μάμων,
 Ὁ κάλλος τῇ ὑπὲρ λόγον.
 Σοὶ Κόρη, καὶ ὕμνο λόγος,
 Πάνσοφος Λόγος, καὶ γόνος,
 Πάση σιγῇ σε τιμάτω.
 Ἀπάσαι εἶδε καὶ Κτίσις
 Μιγδὸς σε τῇς Φιλαδελφείας
 Πάσης ἐκτὸς ἀμαρτίας.
 Γεν-

Τὴν ἡγίαν Ἀγίαν
 Τὸν ἅγιον ἡγίον
 Τὰ ῥήματα αἰωνίου
 Τῷ σὺν τοῦ ἁγίου
 Ἐν Οὐρανῷ, γῇ, θαλάσσῃ,
 Ὡς πανταχῶς συμπαρεῖσα
 Φῶς ἐκ φωτός πρὸ αἰώνων
 Φῶς ἐκ φωτός χηματίζεις
 Εἰς φῶς μεταμορφωθείσα,
 Χαίρει χαρὰν ὑπὲρ πάντων
 Ἐν σοὶ κτιστὴ μὲν τῇ φύσει,
 Διὰ τὴν σὺν τῇ κτῆσιν
 Χαίρει χαρὰς ἐν τῇ Κτίσει
 Χαίρει χαρὰ δὲ ἐσθίας
 Χαίρει χαρὰ τῷ αἰνέντων
 Ψάλλον ὕμνων σου τὰ Θεῖα
 Ψάλλω ὕμνῳ καὶ τῷ Θεῷ
 Εἰκὼν ὁμοίωσις Θεῖα
 Ὁ γνήσιος κληρονόμος
 Κόρη πασῶν τῶν χαρίτων
 Μεγάλων δ' ἐπ' τυχαίαις,
 Ὁ Θεοπέμπε Μαρία,
 Ὁ ὕμνος ὕμνων τῶν Θεῶν,
 Δέξαι τὸν ὕμνον, τὸ ἄσμα.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀληθέϊα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Γενήσασαν δι' ἀγνείαν
 Ἀγγέλων καὶ ἐπιγείων
 Γεραίρει καὶ γηθοσύνη.
 Προσφέρεται καὶ ἐνύλων
 Παντὶ καιρῷ, ὥρα πάση,
 Τίῳ, καὶ πάντα πληρῶσα.
 Γενήσασα ἐκ λαγόνων,
 Τῷ σὺν Τίῳ, καὶ φωτίζεις,
 Ὡς τῷ φωτὶ συγγραθεῖσα.
 Κτίσιν Θεὸς τὴν συστάτην
 Παρθένε δὲ διωδείσῃ,
 Κτίζει Θεὸς πᾶσαν Κτίσιν.
 Πρόξενε σὺ τῇ Τύφει.
 Πάσης κτιστῆς, καὶ παντοίας.
 Σὲ Κόρη, καὶ αὐτομνέντων.
 Παρθένε σὺ μεγαλεία,
 Δόξαν, ὅμως καὶ σοφίαν,
 Σὺ μόνη τῷ ἡ τελεία.
 Τίς, καὶ μόνος ἐννόμως,
 Τῶν Θεῶν, καὶ ἀπορρήπων.
 Μήτηρ Θεῶν τῶν τυχαίων.
 Μετὰ Θεόν με Κυρία.
 Ἄσμα ἁσμάτων ἁγίων,
 Μὴ ἴδω Ἀδὲ τὸ χάσμα.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ Μ Ν Ο Σ, Δέκατος πέμπτος.

Ἐκ τῆς Δαβίδ.

Ἀγαθὸν τὸ σοὶ ἐξομολογεῖσθαι,
 Καὶ ψάλλειν Κόρη τῷ ὀνόματί σου,
 Τὰς χάριτας τὰς σὰς τὸ διηγείσθαι
 Ἐπιλάμψαι Θεῖα, καὶ χάριτί σου.

Ὁραία

Ὁραία κάλει παρὰ πάσας Κόρη,
 Ὁραϊώτης ὅλη ἐν μέλεσί σου,
 Βοῶσι πάντες οἱ θεηγόροι,
 Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.
 Διὰ τὸ Θεὸς δὴ λόγις σε,
 Ἐλαιοι ἀγαλλιάσεως Θεῶν
 Παρὰ τὴν μετόχῃ σου ἔχισέσε
 Εἰς σκλῶμα Πανάχων οἰκῶν.
 Σμύρνα, καὶ σακτὴ ὅμως καὶ κασία
 Ἀπὸ τῆς ἱματίαν σου ἐκ χεῖται,
 Νοσητὴ ἀνάνος δ' αὐδία,
 Καὶ πληροὶ πᾶσαν τὴν γλῶσσαν καὶ ὑμνεῖται.
 Καὶ ἀπὸ βάρων ἐλεφαντίνων,
 Ἐξ ὧν θυγατέρες Βασιλέων,
 Πολυτελῶν ναῶν λέγω ἐκείνων,
 Ἐφ' ὧν σὺ ἐν τῇ τιμῇ σου πλέον.
 Παρέστης ἡ Βασίλισσα Μαρία
 Ἐκ δεξιῶν Θεῶν ἡγαπημένη,
 Ἐν ἱματισμῷ δ' αὐτοῦ Θεῖα
 Περιβεβλημένη, πέποιικημένη.
 Ἀκροῦσόν μου θυγατερ Παναγία,
 Καὶ ἴδε Ἀγνή, καὶ κλῖνον τὸ ὄσσε,
 Καὶ μνήσθῃ ἐν δόξῃ σου τῇ Θεῖα
 Τῷ οἴκῳ τῷ πατρὸς σου, καὶ τῷ λαῷ σου.
 Ἡ Πίλις τῇ μεγάλῃ Βασιλέως,
 Περὶ ἧς δεδοξασμένη ἐλαλήθη,
 Ὁ Ναὸς τῷ ἁγίῳ Ἀρχιερέως,
 Ὁς τις ὑπὸ πάντων ἐπροσκυνήθη.
 Ἄγιος σὺ, Ἄγιος ὁ Ναός σου,
 Θαυμαστὸς Χεῖρ ἐν δικαιοσυνῇ.
 Ὁ τῆς πολλῆς χάριτος τῆς Μητρός σου,
 Δίκαιον σὺ, δίκαια καὶ ἐκείνη.
 Τίς ὁμοίός σοι ἐν Θεοῖς Κυρία;
 Τίς ὁμοίός σοι ἐν αἰωνοσυνῇ;
 Μήτηρ Θεῶν ὑπάρχεις Παναγία,
 Καὶ δόξα κύκλωσε, καὶ ἀφροσύνη.

Ὁρος

Ο'ρος τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅρος πῖον,
 Θεοτόκε, ὅρος πετυρωμένον,
 Ο'ρος πῖον ἀπὸ καρπῶν ἀγίων,
 Καὶ τῷ Κυρίῳ καθιερωμένον.
 Σὺ ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου,
 Ἐν σοὶ ἔχ' παντός ὑμνησίς μου.
 Σὺ σκεπασθῇς ἐκ κοιλίας μητρὸς μου,
 Παναγία, καὶ ὑπερασπιστής μου.
 Ἀ'σω τῇ Κυρίᾳ ἐν τῇ ζωῇ μου,
 Ψαλῶ τῇ Παρθένῳ ἕως ὑπάρχω,
 Ἀγαλλιάσεται ᾧ ἡ ψυχὴ μου
 Ὅποτεν φάλλω σοί, καὶ τῷ Ἀνάρχῳ.
 Ὡς γλυκέα Κόρη τῷ λάρυγγί μου
 Πειραδόμενα τὰ λόγιά σου,
 Τ'πὲρ μέλι εἰσὶ τῷ στόματί μου,
 Μιλιζαγῇ ᾧ τὰ ἐγκώμιά σου.
 Ἐλίσσόν με ἔχ' τὸν Τίόν σου
 Ἐλεήμον Παρθένε Δέσποινα μου,
 Καὶ καὶ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 Ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματά μου.

Τ' Μ Ν Ο Σ, Δέκατος ἕκτος.

Ἐκ τῷ Δαβίδ, Ψαλλόμενος ὡς τὸ, Ἐ'σωσε λαόν.

Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς ἐν πᾶσι,
 Ἐν Οὐρανῷ τε, ἐν γῇ, καὶ ἐν θαλάσσῃ.
 Σφόδρα δ' αἰνετὸς ἐν Πόλει τῇ ἀγία,
 Ἐν τῇ τῷ Θεῷ Πόλει τῇ τειρολβία.
 Ἐν σοὶ Παρθένε, τῇ καθηγιασμένῃ
 Πόλει τῷ Θεῷ, καὶ τῇ ἐμψυχωμένῃ,
 Πειρῇ ἡς, Πόλις Θεῷ δεδοξασμένη,
 Δεδοξασμένα ἐλαλήθη καὶ μένει,
 Ἐκτῶν Προφητῶν Θεῷ, καὶ Προπατόρων,
 Καὶ ὑπὸ πολλῶν ἄλλων Πνευματοφόρων,
 Ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ εἰς πολλὰς δὲ πόλεις
 Ἀπ' ἀρχῆς Ἀδάμ ὡς ὑψηλὴ ὅλης.

Ο' Θεός

Ο' Θεός ἡμῶν ἐπὶ ταῖς βάρεισί σου
 Γινώσκεται δὴ ἐν τοῖς χαρίσμασί σου.
 Ο' Θεός ἡμῶν ἐδεμελίωσέ σε
 Εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ᾧ ἡγάπησέ σε.
 Ο' Θεός ἐμοὶ ὤμοσ' ἐπ' ἀληθείας
 Ὅτι ἐκ καρπῶ τῶν τῆς ἐμῆς κοιλίας
 Θήσεται λαμπρῶς ἐμὲ ἐπὶ τῷ θρόνῳ
 Τῆς Βασιλείας ἔχ' παντός τῷ Χρόνῳ.
 Καὶ οἱ Βασιλεῖς γῆς πάντες ἐκασίως
 Προσκυνήσασιν αὐτῷ καὶ αἰωνίως,
 Καὶ σὺ τῆς Μητρὸς αὐτῆς προσκυνημένης
 Ὡς θείμης αὐτῷ, καὶ συνοδοῦζομένης.
 Πᾶντα τὰ ἔθνη αὐτὸν μακαρίσῃ,
 Καὶ σὲ μακαρίζουσι, καὶ σὲ ἐπαινεῖσι,
 Πᾶντα τὰ ἔθνη δευδύσουσι Κυρίῳ,
 Δευδύσουσι δὲ καὶ σοί, ὡς συναιτίῳ.
 Λιτανεύσουσι αἰεὶ τὸ πρόσωπόν σου
 Οἱ τῷ λαῷ πλάσιοι, προνομιόν σου,
 Βασιλεῖς τῆς γῆς, ἄρχοντες, καὶ τοπάρχαι,
 Λαοί, Ἱερεῖς, καὶ πάντες Ἱεράρχαι.
 Σὲ ᾧ τῷ Σιῶν Κύριος πρὸ αἰώνων
 Ἐξελέξατο ἐκλελεγμένον θρόνον.
 Ἡ'ρετίσατο αὐτῷ εἰς κατοικίαν
 Ἐαυτῷ, ὡς εὐθεῖον, καὶ Παναγίαν.
 Κλίνας Οὐρανὸς ἔχ' φιλανθρωπίαν,
 Κατέβη εἰς σὲ ἔχ' φιλοδείαν.
 Κατέβη ὅμως, ὡς ὑπὸς εἰς πόκον,
 Καὶ ὡσεὶ σαγῶν εἰς γλῶ τῷ Θεοτόκῳ.
 Καὶ ἡγάσεν ὁ Τ'ψιστος, ὡς Θεῖον
 Σκλῶμα αὐτῷ, καὶ ἄξιον τιμῆον,
 Καὶ ἐδόξασεν ἐν μεγαλοπρεπείᾳ,
 Ἐν ἀγιοσωήτῃ, καὶ ἀληθείᾳ.
 Τῷ δὲ Τίῳ σου τῷ Βασιλεῖ Παρθένε,
 Παρθένοι, ψυχὰς αὐτῷ ἡγαπημοῦσαι,
 Ἀκόλαστοι σῆς ἀγίας πολιτείας,
 Προσφερθήσονται ἐπὶ τῆς σωτηρίας.

D

Προσ-

Προσφερθήσονται αὐτὰ ἐν ἀφροσύῃ,
Αἱ πλησίον σε, ὡς μιμηταὶ κακῶν.
Καὶ ἀχθήσονται εἰς ναὸν τῷ Τῷ σε,
Τῷ Βασιλέως Τῷ σε καὶ Θεῷ σε.

Προσφερθήσομαι ἀργῶ δὲ παρομοίως,
Ὡς ὅλος δῶλος ἀργῶ σὸς καὶ οἰκέτος.
Μετὰ σὲ Ἀγνή, καὶ ἔξ' σὲ Κυρία,
Τῷ ᾧ Τῷ σε, καὶ σὲ ἡ Βασιλεῖα.

Καὶ ἔξ' ἅπαντες λαοὶ σ' ὁμολογῶσι
Θεῷ Μητέρα, καὶ πάντες σὲ αἰνεῖσι
Εἰς τὸν αἰῶνα. Παρθένε τῷ αἰῶνος,
Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς δὲ μένος.

Τ Μ Ν Ο Σ, Δέκατος Ε΄ βόμος.

Ἐκ τῷ Ἀ΄σματος ἢ Ἀ΄σμάτων, Παλλόμενος ὡς τὸ
Αἰ γυνεὶ πᾶσαι.

Ι Δὲ τῷ Σολομῶντος ἡ Θαυμαστὴ ἡ Κλίη,
Ἡ δὲ δωατοὶ ἐξῶτα κυκλῶσιν ἐν εἰρήνῃ.

Ἰδὲ καὶ τὸ φορεῖον περιρρυγμένον,

Πειπορρυγμένον, περιεχυσμένον.

Ἰδὲ, νὰ ἡ Πλησίον εἶσαι καλὴ τελεία,

Καλὴ ποτὰ ὥραία, ὡς ἄλλῃ ἐδεμία.

Καλὴ με ἡ Πλησίον, καλὴ, ὡς διδοκία,

Ὡς Ἱερουσαλὴμ δε ὥραία καὶ ἁγία.

Πεισεῖται ὥραία εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοί σου,

Ὅδοντες μαργαεῖται, Χρυσὸς οἱ πλόκαμοί σου.

Τὰ χεῖλη σε καλὴ με, ὡς πόκινησιν σπάρτιον,

Γλυκεῖα ἡ λαλιά σου, ὡς μέλι καὶ κηρὸν.

Ὡς τῷ Δαβὶδ ὁ πύργος ἐστὶν ὁ ἑαχλός σου,

Ὡς δίδυμοι νεβροὶ δε καὶ ὁ διπλὸς μαστὶς σου.

Ὁσμή σῶν ἱματίων ὑπὲρ τῶν ἀρωμάτων,

Ὅσπερ ὁσμή λιβαῖα, μύραν δωδεκάτων.

Ἡ δὲ σάμε Πλησίον, ὅλη καλὴ καὶ λίαν,

Μῶμος ἐν σοὶ ἐκ ἔστι, καὶ σῶμα καὶ καρδία.

Δεῦ-

Δεῦρο ἀπὸ λιβαῖα ἡ νύμφη καὶ καλή με,

Δεῦρο ἀπὸ λιβαῖα πρὸς με ἀγαπητή με.

Μὰς ἔδωκαν καρδίαν τὰ θαυμασά σε καλὴ,

Μὰς ἔδωκες καρδίαν, ἡ χάρις σε μεγάλη.

Κῆπος σὺ κεκλεισμένος, πηγὴ ἐφραγισμένη,

Τῷ δατος. φρέαρ ζωῆτος, Νύμφη χαριτωμένη.

Εγέρθητι βορέα, καὶ ἔρχε δὲ σὺ νότε,

Καὶ πνέσσετε τὸν κῆπον, τὴν χάριν ταύτην δότε.

Διὰ νὰ κινήσῃ τὰ αἶθρα καὶ τερπνά τε,

Καὶ νὰ περικυθῇ τὰ πόσ' ἀρώματά τε.

Σὺ αἶθος τῷ πεδίῳ, καὶ τῷ κοιλάδων κείνον,

Ὡς κείνον ἐν ἀκατάσταις πραγμάτων τῷ γήινῳ.

Ἀγάπης, τῷ φωμῶν ἐσὺ τῷ σὲ Νυμφίον,

Τῷ νοτῷ Νυμφίον ἐμὲ τῷ Οὐρανῷ.

Ἀνάστα, καιρὸς ἦδη, ἐλθέ με ἡ Πλησίον.

Ἐλθέ νῦν ἡ καλή με. Νύμφη πρὸς τὸν Νυμφίον.

Δεῦρο ἀδελφὴ με. Δεῦρο περὶ σέ με,

Δείξον μοι τὴν σὴν ὄψιν, ἡ ὄψις σε χαρά με.

Ἀκούω τὴν φωνήν σου, ὅτι ποτὰ γλυκεῖα,

Κ' ἡ ὄψις σε ὥραία ποτὰ καὶ θαυμασία.

Ὅ μὲν χειμῶν παρήλθεν, ὁ ὕπνος ἀπῆλθεν,

Ἐφάνηκαν τὰ αἶθρα, ἡ αἰὼνις πλιὸ ἦλθεν.

Τὰ μπέλια ἀνέστην, ἡ κέθη πῆς ἑυχόνος.

Φωνὴ ἐδὼ τὴν γλῶσσαν, ὅμῃ καὶ ἀηδόνος.

Ἡ ἀναβαίνουσ' αὐτὴ ἐκ τῆς ἐρήμου ποία;

Τίς ποία εἶναι αὐτὴ, ἡ ζῶσα ὁμορφία;

Καπνὸς ὡσεὶ σελήνη ἡ τεθυμιασμένη,

Καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν, καὶ ἄλλα μυρισμῶν.

Ἡ ἀναβαίνουσ' αὐτὴ, ἡ λελοκανθισμένη,

Τίς ποία εἶναι αὐτὴ, καὶ καθαρισμένη;

Ἐπιχειρομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφόν σου,

Ἀνακρεῖσμένη εἰς τὸν ἀγαπητόν σου;

Ἡ δὲ ἐκκύπτουσ' αὐτὴ, ὡς ὄρθρος, ποία εἶναι;

Ὡς αὖ αὐγὴ καὶ ὄρθρος, τερπνὸς εἰς τὸ φαλῶναι;

Καλὴ, ὡς ἡ Σελήνη, καὶ ἐκλεπτὴ τὸ κάλλος,

Θάμβος τῇ ἀληθείᾳ, Ἡ ἥλιος ὡς ἀπὸ ἄλλου.

D 2

Βα-

Βασίλισσαι ἐξῴπα εἰς τὰ παλάτια μιν,
 Καὶ παῖδα καὶ ὀγδόντα πάντα εἰςὶ κοῦπῃ μιν,
 Νεανίδες, καὶ ἄλλαις, μέγας χωρὶς κανὼν,
 Καὶ ὅλαις Βασιλέα γνωρίζουσιν ἐμὸν.
 Μία δὲ ἡ καλή μιν. μία περιστέρα μιν,
 Τελέα μιν, ἀγάπῃ, καὶ μοναχὴν χαρὰ μιν.
 Καὶ εἰς ἐμὸν μία, μία κείνῃ τῷ Μητέρα,
 Αὐτὴ ἡ ἐκλεκτή μιν, καὶ μόνῃ θυγατέρα.
 Νεανίδες τῷ εἶδαν, καὶ εἶχαν ἀπορήσῃ,
 Βασίλισσαι τῷ εἶδαν, κείχαν τῷ μακαρίσῃ.
 Ἡ Παῖδα καὶ, καὶ ὅλαις, αὐτῷ τῷ ἐπαινεῖσι,
 Βασίλισσαι, καὶ ὅλαις, αὐτῷ τῷ ἀνυμνεῖσι.
 Ὅτι πολλαῖς μεγάλῃ δυνάμει θυγατέρες
 Ἀπόκτησαν καὶ πλεον ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις.
 Τ' ἐρκεται δὲ αὐτῇ, καὶ πάσας ὑπερέβη,
 Σύνσωμος Οὐρανόθεν ὡσανὺ νὰ ἐκατέβη.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τῷ ΜΝΟΣ, Δέκατος Ὀγδοός.

Ἐκ τῆς Ἡσαΐας.

Ἄσω δὲ ἄσμα τῇ Ἡγαπημένῃ,
 Ἀμπελῶν σὺ εἶ τῇ Ἡγαπημένῃ,
 Κυεῖν Σαββαῶθ, τῇ καθήμενῃ,
 Ἐπὶ θρόνῳ ὑψηλῇ, ὀνυμμένη.
 Ἐν κέρατι, καὶ ἐν πίονι τόπῳ,
 Τῇ παρθενίᾳ περιπεφραγμένη,
 Τῇ ταπεινώσει κεχαρακωμένη,
 Τ' ἐρκεται, ἀκαταλήπτῳ ἔσπῳ.
 Ἐν ἡ πύργῳ ἐκτίσθη δόσεβείας,
 Καὶ προλήψιον ὠρύχθη ἀξίως,
 Καὶ ἐφ' οὐδ' ἐπὶ ἀμπελος ἀγίως,
 Καὶ ἐποίησε βόθρῳ Σωτηρίας.

Ναὺ

Ναὺ δὲ ὁ Κύριος τῇ Ἀμπελῶνος,
 Ἀνάγγελόν μοι τί ἐποίησέ σοι;
 Κυεῖα μιν τί ἀπαπέδωκέ σοι,
 Καὶ ὁ Πατὴρ τῇ μέλλοντος αἰῶνος;
 Ἀφῆλε τὸν φραγμὸν τὸν ἐξ ἐμῶν
 Θεῶν, καὶ ἀνθρώπων. τῆς ἀνομίας,
 Καθεῖλε τὸν τοῖχον ὀργῆς τῆς Θείας,
 Αὐταὶ εἰσι Κόρη αἱ ἀμοιβαῖαι.
 Καὶ ἔσαι εἰς δόξαν ἡ ἀνθρωπότης,
 Καὶ εἰς ὕψος ἀρρήτων ἐπιρρυμένη,
 Ἐπὶ θρόνῳ τῇ Θεῷ ἰδρυμένη,
 Ὡς ἀνταποδόματος τελειότης.
 Εἶδον καθήμενον τὸν Κύριόν μιν
 Ἐπὶ θρόνῳ ὑψηλῇ καὶ ἐπιρρυμένη,
 Τῇ οἴκῃ τῆς δόξης πεπληρωμένη,
 Τὸν Κύριον Σαββαῶθ, τὸν Θεόν μιν.
 Ταῦτα δὲ χάριν σὲ τῆς μακαρίας,
 Καὶ Σεραφεῖμ κύκλῳ αὐτῇ ἐσῴτα,
 Ἐν φόβῳ τὸ τριτάτον κεκραγόντα,
 Ὡς ἀδελφῶν ἐγὼ τῆς Θεωρίας.
 Καὶ ἀπεσάλη πρὸς με φεικαλαῖος
 Σεραφεῖμ, αὐθρακα τῇ χειρὶ ἔχων,
 Ὅν τῇ Λαβίδι λαβὼν, καὶ κατέχων,
 Ἡΐλατο τῇ σόματός μιν ἡδέως.
 Σὺ Κόρη τὸ Θεῶν ἡμῖν Σημεῖον,
 Ἡ Παρθένος ἐν Γαστρὶ συλλαβῆσα,
 Καὶ Τιδὸν τὸν Ἐμμανὴλ πεῖσσα,
 Τὸ ἐκλέξαν τὸ ἀγαθὸν Παιδίον.
 Σὺ ὁ Θεόγραφος Τόμος μέγας,
 Ἡ ἐν Γαστρὶ συλλαβῆσα Προφήτις,
 Καὶ Τιδὸν πεῖσσα ἔσποισ ἀρρήτοις,
 Ὅς λήφεται δυνάμει, ὡς ἐκ ἄλλος.
 Σὺ ράβδος, ἧς ἡς αὐτὸς ἀφ' ἀρσείας,
 Νεφέλῃ κήφῃ ὑπεραιῶ Κόσμος,
 Ἐφ' ἧς περ καθεῖται ὁ Κύριός μιν,
 Καὶ ἡξεῖ ἐν Κόσμῳ φῶς δόσεβείας.

Τ' μιν

Τῆντε Κύριον σὺ τῇ Κυρίᾳ,
Τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐπιβοᾷδι,
Καὶ εὐφραίνεσθε, καὶ ἀγαλλιάσθε,
Ὅτι ὑψώθη Θεὸς ἐν Μαρία.
Φωτίξτε Ἱερουσαλὴμ φωτίξτε,
Ἡ καὶ ἦν ἐκ τῆς Παρθένου τὸ φῶς σου,
Ἐλαμψεν ἡ δόξα σου, ὁ Θεός σου,
Φωτίξτε πᾶσα γῆ, καὶ ἐγκαίνιξτε.
Πανουσιζομεν νῦν εἰς τιμὴν σου,
Ἄρον Κόρη κύκλω πᾶς ὀφθαλμός σου,
Καὶ ἴδε σωτηγμένους πᾶς Τίός σου,
Ἡ καὶ πᾶτες εἰς προσκυνήσιν σου.

Τ Μ Ν Ο Σ, Δέκατος Ἑννατος

Ἐκ τῆς Γερεμίας.

Πρὸ τῆς Θεοῦ σὲ πλάσει,
Μηξὸς ἐν τῇ κοιλίᾳ,
Καὶ πρὸ γεννησέως σου
Θεὸς ἠγάσέ σε,
Τοῖς ἐθνεσιν κυρίῳ,
Νῦν δὲ ἐν τῇ κοιλίᾳ
Ἰδὲ κατέστησέ σε,
Χάειν μετ' ἐξουσίας,
Τὰς μὲν νὰ ξερρίζωνης,
Τὰς δὲ νὰ ἀνακτιζῇς,
Ὅτι αὐτὸς μαζί σου,
Ἰδὲ κατὰ Μιτέρα
Σὲ ἔκαμον, ὡς πάλιν,
Ὡς περ χαλκῶν τειχέων,
Τοῖς Βασιλεῦσι πᾶσι,
Καὶ τῷ λαῷ ἀπάσης
Κύριος ἐνοικίδη
Ἀγνείας, χάριτός σου
Ἀγάπης, γνώσεώς σου.

Ἀρ-

Καὶ σὲ κατισπύσας
Σύγινωσκε Κυρία.
Ἐκ μήτρας τῆς μητρός σου
Καὶ ἐκατέστησέ σε
Καὶ φῶς, καὶ σωτηρίαν.
Οἰκήσας τῇ ἰδίᾳ,
Σήμερον ἔδωκέ σε
Ἐθνη, καὶ Βασιλείας,
Νὰ ξεθεμελιώνῃς,
Καὶ νὰ ἀνακαίνιζῃς,
Κύριος δυνάμεις σου.
Τῷ σήμερον ἡμέρα
Ὁχυρωμένῳ ὄλῳ,
Κυρία τῶν κυρίων,
Ἀρχῶν, μεγιστάνων,
Τῆς γῆς, καὶ τῆς θαλάσσης.
Ἐν σοὶ καὶ ἦν ἐμνήσθην
Τῆς ἐκ νέότητός σου,
Τῆς πλειώσεώς σου.

Αὐ-

Ἀρχὴ σὺ γεννημάτων
Τ' ἀρχαίς Παναγία
Ἰδὲ, ὡς ὁ Τίός σου
Ἐν γενεαῖς προτέραις,
Ἐν αἷς νῦν ἐδοκίμησεν
Καινῶ, καὶ αἰωνίᾳ,
Τῷ Ἰσραὴλ τῷ νέῳ
Ἐμνήσθην τῆς ἀρχαίας,
Ὅτ' ἐξεδυνάσθη,
Ταύτης δι' ἀπιστίαν,
Αὐτὸς νῦν αἰὶν Θεός σου,
Καὶ νὰ τὸν ἐλεήσῃ,
Ὅλαις ταῖς ἀδικίαις
Οὕτως ὁ Κύριός μου
Πᾶτες λοιπὸν χαρῆτε,
Εὐφραίνεσθε, σκιρτᾶτε,
Ἐσώσων, ὡς Οἰκτιρμῶν
Ὡς εἶπε, τὸν λαόν σου
Νῦν μὲ τὸν ἐρχομόν σου
Διὰ μηξὸς Μαρίας,
Ἀγίων τῆς Ἀγίας,

Αὐτὴ τῶν παιμμάτων
Κυρία, καὶ τελεία.
Μὲ εἶπε, καὶ Θεός σου,
Ἡ ἀγίας ἡμέρας,
Καὶ ἐξ ἐθελῶν ἡσέει
Καὶ ἄνθρωπος μακαρίων,
(Τὸ λέγω δὲ, καὶ κληῖω,
Τὴν πόσον παλαιαίαν,
Καὶ δὴ κατεξιώσθην
Καὶ πολυπονηρίῳ)
Καὶ ὁ λαὸς λαύσῃ.
Καὶ νὰ ἀλισμονήσῃ,
αὐτῶν, καὶ ἀμαρτιῶν,
Μὲ εἶπε, καὶ Θεός μου.
Χορεύσατε, εὐθυμεῖτε,
Αἰνέσατε, βοᾶτε,
Θεός, καὶ Ἐλεήμων,
Διὰ τῆς Προφητείας
Ἐν γῇ τὸν σωσικόν σου,
Μετὰ Θεὸν τῆς Θείας,
Κυρίαν τῆς Κυρίας.

Τ Μ Ν Ο Σ, Κ'.

Ἐκ τῆς Ἰεζεκιήλ.

Βιβλος Παρθένου βεβηλωμένη,
Πηγὴ Ἀγία ἐσφραγισμένη,
Καὶ Πύλη μένη σὺ κεκλεισμένη.
Πύλη ἐκείνη ἡ ἑξωτέρα,
Παντὸς τῆς Κόσμου ἡ ἀνωτέρα,
Τῷ Θεῷ μόνῳ ἡ ἐγγυτέρα,
Πύλη ἡ βλέψασα ἐκ βίβης
Κατὰ ἀνατολὰς τῆς Ἡλίου,
Δικαιοσύνης Ἡλίου Θεός.

Ἡ Πύ-

Η' Πύλη αὐτὴ ἢ κεκλεισμένη,
 Θεῷ τῷ μόνῳ φυλαττομένη,
 Τῇ Θεῇ δόξῃ πεπληρωμένη.
 Η' Πύλη αὐτὴ ἢ Παναγία,
 Η'ς ὁ τεχνίτης Θεὸς Σοφία,
 Καὶ κλείς καὶ κλειῖδρα ἢ Παρθενία.
 Οὐδεὶς πῆς Πύλης ὑπεράσσει,
 Οὐδὲ τῇ Πύλῃ καὶ πλησιάσει,
 Ἐστὶν ἀπρόσιτος ᾧ τοῖς πᾶσι.
 Ο' Θεὸς μόνος, ἀφ' ἧς κατέλθῃ
 Ἐξ Οὐρανόθεν, θέλει εἰσελθῇ,
 Οἷς ἔδοικε οἶδε, καὶ νὰ ἐξέλθῃ.
 Γυμνὸς ὑπάρχων μὲν τῇ καθόδῳ,
 Γυμνὸς ὁμοίως, καὶ τῇ εἰσόδῳ,
 Πλὴν σαρκοφόρος ἐν τῇ ἐξόδῳ.
 Καὶ πάλιν ἔσαι ἐσφραγισμένη
 Η' Πύλη αὐτὴ, καὶ κεκλεισμένη,
 Ὡς πρὶν, καὶ πᾶν ἡγιασμένη.
 Καὶ πλήρης δόξης ὁ τῷ Κυρίῳ
 Οἶκος ἐφανῆ τῷ Οὐρανίῳ,
 Καὶ ἐκ τῷ οἴκῳ φανῆ τῷ Θεῷ.
 Οὗτος ὁ τόπος τῷ ἐδίκευ με
 Ἐστὶ τῷ θρόνῳ τῷ θεῷ με,
 Εἰς τὴν τῷ νῦν δόξαν λαβὲ με.
 Οἷς αἰωνίως κατασκηνώσει
 Τὸ ὄνομά με, καὶ χάριν δώσει,
 Ἴνα μὴ τὸ πότις βεβηλώσῃ.
 Ἐγὼ βοσκίσω τὰ πρόβατά με,
 Καὶ ἀπαύσω, ὡς πράγματά με,
 Καὶ γνώσονται με, ὡς ἐδικά με.
 Τὸ πλατύνω νὰ ἐπιστρέψω,
 Καὶ τὸ χαμῶ νὰ τὸ γυρέψω,
 Καὶ τὸ ἀδύατο νὰ γιὰξέψω.
 Καὶ ἀγαθήσω ποιμνία εἷα
 Εἰς αὐτὰ ὅλα, ὡς ἐνωμνία,
 Νὰ τὰ ποιμαίνῃ χαριτωμνία.

Αὐτὸς νὰ εἶναι πάντα βοσκός τις,
 Αὐτοὶ λαός με, ἐγὼ Θεός τις
 Εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ Κύριός τις.
 Ταῦτα δὲ πάντα γὰρ τὴν κλεισμένην
 Πύλῃ ἐκείνῃ τὴν δόξασμένην,
 Θεῷ ὡς πόσον χρεασμένην.
 Αὐτὴ ἢ Πύλη ἢ σωτηρία.
 Αὐτὴ ἢ Πύλη ἢ Βασιλεία.
 Αὐτὴ ἢ Πύλη ἢ Παναγία.
 Ταύτῃ τὴν Πύλῃ, ἐπάκουσόν με
 Κρόντος Κόρη, καὶ ἀποιχόν με,
 Οἷς καὶ πᾶσι τῶν ἀδελφῶν με.
 Ἴνα εἰσελθῶ, καὶ τῷ Κυρίῳ
 Δόξαν προσάγω Θεῷ ἀγίῳ
 Ἐν τῷ αἰῶνι τῷ αἰωνίῳ.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ Μ Ν Ο Σ, ΚΑ'.

Ἐκ τῶν Προφητῶν.

Κ Λίμακα ὁ ΓΑΚΩΒ, ὁ ἀπλὸς ἐκείνος γέρον,
 Φθάνουσιν εἰς Οὐρανὸν, σὲ προεῖδε Κόρη χαίρων.
 Καὶ οἱ Ἀγγελοὶ Θεῷ τὴν ἀνάβασιν ποιῶντες,
 Καὶ κατέβασιν αὐτῇ, ἔχαιρον, Θεὸν αἰνῶντες.
 Τὴν κατέβασιν Θεῷ δι' αὐτῆς προτυπεμένην,
 Προϋρῶντες ἐπὶ σέ, Κόρη τὴν δόλονημένην.
 Καὶ ἀνάβασιν ἡμῶν εἰς μονὰς τὰς Οὐρανίας,
 Πρὸς τὸν ὕψιστον Θεὸν, ᾧ σὺ πῆς Παναγίας.
 Ἀλλ' ἀνάγαγε καὶ με κλίμακι τῆς σῆς πρεσβείας,
 Ἴνα χαίρων σοὶ βοῶ, Χαῖρε Μήτηρ δ' αὐλαρχίας.
 Ο' θεόπτης ΜΩΤ' ΣΗ'Σ βάτον εἶδε καιομένην,
 Πρόβατα ποιμαίνων ὧς, καὶ μὴ καταπλεγομένην.

Καὶ θαυμάσας, ὡς εἶκος, ἔχθρας κατανοῶσαι,
 Ἦκουσε μὴ προσελθεῖν, τὸ ὑπόδημά τε λύσαι.
 Ὁ βασιλεὺς πόπος γάρ, ἔπος γῆ ἐστὶν ἁγία,
 Καὶ δίδυς ἀπὸ Θεῶν ἐφωτίσθη Παναγία.
 Ὅτι σὺ ἁγία γῆ, καὶ ἡ Βάσις τῆ Κυεῖς,
 Ὁ δὲ Κύριος τὸ πῦρ, δῖλασις τῆ Μυσιεῖς.
 Ἀλλὰ φάτισον καὶ μετὰ τῷ φωτὶ τῆς σῆς πρεσβείας,
 Ἰνα χαίρων σοι βοῶ. Χαῖρε Μῆτερ δώπλαγχχίης.
 Ὁ σοφὸς ΒΕΣΕΛΕΗ'Α τῷ Σκλῶν τῆ μαρτυρεῖς
 Κατεσκόλασε σοφῶς, τῇ σοφίᾳ τῆ Κυεῖς.
 Ἀλλὰ καὶ τῷ Κιβωτῷ, Τράπεζαν, καὶ τῷ Λυχίαν,
 Καὶ Λογεῖον τὸ Χρυσῶν, καὶ τῷ ἄλλῳ ἁποσμίαν,
 Προτυπῆντα σ' ἐντελῶς ταῦτα πάντα Παναγία,
 Σὺ Κυεῖς ᾧ Σκλῶν πάνσοφος καὶ θαυμασία.
 Τράπεζά τε μουσική τῆς σαρκὸς αὐτῆς τῆς Θεῖας,
 Καὶ Λυχία τῆς αὐτῆς θαυμάσιος φωφανεῖας.
 Ἀλλὰ σκλῶσον καὶ μοῖ, δόξης σκλῶμα τῆς Θεῖας,
 Ἰνα χείρων σοι βοῶ. Χαῖρε Μῆτερ δώπλαγχχίης
 Ὁ ΔΑΒΙΔ ὁ Βασιλεὺς, ὡς Βασιλείαν σε βλέπων,
 Τῇ Θεῷ ἐκ δεξιῶν παρεῶσαν, κατὰ πρόπον.
 Ἐν χρυσῷ ἱματισμῷ Κόρη περικλυμένη,
 Καὶ χρυσοῖς ἐν χρυσῶν λαμπρῶν πεποικιλμένη.
 Τῶν Ἀγγέλων τῇ Θεῷ ὑπεραίῳ πεταγμένη,
 Τῇ σε κάλλος ἐρασὶ τὸν Θεὸν ἐπαγομένη.
 Ἀνέβω ἐν χαρᾷ, Θύγατερ σὺ ἁγία μου,
 Τῇ σε δέξω καὶ Πατὴρ, ὅτι τέξῃ τὸν Θεόν μου.
 Ἀλλ' ἐπάκουσον καὶ μετὰ, κάλλος Θεῖας Βασιλείας,
 Ἰνα χαίρων σοι βοῶ. Χαῖρε Μῆτερ δώπλαγχχίης.
 Ὁ σοφὸς ὁ ΣΟΛΟΜΩΝ νυμφικῶς σὲ ὠραΐζει
 Θεοῦ μωφτε Ἀγνή, καὶ ὡς Νύμφῃ ἀσματίζει.
 Καὶ πλησίον καὶ καλῶ σὲ καλεῖ τῷ Παναγίαν,
 Ἀνδρὸς, κείνον, ἀδελφῶν, ἁμῶν, καὶ διδασκάλων.
 Κῆπον ἔτι δὲ κλειστόν, καὶ Πηγὴν ἐσφραγισμένην,
 Κλίτῃ τε Βασιλικῇ, καὶ περικλυμένην.
 Δι' αὐτῶν σκιαρεφῶν τῷ πληθύνῳ ἡμῶν ἀρετῶν σε,
 Τῶν ὡς προῖκα πρὸς αὐτὸν τὸν Νυμφίον καὶ Τίον σε.
 Ἀλλὰ

Ἀλλὰ πρότερον καὶ μετὰ Νύμφῃ Θεῖας δώδοκας,
 Ἰνα χαίρων σοι βοῶ. Χαῖρε Μῆτερ δώπλαγχχίης.
 Ἐν Προφήταις ὁ λαμπρὸς, καὶ πολύφωνος ἩΣΑΪΑΣ,
 Σὲ Παρθένον κατὰ, τῆς Θεῖς Μῆτερ σοφίας.
 Ἐν γαστρὶ παρθενικῇ ἀπειράνδρος συλλαβῶσαν,
 Καὶ Τίον Ἐμμανὴλ Ἀειπαρθένου τεκῆσαν.
 Τὸ Μυσιεῖον τῆς σῆς τὸ σεπτὸν κυοφορίας
 Ὡς ἀπόπτῃς προῖδαν ἔχ' ἀθάνατον καρδίας.
 Καὶ Νεφέλλῳ κέφῳ δὲ, Ράβδον, Τόμον, καὶ Προφήτην,
 Ἦν ἐκ πόδε προσκυλῶ, ὡς ζωῆς με κυβερνήτην.
 Σὺ δὲ σῶσόν με Ἀγνή, θαῦμα μητροπαρθενίας,
 Ἰνα χαίρων σοι βοῶ. Χαῖρε Μῆτερ δώπλαγχχίης.
 Καὶ ὁ ΓΕΖΕΚΙΗ'Α Πύλλῳ Κόρη κεκλητισμένη,
 Ὡς ὁ μέγας Σολομὼν πρὶν Πηγῇ ἐσφραγισμένην.
 Προδηλῆντες δι' αὐτῶν τῷ σεπτῷ σε παρθενίαν,
 Μείναςαν θεοπρεπῶς καὶ μετὰ τῷ σὺν λοχείαν.
 Ὁ Θεὸς ᾧ δι' αὐτῆς καὶ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθε,
 Διὰ τῷ μητρικῆς φυσικῆς ὁδὸς παρήλθε.
 Διὰ τῷ καὶ ἐγὼ προσκυλῶ σε καὶ δοξάζω,
 Καὶ Μῆτέρα τῇ Θεῷ, καὶ Παρθένον ὀνομάζω.
 Σὺ δὲ σῶσόν με Ἀγνή, μόνη πύλη σωτηρίας,
 Ἰνα χαίρων σοι βοῶ. Χαῖρε Μῆτερ δώπλαγχχίης.
 Ὁ ρος δὲ ὁ ἈΒΒΑΚΟΥ'Μ, καὶ ὁ ΔΑΝΙΗ'Α ὁ Θεός,
 Προτυπῆντες δι' αὐτῆς ἀφιδώστε καὶ κυρίως.
 Τῆς σῆς Κόρη βιοτῆς τὸ ὑπερανθρωπισμόν
 Πάντων ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἀπ' Ἀδάμ γεγεννημένων.
 Διὰ τῷ ὁ Θεὸς ἐκ τῶν ὑπερανθρωπῶν
 Καταβέβηκε ἐπὶ σέ, ὡς Θεὸς ἔσαν πλησίον.
 Καὶ ἐκ σέ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα σέ μετ' ἀνοψάσῃ,
 Πάντας δὲ τὰς γηγενεῖς ὡς Παντελεήμων σῶσῃ.
 Σὺ δὲ σῶσόν με Ἀγνή, Θεὸς ὅρος κατοικίας,
 Ἰνα χαίρων σοι βοῶ. Χαῖρε Μῆτερ δώπλαγχχίης.
 Ἐγὼ δὲ ὁ Ταπεινός, καὶ ἀνάγιος δοξάζω,
 Προσκυλῶ, καὶ θαυρῶ, Κόρη, καὶ σέ ὀνομάζω.
 Ἀγνης, καὶ Ἰωαννίμ Παναγίαν θυγατέρα,
 Θεῷ Λόγῳ καὶ Θεῷ ὑπερενδόξον Μῆτέρα.
 Ε Ζ

Χερσβίμ, καὶ Σεραφίμ ἀπορρήτως ἀνώτερον,
 Πλατυτέραν Οὐρανῶν, τὴν Ἡλίαν λαμπροτέραν.
 Κόσμος φύλακα παντός, τῆς Χειρῶν προσέτιν,
 Τῶν Ῥωμαίων τῆς πτωχῶν Δέσποινα διμενεσάτω.
 Καὶ τὴν δέξασαι ἐμὴν, χάριον δόξης σου τῆς Θείας,
 Διὸ χαίρων σοὶ βοῶ. Χαίρε Μήτηρ ἀσπλαγχνίας.
 Χαίρε Κόρη ΜΑΡΓΑΜ, Χαίρε βασίς ἀσεβείας.
 Χαίρε Μήτηρ τῆς Θεᾶς. Χαίρε πάντες ἀσεβείας.
 Χαίρε Μήτηρ τῆς ζωῆς. Χαίρε κέρας Ἐκκλησίας.
 Χαίρε Πύλη τῆς φωτὸς. Χαίρε γέρας σωτηρίας.
 Χαίρε Ἀρχαντὲ Ἀγνή. Χαίρε πέλαγος σοφίας.
 Χαίρε Πανάγνε Σεμνή. Χαίρε βρύσις συμπαθείας.
 Χαίρε δόξα τῆς Πιστῶν. Χαίρε αἴθερος παρθενίας.
 Χαίρε Δέσποινα ἡμῶν. Χαίρε δούδρον ἀφθαρσίας.
 Χαίρε φῶς ἐμῆς ψυχῆς. Χαίρε δυνάμις καρδίας.
 Διὸ χαίρων σοὶ βοῶ. Χαίρε Μήτηρ ἀσπλαγχνίας.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀἰνεῖται, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ' Μ Ν Ο Σ ΚΒ'.

Εκ τῆς θεωρητικῶν, καὶ ἐρωτικῶν Εὐχῶν τῆς Αὐγυστίνου.

Επιγινώσκω σε Κυρία,
 Τὴν ἐπιγινώσκουσάν με,
 Δυνάμιν τὴν τῆς ψυχῆς με,
 Δεῖξον τὴν παράκλησίν σου.
 Ἰδοὺ με τῆς Θεοῦ με.
 Ἰδοὺ με τῆς ἀθλίης.
 Ἀγαπήσαι με Κόρη,
 Τὴν ἰχθυὶ τῆς ταπεινῆς με.
 Φωνήδ' μοι ἡ μεγάλη.
 Ἡ χαρὰ, καὶ ἀνέσις με,
 Εὐροὺ με τὴν γλυκεῖαν.
 Δέσποινά με Παναγία,
 Καὶ ἀσφυλάττωσάν με,
 Καὶ τὴν σκέπην τῆς ζωῆς με.
 Εἰς ἐμὴν τὴν θαυμασιώσας.
 Σὲ τὸ φῶς τῆς ὀφθαλμῶν με.
 Τὴν χαρὰν ἐμῆς καρδίας.
 Ὡς καθὼς ζῆτῶν οἱ ὄροι,
 Παναμώμντε ψυχῆς με.
 Ἡ χαρά με, ὡς ἐκ ἀλλῆ,
 Καὶ γλυκεῖα ἀνέσις με.
 Τῆς ψυχῆς ἐπιθυμία,
 Καὶ

Ἡ ζωὴ ἡ τῆς ψυχῆς με,
 Καὶ κησαίμω σε τὴν Θεῶν
 Τὴν μακαριότητά με,
 Ἀγαπήσαι με Κόρη,
 Κόρη μόνιμα ἰχθύος με,
 Κόρη ἡ κατεφυγή με,
 Κόρη τὸ σερῶμά με.
 Φῶς λαμπρὸν τῆς ἔχνοϊας,
 Διῶξον τὸ τῆς ἀγνοίας
 Ἰνα σε κατανοήσω,
 Ὅστις ὅδ' κατανοεῖ σε,
 Ἐαυτὸν τε ἀπαρνεῖται,
 Ἀπὸ λόγου τε μακρύνει,
 Ἐρχεται πρὸς σὲ προθύμως,
 Φάτισον τὴν ὀφθαλμῶν με
 Ἀσφαλόν μοι λαμπροδόντα
 Δός μοι μάτια Παναγία,
 Διὰ τὰ σὲ θεωρήσω,
 Καίνισον τὴν ὀσφρησίν με
 Ἰνα δρᾶμω κατ' ὀσφρῶν
 Καὶ τὴν γαῖαν ἴσασαί με,
 Ἰνα γούσῃ καὶ κείνη,
 Ὡς πολὺ τὸ ἔλεός σου
 Ὅπερ τοῖς σὲ φοβουμένοις
 Τῆς ἀγάπης σου τῆς Θείας,
 Δός μοι Πανάγνε καρδίαν,
 Συλλογίζεται κατ' ὥραν,
 Καὶ διάνοιαν Κυρία
 Μνήμην σε ἀναπολῶσαν,
 Στόμα ἵνα σε δοξάζῃ,
 Ἐγγὺς ἔσο τῇ νοί με,
 Ἐγγὺς ἔσο τῇ καρδίᾳ,
 Ἐγγὺς εἰς βοήθειά με,
 Ὅτι εἶμαι περὶ φαρμάκος
 Ὅτι σὲ νῦν μεμνημένος,
 Ἡ ὁσμή σου μ' ἀνακτᾷται,
 Καὶ
 Καὶ ἡ δόξα τῆς ζωῆς με.
 Δόξαν τε καὶ αἰώνιον,
 Καὶ τὸ ἀγαλλίαμά με.
 Ὡς καθὼς οἱ Θεοφόροι.
 Καὶ γλυκεῖα με ἐλπίς με.
 Ρῦσις, καὶ ἀπεκδοχή με.
 Καὶ τὸ διεργήματά με.
 Ἡ λαμπράς τῆς αληθείας,
 Σκότος τῆς ἐμῆς καρδίας,
 Διὰ τὰ σὲ ἀγαπήσω.
 Ἀγαπᾷ σε, καὶ ὑμνεῖ σε,
 Καὶ τὸν κόσμον παραιτεῖται.
 Καὶ τὸ εἶναι τε ἀφίνει,
 Ἰνα χαίρῃ πανδύδως.
 Δέσποινα τῆς ψυχῆς με.
 Μένεσάν εἰς τὸν αἶωνα.
 Φῶς γλυκύτατον Κυρία,
 Καὶ πεσὼν σὲ προσκυνησώ.
 Εἰς ὁσμὴν πνευματικῆν με,
 εἰς ὁσμὴν μύρων σου Θεῶν.
 Ἰαξὲ πνευματικῆν με,
 Ὡς πολὺ ἡ ἀφροσύνη,
 Κόρη τῆς χρηστότητός σου.
 Δάσεις, καὶ πεπληρωμένους
 Καὶ τῆς δόξης τῆς ἀγίας.
 Ἰνα σε τὴν μακαρίαν
 Καὶ εἰς πᾶσαν γλῶσσαν χαίρων.
 Ἀγαπῶσάν σε Ἁγία
 Νῦν, καὶ φρενὰ σὲ νοῶσαν,
 Λόγον τὰ σὲ γκαμιάζῃ.
 Καὶ ἐγγὺς τῇ σωματί με.
 Καὶ ἐγγὺς τῇ ἔχνοϊ.
 Καὶ εἰς σκέπην κραταίω με.
 Τὰ σὲ πόθεν κοιτημένος.
 Πνέω, ζῶ, δυναμωμένος.
 Ἡ σὴ μνήμη μὲ ἱάται.
 Καὶ

Η' ψυχὴ ἐπιθυμῇ με,
 Πότε ἤξω Παναγία,
 Τῷ προσάψω σε τῷ θεῷ,
 Εκεί πότε Θεοτόκε
 Κάλλος τὸ ἀμήχανόν σε,
 Εκεί τὴν προσδοκωμένην
 Τὴν χαρὰν τὴν αἰώνιαν,
 Φῶς Ἀγγέλους τὸ εὐφραίνον,
 Φῶς τὸ πάντ' ἀνακινίζον,
 Φῶς τὸ ἀσβεστον, καὶ βρῦον,
 Εκεί ὄφομαι τὸ κάλλος,
 Τὴν πὴν πάντα νῦν ἐκείνῳ
 Εὐφροσύνην τὴν ὀσίαν,
 Γερουσίαν τὴν θείαν,
 Εκεί ὄφομαι ἀγίας
 Τῆ Πατρὸς τὴν ἐξουσίαν,
 Τὴν τῆ Πνεύματος Ἀγίας
 Τῆς ζωοποιῆς Τεάδος,
 Τὴν σεπτὴν μίαν ἐξουσίαν,
 Τὸ ὅλον τῆ Θεῆς με
 Ἡ γὰρ τὰ πᾶν ἀγαθῶν με
 Τῶν Ἀγγέλων ἡ ἀγία
 Ἡ ἀπαύτων Μακαρίων
 Δόξα, ἄθλον, καὶ βραβεῖον,
 Οὐρανῶν ἡ βασιλεία,
 Ἡ ν' ὑποίμασε Θεὸς με
 Τοῖς τὰς Ἐντολὰς πρᾶσι,
 Τὸν πλησίον βοηθεῖ,

Καὶ ἐκλείπει ἡ ζωὴ με,
 Καὶ ὀφθίσωμαι Κυρία
 Καὶ Θεῷ με τῷ Κυρίῳ.
 Ὁ φομαὶ Κυριοπύκε
 Δόξαν τὴν ἀπόρρητόν σε.
 Χάριν καὶ πιστομένην,
 Τὴν ζωὴν τὴν μακαρίαν,
 Φῶς Ἀγίας τὸ γλυκαῖνον,
 Φῶς τὸ πάντοτε φωτίζον,
 Φῶς τὰ ἀσαρκον καὶ θεῖον.
 Τὸ κοσμεῖν τὸ παῦν μεγάλως,
 Ἐπερέχουσαν εἰρήνην,
 Τὴν ἡμῶν ἐπιθυμίαν,
 Καὶ τὴν δόξαν τὴν τελείαν
 Παναγία καὶ τελείως
 Τῆς Τίς τε τὴν σοφίαν,
 Ἀγαθότητα τῆ Θεῆς,
 Καὶ προσκυνητῆς Μονάδος,
 Καὶ τὴν μόνῳ θεαρχίαν,
 Πρόσωπον τῆ Ποιότητος με.
 Ἀκρον καὶ ἡρ' ἐφετῶν με.
 Ἡ δονή, καὶ μακαρία,
 Ἀπ' αἰῶνος τῶν Ἀγίων
 Καὶ διάδημα τὸ θεῖον,
 Ἡ Κλητὴ κληρονομία,
 Ἐκ καταβολῆς τῆ κόσμου
 Καὶ σὲ Ἀχραντὲ ὑμῶσι,
 Καὶ τὴν πάντας ἐλεῖσι.

Τ Μ Ν Ο Σ, ΚΓ.

Εκ τῆ Δαμασκηνῆς.

Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ ἡ Κεχαριτωμένη,
 Μ ἡτ' Θεογενήτριά, ὑπερόλογημένη.
 Χαῖρε Θεοχάριτε, πάσης χαρᾶς δοχεῖον.
 Κόρη Πανυπερέδοξε, δόξης Θεῆς ταμεῖον.

Χαῖρε

Χαῖρε Σκήνη ἡ θαυμασὴ, καὶ κατηλαίσμενη,
 Φωτὶ τῷ τῆς Θεότητος, ὑπερλελαμπρυσμένη.
 Ὁ Κύριος ὁ πανταχῶ παραν' ἀδιαιρέτως,
 Ὁλος ἀφράσως μετὰ σὲ ἐστὶ καὶ ἐξαιρετῶς.
 Σὺ ἐν ἀνδράσι γυναιξὶ μόνῃ δόλογημένη,
 Καὶ ἐν Ἀγγέλοις ἅπασιν ὑπερεπαινεμένη.
 Καρπὸς ὁ τῆς κοιλίας σε ὑπερόλογημένος,
 Ὁ φύτεργός σε τῆς Μητρὸς, καὶ ὑπερυψωμένος.
 Ὅτι σωτὴρ ἔπρεπε Παρθένῃ τῶν ψυχῶν μας.
 Ὅτι Ἀγνή ἐγέννησας τὸν Κτίστην καὶ Θεόν μας.
 Ἐπὶ σοὶ χαίρει τὸ λοιπὸν ὁ Κεχαριτωμένη
 Πᾶσα ἡ κτίσις, Δέσποινα ὑπερέδοξασμένη,
 Τὸ πᾶν Ἀγγελῶν σύστημα, ἀνθρώπων τε τὸ γένος,
 Ὁ ἑρμῆς τε καὶ ἡ γῆ αἰεταὶ ὡωμοῖς.
 Τῆ ἑρανῆ γῆς Παιτὴ Νὰς Ἡγιασμένη,
 Καὶ λογικὴ Παράδεισε, καὶ κῆπε καλλιεσμένος.
 Τῆς Παρθενίας καύχημα καὶ μόνον ἀνθρωπίνης.
 Ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀγγελικῆς τῆς ποταμῆς ἐκείνης.
 Ἐξ ἧς Θεὸς ὁ Τ' ἦτος ἀρρήτως ἐσαρκώθη,
 Καὶ ἀληθὴς Θεάνθρωπος ἐν γῇ ἐφανερώθη.
 Καὶ ἔγινε παιδίον σε Βρέφος ὁ Κύριός με,
 Ὁ Προαιώνιος Θεός, καὶ Ποιητὴς τῆ κόσμου.
 Ἐποίησε τὴν Μήτηρ σε καθέδραν τε ἀγίαν,
 Καὶ πλατυτέρα ἑρανῶν Κόρη τὴν σὺν κοιλίαν.
 Ἐπὶ σοὶ χαίρει τὸ λοιπὸν ὁ Κεχαριτωμένη
 Πᾶσα ἡ κτίσις Ἀχραντὲ Μητ' ὑπερόλογημένη.
 Δόξα σοι Παναγία με. Δόξα σοι Θεοτόκε.
 Δόξα σοι Ἀπειρόγαμ'ε. Δόξα σοι Νυμφότα.
 Δόξα Κύρια με τῇ σῇ δόξῃ τῇ ἀσυγκείτῃ,
 Τῇ ἄκρα σε ὑπεροχῇ, τῇ ὄντως παναρρήτῃ.
 Δόξα τῷ σῷ ὀνόματι τῷ πανυπερυμνήτῳ,
 Τῇ θείᾳ δωιασεῖά σε τῇ ἀνεκδινητῇ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλέϊα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.

Δόξα, καὶ νῦν

Τ Μ

Τ Μ Ν Ο Σ, ΚΔ.

Αρχινῶ Παρθένε πάλιν δι' ἀγάπῃ σου πολλῇ,
 Διὰ ἁμεξόν μου χρέος, καὶ μεγάλῃ ὀφειλῇ,
 Ἀλλ' ὅσον ὕμνον νὰ σὲ φάλλω μὲ χαρὰν με περισσῶν,
 Διὰ νὰ παρακινήσω τὸν συμπάθειαν τὴν σὴν.
 Διὰ νὰ παρακαλέσῃς τὸν Φιλανθρώπον Θεόν.
 Νὰ μὲ προσδεχθῇ κίμνῳ, ὡς τὸν ἄσωτον υἱόν.
 Καὶ νὰ μὲ καταξιώσῃ τῆς γνησίας πατρικῆς
 Ἀγαπήσεως τῆς πρώτης, καὶ σολῆς τῆς Θεϊκῆς.
 Σὺ γὰρ εἶσαι ὁ Μισίτις τῷ ἀνθρώπῳ πρὸς Θεόν,
 Ὡς τὸν Λόγον τε τεκέσθαι, καὶ ἀγαπητὸν Τίον.
 Σὺ ᾧ εἶσαι ὁ μαγνίτις, ὅπως πόσον δυνατὰ
 Ἰχθυοὺς νὰ τὸν ἐλκύσῃς εἰς τὰ σπλάγχνα σου αὐτὰ.
 Σὺ ὅπως ἀπὸ τῆς κόλπου τῆς φρικτῆς τῆς πατρικῆς
 Ἰχθυοὺς νὰ περιλάβῃς εἰς αὐτὴς τὰς μητρικῆς.
 Σὺ ὅπως ἀπὸ τὸν θρόνον ἑρῶν τὸν φοβερόν
 Ἰχθυοὺς νὰ ἀνέβῃς εἰς ἐκείνον τὸν Σταυρόν.
 Σὺ ὅπως τὸ θέλημά σου μὲ τὸ θέλημα αὐτὸ
 Ἐγίνεν ἐσάθῃ σὺ, ὡς χαρίσματος σιγῆς.
 Ὡς ὡσίως ἀρρήτως τῆς Μητρὸς μὲ Τίον.
 Ὡς ἀγάπης ἀσυγκρίτου τῆς ἀνθρώπου καὶ Θεοῦ.
 Ὡς Τίος ὁ ὢν τὸ εὖ καὶ τὸ Θεὸ Πατρὸς,
 Ὡς αὐτὸς ἔγινεν εἰς μὲ γυναικὸς Μητρὸς.
 Ὡς Γυναικα ὑπὲρ πάντων δόξαν τὴν τῶν γυναικῶν,
 Μητὲρ ἐκφυγῶσα πάξιν τῇ παθῶν τῇ μητρικῶν.
 Κάθε ὕμνος σε Παρθένε, λόγος ἐπαινετικός,
 Δεὴ μπορεί παρὰ νὰ εἶναι ὡς καὶ θεολογικός.
 Κάθε σε ὕμνολογία ἐξ ἀνάγκης ἀπαιτεῖται
 Μέσα καὶ θεολογίαν, Δέσποινα προσκυνητή.
 Ἐγὼ θέλω ὕμνολόγος νὰ φαῶ νὰ σὲ γενῶ,
 Μὰ δεὴ εἶμαι θεολόγος, καὶ φοβεῖμαι, καὶ ὀκνῶ.
 Ἀλλ' ὡς Ἀχραντε Παρθένε πάλιν δεὴ λείπω ἐγὼ
 Νὰ γεραίρω, νὰ δοξάζω, καὶ νὰ σὲ ὕμνολογῶ.

Ὅτι

Εἰς τὴν Παναγίαν:

41

Ὅτι σὺ εἶ, Θεοτόκε, σὺ εἶ ὅπως ἀγαπᾷ,
 Δεὴ μπορεί, δεὴ ὑποφέρει, δεὴ βαστᾷ νὰ σιωπᾷ.
 Ἐσὺ εἶσαι ἡ ἀγάπη τῆς κτιστῆς παντὸς λαοῦ,
 Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τῆς Κτίσεως, τῆς ἰδέας μας Θεοῦ.
 Ἐσὺ εἶσαι ἡ μητέρα ἡ πολυαγαπητὴ
 Τῆς Θεοῦ καὶ τῷ ἀνθρώπῳ, Δέσποινα προσκυνητή.
 Ἐσὺ εἶσαι ἡ μητέρα, ὅπως πάντες ὁ Θεός,
 Ὁ Δεσπότης τῷ Ἀγγέλῳ, καὶ Θεῷ ἀνθρώπου Τίος,
 Ὡς Κόρη σαυραμένος, καὶ ἐσὺ παρὸν ἐκεῖ,
 Ἡ τὸν μὲ τὴν σὴν σὺ εἶσαι, ὡς καλὸν τέκνον γλυκὺ.
 Δεὴ ἐννοιάζω τελείως δι' αὐτὸν τὸν Σταυρόν,
 Τῆς Μητρὸς τὴν εἰσοῖαν εἶχε, ὡς ἐκείνον τὸν καιρὸν
 Δεὴ ἐκίταξε τὰ πάθη, καὶ ταῖς πόταις τῆς πληγαῖς,
 Ἀμὴ ἄκουε τῆς θρήνης τῆς Μητρὸς καὶ κραυγαῖς.
 Δεὴ φησὶς τῷ Ἐβραίου τὸς πολλὰς ὀνειδισμῶν,
 Ἐπορεύσε τῆς Μητρὸς τῆς κλαυθμῶν καὶ ὀδυρμῶν.
 Καὶ μὲ τὸ νὰ εἶχε χεῖρα, καρτωμένη καὶ αὐτὰ,
 Καὶ ποδάρι ὁμοίως, καὶ ἐκείνα καρτωτὰ,
 Καὶ νὰ ῥέξῃ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Μανάτῃ κοιτῇ,
 Καὶ νὰ ἀπλώσῃ καὶ τὸ χεῖρ, νὰ τὴν πᾶρῃ θάρρετᾷ,
 Δεὴ μπορεῖς, ὡς ποδᾷς, μὲ τὸ σῶμα τῆς μιλεῖ,
 Μὲ τὸ σῶμα τῆς φωνάζει, μὲ τὴν γλῶσσα τῆς λαλεῖ
 Ἡ τὸν καὶ αὐτὸ τὸ σῶμα ὅλο ξύδι καὶ χολή,
 Ὅπως τόβαλαν Ἐβραῖοι, ἡ καλή τε ἡ φυλή.
 Δεὴ βαστᾷ, δεὴ ὑποφέρει, μόλα τὰτα τῆς μιλεῖ,
 Τὴν παρηγορεῖ, τῆς λέγει, ὡς ἀγάπη σου πολλή.
 Μητὲρ μὴ θρήνης, μὴ κλαίης, καὶ μὴ καίς λυπηρόν
 Τὸν χαρμόσυνόν μου τέκνον, καὶ ἀγαπητὸν Σταυρόν.
 Μητὲρ μὴ θρήνης, μὴ κλαίης, φθαίει, ὡς μὲ ἀγαπᾷς,
 Ὅτι μέσα σὴν καρδίαν μὲ τῆς θρήνης μὲ κτυπᾷς.
 Μητὲρ μὴ θρήνης, μὴ κλαίης, δεὴ σὺ εἶσαι Τίον,
 Καὶ ἐγὼ σὲ καὶ δύο, Ἀνθρώπον τε καὶ Θεόν.
 Μητὲρ, ἴδε ὁ Τίος σου, ὁ παρὼν μου Μαθητὴς,
 Ὁ Παρθένος Ἰωάννης, ὁ καὶ Εὐαγγελιστής.
 Ἐμὲ ἔχεις ἀοράτως, ἀμὴ τὸν ὁράτως,
 Καὶ ἐγὼ ἀγαπημένος, καὶ αὐτὸς ἀγαπητός.

F

Καὶ

Καὶ ὁ εὖας, καὶ ὁ ἄλλος, ὡς Μιτέρα ποθεινὴ
Θέλωμεν σὲ ἔχει πάντα εἰς φροντίδα μας κοινῶ.
Ὁ Χειρὸς μ' αὐτὸ σὲ λέγει, πῶς γὰρ εἶσαι ἡ αὐτὴ
Καὶ Μιτέρα τῆς ἀνθρώπων, Δέσποινα προσκυνητή.
Διὰ τὸτο καὶ ὁ Κόσμος καὶ λόγον τῆς Χειρὸς,
Τρέχει ἔλος εἰς ἐσθῆτα Ἀχχαντε ἀπὸ παντὸς.
Βασιλεῖς καὶ στρατιῶται, ἄρχοντες καὶ οἱ πτωχοί,
Τ' γιεῖς, ἀρρώστημοί, καὶ χεδὸν πᾶσα ψυχὴ.
Τρέχον ὅλοι εἰς ἐσθῆτα, δέονται, παρακαλῶν,
Καὶ φωνάζον Παναγία, καὶ βοήθειαις ζητῶν.
Τὸν Χειρὸν δὲν τὸν φωνάζον τόσο, γαί, μὰ τὸν Χειρὸν,
Ὡς καθὼς τὴν Παναγίαν, τὴν Μιτέρα τῆς Πιστῶν.

Υ Μ Ν Ο Σ, ΚΕ'.

Μαρία κυριάνυμι, Παρθένε μυριάνυμι,
Τὴ γένεσις ἡ αἰάκλις, Τὴ πένθεσις ἡ παράκλησις,
Τὴ Κτίσις με παλάμωμος, Παρθένος ὑπεράμωμος,
Τὴν δυνάμιν σε ζῶσόν με, Καὶ μὲ πάντων σῶσόν με.
Μαρία Σωπεία με, Πανύμνητε Κυρία με,
Ἡ σκέπη τῆς ὑμνούντων σε, Αἶε καὶ προσκυκνούντων σε,
Τὴ Κτίσις με παννύδοξος, Μήτηρ πανυπερνύδοξος,
Τὴν δυνάμιν σε ζῶσόν με, Καὶ μὲ πάντων σῶσόν με.
Μαρία Παναγία με, Παρθένε ἡ ὑγεία με,
Ὁνομα παμμακάριστον, Γαβριὸν πανάεισον,
Τὴ Κτίσις με ἡ σύλληψις, Τὴ Κόσμε ἡ αἰτίληψις,
Τὴν δυνάμιν σε ζῶσόν με, Καὶ μὲ πάντων σῶσόν με.
Μαρία ἡ μισήτεια, Εὐμὴ, καὶ ἄγγυήτεια.
Μαρία τὸ κλεινότερον, Καὶ παύ ποθεινότερον
Τὴ Κτίσις ἐργασίαν, Τὴ Κόσμε ἱλασίαν,
Τὴν δυνάμιν σε ζῶσόν με, Καὶ μὲ πάντων σῶσόν με.
Ψυχῶν πασῶν βοήθεια, Πτωχῶν, χηρῶν προμήθεια,
Ἐλπίς τῆς προπατόρων με, Σωτὴρ τῆς γεννητόρων με,
Τὴ Κτίσις με ἡ γέννησις, Τὴ Κόσμε ἀνακαίνισις,
Τὴν δυνάμιν σε ζῶσόν με, Καὶ μὲ πάντων σῶσόν με.
Μὴ Μὴ

Μὴ ἀποσκοραλίσῃς με, Μὴ ἀποκυβαλίσῃς με,
Διὰ τὴν ἀκρασίαν με, Καὶ τὴν ἀκαθαρσίαν με,
Ἀλλὰ δὲ χρηστότητα, Τὴν σὺν, καὶ ἀγαθότητα
Τὸ ἑλὸς σε ζῶσόν με, Ἰλάσθητί μοι, σῶσόν με.
Πριβεταίς τῆς Ἀγίας σε, Μαρτύρων, καὶ ὁσίων σε,
Ἀγάπῃ τῆς δικαίων σε, Καὶ δούλων γονέων σε,
Καὶ δόξῃ τῆς Δεσπόζοντος, Φιλίπτε σε καὶ σῶσον με,
Τῇ ἔρωτί σε ζῶσόν με, Πανάχχαντε καὶ σῶσον με.

Υ Μ Ν Ο Σ, ΚΣ'.

Αγγελοι ἐπαινέσατε, Ἀγγελικῶς αἰνέσατε
Ἀγγέλων τὴν τερπνότητα, Καὶ Θεῶν ὁριότητα,
Μαρίαν τὴν Κυρίαν με, Καὶ μόνῳ Σωτρίαν με,
Ταύτῃ ἐγκωμιάζοντες, Καὶ πρὸς αὐτὴν κραυγάζοντες,
Χαῖρε Μαρία Δέσποινα.
Προφῆται διημήσατε, Προφητικῶς τιμήσατε
Τὸ Προφητῶν ὠράισμα, Προφητῶν τὸ σφράγισμα,
Μαρίαν τὴν Κυρίαν με, Καὶ μόνῳ Σωπείαν με,
Ταύτῃ ἐγκωμιάζοντες, Καὶ πρὸς αὐτὴν κραυγάζοντες,
Χαῖρε Μαρία Δέσποινα.
Ἀπόστολοι σκιρτήσατε, Καὶ ἐν ὧδαῖς ὑμνήσατε
Παρθένων πολυύμνητον, Μιτέρα ὑπερύμνητον,
Μαρίαν τὴν Κυρίαν με, Καὶ μόνῳ Σωπείαν με,
Ταύτῃ ἐγκωμιάζοντες, Καὶ πρὸς αὐτὴν κραυγάζοντες,
Χαῖρε Μαρία Δέσποινα.
Διδάσκαλοι ὑφάσατε, Ἐν ὕμνοις σεφανώσατε
Παρθένον τὴν ὑφάσασαν, Ἰμάς, καὶ σεφανώσαν,
Μαρίαν τὴν Κυρίαν με, Καὶ μόνῳ Σωπείαν με,
Ταύτῃ ἐγκωμιάζοντες, Καὶ πρὸς αὐτὴν κραυγάζοντες,
Χαῖρε Μαρία Δέσποινα.
Μάρτυρες ἀλαλάξατε, Δόξαν τιμῇ προσάξατε
Πρὸς τὴν Παρθενομήτορα, Καὶ μόνῳ Θεομήτορα,
Μαρίαν τὴν Κυρίαν με, Καὶ μόνῳ Σωπείαν με,
Ταύτῃ ἐγκωμιάζοντες, Καὶ πρὸς αὐτὴν κραυγάζοντες,
Χαῖρε Μαρία Δέσποινα.
Ὅσις.

Διὰ τὰ ψάλλον μὲ κοινωνίαν,
Μὲ ὑμνοῦν κοινῶ καὶ μία
Μῦσα, καὶ Τέκνον, Δουὰδα Θεῶν.
Πρόσωπα δύο δεδοξασμένα,
Ἀνεκλαλῶς λελαμπρυσμένα,
Ἀνερμυλῶς τεθαυμασμένα.
Θαῦμα Θεότης τὰ ἑδοκίμη
Ἄψιν καὶ Σάρκα τὰ χρηματίσθη,
Κεῖν τὰ ἔλθῃ τὰ κατοικήσῃ.
Θαῦμα Γυναῖκα τὰ ἐξελίξῃ,
Ἄν καὶ Παρθένος, τὰ σὲ γεννήσῃ,
Ἄν καὶ Ἀγία, τὰ σὲ φιλήσῃ.
Θαῦμα Θεότης πῶς τὰ διελίξῃ
Νάμπῃ τὴν φάνη καὶ τὰ καθίς,
Καὶ μὲ τὰ ζῶα τὰ συνοικήσῃ.
Θαῦμα Γυναῖκα Ναὸν τὰ κτίσῃ,
Τὸν Κτίστω ὅλον τὰ σὲ χωρήσῃ,
Τὴν ἀχωρήτω χάραν τὰ σὴσῃ.
Θαῦμα Θεότης τὴν χοικίω με
Μορφῶν τὰ λάβῃ τὴν δελικίω με.
Μορφῶν καὶ φύσιν παθητικίω με.
Θαῦμα Γυναῖκα τὴν Θεϊκίω σε
Μορφῶν τὰ λάβῃ τὴν ἀρχικίω σε
Ἐν τῇ νουοῦ, καὶ καυσικίω σε.
Θαῦμα Θεότης Σῶμα τὰ γίγῃ,
Τροφίω τὰ βῶγῃ, ποτὲν τὰ πίνῃ
Ὀφθαλμοῖς ὕπνου βαβαὶ τὰ δύνῃ.
Θαῦμα Γυναῖκα τὰ σὲ ταγίξῃ,
Νὰ σὲ βυζαίῃ, τὰ σὲ κοιμίζῃ,
Καὶ τὰ σὲ πλυίῃ, τὰ σὲ χτυπίζῃ.
Θαῦμα Θεότης τὰ ἀγαπήσῃ
Μίαν γυναῖκα, καὶ τὰ τιμήσῃ,
Δικήν τε Μαῖα τὰ καταστήσῃ.
Θαῦμα Γυναῖκα τὰ ἠμπορέσῃ
Θεῶ Τ' ἴσῃ πόσο νὰρέσῃ,
Αὐτὴν τὴν χάριν τὰ τὴν κερδέσῃ.

②

Οἱ οἱ ἐλογήσατε,
 Τὸ Κτίσει οἰκίησον,
 Μαρίαν τὴν Κυρίαν μιν,
 Ταύτην ἐγνωμάζοντες,
 Χαῖρε Μαρία Δέσποινα.
 Ἡμεῖς δὲ αὐμνήσωμεν
 Πατέρα τὸν προαρχον,
 Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον,
 Κύριον σωδοξάζοντες,
 Τὸν Ὑμνον, Ἀλληλῖα.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

$T'' \quad M \quad N \quad O \quad \Sigma, \quad KZ'.$

Αν ἐπιβλέψῃς τὰ ἔργατά μου,
 Καὶ ἀποβλέψῃς εἰς τὰ σφάλματά μου·
 Τὴν ἀσθένειάν σου, Θεέ, Κεῖντά μου,
 Βέβαια κόφεις καὶ τὴν ζωὴν μου,
 Δίκαια σέλνεις καὶ τὴν ψυχὴν μου
 Εἰς τιμωρίαν παντοτινῶν μου.
 Ἄν ἐπιβλέψῃς τὴν Θεϊκὴν σου
 Δόξαν, καὶ χάρις τὴν φυσικὴν σου,
 Καὶ τὴν ἀγάπην τὴν μητρικὴν σου,
 Ἀνάγκη πάλιν νὰ μὲ ἀγῆσῃς,
 Τὰ πταίσματά μου γὰρ συγχωρήσῃς,
 Καὶ τὴν καρδίαν νὰ μὲ φωτίσῃς,
 Διὰ τὴν χάριν μετ' ἄλογίας
 Ὑμνος, ἐπαῖνος, δοξολογίας
 Τῆς Θεοτόκου τῆς Παναγίας,
 Εἰς ψαλμωδίαν ἤθ' ὁρμητέρων,
 Εἰς προθυμίαν ῥαθυμοτέρων,
 Εἰς χῆσιν πάντων ἡδ' ἀπλυσέρων.

 $\Delta(\Phi)$

Θαύματα ὅλα τὰ ἐδικά σε
 Εἶναι Θεῖμα τὰ ἔργατά σε,
 Ὡς καθὼς εἶναι τὸ ἔνομά σε.
 Θαύματα ὅλα καὶ τὰ δικά της,
 Καὶ αὐτὸ δοῦν εἶναι καὶ θεῖκά της,
 Πλὴν εἶναι πλέον, ἢ φυσικά της.
 Ὅσον Θεῖμα ὅταν θαρρῶσα
 Τόσα πελάγη ἐγὼ νὰ πλώσω
 Τῶν σῶν θαυμάτων, καὶ νὰ σκοπῶσα,
 Φέρνται ὁ νῆς με ἐπ' ἀληθείας,
 Ναρκεῖ τὸ πνεῦμα τῆς διανοίας,
 Ἀργεῖ ἡ γνώσις τῆς θεωρίας.
 Τὰ αὐτὰ πάχω, ὅταν τολμήσω,
 Ὅταν τις εἶμαι ἀληθμονήσω,
 Τὰ τῆς Μητρός σε νὰ θεωρήσω.
 Εὐθὺς ἐν πύλῳ καὶ προσκυνῶ σε,
 Πάραυτα σκύπτω καὶ αὐμνῶ σε,
 Καὶ ὅλος ξέμων ὀχαιεῶ σε.
 Ὅτε Θεῖμα ἡλέησές με,
 Ἐκ τῆ μη' ὄντος παρήγαγές με,
 Καὶ σκότος ὄντα ἐφώτισές με.
 Σὲ τὸν Θεόν με νὰ σὲ λαβῶν,
 Αὐτὰ τὰ ἔργα σε νὰ πισδῶν,
 Καὶ παραπάνω νὰ μὴ γυρῶν.
 Τὴν Πίσιν ταύτην νὰ μεγαλιῶν,
 Τὸ Βάπτισμά με νὰ μὴ μολυῶν,
 Καὶ τὰλλα ὅλα ἐδὼν νὰ κείνῳ.
 Τὴν δὲ Μητέρα σε νὰ δοξάζω,
 Τὴν Θεοτόκον νὰ ἐκθεάζω,
 Τὴν Παναγίαν νὰ γαυκαμιάζω.
 Τὴν Δέσποινα με νὰ τὴν γεραίρῳ,
 Τιμὴν καὶ δόξαν νὰ τῆς προσφέρῳ,
 Καὶ εὐνομάτης πάντα νὰ χαίρῳ.
 Τὰ θαύματά της νὰ τὰ κηρύττω,
 Τὰς χάριτάς της νὰ μὴ τὰς κρύπτω,
 Καὶ τὰς ἐλπίδας ταύτην νὰ ρίπτω.

Αὐτῆς

Αὐτῆς πὴν δόξαν νὰ συλλογῶμαι,
 Αὐτῆς τὴν χάριν νὰ ἐνθυμῶμαι,
 Αὐτὴν νὰ βλέπω κίτταν κοιμῶμαι.
 Αὐτὴν νὰ πάχω νὰ πὴν μιμῶμαι,
 Αὐτὴν με πάντα νὰ πικαλῶμαι,
 Καὶ ἐτὶ ὅλος αὐτῆς λογῶμαι.
 Χαρὰ ᾧ εἶναι ἡ νόσις της,
 Χάρις μεγάλη ἡ θύμησίς της,
 Τιμὴ καὶ δόξα ἡ ὁρασίς της,
 Ἀγιστοῦν ἡ μίμησίς της,
 Ἀναψυχὴ ἡ ἐπίκλησίς της,
 Καὶ μέγα τί ἡ οἰκειώσίς της.
 Καὶ ὅπε εἶναι ἡ Παναγία,
 Ἐκεῖ καὶ χάρις Χειρὶ ἡ θεία,
 Ἐκεῖ Θεότης ἡ μακαρία.
 Ἐκεῖ τὸ ἄκρον τῆς ἐφετῶν με,
 Ἐκεῖ τὸ κάλλος τῆς νοητῶν με,
 Ἐκεῖ ὁ πλῆτος τῆς ἐλπιστῶν με.
 Τῆτο τὸ εἶναι τῆς πλάσεώς με,
 Τῆτος ὁ ὅρος τῆς γνώσεώς με,
 Τῆτο τὸ τέλος τῆς Πίσεώς με.
 Δι' αὐτὸ τῆτο Ἀδάμ μορφῆται,
 Δι' αὐτὸ τῆτο Θεὸς σαρκῆται,
 Καὶ διὰ τῆτο Πίσις ἀπλῆται.
 Δι' αὐτὸ τῆτο καὶ ἡ Μαρία
 Πάντα πρεσβύει ἐν ἀγωνίᾳ,
 Ὡς τῆ Κυρίᾳ Μήτηρ Ἀγία,
 Τὰς ὀρθοδόξους νὰ ἀξιάσῃ
 Τῆτο τὸ τέλος νὰ μᾶς τὸ δάσῃ,
 Καὶ θαρρῶν τῆτο νὰ κατορθάσῃ.
 Λοιπὸν νὰ ζῆτε ὅλοι ἐλάτε,
 Χειριστοί με μὴν ἀμελάτε,
 Τὴν Παναγίαν αὐτὴν ἀγαπάτε.
 Τὰς λόγους τῆς ἀκρίστετέ της,
 Τὰς ὕμνους τῆς διαβάσετέ της,
 Καὶ δυνατὰ ἀγαπήσετέ της.

Σπ

Στο χέρι πάντα τὰ τὸς κρατῆτε,
 Ναι, Ἀδελφοί μου, ἐπε ποιεῖτε,
 Ὅπως μὲ τέτεις τὰ ἡμπορήτε,
 Τὴν Παναγίαν τὰ ἐπαινεῖτε,
 Τὴν Παναγίαν τὰ αὐμνήτε,
 Τὴν Παναγίαν τὰ προσκυνῆτε.
 Περὶ καὶ βράδυ μὲν ἀμεινῆτε,
 Μέρα καὶ νύχτα μὴ βαρεθῆτε,
 Ὅπως βρεθῆτε μὲν ὀκνηθῆτε,
 Τὸς ὕμνος τέτεις τὰ προσφωνῆτε,
 Ἀπὸ καρδίας τὰ ὑμνωδῆτε,
 Μετ' ὀδυρομένης τὰ τὸς λαλήτε.
 Βέβαιον ὄντες τὰ ἐξιδῆτε
 Διὰ καλὸν σας ὅτι ποδεῖτε,
 Καὶ τέλος πάντων καὶ τὰ σωθῆτε.
 Ναι Παναγία ἐπάκουσόν μου,
 Τῶτον τὸν λόγον βεβαίως μου,
 Καὶ σῶσον πάντα ὁμολογούν μου.
 Δείξαι Παρθένε καθὼς γινώσκεις.
 Δείξαι Κυρία καθὼς οἶσκεις.
 Δείξαι Μαρία πόσα χαρίζεις,
 Ὅπως εὖας διὰ σὴν ἀσπάζῃ.
 Ἀκαταπαύτως τὰ σὲ δοξάζῃ,
 Τὸς ὕμνος τέτεις τὰ διαβάδῃ.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ'. Κύριε ἐλέησον γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ Μ Ν Ο Σ, ΚΗ.

Η σιγαῖ, ἢ κρεῖττον τί τῆς σιγῆς λέγειν Κυρία,
 Ἡ ἀρχαία τῶν σοφῶν παραινεῖ με παροιμία.
 Νὰ σιγαῖ δὲν ἡμπορῶ, ὅτι εὐδον φανάζει.
 Ὅσος πόθος καὶ βοῶ, καὶ λαλεῖν με ἀναγκάζει.
 Νὰ λαλῶ καὶ δὲν πολῶ, μάλιστα με Παναγίαν,
 Ὅτι ἀσέβιος ἐγὼ καὶ με μίαν σε Ἀγίαν.

Κα-

Καθὼς θέλω δὲν μπορῶ, καθὼς δυνάμει δὲν θέλω,
 Καὶ ἀσέβιος σιγαῖ, καὶ τὴν γλῶσσάν μου συσέλω.
 Ἀλλ' ὡς ἔχασα ἰχθυὶν στυδρόμον σὺ τῇ θελήσει,
 Θέλωσαι τὰ δυνήθῃ, καὶ δυνῶς θέλω λαλήσει,
 Καὶ ὑμνήσει τὴν πολλὴν εἰς ἐμέ σε ὀσπλαγχίαν,
 Καὶ εἰς πάντα καὶ παντὶ μνηστὴρ κηδεμονίαν.
 Ποίοις δὲ δεινῶν σέμασι σὲ ἀπαθήσω
 Τὴν Μητέρα τῇ Θεῷ διὰ τὰ σὸν χαριστήσι;
 Ὁ Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς διὰ σὲ ὤφθη Κυρία,
 Συνασπασαίς ἡμῖν, ὡς Πατὴρ με τὰ παιδία.
 Ἰδὼν Ἀγγελοι Θεόν, ὅπως τὸν ἐπιθυμῶσαν,
 Καὶ ποτὲ τὰ τὸν ἰδῶν, καθὼς νῦν, δὲν ἡμπορῶσαν.
 Ἐλυθῶθι ὁ Ἀδάμ μετ' ἐκ τῆς Γενναίας τε
 Τῆς τῇ Ἀδὰμ φυλακῆς, ὅπως ἔφτιασαν ἀτόστι.
 Ἐλυθῶθι παγγενῇ, μετ' ἐκ τῆς ἀπογόνων
 Προπατόρων, Προφητῶν, ἔμεινα ἐγὼ καὶ μόνον.
 Λυθῶθιτομαι κατὰ διὰ τῆς δυνάμεώς σε,
 Εἰ καὶ καὶ ἀμαρτωλὸς, ἀλλὰ δέσλος ἐδικός σε.
 Οἱ δὲ δέλοί σε ἡμεῖς, ὅπως σὲ ὑμολογῶμεν
 Μέρα νύχτα ἐκ ψυχῆς, Ἀδὼν δὲν τὸν καποικῶμεν.
 Ποίοις ἐν ὑμνωδῶν ἄσμασι σὲ αὐμνήσω;
 Τὴν Κυρίαν με ἐσέ, ὅπως τὰ ἀρεσῆσω.
 Κάθε ὕμνος Ἀγαθὴ τῆς σῆς χάριτος ἡγῆται.
 Κάθε λόγος καὶ φωνὴ ἐπαινετικὴ νικᾷται.
 Ἐσὺ εὐφρανῶς Θεόν, ἐσὺ εὐφρανῶς Ἀγγέλους.
 Ἐσὺ εὐφρανῶς ἡμᾶς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῆς τέλους.
 Σὺ ἐπέραςες πολλὰ καὶ Ἀγγέλων καὶ Ἀγίων
 Πάντα πάντα ὅμως εἰς τὸν ἥτοπον καὶ τὸν βίον.
 Ἰδὼν ὁ Θεὸς πολλῶν θυγατέρων παρθενίας,
 Ἀμὴν ὅχι, ὡς τὴν σὴν, Παναμώμητον τελείαν.
 Ἰδὼν ὁ Θεὸς πολλῶν γυναικῶν ταπεινωσίαν,
 Ἀμὴν ὅχι, ὡς τὴν σὴν, τὴν ἀσύγκλητον ἐκείνην.
 Ἰδὼν ὁ Θεὸς σοφῶν καὶ πολλῶν φρόνισιν γινώσκων,
 Ἀμὴν ὅχι, ὡς τὴν σὴν, τὴν ἀεὶ φρονεῖν, τὴν πᾶσι.
 Ἰδὼν ὁ Θεὸς αἰδῶν καὶ πολλῶν φιλευδρασίαν,
 Ἀμὴν ὅχι, ὡς τὴν σὴν, τὴν ἡδὺν Θεῷ ὁμοίαν.

Ἰδὼν

Ιδὸν ὁ Θεὸς ἀνδρῶν καὶ πολλῶν ἀγιοσωύων,

Ἀμὴ ὅχι, ὡς τὴν σὺν, ὅχι, καὶ δικαιοσωύων.

Ιδὸν ὁ Θεὸς αὐτὸς καὶ Ἀγγέλων τὴν καρδίαν,

Ἀμὴ ὅχι, ὡς τὴν σὺν, καθαρά, καὶ Παναγίαν.

Ιδὲ πάντων ὁ Θεὸς καὶ Ἀγγέλων καὶ Ἀνθρώπων

Χάριτας, καὶ ἀρετὰς, καὶ τὸν βίον, καὶ τὸν ἔσπον,

Ἀμὴ ὅχι, ὡς ἐν σοί. πάντα ὅλα εἰς ἐσούα,

Ἡ ταῦτε ὑπερφυῶς, ἀσυγκρίτως τὸ κατ' οὐρανόν.

Ποίοις ἐν ἡμετέροις κἀλλισι σὲ ἐπαινεῖσαι

Τὴν ὑπέρτιμον ἐγὼ ὁ σὸς δῶλος νὰ σᾶρέσω;

Ἐπρεπον Ἀγγελικοῖς, ἀμὴ πᾶ ὁ Γαβριήλ σε;

Ἐπρεπε Βασιλικοῖς, ἀμὴ πᾶ νῦν ὁ Δαβίδ σε;

Πρέπει Ἀποστολικοῖς, πᾶ δὲ Παῦλος ὁ δικός σε;

Πρέπει Ἱεραρχικοῖς, πᾶ δὲ Ἱερόθεός σε;

Ἐπρεπον ἀθλητικοῖς, ἢ ἀσκητικοῖς, Ὅσίοις,

Ἡ καὶ Χριστιανοῖς τέλος πάντων καὶ ἀξίοις.

Πρόσδεξαι ὁμῶς καὶ σὺ ὕμνον δάξασε Κυρία,

Ὅπως δὲ εἶναι σάυτην ἐξ αὐτῶν χάρις καμμία.

Τ Μ Ν Ο Σ, ΚΘ.

Ο Μαριὰμ φωτιστική,
Ὡ Δέσποινα με φωτεινή,
Ὡ Παναγία, ὅλη φῶς,
Σὺ φάτισόν με τὴν τυφλὴν,
Διῶξαι ταύτης τὴν ἀχλὺν
Διὰ νὰ βλέψῃ νὰ ἰδῇ
Τὴν ἀνθρώπων Θεοειδή,
Ψάλλει αὐτῇ, καὶ ἀνυμνεῖ,
Καὶ ἡ νὰ παύσῃ ἀπ' αὐτὸ
Ἡ νὰ θελήσῃ νὰ γονεῖ
Τοῖς ἱεροῖς τὰ ἱερά,
Πράγμα σεπτὸν καὶ ἱερὸν,
Εἶναι ὁ ὕμνος σε Σεμνὴ,
Ὅν ᾧ αὐτοὶ οἱ φοβεροὶ
Φοβούνται ἑξέμεσι Θεόν,

Ὅν

Πράγμα καὶ ὄνομα γλυκὺ.
Κόρη, καὶ Μήτηρ ποθεινὴ.
Νῆς υπεράγγελος, σοφός.
Καθὸ ψυχῶν ἀμαρτωλῶν.
Τῆς ἀμαρτίας τὴν πολλὴν,
Ἐν φόβῳ, φόρῳ, καὶ αἰδοί,
Καὶ Δέσποινα με φωτεινὴ
Καὶ κατ' ἐκείνῳ ἐπαινεῖ.
Τὸ ἔργον πλέον τὸ φεικτό,
Ἀξία σὸ νὰ τὴν ὕμνῃ.
Τοῖς δ' ἀνάξις φοβερά.
Μὰ καὶ φεικτὸν καὶ φοβερόν
Καὶ τὸ ἐγκώμιον Ἀγνή.
Οἱ Ἄγγελοι οἱ ἑσμεροί,
Εἰσὺ πᾶν ἑκαμὲς Τίον.

Καὶ

Ὅν φέττισιν οἱ Οὐρανοί,
Τὴν γλῶσσαν καὶ ἑλπίσαν μαζί,
Ὅν ὑπακούει, προσκυνεῖ
Καὶ τίς νὰ τὸν αὐτίσαθῇ;
Ὡ Κόρης πένθι ἱερὰς,
Κόρης καλῆς, ὅλο χαρὰς,
Ὁ φοβερός αὐτὸς Θεός,
Ὁ μόνος τραπετοῖός,
Ἀνθρώπος ὅπως καὶ γονεῖ,
Ὡς ἀναγκαῖαν ἀπαιτεῖ
Καὶ οἱ τὰ πάντα ἐνεργῶν,
Πέρι τὴν Κόρην συνεργόν,
Θεὸς αὐτὸς νὰ παγκαθῇ,
Εἰς μίαν ὑπερβολικῶν,
Τὸ ποῖσιν καὶ τελετῶν,
Μίαν γυναῖκα χοϊκῶν,
Καὶ τίς λοιπὸν νῆς σαρκικός,
Μπορεῖ νὰ πῇ κατ' οὐλικῶς
Τὴν δόξαν τῆς ἀνέλειπῶς,
Ὅθεν εἰδὺς καὶ ὁ Θεός,
Τόσο τελείαν πληρωμῶν,
Τῆς ἐδῶκεν ἀληθινὰ
Ὅπως αἰσῶς βελήθῃ,
(Ἀν καὶ νὰ εἶναι ὁ Θεός
Νὰ κάμῃ καὶ νὰ τῆς δοθῇ
Ὡ Κύριέ με, καὶ Θεέ,
Θεὸς σὺ, καὶ νὰ σαρωθῇς;
Πράγμα ὅπως νῆς δὲν χωρεῖ,
Ἔργον ὅσον ἀληθινόν,
Ὅπως δὲ ἦτον δυνατὸν
Τῆς δὲ ὅλον δι' αὐτῶν,
ἵνα τῆς δόξης πληρωθῇ,
Καὶ δι' ἐκείνον τὸν πτωχόν
Διὰ νὰ ἐλθῇ δωρεῶν,
Καὶ νὰ δοξάζῃ παρχον

Καὶ μὲ τὸ βλέμματι κινεῖ
Εἰς τὸν ἐδῶκεν βούζι.
Ἡ ἄβυσσος ἡ σκοτεινὴ,
Εἰς τὸν εἶχες ἀπειθῇ.
Κόρης σεπτῆς καὶ ἱερᾶς,
ἀλλ' ἐν ταύτῃ καὶ φοβεράς.
Ὁ πόσον μίγας κραταιός,
Τῆς Κόρης ταύτης ὁ Τίος,
Καὶ εἰς τὸν Κόσμον νὰ φανῇ,
Τὴν Κόρην ταύτην καὶ ζῆναι.
Καὶ ὡς Θεὸς δημιουργῶν,
Ὁ πράγματα, καὶ ἀρρώγων.
Θεὸς αὐτὸς νὰ χρεαθῇ
Εἰς μίαν πόσον θεϊκῶν
Ὅσαν τὴν γονεῖσιν αὐτῶν,
Μίαν μητέρα σαρκικῶν.
Ἡ ἄσκαρος, Ἀγγελικός,
Τῶν αὐτῆς τῆς γυναικός,
Τὴν χάριν ἀξιοπρίπως;
Ὅσαν ὑπόχρεως Τίος,
Τόσον ἀξίαν τὴν τιμῶν,
Αἰῶνια παντοτινὰ,
Ποτέ δὲ θόλει δυνάμει,
Πανθενεργὸς ὑπερφυῶς;
Τελειότερα ἀμοιβῇ.
Καὶ τῆς Κυρίας με Τίε,
Κύριος, καὶ νὰ σαρωθῇς;
Ἀν καὶ τὸ σῶμα μαρτυρῇ,
Τόσον ἀρρήτως ταπεινόν,
Νὰ κάμῃ πλέον ἀπ' αὐτό.
Τὴν Κόρην λέγων πᾶν σεπτῇ,
Καὶ ἕως πόσον ὑψωθῇ,
Πατέρα ἵδ' Πατερικῶν.
Ἐκ τῆς νεκρῶν νὰ σαρωθῇ,
Θρόν, καὶ Κόρην πανθενῇ.

Τ' Μ Ν Ο Σ, Λ.

Ω Οὐρανοί,
 Ὅπου ἀποικημένοι
 Κόρη πᾶ λαχπαῶ,
 Καταξιώσατέ με,
 Διὰ τὰ τὴν θάρῶ,
 Καὶ τὰ τὴν ἐδοξάζω,
 Ω Ἄσρα, καὶ
 Παρακαλέσετε τὴν,
 Κέμοις ἀμυνῶς
 Νὰ μὲ συχοφωτίζῃ,
 Νὰ ζῶ πάντα σεμνῶς,
 Διὰ τὰ τὴν δοξάζω
 Ω ὄντες
 Γονεῖς ἀλογημένων,
 Κόρης ἐπὶ ποθῶ,
 Συνομιλήσετε τὴν,
 Διὰ τὰ ξιωθῶ
 Νὰ τὴν ἰδῶ ἀξίως,
 Ω Γαβριήλ,
 Στόμα ἡγαπημένον
 Ὅπῃ ἐγὼ ὕμνω,
 Λάλησαι τὰ θελήσῃ,
 Ὅπῃ τὰ πῆς φανῶ
 Εὐάρεστος εἰς πάντα,
 Ω Μαιάμ,
 Ὑπερεπαινεμένη,
 Μητέρα τῶ Θεῷ,
 Ὑπερόλογημένη,
 Καὶ ἀγαθοποιῶ,
 Ἀγάθων με Κόρη
 Πνεῦμα Θεῷ,
 Πνεῦμα βελῆς σοφίας,
 Δός μοι τῇ ταπεινῶ.

Πνεῦ-

Εἶναι ἡ δοξασμένη
 Καὶ ἀναλάβετε με
 Καθ' ὅσον ἡμπορῶ.
 Καὶ ὁμιλήσετε τὴν,
 Καὶ τὰ μὲ συνετίξῃ
 Ὡς πρέπει φαινός.
 Τόσο χαριτωμένης
 Καὶ δυσωπήσετε τὴν
 Διὰ τὰ φωτιῶ.
 Πρὸς αὐτὴν τὴν Παρθένον,
 Νὰ μὲ ἐργετήσῃ,
 Καὶ τὰ τὴν προσκυλῶ.
 Ὑπερεπαινεμένη
 Ὑπερδοξασμένη,
 Μετὰ τῷ σὲ λαῷ.
 Πνεῦμα ἐπικειρίας

Καὶ

Πνεῦμα θεοφοβίας,
 Δός μοι τῇ σκοτεινῶ,
 ἵνα ὑμολογῶ σε
 Λόγε Θεῷ,
 Λόγον θεογνωσίας,
 Δός μοι τῇ ἀμαθεῖ.
 Λόγον δοξολογίας,
 Δός μοι τῇ τληπαθεῖ,
 ἵνα δοξολογῶ σε
 Πάτερ Θεῷ,
 Διὰ τῇ πατρικῶν σε
 Δός μοι τῇ ῥυπαρῶ
 Λόγον τὸν ἀγαθόν σε,
 ἵνα ἐν καθαρῶ
 Πνέματι σὲ δοξάζω,
 Θεῶ Τριᾷ,
 Ὁ ἀναρχος Θεός μου,
 Σὲ αὐμολογῶ,
 Εἰς σὲ ᾧ ἐβαπτίσθην,
 Καὶ σὲ ὁμολογῶ,
 Καὶ ἐπὶ σοὶ ἐλπίζω
 Ω Σαραφίμ,
 Ἀρρήτοι θεολόγοι,
 Θεῶ τῷ Ποιητῇ,
 Ἀγάπῃ κεκαυμένοι,
 Θεῶ τῷ Δυνατῇ,
 Ὑμνεῖτε ἀλογεῖτε
 Ω Χερουβίμ,
 Μὴτὰ τῷ Ἀρχαγγέλων,
 Αἰνεῖτε τὸν Θεόν,
 Μετὰ τῆς Θεοτόκου,
 ἔχει Θεὸν Τιδόν,
 Καὶ σὺ αὐτῇ διαδόξου
 Ω Οὐρανὲ,
 Ὅπου ἡ κατοικία
 Καὶ τῷ Χριστιανῶν,
 Ὅπου

Καὶ Πνεῦμα καρτερίας
 Ἐν πνέματι ἀγνῶ.
 Καὶ λόγον Σωτηρίας
 Καὶ λόγον ἀληθείας
 Ἐν λόγῳ ἀληθείᾳ.
 Καὶ θεῶν οἰκτιρμῶν σε
 Πνεῦμα τὸ Ἀγίόν σε,
 Καὶ λόγῳ ἱερῶ.
 Καὶ μόνος Κύριός μου,
 Καὶ ἀπὸ σὲ ἐκτίθω,
 Θεῷ τῇ Θεουργῶ.
 Ἀχραντοὶ ὑμολόγοι,
 Καὶ φόβῳ δεδεμένοι
 Τὸ ἔλεος αὐτῶ.
 Καὶ πάντων τῷ Ἀγγέλων
 Καὶ ᾧ ἔχει τῶ τόκῳ
 Ἀπάντων τῷ λαῶν.
 Χριστῶ, κ' ἡ Βασιλεία
 Καὶ

Ὅπῃ ἀμέμπως ζῆσι,
 Αὐθεΐτω πὺν κοιόν,
 Μετὰ πῆς Θεᾶς Δόμνης. Κάμερε κοιωνόν.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀγγελῆα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ' Μ Ν Ο Σ, ΛΑ'

Δ' Ἐν ἡδὲ ἀποτελμήσω
 Συναβλῶ, ἡ λέξιν μίαν.
 Ἀνδρῶν ἡδὲ ἀνέστη
 Καὶ πὺν Κύριον ὑμνεῖσι,
 Καὶ αἰχμῶν με μεγάλη
 Ἀνδρῶν ἡδὲ ἀνέστη
 Τῷ Βασιλείῳ τῷ Κόσμῳ,
 Τῷ ἡδὲ Οὐρανῶν Κυρίῳ,
 Καὶ αὐτὶς ἡδὲ βαίᾳ
 Ἐφίρῃ με παρρησίᾳ
 Κλάδους ἀρετῶν παντοίων,
 Νὰ κρατῶ, καὶ νὰ βασιλεύω
 Καὶ αὐτὶς ἡδὲ ἱματίῳ
 Ὅπῃ ἔσταναν ἐκεῖνοι
 Νὰ σὲ εὐφρανῶ τῷ ψυχῷ με
 Καὶ αὐτῷ με τῷ ἰδίῳ
 Διὰ τὰ περὶ πατρίσσης
 Πᾶσαν ὕλῃ ἀμαρτίας,
 Διὰ τὰ τῷ καθάρσει,
 ἵνα φάῃ κατ' ἀξίαν
 Ὡσαννά τῇ ἐν ὑψίστοις,
 Ὡσαννά δολογημένη
 Ἐν ὀνόματι Κυρίας,
 Ἡν ἀπαύτως προσκυνοῦσιν
 Ὡς Θεῶν παρυσμῶν,
 Τῷ Τίῳ γονυπεῖσαν,
 Διὰ

Δέσπονα νὰ προσφωνήσω
 Εἰς τὴν δόξαν σου τῷ Θεῷ,
 Πῶς καὶ νῆπια λαλοῦσι,
 Βρίθῃ καὶ θεολογῶσι.
 Ἡ τὸν πλεόν παρὰ ἄλλῃ,
 Καὶ ὁ δέσλος νὰ ὑμνήσω
 Τῷ χαρῇ με, καὶ τὸ φῶς με,
 Σὲ τῷ ἀσπίλον Μαρίᾳ,
 Πᾶ βασιλῶντας τὰ παιδία,
 Τὸν Χριστὸν, καὶ ὑμνωδῶν,
 Φοῖνικας ἔργων ἀγίων,
 Κ' ἐτὶ νὰ σέ γκαυμάζω.
 Τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν νηπίων,
 Ἐν χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνῃ,
 Ταύτῃ τῷ ἀμαρτωλῷ με,
 Ἀπερίτμητον καρδίαν,
 Καὶ νὰ τῷ καταπατρίσσης
 Καὶ ἰλῷ βυθὲ καλίας.
 Καὶ νὰ τῷ ἀνακαινίσσης,
 Δόξαν σοί, καὶ ὑμνωδῶν.
 Ἐνθα ὁ Θεὸς ὁ Κτίστης.
 Μαριὰμ ἡ ἐρχομένη
 Βασιλείας Οὐρανίας.
 Οἱ λαοὶ καὶ αὐμνεῖσιν,
 Καὶ ἀπαύτως θεομολῶν.
 Καὶ πᾶς πόδας τε φιλεῖσαν,
 Καὶ

Διὰ τὰ μακροθυμήσῃ,
 Ἡν ἀπαύτως χιλιάδες,
 Ἀγγελοὶ δοξολογῶσι,
 Ὡς Θεῶν παρυσμῶν,
 Ἐκ φωτὸς τῷ τεισῆναι,
 Ἀπ' αὐτῆς πῆς μακαρίας,
 Παντοκράτορος Τειάδος,
 Τῷ εὐδὲ Θεῷ τῷ ζῶντος,
 Κτίσαντος, καὶ κυβερνῶντος,
 Ἀλλ' ὁ Δέσπονα τῷ Κόσμῳ,
 Ὡς Βασίλισσα Κυρία,
 Ὡς Παντοκράτορος Μαρία,
 Δρόσος με, παρηγορία,
 Μή με λείψῃς Παναγία
 Εἰσελθε εἰς τὴν ψυχῷ με
 Ρίζωσαι εἰς τὴν καρδίαν,
 Κάθε εἰς τὴν κεφαλῇ με,
 Κράτει, φύλαττε τὸ σῶμα,
 Καὶ κυβέρνα πᾶς αἰδήσεις,
 Διὰ τὰ μὴ ἀμαρτήσω,
 Ἀλλὰ νὰ διαρετήσω,
 Τὸν Θεόν με νὰ τὴν δώσω,
 Δίδοντας τὸ ἐδικόν τε
 Δι' ἀπολαύσω πάλιν

Καὶ πὺν Κόσμον ἐλεῆσθ.
 Καὶ μυαῖα μυαῖδες
 Καὶ ἀξίως ἐπαινεῖσι,
 Καὶ ἀμέσως λαμπομολῶ
 Τῷ ζωαρχικῇ καὶ Θεῷ,
 Τῆς προσκυνητῆς καὶ Θεᾶς,
 Καὶ παντοκράτορος Μονάδος,
 Τῷ πᾶν ἐκ τῷ μὴ ὄντος
 Καὶ σωτήριος, βασιλῆος.
 Φῶς, καὶ δυνάμεις νοῦς με,
 Τῆς ψυχῆς με Σωτῆρα.
 Λέξις με εἰσερασμαῖα.
 Γλυκασμός με, θυμηδία,
 Νὰ με εἶσαι ὁδηγία.
 Νὰ σὲ ἔχω σὴν ζωῷ με.
 Κάμε μέγα κατοικίαν.
 Διὰ τὸν, καὶ μάθησίν με.
 Ὅστις ὅλον τὸ σῶμα.
 Ὡς κατὰ ἄγνη θελήσεις.
 Καὶ τὸν Πλάστην παροργίσω.
 Τῷ ψυχῷ με νὰ κερδήσω.
 Καὶ τὸ χῆρος νὰ πληρῶσω.
 Πράγμα, καὶ ἐνέχειρόν τε,
 Χάρις ἄλλῳ καὶ μεγάλῳ.

Τ' Μ Ν Ο Σ, ΛΒ'

Υ' Μνῶσε Μαρία,
 Διὰ τῶν ῥημάτων,
 Ἀλλ' ἐλέησόν με,
 Καὶ ἡδὲ πραγμάτων,
 Τῇ ᾧ ἀληθείᾳ
 Δεκτὴ τῇ Κυρίᾳ
 Καὶ σοὶ τῇ Κυρίᾳ,
 Οὐ ᾧ πᾶς ὁ κράζων
 Κυρία, Κυρία,
 Ἐρ-

Μῆτερ Παναγία,
 Διὰ τῶν ῥημάτων.
 Καταξίωσόν με
 Καὶ καποδωμάτων.
 Ταῦτα ὑμνωδία,
 Ἐν παντὶ τῇ βίᾳ,
 Τῇ Μητρὶ τῇ Θεᾷ.
 Καὶ πάντα φανάζων,
 Ἐν τῇ Βασιλείᾳ

Ἐρχεται Κυεῖν
 Ἀλλ' ὅστις φυλάττει,
 Τὰ θελήματά σου
 Ταῦτα δὲ ποιῆσαι
 Εἶτα καὶ ἐκείνῳ,
 Ὡς ἀχαριστῶν
 Ὡς περ καρκεῖαν
 Τῶν ψυχῆς βρωμάτων,
 Καὶ πῆς θυμοφθίας
 Ὡς περ ἀγλαίας,
 Καθὸ ὀμιλίας
 Θεῶν, καὶ καρδίας
 Αἶνει ἐν ψυχῇ μου,
 Καὶ θεὰ πραγμάτων,
 Τῷ πᾶσι αἰσθίνας,
 Κόρην διαμενῶν,
 Ἀμφὶ δόλοισι,
 Σὺ δὲ ὑμνοδίας,
 Σὺ θεὰ πραπτῶν,
 Οὐχ ὡς τινὰ χεῖραν
 ἔχουσαν βροτείαν
 ἔχουσαν Ἀγγέλης,
 Τὴν αὐτῷ ὑμνῶντας,
 Ἀλλ' ὡς ἡμεῖς χεῖραν
 Καὶ πρὸς πέποις χεῖρος
 Ἀλλ' ὡς τίς ἰχθύσει
 Εὐφράτῳ σοφίας,
 Ὅπως ἄρκεσιν
 Πέλαγος ἐπαίνων,
 Τίς μοι δώσει πῶσας,
 Ἰνα ἐξιχύσω
 Οὐρανὸν χαρίτων,
 Τίς μοι δώσει ἔτι
 Καὶ πολυζώσω,
 Τῷ Εὐλογημένῳ,
 Εἰς ἀπειρεσίαις

Τίς

Τὴν Ἐπερανίαν·
 Καὶ πάντες πράττει
 Τὰ σωπείδ' σου.
 Πρῶτον καὶ ποιῶν,
 Ὡς ἀγνωμοσύνῳ.
 Δέλεος πρὸς Κυεῖν.
 Εἰς τῷ δ' ὠχίαν
 Τῶν καλῶν καμάτων.
 Ψυχῆς πῆς ὀσίας
 Χάριτας ἰδίας,
 Δι' ἀορασίας
 Φαιδράς, καὶ γλυκείας.
 Αἶνει καὶ ζήμης.
 Καὶ θεὰ ρημάτων,
 Καὶ πᾶσι ἀσθενείας
 Καὶ κατωμενῶν.
 Καὶ ὅμως αἰνεῖτε
 Σὺ δὲ ἐργασίας,
 Σὺ θεὰ χειλέων.
 Τῷ ὑπεραγίῳ
 Δόξης, ὑμνοδίας,
 Καὶ πᾶσι Ἀρχαγγέλων,
 Καὶ δοξολογούντων.
 ἔχοντες μυρίαν,
 Μύριον βεβαίως.
 Ἰνα με ποιῶν
 Νεῖλον ἀγλατίας,
 Ἰνα ἐπαινῶν
 Ταῦτ' ἐν τῷ Παρθένῳ;
 Ὡς πᾶσι ἄσρα, γλώσσας;
 Καὶ ἀνδρημῶν
 Καὶ ἀραιότητων.
 Μαθεσάλα ἔτι;
 Καὶ ὑμνολογήσω
 Καὶ αὐμνομενῶν
 Χρόνους αἰωνίους.

Τίς

Τίς μὴ ἐν ὑμνήσει,
 Τῷ θρισμακαρίῳ
 Τίς μὴ ἀνδρημῶν,
 Τῷ προσκυνημένῳ,
 Διὰ Βασιλείαν,
 Τίς ποτὲ τὸ φῶς τε,
 Τὸ ἐπικαλύπτει,
 Τίς πὺν λυφωτῶν τε,
 Δεὴ ἐγκωμιάζει,
 Τίς πὺν παραινέτω,
 Δεὴ πὺν δόλαβεῖται,
 Πάντα νὰ γεραίρῃ,
 Τῷ ὑμνολογίῳ
 Πῶς λοιπὸν πὺν Θεῶν
 Νὰ ἀλησμονήσω,
 Νὰ μὴ αὐμνήσω,
 Ἀν' ἀλησμονήσω,
 Ἀν' δεὴ τῷ ὑμνήσω,
 Πῶς πὺν βοηθῶν με
 Καὶ σωτήροδόν με
 Ὅταν μὲρῶσιν
 Καὶ ὁ Κόσμος οὐξέει,
 ἔργων, καὶ ρημάτων,
 ἔξεταζομενῶν,
 Καὶ νὰ βοηθήσῃ
 Πάντων φοβεμενῶν,
 Μόνος ἰσαμύνῃς
 Παρθένε Μαρίαν
 Ὡς Μητρὸς φιλάτης,
 Καὶ ἐγὼ ἀπαράξω,
 Ὡς ἀπολογίῳ
 Καὶ αὐτὴ λαλήσει,
 Καὶ δεὴ με ἀφήσει
 Πῶς ἐν νάμελῶν
 Πῶς δὲ νὰ οὐκίσω
 Πῶς νὰ μὴ παχίσω

Καὶ

Τίς μὴ μακαρίσει
 Κόρην τῷ Μαρίαν;
 Τίς μὴ προσκυνησέει
 Τῷ ἀνδρημῶν,
 Καὶ Θεοτοκίαν;
 Καὶ τὸ ἔλεός τε,
 Καὶ δεὴ τὸ κηρύττει;
 Καὶ προσηνέτω,
 Καὶ δεὴ τὸν δόξάζει;
 Καὶ πὺν διεργέτω,
 Καὶ δεὴ προδυμεῖται
 Καὶ νὰ τὴν προσφέρει
 Εἰς ἀχαριστῶν;
 Τῷ ἐμῷ Κυεῖν
 Ἡ νὰ ἀμειλῶ
 Νὰ μὴ τῷ τιμήσω;
 Καλλίον νὰ δυνήσω
 Καλλίον νὰ μὴ ζήσω.
 Εἰς πὺν θαυμάτων με,
 Εἰς πὺν Κύριόν με,
 Ἐν τῇ φεικτῇ κείσῃ
 Δεινῶς ὀλοῦξαι,
 Καὶ ἐνδυμημάτων,
 Καὶ ἐρῶμενῶν,
 Τίς νὰ ἐξιχύσῃ;
 Καὶ παραπομενῶν,
 Τῆς διδοξασμένης
 Μετὰ παρρησίας,
 Καὶ Ἀγιοπάτης.
 Φείξω, καὶ φομάξω,
 Μὴ ἔχων καὶ μίαν.
 Καὶ με βοηθήσει,
 Νὰ με τιμωρήσῃ.
 Νὰ μὴ τῷ ὑμνήσω;
 Νὰ μὴ τῷ δολύσω;
 Νὰ δαρυσθῶ

Ἡ

Καὶ

Καὶ ὅρα' πραγμάτων,
 Τῇ ἀκρότητί της,
 Τῷ Θεῷ Πατρὶ,
 Νῦν, καὶ εἰς ἀρχή της
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆϊα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ Μ Ν Ο Σ, ΛΓ'.

Ψαλλόμενος, ὡς τὸ, Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Μαρία τὸ ὄνομά σε τὸ οὐδοξόν σε δοξάζω,
 Μαρία δεδοξασμένη, καὶ σοὶ ἐκδόξως κραυγάζω.
 Δόξασσι Κόρη Μαρία, Μαρία σωπείον με.
 Μαρία, ὄνομα, Πράγμα, Μαρία, καὶ σεβασόν με.
 Μαρία γλυκύτατόν με, Μαρία παμπόθητόν με,
 Μαρία ὄνομα εἶσαι, Μαρία, καὶ φοβερόν με.
 Καὶ εἰ Ἀγγελοὶ Μαρία οἱ φοβεροὶ σὲ φοβῶνται,
 Ὡς καὶ Ἀγγέλων Κυρία, Μαρία, καὶ ὀλαβῶνται.
 Χαῖρε Τειπάρτου Μήτηρ, Μαρία ἑξουσιασμία,
 Μαρία τεισμακαρία προσηγορία Μαρία.
 Γωακείμ ἡ Μαρία, τὸν Γωσήφ μνησθήσῃ,
 Τὸν Γωσήφ με πεῖσσα, Μαρία, καὶ μὴ φθαρεῖσα,
 Μαρία ὑπεραγία, ἀγίασόν με Μαρία,
 Τὸν Ἅγιον καὶ Ἅγιον Μαρία ἡ τετοκία.
 Μαρία Κυριοτοκε, κυριεδόντων Κυρία,
 Παδῶν με κύριον δεῖξον, Κυρία Μήτηρ Μαρία.
 Μαρία με Θεοτοκε, ἡ τὸν Θεόν με πεῖσσα,
 Μαρία σώσον με μόνον, Θεότῃ παρὲς δέσσει.
 Μαρία με φωτίσκε, Μαρία με, ὥς τὸ Κόσμον,
 Μαρία φωτίσον λύσον τὸ σκότος τὸ τῶ τοός με.
 Μαρία με ζωοδόχε, Μαρία, Μήτηρ ζωῆς με,
 Ζώωσον Κόρη Μαρία τὸ Πνεῦμα τὸ τῆς ψυχῆς με.
 Μαρία με ἐλεῖσα, ἐλεῖσόν με Μαρία,
 Κλαίω καὶ λόγῳ Μαρία ἐλεεινῇ τῇ καρδίᾳ.

Σώσον με Μήτηρ Μαρία, Μαρία ἡ σωπεία,
 Κόσμον παντός τὸν Σωτῆρα ἡ γαλαχῆσα Μαρία.
 Ἀγαθή Μαρία τὸ Ἅγιον ὄνομά σε
 Καὶ εἰς ἐμένα Μαρία, τὸ ὅτι πλεῖς ποιήματα.
 Ἀς Βασιλοῦση Μαρία ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεός με
 Καὶ εἰς ἐμένα Μαρία, παντός Βασιλίσσα Κόσμου.
 Ἀς γυνὴ τὸ δέλημά με Μαρία τὸ ἀγαθόν με
 Καὶ εἰς ἐμένα Μαρία, καθὼς εἰς τὸν Οὐρανόν με.
 Τὸν ἐπίσκοπον ἄρτον Μαρία με ὡς με δέχη
 Μαρία με καθ' ἡμέραν ἡ Πατρὶς χεὶρ ἐκείνη.
 Ἀς με ἀφήσῃ Μαρία πὲρ χεῖρ με τὰ μυρία,
 Εἰς πειρασμόν μή με βάλῃ τὸν σὸν αἰκίστω Μαρία.
 Ἀλλ' ὡς με ρύσῃ Μαρία ἐκ τῆς πολλῆς πονηρίας
 Τῇ παμπονήρῃ ἐκείνῃ, Μαρία Μήτηρ Προνοίας.
 Ὅτι αὐτὴ μετὰ Μαρία ἡ δόξα καὶ ἡ Βασιλεία,
 Σὲ δὲ Βασιλίσσα εἶναι Μαρία ἡ παρρησία.
 Μηδὲς ἐκ μήτρας Μαρία ἦσαν ἅγια Μαρία,
 Νῦν δὲ καθὼς Θεομήτωρ, Μαρία ἡ Παναγία.
 Καὶ μακαρία Μαρία ἡ τῆς μηδὲς κοιλία,
 Ὅπως σέβασαξέ Κόρη, Μαρία Τεισμακαρία.
 Καὶ οἱ μασοὶ δὲ Μαρία μακαριοὶ οἱ τῆς Ἀννης,
 Ὅπως ἐβύζαξες Κόρη Μαρία ἐν τοῖς ἀπαργαῖς.
 Καὶ μακαρία Μαρία ἐκείνῃ ἡ ἄρα κήμερα
 Μαρία με, ὅπως εἶπας, γεννήθηκε θυγατέρα.
 Μακαριζέτω Μαρία ἐπὶ τῇ μακαρία
 Δυάς καὶ ἐκ τῶ ἀνθρώπων, καὶ ὅς Ἀγγέλων Μαρία.
 Χαιρέτωσαν εἰ Μαρία Γωακείμ καὶ ἡ Ἄννα,
 Μαρία με ὁ πατήρ σε, καὶ ἡ χριστός ἡ μάτα.
 Χαιρέτω καὶ Γωσήφ δὲ Μαρία ὁ φυλάκας σε,
 Μαρία με Παναγία, ὁ ἅγιος Γεωργιάς σε.
 Βλέπωντας ὅμως Μαρία τὰ ὑπὲρ φύσιν σε κάλλι,
 Μαρία με, ὡς προσέχη τὸ χεῖρ με τὸ βάλλῃ.
 Καὶ μὴ ἀπλώσῃ Μαρία, ὡς ὁ Ἀδάμ εἰς τὸ ξύλον.
 Τῇ Παραδείσῃ Μαρία, νὰ κατεβάσῃ τὸ μῆλον.
 Τῇ σὲ προσάψῃ Μαρία ὁ κήπος γὰρ τὸν Γένος σε.
 Οὐχὶ δὲ αὐτὸν Μαρία τὸν ἀρρεβονιασικόν σε.

Γιὰ τὸν Τίόν σε, Μαρία, ὅπῃ φυλάει τὰ κάλλη
 Τῆ Παραδείσου Μαρία, πῶς ὑμνῶντάς σε νὰ βάλῃ.
 Κόλπος καὶ σῆθος, Μαρία, καὶ πάντα τὰ ἱεροῦ σου,
 Οὐχὶ ἐχὶ δὲ Μαρία τὴν Ἰωσήφ τὴν πατρίδα σου.
 Τῆ Ἰωσήφ σου Μαρία, τὴν ὄντως αἰεὶ ἐν κόλποις.
 Παῖδος ἀνάρχης Μαρία, ὑπερσπίοις δὲ ἑσώτοις.
 Τῆ Ἰωσήφ χεὶρ Μαρία λεπτὰ ἔσται παρὰ θεῶς
 Ἀπλώνωντάς τῳ Μαρία, αἷς πάλαι τὴν Μαυροσέως.
 Τὰ χεῖλη σου δὲ Μαρία, καὶ στόμα δὲ τὸ χρυσόν σου,
 Εἶναι καὶ πάντα Μαρία γὰρ τὸν χρυσὸν τὸν Τίόν σε,
 Θεὸς τὸν Λόγον Μαρία, τὸν λύσαντα πῶς ἀνθρώπους
 Τῆς ἀλογίας, Μαρία, μετ' ὑπὲρ λόγον δὲ ἑσώτοις.
 Οἱ δὲ μασοῖ σου Μαρία, οἱ θαυμαστοῖ σου Μαρία,
 Οἱ θεοφόροι Μαρία, καὶ Ζωηροῖ σου Κυρία,
 Εἶναι Μαρία μετ' ὅσον ἐκείνων τὸν μόνον
 Παῖδος ὑφίσταται τὸν Θεόν, καὶ σὲ Μαρία τὸν γόνον,
 Οἱ ὀφθαλμοὶ σου Μαρία, οἱ ἰλλοῖ σου Κυρία,
 Οἱ ἀμύνονται Κόρη, καὶ πᾶσι πεποιθὲς Μαρία,
 Εἶναι νὰ βλέπων Μαρία τὸν ἑλαμπεύοντα κάλλος
 Τὸ τὴν Τίον σε Μαρία, ἀφαινομένη μετὰ λῶς.
 Τὰ χεῖρά σου Μαρία, τὸ μετ' ὅσον τὸν Τίόν σε,
 Νὰ τὸν βασιλεύς Μαρία, τὸ θεῖον νηπιόν σου.
 Τὸ δ' ἄλλο ὅσον τὸν Κόσμον, Μαρία, μὴ τὸν βελήσῃ
 Τὸ νηπιόν σου Μαρία, ὅταν δικαίως καλίσῃ.
 Ο' Ἰωσήφ δὲ Μαρία ἀς χαίρειται τὰ λοιπά σου
 Καλὰ καὶ κάλλη Μαρία, τὰ πόσα, καὶ θαυμαστά σου,
 Τῷ ἁμαρτόν σου Μαρία ὁραγῶν πολυτελείαν,
 Τῷ ἀμερόν σου τῷ γνώσιν Μαρία καὶ τῷ σοφίαν,
 Τῷ ἀμεμπτον Παρθένου, Μαρία, καὶ τῷ ἀγνείαν,
 Τῷ ἄκραν ταπεινωσύνῳ, Μαρία, καὶ προθυμίαν.
 Καὶ πάντα, ὅπῃ ἐκεῖνος ἴδε κέξεν Μαρία,
 Ἀγγελικὰ ὅλα ὅλα Μαρία τῇ ἀληθείᾳ.
 Καὶ Οὐρανὸς ἄλλος ἦτον Μαρία τὸ ἀσπῆτιόν τε,
 Ἐχοντας μέσα Μαρία ἐγκάτοικον τὸν Θεόν τε.
 Ἐγὼ δὲ χαίρομαι πάλιν εἰς τὰ ποτὶά σου Μαρία
 Ἐγκώμια, καὶ ἐπαῖνες, Μαρία μετὰ Παναγία.

Ας χαίρειται δὲ Μαρία καὶ ὕψος τὸ σὸν καὶ Θεόν,
 Ὡς ὁ Τίός σου Μαρία σὸν ἐπαινον ἔδωκεν ὑπὸν.
 Χαῖρε Μαρία Παρθένε, παρθένων ἡ ἀραιότης.
 Χαῖρε ὡ μῆτερ Μαρία, δόξα μητέρων, λαμπρότης.
 Χαῖρε Μαρία, ἡ σῆλη τῆς ἱερᾶς Παρθένου.
 Χαῖρε Μαρία, ἡ πύλη τῆς Θεῆας Θεογονίας.
 Χαῖρε Μαρία, ἡ σῆλη τῆς αἰωνίας εἰρήνης.
 Χαῖρε Μαρία, ἡ πύλη τῆς Θεῆας δικαιοσύνης.
 Χαῖρε Μαρία, δαιμόνων τὸ πολυθρήνητον θαῦμα,
 Χαῖρε Μαρία, ἀνθρώπων τὸ πολυθρήνητον θαῦμα.
 Χαῖρε Μαρία, Ἀγγέλων τὸ πολυμήνητον βλέμμα.
 Χαῖρε Μαρία, Κυρία τὸ πολυτίμητον σῆμα.
 Χαῖρε Μαρία, τοῦ μὲ τὸν ἑσπεράσιον πλάσμα.
 Χαῖρε Μαρία, τὴν Κόσμον τὸν ἑσπεράσιον ἄσμα.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀβηλῆα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ' Μ Ν Ο Σ ΛΔ'

Ἀληθῶς ἀξιόν ἐστιν ὑμνεῖν σε τῷ Μαρία;
 Τῷ γλυκυτάτῳ, καὶ τερπνῷ πᾶσι προσηγοῖαν.
 Ὡς ἀληθῶς καλόν ἐστιν ὑμνεῖν σε τῷ Μαρία,
 Ἀγγέλων τε καὶ ἡδὲ βροτῶν πανύμνητον Κυρία.
 Τῷ κτίσασαν τῇ κτίσεως Κτίσῃ σάρκα Μαρία,
 Πάσης ἀπλῶς τῆς κτίσεως ἔχουσαν τῷ κυρεῖαν.
 Τῷ τὸν κρατῶντα σύμπαντα κρατήσασαν Μαρία,
 Ὅσον ἀλόγως φέρεται τῷ παντοκρατορία.
 Τῷ τὸν Μονάρχῳ ἔχουσαν μονογενῆ Μαρία,
 Καὶ ἐπομένως τὴν παντὸς τῷ μονοκρατορία.
 Τῷ αυτοκράτορα Θεὸν κρατήσασαν Μαρία,
 Διὸ καὶ Κόσμον σύμπαντος τῷ αυτοκρατορία.
 Τῷ υπεράπειρον Θεὸν κατέχουσαν Μαρία.
 Διὸ ἀξίως σὺ αὐτῇ ἔχεις τῷ ἀπειρία.
 Συμβασιλεύσας τῷ μῆτορ πρεπῶς Μαρία,
 Καὶ συνημμένῳ τῷ Θεῷ ὅσον θεοφορία.

Τῷ Βασιλείᾳ Οὐρανὸν γεννήσασαν Μαρίαν,
 Τῶν Βασιλείων σπείρμα, καὶ τῷ σιφηνορίαν.
 Τῷ ἦδ Κυρίᾳ Κύριον κυήσασαν Μαρίαν,
 Καὶ δεχομένην ὑπ' αὐτῶν πᾶσαν δορυφορίαν.
 Τὸν πῆς εἰρήνης ἄρχοντα τῷ πέξασαν Μαρίαν,
 Ἀρχόντων τῷ ἀσάδεον, καὶ τῷ διημερίαν.
 Χεῖρὸν προφητεύμενον τῷ πέξασαν Μαρίαν,
 Τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα πάντων καὶ μαρτυρίαν.
 Τῷ τὸν Διδάσκαλον Χεῖρὸν γεννήσασαν Μαρίαν,
 Καὶ τῷ ἐγκαλλωπίζουσαν τῷ Μαθητῶν χορείαν.
 Τῷ πῆς Σοφίας βρύουσαν βρύσιν Χεῖρὸν Μαρίαν,
 Τῷ ἦδ Σοφῶν Γεραρχῶν εὐθεὶον ῥητορείαν.
 Πάντων τὰ νικητρία τῷ ἔχουσαν Μαρίαν,
 Τῶν καλλινίκων καὶ λαμπρῶν Μαρτύρων τῷ ἀνδρείαν.
 Τῶν ἀρετῶν τὸ σκιδώμα, πανάρετον Μαρίαν,
 Τῶν ἐναρέτων Ἀσκητῶν τῷ μόνῳ καρπερίαν.
 Ὁμολογία πῆς ἡμῶν ὑπέρμαχον Μαρίαν,
 Χεῖρ ἦδ ὁμολογητῶν δόξαν καὶ δόκλῃαν.
 Τῷ δικαιοῦσαν ἡμῶν τῷ γενεᾷ Μαρίαν,
 Δικαίωντε καὶ ἦδ καλῶν εὐκλείαν ἀραρυῖαν.
 Τῷ πῆς Προπάτορας ἡμῶν, Ἀδάμ, Εὐάν, Μαρίαν,
 Εἰς Οὐρανῶν μετέξασαν ἄκραν ὑπερορίαν.
 Ὡς θυγατέρα διδοῦν, διγνώμονα, Μαρίαν,
 Ἐλδοθεράσασαν γονεῖς ὄντας εἰς ὀξορίαν.
 Ὡς ἴλεον, αἰς δῦμον, φιλόσοργον Μαρίαν,
 Κατελίσσασαν αὐτῶν τῷ ἄκραν ἀπορίαν.
 Ὡς ἰαβὸν πανάρετον, καὶ ἔξοχον, Μαρίαν,
 Γάσσασαν θανάσιμον πληγῇ αὐτῶν καιρίῳ.
 Ὡς ῥήτορα σοφώτατον, Θεόπνευστον, Μαρίαν,
 Πανσόφως ἀπαξέψασαν αὐτῶν κατηγορίαν.
 Ὡς πόκον ὀμβροφόροντε, Οὐρανίον, Μαρίαν,
 Ἀρχαίαν ἀναιρέσασαν ἐλῆς ἀνομβρίαν.
 Ὡς ὕδροφόρον φωτεινῷ νεφέλῳ, τῷ Μαρίαν,
 Τήξασαν τῷ πνέματικῷ τῷ πάλαι ἀνυδρίαν,
 Ὡς ἑαρ δῶδέσασον, τερπνότατον, Μαρίαν,
 Τῷ ἑλίσσασαν κακῶν πάντων τῷ χειμερίαν.

Τῷ

Τὰ νέφη ἀπελάσασαν ἦδ λυπηρῶν Μαρίαν,
 Καὶ ἡδυάτῳ δείξασαν δῖφροσυον αἰθρίαν.
 Τὸν ἦδ Ἀγγέλων γλυκασμόν, καὶ χαρμονίῳ Μαρίαν,
 Τῶν θλιβομένων τῷ χαρῇ καὶ τῷ παρηγορίαν.
 Τῷ γλυκυτάτῳ Δέσποιναν Χριστιανῶν Μαρίαν,
 Δι' ἣν χαίροιτες σέγομεν πᾶσαν εὐνοχωρίαν.
 Τῷ γλυκυτάτῳ Δέσποιναν Χριστιανῶν Μαρίαν,
 Δι' ἣν ἅπασαν σέγομεν δολίαν ἀγχαρίαν.
 Τῷ γλυκυτάτῳ Δέσποιναν Χριστιανῶν Μαρίαν,
 Ἡς δι' ἀγάπῃ πάχομεν πᾶσαν ταλαιπωρίαν.
 Τῷ γλυκυτάτῳ Δέσποιναν Χριστιανῶν Μαρίαν,
 Δι' ἣν καὶ λειδορέμενοι φέρομεν λειδορίαν.
 Τῷ γλυκυτάτῳ ἁπασῶν Βασιλισῶν Μαρίαν,
 Καθώς εἰς τῷ Βασίλισσᾳ ἐγράθη Πελαγείαν.
 Τῷ γλυκυτάτῳ ἁπασῶν παρθένῳ τῷ Μαρίαν,
 Δι' ἣν χαίρεσαν ἱερὸν παρθένον Γλυκερίαν.
 Τῆς παρθενίας τὸ λαμπρὸν ἀπάνθισμα Μαρίαν,
 Τῷ εὐτυχῇ δεικνύσαν παρθένον οἰκείαν.
 Τῷ Νύμφῳ τῷ ἀνύμφῳ, Θεόνυμφον Μαρίαν,
 Τῷ γυναικῶν ἦδ ὀλαβῶν πελῆσαν ὑπανδρείαν.
 Τῷ μόνῳ Θεομήτορα, ἀπείρανδρον Μαρίαν,
 Τῷ ἦδ χερῶν φυλάττεσαν τιμίαν τῷ χηρείαν.
 Τῶν μοναχῶν τὸ μόνιμον καύχημα τῷ Μαρίαν,
 Τῷ ἐνιχύσαν αὐτῶν πάντοτε τῷ κερείαν.
 Μοναδικῆς ἑξαγωγῆς διδάσκαλον Μαρίαν,
 Τῶν πρωτοπείρων μοναζῶν τῷ μόνῳ ἐμπειρίαν.
 Διὰ σὲ ἦδ λαμβανόμεν τῷ ἄχωντον Μαρίαν
 Σύμπαντες πάντων ἦδ καλῶν γνώσιν πολυπειρίαν.
 Τῷ Γερεῖς δοξάζεσαν, πανίερον Μαρίαν,
 Τὰς ὄντας ἐν ταῖς πόλεσιν, ἔχοντας ἐνοσίαν,
 Πλὴν φοβεμένους τὸν Θεόν, καὶ τῷ Ἀγνῷ Μαρίαν,
 Καὶ λειτουργήσας, ἔχοντας αἰεὶ ἐφημερίαν,
 Ὡς ἀρετὸν εἰς τὸν Θεόν, καὶ τῷ σιπτῷ Μαρίαν,
 Φόβῳ καὶ φόβῳ, ὡς εἰκὸς, καθάσπερ τὸν Οὐρίαν,
 Καὶ τὸν Τίδον ἀφραίνοντας, Μιτέρας Μαρίαν,
 Ὡς Βαραχίαν τὸν Τίδον, τὸν Θεὸν Ζαχαρίαν.

Τῷ

Τὴν προσδοκίαν τῆς ἐθνῶν γενήσασαν Μαρίαν,
 Καὶ πλαγίης ἀπαλλάξασαν αὐτῶν τὴν παγκληρίαν.
 Κλῆρον τὰ ἐθνη ἅπαντα ὡς χάσαν τὴν Μαρίαν,
 Καποικιετήσασαν αὐτῶν τὴν πρῶτὴν ἀκκληρίαν.
 Τὴν δόξαν εὐθεῖον ἡμᾶς ἐνδύσασαν Μαρίαν,
 Τῶν γυμνασίων εὐεκεν Χεῖρ λαμπροφροσίαν.
 Πτωχείαν τὴν πῆς φύσεως πλατίσασαν Μαρίαν,
 Πλεσιώντε καὶ τῆς πτωχῶν πάντων τὴν ὀπορίαν.
 Τὴν τῆς Πιστῶν ἀντίληψιν, καὶ φύλακα Μαρίαν,
 Τὴν εἰς βοήθειαν ἡμῶν αἰεὶ ἐρηγορίαν.
 Πᾶσαν φυλὴν Χεῖριανῶν φυλάττωσαν Μαρίαν,
 Τῶν πισθύνοντων εἰς Χεῖρὸν, παῦ ἐθνος, καὶ φαβρίαν.
 Δόξα, καὶ νυν. Ἀλληλία, γ. Κύριε ἐλέησον, γ.
 Δόξα, καὶ νυν.

Τ' Μ Ν Ο Σ, ΛΕ'.

Δ Οξάζετε τὴν εὐδοξίαν, προσκυνητὴν Μαρίαν,
 Τὸ δῶγμα πάντων τῆς Πιστῶν, καὶ τὴν ψηφισμένην.
 Τὸ ἥδιστον δῶγμα ἐπίσης τὴν Μαρίαν.
 Ἀπᾶν τῆς Χεῖριανῶν, καὶ τὴν ἰσηγορίαν.
 Κύριον τῆς δυνάμεως τὴν τέχνην Μαρίαν,
 Τῶν ἀδυνατῶν δυνάμιν, πεσόντων βακτηρίαν.
 Τῶν κόπων τὴν ἀνάπαυσιν, τὴν ἀγαθὴν Μαρίαν,
 Τῶν κοπιώντων ἐν Χεῖρ καλὴν φιλοδορίαν.
 Τὴν Ἀδὲ τὴν τὸν νικητὴν γενήσασαν Μαρίαν,
 Τῶν νικητῶν Κόσμον παθῶν τὴν σεφανηγορίαν.
 Ἀδὲ αἰχμαλωτίσασαν, τὴν Δέσποιναν Μαρίαν,
 Τῶν αἰχμαλώτων ῥύσιντε καὶ τὴν ἐλευθερίαν.
 Τὴν ταπεινῶσαν τὴν ὀφρὺν τῆς ὑψηλῶν Μαρίαν,
 Τῶν ταπεινῶν τὴν ὑψοσίαν, καὶ τὴν ἐπικερίαν.
 Τῶν καταπονεμένων καταφυγὴν Μαρίαν,
 Ἀδικομενῶν βοηθόν, αἰεὶ σωτηγορίαν.
 Τῶν μαχομένων σύμμαχον ἀπρόσμαχον Μαρίαν,
 Τῶν ἀδικῶν ὑπέρμαχον, δειλῶν τὴν ἀνδρίαν.

Οἱ πλοῦ

Οἱ πλοῦ ἀκαταμάχητον ἐν μάχαις τὴν Μαρίαν,
 Τὴν δ' ἐχερὴ τῆς δυχερῶν πάντων τελεσφορίαν,
 Τὴν μέλι γάλα ῥέυσαν Οὐρανίου Μαρίαν,
 Τῶν συμφορῶν καὶ ὁδῶν γλυκαίνων τὴν πικρίαν.
 Τὴν δεομένων κλίνεσαν τὸ εἰς εὐθείας Μαρίαν,
 Καὶ δίδεσαν εἰς ἅπαντας τὴν ποθεμένην χρείαν.
 Τὸν ἰχυρὸν Θεὸν ἡμῶν τεύσαν τὴν Μαρίαν,
 Ἐνδυναμῶσαν τὴν τῆς σῶν δάλων αἰσχυρίαν.
 Τὴν δειξάσαν τὴν ἀγαθὴν ὁδὸν Χεῖρὸν Μαρίαν,
 Ἐξομαλίζεσαν καλῶν ἔργων ὁδοιπορίαν.
 Ἀμαρτωλῶν ἐγγυτην, μακρόθυμον Μαρίαν,
 Τῆς μετανοίας δίδεσαν καιρὸν καὶ διωρίαν.
 Τὴν δυναμένην ἐχερῶς πᾶσαν ψυχὴν Μαρίαν
 Λυβῶσασθαι, πῶς δαίμοσιν ἔσται ὑποχειρίαν.
 Τῶν ἐγκλημάτων τὴν σειράν λύσαν τὴν Μαρίαν,
 Τὸν ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ νεκρῶν, δεσμόντε καὶ κειρίαν.
 Πρὸς σέ τὴν πολυδύσσωλον, καὶ προσλήν Μαρίαν
 Πρὸς πᾶσαν καταβύγοντας ὦραν καὶ ἀωρίαν.
 Τὸν χορηγὸν τῆς ἀγαθῶν τὴν τέχνην Μαρίαν,
 Τὴν ἀρχηγὸν τῆς ἀγαθῶν, καλῶν ἀφημερίαν.
 Τὴν πρόξενον τῆς ἀρετῶν, ἀκήρατον Μαρίαν,
 Εἰς εὐφορίαν ἀρετῶν ἔβησαν ἀφορίαν.
 Τὴν ἐγκοιμίζεσαν αἰεὶ τῆς ὀκνηρῶν Μαρίαν
 Εἰς πόνας τὰς πῆς ἀρετῆς ἡμῶν τὴν ὀκνηρίαν.
 Καὶ τὴν μεταρρυθμίζεσαν ψυχῶφιλῶς Μαρίαν
 Τὴν πῆς ψυχῆς ἀμέλειαν, καὶ τὴν ὀλιγοφρίαν.
 Τὴν νόσον μεταβάλεσαν εἰς ῥῶσιν τὴν Μαρίαν,
 Εἰς ἀνδρὰ δὲ πῆς ἀρετῆς τὸν ὄντα θηλυδρίαν.
 Ἐφειμένην τὸ καλὸν μέτρον ἡμῶν Μαρίαν,
 Καὶ πᾶσαν ἀποκόπτεσαν κακίαν καὶ περδρίαν.
 Βελτίους καθιστῶσαν δὲ Θεῷ ἡμᾶς Μαρίαν,
 Μυσταπομνήν τὴν ἡμῶν αὐτῶν ἀβελτηρίαν.
 Τὴν τῆς ψυχῶν ἐπιμελὴ ἐπίσκεψιν Μαρίαν,
 Οὐχὶ δὲ καὶ πάροδον, καὶ καὶ συγκυρίαν.
 Τὴν ἐλαφρύνεσαν ἡμῶν, ὡς συμπαθεῖ Μαρίαν,
 Τὸ βάρος τῆς ἀμαρτιῶν, κακῶν ἀχθηγορίαν.

I

Τὴν

Τὴν ἐκκαθαίρεισαν ἡμῶν, ὡς καθαράν Μαρίαν,
 Πᾶσαν ἀκαθαρσίαν τε ψυχῆς καὶ βδελυρίαν.
 Τέλειον ἀποπλύνεισαν, ὡς ἄσπιλον Μαρίαν,
 Καὶ πάντα ἀφανίζουσιν ἀσπίλον καὶ ρυπαρίαν.
 Ἀποσοβῆσαν πειρασμῶν πᾶς προσβολῆς Μαρίαν,
 Τῶν ἀφορήτων αἵρεσαν παθῶν τὴν δυσφορίαν.
 Ἐλέστε καὶ οἰκτιρμῶν τὸ πέλαγος Μαρίαν,
 Τὴν ἐλεύσαν ἡδὲ καλῶν πτωχῶν ἀναργυρίαν.
 Τὴν εἰς πᾶς ἐλεήμονας χαρίζουσιν Μαρίαν,
 Καὶ τὴν ἐλεῶν δίδουσιν ἕχτι ἰσομερίαν.
 Αἰτιμιζῶσαν πᾶσα δὲ τοῖς ἀγαθοῖς Μαρίαν,
 Καὶ αὐτιδίδουσιν αὐτῇς ἕχτι ἰσομοίριαν.
 Ἀλλὰ χαρίζουσιν αἰεὶ, ὡς Δέσποιναν Μαρίαν,
 Καὶ χορηγῶσαν εἰς αὐτὰς ἔτε τὴν διμοίριαν,
 Πλεσίας δὲ, καὶ σωρηδόν, ὡς ἀνάσταν Μαρίαν,
 Μητέρα τῇ Παντάκτου, ἀλλ' ἔτε ἑρμοίριαν.
 Ἀλλὰ ἐπιβραβεύουσιν, ὡς εὐθεῖον Μαρίαν,
 Τὴν ἐκατονταπλάσιον μοῖραν καὶ δυσμυρίαν.
 Ὡς τέχασαν τὸν θησαυρὸν ἡδὲ ἀγαθῶν Μαρίαν,
 Καὶ πρόξενον πάντων αὐτῶν, καὶ τὴν πληροφορίαν.
 Τὸν θησαυρὸν ἡδὲ δωρεῶν, Πανδάρην τὴν Μαρίαν,
 Δι' ἧς πᾶσαν λαμβάνομεν τὴν ἀγαθοδωρίαν.
 Τῶν παμμεγίστων δωρεῶν τὴν μέγιστον Μαρίαν,
 Τοῖς μεγαλυνοῖσι σε νῦν τὴν μεγαλοδωρίαν.
 Δῶρον τὸ τιμιώτατον τὸ πρὸς ἡμᾶς Μαρίαν,
 Οὐ εἴνεκα προσφέρομεν πᾶσαν δωροφρίαν.
 Τὴν κεχαριτωμένην καὶ ἄχραντον Μαρίαν,
 Τὴν τοῖς πιστοῖς χαρίζουσιν χάριτος ἐπομβρίαν.
 Τὴν ῥάβδον τὴν βλαστήσασαν τῇ Ἀσράν Μαρίαν,
 Ἀρερὰν τὴν βλαστήσασαν χαρίτων εὐφορίαν.
 Τὴν κατόδυνυσαν χειρῶν ἡμῶν ἔργα Μαρίαν,
 Καὶ ἀλογῶσαν ἀλλαβῶν ἐμπόρον ἐμπορίαν.
 Τὴν σκέπῃ Κόσμου σύμπαντος ὑπάρχουσιν Μαρίαν,
 Ἀποτεχιζέουσιν αἰεὶ σαπὴν τὴν σκαμνίαν.
 Πᾶν ἐκ προσώπου δακρύον ἐκμάχασαν Μαρίαν,
 Δαιμόνιον ἀφανίζουσιν ὅφιν ρεγκτὴν ἀρείαν.

Πανοίαν θεραπεύουσιν ἀδούλειαν Μαρίαν,
 Γάγγραιναν, ποδαλγίαν τε, καὶ τὴν καρηβαρίαν.
 Οὖσαν ἀλεξιπείριον, Πανάκειαν Μαρίαν,
 Καὶ ἰωμύου πυρετὸν, λοίμω, καὶ δυσυρίαν.
 Συμπάχουσιν τοῖς πᾶσι, ὡς συμπαθεῖ Μαρίαν,
 Πανώλῳ ἑκλύουσιν, καὶ τὴν λυσεντερίαν.
 Πᾶσαν ὑγίαν τοῖς Πιστοῖς παρέχουσιν Μαρίαν,
 Πάντων παθῶν ἡδὲ χαλεπῶν ἔσαν ἀνεσوریαν.
 Ψυχῶν σαμάτων ἰατρὸν ὡς τέχασαν Μαρίαν,
 Τὴν ἡδὲ νοσέτων ἀμίδον ταχείαν ἰαφρίαν.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ' Μ Ν Ο Σ, Λς'.

ΔΟΞΑΖΩ σε τὴν ἡδὲ σοφῶν ὑπέρσοφον Μαρίαν,
 Τῶν διδασκάλων ἡδὲ πιστῶν αἰεὶ δημιουργίαν.
 Μῶσαν τὴν Αἰπάρθενον, καὶ Παύσοφον Μαρίαν,
 Τὴν κατοικῶσαν Οὐρανῶς, ἕχτι τὴν περίαν.
 Ἀνυμφον Νύμφῳ, γηγενῇ, Θεογενῇ Μαρίαν,
 Ἀνθρωπον Ὑπεράνθρωπον, ὅλῳ ἀληγορίαν.
 Τῶν ὁσεβῶν τὴν φρόνησιν, πανσέβασον Μαρίαν,
 Τῶν φιλοσόφων δυσσεβῶν ἔλεγχον καὶ μαρίαν.
 Τῶν Ὀρθοδόξων ἀπαυσαν εὐμα ἡμῶν Μαρίαν,
 Τῶν κακοδόξων καταργῶν ἅπασαν φλυαρίαν.
 Τὴν τὸν Σωτῆρα τῇ πάντος γεννήσασαν Μαρίαν,
 Πάντων Πιστῶν ἀπίων τε αἰώντων σωτηρίαν.
 Τὴν Θεοτόκον ἀληθῶς, καὶ ἄφθορον Μαρίαν,
 Οὐχὶ καὶ τὴν βλάσφημον γλώσσαν τὴν νεσορίαν.
 Θεὸν ἄνθρωπον τέλειον γεννήσασαν Μαρίαν,
 Οὐχὶ δὲ σάρκα ἄψυχον τὴν ἀπολιναρίαν.
 Τὴν τῇ Ποιμένῳ καὶ Ἀμνῇ Γεννήθειαν Μαρίαν,
 Καὶ τῇ ποιμνίᾳ τῇ Χειρὶ καλῇ ποιμαντορίαν.
 Τὴν τῇ Δεωσώμῃ Χειρὶ γεννήθειαν Μαρίαν,
 Ἀπάντων ἡδὲ Χειριανῶν Μητέρα μακαρίαν.

Τὴν μὴ φλεχθεῖσαν τῇ πυρὶ Θεότητος Μαρίαν,
 Ἀφλέπτες σωτηρήσασαν τὰς περὶ Ἀζαρίαν.
 Τὴν τῷ Ἁγίῳ Ἀγίῳ γεννήσασαν Μαρίαν,
 Τὸν ἀγιάζοντα ἡμᾶς, ὡς τὰς περὶ Γερίαν.
 Τὴν τὸν μακάριον Θεὸν γεννήσασαν Μαρίαν,
 Τὴν ὅπως παμμακάριστον, καὶ τὴν ἑισμακαρίαν.
 Τὴν τῷ Θεῷ ἀλόχον λοχούσαν Μαρίαν,
 Ἀνδράπων καὶ Ἀγγέλων τε μεγάλῳ ἀπορίαν.
 Τῶν τῷ ὑπεράυλων, ὑπέραγνον Μαρίαν,
 Τὴν πᾶσι δυδεώρητον ἄφθασον θεωρίαν.
 Τὴν ἀξιώσασαν ἡμᾶς τὰς χοῖκας Μαρίαν,
 Τοῖς Οὐρανίοις πάγμασι ποιῆσαι ἑταιρίαν.
 Παύσαν μόνῳ ἐν αὐτῇ τῇ, Γένειοι, Μαρίαν,
 Τῇ Ἀδὲ πᾶσαν κόλασιν, τὴν ἄκρως ὀλεθρίαν.
 Πόλιν τὴν ὑπερέδοξον Θεῷ μετὰ τὴν Μαρίαν,
 Σωζέμεσαν, δοξάζεσαν Πιστῶν τὴν συμμορίαν.
 Οἶκον Σοφίας τῷ Θεῷ Πανάγιον Μαρίαν,
 Πολύτιμον, δογματικῶν, ὁ Θεὸς Ἰστορίαν.
 Τῷ ζωῆς τὴν πηγὴν τὴν ἄφθονον Μαρίαν,
 Τῇ φρένι τῇ τῆς ζωῆς Χρῆσιν μετὰ τὴν ὕδριαν.
 Δοχεῖον Θεῷ Πνύματος πανάριον Μαρίαν,
 Τὴν τοῖς ἀρίστοις δίδεσαν τὴν πνύματοφορίαν.
 Παῖδος Τῆς καὶ Πνύματος τέκνοντος τὴν Μαρίαν,
 Τὴν σκέπεσαν τὰς ἔχοντας Τετάρδος τὴν λαβείαν.
 Θεῷ τῷ ἀχωρήτε χωρίον τὴν Μαρίαν,
 Τὸ ὑπερέχον Οὐρανῶν πᾶσαν ὀρυχωρίαν.
 Φωτὸς ἀκτίς φωτὸς λαμπάδα τὴν Μαρίαν,
 Φέγγεσαν ὑπὲρ ἅπασαν τὴν λαμπαδηφορίαν.
 Παλάτιον φωτοβολῶν, ὑπέρλαμπρον, Μαρίαν,
 Τὴν γῆστε καὶ τῷ Οὐρανῷ πάμφωτον φρυκτωρίαν.
 Λυχνίαν τὴν ἱπτάμενην, φωτίζεσαν, Μαρίαν,
 Ἀνατολῇ καὶ δύσειν τε, ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν.
 Τὴν ἀνωτέραν Οὐρανῶν, τὴν ὕψιστον Μαρίαν,
 Τὴν φέρεσαν εἰς Οὐρανὸς ἰδυύσαν πορείαν.
 Πνευματικῶν τῇ Θεῷ ἐκ διξιῶν Μαρίαν,
 Πάντων ταγμάτων νοερῶν ἔχουσιν προεδρείαν.

Καὶ θεωμύνω καθάρως ἀμέσως τὴν Μαρίαν
 Τειάδος τὴν ὁμότιμον, τὴν Θεῷ συνεδρείαν.
 Ἀπαύσως τε πρεσβύεσαν ὑπὲρ ἡμῶν Μαρίαν,
 Ὡς παρρησίαν ἔχουσιν ἄκραν καὶ δικαίαν.
 Καὶ θεωμύνω ἐκ ψυχῆς, ψυχοτερπὴ Μαρίαν,
 Καὶ ἐκτελέσαν ἐκτενῇ ἄκραν ἱκετηρίαν,
 Τῇ τῷ Κόσμῳ σύμπαντος, κοσμοφιλή Μαρίαν,
 Ποιῶν τε μηδέποτε τινα ἐκχειρίαν.
 Τελῶν τε ἀσύγκριτον τὴν χάριν τὴν Μαρίαν
 Ἀγίων ὑπὲρ ἅπασαν, καὶ, τὴν πολυχειρίαν.
 Εἰς τὸν Χρῆστον ἐπαίρεσαν τὰς χεῖρας τὴν Μαρίαν,
 Καὶ ἐνθυμίζεσαν αὐτῇ τὴν ἀγκαλοφορίαν.
 Τὴν καλῶν καὶ τὴν τιμῶν ἀπάτων τὴν Μαρίαν,
 Φυγῶσαν μῶμεν παντὸς πᾶσαν μεμψιμοίριαν.
 Τὴν ἀδιάφορον ψυχῇ, σῶμα, καὶ νῦν Μαρίαν,
 Τὴν εἰς ἀγνείαν ἄρρητον, καὶ ἀδαφδορίαν.
 Ἀνθρώπον ἀμαρτίαν, ὑπέραγνον Μαρίαν,
 Τῆς ἀμαρτίας, παντελῆ ἔχουσιν ἀπειρίαν.
 Ἐν ἧ δόλος ἔχ' εὐρηται, αἰμίαντον Μαρίαν,
 Πᾶσαν δολίᾳ δράκοντος φυγῶσαν σκιδωρίαν.
 Τὴν κορυφῇ τῇ ἁπασῶν χαρίτων τὴν Μαρίαν
 Γνήνην Οὐρανίαν τε, καὶ ὅπως ἀμείβαν.
 Χάρις ᾧ ἔχ' εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀγνὴν Μαρίαν
 Ἐχουσα μεξιοῦται, ἥτινα συμμεξίαν.
 Θεὸν τὸν Παντοκράτορα τὴν τέξασαν Μαρίαν,
 Κατὰ τῷ κοσμοκράτορι σατῶν ξιφηφορίαν.
 Τὴν καταργήσασαν αὐτῇ νῦν πανθενῶς Μαρίαν
 Τῇ κακοκοσμοκράτορι τὴν κοσμοκρατορίαν.
 Δαιμόνων τὸ πολύστονον ὄνομα τὴν Μαρίαν,
 Τὴν ἀπελαύνουσαν ἡμῶν αὐτῶν τὴν προσεδρείαν.
 Τὴν ῥυσσάμεν τῇ βροτῶν τὴν γενεὰν Μαρίαν,
 Καὶ καταλύσασαν αὐτῶν δειλίαν τὴν βαρείαν.
 Τὸν ἐν κακίᾳ δυνατὸν πατίσασαν Μαρίαν,
 Δείξασαν ὑπερίχυρον θήλειως ἀνδρείαν.
 Τὴν τὸν πολλὰ καυχώμενον ἐλέγξασαν Μαρίαν,
 Ὡς γιλιῶν παιζόμενον δείξασαν καὶ κοπέαν.

Πᾶσαν ἰχθυὶ σωξίψαν, ὡς ἰχθυὶ Μαρίαν,
 Καὶ σπλιτρίσσαν αὐτὸν, ὡς κόριν, καὶ σαπρίαν.
 Παῦ κράτος καπλίσσασαν, ὡς κραταίαν Μαρίαν,
 Κάραν, βραχίονας αὐτῆς, καὶ πᾶσαν ἀρτερίαν.
 Τὴν παντοδύαμον Θεῷ Μητέρα τῇ Μαρίαν,
 Τὴν ταπεινώσασαν σαπὴν ἄκραν ἀλασορίαν.
 Τὴν Παναγίαν τῇ Χειρὶ Μητέρα τῇ Μαρίαν,
 Τὴν ἐκφαυλίσσασαν σαπὴν ἅπασαν μαρίαν.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀἰνιχάει, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ Μ Ν Ο Σ, ΛΖ.

Δ Οξάζω σε Παύμνιτε τῇ Πανάγνῳ Μαρίαν,
 Δι' ἧν βροτοὶ κατέιδμεν Θεῷ κυροφίαν.
 Τ' ὅς ἐ πλεσίως ἔχ' σὲ τῇ πάγκαλῳ Μαρίαν
 Πᾶσαν παντοίαν ἔχομεν τῆς γῆς καρποφίαν.
 Ο' Κύριος ᾧ ἔχ' σὲ τῇ πάντιμῳ Μαρίαν
 Πληθύνει τῇ πολύκαρπον, καὶ ὑψηλῇ καρμίαν.
 Διὰ σὲ δίδει τὸν καρπὸν τῇ πάνσεμνον Μαρίαν
 Καὶ εἰς τῇ χθαμαλόκλωνον μικρῇ λεπτοκαρμίαν.
 Διὰ σὲ δίδει τὸν καρπὸν τῇ πάνσεπτον Μαρίαν
 Καὶ εἰς τῇ μεγαλόκαρπον, καὶ χθαμαλῇ κίτριν.
 Διὰ σὲ δίδει τὸν καρπὸν τῇ πάγχυσον Μαρίαν
 Καὶ εἰς τῇ ὀρεσίβορον ἀγρίαν κομαρίαν.
 Εἰπεῖν συλλήβδην ἔχ' σὲ τῇ πανταχῇ Μαρίαν
 ἔχομεν ἅπαντα καρπὸν, πᾶσαν δεισιφίαν.
 Ὡς τῇ αἰώνων Ποιητῇ γεννήσασαν Μαρίαν,
 Τὸν ὀλογόντα πάντοτε ἔως κυκλοφίαν.
 Καὶ τὸν ὀροθεύσαντα τεκῆσαν τῇ Μαρίαν
 Τῇ μετὰ τὸν ἔαρος αἰὲς ἰσημερίαν.
 Κορὴν τῇ ἐπερῶν, Παντίνασαν Μαρίαν,
 Τῇ δόξαν τῇ παγκόσμιον, τιμῇ τῇ αἰθερίαν.
 Ἀπ' ἄκρων τιμωμένη γῆς ἕως ἄκρων Μαρίαν,
 Εἰς τῇ νότιον τῇ γῆν, καὶ εἰς τῇ Σιβηρίαν.

Ως

Ὡς πάντων ἀνώτεραν τε καὶ Δέσποιναν Μαρίαν,
 Καὶ μακαρίζομένην τε καὶ εἰς τῇ Ταπεινῇ.
 Ὡς πάντων ἀνώτεραν τε καὶ Δέσποιναν Μαρίαν,
 Ἐγκωμιάζομένην τε καὶ εἰς τῇ Οὐγγαρίαν.
 Ὡς πάντων ἀνώτεραν τε καὶ Δέσποιναν Μαρίαν
 Πανηγυρίζομένην τε καὶ εἰς τῇ Βελγαρίαν.
 Ὡς πάντων ἀνώτεραν τε καὶ Δέσποιναν Μαρίαν,
 Καὶ μεγαλλομένην τε καὶ εἰς τῇ Κασσίαν.
 Ὡς πάντων ἀνώτεραν τε καὶ Δέσποιναν Μαρίαν,
 Καὶ ὑμνεμένην δόκλει καὶ εἰς τῇ Σηλυβείαν.
 Ὡς πάντων ἀνώτεραν τε καὶ Δέσποιναν Μαρίαν,
 Σεβαζομένην δόσεβως καὶ εἰς τῇ Ἰβηρίαν.
 Ὡς πάντων ἀνώτεραν τε καὶ Δέσποιναν Μαρίαν,
 Γεραιρομένην τε πιστῶς καὶ εἰς τῇ Ἰσσηρίαν.
 Ὡς πάντων ἀνώτεραν τε καὶ Δέσποιναν Μαρίαν,
 Πισδομένην τε καλῶς καὶ εἰς τῇ Ἀσσυρίαν.
 Ὡς πάντων ἀνώτεραν τε καὶ Δέσποιναν Μαρίαν,
 Δοξαζομένην δόλαβως καὶ εἰς τῇ πρὸς Συρίαν.
 Ὡς πάντων ἀνώτεραν τε καὶ Δέσποιναν Μαρίαν,
 Προσκυνομένην ἀληθῶς καὶ εἰς τῇ Βαρβαρίαν.
 Ὡς πάντων ἀνώτεραν τε καὶ Δέσποιναν Μαρίαν,
 Καὶ ὀξακομένην τε εἰς πόλιν τῇ Κασσίαν.
 Ὡς πάντων ἀνώτεραν τε καὶ Δέσποιναν Μαρίαν,
 Καὶ μνημονοδομένην τε ἔδ' ὅτι καὶ εἰς Τροίαν.
 Ἐπαινεμένην πανταχῇ γῆς πάσης τῇ Μαρίαν,
 Ὅποση γῇ ὑπόκειται εἰς τῇ Γεωμερίαν.
 Καὶ αἰνεμένην ἐν παντὶ καιρῷ ὦρα Μαρίαν
 Ἐντε ἐσπέρα καὶ πρωτῇ, καὶ καὶ μεσημβρίαν.
 Ὡς συνεπρῆσαν ἐκ Θεῷ τῇ σύμπαντα Μαρίαν,
 Καὶ μὴ ἔωσαν ποτισμὸν, καὶ τῇ παραλειθερίαν.
 Σώξωσαν ἑξαιρίτως δὲ Χειρὶ τῇ Μαρίαν,
 Καὶ νέμωσαν παντὶ πιστῷ ἐλέος ὁμορίαν.
 Διὰ σὲ ᾧ Πανάχαλτε Παρθένον τῇ Μαρίαν
 Διδάσκαλοι λαμβάνουσι γλώσσης ὑψηγορίαν.
 Καὶ ἔχ' σὲ Πανάχαλτε Παρθένον τῇ Μαρίαν
 Ὀλίγοι καταβέβησαν ἐχθρῶν πολυανδρίαν.

Καὶ

Καὶ ἔσ' σὲ Πανάχαυτε Παρθένον τῶν Μαρίαν
 Πιστοὶ ἔσονται Βασιλεῖς ἐθνῶν ὀπλοφορίαν.
 Καὶ ἔσ' σὲ Πανάχαυτε Παρθένον τῶν Μαρίαν
 Λαμβάνουσιν ὀφφίκια, καθὼς τῶν σπαθαρίαν.
 Καὶ ἔσ' σὲ Πανάχαυτε Παρθένον τῶν Μαρίαν
 Τιμῶνται προβιβάζονται εἰς τῶν βιγιαρίαν.
 Καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔσ' σὲ τῶν Δέσποιναν Μαρίαν
 Ἐλάβαι καὶ ὁ δούλος σου καὶ τῶν καμινάριαν.
 Πολλοὶ Παρθένε ἔσ' σὲ τῶν Ἀρχαντὸν Μαρίαν
 Μισῶσι τῶν ἑξαγωγῶν τῶν φαύλων καὶ ἀχρείαν.
 Πολλοὶ Παρθένε ἔσ' σὲ τῶν Ἀρχαντὸν Μαρίαν
 Φόβουσι τῶν πᾶσατα μείδα ἄλλοφίαν.
 Πολλοὶ Παρθένε ἔσ' σὲ τῶν Ἀρχαντὸν Μαρίαν
 Μισῶσι τῶν ψυδάνυμον θεῶν πόρνην κυρείαν.
 Πολλοὶ Παρθένε ἔσ' σὲ τῶν Ἀρχαντὸν Μαρίαν
 Παύουσι τῶν ψυχῶλεθρον τῶν παρθενοφθορίαν.
 Πολλοὶ Παρθένε ἔσ' σὲ τῶν Ἀρχαντὸν Μαρίαν
 Βδελύσσονται τῶν ῥυπαρῶν τῶν ἀρσενιοφθορίαν.
 Πολλοὶ Παρθένε ἔσ' σὲ τῶν Ἀρχαντὸν Μαρίαν
 Μισῶσι τῶν θεόργιστον κακῶν φιλαργυρίαν.
 Πολλοὶ Παρθένε ἔσ' σὲ τῶν Ἀρχαντὸν Μαρίαν
 Ρίπτουσι τῶν κλεψίαντε καὶ τῶν αἰμοβορίαν.
 Πολλοὶ Παρθένε διὰ σὲ τῶν Ἀρχαντὸν Μαρίαν
 Ἐκκλίνουσι τῶν κακίστων τῶν ψυδομαρτυρίαν.
 Πολλοὶ Παρθένε διὰ σὲ τῶν Ἀρχαντὸν Μαρίαν
 Τῶν πονηρῶν ἐθιζόνται, μισῶσι πονηρίαν.
 Πολλοὶ Παρθένε διὰ σὲ τῶν Ἀρχαντὸν Μαρίαν
 Τῶν μοχθηρῶν ῥυθμίζονται, ρίπτουσι μοχθηρίαν.
 Πολλοὶ Παρθένε διὰ σὲ τῶν Ἀρχαντὸν Μαρίαν
 Τῶν ἀμελῶν διώκων ἀμέλειαν νοθεύειαν.
 Πολλοὶ Παρθένε διὰ σὲ τῶν Ἀρχαντὸν Μαρίαν
 Τῶν εἰς τὰ θεῖα ρίπτουσι, φεῦ, ἀδιαφορίαν.
 Πολλοὶ Παρθένε διὰ σὲ τῶν Ἀρχαντὸν Μαρίαν
 Καὶ τῶν μαγείαν ρίπτουσι, τῶν δαιμονολαξείαν.
 Πολλοὶ Παρθένε διὰ σὲ τῶν Ἀρχαντὸν Μαρίαν
 Πέριαι ἐταῖραι σῶζονται, μισῶσι ἐταιρίαν.

Πολ.

Πολλοὶ Παρθένε ἔσ' σὲ τῶν Ἀρχαντὸν Μαρίαν
 Πτύουσι τῶν κατὰπτυσον ζωῶν ἐπικυρείαν.
 Καὶ ἐν ὀλίγοις ἔσ' σὲ τῶν Ἀρχαντὸν Μαρίαν
 Τῶν σκλῶν ἔχουσιν ὁδὸν πολλοὶ ἐπὶ τὴν δόξαν.
 Καὶ τέλος πάντων ἔσ' σὲ τῶν εὐθιῶν Μαρίαν
 Πολλοὶ ἐκφύζονται καὶ γὰρ Ἀδὲ τῶν τιμαρίαν.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ' Μ Ν Ο Σ, ΛΗ'.

Δ Οἷα σοι ὑπερέδωξε Μῆτερ Θεῶν Μαρία,
 Τὰ Οὐρανῶν τε καὶ τῆς γῆς μετ' Θεὸν Κυρία.
 Δόξα σοι ὑπερέδωξε, Θεῶν τὰ δούτεῖα
 Μόνη ἐν πᾶσιν ἔχουσα, καὶ ἐν θεηγορίᾳ.
 Δόξα σοι ὑπερέδωξε, ἡ ὄντως μακαρία
 Νύμφη, καὶ Μῆτηρ τῶν Θεῶν, καὶ ἡ τεισμακαρία.
 Δόξα σοι, ὑπερέδωξε, ἐν ἀκρᾷ ἀμεινία
 Ἡ συνημμένη τῶν Θεῶν, καὶ δόξης ἀπερίτ.
 Δόξα σοι ὑπερέδωξε, ἡ ἐν λαμπροφωρίᾳ
 Πεποιικιλμένη θεϊκῇ, καὶ ἐν σεφιοφωρίᾳ.
 Δόξα σοι ὑπερέδωξε, ἀρρήτῳ φρυκτωρίᾳ
 Παρισμμένη τῇ φεικτῇ Τειάδος συνεδρείᾳ.
 Δόξα σοι ὑπερέδωξε, πάντων ἐπικυρία,
 Τῆς πᾶσι Κόσμου σύμπαντος αἰὲν ἐρηγορία.
 Δόξα σοι ὑπερέδωξε, παντὸς κυκλοφορία
 Ἐν ἀκαρῇ ἐπ' ἀγαθῷ, πάντων ἐπ' ἐφορεία.
 Δόξα σοι ὑπερέδωξε, ἀμίδος ἰαφεία,
 Τῶν εἰς τὰ πάθη τῆς σαρκὸς δέλων ἐλδοφεία.
 Δόξα σοι ὑπερέδωξε, ἡ σωοδοιοφωρία
 Τοῖς δούλοις σου εἰς τὰ καλὰ, καὶ πρὸς Θεὸν πορεία.
 Δόξα σοι ὑπερέδωξε, καλῶν ἀφετηρία,
 Καὶ θεαρίων πράξεων πράξεις καὶ ἐμπερία.
 Δόξα σοι ὑπερέδωξε, ἀπάτων ῥητορεία,
 Τῶν ἐγκόμιον κοινόν, καὶ ἐν περὶ χαρείᾳ.

Κ

Δο-

Δόξα σοι υπεράνωμε, προσάπς, καρτερία
 Εν πειρασμοῖς, ἐν φυλακῇ, καὶ ἐν ὑπεροχῇ.
 Δόξα σοι υπεράνωμε, σκέπη ἐν ἐξοχῇ,
 Εν θλίψεσιν, ἐν συμφοραῖς, ἐν πάσῃ δυσχερείᾳ.
 Δόξα σοι υπεράνωμε, δι' ἧς ἐν δμαρεῖς
 Καταβοσκόμεν τὰ σαρκα καὶ νοτὰ θνητά.
 Δόξα σοι υπεράνωμε, δι' ἧς ἡ πονηρία
 Τῷ δαίμονος κατήργηται, καὶ ἡ παμμία.
 Δόξα σοι υπεράνωμε, δι' ἧς τῇ παναγείᾳ
 Εὐχρὸς ἡπαρ μέγα ἄρωτοι ἐπηρεῖται.
 Δόξα σοι υπεράνωμε, δι' ἧς ἀλαστορία
 Τῷ ἐωσφόρῳ πέπτωκε, καὶ μεγαληγορία.
 Δόξα σοι Παναγία μου, δι' ἧς χηρῶν χρεία
 Μετὰ χαρᾶς προσγίνεται, καὶ μοναχῶν κρεία.
 Δόξα σοι Παναγία μου, δι' ἧς ἡ ὑπανδρεία
 Τελεῖται ἀγαδοτριπῶς ἐν ἀγαθῇ τῇ χρείᾳ.
 Δόξα σοι Παναγία μου, δι' ἧς ἡ οἰκεία
 Τιμᾶται ἡ παρθοικὴ φθορὰς ἐν ἀπειρίᾳ.
 Δόξα σοι Παναγία μου, πάντων ἰσχυρία,
 Ἀγγέλων καὶ Ἀνθρώπων τε ὁμοία μαρτυρία.
 Δόξα σοι Παναγία μου, πάντων συμμαρτυρία,
 Εν πῶς ὑψίστοις, ἐν τῇ γῇ, λαμπρὰ δορυφορία.
 Δόξα σοι Παναγία μου, σὺ θεος Ἰσορία,
 Εν πάσῃ πάντων αἰνεσις ᾄρα καὶ ἀρία.
 Δόξα σοι πρέπει Δέσποινα, Μητρί, καὶ ἱερεία
 Τῷ ἱερέως τῷ Χριστῷ, ὡς τελετηφορία.
 Δόξα σοι πρέπει Δέσποινα, Μητρί, καὶ μαθητρία
 Τῷ διδασκάλῳ τῷ Χριστῷ ἐν ἀκρᾷ ἐμμερία.
 Δόξα σοι πρέπει Δέσποινα, τῇ Θεογεννησίᾳ,
 Καὶ πάντων ἱερῶν Χριστιανῶν αἰὲν ὁδηγητρία.
 Δόξα σοι πρέπει Δέσποινα, τῇ πάντων μεσητρία
 Πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, καὶ τῇ ἐγγυητρία.
 Δόξα σοι πρέπει Δέσποινα, τῇ ἀγγελιστρία
 Τῆς Βασιλείας Οὐρανῶν, καὶ φαρμακολογία.
 Δόξα σοι πρέπει Δέσποινα, τῇ ἐν τῇ ἀκρωτεία
 Συναυψέσῃ ἀρετῶν τὰς ἐν τῇ ὑπωρεία.

Δόξα σοι, σὺ ᾧ βοηθός, φύγει ἡ ὀκνηρία
 Εἰς τὸ ποιεῖν τὸ ἀγαθόν, καὶ ἡ ὀλιγωρία.
 Δόξα σοι, σὺ ᾧ βοηθός, λείπει κατηγορία,
 Δόλος ἀπὸ τῷ δέλῳ σε, ψεύδος, καὶ φλυαρία.
 Δόξα σοι, σὺ ᾧ βοηθός, δεινῶν ἡ χειμυρία
 Τήκεται, ὡς ὑπὸ πυρός κηρός ὀλιγωρία.
 Δόξα σοι, σὺ ᾧ βοηθός, θλίψις, εὐνοχωρία
 Πλατυνέται, γλυκύνεται, καὶ παύει ἡ πικρία.
 Δόξα σοι, σὺ ᾧ βοηθός, ἡ ψευδομαρτυρία
 Ταχέως δαλύεται, καὶ πάντα λοιδορία.
 Δόξα σοι, σοὶ ᾧ δέδοται ἡ Παντοκρατορία
 Παρὰ τῷ Παντοκράτορι, τῷ ὅλῳ ἡ κυρεία.
 Δόξα σοι, σὺ ᾧ ἐτεκίς Θεὸν ἐν ἀφθορία,
 Ἀνάνδρως δὲ συνέλαβες Ἀγνὴ ἐν ἀπορία.
 Δόξα σοι, δι' ἧς ἐγνωται Τριάδος ἡ λαβεία,
 Μία εὐσία, εἰς Θεός, τὰ πρόσωπα δὲ τρία.
 Δόξα σοι, δι' ἧς δίδεται πᾶς ἀγαθοδωρία
 Εἰς πᾶσαν πόλιν πάσης γῆς, εἰς πάντα τὰ χωρία.
 Δόξα σοι, δι' ἧς δίδεται πᾶσι τελεσφορία
 Τοῖς αἰπεμύνοις σε θερμῶς καλῶν ἐν ἐπιρροία.
 Δόξα σοι, δι' ἧς δίδεται ἡ μεγαλοδωρία
 Τοῖς μεγαλυνούσι σε νῦν, ἡ πνευματοφορία.
 Δόξα σοι, δι' ἧς δίδεται χάρις ἐπομβρία
 Τοῖς χαίρουσι τοῖς ὕμνοισι σε, καὶ σὲ τῇ θεωρίᾳ.
 Δόξα σοι, δι' ἧς δίδεται ἡ σεφανφορία
 Τοῖς σέφεσι σε ἐν ῥαῖς, καὶ ἐν ὑψιγορία.
 Δόξα σοι, δι' ἧς δίδεται Θεόθεν διαρία
 Τοῖς σοῖς οἰκέταις πταίσασιν ἐνομοκρατορία.
 Δόξα σοι, δι' ἧς δίδεται χεὶρ καὶ ἐκχειρία
 Ἐπιλαβέσθαι τῷ καλῷ πάντας ἐν ἀκρησία.
 Δόξα σοι τῇ ἐπ' ἀγαθῷ ἡ μόνον ἀσκητρία,
 Ἀλλ' ἐτι δὲ συλλήπτει καὶ αὐτῇ τῇ ὀρχηστρία.
 Δόξα σοι Πανυπέρλαμπρον φῶς, καὶ φωτοφορία,
 Εἰς ἧς πᾶσα φωτίζεται Ἀγγέλων ἡ χορεία.
 Δόξα σοι Πανυπέρτατον ὕψος, καὶ προεδρεία,
 Τὸ πάντων ὑπερπόθητον κάλλος, ἐκφαντρία.

Δόξα σοι κοσμογάλαπτος κληῖσις προσηγορία,
 Καὶ λίαν θεοπόθνητος, ὡς πάντων σωτήρ.
 Δόξα σοι ἡ τῷ Ἰησοῦ μόνῃ παρηγορία
 Ἐπὶ τὸ πάθος τὸ φοικτὸν, καὶ χάρις καὶ μετρία.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλέϊα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ Μ Ν Ο Σ ΛΘ.

Χαῖρε Θεοχαρίτω, χαρᾶς κυροφία,
 Τῷ γένει τῷ Χριστιανῶν χαρὰ καὶ δικηζία.
 Χαῖρε Θεοχαρίτω, χαρᾶς ἡ ἀμετρία
 Πάντων τῶν ἀγαπώντων σε, καὶ ἡ διημερία.
 Χαῖρε Θεοχαρίτω, ἡ ὅπως ἐμπορεῖται,
 Ὁ πλεῖστος τῶν σῶν οἰκτιῶν, καὶ ἔντος ἀμοιρία.
 Χαῖρε Θεοχαρίτω, καλὴ ποιμαντορία
 Τῶν πεποιθότων ἐπὶ σοί, καὶ ἡ τροφοφροφία.
 Χαῖρε Θεοχαρίτω, δι' ἡν πανωλεθρία
 Οὐδεὶς τῶν σῶν ἀπέλλυται, καὶ τῇ ταλαιπωρία.
 Χαῖρε Θεοχαρίτω, δι' ἡν τῇ ολιθρία
 Οὐδεὶς τῶν σῶν δοθίσεται τῷ Ἀΐδε τιμωρία.
 Χαῖρε Θεογενήζια, ἡμῶν σωτηγορία
 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοικτῇ, καὶ ἡ ἱκετρία.
 Χαῖρε Θεογενήζια, γῆς ἡ καρποφορία,
 Ἡ δικασία τῶν ὁρών, καὶ ἡ δειπρία.
 Χαῖρε Θεογενήζια, ἐθῶν ἡ παγκληρία
 Θάρρει, καὶ χαίρει ἐπὶ σοὶ πᾶς οἶκος καὶ φαζία.
 Χαῖρε Θεογενήζια, πάντων πληροφορία
 Τῶν σὲ ζητούντων ἐκτενῶς, καὶ ἡ φιλοδωρία.
 Χαῖρε Θεογενήζια, ὅτι ἐν δικαίᾳ
 Οἰκτεῖς, καὶ κηρᾶς ἡμᾶς ἐλέως εὐφορία.
 Χαῖρε, δι' ἧς ἦρται τανῦν αἰτυγι αἰθερία
 Τὸ πρὶν κατακλινόμενον Ἀΐδε ἐν δυχωρία.
 Χαῖρε, δι' ἧς τῷ Οὐρανῷ τὰ νῶτα ὡς φορεῖα
 Ἀρτίως ἐπικαθίσταται τὸ πρῶτον ἐν κοπρία.

Χαῖ.

Χαῖρε, δι' ἧς πᾶσα σὴν ἐγχείρησις βαρεῖα
 Γίνεται εὐκολος διθύς, καὶ ὁμαλὴ, δρεῖα.
 Χαῖρε, δι' ἧς ἀμαρτιῶν πᾶσα ἀχθρηφορία,
 Καὶ ἀλγεινῶν κενφίζεται, παντοῶν δυσφορία.
 Χαῖρε, δι' ἧς ἐκκρέεται κακὴ φιλαργυρία,
 Καὶ ἀποσκορακίζεται ἅπαντα μοχθηρία.
 Χαῖρε, δι' ἧς πᾶσα ψυχὴ, χάριτος ἀλλοξία,
 Προσοικεῖται, γίνεται Θεῷ ὑποχερία.
 Χαῖρε, δι' ἧς θηροῖται πᾶσα ψυχὴ ἀχρεία,
 Εἰς τὰ χαμαιτυπεῖα τε ἔσα καὶ τὰ κρεῖα.
 Χαῖρε, δι' ἧς πρῶτον πολλοὶ τῶν εἰς τὰ μαγνηρία
 Σήμερον προσκλήχθησαν Κυρίῳ ἱερεῖα.
 Χαῖρε, δι' ἧς ἡ τῶν καλῶν δίψα καὶ ἀνυδρία
 Πλημμύρα ἐπιγίνεται, βρύσις, πολυῦδρία.
 Χαῖρε, καὶ τῶν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ἐν ἀνομβρία
 Πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ γῆς ἐν ἀφορία.
 Χαῖρε, σὺ τῶν ἀντίληψις ἔσα καὶ ἑταιρία,
 Οὐδὲν ἰχθυεὶ βρότειος κακία σκιδωρία.
 Χαῖρε, σὺ τῶν ὑπέρμαχος ἔσα καὶ προσεδρεία,
 Οὐδὲν ἰχθυεὶ πάσης γῆς ἰχθὺς ὀπλοφορία.
 Χαῖρε, ἐν σοὶ τῶν ἐχθρῶν ὁ βρόχος, ἡ κερία,
 Δίκην ἀράχνης ρήγνυται, καὶ μηχανὴ καιρία.
 Χαῖρε, ἐν σοὶ τῶν ἐχθρῶν ἅπαντα σκαιαρία
 Σκια ὡς ἔχλυνται, ἔστιν ὥσπερ μωρία.
 Χαῖρε, διότι τὸς σεπτὸς καὶ σε ἰαφεῖα
 Ἐχομεν, καὶ λαμβάνομεν ἰάματα μυρία.
 Χαῖρε, διότι ἐν αὐτοῖς προσφέρονται κηρία,
 Ἐλαιο, θυμιάματα, πᾶσα δωροφορία.
 Χαῖρε, διότι καὶ σὺ παντοῖα ἀπορία
 Λύεται, καὶ διδάσκειται Γραφῆς ἀλληγορία.
 Χαῖρε σωματῶν πλήρωμα, νοὸς ἑρρυχωρία,
 Ἐπ' ἀλογία τῷ Θεῷ, καὶ ἐφ' ὑμνηγορία.
 Χαῖρε σοφῶν σῶν ὑμνητῶν γλῶσσα καὶ διχειρία,
 Τῶν δ' ἀρεαμμάτων μάθησις, νῆς, καὶ πολυπερία.
 Χαῖρε γαλήνῃ τῷ νοῶς, ἡ τῶν ψυχῶν αἰθερία,
 Δι' ἧς διατκεδάζεται, ὡσεὶ καπνός, νωθρεία.

Χαῖ.

Χαῖρε ἡ περιθέουσα ἐν τῇ περιερείᾳ
 Τῆς Οὐρανῆς τε καὶ τῆς γῆς δίδυς δίδυρις.
 Χαῖρε βροτῶν ἡ πρόξενος γένεος τῇ θαλιρροίᾳ,
 Ρ' ὄψαντος τῇ παρακοῇ Ἀδάμ τῇ ἀπορροίᾳ.
 Χαῖρε ἰχθὺς καὶ δυνάμεις τῶν ἐν ἀνιχυρίᾳ,
 Διόρθωσις βελτίωσις τῶν ἐν ἀβελτηρίᾳ.
 Χαῖρε τῶν δεομένων σε κυλῶν πολυχερία.
 Τῶν ἐπικαλεσμένων σε χαλῶν εὐπορία.
 Χαῖρε τῶν προσκαλόντων σε τυφλῶν ἡ βακτηρία,
 Τῶν καθεκτερόντων σε ἀπόρων εὐπορία.
 Χαῖρε, ἐν ᾗ χαίρει χαρὰν πᾶσα ἡ συμμορία
 Τῶν θεραπόντων σε αἰὲν ψυχῆς ὁλοκληρία.
 Χαῖρε, ὡς χαίρῃσιν ὁρᾷ ἡ Μάρτυς Γλυκερία,
 Καὶ ἡ παρθενεύουσα δέλῃσιν Πεληγρία.
 Χαῖρε, ὡς χαίρων νῦν ὁρᾷ Χρύσανθος καὶ Δαρεῖα,
 Καὶ ὁ ξιβέτος Κλαύδιος, ὅμῃ καὶ Γλαρία.
 Χαῖρε ψυχῆς με ἡ χαρὰ, ἡ ἐν τῇ Ἀσυρία
 Δοξαζομένη Μαριάμ, καὶ εἰς τὰ πρὸς Συρία.
 Χαῖρε ψυχῆς με ἡ χαρὰ, ἡ ἐν τῇ Καισαρεία
 Δοξαζομένη Μαριάμ, καὶ ἐν τῇ Σαμαρεία.
 Χαῖρε ψυχῆς με ἡ χαρὰ, ἡ ἐν τῇ Ἀλεξανδρεία
 Δοξαζομένη Μαριάμ, καὶ ἐν τῇ Βαρβαρία.
 Χαῖρε ψυχῆς με ἡ χαρὰ, ἡ ἐν τῇ Ἰβηρία
 Δοξαζομένη Μαριάμ, καὶ ἐν τῇ Ἰσαυρία.
 Χαῖρε ψυχῆς με ἡ χαρὰ, ἡ ἐν τῇ Ἰκαρία
 Δοξαζομένη Μαριάμ, καὶ ἐν τῇ Καλαβρία.
 Χαῖρε ψυχῆς με ἡ χαρὰ, ἡ ἐν τῇ Κασανδρία
 Δοξαζομένη Μαριάμ, καὶ ἐν τῇ Κασορία.
 Χαῖρε ψυχῆς με ἡ χαρὰ, ἡ ἐν τῇ Σηλυβρία
 Δοξαζομένη Μαριάμ, καὶ ἐν τῇ Βελγάρια.
 Χαῖρε ψυχῆς με ἡ χαρὰ, ἡ ἐν τῇ Οὐγγαρία
 Δοξαζομένη Μαριάμ, καὶ ἐν τῇ Ταρταρία.
 Χαῖρε ψυχῆς με ἡ χαρὰ, ἡ ἐν τῇ Σιβηρία
 Δοξαζομένη Μαριάμ, ἔθ' ὅπῃ καὶ ἐν Τροία.
 Χαῖρε, δι' ἧς χαίρει ἐν σοὶ τῇ Θεομητορία
 Ἀνατολή καὶ δύσις τε, ἄρκτος καὶ μισημβρία.

Χαῖ-

Χαῖρε, δι' ἧς χαίρω κἀγώ, ὁ σκώληξ, ἡ σαπεία,
 Ἐπὶ σοί, πύπων τῇ χαρᾷ, τῇ Θεοκρατορίᾳ.
 Χαῖρε, ἐν ᾗ γράφω, λαλῶ, καὶ πάντα ποιῶ ρεία.
 Χαῖρε, καὶ πάλιν δόξα σοι, Θεὲ Μήτηρ Μαρία.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλία, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Ε Τ Χ Η', Μ'.

Ε'λέησόν με Δέσποινα, ζωὴν ἐπικυρεῖαν
 Παιδόθεν ἀγαπήσαντα, κτηνῶδη, καὶ ἀχρεῖαν.
 Ε'λέησόν με Δέσποινα, θεῶν φιῶ τὴν κυρίαν
 Λαβύσαντα δι' ἡδονῶν, καὶ ἔχ' μιαν.
 Ε'λέησόν με Δέσποινα, τὸν εἰς φιλαργυρίαν
 Κλίναντα γόνυ, ὡς ποτὲ καὶ εἰδωλολαβείαν.
 Ε'λέησόν με Δέσποινα, τὸν εἰς παιδοφθορίαν
 Φθείραντα πᾶσαν τὴν ζωὴν, καὶ εἰς ὀλιγαρίαν.
 Ε'λέησόν με Ἀ'χραντε, τὸν ἔχ' μοχθηρίαν
 Χείρας καὶ χεῖλην χρώαντα κακίαν εἰς μυρίαν.
 Ε'λέησόν με Ἀ'χραντε, εἰς πᾶσαν βδελυρίαν
 Ἐπομον ὄντα πάντοτε οἶμοι καὶ ῥυπαρίαν.
 Ε'λέησόν με Ἀ'χραντε, τὸν εἰς κατηγορίαν
 Πρόθυμον ὄντα πάντοτε, καὶ πᾶσαν φλυαρίαν.
 Ε'λέησόν με Ἀ'χραντε, τὸν εἰς πανωλεθρίαν
 Τῆς ἀδελφῆς με σωτηρίαν, καὶ βλάβην, καὶ πικρίαν.
 Ε'λέησόν με Πάναγνε, τὸν ἔχ' ὀκνηρίαν
 Τὴν τῶν δαιμόνων ἐρέξαντα καὶ μοι ἑταιρίαν.
 Ε'λέησόν με Πάναγνε, τὸν δι' ὁδὸν ἀρείαν
 Τῆς βίης, κληρωσάμενον μερίδα αἰδοφίας.
 Ε'λέησόν με Πάναγνε, τὸν ὄντως θηλυδρίαν,
 Τὴν ἀληθῶς τῆς φρέατος ἁφθορᾶς ὑδρίαν.
 Ε'λέησόν με Πάναγνε, ψυχῶν ὑποχερίαν
 Εἰς τῶν δαιμόνων καὶ παθῶν φιῶ τὴν πολυχερίαν.
 Ε'λέησον τὸν ἐδλόν σε, τὸν δι' ἀβελτηρίαν
 Ὑπερρικῶντα ἐν κακοῖς παῶν γένος καὶ φαβίαν.

Ε'λέη-

Ε'λέησον τὸν δαλόν σε, πὺν εἰς δειμηγορίαν
 Τερπόμενον ἐπὶ κακῷ εἰς μεγαληγορίαν.
 Ε'λέησον τὸν δαλόν σε, λυτόν με τῷ κειρίαν,
 Ἀμαρτιῶν με τὸν δεσμόν σφραγίσ με τῷ βαρεῖαν.
 Ε'λέησον τὸν δαλόν σε, τὸν ἔχον τῷ πωθρεῖαν
 Δαλόμενον ποῖς πάθεισιν, ἔχον συγκυρίαν.
 Ε'λέησόν με χρώμενον κακῶν εἰς ἐμπορείαν
 Τῷ βίῃ τῷ πατήγειν, ἔχον κυκλοφορίαν.
 Ε'λέησόν με κείμενον κακῶν εἰς δυχωρίαν,
 Καταλιπόντα τῷ καλῶν ὡς τῷ δρυχωρίαν.
 Ε'λέησόν με, πρόσδεξαι τῷ νυῖ ὄξαγορίαν,
 Ἀπόσησον δὲ ἀπ' ἐμὲ μάστιγα τιμωρίαν.
 Ε'λέησόν με Ἀγαθὴν ἔχον ἱκετηρίαν
 Παξόσσε τῷ Γωακίμ, ἔχον περὶ Γερρίαν.
 Ε'λέησόν με Ἀγαθὴν ἔχον τῷ μακαρίαν
 Τῷ Ἄνναν τῷ μητέρα σε, ἔχον τὸν παρ' Ἀζαρίαν.
 Ε'λέησόν με Ἀγαθὴν ἔχον τὸν Ζαχαρίαν
 Τὸν ἱερέα τῷ Θεῷ, ὅμῃ ἔχον τὸν Οὐρίαν.
 Ε'λέησόν με Ἀγαθὴν ἔχον τῷ Πεληεριαν,
 Καὶ τῷ παρθενομαρτυρα δέλλω σε Γλυκερίαν.
 Ε'λέησόν με Ἀγαθὴν, τῷ ἀπολιναρίαν
 Καταναθεματίζοντα γλώσσαν, ἔχον νεσορίαν.
 Ε'λέησον, ἔχον δίδεμοι τῷ σὺν ἱκανορίαν,
 Καὶ ἀπαυσον, ὡς ἐφικτὸν, Θεῷ τῷ θεωρίαν.
 Ε'λέησον, ἔχον δίδεμοι τῷ πνέματεμπορίαν
 Πρὸς πᾶσαν θεαρίσκειαν, ἔχον δόσεβη λαβείαν.
 Ε'λέησον ἔχον ἑλπίων θεῖαν μοι φρυκτορίαν.
 Παράχε τῷ εἰς Οὐρανὸν τῷ νῦν με προσεδρεῖαν.
 Ε'λέησον, ἔχον δειξόν μοι τῷ Θεῷ συνεδρεῖαν,
 Καὶ τῷ πλησίον τῷ Θεῷ σὺν πάντων προεδρεῖαν.
 Ε'λέησον, ἔχον δειξόν μοι τῷ σὺν δορυφορίαν
 Ἐκ τῷ Ἀγγέλων τῷ Θεῷ, ἔχον σφρανηγορίαν.
 Ε'λέησον τὸν Κόσμον σε, τῷ κοσμοκρατορίαν
 Κατάργησον τῷ δαίμονος, ἔχον πᾶσαν συμμορίαν.
 Ε'λέησον τὸν Κόσμον σε, ἔχον τῷ ξιφηγορίαν
 Σωφρίφον τῷ ἀλάστορος, ἔχον τῷ ἀλαστορίαν.

Ε'λέη-

Ε'λέησον τὸν Κόσμον σε, καὶ πᾶσαν σκαιωρίαν
 Ἀπέλασον τῷ δυσμονῆς σαπὶν καὶ σκιδωρίαν.
 Ε'λέησον τὸν κόσμον σε, ἔχον τῷ αἰμοβορίαν
 Τῷ λαοβόρῃ τῷ κυνός, ἔχον καὶ παμφθορίαν.
 Ε'λέησον τὸν κόσμον σε, καὶ δειξόν ὡς μωρίαν
 Τῷ παμπονήρῃ δράκοντος, πᾶσαν τῷ πονηρίαν.
 Ε'λέησον τὸν κόσμον σε, πᾶσαν φιλοδοξίαν
 Ἀνῶθεν καταπέμπουσα, καὶ ἀγαθοδοξίαν.
 Ε'λέησον πᾶσαν τῷ γλῶ, ἔχον καρποφορίαν
 Ἀναπολῶν ἔχον Δύσιντε, Ἀρκτον καὶ Μεσημβρίαν.
 Ε'λέησον μὴτας, καιρὸς ἔχον δειπτερίαν,
 Κτηνῶν, ἀνθρώπων, ἔχον πτωχῶν ἔχον ἔφοφορίαν.
 Ε'λέησον τὰς Βασιλεῖς, πρὸς ἀγαθοδοξίαν
 Τῶν σεπτῶν νόμον τῷ Θεῷ, ἔχον γούες δόκλειαν.
 Ε'λέησον Ἀρχιερεῖς, ἔχον ποιμαντορίαν
 Τῆς Χειρὸς ποιμένης ἀγαθῶν, τομῶν πρὸς αἰθερίαν.
 Ε'λέησον τὰς ἱερεῖς τὰς εἰς τῷ ἐνοσίαν,
 Καὶ ἀλλαχῇ πρὸς καθαρά αἰετὶ ἐφημερίαν.
 Ε'λέησον τὰς δόσεβης καὶ ἰσομετερίαν
 Τῆς χάριτος, τῆς δόξης σε, καὶ Θεῷ δμοιρίαν.
 Ε'λέησον τὰς ὑμνητὰς, ἔχον πᾶσαν δειλανδορίαν
 Ἀεὶ ἀπῶθεν ἀπ' αὐτῶν, ἔχον τῷ ἀναργυρίαν.
 Ε'λέησον τὰς ὑμνητὰς, ἔχον πᾶσαν ἀκλιερίαν
 Ἀπῶθεν Κόρη ἀπ' αὐτῶν, καλῶν τῷ ἀφορίαν.
 Ε'λέησον τὰς ὑμνητὰς, πᾶσαν δωροφορίαν
 Ἀναποδίδουσα αὐτοῖς, ἔχον μεγαλοδοξίαν.
 Ε'λέησον τὰς ὑμνητὰς, ἔχον τῷ σωτηγορίαν
 Ἐχοῖον πάντοτε τῷ σὺν ἔχον ὑμνηγορίαν.
 Ε'λέησον ἔχον τὰς ψυχὰς, ἔχον ἐπομβείαν
 Οὐμβείουσα πρὸς βεβαίως σε αὐταῖς ἔχον δόφορίαν.
 Ε'λέησόν με τὰς ἐχθρὰς, ἔχον τῷ μεμνημορίαν
 Τῷ κατ' ἐμὲ ἀφ' αὐτοῖς, ἔχον ἰδουδομαρτυρίαν.
 Ε'λέησόν με τὰς γονεῖς ἔχον κυφορίαν
 Τῷ Θεανθρώπῃ σε Τίῃ, ἔχον θεομητορίαν.
 Ε'λέησόν με τῆς ψυχῆς πᾶσαν δολοκλιερίαν,
 Καὶ παῦ μέλος τῷ σώματος, ἔχον πᾶσαν ἀρτηρίαν.

Ε'λέη-

Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, Κόρη πλασιωτάτη
 Ἐν χάρισιν, ἐν οἰκτιρμοῖς, Μῆτερ ἀφθονωτάτη.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, Κόρη ἱερωτάτη,
 Τῶν ἱερῶν σέφους, Μῆτερ ὁσιωτάτη.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, Κόρη δωδεκάτη,
 Ο' τῷ Χριστῷ Παράδεισος, Μῆτερ θυμωρεσάτη.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, Κόρη δυνατωτάτη
 Μετὰ τὸν Παντοδύναμον, Μῆτερ ἐσχυροτάτη.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, Κόρη ἀγαθωτάτη
 Μετὰ τὸν ὑπεράγαθον, Μῆτερ ἡμερωτάτη.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, Κόρη ἀγιοτάτη
 Μετὰ τὸν ὑπεράγιον, καὶ Μῆτερ σεπτοτάτη.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, Προνοητικωτάτη
 Μετὰ τὸν Παντοκράτορα, διερητικωτάτη.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, Κόρη φοβερωτάτη
 Διὰ τὴν δόξαν τὴν πολλὴν, καὶ Μῆτερ γλυκυτάτη.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, Κόρη ὀμνεσάτη
 Τοῖς ἀνυμνεῖσιν αἰεὶ, καὶ Μῆτερ δυνεσάτη.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, Κόρη ἱλαρωτάτη
 Τοῖς φοβερούσι σε σιμπῶς, καὶ Μῆτερ πισωτάτη.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, ἡ Θεοφιλεσάτη
 Κόρη, καὶ Μῆτερ ἐν παντὶ ἡ Θεοπρεπεσάτη.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, Μῆτερ δρασινωτάτη
 Πρὸς τὸν Τρόνον καὶ Θεόν, ὡς ἀγαπητωτάτη.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, Μῆτερ γνησιωτάτη
 Θεῷ, καὶ τῷ Χριστιανῶν Μῆτερ οἰκειοτάτη.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, ἐνθεαστικωτάτη
 Μῆτερ τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ θαυμασιωτάτη.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, Κόσμου φανερωτάτη
 Καὶ δυνάμει καὶ πρόοις, Ἡλίου φανωτάτη.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, ὁρασις ἡδυτάτη,
 Σωτηρίως τε ἀκοή, καὶ μνήμη περπνοτάτη.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ σοφισσοφωτάτη,
 Ἐμὴ δὲ σκέπη καὶ χαρὰ ἐν ὧρα τῇ ἐσχάτῃ.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῦῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Χαῖρε Παράδεισε θυφῆς, κληῖσις πρωταγισάτη
 Τῇ σῇ δόξῃ καὶ χάριτι, καὶ πειφανισάτη.
 Χαῖρε Παράδεισε θυφῆς, πηγὴ δρυγισάτη,
 Ἐξ ἧς χειμάρρως τῆς θυφῆς, καὶ ψυχωρεσάτη.
 Χαῖρε Παράδεισε θυφῆς, κρῶν ποτιμωτάτη,
 Ἀρδύουσα πᾶς σύμπαντα, καὶ ὑγεινωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεισε θυφῆς, ἡ εὐλικενεσάτη
 Τρυφή, καὶ τέρψις τῶν ψυχῶν, καὶ ἡ ἐντελίσάτη.
 Χαῖρε Παράδεισε θυφῆς, ἀξιολογωτάτη
 Ἀπ' ἀκρων ἕως ἀκρων γῆς, καὶ ἐπαινωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεισε θυφῆς, διεξοδικωτάτη
 Αἰνεσις, καὶ ὑπόθεσις, καὶ σφόδρα πλατυτάτη.
 Χαῖρε Παράδεισε θυφῆς, χάρις ἀπορωτάτη
 Τοῖς ἐπαινεῖν ἐθέλουσι σε, καὶ δυναιοτάτη.
 Χαῖρε Παράδεισε θυφῆς, διδασκαλικωτάτη
 Τῶν ἀρεαμμάτων δέλωνσε, καὶ σοφιστικωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεισε θυφῆς, δόξα ἀρχαιοτάτη,
 Ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς νῦν, καὶ ἐπισημοτάτη.
 Χαῖρε Παράδεισε θυφῆς, δόξα παλαιοτάτη,
 Καὶ δόξα νῦν τε καὶ αἰεὶ, δόξα ἀπειροτάτη.
 Χαῖρε Παράδεισε θυφῆς, δόξα ἀλογωτάτη
 Ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, ὡς δόξα κοινοτάτη.
 Χαῖρε Παράδεισε θυφῆς, δόξα κυριοτάτη,
 Καὶ δόξα ἀπαρχίματος, καὶ χρεωτικωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεισε θυφῆς, δόξα ἡ πορρωτάτη
 Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων τε, Κυρίῳ ἐγγυτάτη.
 Χαῖρε Παράδεισε θυφῆς, πάντων ἐξοχωτάτη
 Δόξα, καὶ χάρις πανταχῶς, Θεῷ ὁμοιωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεισε θυφῆς, μεγαλοδοξωτάτη,
 Δόξης Θεῷ τὸ σκηνώμα, δόξα γνωριμωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεισε θυφῆς, τῆς δόξης πληρεσάτη,
 Καὶ δόξης τε καὶ χάριτος δόσις δαφιλισάτη.

Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ἀκρότης ἀκροτάτη
 Δόξης, καὶ ἀγιοσύνης, καὶ κορυφασιότητι.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ἡ περιχαρής ἀτι.
 Πλάσις, καὶ κτίσις λογική, καὶ ἐπαφροδισίατι.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, μεγαλοφροσύνη.
 Ἐν πᾶσι τοῖς ποιήμασι, καὶ ὑπερφροσύνη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ψυχὴ διειδυμένη,
 Πνεῦμα θεοειδύσαν, δφεις· θεαυγής ἀτι.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, θεωρητικωτάτη,
 Ψυχὴ θεόφρων· ὅξ· ἀρχῆς, καὶ πνύματικωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ἡγεμονικωτάτη,
 Προαίρεσις, διάδοσις, καὶ σεβασμιωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ὑπερβολικωτάτη,
 Ἀγίωσυν· ἐν σαρκί, καὶ παραδόξωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, παπεινοφροσύνη,
 Δι' ἀκρὺν ἀγαθότητα, καὶ ἐπιεικείατι.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, Δέσποινα πραότητι,
 Κυρία τῶν δυνάμεων, Πανταίνασα φιλικήτι.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, μεγαλοδωροτάτη,
 Βασίλισσα τοῖς σύμπασιν, καὶ φιλοδωροτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, μεγαλοπρεπείατι,
 Εὐδαιμονίας· θησαυρὶ, πανδιδαιμονεύατι.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, συμπαθητικωτάτη,
 Τῆς ἀσπλαγχνίας· ἡ πηγὴ, πανδυσπλαγχνικωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ἡ χαρμονικωτάτη,
 Χαράς τῇ κτίσει· πρόξενε, καὶ ὠφελιμωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, περιεκτικωτάτη,
 Τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν καλῶν πάντων, καὶ ἀνώτατη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ἡ φιλανθρωποτάτη,
 Ἡ μήτηρ τῶν Χριστιανῶν· ἡ φιλοσοργωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ἡ φροντιστικωτάτη,
 Μήτηρ, καὶ Δέσποινα ἡμῶν ἀναπαυτικωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, πόλις ὀχυρωτάτη,
 Τῶν ὁσέβων Χριστιανῶν, καὶ σωκετικωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, πρεσβεῖα· θερμοτάτη,
 Πρὸς τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀπροσδεκωτάτη.

Χαῖ-

Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ἡ χαροποιεύατι
 Μὴτὰ Χριστὸν πανήγυρις, καὶ καθολικωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ἡ αἰδισιμωτάτη,
 Προσηγορία τοῖς πιστοῖς, καὶ πανδολαβείατι.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, κατανυκτικωτάτη,
 Κλήσις, καὶ μνήμη ἐν ταυτῇ ἡ δ' φρωτικωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ἀντιληπτικωτάτη,
 Πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν, καὶ φωτιστικωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ἡ στρατηγικωτάτη,
 Ἐν τοῖς πολέμοις κραταία, ἡ πολεμικωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, βοηθητικωτάτη,
 Ἀπηλπισμένων ἡ ἐλπίς, καὶ σκέπη ταχυτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, αἰεὶ ἐποιμωτάτη,
 Τοῖς ἐπικαλεσμένοις σε αἰεὶ, καὶ ὀξυτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ἐλπίς ἀρραγής ἀτι,
 Τῶν πιστῶν δέλων σε ἡμῶν, καὶ πανδουχευτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ἀγγυρ' ἀσφαλείατι,
 Τῶν ἐλπίζοντων ἐπὶ σέ, σωτηριωδέσ ἀτι.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ἡ δυνωμονεύατι,
 Πᾶσι τοῖς αὐμνύσισι, καὶ συγγνωμονεύατι.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ἡ ἐν μεσικωτάτη,
 Αὐμνυμένη τῇ φωνῇ, καὶ μελωδικωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ἡ θαυματουργωτάτη,
 Δυνάμει τῷ σε τοκετῷ, καὶ προγνώσικωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ἡ νεργικωτάτη,
 Ἀγαθουργικωτάτη τε, καὶ ζωαρχικωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, ἡ σωαπτικωτάτη,
 Τῶν διεσώπων φύσεων, καὶ χωρητικωτάτη.
 Χαῖρε Παράδεις· ἑυφῆς, σὺ μόνῃ αὐτοτάτη,
 Θεῷ, Ἀγγέλων, καὶ βροτῶν, ἑυφὴ τελειωτάτη.
 Χαῖρε Παρθεῖ· Μαριὰμ λαμπρὴ λαμπροτάτη,
 Ἡ ἐμὴ σκέπη καὶ ἐλπίς ἐν ᾧ τῇ ὑσάτη.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀ' ἡμεῖς, γ'. Κθερε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

ΤΜ-

Τ' Μ Ν Ο Σ, ΜΓ'.

Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, κληῖσις ἰδιωτάτη
 Τῇ σῇ δόξῃ καὶ χάριτι, καὶ ἀρμοδιωτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, καθέδρα ὑπεράτη
 Παῖδες, Τεῶ, καὶ Πνεύματος, καὶ πόλις Θειοτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, ῥάβδος ἀσθηροτάτη
 Τῷ Γεσάει Πανύμνητε, χαῖρε μουσικωτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, Δαβὶδ δμορφωτάτη
 Οὐγαπερ καὶ Βασίλισσα, χαῖρε ποθητοτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, κλίην φεικωδεσάτη
 Τῷ Βασιλείῳ Σολομών, μουσικωδεσάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, πᾶσις ἡ παναλυσάτη
 Τῷ δακτύλῳ Γωκεῖμ, ἀξιοπρεπεσάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, Οὐγαπερ χριστοτάτη
 Τῆς Ἀγνῆς τῆς Θεόφρονος καλοκάγαθοτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, ἡ ἀσματικωτάτη
 Βίβλος τῷ Προφηταάνκτος, καὶ ὄντως βαθυτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, ἀκαταληπτοτάτη
 Βίβλος τῷ Λόγῳ τῷ Θεῶ, καὶ ῥητωρικωτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, βάτος φεραυγεσάτη
 Τῷ νομοδίτῃ Μωϋσῇ, καὶ ἐπικρατεσάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, ἡ ἁφανεσάτη
 Ἐν ποῖς Προφήταις ἔρασις, καὶ πολυειδεσάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, ὅρασις πρεσβυτάτη,
 Ἐλδοσις δὲ ἐμφανεία τῷ Κόσμῳ νεωτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, ἡ χειρικωτάτη
 Ἐξ ἀγκάλων τῷ μητρικῶν, διορατικωτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, γνώμη γενναιοτάτη,
 Φρόνημα ἀταπείνωτον, ψυχὴ σαθηροτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, ἡ διαρεσωτάτη
 Δέλη Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ ἀδοκιμωτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, ἀξία καινοτάτη,
 Ἡ δέλη Μήτηρ τῷ Θεῷ, γυνὴ θεϊκωτάτη.

Χαῖ-

Εἰς τὴν Παναγίαν.

Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, πηγὴ διειδεσάτη,
 Τὸ χαριτόπουν πέλαγος, προὴ δεικναισάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, ἡ γεννητικωτάτη
 Ἀγιασμῶ, καὶ φωτισμῶ, καὶ παρεκτικωτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, κυβερνητικωτάτη
 Ψυχῶν σωμάτων δεξιά, γλῶσσα σωσικωτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, ἡ φιλοξενωτάτη
 Ἐν παντὶ τόπῳ πανταχῶ, καὶ φιλοπρωχοτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, οἰκονομικωτάτη
 Πτωχῶν, χηρῶν, καὶ ὀρφανῶν, καὶ φυλακτικωτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, μετριοφρονεσάτη,
 Ἐπίσκεψις τῷ ἀδελφῶν ἡ ἐπιμελεσάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, ἡ μαρτυρικωτάτη
 Ψυχῶν σωμάτων ἰασις σφόδρα δυσχωτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, αἰὲ προχειροτάτη
 Πάντας εἰς τὸ διεργεῖν, πρέσβυς ἀπρωτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, μόνι συνωνοτάτη
 Πρεσβεία, καὶ ἐκπλήρωσις αἰὲ δεξιωτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, ἡ ὀνομαστοτάτη
 Ἐν τῷ παντὶ μήτηρ Θεῶ, καὶ ἐμφαντικωτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, δόξα ἀναργεσάτη
 Ἀγγέλοις καὶ Ἀνθρώποις τε, καὶ ἐν τῷ ἀποστάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, δυνάμεις φανωτάτη
 Ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ γῇ τῇ κατωτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, χώρα δειφωτάτη,
 Ζωῆς σάχως βλασησασα, ἐλαία ἀπνεσάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, ἡ ἀρυχωροτάτη
 Ἰπόδεσις, διήγησις, ἀλλὰ καὶ σωτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, ὅρασις σαφεισάτη
 Τοῖς ἀνυμνεῖσις ἐκ ψυχῆς, καὶ σκεπασικωτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, πᾶσι πλησιεσάτη
 Τοῖς ἐπικαλεσμένοις σε, καὶ χάρις ἀκουτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, δυναμωτικωτάτη
 Τοῖς δέλοις σε καὶ παθῶν, καὶ ἀπροσιτωτάτη.
 Χαῖρε Παλάτιον Θεῶ, ἐπιτηδειοτάτη
 Πρὸς σωτηρίαν τῷ ψυχῶν, καὶ ρουτικωτάτη.

M

Χαῖ-

Χαίρε Παλάτιον Θεῶ, δόξος δὲ χερσεσάτη.
 Εὖ πράξει πάσῃ ἀγαθῇ, καὶ τῇ θυχεσεσάτη.
 Χαίρε Παλάτιον Θεῶ, ἡ ἐπ' εὐσεβεσάτη.
 Ἀγαλλομένη τῇ ψυχῇ, καὶ πολυμαθισάτη.
 Χαίρε Παλάτιον Θεῶ, ἐπ' ἐρμικωσάτη.
 Ἀγαλλομένη βιοτῇ, καὶ ἐναρεπωσάτη.
 Χαίρε Παλάτιον Θεῶ, ἡ ἐπ' ἐννομωσάτη.
 Χαίρεσα τῇ ἀγγαγῇ, καὶ τῇ κοσμιωσάτη.
 Χαίρε Παλάτιον Θεῶ, ἐπ' ἀκτιμοισάτη.
 Τῇ πολιτείᾳ χαίρεσα, καὶ ὀλιγαρχεσάτη.
 Χαίρε Παλάτιον Θεῶ, ψυχῇ ἀνδρικωσάτη.
 Κατὰ παθῶν ἡ χαίρεσα, καὶ ἐλλογιμωσάτη.
 Χαίρε Παλάτιον Θεῶ, ἡ παναγιασάτη.
 Ἡ χαίρεσα ἐπὶ ψυχῇ Χριστιανικωσάτη.
 Χαίρε Παλάτιον Θεῶ, ἀντιδικακωσάτη.
 Πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπητικωσάτη.
 Χαίρε Παλάτιον Θεῶ, ἀλεξικακωσάτη.
 Τῶν τῶ δολίᾳ μηχανῶν ἀναιρετικωσάτη.
 Χαίρε Παλάτιον Θεῶ, κλῆσις θλιβερωσάτη.
 Κατὰ τὸ κοσμοκράτορος, καὶ λόγῳ πικροσάτη.
 Χαίρε Παλάτιον Θεῶ, κλῆσις φιλοσωσάτη.
 Ἡμῖν καὶ τῶ δαίμονος, αὐτῶ δὲ βαρυνάτη.
 Χαίρε Παλάτιον Θεῶ, ψυχῇ ἀθλιασάτη.
 Κράζω σοι Ἀσιπάρθον, πρὸς σὲ δὲ σερρίσάτη.
 Χαίρε Παλάτιον Θεῶ, γλώσσῃ μιαινωσάτη.
 Βοῶ σοι Παναμώμνῃ τῇ θεασσιωσάτη.
 Χαίρε Παλάτιον Θεῶ, ἀνεργνικωσάτη.
 Τῆς σωτηρίας με αἰεὶ, κηδεμονικωσάτη.
 Χαίρε σοι κράζω πάντοτε, τῷ τῷ παντὸς Προσάτη,
 Οὗ ᾧ τῷ ὅλῳ Παιντὶς τὸ πᾶν σοὶ ὑποσάττει.
 Χαίρε Παρθένε Μαριὰμ, ἡ θεοπτικωσάτη,
 Ἐμοὶ δὲ σκέπη σου Θεῶ ἐπιθυμησάτη.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀ. Ἀγγελία, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ' Μ Ν Ο Σ ΜΔ.

Αἶνε ψυχὴ με ταπεινὴ τὸν Κύριόν σε αἶνε,
 Αἶνε καὶ τῷ Κυρίῳ σε ἀπαύσας καὶ ἐπαίνει.
 Οὐσία ᾧ αἰνέσεως, καὶ τὸν Θεὸν ὁφραίνει,
 Καὶ τῷ αἰνέντων τὰς ψυχὰς καθαίρει καὶ πιαίνει,
 Τὰς θανοίας τῷ Πιστῶν ἀκροατῶν γλυκαίνει,
 Τὰς πονηρὰς δὲ λογισμὰς καὶ θλιβερὰς μαρμαίνει.
 Ἡ πρὸς τῷ Θεοτόκῳ δὲ αἰνεσις ἁββαίνει
 Πρὸς τὸν Πανάγαθον Θεόν, ἀμέσως ἀναβαίνει.
 Ἡ πρὸς αὐτὸν δόξα τιμὴ οἰκεία κεινομένη
 Παρὰ τῷ Παντοκράτορι, καὶ Θεῷ λογομένη.
 Μῆτερ ἡ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς νῦν ἐνδοξωμένη,
 Καὶ τοῖς ἐν γῇ τὸν Οὐρανὸν διαγγελισμένη.
 Μῆτερ ἡ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ὑπερλελαμπρυσμένη,
 Καὶ ὑπὲρ πάντας θεῖκως ὑπερδεδόσασμένη.
 Μῆτερ ἡ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἡ μόνη καυχωμένη
 Ὡς Μήτηρ παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ μεμαρτυρημένη.
 Μῆτερ ἡ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἡ Θεῶς σεφομένη,
 Καὶ μὴ τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντων προσκυμένη.
 Μῆτερ ἡ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἡ ὀξυλειμένη
 Πατέρα τὸν ἐν Οὐρανοῖς ἡμῖν ποτινωμένη,
 Μῆτερ ἡ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, γῇ ἡ σισταρνωμένη,
 Ἐπάνω πάντων Οὐρανῶν ὑπερανισαμένη.
 Μῆτερ ἡ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, πόλις ἐμφυλωμένη
 Τῷ Βασιλέϊ, Οὐρανῶν καταπεφυργωμένη.
 Μῆτερ ἡ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, Κλίμαξ ἐσηλωμένη
 Ἐπὶ πᾶσι γῆς, καὶ Οὐρανῷ ἕως ἀφικνωμένη.
 Μῆτερ ἡ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, περιεχυσωμένη
 Περιστέρα, περὶ Θεὸν καὶ περιπετωμένη.
 Μῆτερ ἡ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ὑπερδαυμαζομένη
 Ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ γῆς, καὶ περιεδομένη.
 Μῆτερ ἡ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἡ δоруφορμένη
 Ἐκ τῷ Ἀγγέλῳ τῷ Θεῷ, καὶ ὑμολογωμένη.

Μῆτερ ἡ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἡ δωροδοκισμένη
 Ἐκ πάντων τῶν Χειρῶν, ἡ δοξολογισμένη.
 Μῆτερ ἡ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, πανηγυρισμένη
 Λαμπρῶς ἐκ πόθου πανταχῶς, ἡ ἑορταζομένη.
 Μῆτερ ἡ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ὑπερέπαινεμένη,
 Καὶ ἐν τοῖς σόμασιν ἡμῶν ἀπάντων φερομένη.
 Μῆτερ ἡ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ὑπερηγιασμένη,
 Ἡ πᾶσαν ἀριότητα μόνη πεπροικισμένη.
 Μῆτερ ἡμῶν ἡ πανδοκῆς, ἡ περιεζωσμένη
 Ἐν διωξείᾳ θεῆς, καί γε ἡμφισμένη.
 Μῆτερ ἡμῶν ἡ πανδοκῆς, ἡ πᾶσαν κεκτημένη
 Τῷ δυνάμει τῶν σῶν Τίς, ἡ μόνη κερήμενη.
 Μῆτερ ἡμῶν ἡ πανδοκῆς, ἡ Κόσμον ῥυομένη
 Ἀπὸ τοῦ κοσμοκράτορος, Κυεῖς δεομένη.
 Μῆτερ ἡμῶν ἡ πανδοκῆς, ἡ πάντα γινομένη,
 Ἰνα τὸς πάντας ὁ Θεὸς, εἰ δυνάτῃ καρδαίνῃ.
 Μῆτερ ἡμῶν ἡ πανδοκῆς, ἡ πάντων βελομένη
 Τῷ Σωτηρίᾳ τῶν ψυχῶν, ἡ ἡ ἐφιεμένη.
 Μῆτερ ἡμῶν ἡ πανδοκῆς, ἡ ἐνωτισμένη
 Τὰς ἐκείας τὰς φωνὰς ἡμῶν προσδεχομένη.
 Μῆτερ ἡμῶν ἡ πανδοκῆς, Θεῶν προΐσταμένη
 Τῶν ἡμῶν, τῶν ταπεινῶν, ἡ ἀγανίζομένη.
 Μῆτερ ἡμῶν ἡ πανδοκῆς, Θεῶν ἐκτελεσμένη,
 Θεῶν γεγεννημένη, ἡ ἀναιδραμμένη.
 Μῆτερ ἡμῶν ἡ πανδοκῆς, Θεῶν προωρισμένη,
 Θεῶν ἀναιδεία, Θεῶν κεχαρισμένη.
 Μῆτερ ἡμῶν ἡ πανδοκῆς, ἡ προμελετωμένη
 Πρὸ τῶν αἰώνων, πρὸ βανῶν, ἡ ἡ προσδοκωμένη.
 Μῆτερ ἡμῶν ἡ πανδοκῆς, Πνέματι κεχρισμένη,
 Μόνῃ ἐκ πάντων Προφητῶν ἡ κεχηματισμένη.
 Μῆτερ ἡμῶν ἡ πανδοκῆς, ἔσα τετυρωμένη
 Ὡς ὅρος τῶν Θεῶν ἡμῶν, καί γε πλαινομένη.
 Μῆτερ ἡμῶν ἡ πανδοκῆς, πηγὴ ἐσφραγισμένη,
 Τοῖς δὲ διψῶσιν ὕδαρ ζῶν αἰὲν προβαλλομένη.
 Μῆτερ ἡμῶν ἡ πανδοκῆς, Πύλη ἡ κεκλεισμένη,
 Δι' ἧς διήλθεν ὁ Θεός, ἡ κεκλεισμένη μένει.

Μῆτερ ἡμῶν ἡ πανδοκῆς, βάτω τῇ καιομένη,
 Μὴ καπταιομένη δὲ, Μωστὶ προτυπεμένη.
 Καὶ τῇ καμίνῳ τῶν ἑῶν Παίδων ζωοφωμένη
 Ἀειδηλότατα ἡμῖν, ἡ προανιτιομένη.
 Τῷ τῆς Θεότητος πυρὶ μηδόλως φλεγομένη,
 Ἐν μύρᾳ φέρεσα αὐτὸ μᾶλλον δροσιζομένη.
 Τῷ τῆς Θεότητος πυρὶ ὅλη πεπληρωμένη,
 Φέγγουσα δὲ, ἡ καίσα λυχνία φαινομένη,
 Τὰς ἀμαρτίας καίσα φλογὶ ἐνομομένη,
 Τὰς δὲ ψυχὰς φωτίζουσα αἴγλι μηδ' ὀραμένη.
 Ἀλλὰ φωτίζοις ἀστραπαῖς, Κόρη προτερχομένη,
 Τὰς τῆς ψυχῆς μαθητὰς, ἡ ἐποπτανομένη.
 Δέομαι ὁ ἀμαρτωλὸς ψυχῇ σωτηριζομένη,
 Καρδίᾳ κεχρισμένη, ἡ πεταπεινωμένη.
 Σὺ φωτίζεις τὸ σκοτὸς μα, Κόρη θεωρεμένη.
 Διὰ πολὺν ἔλεος ψυχῇ ζεζοφωμένη.
 Τὸ σκοτὸς τῶν ἀμαρτιῶν πασῶν ἀφαιρεμένη,
 Καὶ φωτεινῷ τῷ σκοτεινῷ σὺ ἀπεργαζομένη.
 Πηγὴ ἀδύτη τῶν φωτὸς ἐκ σῶν προτερχομένη,
 Καὶ δαφνῶς πᾶσι πιστοῖς αἰὲν προχέουμένη.
 Καὶ ἔγω Κόρη ἀπὸ σῶν αἰὲν ἐλαμπομένη,
 Καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν Θεῶν ὁδηγούμενη,
 Καὶ εἰς τὸν φόβον τῶν Θεῶν ἐπιστηλόμενη,
 Καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς καλοῖς αἰὲν δόδομένη.
 Παραδοθήσεται χερσίν, ἀφ' ὧν ἡ πεπλασμένη
 Ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Μητρὸς ἐστὶ ἡ ἐσπασμένη.
 Καὶ ὁμολογήσεται πάντοτε σεσσωμένη
 Πάντων μετ' ἑῶν δύσεβαν, τὸ ὀρεγομένη.
 Πατὲρ, Τίς, ἡ Πνέματι, χαρὰ μηδ' ἡ παυομένη,
 Καὶ σοὶ, Μῆτερ, ἡ Θύγατερ, ἡ Νύμφη μελπομένη.
 Νῦν, ἡ αἰὲς, ἡ πάντοτε ἐν τῇ ἐκεί τεμένη,
 Ἐν ᾧ ἡ αὐτοπρόσωποι, ἡ νοεροὶ εἰς αἶνοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆα, γ'. Κύεῖς ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

ΤΟ ΜΝΟΣ, ΜΕ.

Τριάς πανυπερέψις, ὑπερυψισμένη,
 Μονάς πανυπερέσσις, ὑπερέξερμένη.
 Ἡ τῇ ἀκαταλήπτῳ φύσει ὀνίζουμένη,
 Ταῖς θείαις δ' ὑποστάσισι φιλῶς διαυρμένη.
 Μὴτε ἔα τὴν εὐωσιν εἶσα συγκυρμένη,
 Μὴτε ἔα χαίρειν ποτὲ κεχωρισμένη.
 Σοφία ἀπορήτῳ σε δυνάμει σωτηρμένη,
 Δυνάμει ἀγαθότητι ἀφράστῳ ἡνωμένη,
 Ἀγαθότης ἀπείρῳ σε δόξῃ ἐνδεδυμένη,
 Δόξα τῇ Βασιλείᾳ σε περιεκοσμημένη.
 Βασιλεία δ' ὀνύπτῃ αἰὲν σωτίζουμένη.
 Εὐθύτης τῇ προνοίᾳ σε καταπεπλητισμένη.
 Πρόνοια τῇ Θεότητι περιστραπτομένη,
 Θεότης ἀμυθία σε περιεκαλυμμένη,
 Πατεὶ Τίψι καὶ Πνεύματι μόνον ἑταυρομένη,
 Θεότης μία καὶ αὐτὴ ἐπίσης τελευτῶμένη.
 Ἡ ὑπὸ πάσης Κτίσεως μόνῃ προσκυρμένη,
 Ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς ἀπαύσως αἰνεμένη.
 Τὸ ἥδ' ὀρθοδόξων δὲ ἡμῶν γνωρίζουμένη,
 Πισδομένη ἀσεβῶς, καὶ θεολογῶμένη.
 Ὑμνεῖσθε οἱ δαῖοντες, ἀνάγεγεννημένοι.
 Τῇ Πίστει σε, τῇ κράτει σε δὲ ἀντιρωμένοι.
 Ὑμνεῖσθε Πάτερ Θεέ, ἀρχὴ πισδομένη.
 Λόγε, ὅμῃ καὶ Πνεύματος, πνεύτων ὑπερρυμένη.
 Ὑμνεῖσθε Λόγε Θεέ, Γὰρ ἀγαθὸς ἀσμένη.
 Τὰ αἰδίζεσθαι Πατρός, ἢ συνυμνευμένη.
 Ὑμνεῖσθε Πνεῦμα Θεῶν, ἢ ἐκπορευομένη.
 Δυνάμει ἀπὸ τῶν Πατρῶν, ἢ συνυμνευμένη.
 Ὑμνεῖσθε Θεὸν ἡμῶν οἱ διηρηγισμένοι.
 Μυριοβότας δαῖοντες, καὶ κατληπτοί.
 Ὑμνεῖσθε καὶ σὲ Ἀρχαντε, Κόρη λαβδουμένη.
 Ματὰ τὸν ὕψιστον Θεόν, καὶ κεχωρισμένη.

Τμῆ-

Ὑμνεῖσθε διλογῶσθε, Κόρη ἀλγυμένη,
 Τῇ δόξῃ τῆς θαρραλέης Τελέδος θαλγομένη.
 Κόρη τῇ Παντοκράτῳ ἐρώσῃ ἐρωμένη,
 Σφόδρ' ἀγαπῶσα τὸν Θεόν, καὶ σφόδρ' ἀγαπαμένη.
 Βασιλίσα ἐν δεξιῶν Θεῶν παρταμένη,
 Ταγματῶν ἡρῶν Ἀγγλικῶν ὕψιστα πεταμένη.
 Παγκύστη ἐν ἱματισμῷ Θεῶν πεποικυμένη,
 Καθὼς ἐφάνης τῇ Δαβὶδ περὶ περιβεβλημένη.
 Μιθοπρεπῶς θεοτερπῶς θείως ἐσολισμένη,
 Καὶ δόξης θαυμάσι θείας κατεστῆμένη.
 Τῇ δόξῃ τῇ Θεῷ Πατρὶς λίαν ἀγαλλομένη,
 Τῷ καὶ καὶ τῇ σὲ τοκέτι σφόδρα ὀφραυτομένη,
 Τῇ αἰγλῇ τῇ τῇ Πνεύματος ἀρρήτως τερπομένη,
 Φωτὶ τῇ τῇ προσώπῳ σε ἀφάπτης ἰδομένη.
 Φῶς ὅλη ἀπασράπτῃ, καὶ κατγλαῖσμένη.
 Τῷ τῆς Τελέδος φωτισμῷ ὅλη πεφωτισμένη.
 Τὴν Παναγίαν καὶ φεικτὴν Τελέδα θεωμένη,
 Ὡς ἐφικτὸν, καὶ ὑπ' αὐτῆς ἐνθῶς θαυμένη.
 Ταῖς ἡρῶν Ἀγγέλων στρατιαῖς περιεκυκλωμένη,
 Τοῖς ἡρῶν Ἀγίων τάγμασι περιστοιχίζουμένη.
 Καὶ ὑπ' αὐτῶν θεοπρεπῶς ἀπαύσας τιμῶμένη,
 Παρθένε θεοτίμῃ, καὶ συνδωρημένη.
 Ἀλλ' ἐποπτεύσεις αἰῶθεν Κόρη γεραυρομένη,
 Δέσποινα πολυῦμνη, ἐγκωμιαζομένη.
 Ἀλλ' ἐποπτεύσεις Ἀρχαντε, ἡμᾶς ἐκλυβῶμένη.
 Ἀπὸ παντοίων περασμῶν, ὡς πάντα δυναμένη.
 Τὸ κράτος σε, τὴν σκέπτῳ σε ἡμῖν παρεχομένη,
 Καὶ τὰ ἐλέη πρὸς ἡμᾶς τὰ Θεῶν δωρομένη.
 Ἐπίβλεψον εἰς Οὐρανὸν Κόρη σπλαγχνίζουμένη,
 Παρθένε πανακίρατε, καὶ ἀπαρταρτισμένη.
 Καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψαι, καὶ ἦδ' αἰσκαμμένη.
 Ἐπάρχεις ἢ ἀμπελος, καὶ ἐμπεπυερμένη.
 Καὶ νῦν κατάρτισαι αὐτὴν, ὅτι πεφυτωμένη.
 Τῇ δεξιᾷ σε πέφυκε, καὶ καθιερωμένη.
 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπον ἢ πρακτικῶς γεμένη.
 Κόρη ὑπὸ ἡρῶν Προφητῶν, καὶ προδεδωλωμένη.

Καὶ

Καὶ πάντες σωθισόμεθα, πεταλαιπαρημόιοι.
 Τσαυτα ἔτι ἐξ ἔθνων, καὶ ὑποπεταγμένοι.
 Βοήθησον ἡμῖν ταχύ, νῦν επικαλεσμένη,
 Τῆς θύξης τῆς σῆς οὐρανὸν, Τῶν ἐξαυτισμένη.
 Μήποτε εἴπωσιν αὐτοὶ οἱ μὴ βεβαπτισμένοι,
 Τὰ ἔθνη τὰ ἀλόπισα, λαοὶ ἀπαλεισμένοι.
 Πᾶς ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; καὶ πᾶς ἡ σεβομένη.
 Τὸ αὐτῶν Μήτηρ Θεὸς, καὶ μεγαλωμένη;
 Γνωθῆτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἡ μὴ γινωσκόμενη.
 Μήτηρ Θεὸς, καὶ ὁ Θεός, εἰ καὶ μὴ κεκρυμμένη.
 Μήτηρ Θεὸς, καὶ ὁ Θεός, νεομοθετημένη.
 Θρησκεία τῆς Χριστιανῶν, καὶ δεδογματισμένη.
 Μήτηρ Θεὸς, καὶ ὁ Θεός, ἐπικεκυρωμένη.
 Λαβεία, καὶ ἀπὸ Χειρῶν ἡμῖν καταγομένη.
 Μήτηρ Θεὸς, καὶ ὁ Θεός, ἐν ᾧ περιεμένη.
 Ἡ Πίστις τῆς Χριστιανῶν πάντοτε ἔχουμένη.
 Μήτηρ Θεὸς, καὶ ὁ Θεός, ἐξ ἧς ἡ Οἰκουμενή.
 Συνίσταται, καὶ σώζεται, αἰεὶ σωτηρευμένη.
 Μήτηρ Θεὸς, καὶ ὁ Θεός, ἡ περιερχομένη.
 Τὸ παῦ ἀπαύτως Πρόνοια, καὶ ασφαλιζομένη.
 Μήτηρ Θεὸς, καὶ ὁ Θεός, ἡ πᾶσιν ἀπλεμένη.
 Ἐκ τῆς αἰῶνος δυνάμις, καὶ μὴ ἐλαττωμένη.
 Μήτηρ Θεὸς, καὶ ὁ Θεός, ἡ μεταδιδομένη.
 Χάεις τοῖς πᾶσι δαφιλῶς, καὶ μὴ δαπαναμένη.
 Θεὸς, καὶ Μήτηρ τῆς Θεῆς, ἡ ὡραίζουμένη.
 Τῷ κάλλει τῆς τῆς ἀρετῶν, καὶ κεκαλωπισμένη.
 Θεός, καὶ Μήτηρ τῆς Θεῆς, ἡ ἀναπαυομένη.
 Ἐν τῇ Θεῷ, ὡς ἐν Τίῳ, καὶ συνδραμομένη.
 Θεός, καὶ Μήτηρ τῆς Θεῆς, Θεὸν ἡ τεξαμένη.
 Καὶ πάλιν παρθενέσσα, φθορὰ μὴ δεξαμένη.
 Μήτηρ, καὶ ἐλὴν τῆς Θεῆς, Θεῷ ὡς ἐκτισμένη.
 Κυρία δὲ μὲν Θεὸν τῆς ὅλων ἐγνωσμένη.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀληθεία, γὰρ. Κύριε ἐλέησον, γὰρ.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Ε Τ Χ Η, Μς.

Σὺ σὺν με Μήτηρ τῆς Θεῆς, ἡ τῆς γεννημένης,
 Καὶ γινομένης Δέσποινα, καὶ τῆς γεννησμένης.
 Σὺ σὺν με Μήτηρ τῆς Θεῆς, ἡ τῆς σεβομένης.
 Μετὰ Θεόν σε Δέσποινα, καὶ τῆς κατεργαζομένης.
 Σὺ σὺν με Μήτηρ τῆς Θεῆς, τῆς καταπονεμένης.
 Καταφυγή, καὶ βοηθός τῆς σ' επικαλεσμένης.
 Σὺ σὺν με Μήτηρ τῆς Θεῆς, τὸν διηρηγισμένης.
 Παρὰ τῆς σῆς χριστότης, καὶ ἐξηπορημένης.
 Σὺ σὺν με Μήτηρ τῆς Θεῆς, τὸν παρωραμένης.
 Τὸ τῆς χάριτος τῆς σῆς, κατὰ πεπωραμένης.
 Σὺ σὺν με Μήτηρ τῆς Θεῆς, τὸν ἐπιλελισμένης.
 Ἀπὸ Θεῆς ἔχου πληθύνει κακῶν, καὶ ἀπωσμένης.
 Σὺ σὺν με Μήτηρ τῆς Θεῆς, τὸν ὄντως ὀργισμένης.
 Διὰ τὰς ἀμαρτίας μας, καὶ ἐξασθενημένης.
 Σὺ σὺν με Μήτηρ τῆς Θεῆς, τὸν κατεκερματισμένης.
 Τὸ τῆς συνειδήσεώς μας, καὶ μεμαστιγωμένης.
 Σὺ σὺν με Μήτηρ τῆς Θεῆς, τὸν τῆς Θεῆς με ξένον.
 Καὶ τῆς χορᾶς τῆς ἐκλεκτῶν ἀπηλλοξωμένης.
 Σὺ σὺν με Μήτηρ τῆς Θεῆς, ἐλπίς ἀπηλλοξωμένης.
 Ἰνα σοὶ Χαίρων πάντοτε βοῶ τὸν αἶνον.
 Χαίρε Παρθένε Μαριάμ, τὸ μὲν τὸν Χειρὸν μας.
 Σωτήριόν μας ὄνομα, καὶ πολυέραςόν μας.

Ε Τ Χ Η, ΜΖ.

Σὺ σὺν με Μήτηρ τῆς Θεῆς, τὸν ἀποβεβλημένης.
 Τῆς Παραδείσου τῆς εὐφῆς, καὶ ἀπεστερημένης.
 Σὺ σὺν με Μήτηρ τῆς Θεῆς, καὶ τῆς ξέμῶν, καὶ ἐσῶν.
 Ἐγὼ εἰμι, ὡς πονηρὸς δῆλος παραπικαίνων.
 Σὺ σὺν με Μήτηρ τῆς Θεῆς, τὸν βεβορβορωμένης.
 Ἐν τῇ βορβόρῳ τῆς παθῶν, καὶ κατηχρηωμένης.
 Σὺ σὺν με Μήτηρ τῆς Θεῆς, κατὰ βεβυδισμένης.
 Ἐν τῇ πελάγει τῆς κακῶν, καὶ ἐξαπαλισμένης.

Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, τὸν τεθνατωμένον
 Τῇ ἀμαρτίᾳ, ἢ τερὸν κείμενον ἐρριμμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, τὸν περιβεβλημένον
 Τὰ ῥάκη τῷ ἀμαρτιῶν, ἢ τεταπεινωμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, τὸν χεῖρας δεδεμένον,
 Καὶ πόδας, ἢ τῷ σατανᾷ, φεῦ, παραδεδωμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, τὸν ῥιχμαλωτισμένον
 ὑπὸ τοῖς κοσμοκράτορες, ἢ ὑδραποτισμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, τὸν τετραυματισμένον
 Ἐθελυσίως τῷ ἐχθρῷ, ἢ τετραχηλισμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, ζωὴ ἀπεγνωσμένων,
 Ἰνα σοὶ χαίρων πάντοτε βοῶ τὸν αἶνον.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, τὸ μὲν τὸν Χριστὸν με
 Σωτήριόν με ὄνομα, ἢ πολυέραςόν με.

Ε Τ Χ Η, ΜΗ.

Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, ἡ δόξα τῷ πατρὶ, ὡς
 Τὸν ἐν κακοῖς γενέσσαντα, ἢ πεπαλαιωμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, χαρὰ τῷ λυπεμένῳ,
 Παιδόθεν τὸν ἀκάθαρτον, ἢ τὸν μεμιασμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, χυσι τῷ πενομένῳ,
 Παιδόθεν τὸν κενόδοξον, ἢ γεγαυρωμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, λιμῶν χειμαζομένον,
 Παιδόθεν τὸν φιλέργον, ἢ τὸν διεφθαρμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, σωτὴρ τῷ θειομένῳ,
 Τὸν μαλακόν, τὸν φθονερὸν, ἢ τὸν διεστραμμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, λύσις πεπεδημένων,
 Τὸν ἀσελγῆ, τὸν λαίμαργον, ἢ τὸν κατηχυμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, ῥύσις ἀδικημάτων,
 Τὸν αἰαδῆ, τὸν φλύαρον, ἢ τὸν μεμεθυμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, τὸν μεματαιωμένον
 Ἐν πᾶσι, ἢ ὅτι πάντες, ἢ τὸν τετυρωμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, καταδικασμένον
 Διὰ τὴν κόλασιν αἰ, ἢ ἀποφασισμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, φῶς τῷ ἐσκοτισμένῳ.
 Ἰνα σοὶ χαίρων πάντοτε βοῶ τὸν αἶνον.

Χαῖ-

Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, τὸ μὲν τὸν Χριστὸν με
 Σωτήριόν με ὄνομα, ἢ πολυέραςόν με.

Ε Τ Χ Η, ΜΘ.

Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, καταδεδωμένον
 Τοῖς ἀτιμίαις πάθει πᾶσι ἢ πεπραμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, τὸν ἐτετυφλωμένον,
 Καὶ τοῖς γυῖνοις ἢ φθορῶν ὅλας προσηλωμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, καταμεμολυσμένον
 Καὶ ὑπὲρ τὰς ἀγαθὰς, καταρευσωμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, κηκατηγορημένον
 Καὶ ὑπὲρ τὰς ἐκκλησίας, ἢ τὸν πεπλανημένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, τὸν ἐξηλωμένον
 ὑπὲρ τὰς δράκοντας τῆς γῆς, ἢ τεθνηωμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, τὸν πεπονημένον
 ὑπὲρ τὰς δαίμονας αὐτῆς, ἢ τὸν σωτηραγμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, τὸν ἀπειλημένον
 Θεῷ, Ἀγγέλων, ἢ βροτῶν, ἢ τὸν μεμισημένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, τὸν ὀξωτραχισμένον
 Τῷ κλήρῳ τῷ Χριστιανῶν, ἢ τὸν ἀφαιρεμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, τὸν ἐξηγορημένον
 Ἐνώπιον τῆς δόξης σου ὅτι τῷ γεγραμμένῳ.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, σωτὴρ τῷ σαζομένῳ,
 Ἰνα σοὶ χαίρων πάντοτε βοῶ τὸν αἶνον.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ, τὸ μὲν τὸν Χριστὸν με
 Γλυκύπαιόν με ὄνομα, ἢ τιμαλφέςτόν με.

Ε Τ Χ Η, Ν.

Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, σῶμα λελαμπρωμένον,
 Σώσον με τὸν ἀμαρτωλόν, ἢ τὸν κατηγνωσμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, Πνεῦμα δόλορημένον,
 Καὶ δός μοι τὴν συγχώρησιν τέτων τῷ πεπραγμένῳ.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, ὄμμα Θεὸν γλυκαίνον,
 Καὶ ποιήσόν με τῷ Θεῷ σκεῦος ἡγιασμένον.
 Σώσον με Μήτηρ τῷ Θεῷ, σῶμα Θεὸν δόφαινον,
 Καὶ παῖσός με τῷ Θεῷ δόλον ἡλεημένον.

Ν. 2

Σώ-

Σῶσόν με Μῆτερ τῷ Θεῷ πλάσμα λελαβήμενον,
 Καὶ ποίησόν με δέλον σε πιστὸν ἐκλελεγμένον.
 Σῶσόν με Μῆτερ τῷ Θεῷ, κτίσμα πεθεωμένον,
 Καὶ δειξόν με σὸν σκῆνωμα ἀγτὸν κεκαθαρμένον.
 Σῶσόν με Μῆτερ τῷ Θεῷ, ἐν κεχαριτωμένον,
 Καὶ δειξόν με τῷ Πνύματος ὅλον πεπληρωμένον.
 Σῶσόν με Μῆτερ τῷ Θεῷ, δῶρον πεπονημένον,
 Καὶ Βασιλείας τῷ Θεῷ δειξόν, ἡξιωμένον.
 Σῶσόν με Μῆτερ τῷ Θεῷ, ἅλ' τὸν σαυρωμένον
 Τὸν Ἰησοῦν με τὸν Χριστόν, ἐκ σὺ σισαρκωμένον,
 Καὶ σὺ Πατὴρ καὶ Πνύματι αἰεὶ δεδοξασμένον,
 Ἰνα σοὶ χαίρων πάντοτε λέγω αὐτὸν τὸν αἶνον.
 Χαῖρε Παρθένε Μαριὰμ, τὸ μὲν τὸν Χριστόν με
 Ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ φῶς πολυπόητόν με.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ° Μ Ν Ο Σ, ΝΑ.

Δ' Ἐποινά με Πανηγία, Ἐκκλησία ἡ ἀγία,
 (Ἡς Πατὴρ Θεολογία, Ὁ Τίος δοξολογία,
 Τὸ δὲ Πνεῦμα ὁλόγια) Κράζει σοὶ τῇ σὺνεργείᾳ.
 Χαῖρε Κόρη, λειτεργία Τῷ Θεῷ ὑπεραγία.
 Χαῖρε Κόρη, βρεφουργία Τῷ Θεῷ, καὶ πλασουργία.
 Χαῖρε Κόρη, καινουργία Τῶν βροτῶν, καὶ θεωργία.
 Χαῖρε Κόρη ἐπιγεία, Θεῶν δὲ μυσαγωγία.
 Χαῖρε Κόρη, χορηγία Τῶν καλῶν, καὶ ὁπραγία,
 Χαῖρε Κόρη, ὁδηγία Πάτων, καὶ ἀπολογία.
 Χαῖρε Κόρη, ἡ ὑγεία Τῶν σῶν δέλων, ἡ παγία.
 Χαῖρε Μῆτερ, ὁωδία Τῷ Θεῷ καὶ θυμηδία.
 Χαῖρε Μῆτερ, ἡ ἡδία Τῷ Τίσις ὑμνηδία.
 Χαῖρε Μῆτερ, μελωδία Τῶν Πιστῶν, καὶ σινοδεία.
 Χαῖρε Μῆτερ, ἡ καρδία Ἡ σαφὴς πάντε εἰδεία.
 Χαῖρε Μῆτερ, ἡ ἰδία Τῶν ἐν ἀρετῇ ὁδία.
 Χαῖρε Μῆτερ, ἐν ἐνδεία Ποισμός, καὶ σιτοδεία.
 Χαῖ-

Εὐ.

Χαῖρε Μῆτερ, τὰ παῖδια Εὐλογεῖσα, καὶ πεδία,
 Χαῖρε Μῆτερ, ἡ παιδεία Τῶν ψυχῶν ἐν ἀκρία.
 Χαῖρε Μῆτερ, ἀνδία Τῷ ἐχθρῷ, καὶ θρωαδία,
 Ἡ ᾧ πᾶσι μεθοδεία. Λέπει, καὶ θρωαδία.
 Χαῖρε Μῆτερ ὄντως Θεά, Καὶ Παρθένος ἀληθεία,
 Πίσεις καὶ ἀμυθία Πιστόμενον βαθεῖα.
 Χαῖρε ἡ ἐληλυθῆα Τῇ τῷ λόγῳ βοηθεία.
 Ἐν τῇ ἁκρᾷ ἀπαθεία, Καὶ τῇ ὄντως συμπαθεία.
 Χαῖρε Κόρη, γενηθῆα Ἐπὶ τῇ χρηστοθεία,
 Ἐπὶ τῇ φιλομαθεία, Καὶ ἐπὶ τῇ ὁπειθεία.
 Χαῖρε ἡ ψυχῇ ὁθεία Χαίρεσα, καὶ ὁσαθεία.
 Χαῖρε ἡ ἀντιμιθία Τῇ ψυχῇ, σοὶ πεποιθεία.
 Χαῖρε ἡ παραμυθία Τῶν ἐν τῇ κακοπαθεία.
 Χαῖρε ἡ ἀδραγαθία, Καὶ ἡ καλοκαγαθία.
 Χαῖρε Μῆτερ, ὁποῖα Τῷ παντὶ, καὶ ἀγλαία,
 Βασιλείων ὁζωία, Ἐπικόνων ὁπλωταία,
 Πάτων ἀγαθοποιία, Ἡ κοινὴ πλαστοποιία,
 Ἐμὲ δὲ παλινζωία Χαῖρε, καὶ νεοποιία.
 Χαῖρε ἡ πυργοποιία Ἀρετῶν φιλοθεία.
 Χαῖρε μεγαλοφυία Φύσεως, καὶ ὁφυία.
 Χαίρεσα φιληκοία, Καὶ ἀγάπης συμφυία.
 Χαῖρε ἡ παιδοποιία, Ἀλλ' ἐν θαυμαστοποιία.
 Χαῖρε τερατοποιία, Οὐμμεν ἐν ἀθεία.
 Χαῖρε Παρθένη πραεῖα, Ἡ παρὰ τῷ Ἡσαίᾳ.
 Χαῖρε Κόρη, ὁδοκία Τῷ Θεῷ, καὶ κατοκία.
 Χαῖρε Κόρη, ἡ οἰκία Τῷ Δημιουργῷ οἰκία.
 Χαῖρε Κόρη, ἡ γλυκεῖα Τῆς ψυχῆς με παροικία.
 Χαῖρε ἰασίς ἀκεία Τῇ ψυχῇ νεοσηκεία.
 Χαῖρε ἡ ἡγαπηκία Τὰς ψυχὰς ἐν ἀκακία.
 Χαῖρε ἡ θεωρηκία Φίλη, καὶ ἐπιεικία,
 καὶ Χαῖρε τῇ ἀνέξικακία, Καὶ τῇ ἀμνησικακία.
 Χαῖρε ἡ ὀλιγαρκία Χαίρεσα, καὶ ζωαρκία.
 Χαῖρε, δι' ἧς ἀδικία Φύγει πᾶσα, καὶ κακία.
 Μαλακία, κολακία. Καί γε ἡ ἐπιορκία.
 Χαῖρε Μῆτερ, Βασιλεία Τῶν Χριστιανῶν τελεία.
 Χαῖρε Μῆτερ, ὁβελία Τῶν ψυχῶν ἐπ' ὠφελία.
 Χαῖ-

Χαῖ-

Χαῖρε Μῆτερ, ἡ φιλία
 Χαῖρε ἡ σωσιμλία
 Χαῖρε ἡ ἐπαγγελία
 Χαῖρε ὄντως πανοπλία
 Χαῖρε ἡ εἰς τὰ χολεία
 Τῇ ψυχῶν λυσιτελεία,
 Τῇ καλῇ ἐπιμελεία,
 Χαῖρε θερμὸς κοιλία,
 Χαῖρε Κόρη μόνη μία,
 Χαῖρε Κόρη ἀνομοία,
 Χαῖρε Κόρη δικοσμία
 Χαῖρε Κόρη, σεβασμία
 Χαῖρε Κόρη, δόκημία
 Χαῖρε Κόρη, προθυμία
 Χαῖρε Κόρη, πολεμία
 Χαῖρε Κόρη, δύστημία
 Χαῖρε Κόρη, ἐρημία
 Δέσποινα ἑσπερασμία,
 Χαῖρε Μῆτερ, παρθεσία,
 Χαῖρε Μῆτερ, ἡ λυχνία
 Χαῖρε Μῆτερ, γενοσία
 Χαῖρε Μῆτερ, δόγχεσία
 Τὸ Θεὸν ἐν κοινωνία,
 Χαῖρε Μῆτερ, μετνοσία
 Χαῖρε ἡ ἐν ἀμυνεία
 Χαῖρε ἡ κηδεμονία
 Χαῖρε τῆς ψυχῆς με μνεσία
 Χαῖρε ἡ διδαιμονία
 Χαῖρε Κόρη ἡ ἐσία,
 Χαῖρε Κόρη ἐξασία
 Χαῖρε Κόρη, ἡ πλεσία
 Χαῖρε Κόρη, παρρησία
 Χαῖρε Κόρη, παρεσία
 Χαῖρε Κόρη, πανδαισία
 Χαῖρε, ἡ ἐπισασία
 Χαῖρε Θεία μετσία,

ΕΞ

Τῶν καλῶν ἐν δόκησία
 Τῶν σῶν δέλων ἐπ' ἀκλεία.
 Τῶν καλῶν, ἡ ἀγγελία.
 Τῇ ἐχθρῶν κατοβολία.
 Χαίρεσα, ἡ τὰ βιβλία,
 Τῇ αἰετῇ συμβολία.
 Τῇ τῶ βίῃ διτελεία.
 Ἐμψυχος θεοφιλία.
 Οὐρανὸν ἡ γῆς τιμία.
 Οὐδενὶ κτιστῶ ὁμοία.
 Τὴ παντός, ἡ δνομία.
 Τῶν ψυχῶν ἐπιθυμία.
 Εὐσεβῶν, ἡ δόθυμία.
 Τὴ καλῇ οἰκονομία.
 Τὴ κακῇ, ἡ σωτομία.
 Τῶν σῶν δέλων, ἀποτμία.
 Εἰς τὴ Α' δὲ τὰ ταμεία.
 Ὅλη παντοδυναμία.
 Καὶ αὐτόχημα ἀγνεσία.
 Θεία ἐν φωταφαισία.
 Ἐν ἀσπέρῳ ἀτενία.
 Λάμπρσα, ἡ συγγενεία.
 Χαῖρε ὑπερρανία.
 Χαίρεσα, ἡ ὁμοκία.
 Φερομένη, ἡ δνοσία.
 Πρὸς ἐμὴ, ἡ ἀσπλαγχνία.
 Πρὸς Θεὸν ἐν ἀγωνία.
 Ἡ ἐμὴ ἡ αἰωνία.
 Ἡ ἐν ἀμαρτησία.
 Ἐκ Θεῷ ἡ ἐξαισία.
 Ἐκ Θεῷ φωταχυσία.
 Πρὸς Θεὸν περυσία.
 Πανταχῇ ἀορασία.
 Γερε, καὶ πανασία.
 Τῶν Πιστῶν, ἡ προσασία.
 Δί' ἧς ἡ Χεῖρ σου θυσία.

Δε

Εἰς ἧς ἡ θεογνωσία,
 Χαῖρε Κόρη, ἀφθαρσία
 Χαῖρε Μῆτερ, ἡ αἰτία,
 Ἐν τῇ αὐθεντία
 Χαῖρε Μῆτερ, προφητεία
 Χαῖρε Μῆτερ, τὰ πρωτεία
 Χαῖρε Μῆτερ, ἐποπτεία
 Χαῖρε Μῆτερ, πραγματεία
 Χαῖρε Μῆτερ, ἱκετεία
 Χαῖρε Μῆτερ, τῇ νησεία
 Χαῖρε Μῆτερ, ἡ βροτεία
 Χαῖρε Μῆτερ, ἡ παντοία
 Χαῖρε ἡ σωσιμνησία
 Χαῖρε γαλακτοφροσία
 Χαῖρε εὐθεος σοφία,
 Χαῖρε ἄκρα δόμορφία
 Χαῖρε θείος ἀφορία,
 Χαῖρε λύσις κατφεία
 Διὰ σὲ φιλαδελφία
 Διὰ σὲ γυροφροσία,
 Σὲ αἰνεῖ λογογραφία,
 Εὐφημεῖ γωρογραφία,
 Χαῖρε ἡ ῥοπαυχία
 Σβᾶταιων ἡ συμψυχία.
 Ἐν πολέμοις συμμαχία,
 Διὰ σὲ ἡ ἡ πτωχεία,
 Καὶ ἡ πᾶσα δυσυχία
 Διὰ σὲ μικροψυχία,
 Καὶ πορνεία, ἡ μοιχεία
 Σὺ γὰρ ἡ ἀγνὴ λοχεία,
 Βασιλείας σκηπτυχία,
 Τὰ τῆς Πίστεως σοιχεία,

Τ Μ Ν Ο Σ, ΝΒ.

Υ Μνώ σε Κόρη τὴν λειτουργόν
 Θεὸν τεύσαν, ἡ θεουργόν,
 Τῆς
 Τῆς σωτηρίας, ὡς Πλαστουργόν
 Τὸν ἡ τῆς φύσεως φυτηγόν
 Τῆς

Τῆς τῆς ἀνθρώπων, καὶ καινεργόν,
 Καὶ τῆς ἀπάντων δημιουργόν,
 Τῆς ἐκκλησίας τὸν αὐτεργόν,
 Τῶν παναγίων ἱερεργόν,
 Τῶν ἁγίων Κόρη τὸν σωτηριεργόν,
 Τὴν τῆς ἐν σκότει φωταγωγόν,
 Τὴν ὑπὲρ πίστεως περατεργόν,
 Τὴν τῆς Ρωμαίων δημιουργόν,
 Ἐν Βασιλεῦσι τὸν ἀρραγόν.
 Τῶν παροδίων τὸν μελεργόν,
 Σὺ ἐκδιδάσκεις παιδαγωγόν,
 Σὺ ἀνταμείβεις τὸν γεωργόν,
 Καὶ ἐνδύεις μελισσεργόν,
 Καὶ ἐλεῖς καὶ τὸν φοβεργόν.
 Ἐν σοὶ ἐλπίζει ὁ προσφυγών,
 Καὶ κεκτημένος βίον ἀργόν.
 Εὐχαρισεῖσθαι ὁ δυσπραγών.
 Ὅτις θαλάσσης συναγαγών,
 Καὶ τὸν ἐν Ἀῶν ὀξαγαγών,
 Αὐτὸν Πατέρα τὸν παντεργόν.
 Σὲ μεγαλύνει δοξολογών,
 Θεὸς Μπτέρα ὁμολογών.
 Δι' ἀοράτων μαρμαρυγών,
 Αὔλων, θείων, καὶ φωταυγών.
 Ἐν ᾧ κατῆλθεν, ὡσεὶ σαγών
 Ἀποφυγόντας, ὡς ἐκ φλογών
 Διὸ ὑμνεῖν σε πᾶσιν ἀγών
 Κἀγὼ ἐ δόξω ποτὲ σιγών
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀμήν. γ'. Κύε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν.

Τ Μ Ν Ο Σ, ΝΓ.

Τὸ σῶμα Κόρη σὺ ὑπάρχεις τὸ παρθενικόν,
 Τὸ ἄχραντον ἀνερμυλίστως, εἰ καὶ χοϊκόν.
 Παρθένε, σῶμα τὸ πυρφόρον, πῦρ τὸ θεῖον
 Βασίλισσα ἀκαταφλέκτος, καὶ θεουργικόν.

Τὸ

Τὸ Πνεῦμα σὺ εἶ Παναγία, πάντων λογικῶν
 Πνευμάτων τὸ θεομιμήτως ἡγεμονικόν.
 Κόρη, τὸ Πνεῦμα, τὸ ἀπαύτως θεωρητικόν
 Τῶν θείων μόνον νοημάτων, καὶ φωτιστικόν.
 Πράγμα, καὶ ὄνομα, ἀφράτως τὸ διφραυτικόν
 Θεῶν, Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων, καὶ δοξαστικόν.
 Ὅραν ἀμίκτων καὶ πραγμάτων τὸ ἐνώτικόν,
 Ὅραμα ἡδιστον καὶ μέγα τὸ προφητικόν.
 Ἄσμα ἁσμάτων Σολομώντος, καὶ Δαβιθικόν.
 Ἄρμα μυριοπλάσιόν τε, καὶ Χερυβικόν.
 Τῆς Θείας ἐλεημοσιῆς τὸ κινητικόν,
 Τῆς Θείας δὲ δικαιοσύνης δυσωπητικόν.
 Δάρων τῶν Θεῶν πρὸς δικαίους τὸ πληθωπτικόν,
 Ὁργῆς δὲ τῆς πρὸς παρανόμους τὸ καλυπτικόν.
 Πέλαγος τῆς πρὸς τὴν ἀνθρώπου, γούτος τὸ κακόν,
 Ἀγάπης καὶ ἐπιεικείας τὸ ἀτλαντικόν.
 Πέλαγος τῆς πρὸς τὸν Τύραννον τὸν Ζωαρχικόν
 Ἀγάπης καὶ ἐπιθυμίας ὑπεροχικόν.
 Πέλαγος τῶν θεωρημάτων ὑπεροχικόν,
 Παράδεισος τῶν χαρισμάτων τῶν διωποτικῶν.
 Φυσῶν τῆς δόξης τῆς ἀρρήτου, δῶρον πατερικόν,
 Γεῶν σοφίας τῆς ἀφράσε, δῶρον ἡϊκόν.
 Τίχης δυνάμεως ἀφάτου, τὸ Πνευματικόν,
 Θείας θεώσεως Εὐφράτης, τὸ Τελαδικόν.
 Ὡς βάθος, ὡς πλάτος χαρίων θεολογικῶν
 Κόρη εἰς σὲ τὴν Παναγίαν, μίαν γυναικῶν.
 Κόρη τῆς Θείας Βασιλείας τὸ λαβδτικόν
 Ἀξίωμα μὴ τὸν Κτίστην, καὶ Βασιλικόν.
 Κόρη τῆς Θείας Βασιλείας τὸ θεοπτικόν.
 Ὅμμα ἀπὸ γεννήσεώς σε, καὶ χορταστικόν.
 Τὸ ἀμειμπτον ᾧ τῆς ζωῆς σε τὸ ἀγγελικόν
 Τῆς κείσεως κατακαυχᾶται, ὡς πνευματικόν.
 Νικήσεις ἐν τῇ κείσεδαίσει, ὡς τὸ ψαλμικόν,
 Σὺ μόνη μὴ τῇ Τίσει, ὡς τὸ σαρκικόν.
 Κόρη καὶ ζωσα ἐν τῇ Κόσμῳ μὴ κοσμικῶν,
 Ὡς Οὐρανὸς τῆς γῆς ἀπείχης τῶν βιωτικῶν.

Ο

Εἰς

Εἴης τὸ πλεόν ἔα λόγων τῆς Κυριακῆς,
 Ἡ δὲ ἄρτων καὶ βρωμάτων τῆς σαρκικῆς.
 Εἰλάεις Κόρη, πλὴν οἱ λόγοι Εὐαγγελικῶν.
 Οὐδὲν διέφερον τῆς Θεῆς καὶ δογματικῶν.
 Ἡ καὶ Κόρη, ὅμως λόγων μόνου νομικῶν,
 Καὶ λόγων πάλιν παρ' ἀνθρώπων Θεῶν γνῶστικῶν.
 Εἴβλεπες Κόρη πᾶσι τοῖς βίαις, τὰ τῆς ὑλικῆς,
 Ἀλλ' ὅμως ὡς εἰς τῆς ἀδελφῶν, αἰῶν καποικῶν.
 Τί δ' ἐπεὶ τῆς σοφίης σε, σοφὴ φοιτῶν
 Αἰδήσεων δυνάμεόν με, καὶ φῶς ζωτικόν,
 Εἴπω Παρθένε, καὶ σοφίσω τὸ σολιστικόν
 Τῷ Οὐρανῷ καὶ γῆς τὸ σῶμα, καὶ τιμητικόν,
 Σπλήν σε Κόρη καὶ τελεία, τὸ θαυδεκτικόν
 Μυσήριον τὸ πᾶσι Τίς σε, καὶ καινεργικόν.
 Κόρη σοφὴ καθολικῆς σε, κάλλος γενικόν,
 Πατὴρ Τίος καὶ Πνεῦμα Θεῶν τελειωτικόν.
 Κόρη σοφὴ τῆς κεφαλῆς σε, κάλλος ἰδικόν,
 Θεὸς Παῖς ἡ δόξα, ὑποστατικόν.
 Κόρη χρυσὴν ἐγκολπίον σε, ὁ Χρυσὸς οἰκόν
 Τὸ σῆθος τὸ Πανάγιόν σε, Θεὸς ἡ εἰκὼν.
 Κόρη τὸ δακτυλίδιον σε τὸ ὀγκυκόν,
 Τὸ Πνεῦμα τὸ κυρτοσολῆσαι, ὡς ἄρμουςικόν.
 Εἰώτια ἐν πῆς ὥσις, τὸ ἀκυσικόν
 Τῷ Θεῷ Εὐαγγελισμῶν σε, καὶ τὸ δευτικόν.
 Φέλλια δὲ ἐν ταῖς χερσίν, τὸ ἐργασικόν
 Τῶν θαυρέων πάντων ἔργων, καὶ πληρωτικόν.
 Καὶ ζῶνι περὶ τῶν ὁσφύων, τὸ συστατικόν,
 Καὶ ἄφεπτον περὶ τὸν Κτίστην, καὶ σωδετικόν.
 Σανδάλια δὲ εἰς τὰς πόδας, τὸ παπτικόν
 Πᾶσαν ἐχθρῶν τῶν θωασείων τῆς σαταπικῶν.
 Καὶ ἐπὶ ταῖς πόσιν Κόρη τὸ γνωριστικόν
 Ἐνδύμα τὸ Βασιλικόν τε καὶ τὸ κυρτικόν.
 Ἡ ἐφετεῖς, Βασιλίσσά με, ὡς πανταρχικόν,
 Ἡ ἀλουργίς, ὑπεραγία, ὡς πρεσβυτικόν.
 Ὡς τῷ Θεῷ καὶ τῶν ἀνθρώπων κατελλαντικόν
 Μέσον, Μαρία Δείποινά με, καθὼς μητρικόν.

Δόξα σοι Κόρη Θεοτόκε, δημιουργικόν
 Σῶμα τὸ σώματος τὸ Λόγε, καὶ κατεχικόν.
 Δόξα σοι Κόρη Θεοτόκε, διορατικόν
 Πνεῦμα Θεὸς Παῖς ἀνάρχος, καὶ μορφωτικόν.
 Δόξα σοι Κόρη Θεοτόκε, τὸ ἐρωτικόν
 Τῷ Πνεύματος τὸ Πανάγιον, καὶ χαρητικόν.
 Δόξα σοι Κόρη Θεοτόκε, προπαπεικόν
 Τὸ καύχημα τὸ ἀπ' αἰῶνος, καὶ συγγενικόν.
 Δόξα σοι Κόρη Θεοτόκε, Ἀποστολικόν
 Φίλτρον, καὶ κήρυγμα, καὶ σέβας οἰκουμενικόν.
 Δόξα σοι Κόρη Θεοτόκε, Ἀπολογικόν
 Ἀθλον, κραταίωμα, καὶ δόγμα ἱεραρχικόν.
 Δόξα σοι Κόρη Θεοτόκε, τὸ Ἀσκητικόν
 Θέλημα, καὶ διδασκαλεῖον τὸ μοναδικόν.
 Δόξα σοι Κόρη Θεοτόκε, Χειριστικόν
 Οὐράνιον ἕως αἰῶνος, καὶ σωετικόν.
 Δόξα σοι Κόρη Θεοτόκε, τὸ ἐρετικόν
 Προσκύνημα τῶν σὲ ὑμνούντων, καὶ φυλακτικόν.
 Δόξα σοι Κόρη Θεοτόκε, φῶς με μυσικόν,
 Παράδεισος τῶν συγγενῶν με, καὶ οἰκεικῶν.
 Πρόσδεξι Κόρη Θεοτόκε ἄσμα δελικόν,
 Ἡ γλυκυπέτης Κυρία πάντων τῶν γλυκῶν.
 Ἡ ἐς αἰεὶ ὕμνοις δοξάζω, δόξαν προσδοκῶ,
 Ἐν σοὶ ἐλπίζων τὸ σωθῆναι ἄκων καὶ ἐκόν.

Τ' Μ Ν Ο Σ ΝΔ.

ΣΤ' Θεοτόκε κοινὸν καλόν, Σὺ γὰρ ὁ φύλαξ πασῶν φυλῶν,
 Φωταγωγία ἡ τῶν τυφλῶν, Ἀνάρθρως τε πέλας χαλῶν,
 Καὶ θεραπεία ἡ τῶν κυλῶν, Ἡ διεξία ἡ τῶν μελῶν,
 Διόρθωσις τε τῶν ἀμελῶν, Παράτεσις τε ἐπαφελῶν,
 Ἡ μόνη σκέπη τῶν ἀτελῶν, Ἡ ὑπεράσπισις τῶν ἀπλῶν,
 Ὁ ἀντιλήπτωρ τῶν ἀτελῶν, Ἡ τελειότης τῶν ἐντελῶν,
 Ἡ ἐλφυχία ἡ τῶν δειλῶν, Ἡ δόξα Θεῶν μελῶν,
 Ἡ νθεσία λυσιτελῶν, Ἡ παραιτία καλῶν τελῶν,
 Ἡ συνεργία θεοφιλῶν, Καὶ τῶν σεπτῶν Θεῶν ἐντολῶν,
 Ἀνατολή τε ἀνατολῶν. Καὶ Οὐρανίων πύλην πυλῶν.

Σὺ Θεοτόκε κοινὸν καλὸν,
 Ὁ ᾧ Τίός σε, Θεός τελῶν,
 Καί εἰς τὸν Ἀδω Θεῖας μολῶν,
 Τὸ Θεῖον κράτος αὐτῆς δηλῶν,
 Τὸ θνητὸν τέτων ἀποβαλῶν,
 Θεὸς ἐν Θεῖς ὡφθη τελῶν,
 Ὡς μακαρίων μεταβολῶν,
 Τίς μὴ δοξάσει σε ἐν λαλῶν,
 Τῶν τῆ βελίαν ῥύσιν βελῶν,
 Καὶ ἀναιρίτιν ἐπιβελῶν,
 Σὺ Θεοτόκε κοινὸν καλὸν.
 Ἐτι ὀνύχων ὅξ ἀπαλῶν,
 Τοῖς φαυλοβίοις σωσιμῶν,
 Καὶ μὴ μιμέμενος τὸ ἐδλῶν,
 Ἀδικῶν μᾶλλον, καταλαλῶν,
 Τὸ κρείττον οἱμοὶ ὑποδελῶν,
 Ἀσώτως ζῶν τε καὶ ἀμελῶν,
 Πέριος καὶ πόρνας σφόδρα φιλῶν,
 Ἐὰν προπέσω παρακαλῶν,
 Σώσεις με πάντως σώσεις σρε-
 βλόν,

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆϊα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ' Μ Ν Ο Σ, ΝΕ'

ΦΩς Παναγία τῷ γηγενῶν,
 Φῶτισον νῦν με πὺν σκοτεινόν,
 ἵνα μὴ παύσω σὲ ἀνυμνῶν,
 Ὅτι ἐ παύει ζωογονῶν
 Καὶ ὁ Τίός σε, καὶ κυβερνῶν
 ἵνα ποιῶτον ἐδαμνόν,
 ἵνα ποῶτον ἐλεεινόν.
 Τὸ πρόσωπόν σε τὸ φαινόν
 Ἐπίφανόν με τὸν ταπεινόν,

Καὶ

Καὶ διδασκόν με ὕμνον καινόν,
 Ὅπως ὕμνῆται ὁ φανῶν
 Τῶν σῶν πανσόφων καὶ περπῶν
 Τὸ ὄνομά σε τὸ γαλῶν,
 Τὸ ὑπερύμνητον, καὶ κλεινόν
 Κοινῶς ἐκ πάντων Χριστιανῶν,
 Ὡς κλέος πάντων, καὶ φῶς κοινόν,
 Φῶς δὲ, καὶ κλέος παντοτινόν,
 Οὐ πρὸς ὀλίγον, προσωρινόν.
 Σὺ ἀγαθόν ᾧ ἐαρινόν,
 Σὺ καὶ θησαύρισμα θεινόν,
 Σὺ δῶρον δὲ μετοπωρινόν,
 Σὺ καὶ καλὸν τὸ χειμερινόν.
 Σὺ καλλονὴ ᾧ τῷ καλλονῶν,
 Σὺ ἄφροσυλὴν ἄφροσυλῶν,
 Καὶ ἡδονὴ ἀγνῶν ἡδονῶν.
 Σὺ τιμὴ δόξα τῷ ἀγνῶν,
 Χαρὰ καὶ πόθος τῷ ἀγνῶν,
 Μεγάλος φίλος τῷ ἀμυνῶν,
 Ἐχθρὸς ἐς ἄκρον τῷ δυσμυνῶν.
 Οὐ μόνον γνώσης τῷ ἐμφανῶν,
 Ἀλλὰ καὶ πάντων τῷ ἀφανῶν.
 Καὶ ἀπλῶς Κόρη ἐδὲν κενόν
 Τῆς σῆς ἰχύος, ὃ τί καινόν.
 Ὡς Ὁν τεκῆσα, Ὁν τὸ γεννῶν
 Πᾶντα τὰ ὄντα, ὡς πανθενῶν.
 Καὶ τέτων πάντων καὶ μερμῶν,
 Καὶ μεταβάλλων τε, καὶ κινῶν,
 Κρατῶν ἀνθρώπων τε καὶ κτῶν,
 Ἐξουσίᾳ νόων, πτῶν.
 Πατεὶ καὶ Πνύματι δὲ συνῶν
 Πρὸ τῷ αἰῶνι, πρὸ τῷ βενῶν,
 Καὶ ἐκ λαγόνων τῷ σῶν ἀγνῶν
 Τεχθεὶς παιδίον νῦν νεογνόν.
 Ὡς γαλαχῆσα, Θεὸς Ἀμνόν,
 Καὶ Θεὸν ὄντα ἀληθινόν,

Καὶ

Κεῖτ' ἀπαύπων λαῶν ἐδυνῶν,
 Κεκοιμηκυῶν καὶ ζωντανῶν.
 Λοιπὸν τίς παῖς σέ ἐπαινῶν,
 Ὡς τὸ Παντάνακτος παρθενῶν;
 Τίς ἐδοξάζει ἐσέ, ὀκνῶν,
 Τὸ Παντοκράτορος τιθῶν;
 Θεωρυίας τὴν κοινωνίαν,
 Θεογονίας τὸν Οὐρανόν,
 Ἡλιογένον αὐγερινόν,
 Τὸν τῷ Ἀγγέλου πόδον σεμνόν,
 Τῶν διαβόλων τὸν κεραυνόν;
 Τίς νῆς ἐχαίρει, σέ ἐδύνῶν,
 Σὲ μνημονύων, τὰ σὰ φρονῶν,
 Εἰς σέ ἐλπίζων, σοὶ προσκυλῶν;
 Τίς τὸ σὲ κράτος δίδαιμονῶν,
 Ἡ πεντηδύνων, λιμοκπνῶν,
 Ὄφθῃ Παρθένῃ ἀμνημονῶν;
 Τίς ἐφωάξει πρὸς σέ πονῶν;
 Τίς ἐζητεῖ σε ῥοφῶν πεινῶν;
 Παρηγορεῖ μὲν ὁ θρῦνῶν,
 Συγγνώμῃ μία δὲ τῷ πορνῶν,
 Ἄφεισιν ἄλλος τῷ πελῶνῶν,
 Καὶ ἐλαμβάνει τὸ ἱκανόν,
 Τὸ ὄνομά σε ἐπιφῶνῶν,
 Τὴν αἰνεσίαν σε Κόρη κερνῶν,
 Μὴ δακρύων, ὡς ἐκ κρενῶν,
 Ἐσέ δοξάζει ὁ σωφρονῶν.
 Ἐπὶ σοὶ χαίρει ὁ δίδυμῶν.
 Εἰς σέ προσέχει ὁ ἀδελφῶν.
 Τὸ πλῆθος κράζει τῷ ὀρφανῶν.
 Ὁ δῆμος δέεται τῷ γυμνῶν.
 Ἐπικαλεῖται ὁ δαιμονῶν.
 Καὶ φρονιμύει ἔξω φρονῶν.
 Καὶ σωφρονεῖται θηλυμανῶν.
 Καὶ ἀγαθύνεται ὁ φθονῶν.
 Ἀπαλαγὴ ὅτ' σὺ ἀλγεινῶν,

Καὶ

Καὶ θεραπεία τῷ ὀδυῶν,
 Καὶ Σωτὴρ πάντων δεινῶν,
 Καὶ τῷ ἐν σκότει φῶς ποθεινόν,
 Καὶ ἀπλῶς πάντων Σωτὴρ, κανόν.
 Διὸ σὺ Κόρη ἐσσεῖνόν
 Ἀσμα ὑπάρχεις, καὶ πρωῒνόν,
 Πᾶντων ἡμῶν, καὶ μεσημβρινόν,
 Πανηγυρίζετε πάντων μύων,
 Μνημόσυλόν τε ἡμερινόν,
 Ἐνθύμημά τε νυκτερινόν,
 Καὶ ἄστρον ἄδυτον, φωτεινόν.
 Ἐγὼ δὲ Κόρη καὶ ἀρεπνῶν.
 Ἐγὼ Θεόνηφε καὶ ὑπνῶν,
 Καὶ ἐν τῇ γῇ νυκτὶ κατακλινῶν,
 Καὶ Οὐρανίων τυχὼν μοιῶν,
 Οὐποτε παύσω, σοὶ προσφῶνῶν,
 Τῇ Πανμνήτῳ ὕμνον ὕμνῶν,
 Τῇ Πολυαίνῳ αἶνον αἰνῶν.
 Ναὶ, Παναγία, ζῶν, καὶ θαλῶν.

Δ Εὐτε προσκυνήσωμεν τὸν λαμπρὸν
 Νάον τὸ Τῆς τὸν γλαυρὸν,
 Τὴν ἀγνὴν Παρθένον, τὸν καθάρων
 Τῆς Τεταδὸς οἶκον καὶ φοβερὸν.
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν τὸν φαιδρὸν
 Παλάτιον Θεὸν καὶ ὀχυρὸν,
 Τὴν τεκῆσαν Κόρην τῷ ἡμερῶν
 Ποιτηλῷ καὶ χρόνων, καὶ τῷ αἰῶν.
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν τὸν σερρὸν
 Τῶν ἀνθρώπων Πύργον καὶ φαεινόν,
 Τὸν Θεὸν τὸν Θρόνον τὸν νοερὸν,
 Τὸν κάλλιστον κάλλει, καὶ φλογερὸν.
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν τῷ θυρῶν
 Οὐρανῷ τὴν Θύραν, καὶ θυραῶν,
 Τῆς Θεῆς Σοφίας τὸν θισαυρὸν,
 Τῆς Θεῆς Προνοίας τὸν ἱερὸν.

Δεῦ-

Δεῦτε, προσκυλήσωμεν τὸν ἐχθρόν
 Αἰρετικῶν πάντων, καὶ πονηρῶν,
 Καὶ τῶ μὴ τιμώντων τὸν ζῶντα
 Τῷ Χριστῷ τὸν τίμιον τὸν Σταυρόν.
 Δεῦτε μεγαλυνώμεν τῶ χωρῶν
 Τὸ μόνον χεῖριον, ὅπερ ἐρῶν
 Θεὸς ἐμφάνη, δόξης πληρῶν,
 Καὶ πάντας ἐκέλευε φιλοδωρῶν.
 Δεῦτε μεγαλυνώμεν τὸ πτερόν
 Τῷ τοῦ τοῦ κέρον, καὶ ἐλαφρόν,
 Δί' ὃ ἐπέτασεν, κυκλοφορῶν
 Τὸ πᾶν, ὃ τὰ πάντα Θεὸς ὁρῶν.
 Δεῦτε μεγαλυνώμεν τὴν θηρῶν,
 Κτηνῶν, καὶ πτερυγίων περὶ τῶν,
 Ποιητὴν τεκέσαν ὑμῶν νεαρόν,
 Ὅς ἐστὶν ὁ πᾶσι Θεὸς παρὼν.
 Δεῦτε μεγαλυνώμεν σοβαρῶν
 Τὴν ὄφιν χαλῶσαν, καὶ δολιρῶν,
 Ἐξ ἧς ἐγενήθη ὁ συγχωρῶν,
 Καὶ πᾶς ἐν τῷ Ἀδμ. ἐλδοθερῶν.
 Δεῦτε μεγαλυνώμεν τῶ ὁρῶν
 Τὸ ὑψιστον ὄρος, καὶ χλοερὸν,
 Ἐν ᾧ περ ἐκ ἔστιν ἕδρα ξηρῶν,
 Ἐν ᾧ ἐχ ὁράται ἕδρα σκληρῶν.
 Δεῦτε αὐμνήσωμεν τῶ ἀβρῶν
 Πασῶν τὴν Κυρίαν, καὶ τῶν ἀβρῶν,
 Τῶν ἀβροδαίτων, καὶ πενιχρῶν
 Διὰ τῶν ῥημάτων τῶν λιγυρῶν.
 Δεῦτε αὐμνήσωμεν τὸ ἀδρόν
 Γυναικῶν τὸ καύχημα καὶ ἀδρῶν,
 Ἐν ᾧ χαίρει πᾶσις ὑμνηγορῶν,
 Καὶ σεμνολογεῖται σεσηφορῶν.
 Δεῦτε αὐμνήσωμεν αὐθιγόν
 Κηπόν, καὶ Παράδεισον μελιχρῶν,
 Ἐν ᾧ ἔσονται πᾶσις καρποφορῶν,
 Καὶ ὑμνεῖ καὶ κηπόν, καὶ κηπερόν.

Δεῦ-

Δεῦτε αὐμνήσωμεν τῶ μερῶν
 Πάντων τῆς γῆς πάσης τὴν θεωρῶν,
 Καὶ τῶ κατοικούντων ταύτῃ φερῶν,
 Σκέπτεται καὶ φύλακα αὐθιγόν.
 Δεῦτε αὐμνήσωμεν τὸν ἀγρόν
 Γεωργῶν τῶ Θεῷ τὸν λιπαρόν,
 Τὴν ἀναβοῶν τῶ ὁδωρῶν,
 Καὶ καταστροφῶν τῶ ἀνιάρων.
 Δεῦτε μακαρίσωμεν τὸν χορὸν
 Πασῶν τῶ χαρίτων καὶ τῶ χαρῶν,
 Τὴν παραμυθίαν τῶ συμφορῶν,
 Καὶ παρηγορίαν τῶν λυπηρῶν.
 Δεῦτε μακαρίσωμεν τὸν σωρόν
 Τῶν καλῶν ἀπάντων, καὶ τὸν καιρόν,
 Τὴν καλλιεργῶσαν τὸν ὀκνηρόν,
 Καὶ μεταποιεῖσαν τὸν φθοερόν.
 Δεῦτε μακαρίσωμεν τῶ γερῶν
 Τὸν δοτῆρα πάντων τὸν ἰαρόν,
 Τὴν ἀμειννίαν τῶν γενεῶν,
 Καὶ τὴν ἀναιρέτιν τῶ γοερῶν.
 Δεῦτε μακαρίσωμεν τῶν μωρῶν
 Τὸν σωτηριῶν καὶ μοχθηρῶν,
 Τὸ φῶς τῶν ἐν σκότει τὸ γλυκερόν,
 Ψυχῶν τὸν φωστῆρα τῶν ζοφερῶν.
 Δεῦτε μακαρίσωμεν τὸν κηρὸν
 Πυρὸς τῶ αὐλῆ τὸν σαθρόν,
 Τὸ φῶς φωταυγεῖται φιλαργυρῶν,
 Τὰ σκότος χρυμάτων τῶν τάλας φορῶν.
 Δεῦτε ἀφηνήσωμεν τὸ λεβρόν
 Τῶν ἀμπλακημάτων, καὶ βλαβερῶν,
 Τὴν πλῆσιν ἀπάντων τῶ μιαρῶν,
 Τὴν λύσιν καὶ ὅλων τῶν δυχερῶν.
 Δεῦτε ἀφηνήσωμεν τῶν χηρῶν,
 Πτωχῶν, ὀρφανῶν προσάτλιν σφοδρόν,
 Ὅς προσάτλις πάντοτε ἐρηγορῶν,
 Καὶ πάντας παντοίας ἐπικερῶν.

ΡΘ

Δεῦ-

Δεῦτε δὲ φημήσωμεν τῶν χειρῶν,
Κεφαλῆς, καὶ στήθεος, καὶ τῶν μηρῶν,
Γονάτων, ὀμμάτων, ποτὶ τοσερῶν,
Ταχυῶτε καὶ ἄμεινον ἰατρῶν.
Δεῦτε δὲ φημήσωμεν τῶν νεκρῶν
Τὴν ἐλπίδα πάντων, καὶ τῶν οὐκ ὄντων,
Τὸ θάρρος μεγάλωντε καὶ μικρῶν,
Δαιμόνων καὶ μόνων ἔαυμα πικρῶν.
Δεῦτε δὲ φημήσωμεν τὸ ψυχρὸν
Τῆ πυρὸς τῆ Αἵας, καὶ δροσερόν,
Εἴλεος, τὸ μόνον δαπανηρὸν
Τῶν ἐκεῖ βασάνων τῶν θλιβερῶν.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλλήλῃα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
Δόξα, καὶ νῦν.

Τ Μ Ν Ο Σ, ΝΖ.

Υμῶν τὴν δόξαν Μαθητῶν, Τὴν ἰδιόφθαλπον Προφητῶν,
Τὸ μελιχρὸν τῶν Ἀθλητῶν, Τὸ γαλλυδὸν τῶν Ἀσκητῶν.
Τὴν συμμαχίαν τῶν στρατῶν, Τὴν στρατηγίαν τῶν νικητῶν,
Τὴν χαρμονίαν τῶν οἰκετῶν, Τὴν ἰκετῶν τὸ ἰκετὸν,
Τῶν οἰκτιρμῶν τὸν ὀχετὸν, Τὸν γλυκασμὸν τῶν κοπετῶν.
Εἴη ἡ εὐδὸν ἐς μεμπτῶν, Εἴη ἡ εὐδὸν ἐς φειτῶν.
Σῶμα καὶ Πνεῦμα κινητῶν, Εἴη Θεῶν μόνων, καὶ κτητῶν.
Τῶν τὸ ἄκρον τῶν κτιστῶν, Τὸ μεῖζον πάντων γεννητῶν,
Τὴν ἐορτήν τῶν ἐορτῶν, Τὴν ἐφετῶν τὸ ἐφετὸν,
Τῶν ἐκλεκτῶν τὸ ἐκλεκτὸν, Τὸ λογισμῶς καὶ ἐφικτὸν,
Τὸ πῶς Δικαίως προσιτῶν, Τὸ πῶς ἀξίως θιατῶν,
Τὸ ἐν πῶς πᾶσι λαλητῶν, Τὸ καὶ πάντα ζητητῶν,
Τὸ ὅτι πάντ' ἀγαπητῶν, Τὸ ὑπὲρ πάντα ποθητῶν,
Τὸ παρὰ πάντα δωατῶν, Τὸ πανταχῶς προσκωμῶν.
Τῶν τὴν δέωσιν θινητῶν, Τὴν σκέπην πάντων ἑβροτῶν,
Πιστῶν τὸ ὕψος τὸ σεπτῶν, Ἀγγέλων βᾶσις τὸ κρυπτῶν,
Τῶ Θεῶ μόνῳ ὁρατῶν, Ὡς Θεὸς θρόνον, κειβαντῶν,
Τὸ τῷ Θεῷ μόνῳ γνωστῶν, Ὡς Θεὸς σφόδρα ἐραστῶν,
Θεῶν.

Θεῶ ἐκ βρέφους τὸ δοτῶν, Δῶρον Θεῷ σφόδρα δεκτῶν,
Γονεῦσιν ἐπιθυμητῶν, Πωτὶ τῷ Κόσμῳ ἱμερτῶν,
Εὐκτῶν ἀπάντων τὸ δέκτῶν, Τῷ Αἰῶνι μόνῳ μισητῶν,
Βαβαὶ Ἀγνὴ σῶν ἀρετῶν, Ἀρρήτων τε καὶ ἡδὴ ρητῶν.
Βαβαὶ δοχεῖον τὸ μεσὸν, Χαλῶν μὴ τὸν Χειρῶν.
Τῶν Χειρῶν γονυκλιτῶν, Γόνον Θεῷ Πατρὶς κλυτῶν.
Καὶ Πνεῦμα τὸ ἐκπορεύτῶν, Τῶν λαβδῶν τὸ λαβδῶν,
Τῶν αἰνετῶν τὸ αἰνετὸν, Τῶν ὑμνητῶν τὸ ὑμνητῶν,
Τῶν νοητῶν τὸ νοητὸν, Τὴν συνέσειν ἡδὴ σωετῶν.
Ὡς ἐς πάντων ὁ κρατῶν, Ὁ τὴν Θεότητα πλατῶν.
Ὀνομα πᾶσι τὸ φειτῶν, Καὶ ὁρεκτῶν τὸ ὁρεκτῶν,
Κοσμοχαρμόσωμον, Χρηστῶν, Σωτήρων καὶ τῶν ληστῶν.
Διὸ καὶ γὰρ χεῖρας κροτῶν, Καὶ ἀγαλλόμενος σκιρτῶν,
Ὁ κατ' ἐκαστῶν ἀμαρτῶν, Καὶ τὸ συμφέρον ἀθετῶν,
Δοξολογῶν δὲ χαλῶν, Οὕτως ὁφείλων χρεωστῶν.
Τῶν μολογῶν γονυπετῶν, Προσπίπτω ἔλεος αἰτῶν
Εἴη τῷ ὀνόματι αὐτῶν, Μητρὸς, Τῆς, δὲ λογητῶν,
Εἴη τῶν Ἀγίοις θαυμαστῶν, Εἴη τῶν ὑψίστοις σεβαστῶν,
Εἴη τῆς γῆς κυβερνητῶν, Καὶ ἐν τῷ Αἰῶνι λυβωτῶν,
Τῶν Βασιλέων τῶν κροτῶν, Τῶν Δεσποτῶν ἡδὴ δεσποτῶν,
Τῶν Δυναστῶν τῶν δυναστῶν, Τῶν ἀδικαστῶν Δικαστῶν,
Τῶν πάντων ἐξουσιαστῶν, Τῶν πάντων ὑπεραριστῶν,
Τῶν αἰεζῶν Ἀετῶν, Τῶν ζωηφόρων ἡδὴ φυτῶν,
Τῶν τῆς ἐλέως θελητῶν, Τῶν πῶς εἰρήνης βραβδῶν,
Τῶν τῶν ἀφρόνων παιδῶν, Τῶν τῶν σοφῶν διορθωτῶν,
Τῶν τῶν καλῶν τελειωτῶν, Τῶν τῶν κακῶν ὀλοθρευτῶν,
Τῆς ἀσεβείας διωκτῶν, Τῆς ἀσεβείας θηροκτῶν,
Τῶν ἡμερῶν τε καὶ νυκτῶν, Μιλῶν, ὠρῶν τε καὶ ἔπον,
Πτωχῶν, κτηνῶν, καὶ ἔρπετῶν, Πάντων ἀπλῶς διατητῶν,
Πάντων κτιστῶν διοικητῶν, Ψυχῶν τῶν ἐπιμελητῶν,
Σωτήρων, καὶ διεργετῶν, Κατ' ἐξοχίαν προνοητῶν,
Ἀλλ' ἐξαιρῶν τῶν πιστῶν, Καὶ μάλιστα τῶν ἀρεστῶν.

Τ Μ Ν Ο Σ, ΝΗ.

Δὲ οὕτως ὁ ἐν ὑψίστοις Θεὸς μόνος τῶν Θεῶν,
Δι' ἧς γέγονε τὰ πάντα, καὶ ὁ γέγων ὁ αἰών.
P 2

Δόξα σοι ὁ Πλάσεργός μου, ὁ πρὸ πῶν αἰώνων ὢν,
 Καὶ εἰς πάντας τὰς αἰώνας ἁρκῶν καὶ ἐλεῶν.
 Δόξα σοι ὁ Κύριός μου, ὁ ἅπασων Ἐκκλησιῶν,
 Καὶ πῶν αὐτῶν καὶ πῶν κατὰ Θεῶν Ἱεραρχιῶν,
 Ἀνυμνέμενος ἀπαύτως σὺ Πατὴρ, κατὰ χρεῶν,
 Καὶ τῆ Πνεύματι τῆ Θεῶν Θεῶν δι' ὑμνοῦν.
 Ὁ Θεὸς ὁ κτίζων Κόσμος, θέλων μόνον, καὶ τοῦτον,
 Ὁ δυνάμενος τὰ πάντα, ὁ τὸ μὴ ὄν ἐσιῶν.
 Ὁ Πατὴρ Πάντων πῶν φῶτων, καὶ τὸ φῶς πῶν καρδιῶν,
 Σὺ με φωτίζεις τὸ σκότος, τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ ὄν,
 Καὶ τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις καὶ τὸν φάλμοποιόν,
 Καὶ ἀναγγελεῖ τὸ εἶμα ἐν πῶν σῶν αὐτῶν,
 Αἰνεῖσιν τῆς Παναχαῖτε, καὶ πῶν σῶν ὑπερφῶν
 Μεγαλείων Θεῶν Λόγε, καὶ μεγαλοπρεπειῶν.
 Ἀλλὰ τίς λαλήσει Κόρη, τίς κτιστῶν πῶν ἐσιῶν,
 Τὰς αἰνέσεις ὑμῶν πάσας γενεαῖς ἐν γενεῶν;
 Κόρη μόνη ἡ τεκῆσα τὸν ὑπέρθιον Τίον,
 Τὸν Θεὸν καὶ σωτοῦντα Οὐρανῶν τε καὶ γαιῶν.
 Κόρη μόνη ἡ τεκῆσα τὸν Θεὸν τὸν κραταῖον,
 Πυριμόρφων τῆς Ἀγγέλων Βασιλέα ἀγλαόν.
 Τὸν ῥυσάμενον τὸν Κόσμον ἀπὸ τῆς ἀμαρτιῶν,
 Καὶ τῆς ἀπανθρωποποιῶν, καὶ ἀθέων θυσιῶν,
 Καὶ ἐκ πῶν δεσμῶν τῆς Ἀδὲς τῆς δεινῶν καὶ παλαιῶν.
 Ὡς αἰνέσεων ἀπείρων, ὡς ἀγαθοδωριῶν.
 Ὡς αἰνέσεων ἐνθέων, ὡς μεγαλοδωριῶν,
 Διὰ σὲ γεγεννημένων, ὡς τεκῆσα τὸν Θεόν.
 Τὸν Θεὸν τῆς ἐν ὑψίστοις θρόνων τῆς πανδκλειῶν,
 Σεραφίμ ἑξαπτερύγων, Χερουβίμ πῶν παμφαῶν,
 Τῶν σοφῶν Κυριοπῶν, τῆς φεικῶν Ἐξουσιῶν,
 Τῶν Δυναμέων τῆς Θεῶν, πῶν Ἀρχῶν τῆς δὲκλειῶν,
 Τῶν ἀχράτων Ἀρχαγγέλων τῆς παραδοξοποιῶν,
 Καὶ Ἀγγέλων πῶν ἀγίων, πῶν αὐτῶν στρατιῶν.
 Ὡς αἰνέσεων ἐνθέων, ὑψηλῶν θεωριῶν,
 Διὰ σὲ ἐπεγνωσμένων, ὡς τεκῆσα τὸν Θεόν.
 Τὸν Θεὸν τῆς Παραδείσεως φυτεργὸν καλλοποιόν,
 Τὸν Θεὸν πῶν Πρωτοπλάστων Πλάστῳ ἐσιοποιόν.
 Ἀβελ,

Ἀβελ, Σὴθ, πρῶτων δικαίων, ἀδελφῶν ὁμοκλειῶν,
 Καὶ Ἐνώχ τῆ μεταστάσεως πῶν τῆς γῆς ἀπειριῶν.
 Τῆς δὲσεβεσάτε Νῶε, ὅστις ἡνὶ ὁ σωτὴρ
 Τὸν Θεὸν εἰς ἐν τοῖς πᾶσι, καὶ χρηστότητα ποιῶν.
 Τὸν Θεὸν τὸν ἔχον πλῆθος πῶν τῆς γῆς ἀνομιῶν
 Κατακλύσαντα δικαίως τὴν γῆν πᾶσαν ὡς ὄν.
 Τὸν Θεὸν τὸν ἔχον μύσος πῶν ἀρσενοκοιτιῶν
 Βρέξαντα εἰς γῆν Σοδόμων πῦρ, καὶ θεῖον ὄλον.
 Τὸν Θεὸν τὸν τῆς Αἰγύπτου καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν λαόν
 Μασιοῦσαντα ἐδέκα εἰδεσι τιμωριῶν.
 Τὸν Θεὸν πῶν θαυμασιῶν, καὶ τὸν τερατοποιόν,
 ὅς τὴν θάλασσαν διέλκεν, ὁδὸν χέρσον ἐμποιῶν.
 Καὶ περάσας τῆς Εβραίας, ἐπὶ πέδον σιερὸν,
 Κατεπόντισεν ἐν τῇ πᾶσι πανσρατὶ τὸν Φαραῶν.
 Ὡς αἰνέσεων ἐνθέων, ὡς πῶν μεγαλεργιῶν
 Τῆς Τιῆς σου, καὶ σὲ Μητὴρ, ὡς τεκῆσα τὸν Θεόν.
 Τὸν Θεὸν τὸν ἐν καμίνῳ τὰς ἑῖς Παῖδας τῆς Σιῶν
 Σωτηρῆσαντα ἀφλέκτες, ὡφθι ἡ συγκρατιῶν,
 Τὰς Χαλδαίας καταφλέξας, Κόρυς ὡς δικαίων,
 Κεῖνων πᾶσαν γῆν δικαίως, καὶ τὸ πᾶν μετισταῖ.
 Τὸν Θεὸν τὸν ἐκ λεόντων φοβερῶν ἀνιελῶν
 Σεσωκότα τὸν Προφήτῳ τὸν πῶν ἐπιθυμιῶν.
 Τὰς δ' αἰτίαις παραδόντα μὴ πῶν συγγενειῶν
 Τ' π' αὐτῶν καταβρωθῆναι βραμὶ αὐτοχειρὶ θοόν.
 Τὸν Θεὸν τὸν ἐκ πῶν σπλάγχχνων κήτας πῶν φθοροποιῶν
 Σεσωκότα τὸν Προφήτῳ ἀδιάφθορον ζών.
 Τὸν Θεὸν τὸν διὰ σπλάγχχνα οἰκτιρμῶν κοσμοποιῶν
 Σώσαντα πῶς Νινυρίτας ἀπὸ πῶν πλημμελειῶν.
 Τὸν Θεὸν τὸν τομοδότῳ, ὡς πῶν Θεολογιῶν,
 Τὸν Θεὸν τὸν ζωοδότῳ, ὡς σιπῶν δόφνησι.
 Τὸν Θεὸν μέγας Παρθένε, ὡς ὁ πᾶντα πελειῶν;
 Τὸν Θεὸς, ὡς ὁ Τίος σου, πᾶντα ὁ καινοποιῶν;
 Οὐτός με Θεὸς Παρθένε, καὶ δοξάσω περὶ αὐτῶν,
 Καὶ δοξάσω, καὶ ὑψώσω αὐτὸν, πᾶντα ἐπιάν.
 Συμδοξαζομένης πάντως τῆς Μητρός, διεξιῶν
 Τὰ καὶ τὸν ὑψίστον σου τόπον καὶ ὑψοποιόν.
 Ὁς.

Οὐτός με Θεός Παρθένε, ὁ Θεὸς με οἰκειῶν
 Διὰ τῆ ἐνδίας πόσε τέπε, καὶ Θεοποιῶν.
 Ο' Θεός καὶ Κύριός με, ὁ τὴν γλῶττι Θεμελιῶν,
 Καὶ ἐν Οὐρανοῖς θωάζων τῷ Θεῷ ἐκ δεξιῶν.
 Ο' Θεός ὁ πάντα θείων, ὁ τῷ πάντων προνοῶν,
 Οφθαλμός ὁ παντεπόπτης καὶ αὐτῶν τῷ ἐννοῶν.
 Ο' Θεός ὁ ἐν γαστρί σου ἄσαρκος μὲν εἰσιῶν,
 Ἀκράτῃ σου μὲνέσης, σαρκοφόρος δ' ἐξιῶν.
 Καὶ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις, ἀνυμνεῖτο, ἐκβοῶν
 Ο' τῶν Ἀσωμάτων δῆμος, χαίρων, καὶ ἰλιγγιῶν.
 Καὶ χορὸς Ποιμένων βλέπει, ἐν σπηλαίῳ χειτνιαῶν,
 Καὶ οἱ Μάγοι προσκυνοῦσι μὴ δωροφοριῶν.
 Καὶ βαπτίζει Γεωάννης ὁ κλεινός ἐκ ἀγνῶν,
 Καὶ Πατὴρ Τιδὸν πισύται, καὶ τὸ Πνεῦμα κατιόν.
 Καὶ δεικνύει Ἀποστόλος πενήτων ἐξ οἰκιῶν,
 Καὶ τὴν Παλαιστίνην ὅλην πληροῖ θαυματουργιῶν.
 Καὶ προδίδεται, σαυρέται, θνήσκει, θάπτει ὁ ζῶν,
 Καὶ αἰσάται, ὡς οἶδε, πῶς νεκρὸς ζωοποιῶν.
 Καὶ ἐν δόξῃ ἀνελήφθη ἐκ τῆ ὄρας ἐλαιῶν,
 Καὶ ἀπέστειλε τὸ Θεῖον Πνεῦμα τὸ σοφοποιον.
 Καὶ ἐλθεῖν δὲ πάλιν μέλει, πάντα τελειοποιῶν,
 Καὶ κρινεῖ τὸν Κόσμον ὅλον, τιμωρῶν, καὶ ὀνομαζῶν.
 Τιμωρῶν μὲν τὰς ἀδίκας, περὶ τῶν ἀδικιῶν
 Εἰς τὰ πύργα τῶν Ἀδὲ, ὅπου ὁ ἀπατεῶν.
 Εὐποιῶν δὲ πῶς Δικαίης Θεοτοκε καὶ Θεῶν,
 Διὰ σὲ καὶ μετὰ πρεσβείας τῶν Ἀγίων Μαριῶν.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ Μ Ν Ο Σ, ΝΘ.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Παράγιον, τὸ Πνεῦμα τῶν Πνευμάτων,
 Τὸ ζωτικὸν τῶν ὁρατῶν, καὶ πάντων ἀόρατων.
 Τὸ Βασιλεῦον τῶν πάντων, τὸ ἐστὶν τὴν Κτίσιν,
 Τὸ σωτὴρ καὶ μὲν τὴν λογικὴν τὴν φύσιν.

Ο'

Ο' ἀκατάληπτος Θεός, ὁ ἔρας τῶν Ἀγίων,
 Δεσπότης ὁ Παράκλητος, τὸ Πρόβλημα τὸ Θεῖον.
 Ο' τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ ἀτμήτως αἰδίας,
 Σωτὴν, σωαριθμέμενος, καὶ σωτηροῦν θείως.
 Συμπροσκυνοῦμενος αἰεὶ ὑπὸ πάντων τῷ Κόσμῳ,
 Καὶ συνθεολογούμενος, Κύριε ὁ Θεός με.
 Ἐλέησον τὸν δαλόν σου, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν σου,
 Οἰκτείρησον τὸν λάβῃ σου δα' τῶν οἰκτιρμῶν σου.
 Εὐδόκησον καὶ ἐπ' ἐμοὶ Θεὲ καὶ φωτίζέ με,
 Τὸ θάλημά σου τῷ ποιῶν αἰεὶ, καὶ ρύθμιζέ με.
 Γενέσθω δὴ καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ χάρις σου ἡ Θεῖα,
 Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεῖν, καὶ σὲ ἡ Σωτὴρ.
 Ἐμὸν δὲ τὸ παρακαλεῖν, τὸ προσκυνοῦν, τὸ κλίνειν
 Γόνυ τῇ Βασιλείᾳ σου αἰεὶ καὶ μεγαλύνειν.
 Καὶ τὸν Πατέρα ἀνυμνεῖν, καὶ τὸν Τιδὸν δοξάζειν,
 Καὶ τῇ Παρθένῳ καὶ Μιτρὶ τὸ χαῖρε χαίρων κράζειν.
 Ἡνωμένως εἰς τὴν Παναγίαν, καὶ τὸν Χριστόν.

Χαίροις Μήτηρ τῆ Κυρίας, Δόξα σοι Θεῶν Τῶν.
 Χαίροις φῶς πάντων Ἀγίων, Δόξα σοι φωτοποιεῖ.
 Χαίροις τῷ παντὸς Κυρία, Δόξα σοι Παμβασίλει.
 Χαίροις Ἀγίων Ἀγία, Δόξα σοι Ἀρχιερεῦ.
 Χαίροις ἡ χαρὰ τῷ Κόσμῳ, Δόξα σοι Δημιουργέ.
 Χαίροις φῶς, καὶ ἐλεός με, Δόξα σοι ἀγαθουργέ.
 Χαίροις πάντων προσασία, Δόξα σοι πάντων Σωτήρ.
 Χαίροις πάμφωτε λυχνία, Δόξα σοι φάτων Πατήρ.
 Χαίροις Κεχαριτωμένη, Δόξα σοι ὁ Αἰνετός.
 Χαίροις ἡ Εὐλογημένη, Δόξα σοι ὁ λατρευτός.
 Χαίροις πάντων ἀνώτερα, Δόξα σοι πάντων, Θεός.
 Χαίροις Κόσμῳ πλατυτέρα, Δόξα σοι ὁ κραταύς.
 Χαίροις Κλέμαξ Οὐρανία, Δόξα σοι ὁ κατελθών.
 Χαίροις Κιβωτὲ Ἀγία, Δόξα σοι ὁ εἰσελθών.
 Χαίροις ἡ πῆς δόξης Πόλις, Δόξα σοι ὁ Βασιλεύς.
 Χαίροις δόξα πῆς γῆς ὅλης, Δόξα σοι ὁ σωωτής.
 Χαίροις Στάμνε μανναδίχε, Δόξα σοι μάννα ζωῆς.
 Χαίροις Πηγὴ ζωοδόχε, Δόξα σοι ζωὴ Θεοῖς.
 Χαίρει.

Δό.

Χαίροις Κῆπε ἀνθηφόρε, Δόξα σοι αἶθος χαρᾶς.
 Χαίροις Πόκε δροσοφόρε, Δόξα σοι λύσις φθορᾶς.
 Χαίροις κρῖνῃ χεισμάτων, Δόξα σοι ὁ πληρωτής.
 Χαίροις πέλαγος θαυμάτων, Δόξα σοι ὁ Ποιητής.
 Χαίροις ἄκρα εὐφροσύνῃ, Δόξα σοι ὁ χορηγός.
 Χαίροις ἄφρατος εὐρύνῃ, Δόξα σοι ὁ ἀρχηγός.
 Χαίροις ὕψος πολιτείας, Δόξα σοι ὁ φάβερός.
 Χαίροις βάθος τῆς ἀγνείας, Δόξα σοι ὁ καθαρός.
 Χαίροις Κόσμος δικοσμίας, Δόξα σοι ὁ κοσμηγός.
 Χαίροις Θεία Βασιλεία, Δόξα σοι ὁ θεουργός.
 Χαίροις Κόσμος οἰκονόμῃ, Δόξα σοι ὁ δίδοκων.
 Χαίροις Θεῶν κληρονομίῃ, Δόξα σοι πλήρης ἐκών.
 Χαίροις Προφητῶν τιμῃ, Δόξα σοι φῶς Προφητῶν.
 Χαίροις Μαθητῶν Ἀγία, Δόξα σοι εὖς Μαθητῶν.
 Χαίροις Κόρη σεβασμίας, Δόξα σοι σίβας ἡμῶν.
 Χαίροις δόξα Κυρία, Δόξα σοι ὁ ἡγεμῶν.
 Χαίροις Νύμφη Παρακλήτῃ, Δόξα σοι Λόγε Πατρός.
 Χαίροις νυμφῶν ἀπορήτῃ, Δόξα σοι τέκνον Μητρός.
 Χαίροις Μητὴρ τῶ Χεισῶν, Δόξα σοι Πάτερ Ἀδάμ.
 Χαίροις θρόνῳ τῶ Κεῖτῳ, Δόξα σοι Παῖς Μαριάμ.
 Χαίροις εὐδοξίᾳ Μαρία, Δόξα σοι ὁ Ἰησοῦς.
 Χαίροις πάγκρυσσε Κυρία, Δόξα σοι Ἀναξ χυσοῦς.
 Χαίροις ἰλασμός πταιόντων, Δόξα σοι ὁ ἐλεῶν.
 Χαίροις πρόνοια πιπτόντων, Δόξα σοι ὁ Προνοῶν.
 Χαίροις Κόρη Θεοτόκε, Δόξα σοι Θεὸς Πιστῶν.
 Χαίροις Μητὴρ νυμφοτόκε, Δόξα σοι Πάτερ χριστῶν.
 Χαίροις συλλαβὴ ἀπορίας, Δόξα σοι ὁ σαρκωθεὶς.
 Χαίροις ἡ τεκνὸς ἀφθόρας, Δόξα σοι ὁ γεννηθεὶς.
 Χαίροις Μητὴρ Σταυρωθέντος, Δόξα σοι ὁ Σταυρωθεὶς.
 Χαίροις Μητὴρ Εὐγερωθέντος, Δόξα σοι ὁ Εὐγερωθεὶς.
 Δόξα σοι Βασιλείᾳ μου, Δόξα σοι Παμβασιλεῦ,
 Δέσποινά μου, Δόξα σοι πάντων τὸ εὖ.

Τ Μ Ν Ο Σ, Ξ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός μου
 Τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μετὰ πάντος τῶ Κόσμου.
 Διὰ

Διὰ τῶ Λόγου βέβαια δίχως ἀντιλογίαν,
 Ὅπως ὁ Λόγος τῆ Τύχης δίχως ἀμφιβολίαν.
 Τῆτος ὁ Λόγος καὶ Τύχης, καὶ σὺς ἀναμφιβόλως,
 Οἱ Ἀγγελοὶ τὸ μαρτυρῶν, ὁ Κόσμος σχεδὸν ὅλος.
 Ἄρα καὶ γῆ καὶ οὐρανὸν διώσας νὰ ποιήσης
 Καὶ σὺ ἡ Μητὴρ τῶ Θεῷ, μόνον νὰ δίδουήσης.
 Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἰδοκίς, μὴν ὄντας εἰδοκίς
 Καὶ τῶ Θεῷ Πατρὸς αὐτῆς, διότι τίς ἡ χρεία;
 Εὐδόκησον λοιπὸν ἐγὼ, φθείρας τὸ κατ' εἰκόνα,
 Καὶ κατ' ὁμοίωσιν Θεῷ, κάλλη ἀνθρώπου μόνα.
 Νὰ γένω κατ' εἰκόνα σὴν, καὶ κατ' ὁμοίωσίν σου,
 Εἰς δόξαν τῶ Τίτῃ τῶ σὺ, καὶ δόξαν μνησκύ σου.
 Μητὴρ κοσμοσωτρίε, Τίτῃ ἡ Σωτρία,
 Παρθένε παντεξέσει, Λόγε ἡ ἔξοσις.
 Κόρη χειροπλήρωτε, Θεὲ πηγὴ χαρίτων,
 Ἀρρήτοτόκα Δέσποινά μου, Δέσποινά μου τῶ ἀρρήτων.
 Ἦνα σοὶ Μητὴρ τῶ Θεῷ χαρὰ τὸ Χαίρει κράζω,
 Ὅπως Τίτῃ Λόγε Θεῷ τὴν δόξαν σου δοξάζω.

Εἰς τὸν Χεισὸν, καὶ τὴν Παναγίαν.

Δ Οὔρα σοὶ Χεισὲ Θεέ μου, Χαίρει Μαριάμ Ἀγνή.
 Δόξα σοὶ Δημιουργέ μου, Χαίρει ἄχραντε Γυνή.
 Δόξα σοὶ ὁ Κύριός μου, Χαίρει ἡ ἐμὴ Κυρά.
 Δόξα σοὶ τὸ ἐλεός μου, Χαίρει ἡ ἐμὴ χαρά.
 Δόξα σοὶ ὁ Βασιλεύς μου, Χαίρει ἡ Παμβασιλὴς.
 Δόξα σοὶ ὁ Προμηθεύς μου, Χαίρει ἡ ἐν ὑψηλοῖς.
 Δόξα σοὶ τὸ βάπτισμά μου, Χαίρει ἡ προσκυνητή.
 Δόξα σοὶ τὸ κήρυγμά μου, Χαίρει ἡ προκηρυκτική.
 Δόξα σοὶ Μυστήριόν μου, Χαίρει σέβας μου καλόν.
 Δόξα σοὶ Σωτήριόν μου, Χαίρει δόγμα ὑψηλόν.
 Δόξα σοὶ λαμπρά μου Πίστις, Χαίρει βάσις τῶ Πιστῶν.
 Δόξα σοὶ ὁ ἐν ὑψίστοις, Χαίρει πρέσβυς πρὸς Χεισόν.
 Δόξα σοὶ πνοή, ζωή μου, Χαίρει προνοητική.
 Δόξα σοὶ τέλος, ἀρχή μου, Χαίρει σωτηρητική.
 Δόξα σοὶ Χεισὲ Σωτήρ μου, Χαίρει Κόρη σωτική.
 Δόξα σοὶ Θεὲ Πατήρ μου, Χαίρει σοργὴ μνησκύ.
 Δόξα σοὶ Θεὲ Πατήρ μου, Χαίρει

Δόξα σοι Χειρὲ ἐλπίς μου, Χαῖρε ἄγκυρα ἐμὴ.
 Δόξα σοι Χειρὲ ἰχύς μου, Χαῖρε προσάτης θερμῇ.
 Δόξα σοι ὁ φωτισμός μου, Χαῖρε ἡ καταφυγὴ.
 Δόξα σοι ὁ ὁδηγός μου, Χαῖρε ἡ Ἀγία γῆ.
 Δόξα σοι ἡ ὑμνησίς μου, Χαῖρε ἄσμα τὸ γλυκύ.
 Δόξα σοι ἡ ἀφesis μου, Χαῖρε συμπαθητική.
 Δόξα σοι δεδοξασμένε, Χαῖρε δόξα τῷ Πιστῶν.
 Δόξα σοι λελαμπρυσμένε, Χαῖρε φῶς μὲν Χειρὸν.
 Δόξα σοι ὁ Πανοικτίρμων, Χαῖρε ἡ δύσπλαγχνη.
 Δόξα σοι ὁ Εὐλήμων, Χαῖρε ἡ χαριστική.
 Δόξα σοι Θεὲ Πρόνοιας, Χαῖρε πάντων κηδεμών.
 Δόξα σοι Θεὲ σοφίας, Χαῖρε σωώσεις ἡμῶν.
 Δόξα σοι Θεὲ ἐλπίς, Χαῖρε Μήτηρ οἰκτιρμῶν.
 Δόξα σοι Θεὲ δικαίης, Χαῖρε χάριτος λειμών.
 Δόξα σοι Ἰσχυρὴ πεινῶντων, Χαῖρε Μήτηρ ὀρφανῶν.
 Δόξα σοι πηγὴ δειφάντων, Χαῖρε σκέπη τῷ θυμῶν.
 Δόξα σοι ὁ Νομοθέτης, Χαῖρε Κόρη πλουγής.
 Δόξα σοι ὁ Εὐεργέτης, Χαῖρε Μήτηρ φεραυγής.
 Δόξα σοι φῶς τῷ φασματῶν, Χαῖρε τῷ ψυχῶν φωστῆρ.
 Δόξα σοι λαμπρὸς Μαρτύρων, Χαῖρε πάσης γῆς λαμπτήρ.
 Δόξα σοι φῶς Ἀρχαγγέλων, Χαῖρε πέρις Χερσβίμ.
 Δόξα σοι φόβος Ἀγγέλων, Χαῖρε κάλλος Σεραφίμ.
 Δόξα σοι ὁ πρὸ αἰῶνων, Χαῖρε ἡ μὲν Θεόν.
 Δόξα σοι ὁ ἐπὶ θρόνων, Χαῖρε ἡ ἐκ δεξιῶν.
 Δόξα σοι αἰδιότης, Χαῖρε ἡ Θεοπρεπής.
 Δόξα σοι μακαριότης, Χαῖρε ἡ Θεοπερπής.
 Δόξα σοι ἐν Οὐρανίοις, Χαῖρε φῶς Ἐκκλησιῶν.
 Δόξα σοι ἐν ἐπιγείοις, Χαῖρε μυστικὴ Σιών.
 Δόξα σοι ἐν Βασιλεῦσι, Χαῖρε ἡ Δαβιτική.
 Δόξα σοι ἐν Ἱερεῦσι, Χαῖρε ἡ Λαβιτική.
 Δόξα σοι Χειρὲ ἐν πᾶσι, Δόξα σοι Μήτηρ Ἀγνή.
 Κράζω ἐν ἀγαλλιάσει, Καὶ ἀπαύσω τῇ φωνῇ.
 Δόξα σοι τῷ Ἀγγελῷ, Δόξα σοι τῷ Γεννητῷ.
 Δόξα σοι τῷ Παρακλήτῳ, Τῷ Θεῷ τῷ αἰνετῷ.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῦα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Λοιπὸν νὰ ἀμελήσω, Γιατί εἶχα μιλήσω;
 Λοιπὸν νὰ μὴ κινήσω, Πάλιν νὰ αὐμνήσω;
 Πλέον νὰ σιωπήσω; Τὸ ὑμνῶν σε ὄνομα;
 Εἰ γὰρ νὰ σὲ δοξάσω, Πλέον νὰ μὲν ἀρχίσω;
 Οἱμοὶ τῆς ἀφανίας, Νὰ σὲ ἐγκωμιάσω;
 Μὴ γνῶιτο ποτέ μου, Μαρίαν τὴν Κυρίαν μου;
 Βασίλισσα Μαρία, Οὐαὶ τῆς ἀμελείας;
 Τὴν ὅχρουν σὲ καὶ, Μὴ γνῶιτο Θεὲ μου;
 Πάντα νὰ σὲ δοξάζω, Κάλλιο βαβὸς καὶ ἄλλος.
 Στιγμὴ νὰ μὲν ἀφίνα, Παρθένε Παναγία;
 Μόνον νὰ μέλεισθης, Ἐως νὰ ἀποθάνω;
 Ὡς τῆς ἀπώλειας, Καὶ ὑπερ' ἀπὸν θάνατον;
 Μὰ σὺ εἶσαι αἰτία, Νὰ σὲ ἐγκωμιάζω;
 Ὁ Ἀδὴς νὰ ἀδείασθῃ, Νὰ μὴ σὲ μεγαλιώ;
 Εἰς τὰς αἰῶνας πάντοτε, Εἰς τὰς αἰῶνας πάντοτε.
 Μόνον νὰ μὴ μάρησθης, Διὰ τὰς ἀμαρτίας;
 Διὰ τὰς ἀμαρτίας, Καὶ πάγω εἰς τὴν κόλασιν.
 Πανάγαθε Μαρία, Πόσας ψυχὰς νὰ χάσῃ;
 Τόσας ψυχὰς νὰ χάσῃ, Καὶ Ἀδὴν συλλογίζομαι;
 Τὴν πόρνην τὴν Μαρίαν, Τὴν πόρνην τὴν Μαρίαν;
 Ὡς τόσο θαυμασίαν, Ὡς τόσο θαυμασίαν;
 Τὴν πολλὰς ὀφείας μας, Τὴν πολλὰς ὀφείας μας;
 Οἱ δὲ Τίοςσε πάλιν, Τὴν παλαιὰν, τὴν ἄλλαν;
 Καὶ αὐτὸν τὸν κρεμασμένον, Ληστὴν μαρτυρημένον;
 Εἰ βάλε τὸν Παράδεισον, Εἰ βάλε τὸν Παράδεισον;
 Δίωκονα νὰ μάρησθης, Δίωκονα νὰ μάρησθης;
 Νὰ κολαδῶ ἀθλίως, Νὰ κολαδῶ ἀθλίως;
 Δοῦν τὸ πιστὸν πάντοτε, Δοῦν τὸ πιστὸν πάντοτε;
 Χειρότερα, τὸ λέγω, Χειρότερα, τὸ λέγω;
 Καὶ ἄλλας κολασμένους, Καὶ ἄλλας κολασμένους;
 Σὺ δὲ μὲ σώσεις βέβαια, Σὺ δὲ μὲ σώσεις βέβαια.

Χαίροις λοιπόν Μαρία,
Χαρὰ τῷ Κόσμῳ ὅλῳ,

Δόξα τῷ σισωσμένῳ,
Κρίνωσι τῆς αἰῶνος,

Χαίροις τῷ Ἀποστόλῳ,
Χαίροις τῷ Βασιλεῖ,

Σπολὴ ἐπερανίων,
Φόβος καταχθονίων,

Χαίροις κοιμημένων,
Εὐλπίς, καὶ προσασία,

Εὐὸ χαίρεις Κυρία,
Καὶ χαίρεις, καὶ ὑμνεῖσαι,

Καὶ τὸν Θεὸν Πατέρα,
Καὶ θεωρεῖς, γνωρίζεις,

Κανὲς δὲ τὸν γνωρίζει,
Παρθένε ὁ Τίός σε,

Μὰ τῷ ἔχει χρέος,
Αὐτὸ γὰρ μὴ τὸ κρύψῃ,

Εἰ γὰρ ὅμως φοβέμαι,
Κάθε χαρὰν γέννῃ,

Ὅμως ἄς τῷ χαρῶσιν,
Οἱ ἄλλοι ἀδελφοί μου,

Διότι μὲ τυχαίνει,
Δι' ἄκραν ἀκрасίαν,

Πολ-

Ψυχῆς μου Σωτρία,
Ἐκ τῶς διαβολῆς,
Ὁ ἄσεβης δὲν χαίρεται.

Σωτὴρ ἀπηλπισμένων,
Πλήρωσις Παραδείσου,
Παράδεισε Οὐραίνε.

Καὶ τῷ Ἀγίῳ ὅλῳ,
Καὶ τῷ Ἀρχιερέῳ
Κράτος, τιμὴ, καὶ καύχημα.

Κόσμος τῷ ἐπιγείῳ,
Ἀγία τῷ Ἀγίῳ,
Ἀγιοτάτῃ Δεσποινῇ.

Ζώντων, καὶ ἐρχομένων
Στόμα, καὶ μεσιτεία
Ἐν ὧρα τῇ τῆς Κρίσεως.

Ὡς τῆς χαρᾶς αἰτία,
Καὶ ζῆς, καὶ πάντα εἶσαι
Μετὰ τῷ Παντοκράτορι.

Καθὼ Θεὸς Μητέρα,
Καὶ βλέπεις, ἀκούεις
Πρόσωπον, καὶ πρὸς πρόσωπον.

Εἰ γὰρ δὲ τὸν φωτίζει
Οἱ Ἰησοῦς Χριστὸς σε
Λέγει τὸ Εὐαγγέλιον.

Δὲν γίνεται ἄλλῃως,
Νὰ σὲ ταποκαλύψῃ,
Καθὼ Τίός παμφίλιτος.

Καθὼς τώρα στεῖλαι
Μὴ χάσω καὶ ἐκείνῳ,
Τῷ ἄλλῳ τῷ αἰώνιῳ.

Ἄς μὴ τῷ στερηθῶσιν
Καὶ φίλοι, καὶ ἐχθροί μου,
Κεῖ γὰρ ἄς βασανίζωμαι.

Εἰ γὰρ καὶ μὲ πικραίνει,
Δι' ἄμετρον κακίαν,
Διὰ τῷ ἀφροσύλῳ μου.

Μ:-

Πολλὴ χαρὰ μέδῃ,
Ἡ ταπεινὴ ψυχὴ μου

Ὅλα τὰ ἔχω χάσει,
Ἀνάξιος, ἀχρεῖος,

Ὅμως εὐχαριστῶ σε,
Καὶ πλάσιος, καὶ ἄρχων,

Τοῖς χήμασι πτωχόῳ,
Ὅμως πλεῖστον λογιάζω

Πᾶς τότε, πᾶς Κυρία
Πᾶς τότε Παναγία

Πᾶς τότε (ὦ μαρία)
Πᾶς τότε (ὦ κακία)

Τώρα εὐχαριστῶ σε,
Καὶ δυνάμιν μὲ δοῦναι,

Μεγάλαν ἡξιώθῃ
Ἐν ταύτῃ τῇ ζωῇ μου
Διὰ τῆς προσασίας σου.

Εὐαγγέλιον ἐν πᾶσι
Καὶ τώρα ζω' ἀθλίως,
Ἀξίως πλὴν ὧν ἐπραξα.

Ὅμως δοξολογῶ σε,
Καὶ ἐνδεὲς ὑπάρχων,
Εὐχαριστῶ σοὶ Δέσποινῃ.

Τῷ βίῳ πτωχόῳ,
Εἰς τὸ γὰρ σὲ δοξάζω,
Μαρία ὑπερδόξε.

Ὑμνος, δοξολογία;
Ἐνθύμησις καμμία
Θεὸς, καὶ Θεομήτορας;

Χριστὸς, καὶ Παναγία;
Ψυχὴ, καὶ Σωτρία;
Καὶ πᾶς κρίσις, καὶ θάνατος;

Πᾶς καὶ προσκυνῶ σε,
Καὶ τῷ ψυχῷ μου σῶσαι,
Νὰ σὲ ὑμνῶ ἀθάνατα.

Τ° Μ Ν Ο Σ Ξ Β'.

Μεγαλιῶν ἡ ψυχὴ μου τῷ Κυρίῳ μου αἰεὶ
Ναῦτε καὶ εἰς τὰς αἰῶνας ἐν τῇ ἀλλῇ τῇ ζωῇ.
Κηγάλλιασε τὸ Πνεῦμα, μὲ αὐξάνῃ ἡ τιμὴ,
Ἐπὶ σοὶ τῇ Θεοτόκῳ, Σωτρίᾳ τῇ ἐμῇ.

Ὁ Θεὸς ὅν ἐπιβλέψας εἰς τὴν ἀρετῇ τῷ σῶν,
Τῷ ὑπὲρ ἅπασαν ἄλλαν ἀσυγκρίτως περιστῶν.
Κλίνας Οὐρανὸς κατέβη εἰς τὴν μήτραν σου Ἀγνή,
Ὡς εἰς ἄλλον Οὐρανόν τε πλέον εὐδοξον Κεδνή.

Κέκτοτε σὲ μακαρίζον ἅπασαι αἱ γεναί,
Ἐπερανίε ὑφίστα Οὐρανέ τε καὶ Ναί.

Διότι ἐποίησέ σοι ὁ Θεός, ὡς δυνάτος,
Μεγαλεῖα ὑπὲρ πάντα μεγαλεῖα ποθητῶς.

Μεγαλῆτερα ἐκ πάντων τῶν μεγάλων Οὐρανῶν,
Ὡς χωρήσας αὐτὸν ὅλον, ἔργον ὄχι αὐτῶν.

Καὶ

Καὶ ἀπὸ τῆς Ἀγγέλων μεγαλήτερα πολλὰ,
 Ὡς τὸν Ποιητὴν τέκοντα τέκων μόνῃ καὶ καλῇ.
 Καὶ ἀπὸ τῆς Ἡλίας, ὡς γεννήσασα λαμπρῶς
 Τὸν Δημιουργὸν Ἡλίας, τὸ ἀπαύγασμα Πατρός.
 Καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ τῆς γῆς, τῆς δυὰς μαζί,
 Ὅτι τὸν Δεσπότην τέκων σὺ τὸν ἔδωκες βυζί.
 Καὶ ἀπὸ τῆς Δικαίων Προπατόρων Προφητῶν,
 Ὡς τὴν δέξαν ὑπερβᾶσα ἅπασαν πάντων αὐτῶν.
 Καὶ ἀπὸ τῆς ἐνδόξων Ἀποστόλων, καὶ λοιπῶν,
 Ὡς τὴν χάριν ὑπερβᾶσα καὶ αὐτῶν θεοπρεπῶν.
 Ἀλλὰ καὶ τῆς Βασιλείων, ὅτι ὁ Παμβασιλεύς
 Ἐξημέτισεν Τίός σε, ὁ καὶ πάντων σωχός.
 Μεγαλεῖα ὑπὲρ πάντα μεγαλεῖα θαυμαστῶς
 Σοὶ ἐποίησεν ὁ μόνος μέγας Κύριος Χεῖρός.
 Ἀπὸ χάριτος Οὐρανόν τε, ἀπὸ γλῶσσαν θρόνον Θεῶν,
 Ἀπὸ δόξης τε μητέρα μέκπληξιν παντός λαῶ.
 Σὺ ἐποίησες Παρθένε, κέκοιτά σου εἰς σὲ
 Ὅλος τῶ Θεῶ ὁ πλεῖστος, θησαυρὸς Θεῶν χρυσέ.
 Ἀπὸ κόρυς τε πηλὴν τε Ἀδάμ καὶ τῶ θνητῶ,
 Θυγατέρα τῆς αἰῶνος καὶ Ἀδάμ τῶ Ποιητῶ.
 Ἀπὸ γεννῆμα τῆς Ἀννης, καὶ Ἰωακείμ σπορά,
 Τῶ Τίῳ Θεῷ Μητέρα, καὶ χαλὴς ποσὶς φθορά.
 Καὶ αὐτὴς δὲ τῆς πατρίδος ταύτης σε τῆς κοσμητικῆς
 Σέδωκε τὸν Οὐρανόν τε ἐξ ἀρχῆς νὰ κατοικῆς.
 Ἀντὶς ἔχει ἔργασίαν, τὰ θαυμάσια Κεδνῇ,
 Τὰ σὰ δῶρα ὅπως δίδεις καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ.
 Ἀντὶς ἔχει ὀφημίαν, τὴν νᾶς σε τὴν πολλὰς,
 Τὰς εἰς πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ ὠραίους καὶ καλὰς.
 Ἀντὶς ἔχει Βασιλείαν τὴν ἐπίγειον μικρὰν
 Σέδωκε τὴν Οὐρανίαν τὴν μεγάλην καὶ λαμπράν.
 Ἀντὶς ἔχει θησαυρὸς σε ὀφθαλμὸς τε τὴν σιπῆς,
 Ἀντὶς ἔχει δορυφόρος τὴν Ἀγγέλους τε αὐτὰς.
 Ἀντὶς ἔχει ὑπὸ τὴν ἁγίους ἀπ' Ἀδάμ
 Πάντας ὅλους ἕως τέλους, Δέσποινά με Μαριάμ.
 Ἐξ ὧν εἶς καὶ ἐμὴν κάμε με παρακαλῶ,
 Ἰνα καὶ γὰρ μὲ πάντων τῶ Θεῶ καὶ σοὶ φαλῶ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ με τὴν Κυρίαν με αἰὶ,
 Νῦν τε καὶ εἰς τὴν αἰῶνας, ἐν ἐκείνῃ τῇ ζωῇ.

Πρόσεχε ὦ Οὐρανέ, καὶ σὺ γῆ νῦν, καὶ λαλήσω,
 Καὶ Θεόν, καὶ τῶ Θεῷ τὴν Μητέρα αὐτῶν ὑμνήσω.
 Ὅπως ὕμνοις τὴν ψυχὴν τῶν ἁγίων καθαρίσω,
 Καὶ ναὸν Θεῷ αὐτῶν ἴσως ἀποκαταστήσω.
 Καὶ πολλὰς τῶν ἀδελφῶν εἰς αὐτὸ παρακινήσω,
 Χαρμονίᾳ πνευματικῇ μετὰ τὴν νὰ τὴν προξενήσω.
 Ἄγε ὦ Οὐρανέ, καὶ ἡ γῆ σὺ ἐνωτίζε,
 Καὶ ἡ νέα τῶ πιστῶν Ἱερουσαλὴμ φωτίζε.
 Πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς δέξαδε τὰ ῥήματά με,
 Ἐνωτίσαδε αὐτὰ, ὡς Θεῷ, ὅχι δικὰ με.
 Ὁ Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς ἀνθρώπος σωτὴς ἐφάνη,
 Ὡς ἡμᾶς, ἔχει ἡμᾶς, ὁ Θεὸς σάρκα λαμβάνει.
 Ὁ Θεὸς ἐκ γυναικὸς ἐγεννήθη ἀνθρώπου,
 Καὶ ἡμῖν σωματικῶς τῶν ἀνθρώπων ἀντράφη.
 Τὸ μεγάλο καὶ πολὺ πρᾶγμα πάντων τῶν αἰώνων,
 Τὸ φρικτὸν τῶ Οὐρανῶ καὶ τῆς γῆς θαῦμα καὶ μόνον,
 Τῶν Ἀγγέλων ὑπὲρ νῦν, ὑπὲρ λόγον τῶν ἀνθρώπων,
 Προπατόρων Προφητῶν θάμβος φόβος πάντα τρόποι.
 Ὁ Θεὸς ἔλεγον πολλοὶ, τέκοντα καὶ ἐφοβήθη
 Μόνον ἐκ τῆς ἀκοῆς, Κύριε, καὶ ἐθαμβήθη.
 Δόξα σοὶ δὲ ὁ Θεός, δόξα σοὶ ὁ Κύριός με.
 Δόξα σοὶ Χεῖρ Σωτὴρ, ὁ ἀληθινὸς Θεός με.
 Εὐφραίνεθω πᾶσα γῆ, Οὐρανοὶ ἀγαλλιάδε,
 Ὁ Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς, σύμπας Κόσμος νῦν καυχᾶδε.
 Ἄγγελοι ἐν Οὐρανοῖς συγχορεύσατε αἰνεῖτε,
 Ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς νῦν σκιρτήσατε ὀδυρεῖτε.
 Ὁ Θεὸς ἐκ γυναικὸς ἐγεννήθη ἀνθρώπου,
 Καὶ ἡμῖν σωματικῶς τῶν βροτῶν σωματράφη.
 Μέγα θαῦμα καὶ πολὺ, καὶ φρικτὸν τῶτο, καὶ πρῶτον,
 Ὅπως ἔδωκε παντὶ, καὶ εἰς πάντας πολλὴν κρότον.
 Δύπερον δὲ καὶ πολὺ καὶ αὐτὸ, καὶ δοξασιμὸν
 Τὸ πάντων, καὶ παντὶ, καὶ ἔχει βροτῶν.

Μαριάμ ἐν Οὐρανοῖς, ἡ Μαρία ἐν ὑψίστοις,
 Ἡ γυνὴ σου τῷ Θεῷ, ἀφ' οὗδ' ἑὸς λόγος, καὶ πίσις.
 Μαριάμ ἐν Οὐρανοῖς, μία Κόρη μετ' Ἀγγέλων,
 Τ' περὶ αὐτὴν μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν τῶν Ἀρχαγγέλων.
 Τῶν Ἀγγέλων ὑπὲρ ἑῶν, ὑπὲρ φύσιν τῶν ἀνθρώπων,
 Ἀποστόλων Προφητῶν ὑπὲρ λόγον τε καὶ ἔκγονον.
 Ὅθεν ἔλεγον πολλοὶ, Τίς ἐστὶν αὕτη ἡ ὄντως
 Πλησιέσταται Θεῷ τῷ ὑψίστῳ καὶ ζῶντος.
 Τ' περὶ βᾶσα δ' ἑκείνῃ πάσας τὰς ταξιαρχίας
 Τῶν Ἀγγέλων τῷ Θεῷ τὰς αὐλὰς καὶ Ἀγίας;
 Τίς ἡ πόσον ὑψυλὴ; Ποία αὕτη ἡ πλησίον
 Παρεῶσα τῷ Θεῷ, τῷ Ἀγίῳ τῶν Ἀγίων;
 Τίς ἡ πόσον ἐκλεκτὴ, κάλλει τῷ τῆς παρθενίας
 Ὡς θυγάτηρ τῷ Θεῷ λάμπουσα μετ' ἀφθαρσίας;
 Τίς ἡ πόσον ποθητὴ, δόξῃ τῆς τεκνογονίας
 Οἷα μήτηρ τῷ Θεῷ λάμπουσα μετ' ἀλογίας;
 Τίς ἡ πόσον αἰνετὴ, κράτει τῷ τῆς Βασιλείας
 Ὡς Βασίλισσα παντὸς λάμπουσα μετ' ἐξουσίας;
 Τίς ἡ πόσον θαυμαστὴ, θαυμαστῶς πεποιτικημένη,
 Καὶ χυτὸν ἱματισμὸν θείως περιβεβλημένη;
 Τίς ἡ πόσον φωτεινὴ, ἡ τὸ φῶς ἐνδομομένη,
 Ἡ τὸν Ἡλιον αὐτὸν ὅλον ἀναβαλλομένη.
 Ἡ σελιῶν δὲ αὕτη ὑπὸ κάτω τῶν ποδῶν τῆς,
 Καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς διάδημα χυτὸν τῆς.
 Στέφανος σφόδρα λαμπρὸς ἐκ λαμπρῶν δώδεκ' Ἀστέρων,
 Λαμπροτέρων δυνάτῃ ἀπ' αὐτῶν τῶν ἡμετέρων;
 Δόξα σοι ὦ Θεός, δόξα σοι ὁ Κύριός μου,
 Δόξα σοι ἡ Μαριάμ, ὕμνος ὁ ἀσίγητός μου.
 Εὐφραίνεσθαι πάντα γῆ, Οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθαι,
 Μαριάμ ἐν Οὐρανῷ, σύμπας Κόσμος νῦν καυχᾶσθαι.
 Ἀγγελοὶ ἐν Οὐρανῷ νῦν χορεύσατε ἐν Κυρίῳ,
 Ἀνθρώποι ἐπὶ τῆς γῆς νῦν σκιρτήσατε ἐν τῷ βίῳ.
 Μαριάμ ἐν Οὐρανοῖς, ἡ Μαρία ἐν ὑψίστοις,
 Τῶν ἐν γῇ, καὶ Οὐρανῷ Βασιλὶς πάντων καὶ πίσις.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῦια, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ Μ

Τ Μ Ν Ο Σ, ΖΔ.

Εἰς τὴν Παρθένον θαυμάζομαι μεγάλας
 Τίς γὰρ σὺ γὰρ, γὰρ μὴ τὸ γὰρ ἄλλος;
 Τίς ἐγκάμια γὰρ σὺ εἰπὼ Κυρία,
 Νὰ μὴ τὰ εἶπε ποτὲ γλῶσσα καμμία;
 Νὰ πῶ τὰ αὐτά; καὶ μὲ αὐτὸ τί καὶ;
 Ἄλλα γὰρ εἰπῶ, καὶ δεῖ σοῦ, δεῖ φθάνω.
 Νὰ σιωπήσω; καὶ τὸ δεῖ τὸ θέλω,
 Λοιπὸν ἀπορῶ, καὶ τὴν χεῖρα συστήλω.
 Ἀλλ' ὦ Ἰησοῦ, Λόγε Θεῷ, Σοφία,
 Σὺ δίδες λόγον, γυνὴ διδασκαλία.
 Ὅς ἐκ μὴ ὄντων τὰ σύμπαντα ποιήσας,
 Ὅς ἐξ ἀπόρων πέρας ἐπινόησας.
 Ὅς ἀπὸ πετρῶν πηγὰς ὕδατων βλύσας,
 Καὶ ἐκ νηπίων τὸν αἶνον καταρτίσας.
 Τὸν ὕμνον τῶν ἁγίων γὰρ ἡμπορίσω
 Τῆς Πανυμνήτης Μητρὸς σου γὰρ σιωδήσω.
 Μητρὸς τῆς ἀγνῆς, καὶ τῆς θεοτιμῆτης,
 Μητρὸς τῆς σεπτῆς, καὶ τῆς θεομιμῆτης.
 Αὐτῆς τῆς Μητρὸς ὅπου κατηξιώθη,
 Καὶ σοὶ τῷ Τίῳ καὶ Θεῷ ὁμοιωθῇ.
 Τ' περὶ τὰς βροτῆς, ὑπὲρ πάντας Ἀγγέλους
 Ἀπ' αὐτῆς ἀρχῆς μέλεις αὐτῇ τὰ τέλεις.
 Γεννᾷ ὁ Θεὸς Τίον δίχως Μητέρα,
 Γεννᾷ τὸν αὐτὸν αὐτῇ δίχως Πατέρα.
 Ὅς Τίος αὐτὸς χωρὶς τῆς ἀμαρτίας,
 Ἡ μήτηρ αὐτῇ χωρὶς τινος κακίας.
 Ἐφείξε τὸ πᾶν Τίῳ δικαιοσύνην,
 Ἐφείξε Μητρὸς καὶ τὴν ἀγιωσύνην.
 Ὅς Τίος αὐτὸς ἐν τῷ Ἀδμ κατῆλθε,
 Καὶ ἡ μήτηρ δὲ ξενοντρεπῶς διήλθε.
 Θανὼν ἀνέστη ὁ Τίος ζωοφόρος,
 Καὶ ἡ μήτηρ δὲ ἀνέστη φωτοφόρος.

R

O

Ο' Τίος αὐτὸς ἐνδόξως ἀνελήφθη,
 Καὶ ἡ Μήτηρ δὲ ὁμοίως προσελήφθη.
 Δεξιᾷ Θεῷ ὁ Τίος καθιδρύθη,
 Δεξιᾷ Τίῃ ἡ Μήτηρ ἐτιμήθη.
 Ο' Τίος Θεὸς λαβδύεται ὑμνεῖται,
 Ἡ Μήτηρ Θεῷ σέβεται προσκυνεῖται.
 Σώζει ὁ Τίος τὸ γένος τῶν Ἀνθρώπων,
 Σωπεργεῖ αὐτὴ μὲν καθελογίης ἔσπον.
 Τίος τῷ Θεῷ ὁ Τίος τῆς γνησίως,
 Ουγάτρ Θεῷ καὶ ἡ Μήτηρ ἀξίως.
 Εἰκὼν τῷ Πατρὶ ὁ Τίος τῆς κυρείως,
 Εἰκὼν τῷ Τίῳ καὶ ἡ Μήτηρ τελείως.
 Διπλῆς ὁ Τίος αὐτῆς βεβαιωμένως,
 Διπλῇ καὶ αὐτῇ, καὶ Μήτηρ, καὶ Παρθένως.
 Ω' πόσον λοιπὸν ὑπερυψοῖ δόξᾳζει
 Τῷ Μητέρα τῷ Χειρὸς καὶ ἀγιάζει.
 Καθὼς ὁ Πατὴρ τὸν Τίον ἀσυγκρίτως
 Τ' ἐρυψάσεν, ἐδόξασεν ἀρρήτως.
 Ω' τῷ θαύματος, ὦ τιμῆς, καὶ ἀξίας
 Τῆς Μητρός αὐτῆς τῆς Παρθένου Μαρίας.
 Ἀγάπη Θεῷ πρὸς Μητέρα τελεία,
 Καὶ χάρις Μητρός Θεῷ χεδὸν ὁμοία.
 Καὶ πῶς τὸ λοιπὸν γὰρ μὴ σὲ αὐμνήσω;
 Πῶς τῷ σιωπῶν Ἀγνὴν εὐπροτιμήσω;
 Ἡ δόξα ὁ ὕμνος σε, πρὸς ζωὴν μου,
 Ο' ἵπαινός σε εἶναι χαρὰ τιμὴν μου.
 Τ' ἐρυμνήτε Παρθένε Παναγία,
 Τῶν σὼν ὕμνων δόξα καὶ δόλογία.
 Λογικὴ Παράδεισε Θεῷ Κυρίῳ,
 Κλέος καύχημα τῷ Πατρὶ τῷ Ἀγίῳ.
 Εἰδὲμ νοστή, Οὐρανίος, Ἀγία,
 Ἀδὰμ χοῖκῃ λύτρωσις Σωτρία.
 Εὐφυχε κῆπε θεοπεφυτμένε,
 Τ' πὸ Ἀγίων ψυχῶν πεποθιμένε.
 Βρύσις ἐλέως, πηγὴ τῶν χαρισμάτων,
 Καθαριστὴς λευτὴρ ψυχικῶν μολυσμάτων.

Πύλη ἀδιόδουτε, καὶ κεκλεισμένη,
 Τῶν ἀμαρτωλῶν θύρα ἀνεωγμένη.
 Τόμος, βιβλίον καλῶς ἐσφραγισμένον,
 Μόνον, καὶ μόνῳ τῷ Θεῷ ἐγνωσμένον.
 Τῶν ἀθεάτων θεωριῶν τὸ ὄμμα,
 Τῶν ἀνεκφράστων ὑμνηδίων τὸ σόμα.
 Τῶν ἐν Οὐρανοῖς μουσικῶν ὁ μῦσος,
 Τῶν ἐπὶ τῆς γῆς μῦθ' Θεὸν ὁ ρύσις.
 Τῶν Χριστιανῶν μῦθ' Χριστὸν ἡ Πίστις,
 Τὸ κτίσμα, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Κτίστης.
 Τὸ πλάσμα, ὅπερ ἐδόξασε τῷ Κτίσιν,
 Ἡ Κόρη, ἥτις ἐδέξατο τῷ φῶσιν.
 Ἡ Κόρη ἡ ἄμωμος, ἡ σεβασμία.
 Ἡ Μήτηρ ἡ ἀφθορος, ἡ Παναγία.
 Ἐξ ἧς ὁ Χειρὸς ἐφάνη ἐγεννήθη,
 Δι' ἧς ἡ Τελεὶς ἐγνώθη, ἐμνήθη.
 Καὶ προσκυνεῖται ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις,
 Καὶ δοξάζεται ἐν τριῶν τῶν προσώποις.
 Πατὴρ, ὁ Τίος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Θεῖον,
 Τὸ πάππον Μυστήριον τῶν Μυστηρίων.
 Ἐν ᾧ ἡ ἐλπίς πᾶσα τῆς Σωτηρίας,
 Ἐξ ἧς ἡ δόξα σε τῆς Μητρός Μαρίας.

Τ Μ Ν Ο Σ, ΞΕ.

Παντοκράτωρ Θεῖ, παντογέ, πάντων αἵτις,
 Τ' ἐπεράρχεις Πάτερ, καὶ μόνε ἀνάτις,
 Διὰ τῆς Θεοτόκου ἡμᾶς πάντας φώτισον,
 Καὶ βοᾷν σοι ἀξίως τὸν ὕμνον δόδοκῃσον,
 Τῷ Πατρὶ καὶ Θεῷ, Ἀλληλούϊα.
 Τὸν Πατέρα Τίῳ καὶ Θεῷ προσκυνῶμεν σε,
 Τῷ τῷ Θεῷ Πνεύματος αἰτίαν αἰνῶμεν σε.
 Διὰ τῆς Θεοτόκου ἡμᾶς πάντας φώτισον,
 Καὶ βοᾷν σοι ἀξίως τὸν ὕμνον δόδοκῃσον,
 Τῷ Πατρὶ καὶ Θεῷ, Ἀλληλούϊα.
 Τὸν τῆς Κτίσεως πάσης Ποιητὴν δόλογμένον σε,
 Οἱ σοὶ δῶλοι ἐν φόβῳ αἰεὶ καὶ ὑμνῶμεν σε.

Διὰ πῶς Θεοτόκε ἡμᾶς πάντας φώτισον,
 Καὶ βοᾶν σοι ἀξίως τὸν ὕμνον δίδόκησον,
 Τῷ Πατρὶ καὶ Θεῷ, Ἀλληλεῖα.
 Παντοκράτωρ Θεέ, Βασιλεῦ πάντων Ἀναρχε,
 Τίε μονογενές, Θεῷ Λόγε συναναρχε.
 Διὰ τῆς Θεοτόκε ἡμᾶς πάντας φώτισον,
 Καὶ βοᾶν σοι ἀξίως τὸν ὕμνον δίδόκησον,
 Τῷ Τίῳ καὶ Θεῷ, Ἀλληλεῖα.
 Σὲ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σαρκωθόντα δοξάζομεν,
 Καὶ πῶς πᾶσι τῷ χάριν αὐτῷ ἐκθειάζομεν.
 Διὰ τῆς Θεοτόκε ἡμᾶς πάντας φώτισον,
 Καὶ βοᾶν σοι ἀξίως τὸν ὕμνον δίδόκησον,
 Τῷ Τίῳ καὶ Θεῷ, Ἀλληλεῖα.
 Σὺ εἶ ὁ πάντοτε παρ' ἡμῶν νυνὶ θυόμενος,
 Ἐδιδόμενος, καὶ μήποτε σαπανώμενος.
 Διὰ τῆς Θεοτόκε ἡμᾶς πάντας φώτισον,
 Καὶ βοᾶν σοι ἀξίως τὸν ὕμνον δίδόκησον,
 Τῷ Τίῳ καὶ Θεῷ, Ἀλληλεῖα.
 Παντοκράτωρ Θεέ, Βασιλεῦ παντεξέσις,
 Πνεῦμα Θεῶν, ἀδίδης, ἀγαθόν, ὑπερέσις,
 Διὰ τῆς Θεοτόκε ἡμᾶς πάντας φώτισον,
 Καὶ βοᾶν σοι ἀξίως τὸν ὕμνον δίδόκησον,
 Παρακλήτω Θεῷ. Ἀλληλεῖα.
 Τῷ Πατρὶ καὶ Τίῳ ἀληθῶς συνθέμενος,
 Συνοπάρχων αἰ, ὡς Θεός, καὶ ὑμνέμενος.
 Διὰ τῆς Θεοτόκε ἡμᾶς πάντας φώτισον,
 Καὶ βοᾶν σοι ἀξίως τὸν ὕμνον δίδόκησον,
 Παρακλήτω Θεῷ. Ἀλληλεῖα.
 Ἐν Προφήταις λαλήσαν ἀμίσως, ὡς Κύριον,
 Ἀποστόλοις ἐλθόν θεϊκῶς, ὡς Σωτήριον.
 Διὰ τῆς Θεοτόκε ἡμᾶς πάντας φώτισον,
 Καὶ βοᾶν σοι ἀξίως τὸν ὕμνον δίδόκησον,
 Παρακλήτω Θεῷ, Ἀλληλεῖα.
 Πάτερ, Λόγε, καὶ Πνεῦμα Θεῖ ἱσοπόσατε,
 Παναγία Τριάς, καὶ Μονὰς ἐνυπόσατε.
 Διὰ τῆς Θεοτόκε ἡμᾶς πάντας φώτισον,

Καὶ

Καὶ βοᾶν σοι ἀξίως τὸν ὕμνον δίδόκησον,
 Τρισαγίῳ Θεῷ, Ἀλληλεῖα.
 Δόξα, καὶ νυνὶ. Ἀλληλ. γ'. Κύε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νυνὶ.

Τ Μ Ν Ο Σ, Ξς.

Ντῷ ὁ χειμάρρως τῆς ἑυφῆς, Χεῖρός, σὺ ὁ προχέων
 Τὸ ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, τὸ ζῶν αἶμα, καὶ ρέον,
 Πότισον ξηρανθέντα με τὸν νῦν, ὅπως βλαστήσῃ
 Τῶν ὕμνων αὐτῷ ἡδύποια, δίχως πολὺ νάργησι.
 Ἀσματα καταθύμια Μιτῇ τῇ βλαστησάσῃ
 Τὸν ζωφόρον σε καρπὸν τῇ Οἰκουμενῇ πάσῃ.
 Δίῃ ποῖός εἰμαι ἐγώ, ὥς νάποτολμήσω
 Ἀπ' ἐμαυτῆ σὲ τὸν Θεόν, καὶ ταύτῃ νά ὑμνήσω,
 Στάχτι καὶ χάμα εἰμ' ἐγώ, καὶ κύων ἐρρίμμετός,
 Καὶ βρωμερός εἰμαι ἐγώ, καὶ σκώληξ συχαμένος.
 Τίς Κύε εἰμ' ἐγώ, ὥς νάποτολμήσω
 Σὲ ἰχυρέ, καὶ φοβερὸ Θεέ νά αὐμνήσω;
 Σὲ τῷ Προδμάτων τὸν Θεόν τῷ ἀπὸ τῶ αἰῶνος,
 Καὶ σαρκός πάσης καὶ πνοῆς; Σὺ γὰρ Θεός, καὶ μόνος.
 Ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ἔχων ἀθανάσιαν,
 Ὁ καὶ θανάτου καὶ ζωῆς ἔχων τῷ ἐξουσίαν.
 Μήπως τὸ σκότος, καὶ ἡ νύξ, τὸ φῶς ποτὲ ὑμνήσῃ;
 Ἡ τῷ ζῶντι ὁ θάνατος ὑμνήσῃ ἐξιχύσει;
 Μὴ τῷ ἀλήθειαν ὑμνεῖ ψεύδος καὶ ματαιότης;
 Ἡ τῷ ἀθανάσιον δοξάσει ἡ θνητότης;
 Μὴ ἀνθρώπος ὁ γυνήδεις ἐν ἀμαρτίαις μόνον
 ὕμνήσῃ τὸν Πανάχατον σὲ τὸ Θεῷ τὸν Γόνον;
 Ἐν σώματι ἀμαρτωλῆ ὁ αἶνος ἔχ' ἀραίος.
 Τὰ ἱερά ποῖς ἱεροῖς δέδοται καὶ δικαίως.
 Σὲ αἰνισάτωσαν αἰεὶ Θεοὶ οἱ Ἀγγελοὶ σε,
 Τὰ Χερσβίμ, τὰ Σεραφίμ, δόλοι οἱ πύργοί σε.
 Σὲ Παντοκράτωρ Κύε πα ἔργα σε ὑμνήσι,
 Ὁ Οὐρανός τε καὶ ἡ γῆ, καὶ σωδοξολογέσι.
 Σὲ ὑπερύμνητε ἡ σὴ ὑμνολογεῖ Θεότης,
 Ἡ πάντων ὑπερέχουσα θεία σε ἀγαθότης,

H

Η' ἄρρητός σε Δαύαμις, ἡ ἄπειρος Σοφία,
 Καὶ ἡ αἰδιότης σε, καὶ ἡ φιλανθρωπία.
 Δι' αὐτὴν ἐδημιούργησας τὸ παῦ Δημιουργέ μου,
 Δι' αὐτὴν καὶ ἐνλωθράπησας Κύριε καὶ Θεέ μου.
 Τίς ποίγαρ' ἐν αἰνέσει σε; ποῖος τὴν αἰνεσίαν σε,
 Καὶ τὴν πολλὴν ἀναγγελεῖ δόξαν καὶ ἀρετὴν σε;
 Ὁ αἶνος ἀπερίληπτος ὁ σὸς τῇ ἀληθείᾳ,
 Καὶ ὁ περιλαμβανέται ἐν ὁμίᾳ καρδία,
 Οὐτε μετρίται σόματι, καὶ γλώσῃ ἀνθρωπίνῃ,
 Οὐτε καταλαμβανέται ἐν ἀκοῇ σαρκίνῃ.
 Ταῦτα μὲν ὅν παρέρχονται, ὁ δὲ σὸς αἶνος μένει
 Εἰς τὸν αἰῶνα πάντοτε, ποτὲ δὲν μεταβαίνει.
 Ἐν σοὶ ἡ ὕμνησις ἡμῶν, ἐν σοὶ ἡ ἰδική μας
 Ψυχὴ ἐπαινεθήσεται. Ἐν σοὶ, τῷ Ποιητῇ μας.
 Σὺ αἰωνία αἰνεσις, ἔχ ἡμεῖς σὲ αἰνέμεν,
 Σὺ δὲ σαυτὸν ἔχ' ὡς πάντες, ἡμεῖς δὲ προσκυνέμεν.
 Σὺ καὶ τῆς Πανυμνήσεως Μητὸς εἶσαι ὁ αἶνος.
 Ὁ ἀληθὴς, καὶ τέλειος, καὶ ὁ δεδοξασμένος.
 Η' δόξα τῆς, ὁ ὕμνος τῆς, καὶ τὸ ἐγκώμιόν τῆς,
 Τίσις τῆς ὁ μονογενὴς, τέκνον τὸ θεϊκόν τῆς.
 Σὺ ὕμνολόγος πάνσοφος αὐτῆς καὶ ποθητός τῆς,
 Ὁ τῷ Θεῷ ἀγαπητός Τίσις τε καὶ Τίσις τῆς.
 Καὶ εἴτις ταῦτά τε ἐπαινῇ, ἐκ σε λαμβανέει πάλιν
 Τὴν χάριν, ὡς ἀπὸ χυσίου ποτὸν πλήρη φιάλῃ.
 Ἡμεῖς μόνον μακάριοι ἔχ' τὴν μακαρίαν
 Συγγένειαν τὴν μετ' ἡμῶν αὐτῆς καὶ προσάσιαν.
 Ἡμέρας τε ὅν καὶ νυκτὸς σοὶ τῷ Θεῷ πρεσβύει
 Ὡς συγγενὴς ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἔλεος γυροῖται.
 Καὶ δι' αὐτῆς κραταύσσονται τὰ σκῆπτρα Βασιλείας,
 Καὶ δι' αὐτῆς πλατυύνται τὰ τεῖχη Ἐκκλησίας.
 Καὶ δι' αὐτῆς ἰδμεῖται ἡ ναὺς τῆς πολιτείας,
 Ἐξ αὐτῆς δὲ καὶ ἡ ἐμὴ Ἀγύρα σωτηρίας.
 Μακάριοι λοιπὸν ἡμεῖς ἔχ' τὴν Παναγίαν
 Ταύτῃ Βασιλεύσαν ἡμῶν, καὶ τὴν ἑισμακαρίαν.
 Διότι αὐτὴ ὁ ἄνθρωπος, ὃς εὗρηκε Σοφίαν,
 Καὶ φρόνησιν, μακάριος, Γραφῇ κατὰ τὴν Θεῖαν.

Αὐτῇ τὴν ἐνυπόστατον γεννήσαντα Σοφίαν,
 Πῶς νὰ τὴν ὀνομάσωμεν; εἰμὴ ἑισμακαρίαν.
 Μακάριοι ἀκούοντες τὸν λόγον τῆς Κυρίας,
 Καὶ οἱ φυλάσσοντες αὐτὴν ἔχ' παντός τῆς βίης.
 Αὐτὴ τὸν ἐνυπόστατον Λόγον ἡ πεποιτῆ,
 Καὶ μυριάκις βέβαια λέγεται μακαρία.
 Μακάριοι οἱ ἄνθρωποι οἱ θεοφωτισμένοι,
 Η' δὲ τεκῶσ' αὐτὸ τὸ φῶς, πόσον μακαρισμοῦ.
 Μακάριοι οἱ ἄγιοι πάντες οἱ θεοφόροι,
 Ὡς πόσο δὲ μακαριστὴ ἡ Θεοτόκος Κόρη.
 Μακάριοι λοιπὸν ἡμεῖς ἔχ' τὴν Παναγίαν
 Ταύτῃ Βασιλεύσαν ἡμῶν καὶ τὴν τεισμακαρίαν.
 Ταύτῃ ἐν μακαρίσωμεν, ἵνα μακαριωδῶμεν,
 Καὶ μακαρίας δι' αὐτῆς ζωῆς ἀξιώσωμεν.

Τ' Μ Ν Ο Σ, ΖΖ'.

Ο ἦν ἔσπονδον ἀφρανθήσεται τὴν νύμφην ὁ νυμφίος,
 Οὕτως Ἄγνη πᾶς ὕμνευσε ἐγώ, εἰ καὶ ἀχρεὺς.
 Ὅν ἔσπονδον δὲ ἐπιποθεῖ ἡ ἑλαφὸς πᾶς βρύσεις.
 Οὕτως ἐγὼ πᾶς θείας σε, καὶ μελιρρύτης ῥήσεις.
 Ὅν ἔσπονδον ἐπιτέρπεται ὁ πλεῖστος τὸν πλεῖστον,
 Οὕτως ἐγὼ τὸν πλετισμόν τῇ ὕμνωσιν ἐπίπαι.
 Καθώς περ χαίρει Βασιλεὺς ἔχ' τὴν Βασιλείαν,
 Οὕτως ὁ δούλος σε ἐγὼ ἔχ' τὴν ὑμνωδίαν.
 Καθώς περ ὁ φιλόσοφος εἰς τὴν φιλοσοφίαν,
 Οὕτως ἐγὼ ὁ ἀμαθὴς εἰς τὴν ὑμνογραφίαν.
 Καὶ ὡς καθὼς ὁ Ἄγγελος εἰς τὴν θεολογίαν,
 Οὕτως ἐγὼ δὲ εἰς τὴν σὺν σεπτῇ ὑμνολογίαν.
 Ὡς πῶς γλυκὰ τὰ λόγια σε εἶναι σὺν λάρυγγά μου.
 Ἀπὸ τὸ μέλι πλεῖστον, Μαρία Δέσποινά μου.
 Ὡς πόσον ἐπιθυμιᾷ εἶναι ὑπὲρ χυσίον,
 Καὶ λίθον τίμιον πολλῷ, Κυρία τῇ Κυρίαν.
 Ὡς πῶς ἀγάλλομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σε,
 Ὡς ὁ δούσκων θισαυρόν, τὸ ξέρει ἡ καρδιά σου.
 Ἐν τέτοις ὅν Πανύμνητε πῶς λόγοις ἐξισάς με.
 Ἐν τέτοις μὲ ἐτίμησας. ἐν τέτοις ἐσωσάς με.

Μὴ ἀποσρέψῃς ἀπ' αὐτὰ λοιπὸν τὸ πρόσωπόν σου,
 Ἀλλὰ κατέβωθ' ἰδέσθαι Μῆτερ ἐνώπιόν σου.
 Ὡς ἐκλεκτὸν θυμίαμα, ὡς δακτὴ θυμία,
 Ὡς παρ' ἐκλεκτὰ παιδία μωρὰ τῇ ἀληθείᾳ.
 Τόσο πολλὰ ἀγαπῆτα εἶναι τὰ ὁρματά σου,
 Ἀμὴ ἡ θεωρία σου, καὶ τὰ σκηνώματά σου;
 Ἐπιποθεὶ λειποθυμεῖ τὰ ἔλθῃ ἡ ψυχὴ μου
 Εἰς τὰς αὐλὰς τὰς θείας σου, Κυεῖα ποθητὴ μου.
 Τίς δώσει μοι Πτερύγεας πτέρυγας τὰ πετάξω,
 Νὰ ἔλθω καὶ τὰ σὲ ἰδῶ, καὶ, Δόξασοι τὰ κρέξω;
 Δόξασοι Παναγία μου, τὸ μὲν τὸν Θεόν μου
 Ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, μόνον κειμήλιόν μου.
 Ἀς σὲ ἰδῶ, κίως τυφλωθῶ, καὶ, φῶς μου Παναγία.
 Ἀς σὲ ἰδῶ, καὶ ὡς χαθῶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἰδίᾳ.
 Ἀς ἀποθαῶν σαρκικῶς γὰρ τὰ σὲ θεωρήσω,
 Γὰρ τὰ μὴ μπορῶ πιδυματικῶς παποτινὰ τὰ ζήσω.
 Ἐπιθυμῶ ἀποθανεῖν, δοῦν θέλω πλὺτὸν τὰ ζήσω,
 Θέλω τὰ εἶμαι μὲν σὲ, καὶ πλὺτὸν τὰ μὴ χαλίσω.
 Τίς ἔως ἔτιθε Οὐρανῷ νάρπαξ ἡ νάνεβάσῃ
 Κέμε τὸν καταχθέντιον, ὁ Κόσμος τὰ θαυμάσῃ,
 Γὰρ τὰ ἰδῶ τὴν δόξαν σου τῆς ὑμολογεμένης
 Κυεῖας μου ἐν Οὐρανοῖς, καὶ πολυποθυμένης;
 Τίς ποῖος ἄρμα πύεινον τὰ εἰλῇ τὰ μὲ φέρῃ
 Μίσα εἰς τὸν Παράδεισον ἡμέρα μισημένη,
 Γὰρ τὰ ἰδῶ τὸν λογικὸν Παράδεισον καὶ μόνον
 Τὸ Παράδεισον φυτῶν, καὶ Ποιητὴ τῶν χθόνων;
 Τίς ποῖος, ὡς τὸν Ἀβραάμ, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μου
 Πιάνωντάς με τὰ μαλὶά μὲν χαρὰς πολλῆς μου.
 Νὰ μεταφέρῃ Πανάγει αὐτὸ ὅπως σὺ εἶσαι,
 Κόρη, καὶ ἀκτινοβολεῖς, καὶ ἀκτινοβολεῖσαι;
 Πᾶς σκάλα ἡ τῷ Γαβὼβ, ἡ ὑψηλὴ ἐκείνη,
 Φθάσας εἰς τὸν Οὐρανόν, ὡς ἦτον καὶ γνήνη;
 Νὰ αἰετῶ καὶ τὰ ἰδῶ τὸν ἐπ' αὐτῆς Θεόν μου,
 Καὶ τὴν Μητέρα τὴν αὐτῆς, ζεύγος τὸ θεαργόν μου;
 Πᾶς ὅρος τὸ τῷ Δανιὴλ, ὅς ἔστι λίθος ἐτμήθη
 Ἀπὸ χειρὸς, καὶ ἐκ ποδὸς ἀνδρὸς δοῦν ἐπατήθη;

Πᾶς μιὰ νεφίλη εἰς ἐμὲ τὰ νωπότης τὰ δώσῃ,
 Ὡς εἰς τὰς Ἀποστόλους, καὶ τὰ μανασικώσῃ.
 Νὰ μὲ ὑπάγῃ τὰ ἰδῶ αὐτὴν μεθυσμένην
 Σύνωρμον τὰ Οὐρανία, καὶ ἀπαυομένην;
 Νὰ ἄφραθῇ τὸ πνεῦμα μου, καὶ τὰ ἀγαλλιάσῃ,
 Νὰ παύσῃ καὶ ὁ πόθος μου πλὺτὸν καὶ τὰ ἡσυχάσῃ,
 Κύριε τὴν δὲ πρέπειαν τῆς σῆς δόξης μου
 Μηδὲς ἐγὼ ἡγάπησα, καὶ τῆς δεδοξασμένης.
 Δείξόν μοι Δέσποτα Χειρὲς, δείξόν μοι τὴν Μητέρα,
 Δοῦν λέγω τὸν ἀόρατον, καὶ θεῶν σου Πατέρα.
 Δείξόν μοι δὲ τὴν Κιβωτὸν τῆς ἀγιάσματος σου,
 Τὸ σκηνώμα τῆς δόξης σου, καὶ τὸ ὄνομά σου.
 Δείξόν μοι τὴν Μητέρα σου τὴν κεχαρισμένην,
 Κόρη τὴν σὲ γενήσασαν, τὴν ὑμολογεμένην.
 Δείξόν μοι ταύτην, καὶ ἀρκεῖ αὐτῆς ἡ θεωρία,
 Ἐν ταύτῃ καὶ τὸν Τίον ὁρῶ τῇ ἀληθείᾳ.
 Ἐώρακας δὲ τὸν Τίον, ὁρῶ καὶ τὸν Πατέρα,
 Ὡς εἰς τὸ φῶς τὸν Ἡλίον, ὡς τί χαρὰς ἡμέρα.
 Ἀνοιξὸν καὶ τὰς Οὐρανὸς, ὡς εἰς τὸν Στέφανόν σου,
 Τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου, πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου.
 Ἀνοιξὸν δέομαι αὐτὴς ὅπως τὸ ὄνομά σου,
 Εἰσῶσαν ὅπως τὰ ἰδῶ αὐτὴν τὰ δεξιὰ σου.
 Σὲ εἶδα εἰς τὰς χειράς σου πρώτῃ σισαρκωμένην,
 Μὲ ἔδωκες δὲ καὶ ἔσφω, βρέφος λελαθμένην.
 Ἀς σὲ ἰδῶ καὶς ὑψηλὸν θρόνον καὶ ἐπηρμένην
 Τὸν Κύριον καθήμενον, καὶ τὸ γεγαμμένην.
 Καὶ τὴν Μητέρα δεξιὰ λαμπρῶς παρυσμένην,
 Τὸν Ἀνδρακα κατέχευαν, καὶ καταλαμπόμενον.
 Καὶ καταλάμπωσαν λαμπρῶς καὶ τὰς ἱεραρχίας
 Τῶν Ἀσωμάτων τάξεων, τὰς περικνηχίας.
 Καὶ ἱπταμένης κύκλοθεν, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνέσας,
 Τὸ τρεῖς Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος μελωδίας,
 Κύριος τῶν Δυναμῶν, πλήρης ὁ Οὐρανός σου;
 Καὶ πᾶσα γῆ τῆς δόξης σου, καὶ τῆς δυνάμεώς σου.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῳδία, γ'. Κύριε ἐλθέσθαι, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ Μ Ν Ο Σ, ΞΗ'. Εὐλογητρία.

Εὐλογῶμεν σε Ἀγνή, τὴν ὑπερέλογημένον
 Δέσποιναν ἐν γυναιξί, καὶ ἀνδράσιν ὑμνεμένην.
 Εὐλογῶμεν σε Ἀγνή, τὴν ἐκ τῆς εὐλογημένης
 Αἰγυπτοῦ, καὶ Γαλακτίας, θύλου κεχαρισμένην.
 Εὐλογῶμεν σε Ἀγνή, τὴν χειρὶν εὐλογηθεῖσαν
 Γερέων, καὶ νῶν τῷ Θεῷ προσκινηθεῖσαν.
 Εὐλογῶμεν σε Ἀγνή, τὴν πρὶν ἀγγελεῖσθαι
 Ἐκ τῆς Θεῆς Γαβριήλ, καὶ τὸν λόγον προσδεχθεῖσαν.
 Εὐλογῶμεν σε Ἀγνή, τὸν ὑπερέλογημένον
 Ὡς βλαστήσασαν καρπὸν, αἰῶνα δεδορημένον.
 Εὐλογῶμεν σε Ἀγνή, τὸν Εὐλογητὸν τεκῶσαν,
 Τὴν Εὐλογητὴν Τύχην, καὶ τὸν Κόσμον εὐλογῶσαν.
 Εὐλογῶμεν σε Ἀγνή, τὴν ἀπαύσοις εὐλογίαις
 Εὐλογῶσαν τὸν Θεὸν σὺν ταῖς αἰῶνις στρατηγαῖς.
 Εὐλογῶμεν σε Ἀγνή, τὴν πηγὴν τῆς εὐλογίας
 Ὡς πηγᾶσαν ἡμῖν ἐκ τῆς σῆς Κόρης κοιτίδας.
 Εὐλογῶμεν σε Ἀγνή, ἀντιδῶσαν εὐλογίαν
 Τῆς ἀρχαίας τῆς ἀρχῆς εἰς τὴν φύσιν τὴν βροτείαν.
 Εὐλογῶμεν σε Ἀγνή, Θύγατρ' εὐλογημένην,
 Νύμφην ἢ Θεοπρεπῆς, Μήτηρ ἢ προωρισμένην.
 Εὐλογῶμεν σε Ἀγνή ἐν ὧδαίς καὶ εὐφροσύναις,
 Σὺ δὲ εὐλογεῖς ἡμᾶς τῇ ἐλέεις εὐλογίαις.
 Εὐλογῶμεν σε Ἀγνή, αἰμυνημένην προσκυνῶμεν
 Ὅλοι οἱ Χριστιανοί, καὶ μὴ Θεὸν αἰνῶμεν.
 Ὡς προσφέρει δελικῶς πᾶσα Κτίσις ὡς λατρείαν
 Τῷ μόνῳ δόξαν, καὶ τιμὴν ἀπαύσον καὶ αἰώνιον.
 Τ Μ Ν Ο Σ, ΞΘ'. Μακαρισμοί.

Μακαρίζω σε Παρθένε, ὡς προέφησας Ἀγνή,
 Μακαρία καὶ ἀγάπη, καὶ καρδία, καὶ φωνή.
 Μακαρίζω σε Παρθένε, μακαρία ἐν Πατρὶ
 Μακαρίως γεννηθεῖσαν, μακαρίας τε Μητρὸς.

Μα.

Μακαρίζω σε Παρθένε, ὡς τεκῶσαν τὸν Θεόν,
 Τὸν μακάριον Δυναστὴν Οὐρανῶν καὶ γαίων.
 Μακαρίζω σε Παρθένε, ὡς ἀπαύσον τὴν φωνήν.
 Μακαρίζουσιν οἱ Νόες, καὶ αὐτοὶ οἱ Οὐρανοί.
 Μακαρίζω σε Παρθένε, ἀναδείξαντες βροτῆς
 Τὴν ἀθλίαν μακαρίαν, ἀθανάτην τὴν θνητῆς.
 Μακαρίζω σε Παρθένε, τὴν ἐν γῇ καὶ Οὐρανῷ
 Μακαριζομένην Κόρην σωματίτι καὶ τῇ νύφ.
 Μακαρίζω σε Παρθένε, τὴν ἐν πάσαις γενεαῖς
 Μακαριζομένην δόξης ὅτι τὸ ὑπερφύετο.
 Μακαρίζω σε Παρθένε, τὴν τῶν σῶν προσκυνητῶν
 Μακαρίαν καθιστῶσαν, καὶ τῶν πόθων ὑμνητῆς.
 Μακαρίζω σε Παρθένε, ἵνα τύχω ὅτι σὲ
 Τῆς ζωῆς τῆς Μακαρίας ἐν Χριστῷ τῷ Ἰησοῦ.
 Μακαρίζω σε Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὴν χαρὰν,
 Τὴν ἑσθλὴν τῆς μακαρίας τὴν ἀγνὴν καὶ ζωηρὰν.
 Μακαρίζω σε Παρθένε, Παμμακάριστε αἰ
 Νῶν ἐν γῇ, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ μακαριστῇ ζωῇ.
 Μακαρίζω, μεγαλύνω, αὐμνῶ, καὶ προσκυνῶ
 Ὁλοφύχῳ τῇ καρδίᾳ, καὶ μὴ Θεὸν αἰνῶ.
 Ὡς προσφέρει πᾶσα φύσις αἶνον, δόξαν, καὶ τιμὴν,
 Νῶν καὶ εἰς τὴν αἰῶνα ἀξιοπρεπῶς. Ἀμήν.

Τ Μ Ν Ο Σ, Ο'. Μεγαλιώδεια.

Μεγαλιώσω σε Κυρία, τὴν μεγάλῃ πρὸς Θεὸν
 Παρρησίᾳ, καὶ ἐλπίδι τῆς Θεοσεβῶν λαῶν.
 Μεγαλιώσω σε Κυρία, τὴν μεγάλῃ τῆς Πιστὸς
 Σωτηρίαν, καὶ πρεσβείαν, ὡς γεννήσασαν Χριστόν.
 Μεγαλιώσω σε Κυρία ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ
 Τὴν μὴ Θεὸν μεγάλῃ μόνῳ σε ἐν τῷ παντί.
 Μεγαλιώσω σε Κυρία χεῖρ, γλώσσῃ καὶ νύφ,
 Τὴν μεγάλα δυναμένην ἐν τῇ γῇ καὶ Οὐρανῷ.
 Μεγαλιώσω σε Κυρία, ὅτι σοὶ ὁ δυνατὸς
 Ἐποίησατο μεγάλα μεγαλεῖα ὁ Χειρὸς.
 Προσκυνῶ σε Παναγία δαλός σε ὁ ταπεινός,
 Ἡν ἀπαύτως προσκυνῶσι Γῆ καὶ ὁ Οὐρανός.
 S 2

Προσ-

Προσκυνῶσε Παναγία τὴν πολυπροσκυνητὴν
 Ἐν Ἀγγέλοις καὶ Αἰθρώποις, καὶ πολυαγαπητῇ.
 Προσκυνῶσε Παναγία, ὡς εἰκόνα τῆ Θεᾶ
 Ὑπὲρ πάντας, καὶ Ἀγγέλους, καὶ βροτὲς παντὸς λαοῦ.
 Προσκυνῶσε Παναγία, ὡς Βασίλισσαν Θεᾶ,
 Δεξιᾷ περιεσφίγγου ἐν τῷ θρόνῳ τῆ Τιᾶ.
 Προσκυνῶσε Παναγία, Πίστις με προσκυνῶντή,
 Καὶ ἐλπίς με γλυκυτάτη, καὶ ἀγάπη λαβύνη.

Τ Μ Ν Ο Σ, ΟΑ'. Χαιρετισμοί.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Μαριὰμ,
 Ἡ Θεὸν χάριν δῶσα ὑπὲρ πάντας ἀπ' Ἀδάμ.
 Χαῖρε Κεχαριτωμένη, Θεομήτορ Μαριὰμ,
 Ἡ ἐπιθυμήσας εἶδε, καὶ ἐχάρη Ἀβραάμ.
 Χαῖρε Κεχαριτωμένη, τῷ Δαβὶδ, καὶ Σολομῶν
 Ἡ θυγάτηρ ἡ Ἀγία, καὶ Βασίλισσα ἡμῶν.
 Χαῖρε Κεχαριτωμένη, Μήτηρ τῆ Ἐμμανὴλ
 Ὑπὲρ λόγον ἔχ' λόγος τῆ Ἀγγέλου Γαβριήλ.
 Χαῖρε Κεχαριτωμένη, Ὅρος τὸ τῆ Δανιὴλ,
 Καὶ ἡ κεκλεισμένη Πύλη ἡ τῆ Γεζεκιήλ.
 Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ἰδιόπτερα Προφητῶν,
 Θέλητον τῆ Ἀποστόλου, σέφανος τῆ Ἀθλητῶν.
 Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ῥάδαμος Πατριάρχων,
 Ἀσκητῶν ἡ βακχεΐα, αὐθός τῆ Γεραρχῶν.
 Χαῖρε Κεχαριτωμένη, Βασιλέων τῶν κλεινῶν
 Ἡ γαλλίη, καὶ εἰρήνη ὅλων τῶν Χριστιανῶν.
 Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ἡ χαρὰ τῆ Γησῆ,
 Γ' ἵστας τῆ παναθλίῳ γένειτό μοι ἔχ' σῆ.
 Χαῖρε Κεχαριτωμένη Κόρη, ὅπως προσκυνῶ
 Ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Οὐρανῷ.
 Χαῖρε Κεχαριτωμένη Μήτηρ ὅπως ἀγαπῶ,
 Καὶ σὺ πόθῳ δὲ καὶ ἔομῳ ἐπαινεῖν δὲν σιωπῶ.
 Χαῖρε Κεχαριτωμένη δόξα ὅπως λαχταρῶ,
 Καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας νὰ σὲ χαίρωμαι θαρρῶ.

Τ Μ

Τ Μ Ν Ο Σ ΟΒ'. Νυμφικός.

Χαίροις Νύμφη τῆ Θεᾶ, νυμφόθεϊσα καὶ θεῖαν
 Ἀγαθότητα, καὶ σὺ καθαρότητα τελείαν.
 Χαίροις Νύμφη τῆ Θεᾶ, καὶ Ἀνατολὴ ἡ θεῖα,
 Ἡ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς ἀνατείλας ἀληθεία.
 Χαίροις Νύμφη τῆ Θεᾶ, ἡ γεννήσασα Ἀγίας
 Τὸν Θεὸν τὸν ἐκ Θεᾶ γεννηθέντα αἰδίως.
 Χαίροις Νύμφη τῆ Θεᾶ, ἡ τεκῆσα Θεὸν λόγον,
 Ὁμοῖον Πατρὶ ὑπὲρ πάντα νῦν καὶ λόγον.
 Χαίροις Νύμφη τῆ Θεᾶ, καὶ νυμφῶν τῆ Οὐρανίου
 Βασιλέως καὶ Θεᾶ, καὶ τεισδόντων Νυμφῶν.
 Χαίροις Νύμφη τῆ Θεᾶ, τῇ ὑπὲρ τὸ φῶς Ἡλίῳ
 Καὶ ὥραις, καὶ τὸ πᾶν ὥραισάντος Νυμφῶν.
 Χαίροις Νύμφη τῆ Θεᾶ, ὑπὲρ πάντας τῆ πλεσίς,
 Καὶ πλατίζοντος τὸ πᾶν τῇ χρηστότητι Νυμφῶν.
 Χαίροις Νύμφη τῆ Θεᾶ, ὑπὲρ πάντας τῆ Ἀγίας,
 Καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ Οὐρανὸν ἀγιαζόντος Νυμφῶν.
 Χαίροις Νύμφη τῆ Θεᾶ, πορφυρόσρωτε δὲ κλίην
 Τῇ μὴ ἔχοντος γαμβρὸς πᾶν τὴν κεφαλὴν νὰ κλίην.
 Χαίροις Νύμφη τῆ Θεᾶ, ἡ πασῶν ὥραισάντων
 Ἐξ αἰῶνος τῆ νυμφῶν, τῆ Νυμφῶν παμφιλίας.
 Χαίροις Νύμφη τῆ Θεᾶ, ψυχικῶς καλλωπιθεῖσα
 Ὑπὲρ πᾶσαν καλλονὴν, τῆ Νυμφῶν προσαχθεῖσα.
 Χαίροις Νύμφη τῆ Θεᾶ, ἡ ὡς προῖκα τῆ Κυεῖας
 Πᾶσαν φύσιν τῆ βροτῶν προσκομίσασα Νυμφῶν.
 Χαίροις Νύμφη τῆ Θεᾶ, ἡ τὴν φύσιν τὴν βροτείαν
 Μεσιτέσασα Θεῷ νυμφόθῳ πιπτοκίαν.
 Χαίροις Νύμφη τῆ Θεᾶ, νυμφόδολε τῆ Ἀγίας,
 Καὶ νυμφαγωγὴ καλὴ τῆ παρθένου τῆ τιμίας.
 Χαίροις Νύμφη τῆ Θεᾶ, καὶ αὐμόλυτε Μαρία,
 Τῇ Νυμφῶνός σε καὶ με καταξίωσον Κυεῖα.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ Μ

Τ Μ Ν Ο Σ, ΟΓ'.

Κ Όρος τῷ ὕμνῳ σε Κεδνὴ, ἐπαίνων, ἐγκωμίων.
 Δὲν γίνεται ποτὲ σίμας εἰς ὄλονμας τὸν βίον.
 Μάλισα δὲ λαμβάνομεν πάντοτε προθυμίαν,
 Καὶ πόθον εἰς τὸν πόθον μας ἔχει ὕμνολογίαν.
 Καὶ ἀγκαλὰ πᾶς ἐπαινος, καὶ ὕμνος νὰ νικᾷται
 Ἀπὸ τὸ μεγαλεῖόν σε, καὶ ὡς ἐδὲν μεῖνεται.
 Ἡμεῖς δὲ δὲν χορταίνομεν πάλιν νὰ σὲ παυνῶμεν
 Ὅσον χωρεῖ ἡ δυνάμις, καὶ νὰ σὲ αὐμνῶμεν.
 Δεῦτε λοιπὸν Ἀρχιερεῖς, μάτια τῆς Ἐκκλησίας.
 Δεῦτε μεγάλοι Βασιλεῖς, χεῖρα τῆς Βασιλείας.
 Δεῦτε Αὐθρόνται, καὶ Κεῖται, γλῶσσαι τοῖς θεομορφοῖς,
 Καὶ πλέσιοι καὶ πρῶντες, σολὴ τῆς Οἰκουμένης.
 Δεῦτε καὶ πάντες οἱ λαοὶ, καὶ πᾶσα ἡλικία,
 Παρθενοὶ πανδρεμένοι τε, γέροντες καὶ παιδία.
 Δεῦτε τὰ ἔθνη ἅπαντα λαοὶ, φυλαὶ, καὶ γλῶσσαι,
 Πᾶσαι ὁμᾶί αἱ γενεαὶ αἱ ἐπὶ γῆς αἱ ζῶσαι.
 Δεῦτε καὶ ἐπιστάμεθα παγκόσμιον χορείαν,
 Δοξάζοντες Κόσμη παντὸς τῷ Δέσποιναν Μαρίαν.
 Δεῦτε πανηγυρίζομεν, δεῦτε καὶ ὀφρανθῶμεν
 Πᾶντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ δόξαν Θεῷ δώμεν.
 Ἡμέρα πανηγύρεως, ἡμέρ' ἀγαθωσύνης,
 Ἡμέρ' ἀγαλλιάσεως χαρᾶς καὶ ὀφροσύνης.
 Αὕτη ἐστὶν ἀληθινὰ ἐκείνη ἡ ἡμέρα,
 Ἡν ὁ Θεὸς ἐποίησε, πασῶν ἡ λαμπροτέρα.
 Ἡ τις ἀντίλεον ἡμῖν τὸν τῆς δικαιοσύνης
 Ἡλὸν τὸν ὑπέρλαμπρον, καὶ ἐλεημοσύνης.
 Ὅς τις ἐφώτισεν ἡμῶν ψυχὰς καὶ καρδίας,
 Καὶ ἔλαμψε τὸ μέγα φῶς τῆς Θεογνωσίας.
 Ἡ τις ἀνδείξει ἡμᾶς Τίος Θεὸς τῷ ζῶντος,
 Ὅς τις ἐδημιῶργησεν ἡμᾶς ἐκ τῆς μητρὸς.
 Ἐνέγκατε αἱ πατεῖαι ἐδνῶν νῦν τῇ Κυρίᾳ,
 Ἐνέγκατε δόξαν τιμῇ πολλῇ ἐν παρρησίᾳ.

Καὶ

Καὶ προσκυνήσατε αὐτῇ λαοὶ, φυλαὶ, καὶ γλῶσσαι,
 Ἡν προσκυνᾶσι στρατὰ Οὐράναι τιμᾶσαι.
 Προσφέρετε Παῖδες ἑσῆς τὸν ὕμνον τῷ Παίδϊον,
 Ὅπως ἐπρόσφεραν Χειρὶ ποτὶ μὴ βαίων.
 Εὐλογημένη, λέγοντες, Βασίλισσα Μαρία,
 Σῶσον ἡμᾶς Μήτηρ Θεῶ, σῶσον ἡμᾶς Παναγία.
 Προσφέρετε οἱ γέροντες δόξαν διχαρισίαν
 Διὰ τὰ γερατειά σας, καὶ τῷ πολυζῶν.
 Νῦν ἀπολύεις, λέγοντες, ἡμᾶς μετὰ τὸν πρεσβύτελιν
 Τὴς δέλας σε, ὦ Δέσποινα, ἐκείνον, καὶ προφήτην.
 Προσφέρετε οἱ ὑπᾶνδρὸι τιμῇ καὶ σωφροσύνῃ
 Εἰς τῷ Ἀπειρανδρῶν αὐτῷ, καὶ τῷ χυσιῷ εἰρῶν.
 Μετὰ τῷ Παύλῳ λέγοντες, τίμιος μὲν ὁ γάμος,
 Ἡ κοίτη δὲ ἀμίαντος, τὰ δὲ καλὰ, ὡς ἄμμος.
 Παρθενοὶ δὲ προσφέρετε τῷ ἄνθρωπῳ παρθενοῖαν
 Στῶν μόνῳ Ἀειπαρθενον, ὡς ἄμωμον θυσίαν.
 Ὅπως καὶ μετὰ ταῖς φρόνιμας Παρθενοῖς συγκεκληθῆτε,
 Καὶ μετὰ ἐκείναις, καὶ ἑσῆς μαζί στεφανωθῆτε.
 Οἱ δὲ Κεῖται προσφέρετε ἀπρωποληφίαν,
 Κεῖσιν δικαίαν, καθαράν, χωρὶς δωροληφίας.
 Λέγοντες μὴ τῷ Δαβίδ, Καὶ δῶρα ἐπ' ἀθροῖς
 Κύριε ἐκ ἐλάβομεν, αὐτὸς δὲ ἡμῖν δῶν.
 Αὐθρόνται δὲ καὶ Ἀρχόντες, τῷ ταπεινοφροσύνῃ,
 Καὶ τῷ λαμπρῷ ἀλήθειαν, καὶ ἐλεημοσύνῃ.
 Ἐξέλεθε, καὶ ῥύσαθε, καὶ τὸ γεγραμμένον,
 Ἀπὸ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ πτωχὸν ἀδικημένον.
 Σὺ Βασιλεῦ δὲ κράτιστε, τῷ ὀσιβῇ λαβείαν,
 Καὶ τῷ χυσιῷ πράοτητα, καὶ δικαιοπραγίαν.
 Καὶ εὐτείνε, καὶ δόδε, καὶ ἔχει ἐν πᾶσι,
 Καὶ κραταιῶς Βασίλειος ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάσσῃ.
 Οἱ Θεοὶ δὲ Ἀρχιερεῖς μὴ τῶν ἱερῶν
 Ἐνέγκατε προσφέρετε τῶν ἁπάντων πλέον.
 Ἐὰν μὴ περιστάσῃ ὅ (ὁ Κύριος ὀρίξει,
 Καὶ πόσῳ πρέπει ἀρετῇ ἰάχετε διορίξει.)
 Ἐὰν μὴ περιστάσῃ ἐν καὶ ἡ δικαιοσύνη
 Ἡ ἰδικήσας πλείοτερο, καὶ ἡ ἀγιωσύνη,

Αρ

Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς ἄξιοι τῷ Κυρίῳ

Δού εἶδε, καὶ ὡς λέγετε, εἶδε τὸ ἐναντίον.

Ταῦτα λοιπὸν προσφέροντες πάντες τῷ Παναγίῳ,

Ὡς θεοὶ εἰς Βασίλισσαν, μάλισα Οὐρανίου.

Χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε, πάντες ἀγαλλιάσθε,

Καὶ ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ, ὡς γέγραπται, καυχᾶσθε.

Θέλει δὲ κάμει καὶ αὐτὴ ὡς πρέπει κατ' ἄξιον

Τῷ πρέπασαν εἰς ὅλους μας καλῶς ἀντιμιθίας.

Καὶ πρῶτον τὸς Ἀρχιερεῖς μὴ τῷ Ἱερέων

Ἱεροδοκόνωντε, ὡς τάγμα κορυφαῖον.

Θέλει τὸς βάλοι εὐὸν χορὸν τῷ δώδεκ' Ἀποστόλων,

Ὁμῶ καὶ ἐβδόμηκοντα, καὶ τῷ Ποιμένων ὅλων.

Διπλὸν δὲ τὸς Βασιλεῖς μὴ Θεοδοσίῃς,

Καὶ τὸ λοιπὸν Βασιλικὸν τάγματος τῷ Ἀγίῳ.

Τὸς ἡγεμόνας καὶ Κεραίς μὴ καὶ τῷ ἀρχαίων

Βαράκ, Σαμφών, καὶ Γεδεών, καὶ τῷ λοιπῶν δικαίων.

Τὸς δὲ ὑπανδρεμένους τε, ὁμῶ καὶ τὸς Παρθένους,

Ἀντάμα μὲ τὸς Ἀσκητὰς μαζί σιφανωμένους.

Εἰς ὅλους μας κομπολογῆς τότε ἡ κατ' ἄξιον

Ἀνταμειβὴ θέλει δοθῇ καὶ τῷ πολιτείῳ.

Διὰ τῆς Θεομήτορος λαμπρῶς παρυσιαμένης,

Καὶ πρεσβύτης τῷ Θεῷ, τῆς νυνὶ εὐφημεμένης.

Μάλισα περισσότερον πολλὰ καὶ ἀσυγκρίτως

Ἀπ' ὅ,τι πρέπει εἰς ἡμᾶς θέλει δοθῇ ἀρρήτως.

Τὰ ᾗ παθήματα ἡμῶν τὰ ὑπὲρ τῷ Κυρίῳ

Ὅσο μεγάλα καὶ πολλὰ τῷ νυνὶ καιρῷ καὶ βίῃ.

Εἰ καὶ δεῖ εἶναι ἄξια νὰ ἀποκαλυφθῶσι,

Καὶ μὲ τῷ μέλλουσιν τιμῶν δόξαν νὰ μετῇθεσι.

Ἡ δόξα δὲ ἡ μέλλουσα εἰς πάντε λογιᾶζω

Πράγματι περικλείεται, τινὰ πλὴν δὲν βιάζω.

Εἰς τὸ νὰ βλέπω τὸν Θεόν, καὶ νὰ τὸν ἐδοξάζω,

Κυρίως ὡσαύτ' Ἀγγελος, ποτὲ νὰ μὴ χολάζω.

Εἰς τὸ νὰ λάμπω δαύτερον μὴ καὶ τῆς σαρκός μου,

Καθὼς εἰς τὸ Θαβώριον Ὄρος ὁ Κύριός μου.

Τέτοιον εἰς τὸ νὰ πέρχωμαι δίχως κανένα κόπον,

Ὡς Ἄγγελος, καὶ πανταχῶς εἰς κάθε λογῆς πόπον.

Τέ-

Τέταρτον πάθος παντελῶς εἰς τὸ νὰ μὴ φοβᾶμαι

Σωματικόν, ἢ ψυχικόν, μήτε νὰ συλλογῶμαι.

Πέμπτον νὰ ζῶ ἀθάνατα, καὶ νὰ συμβασιλεύω

Μὲ τὸν Θεόν, πλὴν τὸν Θεόν κίκει νὰ τὸν δευῶ.

Εἰς τῷ περικλείεται ὅλη τῆς Βασιλείας

Τῶν Οὐρανῶν ἡ μέλλουσα δόξα τῆς αἰωνίας.

Καὶ δεῖ νὰ τῷ λάβωμεν, νὰ τῷ ἀξιοθῶμεν,

Τῷ Παναγίῳ πάντοτε ὡς αὐμνολογῶμεν.

Δεῦτε καὶ αὐμνήσωμεν λοιπὸν μὲ προθυμίαν

Τῷ πρὸς Θεὸν ἐλπίδα μας, αὐτῷ τῷ Παναγίῳ.

Τῷ φωτεινῷ μὴ Θεόν, τῷ ἄσκιον λαμπάδα,

Τῷ Νύμφῳ τῷ Θεῷ Πατρὶ, τῷ δὲ Τίῳ πατέρα.

Τῷ ἀγαθῷ μὴ Θεόν, καὶ πάντας βελομενῶν

Σωθῶν, καὶ τῷ Ἰησοῦ πάντοτε διομενῶν.

Τῷ δυνατῷ μὴ Θεόν, καὶ μέγα δυναμενῶν,

Καὶ τῇ θελήσει τῷ ἰχθὺν συνδρομον κεκτημενῶν.

Τῷ καθαρῷ μὴ Θεόν, καὶ τὸς αὐτῷ ὑμνῶντας

Καθαίρεσαν πνευματικῶς, καὶ πόθῳ προσκυνῶντας.

Τῷ ἐφετῷ μὴ Θεόν, πάντες ᾗ ἀγαπῶμεν

Αὐτῷ, κειπικαλέμεθα, καὶ ἐκ ψυχῆς τιμῶμεν.

Τῷ εὐδοξῶν μὴ Θεόν, καθὼς ἐνδοξότερον

Τῶν ἐν τῇ γῇ, καὶ Οὐρανῷ, πάντων ὑψηλοτέρων.

Τῷ πάνσοφον μὴ Θεόν, γινώσκει τὰς αἰτίας

Πάντων τῷ ὄντων ἀκριβῶς πάσης μετ' ἀληθείας.

Τῷ Δέσποιναν μὴ Θεόν οὔτε τῷ νυνὶ αἰῶνι,

Καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐκεῖ Δέσποινα πάντων μόνη.

Τῷ πανταχῶς μὴ Θεῷ, τὰ σύμπαντα πληρῶσαν

Ἀνελλειπῶς, θεοπρεπῶς, καὶ πανταχῶς παρῶσαν.

Τῷ αἰνετῷ μὴ Θεόν, ᾗ πρέπει αἰωνία

Δόξα, τιμὴ, προσκυνήσεις, ὕμνος, ὁ χαρισία.

Δόξα, καὶ νυνὶ. Ἀλληλεῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.

Δόξα, καὶ νυνὶ.

Τ

ΤΜ-

Καὶ εἰς τὸν Θρόνον τῶ Θεοῦ ἐκεῖ τίς νὰ σιμώσῃ,
 Ὅπως νὰ δῇ τὸ κάλλος τῆς, καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ;
 Εἰσεῖσαι Κλίην τῶ Θεῷ περικυκλωμένη,
 Παρίστανται ὅδ' ὁμιλοῦν ἐξωτ' ἀρματωμένοι.
 Καὶ ὅπως ἀνακλίνεται Θεὸς, καὶ παρῆσται
 Τόσοι, καὶ πόσο φοβεροὶ, τίς πλὴν νὰ πλησιάσῃ;
 Εἰσεῖσαι θάλαμος Θεῶ, Νυμφῶν, Πασῶν Ἀγία,
 Χαράς, δόξας, σοφίαν, ἀπρέπειάς τε Θεῶ.
 Καὶ ὅπως εἶναι θάλαμος, Πασῶν, Νυμφῶν καὶ Θεῶς,
 Τίς ἄλλος κάθεται, εἰμὴ ἡ νύμφη καὶ νυμφίος.
 Εἶσαι Λαβίς, Σεραφικὴ πλὴν, καὶ ἀνδρακοφόρος,
 Καὶ βλέπω φόβῳ σὲ θωρεῖς ὧς καὶ θεοφόρος.
 Εἶσαι καὶ Κλίμαξ ἀληθείας, θωρῶ δὲ κινεβαίναν
 Μόνον οἱ Θεοὶ Ἀγγελοὶ, καὶ πάλιν κατεβαίναν.
 Εἶσαι καὶ Ὄρος, πλὴν θωρῶ αὐτὴ χειρῶν ἀνθρώπων
 Κόπτεται λίθος ἀπὸ σὲ κρείττονος ἔξ' ἑσέως.
 Πῶς ἢ μπορῶ λοιπὸν ἐγὼ, καὶ Ἀγγελος μὲν ὄντας,
 Καὶ ἀνθρώπος ἀμαρτωλὸς, καὶ Κόσμον κατοικῶντας,
 Νὰ ἐξιχύσω τέλει ποτὲ νὰ σαφηνίσω
 Τί εἶσαι Παναγία μου, ἐγὼ νὰ ἐξηγήσω;
 Τὴν Βίβλον ὁ ἀρχάγγελος, τὸν Κῆπον ὁ χειρσαῖος,
 Ὁ διψασμένος τὴν Πηγὴν, τὸν Θρόνον ὁ χυδαῖος.
 Τὴν Πύλιν ὁ ἀπόβλητος, ὁ χοῖρος τὸν Νυμφῶνα,
 Τὴν Κλίμακα ὁ ποδαλγὸς, τὸ Ὄρος ἡ χελώνα;
 Εἶσαι λοιπὸν Κυρία μου, εἶσαι ἀναμφιβόλως,
 Καὶ ἔτι σὲ ὁμολογεῖ ὁ Κόσμος ὅλος ὅλος.
 Βίβλος, Λαβίς, Κῆπος, Πηγὴ, Θρόνος, Νυμφῶν, καὶ Πύλη,
 Κλίην, καὶ Κλίμαξ, ὅρος τε, καὶ ὅσα πόσα χεῖλη,
 Καὶ πόσαι γλῶσσαι Προφητῶν, καὶ Θεῶν Ἀποστόλων,
 Σὲ εἶπαν, σὲ ὠνόμασαν, καὶ τῶν Ἀγίων ὅλων.
 Εἶσαι δὲ Κόρη ἐν ταῖς Ἀπόστολοις, Προφήταις,
 Μάρτυς, καὶ ἱεράρχης τε, ὅστις ἐρημίτης.
 Δὲν εἶναι Κόρη χάρισμα τῶ Πνεύματος τῶ Θεοῦ,
 Δὲν εἶναι Κόρη ἀρετὴ ἀνδρός τινὸς Ἀγίου.
 Ὅπως αὐτὴν Μήτηρ Θεῶ νὰ μὲν ἐκαλωπίδης,
 Ὅπως αὐτὴν, Μήτηρ ἡμῶν νὰ μὴ κατεπλετίδης.

Ἰνα γενῇς, ὡς ἐφικτὸν, Κόρη, Θεῶ ὁμοία,
 Ἰνα γεννήσῃς τὸν Χριστὸν τὸν τέλειον τελεία.
 Προφήτης Κόρη καὶ ἐσύ. τὸ λέγει ὁ Προφήτης,
 Ἐν τοῖς Προφήταις ὁ λαμπρὸς, ἐν ἄστροις ὡς πλανήτης,
 Προσηλθὼν (μιλεῖ μόνος τε) ἐγὼ εἰς τὴν Προφήτιν,
 Καὶ συλλαβεῖσα ἔτεκεν Τιδὸν Οὐρανοφώτῳ.
 Τίς εἶναι ἡ Προφήτις δὲ; ἐσύ ἡ Παναγία,
 Ἡ συλλαβεῖσα ἀνδρὸς αὐτὸν καὶ τεκνίῃα.
 Παρθένε, καὶ τὰ χεῖλη σου αὐτὰ τὸ μαρτυρεῖται,
 Λέγωντας, Πᾶσαι γενεαὶ ἐμὲ μακαρίζετε.
 Καὶ ὡς καθὼς προφητεύσεις, ἰδὲ σὲ προσκυνοῦμεν,
 Ἰδὲ σὲ μακαρίζομεν πάντες καὶ σὲ τιμῶμεν.
 Ἀπόστολος Κόρη καὶ σύ. τὸ λέγει ὁ Παρθένος,
 Ὁ τῶ Χριστοῦ Ἀπόστολος, ὁ καὶ ἡγαπημένος.
 Λέγωντας, ὅτι τὴν ἀρχὴν τῆς Θεότητος σημείων
 Ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Κανὼν χωρίον.
 Καὶ ἔδειξε τὴν δόξαν σου, ὡς πρότερον ποτέ σου,
 Καὶ εἰς αὐτὸν ἐπίσδυσαν πρῶτον οἱ Μαθηταί σου.
 Τίς δὲ τὸν παρακίνησε νὰ κάμῃ τὸ σημεῖον;
 Δὲν τὸν ἐπαρακάλεσε τὸ σῶμα σου τὸ Θεῶν;
 Καὶ ἀπ' αὐτῆς τί ἐγένετο; δόξα Θεοπότης σου,
 Καὶ Πίστις, σέβας εἰς αὐτὸν, ὅτι Θεὸς ἀπὸς σου.
 Αὐτὰ εἶναι Ἀπόστολος. τέταρτος τῶ Ἀποστόλου,
 Καὶ τῶ κηρύγματος αὐτῆς τὸ ἔργον τὸ καθόλου.
 Ἰδὲ λοιπὸν Ἀπόστολος, καὶ ποίων; Ἀποστόλων,
 Καὶ δόξης τῶ Τίῳ Θεῷ ἀρχὴ τὸν Κόσμον ὅλον.
 Ὁ Θεὸς σὺ ἐγένετο ἀρχὴ τῆς ἀνθρωπότητός σου,
 Σὺ καὶ τῆς δόξης σου ἀρχὴ τῆς Πίστεώς σου.
 Ἰνα ἐν πᾶσι δοξαδῇς σὺ, καὶ πρὸ πάντων μόνη
 Ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ γῆς, καὶ κάμψῃ σοὶ πᾶν γόνυ.
 Προφήτης, καὶ Ἀπόστολος, μετὰ μίαν μαρτυρίαν
 Εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν δίχως ἀντιλογίας.
 Λέγεσθα ὅδ' πρὸς τὸν Τιδόν, δὲν ἔχῃ κρατίον,
 Καὶ, τί μᾶς μέλει, λέγωντας τὸ Θεὸν σε Παιδίον.
 Δὲν ἀπελπίδης Πάνσοφες εἰς τὴν ἀπολογία.
 Ὡς ἢ θελὼν ἀπελπίδῃ ἄλλος μετὰ ἀκολίαν.

Προγνῶσα δὲ τὴν μέλλουσαν αὐτῇ θαυματουργίαν,
 ὣς ἔχουσα αὐτὸν Τίον, τὴν τῷ Θεῷ Σοφίαν.
 Καὶ ὅχι χάριν μερικὴν, καὶ ἐν δακρυμασίῳ,
 ὥς αἱ Προφῆται ἅπαντες ἐκ Θεῶν φωτισμάτων.
 Ὅ,τι σὰς λέγει κάμπετε, εἶπες τοῖς παρεσῶσι,
 Καὶ ἔκαμαν, καὶ ἔγινον, ὡς ἐν τῇ σῇ προγνώσει.
 Μάρτυς Παρθένος καὶ ἐσὺ, καθὼς εἶπεν ὁ γέρον,
 Ὅπῃ παιδί ἀγκάλιασε τὸν Ἰησοῦν σε χαίρων.
 Ὅ,τι τῆς Θεῆς Μάρτυρας, Μάρτυρας τῆς τῆς πάντες,
 Πίστις Χρυσῇ, καὶ τὸ σπασθὲν τῆς βύβλου τὸ σφραγισμένον.
 Εἰ γὰρ πιστὸν τὸ λοιπὸν πᾶς τῆς εἰς ἐσθῆα
 Νὰ ἦσαν τελειότερα παρ' ἄλλον εἰς κωνία.
 Ὅ,τι ποτὲ δὲν πιστὸν πᾶς ἄλλος νὰ ἰχθύση
 Ἀπὸ τὴν μάστα τὸ παιδί πλειότερον νὰ γνωρίσῃ.
 Τέτοια μάστα μάλιστα, ὅπῃ χόνης τελειώτα,
 Ἀς εἶναι καὶ ξιανταφεῖς, σὺ ἔχωντάς το πάντα.
 Ἡμέραις σὲ ἐφάνηκαν, ὥραις τῇ ἀληθείᾳ,
 Ἡ ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθρὸς, ὡς λέγ' ἡ ψαλμοδία.
 Καὶ διὰ τέτοιο παιδί, ἄνθρωπος ἐσαυρωμένος,
 Ἀνδρὶ σωταυρώθηκες κορμὶ χειπορμένον.
 Οὐδ' ἀποκεφαλίσθηκες, ἡ θυγατέρα Ἀννης,
 Ἐστεργε δὲ διπλῆς τριπλῆς θανάτου νὰ λαμβανῇς.
 Ὅμως θάρρῳ τῆς ἔλαβες μείκυνον τὴν ρομφαίαν,
 Ὅπῃ ὁ γέρον ἀέδωνεν εἰς τὸν Ναὸν τὴν νέαν.
 Καὶ Γεράρχης βέβαια, ὅπως ἱεραρχῆσαι,
 ὥς βρεφερνήσασα Χρυσόν, καὶ γαλακτοτροφῆσαι.
 Ὅσιος δὲ τίς ἔγινεν ἀπὸ ἐσθῆα μάλλον;
 Δὲν ἦν ἄσπιτον ἢ ὁσιότης ἄλλον.
 Τόσον Ἀγία καθαρά ἐσάθη ἡ ζωὴ σε,
 Καὶ πρὸς ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς ἐκείνη ἡ τροφή σε.
 Ὅπῃ μὲν τὸ γάλασσον ἐξέφη ὁ Τίος σε,
 Καὶ σάρκα ἔλαβε Θεὸς καὶ ἀπὸ τῆς σαρκός σε.
 Εἶσαι λοιπὸν Κυρία μου, εἶσαι ἀκαυσιβόλος,
 Καὶ ἔτι σε ὁμολογεῖ πᾶς ὁ Κόσμος ὅλος.
 Προφήτης, καὶ Ἀπόστολος, Μάρτυς, καὶ Γεράρχης,
 Ὅσιος, καὶ κομπολαγῆς καὶ Χρυσὸν μονάρχης.

Ἀφρατος πότιναι ἢ χαρὰ ὅπῃ καταλαμβάνεις,
 Ἀνέκφρατος ἢ δόξα σε, ὅταν εἰς τὴν λαμβάνῃς,
 Πῶς εἶσαι Μήτηρ τῇ Χρυσῇ, πῶς ὁ Θεὸς Τίος σε.
 Πῶς δὲν εἶναι ἀνώτερος κανεὶς καλῆτέρος σε.
 Ὡς ἀνεκλάλητος χαρὰ, ὡς δόξα ὑπερτάτη,
 Τὸν λογισμὸν με ἐξίσῃ, τὸν νῦν με συλλαμβάνει.
 Εἰ γὰρ τὸ συλλογίζομαι, ἐγὼ, καὶ ἄκρας χαίρω,
 Καὶ χαίρω, καὶ δοξάζομαι, καὶ δοξάσαι προσφέρα.
 Νὰ βλέπῃς οὖν, τὸν Θεόν, μόνον ἀνώτερόν σε,
 Καὶ τῶτον πάλιν τὸν Θεόν Παιδίον σε Τίόν σε.
 Νὰ βλέπῃς τῆς Ἀγγέλων, τῆς πλέον ἀνώτερος,
 Τὰ Χερουβὶμ, τὰ Σεραφὶμ, ὅλας σὲ καποτέρας.
 Νὰ βλέπῃς τῆς Ἀγίων, Προφῆταις, Ἀποστόλοις,
 Καὶ τῆς λοιπῆς καὶ ἁλῆς σε δεδοξασμένης ὅλας.
 Νὰ βλέπῃς φῶς τῆς λόγου, φῶς καὶ φῶς τὸ πρῶτον,
 Ἀγγέλων φῶς, Ἀγίων φῶς, ἀπάντων φῶς τῆς φώτι.
 Ὅλος ὁ Κόσμος καὶ σὲ φωτίζεται ἐμμέσως,
 Φωτιζομένης μόνῃς σὲ ἀπὸ Θεῶ ἀμέσως.
 Καὶ ὁμολογεῖται σοι, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 Θεῶ, καὶ Θεομήτορος τῇ μεγαλειᾷ μόνῃ.
 Καὶ σὲ δοξάζει Δέσποινα, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 Θεῶ, καὶ Θεομήτορος τῇ μεγαλειᾷ μόνῃ.
 Καὶ σὲ ὑμνεῖ Πανύμνητε, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 Θεῶ, καὶ Θεομήτορος τῇ μεγαλειᾷ μόνῃ.
 Καὶ ψάλλει σοι Θεοπρεπῶς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 Θεῶ, καὶ Θεομήτορος τῇ μεγαλειᾷ μόνῃ.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ Μ Ν Ο Σ, ΟΕ.

Μ' ἄνα Παρθένος Βεβαιωμένως,
 Θεὸς βροτός τε, Εἰς ὁ αὐτός τε,
 Καὶ Κόρη μόνῃ Τὰ κατορθώματα.
 Τίς ἐν μὴ φείξῃ; Καὶ μὴ κηρύξῃ;
 Δόξα σοι Κόρη.

Οὐρανὸς χαίρει,
Νῦν τὰ πρεσβεῖα,
Κόρης Μαρίας
Τίς μὴ κροτήσῃ

Δόξα σοι Κόρη.

Τώρα ἄς σκύψῃ
Νὰ θεωρήσῃ,
Κόρης τῆς Θείας
Καὶ νὰ βοήσῃ

Δόξα σοι Κόρη.

Τὸν Θεὸν εἰλεῖ
Τῷ ἐδιψᾷσε,
Τὸν κατεβάζει,
Καὶ ταύτῃ βλέπων,

Δόξα σοι Κόρη.

Οἱ Ἀγγελοὶ τε
Δέλοι δικοί σου,
Κόρη Μαρία
Σὲ προσκυῶσι,

Δόξα σοι Κόρη.

Ἡ γῆ χορδαίει,
Ὡς Μήτηρ ἄλλῃ,
Τῆς θυγατρὸς τῆς,
Καὶ πάντα ψάλλει

Δόξα σοι Κόρη.

Πᾶσα ἡ κτίσις,
Κόρη νομίζει,
Δόξαν οἰκείαν
Καὶ σὲ δοξάζει,

Δόξα σοι Κόρη.

Κἀγὼ ὁ πᾶλας
Εὐ σοὶ ἐλπίδας,
Τῆς μακαρίας
Ὅθεν δοξάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Καὶ τῇ γῇ φέρει
Καθὼ βραβεῖα
Τῆς ἐπιγείας.
Οὐν, κὲ βοήσῃ,

Κόρης τὰ ὕψι
Καὶ νὰ πορήσῃ,
Μητρὸς ἐσίας,
Δίχως τὰργήσῃ,

Καὶ τῷ τῶν φέρει·
Δὲν ἐβασῆσε.
Τῷ αἰετίζει.
Βοᾷ, ὡς πρέπον.

Οἱ φοβεροὶ τε
Πανήγυεις σου,
Τ' πιαγία,
Καὶ σὲ ὑμῶσι

Καὶ θριαμβοῦει,
Εἴπῃ τῇ κάλλει
Τῷ θαύματός τῆς,
Φωνῇ μεγάλη,

Ὅλη ἡ φύσις,
Κρατεῖ, γνωρίζει
Σὲ τῷ Μαρίαν,
Καὶ σοὶ κραυγάζει,

Εἶχω μεγάλας
Καθὼς σὺ οἶδας,
Παλινοζῶτας.
Καὶ σοὶ κραυγάζω.

Καὶ

Καὶ δίχως ἄλλο,
Τότε ἐλπίζω
Εἰς τὸ λαμπρόν σου
Ὅθεν δοξάζω.

Δόξα σοι Κόρη.

Ἀναμφιβόλως
Σὲ τῷ Μαρίαν
Τότε κινῶ,
Καὶ σὲ δοξάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Ἀλλ' ὦ Ἀγία
Εἰ μὴς καρδίας
Νῦν εὐροίμι σε,
Ἰνα δοξάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Ὁ εὐφροσύνῃ,
Τῷ Πνεύματός με,
Νῦν εὐροίμι σε,
Ἰνα δοξάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Ζωὴ ψυχῆς με,
Φῶς ἐρασόν με
Νῦν εὐροίμι σε,
Ἰνα δοξάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Δεῖξόν μοι Κόρη
Τῆς ἐρημίας
Τὸ πρόσωπόν σου
Ἰνα δοξάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Ἀκρα γλυκύτης,
Τῆς φαντασίας
Νῦν εὐροίμι σε,
Ἰνα δοξάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Εἶπας,

Εἶπας, καὶ φῶς με
Εὐλπίς γλυκεῖα,
Νῦν εὐροίμιν σε,
Ἰνα δοξάξω,
Τὸ πρὸς νοός με,
Κόρη Μαρία,
Νῦν ἰδοίμιν σε,
Καὶ σοὶ κραυγάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Κεμήλιόν με
Ο' ἀσυλός με,
Νῦν εὐροίμιν σε,
Ἰνα δοξάξω,
Πολύτιμόν με,
Ο' θησαυρός με,
Νῦν ἰδοίμιν σε,
Καὶ σοὶ κραυγάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Λάμψον μοι Κόρη
Τῆς ἐρημίας
Τὸ πρόσωπόν σε
Ἰνα δοξάξω,
Εἴπὶ πὰς ὄρη
Τῆς παροικίας
Τὸ θεῖόν σε,
Καὶ σοὶ κραυγάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Μήτηρ, πατήρ με,
Νῦν, κεφαλὴ με,
Νῦν εὐροίμιν σε,
Ἰνα δοξάξω,
Ρῦσις, σωτήρ με,
Κάλλος, σολή με,
Νῦν ἰδοίμιν σε,
Καὶ σοὶ κραυγάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Θαῦμα θαυμάτων,
Ἄσμα ασμάτων,
Νῦν εὐροίμιν σε,
Ἰνα δοξάξω,
Δόγμα δογμάτων,
Πάντων κτισμάτων,
Νῦν ἰδοίμιν σε,
Καὶ σοὶ κραυγάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Πάντων ἀείση,
Κόσμος Κυρία,
Νῦν εὐροίμιν σε,
Ἰνα δοξάξω,
Δόξα μεγίστη,
Θύγατερ Θεία,
Νῦν ἰδοίμιν σε,
Καὶ σοὶ κραυγάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Εἰ γὰρ γνωρίζω
Τὸ νὰ θελήσης
Τὴν πρόσωφίν σε
Μόλις δοξάξω,
Πῶς δὲν ἀξίζω
Νὰ ἐμφανίσῃς
Στὸν θαλάσσιόν σου,
Καὶ σοὶ κραυγάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

- Δὲν τὸ ἀρνέμαι,
Γιατ' εἶμαι σῶμα,
Ἀναθαρσία,
Μόλις δοξάξω,
Ὅτι φοβέμαι,
Ὅλο φεῖν βρῶμα,
Καὶ δυσωδία,
Καὶ σοὶ κραυγάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Κι αὐτὸ πολλή με
Τὸ νὰ πλημύσω
Καὶ νὰ ἰχθύσω
Ἰνα δοξάξω,
Χαρά, τιμή με,
Νὰ σὲ λαλήσω,
Νὰ μὴ σιγήσω,
Καὶ σοὶ κραυγάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Δεδοξασμένη,
Θεὸν πενήσα,
Μήτηρ Θεῶν με,
Διὸ δοξάξω,
Λελαμπρυσμένη,
Θεῖα ὡς ἦσα,
Πίστις λαῶν με,
Καὶ σοὶ κραυγάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Εἰς δοξοτέρα,
Τῶν αἰωμάτων,
Πάντων ταγμάτων
Σὲ δοξαζόντων,
Τιμιωτέρα
Καὶ προσβυτίων
Τῶν ἀσωμάτων,
Καὶ κραυγαζόντων,

Δόξα σοι Κόρη.

Δόξα σωμάτων,
Δόξα πατέρων,
Δόξα ἀρχαίων,
Πάντων τῶν ὄντων,
Καὶ ἀσωμάτων,
Καὶ τῶν μητέρων,
Ὁμῶς καὶ νέων,
Σοὶ κραυγαζόντων,

Δόξα σοι Κόρη.

Σὲ αὐμνεύμεν,
Σὲ προσκυνεῖμεν,
Ἐπεραγία
Καὶ σὲ τιμῶμεν,
Σὲ δ' λογυῖμεν,
Σὲ δ' οἰκνυῖμεν,
Κόρη Μαρία,
Καὶ σοὶ βοῶμεν,

Δόξα σοι Κόρη.

Γιὰ τὴν πολλὴν σε
Καὶ τὴν θερμὴν σε
Πρὸς τὰς δειλαίνας
Τὰς σὲ τιμῶντας,
Δόξαν, τιμὴν σε,
Ζέσιν, σorgeύς σε,
Ἡμᾶς Ρωμαίους,
Καὶ σοὶ βροῦντας,

Δόξα σοι Κόρη.

Ὅτι αὐτὴ γήσης,
Τῆς προσασίας,
Βεβαιωμένως
Τῶν σὲ τιμώντων,
Καὶ μᾶς σερήσης
Ἐπ' ἀληθείας
Πάγει τὸ γένος
Καὶ σοὶ βοώντων.

Δόξα σοι Κόρη.

Δὲν μᾶς ἀφίενεν,
Καὶ οἱ κρατῶντες,
Καὶ Εὐρωπαῖοι,
Οἱ μὴ τιμῶντες,
Μᾶς καταπίνεν
Καὶ οἱ φθονῶντες,
Καὶ Μεδιναῖοι,
Καὶ μὴ βοῶντες,

Δόξα σοι Κόρη.

Μὴ μᾶς σερήσης
Τῆς προσασίας
Ἀφθαρτον σώμα
Τῶν σὲ τιμώντων,
Τῆς Βασιλείας
Τῆς σῆς, καὶ Θεάς,
Μὴ κλείσης στόμα
Καὶ σοὶ βοώντων,

Δόξα σοι Κόρη.

Τὰς Ἀσκητάς μας,
Τὰς Διδασκάλας
Προβάλλομέν σοι,
Τὰς σὲ τιμῶντας,
Τὰς Μάρτυράς μας,
Πρέσβεις μεγάλας,
Προσάγομέν σοι,
Καὶ σοὶ βοῶντας,

Δόξα σοι Κόρη.

Καὶ πὺν Πατέρα,
Καὶ Ἀποστόλους,
Ἄνδρα, καὶ Θῆλυ,
Τῶν σὲ τιμώντων,
Καὶ τὴν Μητέρα,
Καὶ ἀπλῶς ὅλους,
Ὅλα τὰ χεῖλη
Καὶ σοὶ βοώντων,

Δόξα σοι Κόρη.

Μᾶλλον νὰ δάσῃς
Ἡμῶν τὸ κίρας
Καὶ νὰ πλατύνης,
Στόμα τιμώντων,
Νὰ αὐτῶσῃς
Ὡς τὰς Ἀστέρας,
Νὰ μεγαλύνῃς
Καὶ σοὶ βοώντων,

Δόξα σοι Κόρη.

Μήμας ξεχάσης
Ἐν ὁμιλίαις
Χρηστέπτός σε,
Στόμα τιμώντων,
Νὰ μᾶς προφθάσης
Πολλὰ πλεσίαις
Ὅτι λαός σε,
Καὶ σοὶ βοώντων,

Δόξα σοι Κόρη.

Ἡ σὴ ἀξία
Μὴν ὑπομείνη,
Πρὸς τὸν Τύον σου
Τὸν σὲ τιμῶντι,
Κόρη Μαρία
Πρέσβυς ἀς γίνῃ
Γιὰ τὸν λαόν σου,
Καὶ σοὶ βοῶντι,

Δόξα σοι Κόρη.

Μυστήριόν μου
Παράδεισέ μου,
Ἐμὴ Κυρία
Διὸ δοξάζω,
Σωτήριόν μου,
Θιοποιέ μου,
Ἡ αἰωνία.
Καὶ σοὶ κραυγάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Παῖός Θεός μου,
Πνύματος, γέμου,
Ναί, καὶ θρόνε
Διὸ δοξάζω,
Τις, Κεῖτό μου,
Μόνος Θεός μου,
Θεῖς, καὶ μόνος.
Καὶ σοὶ κραυγάζω,

Δόξα σοι Κόρη.

Σὺ τῇ Ἀνάρχω,
Τῇ ἀναιτίῳ,
Τῇ παναρχήτῳ,
Καὶ Παναγίᾳ,
Καὶ τῇ Παντάρχῳ,
Καὶ Παντατίῳ,
Καὶ πνευμνήτῳ,
Τελεδί Θεᾷ,

Δόξα σοι Κόρη.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀληθέϊα, γ. Κύριε ἐλέησον, γ.
Δόξα, καὶ νῦν.

Τ Μ Ν Ο Σ, Ος.

Ψαλλόμενος ὡς τὸ, Αἰνεῖται Πᾶσαι.

Ψαλλᾶ σοι Θεοτόκε, ψαλλᾶ καὶ τῇ Θεᾷ μου
Ἐως ὑπάρχω, κράζων, σὺ ὅλη τῇ λαῷ μου,
Χεῖρέ μου Προσκυνᾶτε.

Δεῦρο πᾶσα Κτίσις προσφέρομεν Κυρίῳ
Προσκυνήσιν βοῶντες στόματι ἀνάξιῳ,
Χεῖρέ μου Προσκυνᾶτε.

Πᾶσα πνοὴ αἶνον τῇ δόξῃ σου τῇ Θεᾷ
Προσάγει ἐκβοῶσα αἰεὶ ἐν παρρησίᾳ,
Χεῖρέ μου Προσκυνᾶτε.

Δόξαν πᾶσα γλώσσα προσφέρει σοι Χεῖρέ μου,
 Τίε Θεέ· καὶ Λόγε κραυγάζουσα Θεέ μου,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Ὅλος ὁ Κόσμος ὅλος Κύριε προσκυνῶσε,
 Ὡς Ποιητὴν ἡδ' ὄλων, καὶ λέγει, καὶ ὑμνεῖσε,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Δοξάζουσε Παρθένε, ὑμνῶσε Παναγία,
 Καὶ τῷ Θεῷ μου κράζω καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Τὴν χάρισεν κηρύττω, τὴν δόξαν σε γεραίρω,
 Καὶ τῷ Τίῳ σε Κόρη τὴν αἰνεσιν προσφέρω,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Ἰησοῦ Μαρία, Χεῖρέ μου Παναγία,
 Ὁ σὸς λαὸς βοᾷ σοι, καὶ ἡ κληρονομία,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Νεῦσον ἱκεσίαις Σῶτερ, πῆς Μητρὸς σε,
 Καὶ ἔλεος βοῶντι παράχῃ τῷ λαῷ σε,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Ἐλέησον τὸν Κόσμον Οἰκτίρμων πᾶν τιμῶντα
 Τὴν σὺν Σῶτερ, Μητέρα, καὶ φάλλοντα βοῶντα,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Σῶσον ἡμᾶς πάντας, ὑμνῶντας καὶ τιμῶντας
 Τὴν σε πεκύσαν Κόρη, καὶ ἄδοντας βοῶντας,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Κυεῖας Θεοτόκον σε ὁμολογῶμεν,
 Καὶ τὸν Τίον σε πάντες Πιστοὶ ὑμολογῶμεν,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Χαρὰς με τὴν καρδίαν πλήρωσον Παρθένε,
 Χαίρων ὅπως φάλλω αἰεὶ Εὐλογημένε,
 Χεῖρέ μου προσκυνῶσε.
 Χαῖρε Παναγία ἐν ὅλῃ τῇ ζωῇ μου
 Ὁ δαλός σε κραυγάζω, σοὶ δὲ τῷ Βασιλεῖ μου,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Νύμφη Θεοτόκε, ἀσματικῶς κραυγάζω,
 Λόγε Θεέ Νυμφίε, ὑμνῶ σε καὶ δοξάζω,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.

Πόθῳ προσκυνῶσε, Παρθένε Παναγία,
 Φόβω δέ σοι κράζω ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Παντάνασσα Μαρία δοξάζουσε Παρθένε,
 Πανπάνταξ Ἰησοῦ με ὑπερόβλογημένε,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Πανύμνητε Μαρία, ψυχῆς με σωτηρία,
 Ἰησοῦ Σωτήρ μου, ἡ Πίστις μου ἡ Θεά,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Βασίλισσα τῷ Κόσμῳ, σκέπη, καὶ προστασία,
 Παμβασιλεῦ ἡδ' ὄλων καὶ μονοκρατορία,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Σὲ δυὰς Ἀγία Ἀγίων σινδοξάζω,
 Καὶ νῦν, καὶ εἰς αἰῶνας, φόβῳ δέ σοι κράζω,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Λαοὶ φυλαὶ καὶ γλώσσαι, αἰνεῖτε δόλογιτε
 Μαρίαν τὴν Παρθένον, καὶ φάλλετε ὑμνεῖτε,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Δεῦτε χριστοφόροι, λαοὶ τῷ πάντων Κτίστῃ
 Προσπέσωμεν βοῶντες, αὐτῷ πόθῳ καὶ πίστι,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Χριστιανοὶ με δεῦτε, σὺν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις
 Προσεύξωμεν Κυεῖν, χεῖλσιν ἐπαξίοις,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Εἰς πάντας τὰς αἰῶνας, ὑψώσω σ' δόλογιζω,
 Καὶ φάλλειν με πᾶν χεῖλ, ποτὲ ἔ μὴ κωλύσω,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Διὰ παντὸς Θεέ μου, ἐν τῷ στόματί μου.
 Ἡ Θεά αἰνεσίτῃ σε, βοῶν τῷ Λυβωτῇ μου,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Μετ' ὧδ' αἰρέσω, τὸ ὄνομα Θεέ μου,
 Ἐν ἐπηκόῳ κράζων τῷ δισεβῶς λαῷ μου,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Ἰησοῦ με Σῶτερ, ὑπερόβλογημένε,
 Ἰπέρδαι, Θεέ μου, ὑπερδεδοξασμένε,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.

Ἰησοῦς Σωτήρ, Θεέ μου, Πλαστουργέ μου,
 Θεέ μου Βασιλεῦ μου, πανάγαθε Θεέ μου,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Ἰησοῦ Σοφία μου, εἰρήνη, καὶ Σοφία
 Θεὸς Πατρὸς ἀνάρχος, καὶ δυνάμις τελεία,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Ἀΐδιε Θεέ μου, Θεὸς τῆ ἀϊδίου
 Ἀπαύγασμα τῆς δόξης, δεῦρ παντὸς τῆ βίης,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Τίε Θεὸς Παντάναξ, Τίε Κόρης Μαρίας,
 Μητρὸς ἀειπαρθένου, καὶ πανυπεραγίας,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Λόγε Θεὸς Παντάναξ, Τίε Πατρὸς ἀρρήτου,
 Τέκνον Μητρὸς Παρθένου, καὶ πανυπερυμνήτου,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Σὺ τῆ Πατρὸς ἡ δόξα, ἡ ἀπὸ τῆ αἰῶνος,
 Καὶ ἕως τῆ αἰῶνος, σὺ ὁ Τίος καὶ μόνος,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Σὺ τῆς Μητρὸς ἡ δόξα, ἡ νῦν, καὶ αἰώνια,
 Αἰώνιε Θεέ μου, ἡ ἀσφατος καὶ Θεία,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Ἐν σοὶ Σωτήρ δοξάζω τὸν Θεόν σου Πατέρα,
 Καὶ Πνεῦμα σου τὸ Θεῖον, νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Τὸν εἰς τῆς Τριᾶδος, τῆς πανυπεραγίας,
 Πανσωτικῶν αἰτίων, καὶ φῶς Θεολογίας,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Ἐν δύο ταῖς ἐστίαις, ὑπόστασιν δὲ μίαν,
 Θεὸν Ἀνθρώπου ἔλον, εἰς πάντων σωτήριον,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Τ' ἱμέδον Λόγε, ὁ πάντων Βασιλεύων,
 Καὶ σὺ Πατὴρ καὶ Θεὸς Πνέματι συνεδρόων,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Πανοκράτωρ Λόγε, ὁ ὢν πρὸ τῶν αἰώνων,
 Καὶ μέων εἰς αἰῶνας, Δημιουργὲ τῶν χρόνων,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.

Φανοκράτωρ Σωτήρ, φῶς νοερὸν φωτίζων
 Ἀγγέλου καὶ Ἀνθρώπου, φῶς φλέγον καὶ δροσίζον,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Σὺ Ἄγιος καὶ μόνος, καὶ πάντας ἀγιάζων,
 Διὸς καὶ μὴ σιγήσω, ὑμνῶν σε, καὶ κραυγάζων,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Σὺ ὁ πᾶν σωέων, καὶ σωτηρῶν ὡς Κτίσις,
 Σὺ ὁ Σωτήρ τῶν πάντων, δεῦρ παντός καὶ ρύσης,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Σὺ ὁ πληρὸν τὰ πάντα, Σωτήρ καὶ περιέων,
 Σὺ δὲ καὶ ὁ πᾶν ἀπείρως ὑπερέων,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Τῶν ὅλων σὺ ἐπόπτης, ἐπάζων τὰς καρδίας,
 Εἰδὼς πάντ' αἰδίως βάθει τῆς σῆς σοφίας,
 Χεῖρέ μου προσκυνῶσε.
 Σὺ μόνος εἰ Σωτήρ μου, Χριστὸς καὶ ἐλεήμων,
 Καὶ νῦν οἱ οἰκτιρμοί σου τοῖς σύμπασιν οἰκτιρῶν,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Σὺ εἰ ὁ γλυκύς μου Κύριος καὶ Θεός μου,
 Σὺ καὶ ὁ Πλαστουργός μου, καὶ ὁ Παραδιστός μου,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Σὺ γεννηθεὶς ἀχρόνως, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων,
 Ἐτέχθης ἐπ' ἐχάτων καὶ δι' ἐμέ τῶν χρόνων,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Ο' ἐπὶ τῶν νῶων, τῶν Χερυβὶμ Χεῖρέ μου,
 Ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, Λόγε Θεὸς Θεέ μου,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Ο' ἐπὶ θρόνῳ δόξης τῆς Θείας Βασιλείας,
 Ἐν ξύλῳ ἀνθρώπου, βαβαὶ τῆς δαυλαγχνίας,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Ο' σωὲ Πατερὶ τῶν Θεῶν, καὶ Πνέματι Ἀγίῳ,
 Ἐν μέσῳ τῶν κατέργων, δόξασοι τῶν Κυρίων,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.
 Ο' πᾶσαν ἀμαρτίαν, παντὸς τῆ Κόσμου αἵρων,
 Ἄρον καὶ μετ' οἰκτιρῶν, ἵνα κραυγάζω χαίρων,
 Χεῖρέ μου Προσκυνῶσε.

Τ' μολογῶ σε Λόγε, ὅτι ὑπέλαβές με,
 Εξ Α' δε κατωπιάς Σῶτερ ἀνέγαγές με, Α
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Η' ἄβυσσος Σοφίας, ἡ βρύσις διαπλαγχνίας,
 Σπλαγχνίδῃτι καὶ σῶσον, βοῶντα ἐκ καρδίας,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Ζωὴ Χειρὶ ὑπάρχων, ζώωσον τὸν νῦν με,
 Ἰ' να σε τὴν ζωὴν μου, Θεὸν τὸν Ἰησοῦν μου,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Τῆς σῆς ἀγαθωσύνης, καὶ τῆς φιλαθροπίας,
 Μή με ἀπαξιώσης· φάλλοντα ἐκ καρδίας,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Ξενοδείλω Σῶτερ, μὴ τῆς χάριτός σε,
 Ἰ' να σοι κραυγάζω, ὡς δούλος ταπεινός σε,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Γηράσαντί με Σῶτερ, ἐν κακοῖς στεράζω,
 Νεοποιήσον με, ὅπως ἀξίως κράζω,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Ε' λένσον με Σῶτερ, ὅτι τὸ ὄνομά σε,
 Α' ὦσα δὲ εἰς αἰῶνας καὶ τὸ δέλημά σε,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Ε' λένσον με Λόγε, ὅτι τὴν σὺν Μιττέρα,
 Ἰ' να φάλλω Σῶτερ διχῇ συνπονωτέρα,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Ρ' οῦν με τῷ δακρύων, μὴ ἀποποιήσης,
 Οἱ κτήριον καὶ βοῶντα, μὴ παρασιωπήσης,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Φωτὸς σε ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον Χειρὶ μου
 Τὸν νῦν με ἵνα φάλλω, ἐν τῷ φωτὶ Θεέ μου,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Τῶν Μυστηρίων Λόγε, τῷ σὺν δόξῃ σου με
 Μετέχων αἰωνίως, καὶ μέλπειν δίδαξόν με,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Ο' ἔγωγόν με τὴν σάρκα, εἰπὼν ἀξίωσόν με,
 Καὶ πίναν με τὸ αἷμα, καὶ φάειν φάτισόν με,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.

Θρέψον με Θεέ μου, σαρκί σε τῇ Ἀγίᾳ,
 Ἰ' να σοι δ' ἡ χαλῆς αἰὶ φάλλω καρδίᾳ,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Δός μοι πλεῖν Σῶτερ, τὸ αἷμα σου τὸ Θεῖον,
 Ὅπως μὲ παύτων δικαίων καὶ Ἀγίων,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Κατὰ τὸ λόγιόν σε, Λόγε ἀξιώσόν με
 Τῆς τέτων κοινωνίας, καὶ φάλλειν δέλησόν με.
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Ἀνάξιος ὑπάρχω Χειρὶ τῆς μετῆς,
 Σὺ δὲ ἀξιώσόν με ὅτι τῆς ὑμνωδίας,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Εἰσάκουσόν με Λόγε ὅτι τῷ οἰκτιρμῶν σου,
 Καὶ κοινωνόν με δείξον αὐτῶν τὸν ὑμνωδόν σου,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Μέχρι προῆς ἐχάτης, ἐφ' ὅρα τῆς ζωῆς με,
 Ἰ' να σε μεγαλιύω ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς με,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Καὶ μὲ θανάτον με, ὡς οἶδας σὺ Χειρὶ μου,
 Ἰ' να σε μεγαλύνω, ἀθάνατα Θεέ μου,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Πρεσβείαις τῆς Μητρός σου, καὶ προσκυνῶ δοξάζω,
 Τὴν μόνω με ἐλπίδα, καὶ τῷ Τίῳ σοι κράζω,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Ἀνάπαυσον σὰς δούλους, Σῶτερ τὲς μεταστάντας
 Πρὸς σὲ ἐκ τῷ προσκαίρειν, προσφάδοντάς σοι πάντας,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Οἱ ἔχων ἔχουσιν καὶ τῷ νεκρῶν καὶ ζώντων,
 Μνησθῇτι Ε' λείμων, τῷ σοὶ πιστῶς βοῶντων,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Α' ξιώσον σὰς δούλους, Χειρὶ τῆς Βασιλείας,
 Παμβασιλευ βοῶντας, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.
 Βαβαὶ τῆς ἀνοχῆς σε, ὅτι ἀνυμνεῖται
 Καὶ παρέμειν ἀνέχη, Θεέ, καὶ προσκυνεῖται,
 Χειρὶ μου Προσκυνῶ σε.

Ὁ Τεῖας Θεέ μου, Πάτερ σὲ δοξάζω,
 Τ'μολογῶ τὸ Πνεῦμα, καὶ τῷ Τίῳ κραυγάζω,
 Χεῖρέ μου Προσκυνᾷς.
 Τ'μῶ σε Παναγία ἔκ' παντός Παρθένε,
 Καὶ αἰωνίως Λόγε ὑπερύλογημένε,
 Χεῖρέ μου Προσκυνᾷς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀ. ἡλ. γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν.

Τ' Μ Ν Ο Σ, ΟΖ'.

Θ' Ἐλὼ Βασιλίσ' ἀγαθὴ, Καὶ ἡ καρδία μου ποθεῖ,
 Ἀσματὰ πάλλα ἄρεσόν Πάσι λαοῖς, καὶ θαυμασόν.
 Δός μοι κανὲν ἀπὸ αὐτῆς Τὰς θησαυρὰς σου τὰς σεπτὰς.
 Στείλειτο μὲ τὸν Γαβριήλ. Μήτηρ Θεῶ Ἐμμανὴλ.
 Κατέλθεις ἐκ τῶν Οὐρανῶν, Ἀγάπη τῷ Χριστιανῶν,
 Κατέλθεις τὰ Χερσέβιμ, Καὶ πᾶν φρικτὸν νῦν Σεραφίμ,
 Σὺ τῷ Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς Πᾶσιν ὁμῶς τοῖς φλογεροῖς.
 Ἐλθετ' ἐδῶ, σὰς προσκαλῶ Σήμερον, καὶ παρακαλῶ.
 Ἐξέλθετε ἐκ τῶν σκηνῶν Τῶν Γερῶντε καὶ περπνῶν,
 Ἀβελ, Σὴθ, Νῶε καὶ Ἀδὰμ, Μελχισεδέκ, καὶ Ἀβραὰμ,
 Ο' Ἰσαὰκ, ὁ Γακώβ, Ο' Ἰωσήφ, καὶ ὁ Ἰάβ,
 Σὺ τῷ λοιπῷ τῷ Γερῷ Τῶν Προπατόρων τῷ χορῷ.
 Ἐλθετ' ἐδῶ, σὰς προσκαλῶ Σήμερον, καὶ παρακαλῶ.
 Ἐξέλθετε ἐκ τῶν Γερῶν Μονῶν ὑμῶν, καὶ ζωνῶν,
 Ο' Μαυσῆς, ὁ Σαμεὴλ, Σὺν Ἡσαΐα, Δαυιδ.
 Γερεμίας, Ἀββακὺμ, Σὺν Ζαχαρίᾳ, ὁ Ναὺμ,
 Ἡλίας, καὶ Ἐλισαεὶ, Παιδὲς οἱ ἔεις, καὶ Ὡσηέ,
 Σὺν τοῖς λοιποῖς τῷ Προφητῶν, Δῶλοι Θεῶ τῷ ἐκλεκτῶν.
 Ἐλθετ' ἐδῶ, σὰς προσκαλῶ Σήμερον, καὶ παρακαλῶ.
 Ἐξέλθετε ἐκ τῶν θαυμασῶν Οἶκων ὑμῶν καὶ τῶν πασῶν,
 Δαβὶδ, ὁμῶς καὶ Σολομῶν, Δόξης οἱ πρῶτοι τῶν βασιμῶν,
 Ἰωσαφάτ ὁ ἄρεσός, Ο' Ἐζεκίας ὁ πιστός,
 Ο' Ἰωσίας, κοῖλοιποὶ, Τίς κἀδεται νῦν τὰς εἰπῆς,
 Οἱ Βασιλεῖς οἱ τῶ λαοῦ, Δῶλοι Κυρίου τῶ Θεῶ.
 Ἐλθετ' ἐδῶ, σὰς προσκαλῶ Σήμερον, καὶ παρακαλῶ.
 Ἐξέλ- Οἱ.

Ἐξέλθετε ἐκ τῶν καλῶν Οἶκων ὑμῶν καὶ ὑψιλῶν,
 Πέτρε, καὶ Παῦλε, κορυφὴ Τῶν Ἀποστόλων ἡ σοφί.
 Ο' Ἰωάννης ὁ χρυσῆς, Ὁνπερ ἡγάπα Ἰησοῦς,
 Ἰάκωβος ὁ ἀδελφός, Καὶ ὁ Ἀνδρέας ὁ σοφός,
 Σὺν τοῖς λοιποῖς τῷ Μαθητῶν, Τῶν τῶ Χριστῷ ἀγαπητῶν.
 Ἐλθετ' ἐδῶ, σὰς προσκαλῶ Σήμερον, καὶ παρακαλῶ.
 Ἐξέλθετε ἐκ τῶν δούλων Οἶκων ὑμῶν, καὶ παμράων,
 Βατίλειος ὁ φοβερὸς, Γρηγόριος ὁ νοιρός,
 Χρυσόστομος ὁ Γερὸς, Ρηγίνος καὶ ὁ γλυκερός,
 Νικόλαος θαυματουργός, Σπυρίδων ὁ τερατουργός,
 Σὺν τοῖς λοιποῖς Ἱεραρχῶν, Θεοφιλῶν πολλὰ ψυχῶν.
 Ἐλθετ' ἐδῶ, σὰς προσκαλῶ Σήμερον, καὶ παρακαλῶ.
 Ἐξέλθετε ἐκ τῶν φτωκῶν Οἶκων ὑμῶν καὶ τῶν κλεινῶν,
 Γεώργιος ὁ θαυγής, Δημήτριος ὁ τηλαυγής,
 Ἀρτέμιος, Γοβδελαῆς, Προκόπιος, καὶ ὁ Μλωῆς,
 Εὐστάθιος, καὶ οἱ λοιποὶ, Πᾶσις ἀδείζει νῦν τὰς πῆς,
 Οἱ Ἀθλοφόροι τῶ Χριστῷ, Λαὸ οἱ πύργοι τῶ πιστῷ.
 Ἐλθετ' ἐδῶ, σὰς προσκαλῶ Σήμερον, καὶ παρακαλῶ.
 Ἐξέλθετε ἐκ τῶν χλοερῶν Τόπων ὑμῶν καὶ ὁροσειῶν,
 Ἀντώνιος ὁ ὑπὲρ πάντων, Ἄλλος μὲν τὸν Ἰησοῦν,
 Εὐθύμιος ὁ θεῖκός, Ο' Σάββας ὁ Ἀγγελικός,
 Ὁνέφριος ὁ ὑπὲρ γλῶ, Μακάριος ὑπὲρ τιμῶν,
 Ο' Ἰλαρίων, ὁ Ἀθρῆ, Καὶ οἱ λοιποὶ οἱ Ἀσκηταί.
 Ἐλθετ' ἐδῶ, σὰς προσκαλῶ Σήμερον, καὶ παρακαλῶ.
 Ἐξέλθετε ἐκ τῶν πυλῶν Τῶ πόλε τῷ πολυτελεῶν,
 Ο' Κωνσταντῖνος, ἡ σοφί, Τῶν Βασιλέων ἡ ποικί,
 Ο' Οὐαλεντινιανός, Ο' Θεοδόσιος κλεινός,
 Ο' Ὀμμενὴς Μαρκεῖος, Καὶ ὁ Ἰεσινιανός,
 Καὶ οἱ λοιποὶ Θεοφιλεῖς, Χριστιανῶν οἱ Βασιλεῖς,
 Ἐλθετ' ἐδῶ, σὰς προσκαλῶ Σήμερον, καὶ παρακαλῶ.
 Καλῶς οἰεῖσθε Τίσι Θεῶ ὑφίστα, καὶ Θεοῖς,
 Ἀγγελοὶ πάντες, καὶ βροτοί, Ἀθανάσιος καὶ Ὀνυφί,
 Ἀόρατοί τε ὀρατοί, Οἱ ἄρρηκτοί τε καὶ ῥητοί.
 Καλῶς οἰεῖσθε ὁσυνεῖς Τῆς Παναγίας συγγενεῖς,
 Καλῶς οἰεῖσθε πιστοὶ Δῶλοι Θεῶ καὶ θαυμαστοί.
 Καλῶς οἰεῖσθε λαμπρὰ Ἀστρα καὶ φῶτα, μιὰ χαρὰ.
 Κα- Αμά-

Καλῶς οὐρανοῦ ἐκλεκτὰ
 Ἀγγέλων ἢ ῥοδωνιὰ,
 Ο' μελισσῶν ὁ μουσικός,
 Καλῶς οὐρανοῦ δίδως
 Ἐσπέρᾳ Θεῖα καθαρὰ,
 Ἐμφυχώμοιαι Ἀρεταί,
 Καλῶς οὐρανοῦ δειδεῖς
 Ο' ἐπυρανίος λαός,
 Ἡ τῷ Θεῷ παρεμβολή
 Οἱ γίγαντες οἱ νοητοί,
 Οἱ ὑψιπέται Ἀετοί
 Οἱ λειτουργοὶ οἱ φλογεροί,
 Πνέματ' ἀμέτρωτα ἰλαρά,
 Καλῶς οὐρανοῦ τῆς γῆς
 Πύονα Ὄρη μουσικά,
 Στόματα Λόγῃ τὰ τερπνὰ,
 Τῆς φύσεως ὁ σολισμός,
 Ἡ δόξα τῷ Θεῷ,
 Τῷ Πνέματι ἡ συνδρομή,
 Δι' ἧς ἡ γῆ, ὁ Οὐρανός,
 Δι' ἧς ὁ Θεὸς ἐρχομός
 Δι' ἧς Μαρία καὶ Χριστός
 Καλῶς οὐρανοῦ λοιπὸν,
 Καλῶς οὐρανοῦ ἐδῶ,
 Ὅπως σὰς ἔχω ἀκρῶς,
 Νάξωθ' ὁ δὲ καὶ ἐγὼ
 Βαβαί, βαβαί τῷ ἐκλεκτῷ
 Χριστῷ, Θεῷ ἀληθινῷ,
 Ἀλήθεια ἵπαδες πολλὰ
 Νὰ δὲ καὶ πόσο πειρασά
 Βαβαί βαβαί τῆς καλοῦνης,
 Βαβαί βαβαί τῆς ἐκλογῆς
 Βαβαί βαβαί τῆς ἀπρεπῆς
 Βαβαί βαβαί τῷ πνευματικῷ
 Ὡς τί καλὸν, καὶ τί τερπνόν,
 Νὰ κατοικῶν ἐν τῷ αὐτῷ

Ω

Ἀμάρωντ' αὐτῇ καὶ φυτῶν,
 Ἀθράπων ἡ μυρμηκία,
 Ο' ἐλαιῶν ὁ λογικός,
 Θεῶν εἰκόνες ἀληθεῖς,
 Ναοί, τεμένη ἱερά,
 Χάριτες ζῶσαι ποθηταί.
 Ἄγγελοι καὶ θεοειδεῖς,
 Τῷ δ' ὑμεῖται ὁ Θεός,
 Ἡ φοβερὰ καὶ ὑψηλὴ,
 Οἱ ἄμαχοι καὶ δυνάτοί,
 Οἱ τῷ ὑψίστῳ καὶ φεικτοί,
 Οἱ ὑμνοδοὶ οἱ φοβεροί,
 Πλάσματ' ἀρρήτως καθαρὰ.
 Οἰκράταιοι οἱ δάγεις,
 Πρόβατα Θεῖα λογικά,
 Σκέπη τῷ Πνέματι ἀγνὰ,
 Τῆς ὑψηλῆς φωτισμός,
 Ἡ προσφερά ἡ τῷ Τίῳ.
 Τελείας δόξα καὶ τιμή.
 Γύρος αὐτὸς ὁ φωτεινός.
 Ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ σαρκώδης.
 Σωμῆλδοσαν ἀγαπητῶς.
 Τὸ λέγω πάλιν, προειπὼν.
 Νάξωθ' ὁ δὲ καὶ ἐγὼ,
 Σὰς λαχταρῶν δὲ δυνάτῳ.
 Μαζίσας τὰ ὑμνελογῶ.
 Ἀγγέλων καὶ τῷ βροτῶν,
 Ἡγεμῶν μόνε καὶ κοινέ.
 Διὰ ἡμᾶς τὰ μαρτυρὰ,
 Ἐκαμὶς τέκνα καὶ χηρὰ.
 Καὶ τῆς πληθύνος αὐτῆς.
 Τῶν ὑπὲρ γῆς, καὶ ἐπὶ γῆς.
 Χορείας, καὶ θεοτερπῆς.
 Κόρη τῷ σῶν καὶ ἐρασῶν.
 Καὶ ἀγαθὸν ἀληθινόν,
 Οἱ ἀδελφοί οἱ ἐν Χριστῷ.
 Θεία

Ὡς τί πολλὰ δὴ φραντικόν
 Ὡς τί πολλὰ καθολικόν
 Ὡς τί πανήγυρις φαιδρά,
 Ὡς τί παγκόσμιος αὐτῇ
 Καὶ ὁ Θεὸς πάντως παρὼν,
 Ὅπως ὁ δὲ δύο, ἡ καὶ τρεῖς,
 Ἐδῶ δὲ τόσοι, καὶ Χριστός
 Καὶ ἀγιάζων, δόλογων,
 Καὶ ἐπακλῶν τῷ ἡμῶν
 Νὰ σὰς εἰπῶ δὲ Ἀδελφοί
 Γιατὶ ἐδῶ σὰς προσκαλῶ
 Σήμερον εἶναι Ἐορτὴ
 Σήμερον αἰκαμονική
 Σήμερον ὅτι αἰδμητός
 Εὐεργετήδην θαυμαστῶς,
 Ἀπὸ αἰτίαν αὐτῆς
 Ὁ Θεὸς ὥσθι ἐκ σαρκί,
 Πνεῦμα πανάγιον ἐν γῇ,
 Ἐγένετο ἡ καταλλαγή,
 Τίσοι τῇδ' ὁ ἐχθρὸς,
 Ἐκαταργήδην ἡ ἀρὰ,
 Σήμερον ἔλαμψε χαρὰ,
 Ἀδάμ ἐλόθην τῷ δεινῶν,
 Οἱ Ἄγγελοι ἐπὶ τῆς γῆς,
 Ὡς συγγενεῖς εἰς συγγενεῖς,
 Ὁ Ἄδης τόσο ἀναικτός
 Παράδεισος δὲ ὁ κλειστός
 Τὰ Χερσβίμ παραχωρεῖ,
 Ὁ Οὐρανὸς κομπολογίς
 Πῶς πᾶς νὰ ἔγιναν καινὰ,
 Καὶ Βασιλεύει ὁ Χριστός,
 Τῆς Παναγίας ὁ Τίος,
 Τῆς Βασιλείας δὲ αὐτῇ,
 Τέλος δὲ θέλει νὰ γερῇ,
 Νὰ, ὅτι ὁ λαὸς αὐτῇ,
 Σήμερον ἔχομεν κοινῶν
 Θέαμα καὶ ἐκπληκτικόν.
 Τὰ θεία καὶ θεῖα.
 Καὶ ἱερά, καὶ φοβερά.
 Συνοδος τόσο καὶ σεπτή.
 Ταύτῃ τῷ συνοδῶν πληρῶν.
 Καὶ τὸν Θεὸν θέλει ὁρῆς,
 Λεῖπει ποτε, μέσον ἐσθῆς;
 Καὶ σιωπεῖζον, σιωπεῖζον,
 Φωνῶν, ὡδῶν, ὕμνων τιμῶν.
 Ἄγιοι πάντες καὶ σοφοί,
 Ἐγὼ, καὶ σὰς παρακαλῶ.
 Τῆς Παναγίας ἐκλεκτῇ.
 Πανήγυρις παρθενική.
 Κόσμος, ὅμως καὶ νοητός
 Μάρτυς με εἶναι ὁ Χριστός.
 Τῆς παγκοσμίου καλοῦνης.
 Ἐν Οὐρανῷ ἡ σὰρξ αἰκεῖ.
 Πατὴρ αἰῶθεν δόλογεῖ.
 Ἐπαυσ' ἐκείνη ἡ ὀργή.
 Τοῖς ἐχθροῖς ὥσθι φοβερός.
 Κατεπατήδην ἡ φθορά.
 Τὰ πάντα γέγονε φαιδρά.
 Ἡ Εὐὰ δὲ τῷ ὁδωτῶν.
 Οἱ Ἀνθρώποι ἐν Οὐρανοῖς.
 Ὡς παῖδες εἰς τὴν γαλήνην.
 Ἐκλείσει, κείναι σταλκτός.
 Ἀνοίξει, κείναι ἀνοιχτός.
 Ὡς Λησὴς καὶ προχωρεῖ.
 Τῷ σήμερον μετὰ τῆς γῆς.
 Κατεργαῖα ὅλα καὶ καινὰ.
 Ὡς κραταῖος, καὶ θαυμαστός.
 Ἡμῶν ἀπαύτων ὁ Θεός,
 Ὡς κραταῖος καὶ δυνατός.
 Ἀσάλευτος θεομνηστικός.
 Τόσο μεγάλῳ καὶ σεπτῷ,
 Χαρὰν μεγάλῳ καὶ καινῷ.

Εἰς

Κα.

Εἰς δόξαν τῆς καὶ εἰς τιμῶν,
 Τόσων μεγάλων καὶ πολλῶν,
 Διὸ καὶ πᾶσα λογικὴ
 Τῷ Παναγίῳ τὰ ὑμῶν
 Ὡς ἐργετίδα κοινῶν,

Ἀσπαστέ πόντω Βασιλεῖς,
 Χειρῶν οἱ Βασιλεῖς,
 Κάμετ' ἐσεῖς πρῶτοι ἀρχῶν
 Ἔσσεται δὲ, ὡς ὁ Χεῖρ
 Πρῶτοι οἱ ἔχοντες ἐδῶ,
 Τμήσατε βασιλικῶς
 Καὶ καλῶς φάλατε αὐτῇ,
 Ὅτι αὐτὴ ἡ περφευεῖς
 Ἡ τῷ Ἀνάκτων κραταῖα
 Τῶν ἀνὰ πτόρων θησαυρὸς
 Τῆς Βασιλείας τὸ λαμπρὸν
 Τῶν Βασιλέων ἡ καλὴ,
 Τῶν ἐν πολέμοις ἀρωγὸς,
 Ἀκολυθῆσατ' ἐφεξῆς

Ἀσπαστέ πόντω καὶ ὑμεῖς,
 Καὶ καλῶς φάλατε αὐτῇ,
 Ὅτι αὐτὴ τῷ Ἀσκητῶν
 Ἡ τῷ Ὀσίῳ χαρμονῇ,
 Τῶν ἐν σπηλαίοις ἡ δόχη,
 Τυμῶν ἡ σκέπη καὶ ἔσφι,
 Τῶν κοπιῶντων ἡ λαμπρὰ
 Μοναδικῆς ἡγωγῆς

Γδὲ ὁ σὸς Δαμασκηνὲ
 Ἀκολυθῆσατ' ἐφεξῆς
 Ἀσπαστέ πόντω Ἀθληταί,
 Καὶ καλῶς φάλατε αὐτῇ,
 Ὅτι αὐτὴ τῷ Ἀθλητῶν
 Τῶν τῷ Χεῖρ σφαιριῶν
 Ὁ τῷ βασιλῶν γλυκασμός,
 Θεομαρτύρων τὸ λαμπρὸν
 Τῶν Ἀθλοφόρων ἡ χαρὰ,
 Εὐ-

Καθὸ αἰτίαν ἀφορμῶν
 Καὶ ἀελπίστων μας καλῶν.
 Ἀῦλος φύσις, ὑλική,
 Ὁφείλει, καὶ νὰ προσκυλῇ,
 Βασίλισσαν παντοτινῶν.

Ψυχὰ καὶ πολλὰ κοσμοφελεῖς,
 Τῆς Παναγίας τῆς φυλῆς.
 Μὲ τῷ Κυρίῳ τῷ δόχῳ.
 Φυσὶν, ἡμῶν ὁ προεσῶς,
 Καθὼς ἐδῶ θέλει ἰδῶ.
 Τῷ Παναγίῳ, ὡς εἰκός.
 Τῇ Βασιλίῳ τῇ φεικτῇ.
 Τῶν ἐστὶ, καὶ ἐφεσεῖς,
 Γλῶσσα ὁμῶ καὶ δεξιὰ,
 Ἀκούωτος, καὶ ἱερὸς.
 Στέφος, καὶ τείχος ὁχυρόν.
 Βασιλειῶν δὲ ἡ σολή,
 Καὶ τῷ ἐν νίκαις στρατηγός.

Τώρα οἱ Ὅσιοι ἐσεῖς.
 Μεγάλῃς μέτοχοι τιμῆς,
 Τῇ ἱστορίᾳ καὶ σεπτῇ.
 Πλετῶσι καὶ Μοναχῶν.
 Ἐρημιτῶν ὑπομονή,
 Τῶν ἐν μοναῖς ἡ διδασχὴ,
 Τῶν νηστειῶντων ἡ ἔσφι.
 Ἀνάπαυσίς τε καὶ χαρὰ,
 Κανὼν, καὶ τύπος πλαιωγῆς.
 Καὶ ἐμὸς πόθος προδραῖ.

Οἱ Ἀθληταί Χεῖρ ἐσεῖς.
 Θεῖε καλῶνικε σφαιρῇ,
 Δεσποίνῃ τῇ προσκυλῇ.
 Ἀθλον τὸ ἐπιθυμητόν.
 Τὸ ὄνομα τὸ ποδῆτόν.
 Τῶν ἀλγεινῶν ὁ κεντισμός,
 Στεφανώμα, καὶ ἱερὸν,
 Καὶ ἐπιφάνεια φαιδρά.

Ως

Εὐφραϊνομένη ἐπ' αὐτοῖς,
 Παρυσμένη σὺν Τίῳ
 Ἀκολυθῆσατ' ἐφεξῆς
 Ἀσπαστέ πόντω οἱ καλοὶ
 Καὶ προσκυλῆσατε αὐτῇ,
 Ὅτι αὐτὴ ἱεράρχων
 Τῆς Ἐκκλησίας ἡ σολή,
 Τῶν Διδασκάλων ἡ σεπτῇ
 Τ' ὁδοῖς ἡ ἐρασίη,
 Ἀρχιερίων ὁ φωστὴρ,
 Ὁ τῷ Ποιμνῶν ἀρχηγός,
 Ἡ ῥάβδος ἡ ποιμαστική
 Ἀκολυθῆσατ' ἐφεξῆς
 Οἱ τῷ Κυρίῳ Μαθηταί,
 Ἀσπαστέ πόντω ἱερῶς
 Καὶ προσκυλῆσατε αὐτῇ,
 Ὅτι αὐτὴ τῷ Μαθητῶν
 Τὸ κήρυγμα μὲν Χεῖρ
 Τῶν Κορυφαίων ἡ περπνὴ
 Τῷ Ἰωάννῃ τὸ Χρυσὸν
 Τῷ Ἰακώβῃ ἡ χαρὰ
 Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν,
 Παράδεισος ὁ αἰθιπός,
 Ἀγαλλιάσεως κρατὴρ,
 Γδὲ, σὺ σκευὸς ἐκλογῆς,
 Ὅτι περ ἐξύμνησας σφῶς,
 Μετὰ τῷ δὲ μαθητῷ
 Ὅποτε μὲν τῆς σαρκὸς,
 Ἀνείρχετο εἰς Οὐρανὸς,
 Γδὲ σὺ Εὐαγγελιστῇ,
 Ἡ Μήτηρ, ὡς δὲ παντός
 Καὶ ὡς περ κόνις ὁφθαλμῶν
 Ἀκολυθῆσατ' ἐφεξῆς
 Τῷ Παρακλήτῃ οἱ αὐτοὶ
 Αἰνέσατε πόντω ὑμεῖς,
 Καὶ προσκυλῆσατε αὐτῇ,

Ὡς ἐφ' ἑστέας ἀγαπητοῖς,
 Τῷ τῆς ἀθλήσεως κειρῷ.
 Οἱ ἱεράρχαι καὶ ἐσεῖς
 Διδάσκαλοι, καὶ ὑποκλῶντες,
 Κυρία τῇ προσκυλῇ.
 Τὸ κλέος, καὶ Πατριάρχων,
 Φῶς τὸ γλυκύτε, καὶ πολὺ,
 Ἡ θεωρία, καὶ δόκη,
 Διήγησις ἡ θαυμασὴ,
 Τῶν ἱερῶν ὁ ἀσπὴρ.
 Καὶ τῷ ποιμνῇ ὁδηγός,
 Ἡ Θεία, καὶ Πνευματική.
 Νῦν οἱ Ἀπόστολοι ἐσεῖς,
 Καὶ ὑπεργοί, καὶ μιμηταί
 Οἱ ἱεροὶ, καὶ λιγυρῶς.
 Κυρία τῇ προσκυλῇ.
 Τὸ κάλλος τὸ ἀγαπητόν,
 Εἰς τὴν λαὸν τὸ θαυμαστόν,
 Προσηγορία, καὶ κλεινὴ,
 Στέμμα μὲν τῷ Ἰησοῦ,
 Ὡς δὲ θανάτῃ τῇ πικρῇ,
 Καὶ τῷ λοιπῶν, μὲν Χεῖρ
 Οὐρανὸς ἄλλος νοτιός,
 Σφραγὶς Χεῖρ, καὶ χαρακτὴρ.
 Ὁ ἔρωσσε ὁ δόξα.
 Ὡς ἄλλος Ἀγγελος σαφῶς.
 ἱεροδὸς τῷ σεπτῷ,
 Θρόνος καθὸ Τελαδικός,
 ἵνα σολίσῃ καὶ αὐτός.
 Ἡ γαπημένη μαθητῇ,
 Εἶχε ἐν οἴκῳ σφῶ σεπτῶς,
 Τῷ ἐβλεπῆς, τὸ φῶς ἐμὸ.
 Θεοὶ Προφῆται καὶ ἐσεῖς,
 Χάριτι Θεῷ καὶ πολλῇ.
 Ψυχῆς Προφῆται τῆς ἐμῆς.
 Κυρία τῇ προσκυλῇ.

5α

Υ

Γδὲ

Ω' Ἡσαία δεῦρο σὺ,
 Ἐξάρχος νῦν τῷ Προφητῶν
 Ἐν παρήσεια δὲ πολλῇ,
 Ἐπεὶ τὸν Ἑμμανὴλ,
 Χορεύετε καὶ οἱ λοιποὶ
 Ὅτι αὐτὴ τῷ Προφητῶν
 Τὸ πέρας τῶν προφητειῶν,
 Τῷ Παρακλήτῃ ἢ εἰκῶν,
 Ἰδὲ προφήτα Μωϋσῇ,
 Ἐξ ἧς ἀνέστη ὁ ρηθεὶς
 Ἡ κρεμασμένη ἢ ζωὴ,
 Ἰδὲ ἢ Βάτος, Μωϋσῇ,
 Ἰδὲ ἢ ῥάβδος, Ἀαρὼν,
 Βλασησάσα ὑπερυῶς,
 Ἀκολοθήσατ' ἐφεξῆς
 Οἱ Βασιλεῖς τῷ Ἰσραὴλ,
 Ἀ'σπε, φάλλατε αὐτῇ,
 Δεῦρο Δαβὶδ, ὁ ὑψηλός
 Ἐξάρχος γίνετ' ἐν χορῷ
 Καὶ μὴ σὲ ὁ Σολομών,
 Σκίρτα, καὶ χορεύε σκιρτῶν,
 Ἀλλὰ ἔα τὴν δὲκλειῶς,
 Παρισταμένην φοβερῶς
 Πειποικλιμένην θαυμασά,
 Τυπκισμένην ἀπασῶν
 Καὶ Βασιλέων δὲ ἀνδρῶν,
 Ἰδὲ τὸ Ἄσμα Σολομών
 Ἀκολοθήσατ' ἐφεξῆς
 Καὶ ἀνυμνήσατε αὐτῇ,
 Ὁ Γακῶβ σὺ τὸν χορὸν
 Ὅτι σὺ μόνος Ἰσραὴλ,
 Καὶ ὅτι σὺ, ὡς καθαρὸς,
 Ἰδὲ ἐκεῖν ἢ νοητὴ
 Ἡ τις ἐποίησε βατὸν
 Τῷ Γακῶβ ἢ καλλοπῇ,
 Τῶν Προπατόρων ἢ διχῇ,
 Ἰδὲ

Ἰδὲ Παρθένος ἢ χυσιῇ,
 Γενεῖ, καὶ χορεύε σκιρτῶν
 Ἰδὲ νεανίης ἢ καλῇ
 Καθὼς τῆς εἶπε Γαβριήλ.
 Χαρὰ Προφηταὶ ὀπρεπεῖ.
 Ἡ δόξα, καὶ τὸ ἐφετὸν,
 Καὶ τῷ ὑμῶν ὀπτασιῶν,
 Καὶ θρόνος, πάντοτε ἐνοικῶν.
 Ἰδὲ ἢ Μήτηρ ἢ χυσιῇ,
 Προφήτης ὁ προφητεύων,
 Χειρὸς, ὁ ζῶν, καὶ ὦν αἰεὶ.
 Ἡ μουσικῇ, ὡς εἶδες σὺ.
 Ἡν εἶχες ἐπὶ τῷ χειρῶν,
 Ὁ δὲ καρπὸς αὐτῆς Θεός.
 Οἱ Βασιλεῖς πῶρα ἐσεῖς,
 Οἱ ἐκ τῆς λείας, καὶ Ραχὴλ.
 Τῇ βασιλείᾳ τῇ σεπτῇ.
 Ἐν Βασιλεῦσι, καὶ καλὸς,
 Τῶν Βασιλέων τῷ παιδρῷ,
 Τῶν ἄλλων ὅλων ἡγεμῶν.
 Ὅχι ἔα τὴν Κιβωτὸν,
 Ἐνθα ὁ ἀρχὸς Θεός.
 Βασίλισσα, καὶ ἱερῶς,
 Ἐσολισμένην δυνατῇ,
 Καὶ γυναικῶν Βασιλισσῶν,
 Καὶ στρατιῶν τῷ νοεῶν.
 Τῶν σῶν ἁσμάτων, καὶ ἐμῶν.
 Νῦν οἱ Προπάτορες ἐσεῖς,
 Τῷ γένεσας τὴν ἐκλεκτῇ.
 Νὰ σύρης πῶτον τὸν λαμπρόν.
 Ὁς εἶδες τὸν Ἑμμανὴλ.
 Εἶδες τὴν Σκάλα φανερῶς.
 Ἡ Σκάλα, καὶ ἢ δυνατῇ,
 Τὸν Οὐρανὸν ἐκ τῶν βροτῶν.
 Τῷ Ἰσραὴλ ἢ χαρμονῇ,
 Ἡ τῷ ἐθνῶν ἀπεκδοχῇ.
 Καὶ

Ἰδὲ Ἰδέα ἢ χυσιῇ,
 Ω' Ἀβραάμ, τί ἀπορεῖς;
 Μετὰ διωάμεως πολλῆς,
 Μήτηρ ὑπάρχει τῷ Θεῷ,
 Οὐτινος ἔα ἰχυρῶν
 Τίόν σε τὸν ἀγαπητὸν
 Μελχισηδὲν, ἢ Μήτηρ νὰ,
 Καὶ ὠμοιώθης τῷ Τίῳ
 Νῶε, ἰδὲ ἢ σωσιμῇ
 Ἰδὲ Ἐνὼχ ἢ τῷ Θεῷ
 Ὅπῃ σέσηκας ἐκ τῆς γῆς
 Καὶ σήμετεσσε θάρρῳ
 Ἰδὲ χυσιῇ Ἀβελ σὺ,
 Ἐκεῖνε τῷ Ἀγαπητῷ,
 Τὰ πρόβατα τὰ πλιὸ καλλὰ
 Κεθυσιαδῆς, ὡς κελός,
 Καὶ πρῶτος ἔγινες νεκρός
 Ἰδὲ προταύθραπε Ἀδὰμ,
 Ἰδὲ προμήτωρ Εὐὰ σὺ,
 Πάτερ Ἀδὰμ τί ἀπορεῖς;
 Μετὰ διωάμεως πολλῆς,
 Μετὰ Ἀγγέλων θεϊκῶς,
 Μήτηρ ἐστὶ τῷ Πλασεργῷ
 Νὰ ἢ δικήσας ἢ ἐλπίς.
 Ἰδὲ τὸ μέλι τὸ γλυκὺ
 Ἰδὲ τὸ φῶς τὸ ποθεινόν
 Ἰδὲ ἢ λύσεις τῷ δεσμῶν,
 Τῶν, καὶ πάντων γηγενῶν
 Καὶ σεῖς γυναικὲς μας καλαῖς,
 Ὁβραῖσαις, καὶ χριστιαναῖς,
 Εἰς αὐτῷ φίλαις καὶ γνωσταῖς,
 Πιάσετε ὅλαις τὸν χορὸν
 Σήμερον εἰς τὴν ἑορτῇ
 Σάρρα, ἐσὺ τῷ γυναικῶν
 Ὡς παλαιὰ, καὶ πλιὸ καλῇ
 Ὅπῃ τὸν γέρον Ἀβραάμ,
 Τὸν

Καὶ αἰνιτὴ θυγάτηρ σὴ.
 Ἰδὲ αὐτὴ ὅπῃ θαρρεῖς
 Καὶ δόξης τὸσον ὑψηλῆς,
 Ἐκεῖνε λέγω τῷ Τίῳ,
 Ἀγάπησιν, καὶ ἱερῷ
 Νὰ σφάξης ἔξῃς αὐτὸν.
 Ἡ τις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν,
 Αὐτῆς ἐσὺ, καὶ σὴ Θεῷ.
 Ἡ Κιβωτὸς ἢ μουσικῇ.
 Μήτηρ ἐκεῖνε τῷ Τίῳ,
 Διὰ μεγάλης προσυχῆς,
 Ἐν γῇ, καὶ τόπῳ χλοερῷ.
 Νὰ ἢ βυζάστρα ἢ χυσιῇ
 Ὅπῃ δὲ ἔρωτα αὐτῇ
 Θυσιάζεις, καὶ τὰ πολλαῖς
 Τέλος καὶ σὺ ἀνιλεῖς,
 Στὸν Κόσμον ὅλον ἱερός.
 Ἰδὲ ἢ Θεῷ Μαριὰμ.
 Ἡ θυγάτηρ ἢ χυσιῇ.
 Ἰδὲ αὐτὴ ὅπῃ θαρρεῖς
 Καὶ δόξης τὸσον ὑψηλῆς,
 Καὶ μετ' Ἀγίων, ὡς εἰκός,
 Τῷ σὲ αὐτῇ, καὶ Παντεργῷ.
 Εὐὰ πλιὸ ἔχεις τί νὰ πῇς
 Ἐν τῇ τῷ Ἀδὰμ φυλακῇ.
 Στὸν Ἀδὰμ καὶ τὸν σκοτεινόν.
 Νὰ ἢ ἀνάκλησις ὑμῶν,
 Ἐκ τῷ τῷ Ἀδὰμ ὀδυῶν.
 Ὅντας ἐδῶ τόσαις πολλαῖς,
 Ὅλαις δὲ ἁγίαις σεμναῖς.
 Εἰς τὸν Θεὸν δέλαις πισταῖς,
 Σήμερον τέτοιον καιρὸν,
 Τῆς Παναγίας τὴν σεπτῇ.
 Τὸν χορὸν φάβα τὸν γλυκόν,
 Εἰς τὴν ἑβραῖσα τὴν φυλή.
 Θεῷ τὸν φίλον ἀπ' Ἀδὰμ,
 Υ 2 Δό

Τὸν ἔκαμες νὰ σάρνηθῃ
 Ρεβέκκα, τί ἀργοπορεῖς;
 Οὔτε ἐπῆρες τὴν δόχλῳ
 Καὶ Γακὼβ παρὰ πηλῶ
 Ρ' ἀχὴλ, τί εἴρεις καὶ θωρεῖς
 Οὔτε κοπέλ' εἶχε γενῆ,
 Ἐπαρε καὶ τὴν ἀδελφῶν
 Ἐξ ἧς δύνῃκεν ὁ βλασὸς,
 Σὺ Ἀσινέθ ξεχωρεῖς
 Ὡς καθὼς ἦτον καὶ ὁ σὸς
 Ταῖς θυγατέρες καὶ ταῖς ἑεῖς
 Καὶ εἶναι εἰς τὴν ὁμορφίαν
 Ἐπαρε, καὶ εἰς τὸν χορὸν
 Θάμαρ, ἐσὺ τί ἔργυρῃς,
 Τὸν πεθερόν σου τὸν ἀπλόν,
 Σὺ Μαριάμ τῇ Μαυσοῦν,
 Τὸ τύμπανόν σου νὰ χαρῶ
 Καὶ ἡ καλὴ Σεπφώρα σὺ,
 Ρ' ἔθ, καὶ Δεβώρα τῇ Θεῷ
 Γαῖα σὺ ὁ λυβωῖς,
 Ἀννα σὺ, σείρα, καὶ γενῃς,
 Ἰδὲ πῆς Ἀννης ὁ βλασὸς
 Βηρσαβέ, ὁ νικητὴς
 Ἐθὴρ, Ἐβραίων ὁ σωτὴρ,
 Ἡ Ἰεδιθ σὺ ὁ σφαγὴς
 Σωσανῆ, ὅπως κεφαλῆς
 Καὶ ἡ παλαιὰς δὲ ἡ λοιπαῖς,
 Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ,
 Ἐλσὴ, Ἰαλιανὴ,
 Καὶ ἡ λοιπαῖς, σὺλας γνωστῆς
 Πιάστετε ὅλας τὸν χορὸν
 Εἰς τὴν χαρὰν καὶ ἑορτῇ
 Καὶ καλῶς ψάλλετε αὐτῇ,
 Σὺ δὲ Ἀγία τῇ Θεῷ,
 Τῇ γυναικὶ αὐτῆς,
 Ἀννα, ἡ Μήτηρ τῆς Μητρὸς
 Ὡς

Δύο φορεῖς, νὰ μὴ χαθῇ.
 Πιάσαι, καὶ μὴν ἀκαρτερῇς.
 Ἡσαῦ, καὶ καλῶς τὴν ψυχῇ,
 Τὴν ἔδωκες ἑσὶν κλειφτῇ.
 Τῇ Γακὼβ, καὶ καρτερῇς,
 Γὰρ νὰ τῇ γενῇς σὺ γενῇ;
 Μαζὶ τὴν Λείαν τὴν σοφῇ,
 Ἐξ ἧς ἐβλάστησε Χειρὸς.
 Στὴν ὁμορφίαν, καὶ θαυμαστῇ,
 Ἄνδρας ἐκείνος ὁ χρυσός,
 Ταῖς τῇ Γῶβ ὅπως θωρεῖς,
 Ὡς αὐτὴν κίονα πάντα μίαν,
 Ἐμπα μαυταῖς τὸν ἱερὸν,
 Οὔτε ἡξόλεις καὶ πλανῇς
 Καὶ τὸν κοιμᾶσαι μὲ καλόν;
 Ἡ φαλμαδίστρα ἡ χρυσῇ,
 Χτύπα, καὶ ἔχειε σὸν χορὸν.
 Καθὸ γυναικῆ Μαυσοῦν,
 Προφῆτις, καὶ κειτὴς λαῶν,
 Σισάρα ὁ παλκεωτὴς,
 Καὶ σείσαι, καὶ δὸν σκιρτῇς;
 Τῆς σείρας ὁ καὶ θαυμαστός.
 Καρδίας τόσο δυνατῆς,
 Ζωῆς ἐπίγειος δοτὴρ,
 Τῇ Ὀλαφέρνη, καὶ φθορῇς.
 Τῶν ἐρασῶν περὶ βολεῖς,
 Ἡ γλῶσσα μάλασε πὲς πέες.
 Ἡ Σαμαρεῖτις Φωτεινὴ,
 Αἰκατεῖνα ἡ κλεινὴ,
 Χειριανῆς καὶ θαυμαστῆς.
 Σήμερον τέτοιον καιρὸν,
 Τῆς Θεοτόκου τὴν σεπτῇ.
 Κυρία τῇ ἀγαπητῇ.
 Καὶ ἡγεμονὴ τῇ λαῶν
 Τόσον Ἀγία καὶ κλεινὴ,
 Τῆς τῇ Θεῷ, καὶ θυγατρὸς.
 Τῇ;

Ὡς προξάρχισσα αὐτῆς
 Λέγε τὸ ῥῆμα ἱερῶς,
 Ἀσώμεν πάντες Κυρία,
 Ἀσώμεν καὶ τῇ Κυρίᾳ,
 Αὐτὴν δὲ τῇ Προπατόρῳ
 Αὐτὴν Σάρρας Σωτηρία,
 Αὐτὴν Δέσποινα τῆς Λείας,
 Αὐτὴν πόθος τῆς Σεπφώρας,
 Αὐτὴν Ρ' ἔθ τιμὴν, καὶ Ἀννης,
 Ἀσινέθ ἡ ὠραιότης,
 Τῆς Ἐθὴρ ἡ εὐτολμία,
 Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας
 Φωτεινῆς ἡ εὐφροσύνη,
 Αὐτὴν πάντων τῇ γυναικῶν
 Ἡ ἀτίμητος κοράνα
 Χόρδισαι λοιπὸν εὐθύμει
 Χόρδισαι Ἀδὰμ, καὶ Ἐθᾶ,
 Χόρδισαι δὲ καὶ σὺ Ἀννα,
 Σὺ Ἰωακείμ τῇ Θεῷ,
 Σὺ δὲ ὁ μείζων γεννητῶν
 Ὁ Πρόδρομος, καὶ Βαπτιστῆς,
 Τῆς Βασιλείας Οὐρανῶν,
 Σκίρτησον, χόρδισον παντῶν,
 Ὁ προσκίρησας ἐν γαστρὶ,
 Αὐτῷ, ἐν μήτρᾳ τὸν Θεόν
 Προσκύνησον αὐτῷ νυνί,
 Ἰδὲ Ἀμνὰς, ἡ τὸν Ἀμνόν
 Τὸν αἶροντα (ὡς δυνατὸς)
 Σὺ τῇ παντὶ καὶ τὴν ἐμῇ,
 Βαβαί, βαβαί τῇ ὑψηλῶν
 Βαβαί, βαβαί τῇ φοβερῶν
 Βαβαί, βαβαί τῇ θαυμαστῶν
 Ὅπως ἐγὼ ὁ ταπεινός,
 Εὐφρόνησα μικροπρεπῶς,
 Σὺ δ' Ἀγαθὴ μὲ συγχωρεῖς,
 Καὶ ἀντιδίδεις τὰ καλὰ
 Πρὸς

Τῆς ἑορτῆς τόσο σεπτῆς,
 Ψάλλασα τὴν λιγυρῶς.
 Τῇ χορῇ τῇ πρωπαιτίᾳ.
 Τῆς χορείας τῇ αἰτίᾳ.
 Δόξα, καὶ τῇ Προμητορῶν.
 Καὶ Ρεβέκκας ἡ Κυρία.
 Τῆς Ραχὴλ, καὶ τῆς Μαρίας.
 Καὶ ὁ ἔρως τῆς Δεβώρας.
 Γαῖα, καὶ τῆς Σωσανῆς.
 Τῆς Βηρσαβέ λαμπρότης,
 Ἰεδιθ ἀνδραγαθία.
 Ἡ ἀγάπη τῆς καρδίας,
 Τῆς Ἐλσῆς ἡ εὐφροσύνη.
 Παλαιῶντε καὶ τῇ νέων
 Εἰς τὸν ἅπαντα αἰῶνα.
 Γυνὴ πάντα, καὶ εὐφροσύνη.
 Καὶ ἐν Παραδείσῳ σέβα.
 Τῆς Κυρίας μας ἡ μαῖα,
 Τῇ χρυσῶσε τῇ συμβίῳ.
 Ἀπάντων, καὶ τὸν Χειρὸν,
 Καὶ πρῶτος ἀγγελιστῆς
 Τῆς μετανοίας ὁ κανὼν,
 Ὁρῶν τὴν τόσο ποθεινῇ.
 Καὶ προσκυνησας ἐν μητρὶ
 Ἐχσας τότε καὶ Τῶν,
 Τῇ μνησὸν ταύτῃ παγγενῇ.
 Θεὸς τεκέσας τὸν ἀγνόν.
 Τὴν ἀμαρτίαν τῇ παντὸς,
 Ἀμνῶ, Ἀμνῇ Θεῷ. Ἀμνῶ.
 Ἐργῶνσε Κόρη καὶ πολλῶν.
 Ἐπαῖνον σε, καὶ ἱερῶν.
 Σὺν μεγαλείῳ, καὶ πιστῶν
 Δεξιόσσε ὁ εὐεινός,
 Καὶ ἀναξίως, εὐμειπῶς.
 Ὅπως τὴν δύνῃκεν θωρεῖς.
 Ἀνεμειπῇτε καὶ πολλὰ,
 Ἀγὰ

Προσδεχομένη τὴν πτωχὴν
 Ἀλλ' ὡς εἰσεῖς αὐτοειδής
 Τ' ἐν τῶν ἡλίων λαμπροί,
 Παντοτινὰ πάντες καλοί,
 Μίαν φοράν μόνον κακοί,
 Φύλακες ὅλων τῶν ἐθνῶν,
 Ἐσᾶς πολλῶν καὶ ὁμιλῶν,
 Αὔλοι, τόες, ὑψηλοί,
 Ἀρχὴ κτισμάτων τῶ Θεῷ,
 Θρόνοι Θεῶν ἐρωτικοί,
 Φῶτα Θεῶν φαταστικά
 Θείαι δυνάμεις πανδοχεῖς,
 Ἐσῆς λοιπὸν, ὡς θεαταὶ
 Τῶν προσημάτων τῶ Θεῷ,
 Τὸν Θεὸν πάντες δεῖκῶς
 Αἰνεῖτε πάντες τὸν Θεόν,
 Πατέρα, Πνεῦμ' ἀληθινόν,
 Τὸν ἐν Ἀγίοις θαυμαστὸν,
 Μετὰ Θεὸν δὲ καὶ αὐτῷ,
 Τῷ ἐν πῶς πᾶσι σεβαστῷ,
 Ἀγάπῃ τῷ καθολικῷ,
 Εἰρῶν τῷ θεοτερπῇ,
 Μακροθυμίᾳ τῷ λαμπρῷ,
 Ἀγαθωσίᾳ ἐντελῇ,
 Ἀπάτων τῷ Πνευματικῶν
 Πασῶν ἀπλῶς τῷ Ἀρετῶν
 Πάντων συν ἅμα τῷ καλῶν
 Σὺ Γαβριὴλ δὲ ἀρχηγός,
 Τῆς ὑμνωδίας αὐτῆς
 Καὶ μὴ πάσης τῆς χαρᾶς,
 Νὰ τῆς εἰπῆς χαρμονικῶς,
 Χαῖρε Παρθένε Μαριάμ,
 Χαῖρε Ἀγγέλων ἡ χαρὰ,

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀγγελῆα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγάπῃ καὶ μοναχῷ.
 Ἄγγελοι, ἡλεηροειδείς,
 Πάντοτε νέοι, καὶ φαιδροί,
 Οὐδέποτε ἁμαρτωλοί,
 Καὶ ὅχι ὅλοι μερικοί,
 Μάλιστα τῶ Χριστιανῶν
 Συγγνώμῃ δὲ παρακαλῶ.
 Τῷ μέτῳ ἁμέτῳ, πολλοί,
 Πάντος πρωτότοκοι λαῷ,
 Οὐρανοὶ ὅπως μουσικοί,
 Τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ σωσικά,
 Θεῷ εἰκότες ἀκραφνεῖς,
 Δόξης Θεῷ, καὶ πληρωταί
 Καὶ πρέσβεις ὑπὲρ τῶ λαῷ,
 Αἰνεῖτ' ἐν ὕμνοις, ὡς εἰκός.
 Τῆς Θεοτόκου τὸν Τῖόν,
 Ἐνα Θεὸν παντοτινόν.
 Καὶ ἐν τοῖς σύμπασι χριστόν.
 Τῷ ἐν Ἀγίοις ὑμνητῷ,
 Καὶ παρὰ πάντων ἱερατῷ,
 Χαρὰν τῷ ὑπερβολικῷ,
 Τῷ Πίσιν τῷ θεοπρεπῇ,
 Πραότῃ τῷ καθαρῷ,
 Ἐγκράτειᾳ ὑπερτελῇ,
 Δένδρον καρπῶν γεννητικόν,
 Τὸ ἄκρον, καὶ τὸ περιστῶν,
 Τὸ ἀσυγκρίτως ὑψηλόν.
 Ὡς ταύτης πρῶτον λειτουργός,
 Σήμερον πρέπει νὰ γονῆς.
 Καὶ τῆς φωνῆς πάντῃ λαμπρᾷ,
 Βοῶντας ἀρχαγγελικῶς,
 Πάντων χαρὰ τῷ ἀπ' Ἀδάμ.
 Ὅλα τὰ Κόσμη ἡ Κυρά.

Καὶ κατεξίσωσον ἡμᾶς πάλιν τὰς ἀνάξιας,
 Τὰς δέλας σε, τὰ τέκνα σε, τὰς λάβας τὰς γυναικας.
 Τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σε, τῷ τῷ Θεῷ Μητέρα,
 Καὶ αὐθυμνεῖν ἅπαντες, νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ.
 Καὶ μὴ φόβος καὶ χαρὰς τὰς ὕμνας σοι προσάγειν,
 Ἐσῶντας πρὸ προσώπου σε, καὶ ἔγω σοι προσάδειν.
 Σήμερον οἱ πανάγιοι Θρόνοι σὲ προσκυνῶσι,
 Ὡς Θρόνον ὑπεράγιον, καὶ σὲ ὑπερυψῶσι.
 Σήμερον ἐξαπτέρυγα τὰ Σεραφίμ πεῖσι,
 Καὶ θείως σὲ τῷ σὺ Θεὸν Περισεραὶ κυκλῶσι.
 Σήμερον πολυόμματα τὰ Χερουβίμ ὁρᾶσι
 Σὲ τῷ Μητέρα τῷ φωτός, καὶ δεῖκῶς τιμῶσι.
 Σήμερον Κυριότητες αἱ κραταιαὶ αἰνεῖσι
 Σὲ τῷ Κυρίῳ τῷ παντός, καὶ δελικῶς ὕμνεσι.
 Σήμερον τῷ Ἐξουσίῳ τὸ ὑπὲρ ἅπαντα φέττει,
 Καὶ σὲ τῷ ὑπερέχοντι δοξάζει καὶ κηρύττει.
 Σήμερον αἱ ἀήττητοι Δυνάμεις θεωρεῖσι
 Τῷ δυνάτῳ σὲ ἐν τῷ παντί μόνῳ καὶ ἀπορῶσι.
 Σήμερον αἱ ὑπέρτατοι Ἀρχαὶ ἀγωνιῶσι
 Πῶς τέτοκας τὸν Ἀναρχόν, καὶ αἰνούν σοι βοῶσι.
 Σήμερον οἱ πυρίμορφοι Ἀρχάγγελοι θεῶσι
 Πῦρ δεξαμενῶν ἄσπετον σὲ καὶ ἰλιγγιῶσι.
 Σήμερον καὶ θειοειδῆς Ἄγγελοι λειτουργοῖσι
 Σὲ τῷ Μητέρα τῷ Θεῷ, φόβῳ ὑπηρετοῖσι.
 Σήμερον Εὐα, καὶ Ἀδὰμ πίπτει προσκυνῶν,
 Καὶ τὰς ἀχάντας πόδας σε δειλοπρεπῶς φιλεῖσι.
 Σήμερον οἱ Προπάτορες πατέρες, καὶ Πατριάρχαι,
 Προφῆται, καὶ Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, Ἱεράρχαι,
 Ὅσιοι τε καὶ δίκαιοι, ὅλοι οἱ σεσωσμένοι
 Διὰ τῷ γόνυ σου Χριστέ, καὶ μεμακαρισμένοι.
 Προσπίπτει γονυκλιτῶς, πάντες καὶ προσκυνῶσι,
 Καὶ σὲ ὡς ὑπεργέλωτος κοινὸν δοξολογῶσι!

Σήμερον πάντες οἱ λαοί, ἔθνη, φυλαί, καὶ γλώσσαι,
 Ὅσαις διέσκοπται ἐν γῇ ἐν σώματι καὶ ζῶσαι.
 Λαβέτε, προσπίψαισι, ὅλοι σὲ προσκυῖσι,
 Ἔργοις καὶ λόγοις ὑψηλοῖς ὡς διωπὸν τιμῆσι.
 Πρὸ πάντως δὲ σὲ προσκυῖ ὁ μέγας Ἰωάννης,
 Διότι ἐργετὴς ἐξεχωριστὸς ἐφάνης.
 Διότι τὸν Τῖόν Θεὸν ἔφθασε νὰ βαπτίσῃ,
 Καὶ ὁ Τῖός Θεὸς αὐτὸν πρὸ πάντων νὰ τιμήσῃ.
 Ὅθεν καὶ τῆτος εἰς αὐτὸν πόσω ἐργεσίαν
 Ἀπέδωκε ξεχωριστὴν καὶ τὴν ὀχαιοσίαν.
 Ὅτι καὶ πρὶν νὰ γεννηθῇ τὴν χάριν σε δοξάζει,
 Ἀπὸς μηδὲς τὴν κοιλίαν Μητρός σου σὲ κράζει.
 Σὲ ὀλογοῦσιν ὕδατα, ὡς καθαγιαζόντα,
 Διότι ὑποδεχθῆκαν Τῖόν σε βαπτισθέντα.
 Σὲ ὀλογοῦσιν τὰ φυτὰ, ὡς καταξιώθοντα
 Νὰ λάβῃς τὸν φεγγῆν Τῖόν σε σαυρωθέντα.
 Σὲ ὀλογοῦ αὐτὴ ἡ γῆ, διότι ἐτιμήθῃ,
 Ὅτι ἀπὸ τὸν Ποιητὴν Τῖόν σε ἐπαμήθῃ.
 Σὲ ὀλογοῦ καὶ τὸ νερόν, ἀξιώθον νὰ σβύσῃ
 Τόσαις φοραῖς δίψαν Θεὸν, βαβαὶ καὶ νὰ δροσίσῃ.
 Σὲ ὀλογοῦ αὐτὸ τὸ πῦρ, ὅτι ὑπηρετῶσε,
 Ταῖς χεῖραις ταῖς ἀνθρώπιναις αὐτὴ ἀνεπληρῶσε.
 Σὲ ὀλογοῦ καὶ ὁ ἀήρ, ὅτι κατηξιώθῃ
 Θεὸν νὰ γίνεταί πνοή, καὶ ὡς ζωὴ ἐδόθῃ.
 Σὲ ὀλογοῦσιν Ἡλῖος, Ἄστρα, καὶ ἡ σελήνη,
 Ὅρῶντες τὸν Ἄκρατον ἐν πλείῃσι ὀφροσυνῇ.
 Σὲ ὀλογοῦσιν πετεινά, καὶ εὐδρα, καὶ κτῆνη,
 Θεὸν ᾧ ὑπηρετῶσαν μορφήν ἐν ἀνθρωπίνῃ.
 Σὲ ὀλογοῦ πᾶσα πνοή, ὡς τὸν Χεῖσὸν κρατῶσαν,
 Τὸν βέβορτα πᾶσαν πνοὴν, καὶ γαλακτοβορῶσαν.
 Σὲ ὀλογοῦ δὲ καὶ ἐγὼ, δαλός σε ὁ ἀρχεὶος,
 Καὶ πάντων ὁ ἐλάχιστος, πάντοτε αἰωνίως.

Φαλλόμενος ὡς τὸ Θεοτόκε ἡ ἐλπίς. Οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.
 Σῆς ἐλαμφθείω ἀκτῖνος
 Σήμερον πᾶσα ἡ γῆ
 Σὴν ἡλίον τὸν νοπὸν
 Σήμερον ὁ Οὐρανός
 Ἐν τῇ γῇ ᾧ λειτουργεῖ
 Λόγος πρόκειται Θεὸς,
 Λόγον πλέκει μελωδὸν
 Ἄμα γῇ καὶ Οὐρανὸς
 Μαεῖαμ Τῖόν γεννᾷ,
 Φεῖξον Ἡλῖος ὁρῶν
 Θαυμασῶς ὅς Ὁυρανὸς
 Ἐγεννήθῃ ὁ Θεός,
 Γεῖρας ἐν γυναικὶ
 Ἡ Σοφία τὴ Παῖδος
 Νυν σοφῶς ἀναγεννᾷ
 Ἀνατέμψωμεν διό
 Καὶ Μιτὲ δόξαν ὁμῶ
 Τὸν Πατέρα, καὶ Τῖόν,
 Ἰσοδιώμον Θεόν
 Νῦν Πατὴρ ᾧ δόκεῖ,
 Ὁ δὲ Λόγος ἐνοικεῖ
 Σὲ γεννώμενον Σωτὴρ
 Ὁν Πατὴρ γεννᾷ καινῶς
 Σέβομαι καὶ προσκυῖ
 Κύριε τὴν ἐν Μητρός
 Ὁλος ἡς ἐν τῇ Πατρί,
 Τὰ Οὐράνια πληρῶν.
 Εὐλείμων ὁ Θεός,
 Ἰλέως γενεὴ ἡμῖν,
 Νόος ἐν τῇ Οὐρανῶν,
 Ὁλοι δότε σὺν ἡμῖν
 Σωτρίαν ᾧ κοινῶ
 Κύριος πάντων τελῶν,
 Ω

Ὅσοι τινες Κωνσταντῖνος.
 Ἐξασπάττει φωταυγῆ,
 Ἀνατέλλουσα Χεῖσὸν.
 Γῇ δαδύει προφανῶς,
 Ὁν αὐτὴ ἱεργεῖ.
 Γλώσσα ἐν παντὶ λαῷ
 Τῷ Θεῷ, καὶ ὁμωδόν.
 Εὐφρανέτω νυν κοινῶς,
 Δι' ἡ σύμπαντες καινῶς.
 Δόξης Ἡλῖον φειδρόν,
 Προελθόντα νυν καινῶς.
 Θεὸς ζῶντος ὁ Τῖός,
 Γεῖρας παρθενοῦς.
 Γεννηθεῖσα ἐκ Μητρός,
 Ἡμᾶς τέκνα φωτεινά.
 Τῷ Πατρί, καὶ τῷ Τῷ,
 Τῷ μετὰ τὴν ἐμῶ.
 Πνεῦμα τὸ καινοποιόν,
 Μέλψωμεν ζωοποιόν.
 Τὸ δὲ Πνεῦμα διοικεῖ,
 Τῇ ἐν τῇ γυναικί.
 Μηδὲς δέκνυσιν ἀσὴρ,
 Πρὸ Ἡλῖος, πρὸ τινός.
 Σὺ παντὶ Χεῖσιανῶ
 Γέννησιν αὐτὴ παῖδος.
 Ὁλος καὶ ἐν τῇ Μητρί,
 Καὶ εἰς γῆν, Ἀδω παρῶν.
 Σοὶ βοᾷ ὁ σὸς λαός,
 Σωτρίαστε λιμῶ.
 Φύλακες Χεῖσιανῶν,
 Χεῖσῶ δόξαν καὶ τιμῶ.
 Ἐν τῷ Κόσμῳ αὐτὴ νυν,
 Ὁντως ὥφθῃ ἐκτελῶν.
 Ζ Τῆς

Ω' ὑπέρθεε Τίε
 Νεῦσον ταύτης πελεταῖς
 Σὺ δ' ὑπέρτιμῃ Ἀγνῇ,
 Τὰς Ἀγίας σου λιταῖς
 Ἀνασσα γῆς Οὐρανῶ,
 Νυν ἐσίφθης ἐκ Θεῶ,
 Τῷ ὑπὲρ τὰ Χερυβίμ,
 Ἰσαμύλῳ δ' ἡλεῖς
 Νοῖ, γλώσσῃ, καὶ χειρὶ,
 Ὅσον ζῶ ὑμνελογῶ,
 Σὲ τῷ δόξαν τῷ ἐμῷ

Δόξα, καὶ νυν. Ἀλληλεῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νυν.

Τῆς Μαρίας, καὶ Θεῶ,
 Ὑπὲρ Κόσμου καὶ λιταῖς.
 Ἐλπίς μόνη καὶ κοινὴ,
 Αἰετοῖς, ὡς δικταῖς.
 Θαύματος ὡς τῷ καινῷ,
 Σὺ Πανταύαντος Τίε.
 Θρόνος, καὶ τὰ Σεραφίμ,
 Ὅπως ὕψιστος Θεός.
 Εἰ καὶ ταῦτα ἀπορεῖ,
 Ὅσον οἶδα ἐλογῶ.
 Δοξάζω αἰετ, Ἀμὲν.

Ε Τ Χ Η', Π'.

Ἀπὸ ῥυπαρῶν χειλέων,
 Ἀπὸ βδελυρᾶς καρδίας,
 Ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώσσης,
 Ἐκ ψυχῆς ῥερυπαμμένης,
 Δέξαι δέησιν Μαρία,
 Δέξαι δέησιν ἀνθρώπων
 Δέξαι δέησιν οἰκίτης
 Δέξαι θαλαγμὰς δακρύων
 Δέξαι τὸν ἔξαγορεύον
 Σὺ ᾧ οἶδας Δέσποινά με
 Σὺ γινώσκεις Παναγία
 Σὺ ἐπίσταται τελείως
 Βέβηλα τὰ λόγια με,
 Ἀφροί οἱ λογισμοί με,
 Ὅλος φεῦ τῷ θεῷ
 Ἐργασίῃ καὶ μόνον
 Τίος οἶμοι, ἀπειθείας,
 Οἶκος πάσης ἀμαρτίας,
 Ὅλα τὰ Μυστήριά με,
 Κα-

Δέσποινα τῷ Βασιλείῳ.
 Κλέος πάσης Ἐκκλησίας.
 Ἡ Πανυπερτάτη γυνῶσις.
 Κράτος πάσης οἰκουμένης.
 Κοσμοπόδις Κυρία.
 Ἀσεβῆς, καὶ κακοτρόπος.
 Ἀνιδεὺς, καὶ μισαρέτα.
 Πορνικῶν, καὶ παπαρχείων.
 Λόγον μὲν θρυφιδίας.
 Τὰ μετὰ ἀμαρτημάτων.
 Τῶν κακῶν με τὰ φορτία.
 Πόσον φαῦλός με ὁ βίος,
 Ἀφροίμα τὰ ἔργατά με,
 Ἀφροίμα πᾶσα ἡ ζωὴ με.
 Γέγονα ὅλως δόλος,
 Τῶν παθῶν, καὶ τῶν δαιμόνων.
 Τέκνον φεῦ μοι ἀπωλείας,
 Πάσης, ναὶ, ἐπ' ἀληθείας.
 Ὅλα τὰ χρείσματά με,
 Κα-

Κατερρύψασα ἀθλίως,
 Ὑπὲρ βίου καὶ τῷ Πόντῳ,
 Ὑπὲρ βίου Νινυΐτις,
 Ὑπὲρ βίου τῶν ἀδελφῶν,
 Ὑπὲρ βίου τῶν θνητῶν,
 Ὑπὲρ βίου πάντων ὄντων,
 Μίαν ὥραν ζὸν καιρὸν με,
 Τὸν χρυσὸν με τὸν Δεσπότην,
 Τὸν Αὐτοκράτορα τὸν γλυκύ με,
 Δὲν ἐτίμησα ἀξίως,
 Ἀν' ἐξῆς αἰωνίως
 Καὶ αὐτὴν ἔχον ἑξουσίαν
 Ἡ δὲ ἐπ' ἀληθείας
 Ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης,
 Τὴν προαῶν ὁ Κτίστης,
 Ὁ Δημιουργὸς τοῦ Κόσμου,
 Ὁ Θεὸς ὁ αἰνετός με,
 ἔθηκε πρὸ ὀφθαλμῶν με
 ἔβαλε τὸν θανάτον με
 Τὰ ὅποια αὐτὴν θελήσω
 Ἀπὸ πάντων ἐπὶ τῶν παιδίων,
 Καὶ τὰς ὀφείας καταχυνῶ,
 Πάντων, καὶ τῶν ἀκούωντων,
 Ἡ μάρτυρ Παρθένε λίαν
 Ἡ μάρτυρ Κόρη μεγάλης,
 Ἡ μάρτυρ ὑπὲρ τὰ κτήνη,
 Τῷ κακίῳ με Κυρία
 Τὰ δεινά με θειάμβδῳ
 Παρισάμενος ἐμπρός σου
 Διὰ τὴν πικρὰν ὁλοῖν,
 Ἡ μάρτυρ Ἀγγελοῦ λίαν
 Ἡ μάρτυρ βροτῶν μεγάλως,
 Ἡ μάρτυρ ὑπὲρ τὰ κτήνη,
 Ἀφροίμα ἡ ἀλογία,
 Ὑπὲρ νῦν ἡ ἀμαρτία,
 Θάλασσα ἡ δολιχίτης,
 Ἀβυσ-

Κατηρεῖα πλείως.
 Μαναστῶν, καὶ τὸν Τελώνῳ.
 Καὶ τὰς πάλαις σοδομίταις.
 Καὶ αὐτὰς τὰς Ἰουδαίας.
 Καὶ αὐτὰ ἐν ἀληθείᾳ.
 Καὶ αὐτὸν τὸν Ἐωσφόρον.
 Μίαν ὥραν τὸν Θεόν με,
 Τὸν καλόν με βοροδότῳ,
 Εὐεργίτῳ τὸν πολύν με,
 Δὲν ἐδύλωσα κυρίως.
 Εἰς τὸν Κόσμον ὁ ἀρχαῖος,
 Εἰς τὰ πάντα αἰωνίαν,
 Πράξη πάσης ἀμαρτίας,
 Ποταμῶν, καὶ γῆς ἀπάσης.
 Ἡ σωτήριός με Πίστις,
 Ὁ πανάγαθος Θεός με,
 Ὁ Θεὸς ὁ ὑψηλός με,
 Τὸ σπᾶδι, τὸν δῆμιόν με.
 Διὰ τέλος τῷ κακίῳ με.
 Ὅλα τὰ νῦν μεθίσσω
 Κατερρύψω καὶ τὸν βίον με,
 Καὶ τὰς ἀκούωντων μολύνω
 Καὶ τῶν ἀμαρτημάτων.
 Ὑπὲρ φύσιν ἀνθρώπων.
 Ὡς εἶδες ἀνθρώπος ἄλλος.
 Ἀκρα με ἡ ἀφροσύνη.
 Σπληνιτῶν παρρησία.
 Κόρη, καὶ ἔξαγορεύω.
 Δύλος ὁ ἐλεεινός σου.
 Ἀγγελοῖ, βροτῶν, καὶ θηρίων.
 Ὑπὲρ φύσιν τῷ βροτείῳ.
 Ὡς εἶδες ἀνθρώπος ἄλλος.
 Ἀκρα με ἡ ἀφροσύνη,
 Ἀφροίμα ἡ ἀλογία,
 Ὑπὲρ λόγον ἡ κακία,
 Πέλαγος ἡ αὐστηρότης,
 Ζ 2 Ἀφροίμα

Ἀβυσσος ἢ λαμπρότης,
 Ὄρος ἢ ἀλαζονεία,
 Ἀπαυτος ἢ λειδορία.
 Ἀπειράχαιτος ὁ πάλας
 Ἐνοχος εἶμαι θανάτου,
 Ἐνοχος εἶμαι γένεως
 Ἐνοχος τῷ ἰοβόλῃ
 Ἐνοχος φρενὲς παρτέρει,
 Ἐνοχος τῷ ἔξωτέρῃ.
 Ἀξίος πάσης παιδείας,
 Ἐγὼ μόνος κατακτείνω
 Ἐγὼ τῷ ἁποφασίζω
 Δὸν χρεάζομαι κειτῶν με
 Δὸν χρεάζομαι κινεῖν
 Μέσα με τὸν δικαστὴν με
 Μέσα με τὸ σωτὴρ με
 Μέσα με εἰς τὴν ψυχὴν με
 Φοβερὸν κειτῶν με.
 Μάρτυρές με χιλιάδες,
 Τὰ σοιχεῖα μαρτυροῦσι,
 Τὰ καμώματά με κρίζουν,
 Τὰ κακὰ μὲ ἐπιτιμῶν,
 Ἡ γυμνότης μὲ ἐνδοξιάζει,
 Γιὰ τέμνα δυσυχίας
 Γιὰ τέμνα ἀρρώστιας.
 Γιὰ τέμνα Βασιλείας
 Γιὰ τέμνα καὶ κερσάροι,
 Τέλος πάντων, γιὰ τέμνα
 Θέλει κτίσει Ἀδὺν ἄλλον
 Κλαύσατέ με πᾶσα Κτίσις,
 Κλαύσατέ με τὰ σοιχεῖα,
 Κλαύσατέ με οἱ γονεῖς με,
 Κλαύσατέ φίλοι, ἄγνωστοί με,
 Κλαύσατέ ἀγαπητοί με
 Ἄγιοι σῆς κλαύσατέ με,
 Καὶ ποιήσατέ πρεσβεῖαν
 Γιὰ

Ἀδὺς ἢ φιλαργυρία.
 Καὶ βενός ἢ ὀνηρία.
 Ἀμείβος ἢ φλυαρία.
 Εἰς αὐτὴς εἶμαι, καὶ ἄλλας
 Καὶ θανάτου κακωτάτης.
 Τῷ πυρός, καὶ τῆς ῥαίνης.
 Σκάληκος, καὶ διαβόλος.
 Καὶ τῷ Ἀδὲ τῷ χειμάρρῃ.
 Σόκτες, καὶ τῷ ἔξωτέρῃ. κα
 Καὶ παντοίας τιμωρίας.
 Ἐμαυτὸν, καὶ κατακτείνω.
 Κατ' ἐμὲ, καὶ διορίζω.
 Εἰς ἀπόφασιν δικλῶν με.
 Μάρτυρα ἔχει τέμνα.
 Ἐγὼ ἔχω, καὶ κειτῶν με.
 Μὲ ἐλέγχει, ὡς ἐχθρός με.
 Ἐχω τὴν σωτὴρ με
 Ἀμα καὶ κατήγορόν με.
 Ἐλεγχοί με μυριάδες.
 Τῷ με κατήγοροισι.
 Μοναχάτης καὶ φωνάζει.
 Ἡ ντροπαλὴς με μὲ πομπάζει.
 Καὶ βοᾷν με ἀνάγκάζει.
 Εἰς τὸν Κόσμον, καὶ πτωχείας.
 Καὶ πανέκλεις, καὶ φωτίαις.
 Ἀδικαίς, καὶ ἔκστασις.
 Πείναις, κλέφταις, καὶ ταπείροι.
 Ὁ Θεὸς βεβαιωμένη
 Πλιόδεινόν, καὶ πλιό μεγάλον.
 Καὶ ὅμῃ πᾶσα ἡ φύσις.
 Καὶ σὺ γῆ, πατεὶς ἀθλίαν.
 Καὶ δικοί, καὶ συγγενεῖς με.
 Καὶ σείσξοις, καὶ ἐχθροί με.
 Ἀδελφοί Χριστιανοί με.
 Ἄγγελοι θρῆνῆσατέ με,
 Πρὸς Θεὸν καὶ μεσιτεῖαν
 Βε

Γιὰ τέμνα τὸν χαμνόν
 Ἀπὸ Ἀπὸ Μαρία,
 Τῶν Ἀγγέλων, καὶ Ἀνθρώπων,
 Ἀνθὸς τῷ Εὐαγγελίῳ,
 Τῷ Θεῷ καὶ τῷ περπνότης,
 Τῶν Πιστῶν ἢ Βασιλεία,
 Βασιλέων ὠραιότης,
 Γερέων ὀκνησία,
 Τῶν ἀνδρῶν ἢ ἀφροσύνη,
 Ἡλὶς τῆς Πίστεώς με.
 Ὁ περπνός Παράδεισός με
 Οὔτε μέγας πταισμάτων,
 Οὔτε μὴν τῷ Γερέως,
 Οὔτε γέροντος, ἢ νέου.
 Τ' περβαίνει τῆς Κυρᾶς με
 Τὴν πολλὴν μακροθυμίαν,
 Ἀπὸ ἐλαφρὸς συμπαθείας,
 Τῆς θερμῆς μετανοήσεως,
 Καὶ καθαίρει, καὶ λαμπρύνει,
 Κοινωνῆς ἐργαζομένη,
 Τῆς σῆς ὀφείας τῆς θείας,
 Καθαρόν με Κόρη τόνω,
 Λάμπρυνόν με τῷ φωτίσει,
 Καὶ αὐτὰς πᾶς ἀμαρτίας
 ἵνα καθαρὰ καρδίαν,
 Καὶ ψυχὴν ἀφραινομένη,
 Σὲ δοξάζω καὶ βίαν,
 Τῆς πνοῆς με, τῆς ζωῆς με,
 Τῷ ἀγαλλιάματός με,
 Τῆς τῷ Κόσμῳ σωτηρίας,
 Τοίνυν μετ' ἀχαιρίας,
 Προσκυνῶσε Παναγία,
 Ὡς ἀλογημένη ἔσαν,
 Νῦν καὶ εἰς τὴν αἰῶνα,
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀπὸ ἡλῆϊα, γ'. Κόρει ἐλέησον, γ'
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ' Μ Ν Ο Σ, ΠΓ'. Πανέοργος.

Υ' Μνῶν ὑμνησα Πάαντε, ἀλλὰ ἄς αὐμνήσω
 Πανύμνητε Κυρία με, καὶ ἄς πανηγυρίσω
 Καὶ πᾶς πανόπτης Εὐοπῆς πᾶς σᾶς καὶ τῇ Τίτσει,
 Εἰς ἱλεος καὶ φωτισμὸν δέλα τῇ ταπεινῇ σε.
 Τὸν ὕμνον τὸν Ἀκάθιστον, Ἀγνή, τὴν ἀρχυπνίαν,
 Τὴν ἐν τῇ σῇ ὀνόματι πάνδημον λιτανείαν.
 Τιμῶ, ὕμνῳ, καὶ προσκυνῶ, καθὼς δεδοξασμένη,
 Ὡς τὴν Κωνσταντινέπολιν ἐνδόξως ῥυσάμενίαν.
 Τὴν ζωοδόχον τὴν Πηγὴν, τὴν βρύσιν τῆς θαυμάτων,
 Τὸ πρῶτον καὶ τὸ μέγιστον τῆς γῆς τῆς θαυμάτων.
 Τιμῶ, ὕμνῳ, καὶ προσκυνῶ, ὡς ἐκ τῆς χειρὸς σε
 Βρύσαντα τὰ ἱάματα τῇ εὐσεβεῖ λαῷ σε.
 Τὴν ζώνην, καὶ Εὐδήτα σε, ὅπῃ τὰ ἐφορεῖς
 Ὅταν ἐν γῇ μετὰ τὸ κορμὶ σὺ ἐπειπαῖτες.
 Τιμῶ, ὕμνῳ, καὶ προσκυνῶ, καθὼς τῆς Παναγίας
 Φορέματα σεβάσμια, χάριτος πλήρη Θείας.
 Τὴν Σύλληψιν σε Ἀχραντε, τὴν ἐκ Θεοῦ δοθεῖσαν
 Εἰς τὴν Ἀγίαν σε γονεῖς, θερμῶς ὡς ζητηθεῖσαν.
 Τιμῶ, ὕμνῳ, καὶ προσκυνῶ, ὡς σύλληψιν τεκνύσης
 Τιδὸν καὶ Λόγον τῇ Θεῷ, ἀχαῖτως συλλαβέσης.
 Τὴν Γέννησίν σε Ἀσπιτε, τὴν τῆς χαρῆς αἰτίαν,
 Καὶ Σωτηρίας ἀπαρχὴν ἔσαν καὶ ἀγγελίαν.
 Τιμῶ, ὕμνῳ, καὶ προσκυνῶ, ὡς γέννησιν Κυρίας,
 Καὶ τῇ Κυρίᾳ μετὰ Μητρὸς, ἀφθόρου, Παναγίας.
 Τὴν Εἰσοδόν σε Δέσποινα εἰς τὸν Ναὸν Κυρίε,
 Τὴν ἀπὸ βρέφους τελετὴς ἐπὶ τῇ Ζαχαρίᾳ.
 Τιμῶ, ὕμνῳ, καὶ προσκυνῶ, ὡς Εἰσοδὸν Παιδὶς,
 Ὅπῃ μετὰ τῇ αὐτῇ αὐτῇ Οὐρανίᾳ.
 Τὸν Εὐαγγελισμὸν σε δὲ τὸν ἀπροσδόκητόν σε
 Διὰ τὸ μεγαλεῖόν σε, καὶ τὸ ταπεινόν σε.
 Τιμῶ, ὕμνῳ, καὶ προσκυνῶ, ὡς Εὐαγγελιστὸν με,
 Καθὼς κοσμοχαρμόσυτον, καθὼς σωτήριόν με.

Ἀλ-

Ἀλλὰ τὴν Γέννησιν Χρῆσθ, τὴν γέννησιν τῇ Κτίσει,
 Τὴν γέννησιν τῇ Λυτρώσει, Θεῷ μετὰ τῇ ὕψι.
 Τιμῶ, ὕμνῳ, καὶ προσκυνῶ, ὡς ἀγαθὴν σὺν με,
 Σέβομαι καὶ ὑπερυψῶ, ὡς Πίσιν ἐδικλῶ με.
 Τιμῶ τὸ Σπήλαιον αὐτὸ, τὴν Φάτιν τὴν Ἀγίαν,
 Φιλῶ τὰ Σπάργαντα αὐτὰ, περιβολῶ με θείαν.
 Τὸ γέννησθον Βρέφος ὕμνῳ, τὴν Μαῖαν τε δοξάζω,
 Μαῖαν καὶ Βρέφος ἐν ταυτῇ δοξάζω, καὶ θαυμάζω.
 Τῇ μετὰ τὴν συγκατάβασιν καὶ φιλανθρωπίαν,
 Τῆς δὲ τὴν ὑπερύψωσιν καὶ θεοτοκίαν.
 Τῇ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν, καὶ τὴν οἰκονομίαν,
 Τῆς δὲ τὴν καθαρότητα, τὴν Πίσιν, τὴν σοφίαν.
 Βρέφους, Μητρὸς τὴν ὑπὲρ πάντων ὡσαν κοινανίαν,
 Τὴν ἄκραν ὁμοιότητα καὶ τὴν ἀκακίαν.
 Δοῦ μὲν μόνον ὡς ἐδῶ, ὡς τὴν Γέννησίν τε,
 Τιμῶ, ὕμνῳ, καὶ προσκυνῶ καὶ τὴν Περιομήν τε.
 Ὡς ὅτι περιέπεμεν τὸ ἀπειρήμητόν με.
 Τὸ τῆς κακίας σερπὸν, τὸ λιθοκαρδίον με.
 Τιμῶ, ὕμνῳ, καὶ προσκυνῶ καὶ τὴν Ὑπαπαντήν τε,
 Εἰς τῇ Θεῷ τὸ ἱερὸν Ἀγίαν ἐλδοσί τε.
 Ὡς ὅτι με ἀπαύτισε τὸν Ἀσωπον Τιδόν τε,
 Καὶ με εἰσήγαγε λαβὼν εὐδὸν τῇ Οὐρανῶν τε.
 Τιμῶ, ὕμνῳ, καὶ προσκυνῶ καὶ τὴν ἀνάδειξίν τε
 Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, τὴν Θεῷ Βάπτισίν τε.
 Ὡς ὅτι ἐκαθάρισε τὸ προπατορικόν με
 Πταῖσμά με, καὶ ἁμάρτημα, κῆπνιξε τὸν ἐχθρόν με.
 Τιμῶ, ὕμνῳ, καὶ προσκυνῶ τὴν Μεταμόρφωσίν τε,
 Ὡς ὅτι μετεμόρφωσεν ἐμὲ εἰς τὴν μορφὴν τε.
 Τιμῶ, ὕμνῳ, καὶ προσκυνῶ καὶ τὴν Βασιλοφάν τε,
 Ὡς ὅτι μεκατάστησε τέλος καὶ θεοφάν.
 Τὸν μουσικὸν Δεῖπνον τιμῶ, ὕμνῳ τὴν Σταύρωσίν τε,
 Καὶ τὴν Ταφήν τε προσκυνῶ εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τε.
 Ἀλλὰ τὴν Ἐγέρσιν αὐτῇ, ὡς ἀπὸ τῇ σφραγισμένῃ τε,
 Τὴν ζωοφάν καὶ λαμπρὰν Θεῷ Ἀνάστασίν τε.
 Τιμῶ, ὕμνῳ, καὶ προσκυνῶ, καθὼς ἀνάστασίν με,
 Σέβομαι καὶ ὑπερυψῶ, ὡς δόξαν, καὶ ζωὴν με.

Καὶ

Καὶ καθὼ δόξαν καὶ τιμὴν Τίς Θεὸς τῶ ζῶντος,
Καὶ καθὼ δόξαν καὶ τιμὴν τῆς Μαρίας καὶ ὄντως.
Μηδὸς ὅπως ἐξίστατο εἰς τὴν Ἀνάστασιν τε,
Μηδὸς ὅπως παύσατο καὶ εἰς τὴν Σταύρωσιν τε.
Αὐτῆς ὅπως τὸν ἐκλάφεν ἀμέτρητα σαυρωμένον,
Αὐτῆς ὅπως τὸν ἐβλέφεν πρώτῃ ἀνάστημένον.
Τιμῶ, ὕμνῶ, καὶ προσκυνῶ καὶ τὴν φιλάφροσιν τε,
Καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν Οὐρανῶν Θεῶν Ἀνάληψίν τε.
Τιμῶ, ὕμνῶ, καὶ προσκυνῶ καὶ τὰ θαυμασιά τε,
Τὰ πάντα τε, τὰ ὅλα τε, ἔργα, καὶ λόγια τε.
Πρὸς Σωτηρίαν ὁλωνῶν καθὼ γεγονημενία,
Καὶ περιστὸν ἢ πάρεργον δεῦ ἔγινε κανονία.
Ἀπὸ γεννήσεως αὐτῆς μέχρι καὶ τῆς παύσεως,
Δι' ὅλης τῆς ζωοποιῆς καὶ θεϊκῆς ζωῆς τε.
Τιμῶ, ὕμνῶ, καὶ προσκυνῶ καὶ τὴν τοῖς Ἀποστόλοις
Τῆ Παρακλῆτος καθοδὸν ἀπὸ ψυχῆς με ὅλης,
Ὡς δι' αὐτὴ συνετιθεῖς ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων
Νάξιαθω Χριστιανὸς καὶ γὰρ μαζί με ὅλους.
Τιμῶ, ὕμνῶ, καὶ προσκυνῶ πρὸς τέτοις Παναγία
Καὶ τὰ δικάσε ὅλα σε, καθὼ ὅλα σε Θεῶν.
Καὶ ἔργατα, καὶ λόγια, καὶ τὰ νοήματά σε,
Μέχρι καὶ τῆς κοιμήσεως ἀπὸ τὰ σπάργανά σε.
Ἀλλ' ὅμως τὴν Μετάστασιν, ἀλλὰ τὴν Κοίμησίν σε
Σέβομαι, καὶ ὑπερυψῶ, ὡς ὑπερθαύμασίν σε.
Διότι ἐκατέβηκεν ὁ Γυὸς σε ἀπατός σε,
Μαζίτε καὶ οἱ Ἀγγελοὶ, ὅχι δὲ μοναχός τε.
Καὶ σὲ ἐπῆρε τὴν ψυχὴν, ἴδια παρομοίως
Ὡς πέριε τὴν φιλιππίω τε νύμφω τε ὁ νυμφίος.
Καὶ ἔττι σὲ ἀνέβασε εὐς κόλπους τε βασάντας,
Ἐπὶ περύγων φαλμικῶς ἀνέμων περπατώντας.
Ἐξουσίαν, Δυναμίαν, ἀμέτρητα, θαυμάζόντων,
Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων τε, Ἄρατε, κραυγαζόντων.
Ἄρατε πύλας Ἀρχόντες, πύλας τὰς Οὐρανίας,
Ἐλθετε εἰς ὑπαύπτιον Κυρίου καὶ Κυρίας.
Καὶ ἔττι σὲ ἀνέβασεν, ὡς Ἡλίας τὸ φῶς τε,
Ὁ τῶ Πατρὸς μονογενὴς, τὸ Πνεῦμα τῆς Μητρὸς τε.

Ἀπ' α'

Ἀπ' αὐτῶν εἰς τὰς Οὐρανίας, εἰς τόπους ὑπερτάτους,
Νυμφῶνας εἰς τὰς φωτεινὰς, καὶ ὑπερλαμπροτάτους,
Ὅπως Πατὴρ ὁ Θεὸς τε, καὶ ὁ Παράκλητός τε,
Ὅπως ὁ Θεὸς Θρόνος τε, εὐδα τὸ Θεὸν φῶς τε.
Καὶ ἀπ' αὐτῶν τὸν Κόσμον σε ὅλον τὸν ἐφατίζεις,
Τὸν Οὐρανόν σε καὶ τὴν γλῶσσαν, ἐσὺ γὰρ τὸν ἐλέγχεις.
Καὶ σὲ δοξάζει καὶ αὐτὸς ὑπερδοξασμένη,
Καὶ ὁλογοῦ διηνεκῶς ὑπερδολογημένη.
Ὅτι σοὶ πρέπει αἰνέσις, δόξα, καὶ ὁλογία,
Νυν, καὶ αἰεὶ, καὶ πάντοτε μετὰ Θεοῦ Κυρία.
ΜΕΓΑΛΤΗΝΑΡΙΟΝ.
Κῆπε κυλειαμένη Θεὸ Πατρὸς, καὶ ἐσφοραγισμένη πηγῇ ζωῆς
Λόγῳ Θεῷ, Παλάτιον δόξης τῶ Πνεύματος τῶ Θεῷ, Μα-
ρία Θεομήτωρ σύ μοι βοήθησον.
Δόξα, καὶ νυν. Ἀλληλούια, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
Δόξα, καὶ νυν.

Τ' ΜΝΟΣ, Εἰς τὸν Ἀκάθιστον Τ' ΜΝΟΝ, ΠΒ'.

Αγγελος ὁ πρωτότατος Οὐρανόθεν σοὶ Ἀγνή
Πέμφθηκεν εἰπεῖν τὸ, Χαῖρε, ἀσωμάτῃ τῇ φανῇ.
Καὶ πῶς, τότο δοξασμένη, νὰ φανῇ πλὴν πολυμῆρος
Εἷνας νὰ σὲ χαιρετίσῃ, εὐας πόσο βδελυρός;
Οὐρανὸς ὁ Βασιλεὺς σέλνει καὶ σὲ χαιρετᾷ,
Καὶ τίς πλὴν νὰ σὲ μιλήσῃ ἀνθρώπος ἀποκοτᾷ;
Ὅχι εὐας σὺ ἐμένα, ἀλλ' εὐδα οἱ Βασιλεῖς,
Παξιάρχαι, Ἡγεμόνες, τάξεως τῆς ὑψηλῆς.
Ὁ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς πρῶτον εἶχε κατεβῇ
Εἰς τὴν Ἀβραὰμ τὴν πρώτην, εἰς τὴν δρῶν τὴν ἐν Μαρβρῇ.
Ἀβραὰμ χαριτωμένος, καὶ πρεσβύτης διωτά,
Καὶ δεῦ εἶπε αὐτῇ χαῖρε, πάλιν δεῦ τὸν χαιρετᾷ.
Μόλον ὅπως εἶχε πάγην γὰρ νὰ φάγῃ καὶ φαμί,
Καὶ τῇ ἐγινε μεγάλη ἐκ τῶ Ἀβραὰμ τιμή.
Μὲ τὸν Γαβὼβ ἐμοίως, καὶ μὲ τὸν Γαβὼβ μιλεῖς
Καὶ τὸ χαῖρε δεῦ τὰς λέγει, καὶ τὰς ἀγαπᾷ πολύ.

Αα

Με

Μὲ τὸν Μωϋσῆ δὲ πάλιν ὀμιλεῖ καθημερὰ,
 Νησιῶδες σαραντα μέραις ὁ Μωϋσῆς τὰ ἀπεριγὰ.
 Καὶ τὸ χαῖρε μὲν πάντα δεῦν τὸ ἄκουσε ποτὲ,
 Δεῦν τὰ εἶπε, Μωϋσῆ χαῖρε, φιλῶ με ἀγαπῶν.
 Ὅπως ἐσωομιλεῖσε μετ' αὐτὸν πόσι φιλῶν,
 Ὡς αὖ φίλος μὲ τὸν φίλον, οἱ δύο μόνον μουσικά.
 Φύλαγε τὸ μεγαλεῖον, τὰ βασύσσον ὑψιλὰ,
 Ὡς καθὰς καὶ τὰ τοχαίνει, ὡς Θεός, καὶ ἄλλα πολλὰ.
 Καὶ εἰς εἷα Κορίτζι ὄφρα καὶ ταπεινὸν
 Χαίρετ' ἡμεῖς τὰ λάβης μέσα ἀπὸ τὸν Οὐρανόν;
 Ἀπ' αὐτὸν τὸν θεῖόν τε θρόνον τὸν Βασιλικόν;
 Ἀπ' αὐτὸν τὸν Βασιλέα; ὦ Κορίτζι θεῖόν τε
 Θεῖον τῇ ἀληθείᾳ, ὅχι, ὅχι σαρκικόν,
 Καὶ Οὐρανίος Παρθένος, ὅχι σῶμα χοϊκόν.
 Ὡς κορίτζι, ὦ παρθένος, καὶ ὑπὲρ τὸν Ἀβραάμ,
 Γαβὼβ, καὶ Μωϋσῆα, Δεῖσινά με Μαριάμ.
 Ὡς χαροποιᾷ τῶντι χαιρετήματα αὐτῆς,
 Ὡς ἀπὸ Θεοῦ θαυμάσια, καὶ πολλὰ προσκυνητὰ.
 Πῶς πολλὰ καλὸ τὸ, χαῖρε, Παναγία, καὶ γλυκὴ
 Φαίνεται παντὶ εἰς ὅλους, ἔσονται Ἀγγελικὰ.
 Πόσο δέλγουμε τὴν χαῖρε Θεοτόκε ἡ φωνή;
 Ὡς πῶς ἄρρητα μὲ φραίνει. ὦ τί πόσον μὲ κινεῖ.
 Χαῖρε Θεοτόκε λέγω, καὶ συγχαίρω καὶ ἐγὼ,
 Μάλιστα ἐγὼ δὲ χαίρω, καὶ σκιρτῶ, τὸ μολογῶ.
 Χαῖρε Κόρη, ὅταν λέγω, γλυκυτάτη με Κυρά,
 Μὴ γλυκαίνει τὴν καρδίαν, γίνομαι ὅλος χαρά.
 Χαῖρε Παναγία Κόρη, λέγω, καὶ σὲ χαιρετῶ,
 Καὶ αἰσθάνεται ἡ καρδιά με, ἀπὸ τὴν χαρὰν πετῶ.
 Ὡς χαρὰ σάντὸ τὸ χαῖρε. ὦ Ἁγία ἡδονή.
 Βέβαια, ὡς καθὰς εἶπα, ὡς ἀγγελικὴ φωνή.
 Ἄλλα καὶ ἀγιασμένη, Θεῖα χάρις ἐνταυτῇ,
 Καὶ μεγάλη σωτηρία, ὡς Θεὸς λόγος αὐτό.
 Τῆς μεγάλης Σωτηρίας μάρτυς μέγας, καὶ φανὸς
 Τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου θρόνος ὁ ἱλαριστός.
 Ἐκλαυσεν ὅλη ἡ πόλις, ἐχθρὸς ἔξω δυνάτης,
 Ὁδυρμὸς μέγας καὶ θρήνος, καὶ μεγάλος κοπιτός.

Ὁ ἐχθρὸς καὶ ἦν δύο, ὅχι εἷας μοναχός,
 Ὁ Κωνσταντιναπολίτης ὁ λαὸς πολλὰ πτωχός,
 Ὡς τεταπεινωμένος ἀπὸ προσηυμένους,
 Λεῖπει καὶ ὁ Βασιλέας ἀπ' αὐτῆς τῆς ταπεινῆς.
 Ὁ ἐχθρὸς ἔχει θαλάσσης. ὁ ἐχθρὸς ἔχει ξηρῆς,
 Ὁ στρατὸς ὡσαύτῃ αἶμνον, καὶ μὴ ποδῆς χαρῆς.
 Τὴν ταπεινῶσιν θαρῶντας τῇ πτωχῶν τῇ πολιτῶν,
 Καὶ τὴν σπᾶν τὴν μεγάλῃ τὴν ἐκ τῇ στρατιῶν.
 Καὶ μιλῶντας μετὰ θάρρος, ὡς ποτὲ ὁ Φαραὼ,
 Καταλήφομαι τὴν πόλιν, καὶ τὰ σκῆλα μελῶ,
 (Σαὺ τὰ τόχε καὶ δεμῶς σὰ ματῆλι ὁ ξέλλος,
 Ἐτῆς πάντα καυχᾶται ἀσεβὴς ἀμαρτωλός.)
 Καὶ ἐμπλήσω τὴν ψυχὴν με, τῇ μαχαίρᾳ αἰσῶ,
 Καὶ ἐξῆς τὰ τῆς αἰσῆς, γὰρ τὰ μὴ πολυλαλῶ.
 Καὶ τὸ χαῖρε Θεοτόκε, δὲ ἥς λάμψει ἡ χαρὰ,
 Καὶ ἐκλείψει ἡ φοβέρα τὰ ἐχθρῶ καὶ ἡ φθορά.
 Ἐνηχεῖτο εἰς τὰ τεῖχη, καὶ ἐφάλλετο κοινῶς,
 Ὁλος ὁ λαὸς τῆς Πόλεως ἐκεῖ μαῦρος σκοτεινός.
 Καὶ ὁ Κόσμος ἐβοῶσε, καὶ τὰ μάτια ποταμός,
 Κόσμος ἐκένσεν μάς, κίπτεται πόσος καίμης.
 Καὶ ἡ Κόρη ἡ τὴν χαῖρε αὐτῆς νοικοκυρά,
 Ἐθαύρεσεν ἀοράτως, ἡ τῇ Οὐρανῶν Κυρά.
 Καὶ ἀκούοντας τὸ χαῖρε, καὶ θαρῶντας τὸν κλαυθμόν,
 Δεῦν βασῶ, δεῦν ὑποφέρει, καθὸ Μήτηρ οἰκτιρμῶν
 Καὶ τῆς Οὐρανῆς τῆς κλίσει, κατεβαίνει ἐπὶ γῆς.
 Μετὰ δόξης ἀπροσίτω, θεῖης μαρμαρυγῆς.
 Αὐτῆς λέγω τὰ χαῖρε, τὸν καὶ Εὐαγγελιστῶν.
 Καὶ ἐκάλυψε τὸν εἷα θάλασσα τὰ Γαλατῶν,
 Βάλυσαν, ὡσαύτῃ μολύβε, μέσα σὰ νερά αὐτῶν.
 Καὶ κατέπεσε τὸν ἄλλον τὸν ἐχθρὸν γῇ πανστρατὶ,
 Σωμῆξίβησαν ἀσλῆως ἐχθροὶ τόσο δυνάται.
 Ἀΐσωμεν ἐν τῇ Κυρίᾳ, ἄσμα τὸ Μωσαϊκόν,
 Βοηθός, καὶ σκεπαστής με, ἡ τὸ χαιρετιστικόν.
 Τὸ χαρμόσωμον τὸ χαῖρε, τὸ ἀπὸ τῇ Οὐρανῶν
 Κατελθὼν μετ' Ἀρχαγγέλου, ὡς τῇ Κόρῃ ποθεινόν;
 Καὶ

Χαίρε Θεοτόκε Κόρη, δι' ἧς ἔλαμψε χαρὰ,
 Καὶ ἔξ' αὐτῆς δυνάμεώς σε ἐξελείφθη ἡ ἀρά.
 Χαίρε πάλιν, ἡ πὺ Δόξα οἰκειότερον νῦν πᾶσι
 Τῇ παντοδυνάμει Κόρη, ὅπῃ τὸσον ἀγαπῶ;
 Δόξα σοι Θεογενήτορ, ὁ πῆς πόλεως Σωτήρ,
 Ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν μέγας ὀλετήρ.
 Δόξα σοι Παρθενόμηντορ, βοηθὸς καὶ σκεπαστής.
 Πᾶσι πῆς μετ' ἐλθαβείας ἐκζητῶσιν ἐπιστοίς.
 Ἀλλ' ἐγὼ δὲ πότε ἦζω, καὶ ὀφθῆσομαι Ἀγνῇ
 Τῷ προσώπῳ σε τῷ Θεῷ, ὑπερείδοξε Σεμνή;
 Ὅτι βλέπεις ἐόν χορταίνω τὴν σὺν δόξαν νάνυμνῶ;
 Εἰς τὴν δόξαν σε Παρθένε Δέσποινα αὐτὸν φανῶ.

ΜΕΓΑΛΤΝΑΡΙΟΝ.

Τ' μνῆσόν σε Κόρη Θεοπρεπῶς, ἐν χαρᾷ καὶ φόβῳ, ὡς Σω-
 τήρα πάντων χαρᾷ, φόβῳ ὡς Μητέρα Χειρὸν Παμβασι-
 λέως, κραυγάζοντές σοι, Χαίρε Νύμφη αὐτόμωλυτε.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλλ' ἡλιθία, γ'. Κύβει ἐλέησον γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ' Μ Ν Ο Σ, ΠΤ'. Εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν,

Χριστὸς Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τὸν θάνατον πατήσας,
 Καὶ εἰς τὰς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν αἰεὶ χαρίσας.
 Χειρὸς Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἀγαλλιάδε ζῶντες,
 Εὐφραίνεσθε οἱ ἐν τῇ γῇ, Ἀνάσασιν ἰδόντες.
 Χειρὸς Ἀνέστη, φάλλατε, Χειρὸς ὁ ζωοδότης,
 Καὶ πάντα σὺναιρέτησεν, ὡς κραταῖος Δεσπότης.
 Πάχα Κυβεί χαίρετε, Πάχα τὸ λαμπροφόρον,
 Πάχα κοσμοχαρμόσμων, Πάχα τὸ ζωηφόρον.
 Χαίρετε, καὶ εὐφραίνεσθε, λαοὶ ἀγαλλιάδε,
 Ἐν τῇ Ἐγέρσει τῇ Χειρὸν φάλλατε, καὶ καυχᾶδε.
 Τ' μνήσατε τὸ ὄνομα Χειρὸν μετ' ἐφροσύνης,
 Χορεύσατε μετ' χαρᾶς μεγάλης καὶ εἰρήνης.
 Δοξάσατε Χειριανοί, καὶ πάντες ἐπαινεῖτε
 Εἰς τὴν Ἀνάσασιν Χειρὸν, καὶ ὁμομολογεῖτε.

Χειρὸς Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, αἰνέσατε, βοᾶτε,
 Χειρὸς Ἀνέστη, λέγετε σήμερον, καὶ σκυριτᾶτε.
 Χειρὸς Ἀνέστη σήμερον, κροτήσατε τὰς χεῖρας,
 Χειρὸς Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Χειρὸς μας ὁ Σωτήρας.
 Χειρὸς, ὁ Λόγος τῷ Θεῷ, ὁ τῷ Ἀγγέλῳ Κτίστης,
 Ὁ τῷ ἀνθρώπῳ πλαστεργός, Χειριανῶν ἡ Πίστις.
 Χειρὸς τῆς Εὐας τῇ Ἀδὰμ ἡ μάνη Σωτρεία,
 Τῶν Προπατόρων ἡ χαρὰ, καὶ ἡ παρηγορία.
 Χειρὸς τὸ εἶμα Προφητῶν πάντων τῷ Διηγόρων,
 Τῶν Ἀποστόλων κήρυγμα, ἰχὺς τῷ Ἀθλοφόρων.
 Χειρὸς τὸ φῶς Ἱεραρχῶν, τὸ καύχημα Ὁσίων,
 Ἡ δόξα Ὁμολογητῶν, καὶ πάντων τῷ Ἀγίῳ.
 Χειρὸς ὁ μόνος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῆς σὺντελείας
 Κτίστης, καὶ Πίστις, καὶ ἀρχὴ πάντων τῆς Σωτρείας.
 Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνύματι Ἀγίῳ,
 Τῷ Πατοκτίρμονι Θεῷ τῷ ὅλων καὶ Κυβεί.
 Δόξα Χειρὸν τῷ ἐκ νεκρῶν ἐνδόξως ἐγερθέντι,
 Καὶ σάσαντι τὰ σύμπαντα, καὶ δοξολογηθέντι.
 Δόξα σοι Μητὲρ τῇ Χειρὸν, δόξα σοι Παναγία,
 Μικροὶ μεγάλοι λέγομεν, γυναικες καὶ παιδία.
 Δόξα σοι Μητὲρ τῇ Θεῷ, ὅλοι δοξάζομεν σε,
 Χαίρομεν εἰς τὴν δόξαν σε, καὶ ἐορτάζομεν σε.
 Διὰ τὴν κοσμοπόδητον εὐδοξίαν τῇ Τύχῃ
 Τετήμερον Ἀνάσασιν τὴν τὴν μονογενῆς σε.
 Διὰ τὴν ἐξαήμερον σήμερον Ἐορτήσω σε,
 Τῆς Ζωοδόχε τῆς Πηγῆς λαμπρὰν πανήγυριν σε.
 Σήμερον ὅλοι χαίρομεν, καὶ μακαρίζομεν σε,
 Τὴν Ζωοδόχον τὴν Πηγὴν, καὶ μεγαλιώμοι σε.
 Καὶ συμπανηγυρίζομεν εἰς δόξαν καὶ τιμὴν σε,
 Καὶ ἔχομεν διπλὴν χαρὴν εἰς τὴν πανήγυριν σε.
 Δόξα σοι Μητὲρ τῇ Χειρὸν, τῇ σὺνδοξαζομένῃ
 Πατρί, καὶ τῷ Πνύματι, καὶ σὺναιστωμένῃ.
 Δόξα σοι Μητὲρ τῇ Χειρὸν, Χειρὸν τῇ ζωοδότῃ,
 Τῇ ἀνασταύσῃ ἐκ νεκρῶν Ἀνδρῆν καὶ Δεσπότη.
 Δόξα σοι Μητὲρ τῇ Θεῷ, Πηγῇ ἡ ζωοδόχος,
 Τῶν ἱαμάτων ἡ Πηγὴ, χρυσόπηγῃ ἐξοχῶς.

Χρυσόπηγῃ χρυσίαι παντὸς τιμιωτέρα,
 Πηγῇ ζωῆς, πηγῇ φωτός, φωτὸς ποθενωτέρα.
 Φωτὸς, ζωῆς, ἀγιασμὸς πηγῇ, καὶ Σωτηρίας,
 Ἡ Θεοδόχος ἡ πηγῇ, πηγῇ τῆς δίδουσι.
 Ἡ Ζωοδόχος ἡ πηγῇ, Πηγῇ ἡ Παναγία,
 Ἐξ ἧς πηγάζει ἡ πηγῇ αὐτῇ ἡ Θευμασία.
 Ἡ Ζωοδόχος ἡ πηγῇ, ἡ πᾶσι πινομένη,
 Προσκυνωμένη πάντοτε, καὶ πολυπαθεμένη.
 Ὅτ' Πηγῇ ὡσαύτῃ αὐτῇ νὰ τῷ παρομοιάσω
 Μείκειναι τῷ προβατικῷ, αὐτὶς νὰ τῷ δοξάσω.
 Βέβαια τῷ καταφορῶ, λότ' αὐτῷ σμικρύνω,
 Ὅτ' αὐτὸς ἀποπλημῶ μαντῶ νὰ τῷ συγκρίνω.
 Γιατὶ πᾶς εἶς Ἄγγελος, καὶ πᾶς ἡ Παναγία,
 Ἐκεῖ δὲ ἐνέργεια, ἐδῶ Δεσποίνης Θεῖα.
 Καὶ πᾶς τῷ ἄρχει ἑκάστῃ, καὶ πᾶς τὸν χρόνον εἶς;
 Ραῖδα μὲ τῷ θαλάσσαν εἶναι βεβαιωμένα.
 Μὰ μὲ αὐτὸν τὸν Ἡλίον νὰ τῷ παρομοιάσω,
 (Ἡλῖος ὅς, πηγῇ φωτός) τάχα νὰ τῷ δοξάσω;
 Ἡ μήπως καὶ ὁ Ἡλῖος αὐτὸς μεξαπεράσει,
 Ὡς φωτὸς, ζωτικὸς, καὶ μὲ ἐνδοπιάσει;
 Καὶ αὐτὸς ζωτικὸς, δεῦν εἶναι καὶ Πηγῇ μὲ;
 Ἡ Παναγία Πίσσις μὲ, καὶ ἡ Πηγῇ δική μὲ.
 Ἡ Ζωοδόχος ἡ πηγῇ δεῦν εἶναι παρομοία;
 Τὸ, Ζωοδόχος μαρτυρεῖ μάρτυς τῇ ἀληθείᾳ.
 Καὶ ἀληθέστερον εἰπεῖν, διπλῆς ζωῆς αἰτία,
 Ὅτ' ὁ Ἡλῖος ζωὴ δεῦν εἶναι παρὰ μία.
 Καὶ αὐτὸς φωτιστικὸς, κανεὶς δεῦν τὸ ἀρνεῖται,
 Τὸ μαρτυρεῖν καὶ οἱ τυφλοὶ, ἀλλ' ὅμως μαρτυρεῖται
 Καὶ Ζωοδόχος ἡ πηγῇ, καὶ τίς δεῦν τὸ πισθεῖ;
 Εὐδὺς ὅς ὅτ' ἀβέβαιον, πρῶτα τυφλὸν γὰρ ἔδει;
 Καὶ μὴ τὸν ἀπειρῶς, ὁ Ἡλῖος αὐτὸς τε
 Τῶν ἰαδούτων μάρτυρας καὶ μετ' ἐκπληξείας τε.
 Ἀν εἶναι δὲ ὁ Ἡλῖος, ὁ Βασιλεὺς τῷ φῶτι;
 Τῶν ὑπὸ τῷ ὑψηλῷ, καθὼς τῷ πάντων πρῶτον;
 Ἡ Ζωοδόχος ἡ πηγῇ καὶ βασιλικωτάτη,
 Καθὼς Βασίλισσας πηγῇ, καὶ ἀγαπητοτάτη.

Καθὼς καὶ ἀπὸ Βασιλεῖς καὶ πόρα πινομένη,
 Καὶ ἀπὸ Βασιλεῖς δὲ μάστιγα δεινωμένη.
 Τὰ ὑπεράνω Οὐρανῶν νερά τ' ἐν τῷ φέρω
 Τώρα ἐδῶ τῷ συγκρίσω, ἐγὼ αὐτὴν τὰ ξέρω.
 Ὅτ' ἀφ' ἧς ἐκτίσθησαν πόσαι χιλιάδες χρόνοι,
 Ἐνὰ καὶ μόνον καλὸ θυμῶμαι, καὶ μὲ σῶνει,
 Πῶς ἔκαμαν κατακλυσμοὶν, καὶ ἐπλυναν τὸν πόπον
 Τῆς μαυρισμένης ταύτης γῆς ἐν τῷ κακῷ ἀνθρώπων.
 Ὅτ' Ἰορδάνης ποταμὸς, ὁ Ἰορδάνης μόνος
 Εἶναι παρόμοιος καὶ τοῦ καὶ τῷ αἰῶνος.
 Ἡ Ζωοδόχος ἡ πηγῇ, ὁ Θεὸς Ἰορδάνης,
 Καὶ Θευμασία, καὶ ἱερά, γὰρ οἶα νὰ τὰ βαῖς.
 Καὶ πρέπει βεβαιότατα, πρέπει ἐπ' ἀληθείας,
 Ὅτι ἐκεῖνο τὸ Χεῖμα, τὸ τοῦ Παναγίας.
 ΜΕΓΑΛΤΝΑΡΙΟΝ.

Μήτρ' ὡς ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, ζωήρουτος ὕδαρ ἐπομβρί-
 ζεις πᾶσι πιστοῖς, τοῖς σὲ αὐμνᾶσι, καὶ πίσει προσκυνῶ-
 σι, Πηγῇ τῷ Ζωοδόχον, καὶ Ζωοδότειρα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀ. καὶ γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν.

~~~~~

Τ' Μ Ν Ο Σ, ΠΔ'. Εἰς τῷ τιμίᾳ Ἐδῇ,
 καὶ Ζώνῃ τῆς Θεοτόκου,

Φόρεμα τῆς Παναγίας, καὶ τίς δεῦν τὸ προσκυνεῖ;
 Φόρεμα, μαζὶ καὶ Ζώνη, καὶ τίς δεῦν τὸ αὐμνεῖ;
 Φόρεμα ὅτ' φορεῖσθον εἶς σῶμα μητρικόν,
 Ἐν ταύτῃ δὲ καὶ παρθένον, καὶ θεομνησκόν.
 Ζώνη ὅτ' πᾶσα μέρα περικεῖται κορμῇ,
 Ἀμειβὰ χαλεπομόνο, ὅλο γινώσι καὶ τιμῇ.
 Πράγματα ὅτ' αὐτῇ εἰς τῷ γλῶσσι διασπλαχνικῶς
 Διὰ σκέπῃ παντὸς Κόσμου, καὶ τιμῇ τῆς, ὡς εἰκός;
 Καὶ πολλῷ παρηγοῖαν τῷ αὐτῷ, θεοπρεπῶς,
 Ἀγαπώντων, καὶ τιμώντων πάντοτε ἀξιοπρεπῶς.
 Ὅσοι ὅτ' αὐτῇ ἀγαπᾶσιν ἀπὸ τῷ Χεῖμα,
 Ἀναβαίνουσιν, ὡς λέγει, ἕως εἰς τὸν Οὐρανόν.

Αἰνέσας καὶ ὀκνῶνς νὰ τλῶ ἐδοξολογῆς,
 Καπεβαίνεις δίχως ἄλλο ἕως ἧς ἀβύσσων γῆς.
 Πάαντε πεπυρωμένα, πῦρ ἀγάπης θεϊκῆς
 Γέμεις τὰ λόγια σε, ὡς ἐν τοῖς δαβιτικαῖς.
 Καὶ ὁ δῶλός σε γιὰ τὸ τοῦ ἀγάπησα αὐτὰ
 Παιδιόθεν ἕως πῶρα, κατὰ σφόδρ' ἀγαπητὰ.
 Καὶ μὴ με ἐγκαταλίπης Κόρη σὲ παρακαλῶ
 Ἔως γῆρας καὶ πρεσβείας, ἕως αὐτὴ ἀπαγγελῶ
 Πάντα τὰ θαυμάσιά σε, Δέσποινά με θαυμασὴ,
 Τὰς αἰτίσεις σε ἀπάσας, Παναγία αἰνεπύ.
 Αἰ μὴ μὴ Θεοτόκε τῶν σε ἧς Γερῶν,
 Τῆς Ἐδῆτος, καὶ τῆς Ζώνης, ἧς σεπτῶν μας θησαυρῶν.
 Λύπῃ αὐτὴς ἀπορροῦν, δάκρυα αὐτὴς χαρὰ,
 Φέρε τοῖς σὲ ἀγαπῶσι, καὶ ἀνάμνησιν πικρὰν.
 Ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις πᾶσιν εὐτυχίμασι λαμπροῖς,
 Χρήμασι περικαλλέσι, κειμηλίοις ἱεροῖς.
 Τερεῖθμεν καὶ ταῦτα πῶρα οἱ ἐλεεινοί,
 Καὶ ἐμείναμεν τῆς τῶν σκέπης χάριτος γυμνοί.
 Ὡς κατὰ ἐκ τῆς Ἀγίας Μανδηλίας τῆς Χειρῶν,
 Φεῦ τὴν πᾶντες, φεῦ τῆς λύπης τῆς λαῶν σε τῆς πίστεως.
 Τερεῖθμεν Παρθένε τλῶ πολλὴν ταύτῃ τιμῇ,
 Ἀπαλέσαμεν πῶν πλῆτον, ὅνπερ δέδωκας ἡμῖν.
 Πῆ ἡ δόξα, πῆ ἡ χάρις τῆς Ἐδῆτος τῆς σεπτῆς;
 Πῆ τὸ κλέος, πῆ τὸ κάλλος Ζώνης τῆς προσκυνητῆς;
 Πῆ τὰ ρείθρα ἧς θαυμάτων, ἧς ἀπὸ ἧς ἱερῶν,
 Ὡς ἀπὸ πηγῶν βρυόντων, ἧς λαμπρῶν τῶν σοφῶν;
 Πῆ αἱ πόσαι Πανηγύρεις ἧς λαμπρῶν Ναῶν ἧς σῶν,
 Τῶν Πιστῶν συνεργημάτων, ὡς τὰ εἰρή μελισσῶν;
 Πῆ οἱ κρότι, πῆ οἱ ὕμνοι τῶν δόξων γλωσσῶν;
 Πῆ οἱ Βασιλεῖς οἱ Θεοὶ μὲν ἧς Βασιλισσῶν;
 Πῆ ὁ πλῆθος, πῆ ἡ αἴγλη, πῆ ἡ πόση καλλοσύνη;
 Τῆς Ἀγίας Μανδηλίας πῆ ἡ θεὰ ἡ περνή;
 Ἡ ῥοθισαν, ὡς ἀναξίον, ἀφ' ἡμῶν ἔλα πονῶν.
 Εἰσικώθηκαν δικαίως, εἰσικώθηκαν ταυῶν.
 Μετετέθισαν εἰς τόπους, ὅπου οἶδον ὁ Θεός,
 Ἔως νὰ κτιθῇ, νὰ ἔλθῃ νέος εἰσεβῆς λαός.

Τότε ὅταν μέπονῃς τὸ κεφάλι, παρὰ θυς
 Ἐῖχεα εἰς τὸν Ναόν σε, ὅπου ἦτον ἡ Ἐδῆς.
 Καὶ ὁ πόνος μέπερνε παρὰ τῆς κεφαλῆς,
 Κῆρεφα μὲν ὑγείας, καὶ μὲν χαρὰς πολλῆς.
 Καὶ εἰς κάθε με ἀνάγνῃ, καὶ εἰς κάθε με καιρὸν
 Εἶχα τὸν συμβοηθόν με, εἶχα τὸν καλὸν γιατῆρον.
 Φόριμα μόνον θαρῶντας, ὅπερ Μήτηρ τῆς Θεῆς,
 Φῶς τῆ ἀναβαλλομένης, φῶς τῆ ζωοποιῆς.
 Ἐφορεῖς, ἐθαρεῖς, ἐπῆγε με καθαρά,
 Καὶ παναγίας χεῖρα, ἡ δική με ἡ Κυρά.
 Κῆσκεπάζετο μὲ κείνο, κῆσκεπε καὶ τὸν Τιδόν,
 Τὸ Παναγιῆς τέκνον, τὸν δίκον με τὸν Θεόν.
 Ἄλλος ἔβρεχε μὲ ἄλλον πόνοντα καὶ συμφορὰν
 Εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ζώνης, κῆρεφε με τλῶ χαρὰν.
 Μὲ τὸν ὕμνον εἰς τὴν χεῖλιν, ἄλλο παρὰ Σιλωάμ,
 Μὲ τὸ, Δόξα σοι σὸ σῶμα Θεοτόκε Μαρτάμ.
 Θεωρῶντας καὶ ἐκεῖνος, ὡς ἐγώ, καὶ προσκυλῶν,
 Καὶ φιλῶντάς σε τλῶ ζώνῃ, πρυτανεῖον τὸ κοινόν.
 Ζάιντ ὅπερ μακαρία ἔζωνε τὸν Οὐρανόν,
 Οὐρανῶν τὸν ὑπεράνω, εἰ καὶ ἐκ ἧς γηγενῶν.
 Εἰς τὰς κόλπους τῆς ὁποῖας ἔλαμπε θαυμάσιας
 Ἡ ἴλιος δικαιοσύνης, Ἡ ἴλιος μὲν σαρκός.
 Εἰς τὰ κάλλι τῆς ὁποῖας ἵδρυται ἀγαπητῶς
 Καὶ ὁ τῆς μεγαλωσύνης τῆς Θεῆς θρόνος σεπτός.
 Εἰς ταῖς χάρις τῆς ὁποῖας κάθεται Θεοφανῶς
 Πατὴρ Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα, ὅς εἰ γὰρ καὶ Οὐρα
 Ὁ Πατὴρ τῆς Θεοτόκης, τῆς Παρθένου ὁ Τιδός,
 Ὁ Παράκλητος τῆς Θεῆς θυγατρὸς ὑπερφῶς.
 Ἡ Τελαὶ τῆς Παναγίας, ὁ Θεὸς τῆς Μαρτάμ,
 Ὁ Σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων δι' αὐτῆς ἧς ἀπάλαμ.
 Ὡς περ ἦδ' ἔλα τῆς Εὐας, κατὰ Μήτηρ τῆς φθορᾶς.
 Ἀποθνήσκουσιν οἱ πάντες, κατὰ μέτοχοι ἀράς.
 Ὁ πῶ ἔλα τῆς Παρθένου, κατὰ Μήτηρ τῆς ζωῆς,
 Θέλει ζωοποιηθῆμεν, τέκνα ὡς ὑπακοῆς.
 Ὁ Πατὴρ πᾶσαν τλῶ κείσιν δέδωκε ἦδ' ἡ Τιδός,
 Ὁ Τιδός τλῶ ἀσπλαγχτίαν (παρ' αὐτῆς ἦδ' ὡς Θεῆς)
 Bb Eδω-

Εἶδεν τῇ παναχαίνῳ, Παναγίᾳ Μητρί,
 Δόξασθον, ὡς ἐδοξάσθην παρὰ τοῦ Θεοῦ Πατρός.
 Καὶ σπλαχνίζεται ἡ Κόρη, σώζει, καὶ ζωοποιεῖ
 Ὅσους ἀγαπᾷ καὶ θέλει ἐν τῇ ἁλμῇ τῇ ζωῇ.
 Ἀγαπᾷ ὅμως καὶ θέλει ὅσους πάλιν ἀγαπᾷ
 Καὶ αὐτῷ, καὶ τὸν Τίοντες, καὶ ποτὲ δὲν σιωπᾷ
 Νὰ τῷ αὐτομολογῶσιν, ὡς Μητέρα τῷ Θεῷ,
 Καὶ ὡς Σωτῆραν μόνῳ τῷ πανδοσεβῆς λαῷ.
 Λέγεται, ὁ ἀγαπῶν με, θέλει νὰ ἀγαπηθῇ
 Καὶ αὐτός ἐκ τῶ Τίεμε, καὶ οἰκειοποιηθῇ.
 Θίλει δὲ τὸν ἀγαπήσω βέβαια κέγῳ αὐτὸν,
 Καὶ θέλει τῷ φανερώσω καὶ ἐνταῦθα ἑμαυτόν.
 Ἀνυμῶμεν λοιπὸν πάντες, καὶ δοξάζομεν Ἀγνῇ
 Τῷ μεγαλοπρέπειά σου, καὶ τὸν σὸν Μορτογενῇ.
 Καὶ τὸν Ἀναρχὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ὁ Θεός,
 Οἱ ἀνάξιοί σου δέλοι, ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς.

ΜΕΓΑΛΤΝΑΡΙΟΝ.

Τῷ ἐδῆτα πάντες τῷ Γίαν, καὶ τῷ σεπτῷ Ζώνῳ, τῆς
 Θεόπαιδος Μαριάμ, προσκυνῶντες πίσει, σωζόμεθα πα-
 τοίων, καὶ ῥύσαν καὶ κινδυνῶν αὐτῆς τῇ χερίτι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Εἰς τὴν Σύληψιν τῆς Θεοτόκου.

Τ' Μ Ν Ο Σ, ΠΕ. Εἰς τὴν Σύληψιν τῆς Θεοτόκου.

Γέρωντας ὁ Γωακείμ, καὶ ἀσπρογένους πλέον,
 Πλήρης γεμάτος ἡμερῶν πολλῶν καὶ φιλοθέων.
 Ἡ Ἄννα ἡ γυναικά σου καὶ σείρα, καὶ φθασμένη
 Κεῖται εἰς τὰ χρόνιας, ἴσως καὶ πέρασμένη,
 Ὡς δεκαπέντε ἡμερῶν, ἢ καὶ δεκάξ σελῶν,
 Ὅπῃ ἀρχίζει πέρνει πλὴν νὰ σώνεται νὰ κλίνῃ.
 Ἐκεῖνος, ὡσαύτῃ Ἡλίας, ὅπῃ εἰς τῷ δεκάτῳ
 Νὰ Βασιλεύσῃ ἔρχεται, καὶ εἰς τῷ ἐνδεκάτῳ.
 Καὶ πᾶς θυγάτηρ, ἢ Τίος; πᾶς εἰς αὐτῶν παιδίον,
 Ἀρτίον, ἢ θηλυκόν; ἑδῆτερον πενήν.

Ο'

Ὁ Ἡλίας ἐκόντοσε πλέον νὰ Βασιλεύσῃ,
 Καὶ τὸ φεγγάρι ἀρχισε πῆρε νὰ λιγοςδέσῃ.
 Καὶ ἔπε ἄστρον εἶδαμεν νὰ εὐγῇ νὰ νάτῃλλῃ
 Εἰς τὰς ἡμέρας αὐτῶν, ἀλλ' ἐδὲ καὶ νὰ νάτῃλλῃ.
 Μὲ πειρασμῷ λύπῳ ἡμῶν, τῶν λαῶν ἀπείρων,
 Περισσότερα δὲ αὐτῶν, τῷ λογικῶν φασήρων.
 Ὁ Ἡλίας γεννητικός, πάντοτε ζωφόρος,
 Ἀμ' ἡ σελῶν ἄγονος, ψυχῶν, σπέρματος θόρος,
 Καὶ τῷ καλῷ διάθεσιν, καὶ κλίσιν τῷ Ἡλίῳ
 Τῷ ἀναιρῶσε τὸ κακὸν τῷ τῷ φεγγαρί.
 Καὶ ὁ λαὸς καθήμενος ἐν σκοτεινῇ ζοφώτῃ,
 Ὁ κατοικῶν ἐν χώρας, καὶ ἐν σκιά θανάτου,
 Τὸ μέγα φῶς εἰς αὐτὸν νὰ λάμψῃ ὡς μόνον;
 Κινδυνῶσε νὰ μὴ ἰδῇ, φῶς τόσο διφασμῶν.
 Μὰ ὡς πῶς ἀπετόλμισε, φῶς μέγα Παναγία,
 Ἐνας τυφλὸς, ὡσαύτῃ ἐμὲ, καὶ ὅλος φῶς σκοτία.
 Νὰ σὲ ὑμνήσῃ Δέσποινα, τὰ καὶ σὲ νὰ χερί,
 Δίχως νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ φῶς σου νὰ ἀσράψῃ;
 Ἀλλὰ κατασφράγιώ με τὸ φῶς σου Παναγία,
 Ἀλλὰ καταλαμψάτω με ἡ αἴγλη σου ἡ Θεῖα.
 Ὅπως ὑμνήσω τῷ σεπτῷ Ἀγίῳ Σύληψιν σου,
 Καὶ τῶν λοιπῶν σου ἑορτῶν καὶ τῷ θείῳ σου.
 Τῷ Γέννησιν, τῷ Εἰσοδῶν, τὸν Εὐαγγελισμόν σου,
 Καὶ τῷ λαμπρῷ μεταστάσιν αὐὰ πρὸς τὸν Τίον σου.
 Ἀλλ' ὡς λαοὶ ἀφραίνεσθε, κανόνες μὴ λυπᾶσθε,
 Ὁ Γαβριὴλ Ἀρχάγγελος, λαοὶ ἀγαλλιάσθε.
 Ἀπὸ τῷ αὐὰ κατελθῶν ἀπείρων ὑψωμάτων,
 Ἀποσάθετε ἐκ τῶ Θεοῦ, πηγῆς τῷ φωτισμάτων.
 Ἰδὲ, νὰ, ἔρχεται λαμπρὸς ὁ στρατηγὸς Κυεῖς,
 Ὁ Θεὸς Εὐαγγελιστὴς ἐξ Οὐρανῶ Ἀγίε.
 Ὁ τῷ καλῶν εἰδήσεων πάντα μαντατοφόρος,
 Καὶ προσελθῶν ὅλος χαρὰ, καὶ ὅλος φωτοφόρος.
 Λέγει πρὸς τὸν Γωακείμ, εὐγε τῆς προσδοκίας,
 Εὐγε καὶ τῆς διήσεως, ἀλλὰ καὶ καρτερείας.
 Εἰσέκηκτε Γωακείμ Θεὸς τῷ θείῳ σου,
 Ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος εἰς τὸν ταπεινῶν σου.

Bb 2

Γ'

Γίνωσκε τώρα τὸ λοιπὸν καλῶς βεβαιωμένος,
 Ἀπὸ Κυρίου δὲ ἐμὲ ὡς ἀγγελισμὸς.
 Πῶς θέλει νὰ ἐγγασφρωθῇ ἡ Ἀννα καὶ γεννήσῃ
 Παιδίον ἅγιον ποῦν, παμπόθητον τῇ Κτίσει.
 Παιδί ποῦν καλῆτερον ἀπὸ τὸ ἐλπίζεις,
 Σαὶ μεγαλώσει καὶ τὰ δῆς, ἐτότε τὸ γνωρίζεις.
 Παιδί, ὅπῃ εὖ λόγεται θέλει νὰ πελειώσῃ
 Τὰ λόγια τῆς Προφητῶν, καὶ νὰ τὰ βεβαιώσῃ.
 Παιδί, ὅπῃ ὁ Ἀβραάμ, καὶ ὁ Ἀδὰμ προσμύει,
 Καὶ μὲ τὸ θάρρος τὸ Παιδίον τὸν Ἀδὼν τε γλυκαίνει.
 Παιδί, ὅπῃ προείπε προ πάντων τῶν αἰώνων
 Εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ Κύριος καὶ εἰς θρόνον.
 Παιδί, ὅπῃ ἡ χάρις τε θέλει νὰ εἶναι τὴν,
 Τὸν Ἀνθρώπον μὲ τὸν Θεὸν ὥστε νὰ φιλιώσῃ.
 Παιδί, ὅπῃ ἡ δόξα τε μέλλει νὰ εἶναι τὴν,
 Ὅπῃ τῷ γλῶ τὸν Οὐρανόν, τὸ παῦ νὰνανεύσῃ.
 Παιδί, ὅπῃ ἡ μάκαρ, καὶ σὺ, καὶ γὰρ ὁμοίως
 Θέλει τὸ προσκυνήσομεν δελοπρεπῶς ἀξίως.
 Τέτιο Παιδί Γωακείμ ἐσὺ θέλεις γεννήσῃ,
 Καθὼς ἐγὼ ἀπὸ Θεοῦ ἔχω σ' ἀγγελίσει.
 Καὶ σύρε εἰς τὸ σπῆναισιν τώρα βεβαιωμένος,
 Δοξάζωντας τὸν Κύριον, καὶ καλοκαρδισμὸς.
 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἀγγελὸς Γωακείμ τῷ πάνυ,
 Ἀπῆλθεν, ἦλθε παρδύς, καὶ εἰς τῷ Ἀννα φαίν.
 Καὶ πρὸς αὐτῷ τὰ ἴδια εἰπὼν ἀγγελίσας,
 Καὶ βεβαιώσας καὶ αὐτῷ, καὶ ἀφροσύνης πλήσας,
 Ἐνδοξος εἰς τὰς Οὐρανὸς ὁ Γαβριὴλ ἀνέβη,
 Χαρέμενος Γωακείμ σὸ σπῆναισιν κατέβη.
 Καλόκαρδι ἡ Ἀννα τε αὐτὸν τὸν ὑποδέχθη,
 Συνέλαβον, ἐγέννησε, καὶ τὸ Παιδί ἐτέχθη.
 Ὅπῃ ὁ Ἀρχιερατὴς εἶχεν ἀγγελίση,
 Ὅπῃ ὁ Παντοδύναμος εἶχε τὸ προσείση.
 Ὅπῃ οἱ Θεοπάτορες εἶχασιν τὸ γυρῶσει,
 Ὅπῃ οἱ Θεοκίρκεις εἶχασιν προφιδύσει.
 Ὅπῃ οἱ ἐν τοῖς μνήμασιν εἶχαν ἐπιθυμήση,
 Ὅπῃ οἱ ἐν τοῖς σώμασιν εἶχαν ἀναζητήση.

Ὅπῃ

Ὅπῃ τὰ ἐπερωτῶν θεοπρεπῶς αἰνῶσιν,
 Ὅπῃ τὰ τετραπέρατα δελοπρεπῶς ὑμνῶσιν.
 Ὅπῃ ἡ γῆ ὁ Οὐρανὸς συμφώνως ἐπαινῶσιν,
 Οἱ Ἀγγελοι, οἱ Ἀνθρώποι ἀπαύτως δόλοῦσιν.
 Ὅπῃ Πατὴρ νυμφεύεται, τὸ Πνεῦμα στεφανώνει,
 Ὅ δὲ Τὸς Μιτέρας καμνεί, καὶ τῷ Θεῶν.
 Ὅπῃ ὁ παναμάρτωλος ἐγὼ ἐγκωμιάζω
 Καὶ ζῶν, καὶ μὲ θάνατον ἀθάνατον δοξάζω.
 Εὐφρανῶντι Γωακείμ, ἀγάλλε καὶ σὺ Ἀννα,
 Πάτερ τῆς Θεομήτορος, τῆς Θεοτόκου μάκα.
 Γωακείμ ὑψώθητι ὑπὲρ τὰς ἑξῆς μεγάλας,
 Τὸν Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ ἄλλας.
 Ἡ Ἀννα μεγαλυνῶντι σὺ ὑπὲρ τῷ Ρεβέκκα,
 Τὴν τῷ Σάρρα, καὶ Ραχὴλ, καὶ κατ' ἄλλω γυναῖκα.
 Ἐκείνοι δὲ ἐγέννησαν τέκνα ἐνδόξως βίαι,
 Προφῆτας, καὶ, καὶ Βασιλεῖς, πλὴν δέλας τὸ Κυρίαι.
 Ἐσέως δὲ ἐγεννήσιν Παιδίον, θυγατέρα,
 Ὅλων αὐτῶν Βασίλισσαν, καὶ τὸ Θεὸς Μιτέρα.
 ΜΕΓΑΛΤΝΑΡΙΟΝ.
 Χαῖρε καὶ ἀφραίνε Γωακείμ, ἀγάλλε ἡ Ἀννα, καὶ ἡσάτω παῖ
 σα ἡ γῆ, ἐπὶ τῇ ἐνδοξῇ καὶ λίαν παραδόξῳ, συλλήψαι
 τῆς τεκνύσης τὸν Παντοκράτορα.
 Δόξα καὶ νῦν. Ἀγγελία, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Ὅπῃ ὁ Θεὸς ἐγέννησεν τὸν υἱόν, καὶ ἡ Ἀννα ἔτεκε τὸν υἱόν.

Τ' Μ Ν Ο Σ, Πς'. Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

ΚΤεῖε δὲ χαρισῶ σοι. Ἰνσὲ σὲ προσκυνῶ,
 Πάντα εἰς δὲ χαρισίαν γλῶσσαν καὶ ψυχῇ κινῶ.
 Πάντων οἶκον Σωτήρμα, καὶ ὅλα με Χεῖρ,
 Πάτερμα, καὶ Βασιλεῦμα, καὶ Θεὸς με ἑρᾶς.
 Καὶ γιατί ἐφώτισέ με νὰ ὑμνήσω δαφιλῶς
 Τῷ παρδύονσε Μιτέρα, ὄντας καὶ ἀμαρτωλός.
 Τώρα δὲ τὰς ἑορτάς τις νὰ ὑμνήσω λαχαρῶ,
 Καὶ νὰ μὲ ὑπαγορεύσῃς, κατὰ δὲν ἡμπορῶ.

Εἰς

Ἐχὼ ζῆλον, ἔχων πόθον, καὶ ἀγάπην περισπῶ,
 Ἀμὴν δὲ νοῦ καὶ καρδίας δίχως φάτισιν τῷ σπύ.
 Διὸ φῶς με φάτισόν με, δέλοντα τὸν ἀμαρτῆ,
 Ἀπὸ τῷ ἀρχῷ τῆ ἔργου ἕως τὰ τελευτῶν.
 Διὰ τὰ γενῶν οἱ ὕμνοι καθὼς θέλει καὶ ζητεῖ
 Τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὸ πρᾶγμα ἀπαυτεῖ.
 Δύο σώματα δέξασκα ἀπὸ πλαστεως Ἀδάμ
 Λογικὰ, καὶ ζωηφόρα, Θεοτόκε Μαριὰμ.
 Οὔτε ἡλθον εἰς τὸν Κόσμον, ἐγεννήθην ἐν γῇ
 Διὰ σωτηρίαν ἄλλων, καὶ καθ' εἰς ὁμολογεῖ.
 Ἐγεννήθην ὁ Γενάρχης ὁ Ἀδὰμ ἀπὸ τῷ γλῶ
 Μὲ τὸν λόγον τῆ Κυρίας, μετὰ τῷ Θεῷ προσαγλῶ.
 Ἐγεννήθην καὶ ἡ Εὐὰ ἔξ' ὅπως θεῖα
 Ἀπὸ τῷ πλάτῃ ἐκεῖνα τῆ Ἀδὰμ τῆ χοῖκα.
 Ἀλλὰ μόνον γὰρ δικάζετε ὀφειλάτε καὶ καλόν,
 Ὅχι ἔξ' ὅπως Σωτηρίαν, καὶ ὠφέλειαν πολλῶν.
 Ἐγεννήθην Σὺν, καὶ Νῶε, καὶ ἡ ἄλλη ἡ σειρά
 Προπατέρων, καὶ Δικαίων ἡ ἀπλή καὶ καθαρά.
 Ἀβραὰμ ὁ Πατριάρχης, καὶ ὁ ἄλλος ὁ χορὸς
 Τῶν Πατριάρχων τῷ Θεῷ ὁ κληνὸς καὶ ἱερός.
 Σαμεὺλ, Δαβὶδ ὁ Θεός, καὶ ἡ ἄλλη ἡ πληθὺς
 Προφητῶν, καὶ Βασιλέων, ἡ σειρά, καὶ ἀληθής.
 Ἀλλὰ μόνον γὰρ καλόντες, καὶ ἔξ' ὅπως τὸν πληθυσμόν,
 Καὶ τῷ αὐξήσιν τῆ γένου, ὅχι ἔξ' ὅπως τὸν σωσμόν.
 Ἐσωσεν ὁ Μωϋσέας, καὶ Εἰδὴρ ἡ βασιλὴς,
 Ἀλλὰ μετὰ ἀνθρώπου τῆς ἰδίας τῶν φυλῆς.
 Καὶ τὰς ἔσωσαν κείνης μοναχὰ σωματικῶς,
 Ὅχι καὶ ἀπὸ τὸν Ἀδὼν, δηλαδὴ καὶ ψυχικῶς.
 Ἐγεννήθης σὺ Μαρία, ἐγεννήθην ὁ Χειρὸς,
 Καὶ ἐσώσατε τὸν Κόσμον, ἔγινε σωσμός σωστός.
 Ὅχι μόνον εὐὸς γένου, ἔθνος λέγω, καὶ φυλῆς,
 Ὅλης δὲ τῆς Οἰκουμένης, δύσεως, ἀνατολῆς.
 Ἀπ' ἀνατολῶν Ἡλὶα μέχρι καὶ δυσμῶν αὐτῶν,
 Ὅλων τῶν ἐθνῶν τῶν Κόσμου, πάντων ὅλων τῶν βροτῶν.
 Τὰς ἐσώσατε καὶ ὅλους, ἀλλὰ καὶ καὶ ψυχῶν,
 Βράζοντάς τε ἀπὸ τὸν Ἀδὼν μέχρι καὶ ἰχθύων.

Δύο σώματα δέξασκα τὸ λοιπὸν τὰ σωτικά,
 Σώματα σωτηριώδη, ὡς μὴ ἀμαρτητικά.
 Τῆ Κυρίας Ἰησοῦ με, τῆ Τίς Θεῷ Πατρός,
 Καὶ τῆς ἀκηράτης Κόρης, τῆς ἰδίας τῆ Μητρός.
 Δύο σώματα τὰ πρῶτα ἦσαν ἀφορμὴ φθορᾶς
 Ὅλων τῶν ἐθνῶν τῶν Κόσμου, καὶ αἰτία τῆς ἀρᾶς.
 Δύο σώματα δὲ πάλιν, Σωτηρίας σωτηριώδη,
 Νάνανωθὴ ὁ Κόσμος ἔγινεν ἡ ἀφορμὴ.
 Ἐγεννήθην ὁ Γενάρχης, καὶ αὐτὸς Εὐὰν γενῶν,
 Καὶ αὐτὸς καὶ μὲν Κόσμου καλὸν, βλάβῃ προξενῶ.
 Ἐγεννήθην ὁ Νῶε, καὶ αὐτὸς τὸν Σὴμ γενῶν,
 Καὶ καλὸν καὶ μὲν Κόσμου ἐξ αὐτοῦ σὲ προξενῶ.
 Ἐγεννήθην καὶ ὁ Ἀβραὰμ, καὶ τὸν Ἰσαὰκ γενῶν,
 Καὶ καλὸν καὶ μὲν Κόσμου ἐξ αὐτοῦ σὲ προξενῶ.
 Ἐγεννήθην καὶ ἔτιος, καὶ τὸν Ἰακώβ γενῶν,
 Καὶ καλὸν καὶ μὲν Κόσμου ἐξ αὐτοῦ σὲ προξενῶ.
 Ἐγεννήθην καὶ ἔτιος, καὶ Τίος, πόσης γενῶν,
 Καὶ καλὸν καὶ μὲν Κόσμου ἐξ αὐτοῦ σὲ προξενῶ.
 Ἐγεννήθην καὶ Μωσέας, καὶ αὐτὸς Τίον γενῶν,
 Καὶ καλὸν καὶ μὲν Κόσμου ἐξ αὐτοῦ σὲ προξενῶ.
 Ἐγεννήθην καὶ Δαβὶδ δὲ, καὶ τὸν Σολομῶν γενῶν,
 Καὶ καλὸν καὶ μὲν Κόσμου ἐξ αὐτοῦ σὲ προξενῶ.
 Ἐγεννήθην καὶ ἔτιος, καὶ αὐτὸς ἄλλον γενῶν,
 Καὶ καλὸν καὶ μὲν Κόσμου ἐξ αὐτοῦ σὲ προξενῶ.
 Ἐγεννήθην Προφῆται, καὶ αὐτοὶ ἄλλος γενῶν,
 Καὶ καλὸν καὶ μὲν Κόσμου ἐξ αὐτοῦ σὲ προξενῶ.
 Ἐγεννήθην καὶ ἡ Ἄννα, καὶ τῷ Μαριὰμ γενῶν,
 Χαῖρε Κόσμε, χαῖρε κτίσις, χαῖρετε ὅρι βενά.
 Ἐγεννήθην ἡ Παρθένος, ἐγεννήθην Μαριὰμ,
 Τὸ καλὸν τῶν Κόσμου ὅλε ἀπὸ κτίσεως Ἀδὰμ.
 Ἐγεννήθην ἡ Μαρία, ἡ παγκόσμιος χαρὰ,
 Ἐξ Ἰωακείμ, καὶ Ἀννης, κατελύθην ἡ ἀρά.
 Ἐγεννήθην ἡ Μαρία, ἡ πανάμωμος Ἀγνή,
 Ἡ τῶν Κόσμου Σωτρία, ἀλογία ἡ κοινή.
 Ἐγεννήθην ἡ Μητέρα, ἡ γεννήσασα Θεόν,
 Οὔτε ἔσωσε τὸν Κόσμον ὅλον τε καὶ τὸν λαόν.

Εγεννήθη, καὶ τὸν Κόσμον ὅλον τὸν ἀναγεννᾷ.
 Εγεννήθη, καὶ τὸν Κόσμον καλὸ μέγα προξενᾷ.
 Δόξα σοι ὁ Κύριός μου, καὶ Θεός μου αἰνετός,
 Χαίρετε ὁ Κόσμος ὅλος ὁρατός καὶ νοητός.
 Χαῖρε Μήτηρ ἐσὺ Εὐα, καὶ ἐσὺ Πάτερ Ἀδὰμ,
 Χαῖρε Σὴθ, χαῖρε καὶ Νῶε, χαῖρε καὶ σὺ Ἀβραάμ.
 Ἰσαὰκ, Ἰακώβ, χαῖρε. χαῖρε ἡ χρυσή σπειρά.
 Προπατέρων, καὶ Δικαίων ἡ ἀρχαία ἱερά.
 Χαῖρε Προφητῶν ὁ δῆμος, Νόες, σόματα Θεῶ,
 Χαῖρε Βασιλέων σμύλος, κεφαλαί, πόδες λαῶ.
 Χαῖρε πάσης Οἰκουμένης, πάσης γῆς πᾶς ὁ λαός.
 Εγεννήθη ἡ Παρθένος, ἥς Παιδίον ὁ Θεός.
 Ὁ Τίος τῆ προανάρχε Παντοκράτορος Πατρὸς,
 Ὁ ἀρχόνως ὑπὲρ λόγον γεννηθείς ἀπὸ μητρὸς.
 Ὁχι τῷ σωηδισμένῳ γενήσιν τῷ σαρκικῷ,
 Ἀλλ' ἄλλῳ ἀνώπατῳ, ἀφραστον, καὶ θεϊκῷ.
 Ἀκατάληπτον τελείως, κεκρυμμένῳ δυνατῷ
 Εἰς Ἀγγέλους καὶ Ἀνθρώπους, νοερά, καὶ αἰδητά.
 Ὅς ἐσιν ἡ Σωτηρία πάσης λογικῆς ψυχῆς
 Γενωμένης ἐν τῷ Κόσμῳ, σωζομένης ἀπ' ἀρχῆς.
 Εγεννήθη ἡ Παρθένος, τῆς ὁποίας ὁ Τίος
 Ἔστι Πάσιον Σωτηρία, τῇ ἀπάντων ὡς Θεός.
 Εγεννήθη ἡ Παρθένος, ἡ Μητέρα τῶ Θεῶ,
 Ἡ Βασίλισσα τῶ Κόσμου, ἡ κρητὶς παντὸς λαῶ.
 Δράμωμεν ὁ Κόσμος ὅλος εἰς τῷ γενήσιν ἐκεῖ,
 Βασιλεῖς, Ἀρχιερεῖς τε, μοναχοί, καὶ λαϊκοί.
 Δράμωμεν, ὡς οἱ Ποιμένες, ἕως πόλεως Σιών,
 Ἰδῶμεν τὸ ρῆμα τῆτο, γεγονὸς ἀπὸν Θεόν.
 Δράμωμεν ἐπὶ τὸν οἶκον τῇς γονέων τῆς Παιδὸς
 Τῆ Ἰωακείμ καὶ Ἀννης μὲν ἔχοντος ποδός.
 Δράμωμεν νὰ τῷ ἰδῶμεν εἰς τὸ σπῆτι τῶ Πατρὸς,
 Εἰς τὰ σπάργανα, ὡς βρέφος, εἰς τὰς κόλπους τῆς Μητρὸς.
 Καὶ ἔα νὰ συχαρῶμεν, ὡς εἰκὸς τὰς διγενεῖς
 Θεοπάτορας ἐκείνης, καὶ Ἀγίας τῆς γονεῖς.
 Καὶ ἔα νὰ φωτισθῶμεν ἀπ' ἐκεῖνο τὸ φαιδρὸν
 Πρόσωπον αὐτῆς τῶ βρέφους, τὸ φωσφόρον καὶ λαμπρόν.
 Προσ-

Προσκυνῶντες καταχέως, καὶ ὑμνῶντες ὡς εἰκὸς
 Τικτομένη τῷ Μητέρα τῶ Θεῶ ἀγγελικῶς.
 Ἀναλάβετε τὸν ὕμνον Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς
 Ἀντὶς ἔα τῷ Ἀγγέλων, καὶ ἐσεῖς οἱ Ἱερεῖς.
 Καὶ αὐτὶς ἔα τὸ πλῆθος Οὐρανίου στρατιᾶς
 Τὸν Θεὸν ἐσεῖς αἰνεῖτε μὲν γλώσσης κραταιᾶς.
 Θεῷ δόξα ἐν ὑψίστοις, καὶ εἰρήνῃ ἐπὶ γῆς,
 Ἐν ἀνθρώποις δόδοι, λέγοντες, ὡς δαγείς.
 Μὴ φοβείθε, ἀλλ' αἰνεῖτε μὲν καρδίαν καθαράν,
 Ἰδὲ ὅτι δὲ ἀγγελίζω πεισιν ὑμῖν χαρὰν.
 Ἡ τις ἔσαι παντὶ Κόσμῳ, ὅτι σήμερον ἡμῖν
 Εγεννήθη Σωτηρία, Σωτηρίας τε λιμῷ.
 Ὅτ' εἶναι ἡ Μαρία, ἡ Μητέρα τῶ Θεῶ,
 Ὅς ἐσιν ἡ Σωτηρία παντὸς ὅλας τῆς λαῶ.
 Μὴ φοβείθε νὰ εἰπῆτε τὸν αὐτὸν ὕμνον σωτὸν,
 Ὅτ' ὁ χορὸς Ἀγγέλων εἶπε ἔα τὸν Χειρὸν.
 Ὅτι καὶ εἰς τῷ Μαρίας ὤκησε σωματικῶς
 Πᾶν τὸ πλήρωμα ἐκείνης τῆς Θεότοκος φεικτῶς.
 Ὅτι καὶ αὐτὴ ἀξίαν ἔχ' ἡγήσατο τιμῷ
 Τὸ εἶναι ἴσα ἀνθρώποις, ἴσοςάσιος ἡμῖν.
 Ἀλλ' ἐπλήθη πάσης δόξης, ἀλλὰ ὑψώσ' αὐτῷ,
 Θεϊκῷ μορφῷ λαβῆσα ὑπὲρ φύσιν τῷ θεϊκῷ.
 Ἀν λοιπὸν ἦτον δομῶν νὰ γνωρίσας πιστῶς,
 Πῶς αὐτὴ εἶναι ἡ Μήτηρ, ὅτ' ἥς μέλλει ὁ Χειρὸς.
 Ἡ θεία ἐλθῇ καὶ πλῆθος Οὐρανίου στρατιᾶς,
 Τὸν Θεὸν ἡμῶν αἰνεῖντων φωνῆς μὲν κραταιᾶς.
 Καὶ λεγόντων, Θεῷ δόξα, ὅτι ἐν τοῖς Οὐρανοῖς,
 Καὶ τῇ γεννηθείσῃ Κόρῃ ἐκ τῆς Ἀννης τῆς σεμνῆς.
 Ἐλθετε εἰς τῷ οἰκίαν ταυροφόροι Βασιλεῖς
 Νὰ ἰδῆτε τὸ Παιδίον τῆς θειάρχικης βελῆς.
 Καὶ γονυκλιτῶς πεσόντες, προσκυνήσατε αὐτῷ,
 Ὡς ἐποίμασμένῳ θρόνῳ τῶ Θεῶ προσκυνῶντι.
 Καὶ ἀνοίξαντες προθύμως καὶ τὰς θυσιαρεῖς ὑμῶν,
 Προσενέγκατε τὰ δῶρα τῷ Βασιλικῶν τιμῶν.
 Τῇ Μητρί τῶ Βασιλέως Βασιλέων πάσης γῆς,
 Βασιλεύσιν ὅτι πάντες δι' αὐτὴν τῆς προσαγῆς.
 Γς

Τὸν χυρὸν, ὡς Βασιλίῳ παντὸς δῆμῳ καὶ λαῷ,
 Τὸ λιβαῖν, ὡς Μιτρὶ δὲ τῇ Κυρίᾳ καὶ Θεῷ.
 Καὶ τὴν σμύρναν, ὡς ἀνθρώπῳ γεννηθέντι καὶ θνήσκοντι.
 Φύσεως καὶ πᾶς νόμου, φυσικῶς ὅρτι βροτῶν.
 Μὴ θαμβεῖσαι εἰς τὰ δῶρα, ἕατὶ καὶ ὁ Θεός,
 Τὸ ζωαρχικόντης τέκνον, ὁ Βασιλικὸς Τίος.
 ἔχει πρὸς αὐτὴν καὶ φέρει ἄλλω τῷ τελεδικῶ
 Ἀφ' αὐτοῦ μεγαλωσύνης, δωρεὰν τῷ θεῷ.
 Τῷ Πατρὶ τῷ δίδου, Πνύματος τὸν ἐρχομόν,
 Τῷ ἰδίῳ προσώπῳ τὸν ἐν Κόσμῳ σαρκωμόν.
 Ἀλλ' ἡμεῖς, ὦ Θεοπάκε, λαϊκοὶ, καὶ μοναχοί,
 Ἡμεῖς λέγω ὁ λαός σου, δέλοισα οἱ ἐπὶ πόχοι.
 Τί προσφέρουσιν σοι Κόρη ὅτι ἤλθες πρὸς ἡμᾶς;
 Τί χαρίσματα, τί δῶρα, τί ἐπαίνες, τί τιμάς;
 Οἱ Ἀρχιερεῖς τὸν ὕμνον, δῶρα δὲ οἱ Βασιλεῖς
 Σὺ προσφέρεις Κυρίᾳ μὴ πίστεως πολλῆς.
 Ἡμεῖς πάλιν αὐμνήσωμεν τῷ χαρμόσυνον αὐτῷ
 Τῆς γεννήσεώς σου Κόρη, καὶ Ἀγίαν Ἑορταῖ.
 Ἐν ἧ ἔλαβες τὸ εἶναι ἐκ Θεοῦ τῇ Ποιητῇ,
 Πρὸς ὃν ἔδωκες τὸ εἶναι τῆς σαρκώσεως αὐτῇ.
 Καὶ ἐφάνης εἰς τὸν Κόσμον καὶ Μυσήϊον σεπτόν,
 Καὶ σωτηριῶδες θαῦμα, καὶ αἰνίγμα κρυπτόν.
 Ἡ θυγάτηρ νὰ γενήσῃ τὸν Πατέρα τῆς αὐτῆς,
 Ὡς Μυσήϊον, ὦ θαῦμα, ὦ καὶ αἰνίγμα σεπτόν.
 Καὶ Παιδίον γεννημένο πρὸ αὐτῆς τῆς Μητρός,
 Καὶ ἐκεῖνο δίχως μαῖα, ἀλλὰ μόνον ἐκ Πατρὸς.
 Ὡς Μυσήϊα μεγάλη, ὅπερ ἔδειξεν αὐτῇ
 Ἡ Ἀγία Γέννησίς σου, Δέσποινα με ποθητή.
 Πρὸ αἰῶνων κεκρυμμένη, δόγματα παναληθῆ,
 Καὶ Σωτήρια τῷ Κόσμῳ, Δέσποινα με ἀγαθή.
 Ἡς τῷ Γέννησιν δοξάζω, καὶ ὕμνω, καὶ προσκυνῶ,
 Παναγία Δέσποινα με, σὺ παντὶ Χριστιανῷ.
 Καὶ τιμῶ τὰ πάργνά σου, καὶ ἀπαύξομαι αὐτὰ,
 Ὡς σκεπάσματα τῷ Θεῷ σκλῆρες προσκυνητῇ.
 Τεσσεράκων ὁ Πατέρας τῆς ποιότητος θυγατρὸς,
 Μακαρία ἡ κοιλία τῆς Ἀγίας σου Μητρός.

Τειομακάρισα τὰ χεῖλη τὰ φιλητά σου Ἀγνή,
 Καὶ τὰ χεῖρα ἐκεῖνα, ὅπερ σέπινον σιανή.
 Μακαρία καὶ ἡ γλῶσσα, καὶ τὸ σῶμα, καὶ φωνή
 Κεκεῖνα ὅπερ δὴν παύει ὅσο ζῇ καὶ σὲ ὕμνη.
 Ὅχι γιὰτὶ ἐγενήθης ἐν φυλῇ Βασιλικῇ,
 Μὰ πῶς γενήσῃς τὸν οὐρανὸν ἀπ' αὐτῆς τῆς θεῆς.
 Τῷτο εἰ δὲ ἦσθ' Ἀγγέλων, τῷτο μόνον, ὑψηλόν,
 Τὸ δὲ ἄλλο δίχως ἄλλο εἶναι καὶ ἄλλων πολλῶν.
 Ἀλλ' ἡμεῖς Θεογενήτορ, ὅλοι δέλοισα κλιτοί
 Προσκυνῶμεν σου τῷ Γέννῳ, Δέσποινα προσκυνητῇ.
 Δείξον δὲ ἡμῖν Παρθένε καὶ τὰ Θεῷ σου νυνὶ
 Εἰς τὰ Ἅγια Ἅγία τὰ Εἰσόδια Ἀγνή.
 ΜΕΓΑΛΥΤΗΡΙΟΝ.
 Πάντα νυνὶ τὰ ἔθνη δαβιτικῶς, κροήσατε χεῖρας, ἀλαλάξα-
 τε τῷ Θεῷ, ὅτι ἐγενήθη ἡ Μηὴρ τῇ Κυρίᾳ, καὶ πάσι;
 γῆς Κυρία, καὶ μεγαλυνόμεν.
 Δόξα, καὶ νυνὶ. Ἀλληλεῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νυνὶ.

Τ' Μ Ν Ο Σ, ΠΖ'. Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοπάκε.

ΤΟ' δὲ Παιδίον ἠύξανε, θεωρεπῶς ἀρχίζω
 Παρθένε τὰ Εἰσόδια τώρα νὰ σοὶ λέξω.
 Ἀλλ' ὅπερ δὴν εἰσώδουσα ἐγὼ νὰ θεωρήσω,
 Τῶν Εἰσοδίων σου αὐτῶν τῷ δόξαν νὰ γνωρίσω.
 Πῶς νὰ τῷ αὐμνήσω εὖ; πῶς νὰ Παναγιεύσω;
 Φοβᾶμαι μὴ μικροπρεπῶς, καὶ σύνομαι ὀπίσω.
 Ὅμως καὶ πόρα γίνεται, μόνον εἰς θελήσει;
 Νὰ εἰσώδω καὶ ἐγὼ, καὶ νὰ με καθάρησι.
 Νὰ ἔμπα εἰς τὸ Ἱερόν μαζί με τὰς Παρθένας
 Αὐτῆς εἰς τὸν Οὐρανὸν με τὰς ἡγιασμένας.
 Νὰ θεωρήσω καὶ ἐγὼ τῷ λαμπροφάνῳ,
 Καὶ τὸν ὑποδεχόμενον Ναὸν καὶ Ζαχαρίαν.
 Τὰς ἦσθ' Ἀγίων τῷ Θεῷ ψυχὰς προγενεμένας,
 Εφεπομενάσαι λαμπρῶς, καὶ σὺν εὐχαριστίας.

Ανοιγομένεσσι αὐτὲ τῷ Οὐρανῷ τῷ Θεῷ,
 Καὶ ὑποδεχομένεσσι Θεῷ ἐπερωσίῃ.
 Καὶ ἔτι τότε παρχαρὴς τὸ σῶμα με γαυροῖζω,
 Πεπληρωμένον Πνύματος, ἔπειτα νὰ κηρύξω.
 Καὶ λόγον νὰ ἐρῶμαι Μῆξι τῷ Βασιλέως,
 Πανηγυρίζοντας παιδρῶς πλέον καὶ θαρράλαιως.
 Καὶ ἄδοντας γηθόμονος τῷ Θεῷ Εἰσοδόν σε,
 Λέγοντας εἰς ἐπήκοον, πρὸς πάντα τὸν λαόν σε.
 Τὸ δὲ Παιδίον ἠύξανεν, ἡ Θεοτόκος Κόρη,
 Κέκραται ἔπο Πνύματι, ὡς φοῖνιξ εἰς τὰ ὄρη.
 Χάεις Θεῷ ὡς ἐπ' αὐτὸ, πληρέμενον σοφίας,
 Ἀγιοσύνης, ἀρετῆς, καὶ πάσης καὶ παντοίας.
 Καὶ ὅτε ἐν ἐπλήθυνσαν βεῖς χρόνοι τῷ Παιδίῃ,
 Καὶ ἔγινε τριῶν χρονῶν ἡ Μήτηρ τῷ Κυρίῃ.
 Καὶ ἀπεγαλακτίσθηκα ἡ Κόρη ἡ Μαρία,
 Ἡ γαλακτοβορῆσα τὸν Κύριον Κυρία.
 Τότε ἡ Ἄννα μάστακ μὲ καὶ τῷ ἀνδρός της
 Ἰωακείμ τῷ δούλῳ, καὶ ποθὲν παῖός της.
 Τῷ ἔφεραν εἰς τὸν Ναὸν πολλὰ δεδοξασμένα,
 Σωφοδομένῳ μὲ πολλὰ κοτίτζια Παρθένῃ.
 Καίοντας μίαν περιστῶν τεταρωχυσίαν,
 Βασῶντας καθεμίνας ἀπὸ λαμπάδα μίαν.
 Ἀσράπτυσσα καὶ λάμπυσσα ἀνάμεσα ἐκείνη,
 Ὡς καθὼς λάμπει μετὰξὺ τῶν ἄστρον ἡ Σελήνη.
 Καὶ ἔτι τῷ ἐπήγαιναν ὅλαις τῷ Παναγίῃ
 Ὡς νύμφῳ εἰς τὸ Ἱερὸν, μέσα εἰς ἐκκλησίαν.
 Ἐπῆγαν καὶ τὸν Σαμεὴλ ἐκείνον οἱ γονεῖς τε,
 Ἀμὴ χωεῖς μηδὲ μιᾶς τιμῆς καὶ προπομπῆς τε.
 Τῷ Κιβωτὸν ἐπήγαιναν ἐν τῇ Σιών τῇ πόλει
 Δαβὶδ αὐτὸς, καὶ ἱερεῖς, καὶ ἄρχοντες, καὶ ὅλοι.
 Μετὰ μεγάλης καὶ πολλῆς δόξης δορυφορίας,
 Τῶν Εἰσοδίων εἰς σαφὴ τύπον τῆς Παναγίας.
 Καὶ τὸν Τύον της τὸν Χειρὸν, ὅταν μὲ βαίω
 Οἱ Παῖδες τὸν ὑπώπτισαν, πληθὺς ἡ τῷ νηπίῳ.
 Καὶ σοχαθῆτε τῷ Χειρὶ τῷ ἄπειρον σοφίῃ
 Καὶ εἰς αὐτῷ τε τῷ λαμπρῷ εἰσοδὸν καὶ Ἀγίῃ.

Διὰ

Διὰ τῷ ἄπειρον σοφίῃ, ὅπως πρὸς τῷ ἰδίῳ
 Μητέρα τε ἐφύλαττε πάντα καὶ τῷ χρίῳ.
 Πόσαις φοραῖς εἰσάδδουσαν, ἐμπήκων εἰς τῷ πόλιν,
 Πάντα δὲ μὲ τῷ σωφροφον ποπείνωσίν τε ὅλῳ.
 Ἐδῶ μόνον ὁ Κύριος ἐμπαίνει εἰσοδῶν,
 Καὶ τῷ νηπίῳ τῷ τιμῷ καὶ προπομπῷ γυρῶν.
 Τὰ τε τὰ εἰσάδδου καὶ ἔχαται δόξαζει,
 Καὶ εἰς τιμῷ καὶ δόξαντας, τὰ νηπία δὲ γάζει.
 Δείχνωντας μὲ τῷ πρόσδον ἐπὶ τῷ τῷ παιδίῳ,
 Μορονεχὶ καὶ λέγοντας μὲ σῶμα τῷ ἰδίῳ.
 Νὰ, τὸς εἶναι ὁ Τύος ἐκείνη τῷ Παιδίῃ,
 Ἐκείνη τῷ Θεοειδῇ Ἀγίῃ Κορασίῃ.
 Ὅπως μικρὸν, ὡσανὶ κέμας, ἔττι σωφροδομένον,
 Ὡς τὸν Τύον της τῷ αὐτῷ, ὑπὸ πολλῶν παρθένων.
 Τὸ πῆγαιναν εἰς τὸν Ναὸν νὰ τὸ ἀφιερώσαν,
 Καθὼς πηγαίνοντες ἡμεῖς τῶν νὰ τὸν σαυρώσαν.
 ἵνα πληρώσῃ τῷ Παῖδι αὐτῷ τῷ δόξαν,
 Καθὼς ἐκείνη τῷ μὲ τῷ νῦν τῷ ἐπαγγελίῃ.
 Ἐκείνη ὅς μονογενὴς, καθὼς καὶ ὁ Τύος της
 Μονογενὴς Τύος Θεῷ, μονογενὴς δικός της.
 Καὶ ὅς τῷ βλέπωντας αὐτῷ ὁ Ζαχαρίας
 Νὰ ἔρχεται μὲ πολλῆς παρθενικῆς χορείας.
 Εὐλογημένη, χαίρωντας εἶπον, ἡ ἐρχομένη
 Κυρία καὶ Βασίλισσα, καὶ κεχαρισμένη.
 Εὐλογημένη μέλλουσα Μητέρα τῷ Κυρίῃ,
 Τῷ Βασιλέῳ Ἰσραὴλ τῷ νέῳ καὶ Ἀγίῳ.
 Εὐλογημένη ἡ Θεῷ Μήτηρ πρωτογενή,
 Καὶ ἐκ πασῶν τῷ γενεῶν μόνῃ ἐκλελεγμένη.
 Εὐλογημένη Μαριάμ ἡ προφητοδομένη,
 Καὶ ὑπὸ πάντων Προφητῶν ἐγκωμιαζομένη.
 Εὐλογημένη Θύγατερ Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
 Τέκνον δὲ χῆς, γόνος χαρᾶς, σὺ Κόρη ἀνερπής.
 Ἀράγε νὰ ἀξιοθῶ, νὰ σὲ ἰδῶ μητέρα;
 Ὅς τί ἀγαθιάσεως ἐκείνη ἡ ἡμέρα.
 Ἀράγε νὰ ἀξιοθῶ Παρθένε τὸν Τύόν σε,
 Τὸν Κύριόν με νὰ ἰδῶ τέκνον Τύον δικόν σε;

Τὰ

Τάχα νὰ ζήσω νὰ ἰδῶ ἐθῶν τὴν προσδοκίαν,
 Τελειωμένῳ Γαβὼβ ἐν σοὶ τὴν προφητείαν;
 Εἶπες εἶναι ὁ χυσεὶς αἰὼν ὁ θεογόνος,
 Εἰς τῶν θεῶν γέννησιν Θεὸς ὁ ἀπ' αἰῶνος.
 Εἰσελθε εἰς τὸ Ἱερὸν, Κόρη Γερωπέτι,
 Καὶ ἔμπα εἰς τὰ Ἄγρια, Κόρη ἀγιοτάτι.
 Γὰρ λόγους ἐκτίθηκας τὰγια τῶν Ἀγίων,
 Ὅχι ἔξ τῶν λόγους; ναι, Κόρη μου, πενήν.
 Ὅτι ἐγὼ εἰσέρχομαι μίαν φοράν τὸν χρόνον,
 Καὶ τότε πάλιν με πολλοὺ καὶ φόβους καὶ κλόνον.
 Οὕτως ἐνομοθέτησεν ἀπὸς τὸ Δεσπότης,
 Ὁ τῶν Ἀγίων Ἄγιος, ὁ μέγας νομοδότης.
 Καὶ προηγεῖσας πᾶς ἐσὺ ἔχεις νὰ χρηματίσης,
 Καὶ ἐδῶ μέσα εἰς αὐτὰ μέλλει νὰ κατοικήσης.
 Τὰ ἔκαμε πόσο φεικτὰ σέμας καὶ ἱσομασμένα,
 Νὰ δείξῃ τὴν ἁποδοσὶν σέμας καὶ εἰς ἑσένα.
 Εἰσελθε ἐν, μὴ φοβηθῇς, καὶ μηδὲ νὰ ζητήσης.
 Τὴν μάνα, καὶ τὸν κύριον, μάλιστα νὰ καθήσης.
 Δεὴ εἶναι ἄξιοι αὐτοὶ ἐπαῦθα νὰ καθήσῃς,
 Ἦσαν δὲ μόνον ἄξιοι ἔξ νὰ σὲ γενήσῃς.
 Εἰσελθε εἰς τὰ Ἄγρια ἔξ νὰ τὰ γιάσῃς,
 Εἰσελθε δόξα Ἰσραὴλ ἔξ νὰ τὰ δοξάσῃς.
 Διὰ φόβῳ ἐννοιάζῃσαι; ἔχει τὴν ἐννοιάσῃς
 Ὅποιος μέλλει νὰ ἔαφῃ ἀπὸ τὰ χεῖράς σου.
 Ἀλλὰ ἔξ φορέματα; ἐκεῖνος σὲ ἐνδύει,
 Ὁ μέλλων νὰ σὲ ἐνδυθῇ, σὰρξ καὶ αὐτὸς νὰ γίνῃ.
 Μὰ ἔξ ἐννοιάζῃσαι; ἔξ συνομιλίαν;
 ἔχεις Ἀγγέλων τῶ Θεῷ πάντα τὴν παρυσίαν.
 Καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν Θεόν, αὐτὸν τὸν Ποιητὴν σου,
 Συνομιλῶν, συγκαταίκοι, καὶ παρηγορητὴν σου.
 Δεὴ ὑπομείνῃ ὁ Πατὴρ πιαυτὴν θυγατέρα
 Νὰ τὴν ἀφίγῃ μοναχὴν ἐπαῦθα ὀλημέρα.
 Δεὴ ὑποφέρει ὁ Τίς νὰ βλέπῃ τὴν Μητέρα
 Μονάχῳ εἰς τὰ Ἄγρια, Ἀγίων ἀνωτέρα.
 Τὸ Πνεῦμα πάντοτε μαζί γὰρ νὰ τὴν ἀγιάζῃ,
 Καὶ καθὼ Νύμφῳ καλῶ νὰ τὴν ἐπισκιάζῃ.

Εἰσελθε εἰς τὰ Ἄγρια λοιπὸν ἡγιασμένη
 Ναὶ τῶ Παντοκράτορος, ἀμύνη Παρθένε.
 Δεὴ εἶναι ἀγιώτερος τόπος νὰ διδοιήσῃς
 Εὐλογημένων τέκνων καὶ ἔξ νὰ κατοικήσῃς.
 Καθὼς καὶ ἔξ τὸν Θεὸν ἄλλος ἀπὸ ἑσένα
 Δεὴ εἶναι εἰς κατοικήσῃς, ὅχι, βεβαιωμένα.
 Τὰ τῶν Ἀγίων Ἄγρια εἶναι ἔξ τῶν ἐσένα,
 Εἰς δὲ ἔξ τὸν Θεόν, ἀπὸ τῶν ἀεισμένων.
 Δεὴ εἶσαι ἀνθρώπος ἐσὺ νὰ κατοικήσῃς μετ' ἀνθρώπων;
 Δεὴ εἶσαι σῶμα νὰ ἔαφῃς μετ' ἀνθρώπων ὅπως.
 Δεὴ εἶσαι ἔξ νὰ γένῃς Νύμφη τινὸς ἀνθρώπου
 Ἐλθε ἐν εἰς τὰ Ἄγρια, ὅπως δικάσῃς τότε.
 Εἰσελθε εἰς τὰ Ἄγρια τὸν οἶκον τῶ Τίς σου,
 Εἰς δόξαν, καὶ εἰς ἔπαινον, οἶκε τῶ πατρὸς σου.
 Τοιαῦτα μεν ὁ Γερὺς ὁ μέγας Ζαχαρίας
 Ἰδάν σε, προσεφάνει σοὶ μετ' περὶ χαρείας.
 Κόρη θεογενήτριά, Μητὴρ ἀβλογημένη,
 Ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς αἰὲς δοξαζομένη.
 Οὕτως ἐπανηγύρισε τὰ εἰσιπήσιας σου,
 Τὰ Ἄγρια καὶ ὁ δόξα ταῦτα εἰσόδία σου.
 Τὸ λοιπὸν δεῦτε καὶ ἡμεῖς, Ἄγιοι ἀδελφοί μου,
 Δεῦτε πανηγυρίσατε πάντες ὁμῶς μαζί μου.
 Τῶν Εἰσοδίων τῆς Μητρός Θεῶ τὴν λαμπροφάνειαν
 Πανηγύειν, καὶ ἑορτὴν ταύτῃ τὴν φωτοφάνειαν.
 Δεῦτε πανηγυρίσατε πάντες οἱ ἀγαπῶντες
 Τὴν Παναγίαν Δέσποιναν, ψάλλοντες, καὶ βοῶντες.
 Σήμερον τὸ προοίμιον Θεῶ τῆς δόξης σου,
 Σήμερον ἡ προκήρυξις, ἡμῶν τῆς σωτηρίας.
 Σήμερον ἦλθεν εἰς Ναὸν Θεῶ τῆς μεγαλοπρεπείας
 Ὁ Καθαρώτατος Ναὸς, καὶ θρόνος τῶ Σωτῆρος.
 Σήμερον εἰς τὸ Ἱερὸν ἦλθεν διδοχασμῶντος,
 Ἡ πολυτίμητος Πασὰς, καὶ πάγκαλος Παρθένος.
 Σήμερον εἰσελήλυθεν εἰς οἶκον τῶ Κυρίου
 Τὸ Ἱερὸν θησαυροφυλάκιον τῆς δόξης τῶ Ἁγίου.
 Σήμερον νῦν εἰσάγεται ἐν Ἱερῷ Ἀγίῳ,
 Τὴν χάριν σωεισάγασα τὴν ἐν Πνεύματι Θεῶ.

Σήμερον ὑποδέχονται τὰγια τῷ Ἀγίῳ
 Τὴν ὑποδεξαμένην σὲ τὸν Κύριον Κυρίαν.
 Εἰς τὴν πορφύραν Δέσποινα ἐσὺ δὲ ἐγενήθης,
 Μὲ τὸ πορφυρογενήτης ὄνομα δὲ τιμῆς.
 Εἰσηλθες, ἀνέβας δὲ, καὶ χρόνος κατεκῆσθαι
 Ἐνδοθεν εἰς τὰ Ἄγια, καὶ τὸν Θεὸν θαυᾶσαι.
 Ὅπως Πορφυρογενήτοι, καὶ Πορφυρογενήταις
 Αὐτῇ δὲ ἦσαν ἄξιας καὶ θαυνοῦταις.
 Καὶ τὸν Θεὸν ἐγενήσας μόνη Θεογενήτορ,
 Μῆτερ Θεογενήτριά, Κόρη Θεοκυήτορ.
 Θάλαμος χρυσοπόρφυρος Κυρίε γεγονῆα,
 Καὶ Κλίνη πορφυρόστροφος τῇ Ἰησοῦ Μαρία.
 Βάλασα πορφυράσασα τῇ πάντων Βασιλείᾳ
 Τὴν ἀλουργίδα ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου ἐνθέως.
 Καὶ Πορφυρογενητείαν, καὶ Πορφυρογενήτων
 Σπένσμα, σκῆπτρον, πορφύρας, διάδημα, τιμῆων.
 Καὶ ἐκ φυλῆς Βασιλικῆς καὶ σὺ μὲν ἐγενήθης,
 Ἀπὸ αὐτῶ δὲ παντελῶς ἐσὺ δὲ ἐτιμήθης.
 Ἡθέλησε δὲ ὁ Θεὸς κείθεν νὰ σὲ γενήσῃ,
 Τῆς Βασιλεῖς μὲ ὄνομα δικό σου νὰ τιμήσῃ.
 Καὶ γὰρ νὰ ἔγῃς εὐὰ τί νὰ τὴν θαυνοῦταις,
 Τίωσας τῇ Παμβασιλεῖ μὲ τὸ νὰ μεσιτεύῃς.
 Ὅθεν τῆς γῆς οἱ Βασιλεῖς ὅλοι σὲ προσκυνῶσι,
 Καὶ Δέσποιναις Βασίλισσαις θαυνοπρεπῶς τιμᾶσι.
 Τὰς Ἐορτάς σου ὀλαβῶς πάσας δορυφορεῖς,
 Καὶ τὰς Ναῆς σου τὰς σεπτὰς πιστῶς θαυνοφορεῖς.
 Διότι καὶ οἱ Ἄγγελοι, οἱ λειτουργοὶ Τίςαι,
 Οἱ ἄσφατοι διάκονοι Θεῷ τῷ τεισεμεγίστῳ.
 Οἱ ὑμνοδοὶ οἱ ψάλται ἀρρήτως ὑμνοῦντες
 Τῆς ὑψιθρόνης, καὶ φεικτῆς, καὶ Θεῆς Βασιλείας.
 Μῆτερ Θεῷ Παντάνασσα Ἀγίως αὐμνεῖς,
 Ὁρῶντες ἐν τοῖς Οὐρανοῖς αἰεὶ καὶ σὲ τιμᾶσιν.
 Ὅτι ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν Ἡλίου,
 Ἀπὸ τῆς γῆς ἕως αὐτῇ τῇ Οὐρανῇ τῇ Θεῇ.
 Ἀπὸ τῇ νῦν εἰς τὸ ἐξῆς καὶ ἕως τῇ αἰῶνος,
 Ἐως ἡμεῖς εἶναι ὁ Θεός, ὁ ὢν αἰωνογόνος.

Τὸ ὄνομά σου αἰνετὸν εἶναι καὶ τιμητὸν,
 Δέσποινα Θεοτίμητε, καὶ πεπορικυμνητὸν.
 Ὅθεν αἰνῶμεν Ἀρχαίτε πάντες τὸ ὄνομά σου,
 Καὶ πάντοτε δοξάζομεν τὰς Θεῆς χάριτάς σου.
 Καὶ προσκυνῶμεν οἱ Πιστοὶ τὴν Θεῆν Εἰσοδότισσα,
 Δείξον τανυὶ Κόρη ἡμῖν τὸν Εὐαγγελισμόν σου.

ΜΕΓΑΛΤΝΑΡΙΟΝ.

Τμνήσωμεν πάντες Θεοπρεπῶς, μὴ τῷ παρθεῖον, ἐρχομέ-
 νῳ ἐν τῇ Ναῷ, Τίω μνησθῆναι, Θεῷ Πανοδύαμει,
 Μαρίαν τὴν Παρθεῖον καὶ παναμώμητον.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Υ Μ Ν Ο Σ, ΠΗ'. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου.

ΕΝ δὲ τῇ μὲν τῇ ἐκτῇ ἀπεσάλη ἐκ Θεῆς,
 Γαβριὴλ ὁ πρωτοστός τῇ ἀγγελικῇ λαῇ,
 Εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ ὀνομασθῶν,
 Πρὸς Παρθεῖον μνησθῆναι, ἦγεν ἀρράβωνιασθῶν.
 Ὅπως εἶναι ἡ Μαρία, ἡ ἀμόλυντος ἀγνή,
 Ὡς ἀρράβωνιασμένη Ἰωσήφ τὸν δύνει.
 Ἀνθρωπος χαλεπότητος ὁ ἀρράβωνιαστικός,
 Γέροντας, ἀγίας γνώμης, δυνατὸς Θεοτικός.
 Ἀπὸ τῇ Δαβὶδ τὸ γένος, ἐκ φυλῆς Βασιλικῆς,
 Καθὼς ἦτον καὶ τὸ γένος τῆς ἀρράβωνιαστικῆς.
 Ἀφ' ἧς ἔγενεν ἡ Κόρη μέσα εἰς τὸ Ἱερὸν
 Δώδεκα χρόνων κοίτης, τέλειον εἰς τὸν καιρὸν.
 Ὁ Προφήτης Ζαχαρίας, ὅμως μὴ τῷ λοιπῶν
 Τῇ Ναῇ τῇ Ἱερέαν, πάντων ἱεροπρεπῶν.
 Ὡς Πατὴρ τὴν θυγατέρα ἀρράβωνιασεν αὐτῇ,
 Τῇ Θεῷ Πατρὶ τὴν Νύμφῃ, καὶ τῇ Σεραφίμ σεπτῇ.
 Καὶ μὴ τῇ ἀρράβωνιαν τὴν τελείωσιν ἐκεῖ
 Εἰς τὸν Ἰωσήφ ἐδόθη ἡ ἀρράβωνιαστική.
 Τῇ Ἰωακείμ ἡ Κόρη, καὶ τῇ Ἀννης ἡ χαρά,
 Τῇ Ἐμμανὴλ ἡ μάνα, καὶ τῇ Ἰωσήφ Κυρά.

Ταῦτα κατ' Οἰκονομίαν ἔγιναν τῷ Ἰησοῦ,
 Τῷ Παιδίῳ αὐτῆς τῆς Κόρης, τῷ Τίῳ τῆς τῆς χρυσῆς.
 Καὶ ἀπὸ τοῦ Παιδίου τὴν Μητέρα συγχώρει,
 Καὶ ὁ Ἰωσήφ τὴν πέρνει, καὶ ὁ Ἰησοῦς θωρεῖ.
 Καὶ Κορεύει ὅπῃ μόλις μπόρεσε νὰ τὸ ἔρῃ,
 Διὰ νὰ τὸ κάμῃ μάλα, ὡς καθὼς τὴν λαχταρεῖ.
 Καὶ ἐξήτισεν εἰς ὅλῳ πύτῳ τὴν ὑπ' Οὐρανόν,
 Καὶ ἐκίταξε τὰ σπῆντα τῶν ἀνθρώπων ὁλωνῶν,
 Καὶ ἐπέρασαν αἰῶνες, καὶ ἐσίμωσε κιαυτῇ
 Ἡ σωτέλεια τῷ Κόσμῳ, τοῖς Ἀγίοις ποθῆνῃ.
 Καὶ κατέβη καὶ ἀπὸ τρεῖς καὶ πενταεὶς φοραῖς
 Εἰς τῆς γῆς αὐτῆς ταῖς ῥέγους, ὄντας τόσο βδελυραῖς.
 Καὶ ἀφ' ὃ τέλος τὴν ἦυρον, ὡς καθὼς τὴν λαχταρεῖ,
 Ὅπῃ καλλιώτερόν της δὲν βολῆσε νὰ ἔρῃ.
 Στὴ Γωακείμ τὸ σπῆντι, σὺ Γέδα τὴν φυλῶν,
 Εἰς τὴν ἔκτον τὸν αἰῶνα, εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ.
 Καὶ τὸν Ἀγγελέοντα σῆλνει, καὶ τὴν τὴν ἐπρομνῶν,
 Καὶ εἰς τὸν Ναὸν τὴν πέρνει, γιὰ νὰ τὴν θωρῇ συχναῖ.
 Καὶ τὴν γνώμῳ ὅλων πείθει, καὶ τὰ δύσκολα χαλᾷ,
 Εἰς τὴν Ἁγία Ἀγίαν νὰ τὴν βάλεν καὶ καλᾷ.
 Καὶ τὴν θρέφει, τὴν ἐνδύει τόσας χρόνας ὁ αὐτὸς,
 Μοναχὸς αὐτὸς κείνην, ὡς Τίος ἀγαπητός.
 Δίχως νὰ ἔγῃ ἡ Κόρη παντελῶς ἐκ τῆς Ναῦ.
 Μὲ μεγάλῳ ἀποσείαν Ἰερέων καὶ λαῶ.
 Ὅπῃ τόσο τὴν ἡγάπα, ὥστε ἄμειτρας φοραῖς
 Τὴν ἀνέβαζε μαζί τῃ μὲ παράταξες λαμπραῖς
 Εἰς τὰς Οὐρανὸς ἀπαύῳ, νὰ τῆς δείχνῃ καθαρά
 Καὶ τὰς Οὐρανὸς ταῖς χάρες, καὶ τὰ κάλλη τὰ φαιδρά.
 Τὴν Οὐρανίοντα δόξαν, λειτουργὰς τὰς φλογεράς,
 ὃν πυρίμορφόντα θρόνον, θεῖκας τὰς θησαυράς.
 Ὅπῃ τὸν ὅλα καὶ λόγον, ὃ ἐκ εἶδεν ὀφθαλμός,
 Οὐδὲ ὅς ἔχει ἀκούσει, ὃδὲ εἶναι ἀειδμός.
 Καὶ εἰς καρπὸς καρδίαν, εἰς ἀνθρώπου λογισμόν
 Δὲν ἀνέβηκαν, δὲν ἦλθαν, ὃδὲ ἔχουσι σωμόν.
 Ὅπῃ ἔχει ποιμασμένα ὅλα τὰτα ὁ αὐτὸς
 Δι' αὐτῶν τὴν Μητέρα, ὡς Τίος ἀγαπητός.

Τῷ.

Τώρα τὴν ἀρραβωνιάζει μὲ τὸν Ἰωσήφ αὐτὸν,
 Ὁ Θεὸς ἔργον μέγαλον, ὃ μυστήριον σιπτόν.
 Σαὶ ἐσίμωσεν ὁ χρόνος νὰ τῆς γούνη καὶ Τίος
 Γνήσιος, καὶ σαρκοφόρος, ὁ αὐτὸς ὑπερφύως.
 Νὰ τὴν κάμῃ πλέον Μάλα φυσικῶς ἀληθινῶς,
 Ὡς πολλὰ ἡγαπημένῳ εἰς αὐτὸν καὶ ταπεινῶ.
 Τότε σῆλνει Οὐρανόθεν τὸν ῥηθούται Γαβριὴλ,
 Τὸν Ἀγγέλον παξιάρχῳ, καθὼς καὶ ὁ Μιχαὴλ.
 Εἰς τὸν γέρο Ζαχαρίαν, νὰ τὴν πῇ πῶς τὸ Παιδί
 Ὅπῃ πιθυμᾷ νὰ κάμῃ, γλήγορα θέλει τὸ δῆ.
 Ἡ πὺν ὃ προφητολόγῳ, καὶ ἀνάγκῃ, πρὸ Χρυσῆ
 Τὸ γενέσιον νὰ γούνη τὴν τιμίαν Βαπτισῆ.
 Ὅταν δὲ ὁ καλὸς χρόνος μὲ καλὸν εἶχεν ἔλθῃ,
 Κεῖθασον ἡ καλή ὥρα καὶ αὐτὸς νὰ σαρκωθῇ.
 Ὅπῃ τὴν ἐπιθυμᾷ πρὸ αἰώνων, πρὸ παντός,
 Πρὸ τῆς νὰ κτιθῇ ὁ Κόσμος, νοητὸς καὶ αἰσθητός.
 Διὰ νὰ μᾶς φανερώσῃ, νὰ μᾶς δείξῃ καὶ καλᾷ
 Τὴν ἀγάπῳ ὅπῃ ἔχει εἰς ἡμᾶς τιμαρπαλᾷ.
 Ἐκτος μὴν ἄντας τότε, ὅπῃ εἶχε προσελθῇ
 Εἰς τὸν γέρο Ζαχαρίαν, καθὼς εἶχε προσελθῇ.
 Κράζει πάλιν ἐκ δούτερος τὸν Ἀρχάγγελον αὐτὸν,
 Καὶ τὴν λέγει πλὴν ἀγλάως, λόγον, ὅμως νοητόν.
 Ὅπῃ τὸν ἐπροσάξει, εἰς τὴν Ναζαρέτ ἐκεί.
 Ὅπῃ Μαριὰμ ἡ Κόρη τώρα βεβήκειται οἰκεί.
 Εἰς τὴν Ἰωσήφ τὸ σπῆντι, ὅπῃ εἰς τὸ Ἱερόν
 Τόσας χρόνας εἶχε κάμῃ, ὥστε δῶρον Ἱερόν.
 Ὅπῃ τὴν ὑπηρετῶσες τῆς ἐπὶ γυναικὸς ἑοφίῳ
 Τὴν Οὐρανίον ἐκείνῳ, τῶν Ἀγγέλων τὴν φυλῶν.
 Καὶ νὰ τὴν ἀγγελίσκῃ, νὰ τῆς πῇ πῶς νὰ δεχθῇ
 Τὸν Τίον Θεὸν καὶ Λόγον ἐκ αὐτῆς νὰ σαρκωθῇ.
 Ὡς τὴν πράγματος Θεέμα, ὃ φρικτὸς λόγος τῆς σῆς,
 Ἀποκρίθηκεν ἐκεῖνος μὲ φόβῳ περιωσῆ.
 Ὁ Θεὸς ὅπῃ τὸν φέρτει τὴν Οὐρανίαν καὶ γῆς,
 Καὶ χαλᾷ καὶ κτίζει Κόσμος ἡ ψιλὴν προσοχή.
 Ὁ Τίος Παῖς ἀνάρχα, ὁ ἀπλῆς, ὁ ἀπαθής,
 Γυναικὸς Τίος νὰ γούνης τώρα καὶ νὰ σαρκωθῇ.

Dd 2

Φείτ.

Φείτο οὕτως τὸ ἀνθρώπου, μὰ αὐτὴν τὰ σὲ δεχθῆ
 Πῶς θέλει τὸ ὑπομένειν, καὶ πῶς θέλει τὸ σιγῆσαι;
 Μόλα πάντα ἅς ὑπάγω, ποῖος τὰ ἀντισταθῇ;
 Εἰς τὴν προσαγῶν Κυρίε ποτὲ θέλει δυνῆσαι;
 Ἐλεγε δὲ μοναχὸς τις, κατεβαίνωντας ἐνὶ γλῶ
 Κατὰ τὴν Θεὸν ὑψίστη τὴν Ἀγίαν προσαγῶν.
 Τὸν Θεὸν τίς τὸν βιάζει, ποῖο πράγμα τὸν κινεῖ;
 Ἐἴα πράγμα τόσο μέγα ὑπὲρ πάντα τὰ γενῆ;
 Τάχα ἡ παλαιπωρία ἡ ἐν Ἀδῇ τὴν Ἀδὰμ;
 ἢ ἡ χάρις καὶ ἀγάπη τῆς Παρθένου Μαριὰμ;
 Ὅτι πολλαῖς θυγατέρες εἰς τὸν Κόσμον δυνάταις
 Ἐχρημάτισαν πόνοι πλείους ἰπαινεταῖς.
 Ὅλας δὲ τὰς ὑπερέβη ἡ Παρθένος Μαριὰμ,
 Ἐγὼ ὁμοίαν δὲ εἶδα ἀπὸ κτίσεως Ἀδὰμ.
 Μήπως καὶ εἶναι ἐστὶν ἡ νεότης ἡ ῥητὴ
 Ἀπὸ ὅλης τῆς Προφῆτας, καὶ ἡ ἐπιθυμητή.
 Ὅπως μέλλει τὰ γεννήσῃ τὸν Θεὸν Ἐμμανὴλ;
 Ταῦτα λέγων μετὰ τὸν νεῦντα ὁ λαμπρός τε Γαβριήλ.
 Εἰς τὸ σῶντι εἰσεβαίνει, καὶ δύνει τὴν Κυράν,
 Μαριὰμ τὴν Παναγίαν, καὶ τῆς λέγει μετὰ χαρᾶν.
 Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σέ,
 Ἐσὺ εἰς ὁλόκληρον γυναικὶν ἐν περισσῇ.
 Ὁ αὐτὸς εἶχεν ὑπάγει πρότερον πρὸ ἐξ μιλῶν
 (Εἶπα) εἰς τὸν Ζαχαρίαν, τὸν Τίον τε προμηνῶν.
 Ὅμως δὲ τὸν εἶπε Χαῖρε, ὡς καθὼς εἶπεν ἐδῶ,
 Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὡς ἐγὼ νῦν μελεῶ.
 Δὲ τὸν εἶχε χαιρετίσῃ, ὅτι ὅλη ἡ χαρὰ
 Ἐμελλε τὴν Παναγίαν, τὴν δικήν τε τὴν Κυράν.
 Ὁ αὐτὸς εἶχεν ὑπάγει τὸν πατέρα τὴν Σαμψῶν
 Μετὰ τὸ ἴδιο ματαίω, τῶν καὶ αὐτὸς διψῶν.
 Στὴν γυναικά τε ἐφάνη ὁμοῦ τὴν πρώτῃ φορᾶν,
 Ἀμὴν δὲ τῆς εἶπε, χαῖρε, δὲ τῆς ἔδωκε χαρᾶν.
 Δὲ τὴν εἶχε χαιρετίσῃ, ὅτι ὅλη ἡ χαρὰ
 Ἐμελλε τὴν Παναγίαν, τὴν δικήν τε τὴν Κυράν.
 Ἡ Παρθένος δὲ ἰδούσα, ἐπαράχθη καὶ καλὰ
 Εἰς τὸν λόγον τὴν Ἀγγέλου τὸν ἀνέλπισον πολλά.

H'

Ἡ Βασίλισσα φοβήθη, ὅπως ἔβριμεν αὐτὸς
 Ὁ Ἀρχάγγελος ἐμπρός της, ὡς περ δέλος της κλιτός.
 Ἡ Μητέρα ἐφοβήθη ἀσπασμὸν τὰ προσδεχθῆ
 Τὴν ἰδίαν της παιδίαν, μήπως καὶ ἀπατηθῇ.
 Ὡς κοίτῃ, ὡς μητέρα ὡς Βασίλισσα, ὡς νῆς,
 Ὡς τὰ πάντα ὑπὲρ πάντα, ἄλλο παρὰ γυναικός.
 Καὶ Παιδίαν, καὶ Κυρίαν καὶ τῆς γῆς, καὶ τῶν νεῶν,
 Ὡς Παιδίαν, ὡς Παρθένον, καὶ δεκατέττοντος χρόνου.
 Καὶ ἐδολογίζετον ποταπὸς ὁ ἀσπασμὸς,
 Τί σημαίνει τὴν Ἀγγέλου τῶντος ὁ χαιρετισμός.
 Καὶ ὁ Ἀγγέλος τῆς εἶπε, Μαριὰμ μὴ φοβηθῇς;
 Διὰ τὴν ὁρῶντες χάριν ἐκ Θεοῦ νάλαβῃς.
 Καὶ ἰδὼ συλλήψῃ τῶν, καὶ γεννήσεις καὶ Τίδν,
 Καὶ καλέσεις τὸν ὀνόματι, Ἰησοῦν ζωοποιόν.
 Εἶπε δὲ αὐτῇ ἡ Κόρη, τῶντος πᾶς θέλει γενῆ;
 Ὅπως ἄνδρα δὲν γνωρίζω, εἶμαι παρθενική ἀγνή;
 Ἀποκρίθηκεν ἐκείνος, Πνεῦμα Ἅγιον ἀδύς
 Θέλει ἔλθῃ εἰς ἐστέρα σου, νά ἐγγασθῇς.
 Καὶ ἡ Δούλῃς ὑψίστη, ὁ Τίος Θεὸς Παῖς
 Θέλει σὲ ἐπισκιάσει, ἔμπη σὺν τῶν τῆς γαστρός.
 Καὶ ἰδὼ ἡ συγγενή σου Ἐλισάβετ καὶ αὐτὴ
 Εἰς τὸ γῆρας ἐγγασθῇ, ἐξὶ μύσας περπατῇ.
 Ὅτι ἐκ ἀδυνατήσῃς τίποτε εἰς τὸν Θεόν,
 Πᾶντα δύναιται νά κάμῃ, ὅπως ᾄδῃς ὁ ὢν.
 Τότε λέγειτε ἡ Κόρη μετὰ ταπεινῶν πολλῶν,
 Μετὰ φωνῶν πολλὰ πράξαν, καὶ μετὰ μίαν συστολήν.
 Θεὸς τὴν Πανοδυνάμει εἶμαι δέλη ταπεινή,
 Ἰδὼ ἡ δέλη Κυρίαν, καθὼς εἶπες νά γενῇ.
 Τῶντος τὸν κεχαριτωμένον, τῶντος τὸν πολλὰ γλυκύον
 Λόγον εἶπεν ἡ Παρθένος μετὰ φωνῶν παρθενικῶν.
 Καὶ ἐκεῖ ἀδύς, ὡς λόγος, ὡς μαγνήτης, ὡς χαρὰς,
 Συλλαμβάνει ἡ Παρθένος τὸν Θεὸν ἀνδρὸς ποταπῶν;
 Εὐθύς κλίνει ἀόρατος ὁ Θεὸς τὰς Οὐρανούς,
 Φαίξον σῶμα, φαίξον χεῖρ, καὶ ἐσὺ νοῦν ὁ ὢς.
 Καὶ κατέρχεται ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς
 Ὁ οἰκῶν ἐν τοῖς ὑψίστοις, ὁ ὢν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

T'

Τέπος ὡς ἐπὶ πόρον, καὶ σαγῶν ὡς ἐπὶ γλῶ, καὶ
 ὡς καθὼς καὶ ἐσαυρώθη, φωνὴ δὲ χάρις καὶ κραυγὴ.
 Καὶ ἡ Μαριάμ παρθένος ἀποκρίνεται ἐν ταυτῇ,
 Γ' αὐτῇ καὶ παρθένος. Μὰ ἐγὼ πῶς δυνάσκω σκιρτῶ;
 Πῶς βασῶ, καὶ δυνάσκω χορεύω, ὅσον εἶναι δυνατὸν,
 Ἄλλο παρὰ Βασιλέως ἔχει μίαν Κιβωτόν;
 Νὰ, Δαβὶδ, Κιβωτὸς Θεῶν, ἔχουσα Θεὸν σαρκί,
 Ὅχι πλάκες, καὶ ῥάβδον, σάμναις, κιθάρα, ὡς ἐκεῖ.
 Σίγω τώρα λοιπὸν ἔλα, ναί, ὁ Βασιλεὺς νὰ ζῇ,
 Φαλλῶντας, Εὐαγγελίζε, καὶ χορεύοντες μαζί.
 Γῆ χαρὰ Εὐαγγελίζε, καὶ μεγάλῳ, καὶ καλῶ,
 Καὶ οἱ Οὐρανοὶ αἰνεῖτε Θεὸν δόξαν τῷ πολλῷ.
 Μαριάμ τῇ Μαῦσέως, πῆσαι, τί ἀκαρτέρεις;
 Δυνάσκεις πᾶς παρθένος; ὅτι ἀργοπορεῖς;
 Ἐπαρε τὸ τύμπανόν σου, κιθάρισαι σὺ τὸν χορὸν,
 Ἄσωμεν Κυεῖν, ἄδε, καθὼς κείνου τὸν καιρὸν.
 Ὅχι ὅτι σὲ πνίγει θάλασσα τὸν Φαραῶν,
 Καὶ τὸν Ἰσραὴλ γλυτώνει, εἰς μοναχὰ λαόν.
 Νὰ, ἡ συνωνόματή σου ἐπνίξε τὸν νοτιόν,
 Καὶ γλυτώνει εἰς Κόσμον, ὅλον ναί τὸν ὁρατόν.
 Ἀδιάβατος καὶ πέτρῃ, ὡς καθὼς ἡ ἐρυθρὰ,
 Μοῖρα ἢ μὴ τῷ γένει ἀφθόρος καὶ καθαρά.
 Ἡσαΐα, πῶς Προφῆτας μάζωξέ τις ὅλος σὺ,
 Νὰ χαράσῃ ὅλοι τώρα μὲ χαρά τις περισσὴ.
 Λίγε, ἰδὲ ἡ Παρθένος ἐγγαστρώθη τὸν Τίον,
 Τὸν Εὐμανεὴν ἐκείνον, τὸν καὶ μετ' ἡμῶν Θεόν.
 Τρίξαι πήγαινε Γέδα, τὸν πατέρα σου νὰ πῆς,
 Πῶς ἡ Κλίμαξ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς αἰῆς.
 Καὶ ἐκεῖνον ὅπως εἶπε Προδοκίαν τῶν ἔθνων.
 Εἶναι εὐδὸν τῇ λαόνων τῆς Παρθένου τῇ ἀγνῶν.
 Ἀς τῆς αἰῆς ὁ Παππῆς σου, καὶ ὁ μέγας Ἀβραάμ,
 Διὰ τὰ χορεύοντες ὅλοι μὲ τὸν μέγιστον Ἀδάμ.
 Καὶ ὁ Ἀγγέλους ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς, ὡς ἀσραπή,
 Τὸς Ἀγγέλους νὰ χορεύουν καὶ αὐτοὶ πάγει νὰ πῇ.
 Ἄλλ' ἡμεῖς σὲ προσκυνοῦμεν νυνὶ τὸν Εὐαγγελισμόν,
 Τῇ Χεῖρὶ τῷ Γένει πάρα δειξάμενος εἰς φωτισμέν.
 ΜΕ.

Χαῖρε πάστες εἰπόμεν οἱ Πιστοὶ, Κεχαριτωμένη, θεοπόθητε
 Μαριάμ. χαῖρε ἡ τῷ λόγῳ Ἀγγέλου συλλαβῶσα, τὸν λόγον
 ὑπὲρ λόγον, δὲ μεγαλύνουσα.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ' Μ Ν Ο Σ, ΠΘ. Εἰς τὴν Γέννησιν τῆς Χεῖρ.

Δ. Ὁ ἔξω ἐν ὑψίστοις Θεῷ, Ἀγγελικῶς δεξάξω
 Μαρία ὑπερνόθεε νῦν, καὶ σωτορπάξω.
 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, αἶνος, μεγαλαυτοῦν,
 Καὶ ἐν ἀνθρώποις ἔλεος, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.
 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἔπεκεν ἡ Παρθένος,
 Ἐγέννησεν ἡ Μαριάμ ὑπερφανῶς καὶ ξένως.
 Ἐγέννησεν ἡ Μαριάμ τὸν ἀγγελιοφόρον
 Τίον παρὰ τῇ Γαβριήλ, ἀσπάρως συλληφθεῖσα.
 Καὶ εἶδε κτεροσκύνησε Θεὸν σεσαρκωμένον.
 Αὐτὸς, ὅπως ἐβόμαξε νῆυσιν εἰρημισμόν.
 Ἐγέννησεν ἡ Μαριάμ ὅπως ἐπαπορεύσε,
 Καὶ τῷ πῶς θέλη γένῃ; ἔλεγον, ἐρωτῶσι.
 Ἐπεκε τὸν Τίον αὐτῆς, ὅχι καὶ τῇ ἀνδρός της,
 Ὅλος αὐτῆς εἶναι Τίος, ὅλος Τίος δικός της.
 Ὅλος ἐσάθηνε καρπὸς τῆς αὐτῆς κοιλίας,
 Ἀνάνδρας ὅς συνέλαβε, καὶ δίχως σωμαφείας.
 Ἐπεκε τὸν Τίον αὐτῆς, καὶ τῇ Θεῷ Κυεῖν,
 Τίον Μητρός μετ' αἰῶν, Πατρός δ' ἐπερανίον.
 Καὶ ἐσαργανώσεν αὐτὸν, ἐπέλιξε τὸ σῶμα
 Ἐκεῖνο τὸ Πανάγιον, τὸ τῇ Ἀγίῳ βρώμα.
 Τὸ σῶμα τὸ νενηγμένον τῷ ὄντι, πρὸ αἰώνων,
 Τῇ παλαιῇ τῇ ἡμερῶν, καὶ Ποιτῇ τῇ χρόνων.
 Τὸ σῶμα τὸ Θεόμυτον, τὸ πανηγιασμένον,
 Τὸ λογικόν, τὸ ἐμφυχον, καὶ τὸ δεδοξασμένον.
 Τὸ σῶμα τὸ πανάχατον, τὸ πανάγιον, τὸ θεῖον,
 Τὸ πάσης καθαρότητος ἐπέκεινα καὶ πλέον.
 Ε.

Ἐν ᾧ κατόκησε Θεός, ὁ κτίστης τῶν σωμάτων;
 Καὶ τῶν Πνευμάτων ὁλωνῶν, θνητῶν καὶ ἀθανάτων.
 Εἶτα ἀνέκλινον αὐτὸν ἐν φάτῃ τῶν ἀλόγων.
 Μὰ ἕως πότε προσκυῶ εἰς τὸν Χεῖρὸν τὸν λόγον;
 Ἀφίνω τὴν Μητέρα, ἀφίνω τὸν σκοπόν μου,
 Καὶ λέγω ἔα τὸν Τῖόν αὐτῆς καὶ Κύριόν μου;
 Σὲ αἰνεσάτωσαν Χεῖρ, Κύριε ὁ Θεός μου,
 Αὐτὴ ἡ συγκατάβασις, ἡ σωσικὴ τῷ Κόσμῳ.
 Ἡ γέννησις ἐκ γυναικὸς, αὐτὰ τὰ σπέρματά σου,
 Ἡ φάτνη, καὶ τὸ σπήλαιον, καὶ τὰ ἐπίλοιπά σου.
 Περιτομή, ἡ βάπτισις, αἱ διδασκαί, αἱ πράξεις,
 Τὰ θαύματα, τὰ ξαύματα, ἃ μέλλει νὰ βασάζῃς.
 Τέλος ἐκεῖνος ὁ φεικτὸς Σπαιρὸς, καὶ ἡ ταφή σου,
 Καὶ ἡ κοσμοσωπείος ἡ νεκρανάστασις σου.
 Καὶ σὺ αὐτοῖς, καὶ πρὸ αὐτῶν, καὶ μετ' αὐτὰ ἡ Θεία.
 Καὶ γλυκυτάτη Κόρη σου, καὶ μαῖα σου Μαρία.
 Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλάχιστος ἀπαύτων τῶν λαῶν σου,
 Προσκυνητὴς ὅλων αὐτῶν τῶν Θεῶν πράξεών σου.
 Ἐγὼ τὴν Μαῖαν σου αἰνῶ, ὑμνολογῶ, δοξάζω,
 Αὐτῇ, εἰ καὶ ἀνάξιος, δοξάζω, καὶ θαυμάζω.
 Αὐτῇ τὴν ὑπερένδοξον, τὸ θαύμασμα τῷ κόσμῳ,
 Τὸ ὕψος τὸ ἀέφικτον, τὸ θάμβος τῷ νοός μου.
 Ὅπως ἀφ' ἧς σὺ γέννησες Κύριε ὁ Θεός μου,
 Καὶ εἰς τὰς χεῖρας σέλαβε, τὸν Ποιητὴν τῷ Κόσμῳ.
 Καὶ εἰς τὴν φάτνην σέβαλε, τὸν ἐν ὕψισις ὄντα,
 Ἀφ' ἧς σὺ ἐσπαργαλίωσες τὸ φῶς, καὶ φῶς δίδόντα.
 Δὲν εἶδα νάποκοιμηθῇ, δὲν εἶδα νὰ νυσάξῃ,
 Νὰ φάγῃ τίποτες, νὰ πιῇ, ἢ ἄλλο νὰ κινάξῃ.
 Ἐσθία μόνον ἔβλεπε, καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν σου
 Ὅλα αὐτὰ τὰ εὐρεσκεν, ὡς εἰς Παράδεισόν σου.
 Ἐσὺ τῆς ἡσυχίας τὸ ποτὶν, ἐσὺ καὶ ἡ ἔσφις,
 Ὁ ὕπνος, ἡ ἀνάπαυσις, ὁ ἔρως, ἡ πνοή σου.
 Καὶ δὲν ἠξέδρω νὰ εἰπῶ, ποῖος ἀπὸ τῶν δύο
 Τὸν ἄλλον τότε ἔξεφε καιρῶ ἐν τῷ ἰδίῳ.
 Ἡ μαῖα τὸ παιδίον τῆς ἡσυχίας, τὸ παιδί τὴν μαῖαν,
 Παιδίον ὅπως ἔξεφε πῶς μετὰ τὸσο μαῖαν;
 Κα-

Καλὴν μαῖαν σὺ ἔκαμες Κύριε ὁ Θεός μου.
 Ὁ ἀναρχὸς Πατέρας σου, Πατέρας καὶ τῷ Κόσμῳ.
 Ἐγνώριζε πῶς τὸ Παιδίον ὅπως νὰ τῆς δώσῃ,
 Τέτοιαν τὴν ἐργασία σου ἀρετὴν σου γνώσι.
 Δὲν εἶδε πλέον γνωστικῶν μαῖαν γὰρ τὸν Τῖόν σου,
 Καὶ Νύμφῳ πλὴν δὲ γυναικὶ δὲ τὸν ἑαυτὸν σου.
 Καιρὸν δὲν χάει τὸ λοιπὸν, καὶ παρὰ τοῦτο δὲ γὰρ.
 Ἀπὸ τῶν κόλπων σου αὐτὸν, καὶ ἐν χαρᾷ μεγάλῃ.
 Καὶ τῆς τὸν σέλνει ἐν ταυτῇ μετὰ τὸ Παναγιόν σου.
 Πνεῦμα τὸ συναϊδίον, καὶ μετὰ τὸν Ἀγγελόν σου.
 Τῖόν σου καὶ μονογενῆ, καὶ ὁμοεσίόν σου,
 Καὶ ἀμῆξα ἀγαπητὸν, καὶ συναϊδίον σου.
 Δὲν ἀμφιβάλλω τὸ λοιπὸν Κύριε ὁ Θεός μου,
 Τίς Θεὸς μονογενὴς, καὶ Κύριε τῷ Κόσμῳ.
 Οὐδὲν διδάσκω παντελῶς πᾶς εἰς τὰς μπεικῆς σου.
 Τὰς κόλπους ἀναπαύσαι, ὡς εἰς τὰς πατερίκας σου.
 Πισθῶ ὅτι ἀπ' αὐτῶν ἐσὺ νὰ ἀγαπάσαι,
 Ὡς αὐτὸν Πατέρα σου, καὶ ἀμῆξα τιμᾶσαι.
 Ὁμολογῶ πῶς ἀπ' αὐτῶν νὰ ἔχῃς τὴν ἰδίαν
 Τιμὴν, ὡς ἔχεις καὶ ἐκεῖ, λέγω τὴν Οὐρανίαν.
 Ἡ σιωπὴ, καὶ ὁ ψις, τόσο γαλλισαῖσα,
 Καὶ μετὰ λόγον μοναχὸν ἐκείνην ἡ γλῶσσα.
 Νὰ σὺ γλυκαίνῃ τὴν ψυχὴν Κύριε ὁ Θεός μου,
 Καθὼς αὐτῶν τῶν Σεραφίμ ἐκείνην σου τὸ Κόσμῳ.
 Αἱ χεῖρές σου νὰ σὺ βασῶν μαγάπῃ παρομοίαν,
 Μὲ ὅσῳ καὶ τὰ Χερεβίμ, καὶ μετὰ χαρὰ ἰδίαν.
 Καὶ νὰ θάρρῃς καθήμενος σὰντὰ τὰ γόνά σου,
 Πῶς εἰς τὰς Θεῖας θρόνους σου, τόσο Παναγίας σου.
 Καὶ πόθοντας σὰντὰ τῆς Σωτῆρος νὰ δοκιμάζῃς.
 Τὴν τῶν Ἐπιστηθίσε χαρὰν, νὰ νάγαλλιάζῃς.
 Καὶ γαλαχόμενος Χεῖρ, κοντὰ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη,
 Βυζαντινῶν τὸ ἄσπλον παρθενικόν σου γάλα.
 Νὰ κῆς ἀπὸ τὸ σιμπὸν τὸ σῶμα τῆς Μυθόσε.
 Θεῖ, καὶ Λόγε, καὶ Τίς τῶν φοβερῶν Παφός σου.
 Τετὸ Τίς μετὰ ἡφατο τῶν Θεῶν σου χεῖλῶν,
 Θεῖ, καὶ Κύριε Θεῶν, καὶ ἔσθμος Βασιλείων.
 Εε Καὶ

Καὶ ἀφαιρεῖς Κόσμον παντὸς πάσης τῆς ἀνομίας.
 Καί γε πειναδαρεῖς αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας.
 Καὶ ἔσ' τὴν ἀγάπῃ σου, καὶ δι' αὐτὸ τὸ σῶμα,
 Καὶ δι' αὐτὸ τὸ ταπεινόν, καὶ πατεινόμενον σῶμα
 Τὴν ἐβλεπα τὰς πόδας σου, Κύριε ὁ Θεός μου,
 Ἐκείνη ὅτε ὁ Ἀδὰμ εἰς τὰς ἀρχαὶς τῶ Κόσμου.
 Πειριπατῶντος ἤκωσεν εἶδον τῶ Παραδείσου,
 Κέκρυφθῃ, αἷς παρήκοος τῆς Θείας ἐντολῆς σου.
 Νάσασθαι, νὰ σὲ φιλή, καὶ νὰ σὲ μεσιτεύῃ,
 Διὰ τὸ σφάλμα τῶ Ἀδὰμ ἄφισιν νὰ γυρῇ.
 Πολλὰκις καὶ τὰς χεῖράς σου σεμνοπρεπῶς φιλήσει,
 Διὰ τὴν Εὐάν ἑλεος κλαίοντα σὲ ζητῶσι.
 Ὅτε τὰς χεῖρας ἀπλώσει, καὶ ἔλαβε τὸ μῆλον
 Ἀπὸ ἐκείνου τῆ μορφῆς τῆς γνώσεως τὸ ξύλον.
 Δὲν ἐπολύμισε φρόνιμη καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν σου,
 Ὡς τῆς Τριάδος πρόσωπον, πρόσωπον τὸ δεικνύον.
 Καὶ ἀπαράλλακτος εἰκὼν Θεῶ τῶ ἀοράτῃ,
 Ἀπαύγασμα καὶ χαρακτὴρ Πατρὸς τῶ ἀθανάτῃ.
 Ἡ ὀλιγόταταις φοραῖς τὴν εἶδα νὰ ἐγγίξῃ,
 Τὴν ἄκραν εὐωσιν Θεῶ τὴν πρὸς ἡμᾶς νὰ δείξῃ.
 Νὰ δείξῃ μὲ τὸ φίλημα τῶ Θεῶς σου προσώπῃ
 Καὶ τὴν ἀγάπῃν μεταξὺ Θεῶ καὶ ἀνθρώπου.
 Σὲ φίλησιν τὰ ὄμματα Κύριε ὁ Θεός μου,
 Διὰ νὰ σύρῃ ἀπ' αὐτὰ, Λυχνία ἔσα Κόσμου.
 Τὸ φῶς τῆς Θείας γνώσεως, καὶ νὰ τὸ μεταδώσῃ,
 Καὶ τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ σου πᾶσι νὰ ἐξαπλώσῃ.
 Τὸ σῶμα σου τὸ ἄχραντον Χεῖρ εἶχε φιλήσῃ,
 Διὰ νὰ νοήσῃ καὶ μᾶς πῇ ἐν τῇ φεικτῇ σου κείσῃ.
 Δεῦτε κληρονομήσατε νυνὶ οἱ ἀδελφοί μου
 Παρὰ Πατρὸς μου τῶ Θεῶ, καὶ οἱ ἡγαπημένοι.
 Τὴν προετοιμασμένην ἀπὸ ἀρχῆς τῶ Κόσμου
 Τὴν Βασιλείαν Οὐρανῶν, καὶ, Σῶτερ ὁ Θεός μου.
 Οἱ Ἄγγιλοι οἱ Ἄγγελοι, Κύριε ὁ Θεός μου,
 Ὁρῶντες τὸ μυστικόν, Σωτήριον τῶ Κόσμου,
 Ἐφειτταν, ἐξεπλήτταντο καὶ πάντες ἀπορῶντες,
 Οἱ μὲν ἐβόων μετὰ φρόνης, καὶ ἔλεγον αἰνεῦντες.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
 Καὶ ἐν ἀνθρώποις ἑλεος, χάρις, ἀγαθωσύνη.
 Ἄλλοι δὲ πάλιν ἔκρυπταν αὐτὰ τὰ πρόσωπά τους,
 Ἐσκέπαζαν τὰς πόδας των μὲ ταῦτα πτερά τους.
 Καὶ ἀπεπῶντες ἔκραζον ὁ ὅσας πρὸς τὸν ἄλλον,
 Τὸ τρεῖς, Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος φόβῳ ψάλλοντες.
 Κύριος μέγας Σαββαῶθ, πλήρης ὁ Οὐρανός σου,
 Καὶ πᾶσα γῆ τῆς δόξης σου, καὶ τῆς Θεότητός σου.
 Ἀφ' ὧν οἱ Ποιμένες δὲ δίδως τὰ ποιμνιά τους,
 Καθὼς καὶ οἱ Ἀπόστολοι πλοῖα καὶ δίκτυά τους.
 Σπείσαντες ἦλθον καὶ αὐτοὶ, Κύριε ὁ Θεός μου,
 Καὶ ἐν τῇ Φάνῃ βλέποντες σὶ τὸν Κεῖτῳ τῶ Κόσμου.
 Τ' ἐστρεψαν δαξάζοντες Χεῖρ σὲ καὶ αἰνῶντες,
 Κεῖς ὅσας ἀπαντάσται λέγοντες μαρτυρῶντες.
 Ὅν ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς ἐν Νόμῳ καὶ Προφήται
 Εὐρήκαμεν, καὶ ᾤξασθε καὶ σεῖς νὰ τὸν ὁρίτῃ.
 Νὰ καὶ οἱ Μάγοι ἔρχονται ἔσ' νὰ θεωρήσῃ
 Χεῖρὸν τὸν Βασιλέα μου, καὶ νὰ σὲ προσκυνήσῃ.
 Ἰδόντες τὸν Ἀστὲρα γὰρ, θαυμάζοντες δικαίως,
 Τίς ἐστὶν ἔπος, ἔλεγον, ὁ Βασιλεὺς ὁ νέος;
 Ἐλθόντες καὶ ἰδόντες δὲ, καὶ παρῶντες πεσόντες,
 Ἐν πίστει ἐπροσκυνήσαν, λέγοντες, καὶ βοῶντες.
 Κύριος ἡμῶν Δυνάμεων, καὶ Βασιλεὺς τῆς δόξης,
 Καὶ ὅχι ὁδοὶ Βασιλεῖς ἐν ἀρμασὶ καὶ πόλοις.
 Σὲ πρόσφεραν καὶ δῶρα δὲ, σύμβολα τῶ χαρίων
 Τῆς Παναγίας σου Μητρὸς ἑῶν ἡμῶν ἀσυχρόντων.
 Ὅτι αὐτὴ σὲ πρόσφερε Κύριε ὁ Θεός μου
 Τῶτα τὰ τρεῖς πράγματα, ἐξαίρετα τῶ Κόσμου.
 Ἀντὶς χρυσὸν τὸ σῶμά της, ἀντὶς λίβανον πίστεϊ,
 Ἀντὶς σμύρναν ταπεινώσει, δῶρα πρὸς σὲ τὸν Κτίστην.
 Δῶρα ὅτε δὲν εὗρεσκε γὰρ νὰ σὲ ἀντιβάσῃ
 Ὅλος ὁ Κόσμος κρείττονα γὰρ νὰ σὲ καταβάσῃ.
 Δῶρα ὅτε ὁ ἴδιος δὲν ἦτον νὰ μὴ παρῆσθαι,
 Παρὰ νὰ κλίνῃς Οὐρανός, καὶ νὰ σαρκοφορήσῃ.
 Δῶρα ὅτε ἐβίβαν τὸν Θεόν σου Πατέρα
 Νὰ τὴν ἐκάμῃ τῶ Τίτῃ τῶ Θεῶ τῃ Μητρί.
 Εἰς 2

Καὶ νὰ χαίρῃ δι' αὐτὴν τὸν ἴδιον Τρόνον
 Εἰς τὸν πῶλον τὸν Κόσμον τε, καὶ ὅμως καὶ ἐχθρόν τε.
 Καὶ νὰ τὸν δώσῃ εἰς αὐτὸν ὄχι γὰρ Βασιλέα,
 Ὁχι Κεῖνὸν τὸ Κόσμον τε, ἢ καὶ Ἀρχιερέα.
 Ἀλλ' ὡς κακῆρον, ἢ λησὴν, βαβαῖ, ἐσαυρώμενον,
 Καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν Βαραββαῖ, φεῦ, προπετιμημένον.
 Τώρα λοιπὸν ἐγὼ ἐδῶ, Κύριε, ὁ Θεός μου,
 Σαυταῖς ταῖς ὥραις ταῖς καλαῖς τῆς σωτηρίας Κόσμου.
 Καὶ τῆς χαρᾶς τῆς Μάνασσε, καὶ τῆς Γεννήσεώς σου,
 Καὶ τῆς ἀναγεννήσεως Κόσμου τὸ σύμπαντός σου.
 Εἰδὼ μὲ λέγει ἡ καρδία ὅτι νὰ ποτολμήσω
 Τὰ πάργανά σου καὶ ἐγὼ νὰ δράμω νὰ φιλήσω.
 Καὶ νὰ φωνάξω νὰ εἰπῶ, καὶ ὅμως πολμητέον,
 Εἰλέησον Τίε Θεὲ τὸ γένος τῆς Ρωμαίων.
 Θεὲ Ἀβραάμ, οἴκτειρον τὸν Ἰσαάκ δαρμένον,
 Καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν Ἰσμαὴλ νυνὶ προπετιμημένον.
 Ἰδὲ δὲ καὶ ἡ Μνάσε, Κύριε, καὶ Θεέ μου,
 Ἡ Μήτηρ σου παρακαλῶ, λέγῃσα, ὦ Τίέ μου.
 Καὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει σου ἀνάστησον καὶ τέκνον.
 Τὸ κέρας, τὸ Βασίλειον, κείμενον εἰς ποσῶτον.
 Ἀκούσατε οἱ πανταχῶς πανδουσεβεῖς Ρωμαῖοι,
 Καὶ χαίρειτε, θορραίνετε, καὶ σέκειτε γενναῖοι.
 Ὅτι Χειρὸς ὁ Βασιλεὺς ὑπνώσας, σαββατίσας,
 Ἐνδόξως ἀναστῆται, ἡμᾶς συναναστήσας.
 Καὶ ἐορτῶν συστήσατε, παγκόσμιον χοροῖαν,
 Ὅτι ἐτέχθη σήμερον Χειρὸς εἰς Σωτείαν.
 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, δόξα τῇ Θεοτόκῃ,
 Πρὸ πάντων, μὲν τὸν Παρθένον, καὶ ἐν τῷ.
 Δοξάζομεν τὸν τόκον σου Κόρη καὶ προσκυνοῦμεν,
 Τῷ Κοίμησίν σου δεῖξαίμας τώρα παρακαλῶμεν.
 ΜΕΓΑΛΤΝΑΨΙΟΝ.
 Ἰδὲ νυνὶ τὸ Ἄστρον ὁ Ἰακώβ, ἀνέτειλε Κόσμον τὸ Θεὸς ὁ μο-
 νογενὴς Λόγος καὶ φωτίζει, ἀνθρώπων παῖν τὸ γένος, Χει-
 ρὸς ὁ ζωοδότης, ὃν μεγαλιώομεν.
 Δόξα, καὶ νυνὶ. Ἀλληλεῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νυνὶ.

Τ Μ Ν Ο Σ, γ'. Εἰς τῷ Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Σ Οὐ πρέπει ὕμνος Παρθένε τώρα ἐν Γεθσημανῇ,
 Καὶ ἀποδοθήσεταί σοι ἐν δίδυμῳ τῇ φωνῇ.
 Χάριτι καὶ φωταυγίᾳ τὸ Τίε σε καὶ Θεῷ
 Παρ' ἐμὲ τὸ ἀνάξιον πάλιν καὶ τὸ σκολιόν.
 Μόνον δέομαι ὁ πάλας, καὶ τὰς πόδας σου φιλῶ,
 Ὡς ἡ Πόρνη τὸ Τίε σε, καὶ μὲ δάκρυα μιλῶ.
 (Πόρνος ὦντας, ὡς ἐκείνη, καὶ Λησὴς ὅμως ἐγὼ,
 Καὶ Τελώνης, καθὼς ἔδουρες, καὶ αὐτὸν τὸ μολογῶ.)
 Καὶ τὰ ὡτά σου νὰ κλίνης νὰ μάνης ἰλαρῶς,
 Καὶ νὰ δέχῃς τὰς ὕμνας τὰς με περὶ χαρῶς.
 Ὅπῃ ἀγκαλὰ δὲν ἔχεις ἐσὺ χρεῖαν παντελῶς
 Ἀπὸ ὕμνων σωθεμένων ὅσον σφόδρα ἐντελῶς.
 Ὡς καθὼς ἀπὸ τὸ μῦρον τῆς γυναικὸς ὁ Χειρὸς
 Τὸ πολύτιμον ἐκεῖνο, ὅπῃ πρόσφερε πιστῶς.
 Μόλο τέτοια τὰς προσφέρω εἰς τὰς πόδας σου Ἀγνή,
 Ὡς καθὼς εἰς τὸ Θεῷ μου καὶ τὸ μῦρον ἡ γυνή.
 Ὡς καὶ ἐγὼ νὰ λάβω ἀπὸ τῆς Μητρὸς Θεῷ
 Εἴ τι ἔλαβον ἐκείνη ἀπ' αὐτῆς τὸ σε Τίε.
 Τέτι ἔλαβον ὁδῶς ἀφῆσιν ἀμαρτιῶν,
 Τέτο καὶ ἐγὼ ὡς λάβω, πλήρης ὦν πλημμελειῶν.
 Ἐλαβε δ' αὐτῷ τῷ χεῖν τέτι ἡ ἀμαρτωλή,
 Ὅτι τὸν Χειρὸν Τρόνον σου τὸν ἡγάπησε πολὺ.
 Πίσδυσόν μοι Παναγία, καὶ ἐὰν δὲν τὸ εἰπῶ,
 Πῶς ἡ Ἰσα, ἡ παραῖα καὶ ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ.
 Τεῖναι δὲ ὅπῃ ἀνέω, καὶ τὸ Πνεῦμά μου σκιρτᾷ,
 Ὡς περὶ ἡχον φερομένης πλοῆς αὐρᾶς δυνάτῃ.
 Ἀρὰ μήπως καὶ τὸ Πνεῦμα κατεβαίνει τὸ Θεῷ
 Εἰς ἐπίσκεψιν δικλῶς σου, καθὼς Μήτηρ τὸ Τίε;
 Δόξα νᾶχης Παναγία, ὡς αἰτία ἀφορμῇ
 Νὰ ἰδῶ καὶ ἐγὼ τὸ Πνεῦμα, τὸν Θεόν μου, ὦ τιμή.
 Τεῖναι τέτοι ὅπῃ βλέπω, καὶ χαρὰ μὴ μὲ κινᾷ,
 Νέφη πᾶς συναθροισμένη, νέφη πόσο φωτεινά;
 Ἀρὰ

Ἄρα μήπως καὶ νεφέλαι, καθὼ πόσο φωτειναί,
 Διὰ τὰ σέπισκιάσαν εἶναι Δέσποινά μας ναί;
 Δόξαν ἔαχες, ὡς αἰτία ναυριθῶ κίχῃ Ἀγνῇ,
 Διὰ τὰ μέπισκιάσῃ καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ.
 Παναγία, Πέτρος, Παῦλος, οἱ Ἀποστόλοι Χριστοῦ,
 Ἡλθαν μετ' αὐτὰ τὰ τέφρα, ὡς σπυρί καὶ πέταλα.
 Φίλιππος, Βαρδολομαῖος, καὶ Ἀνδρέας ἱερός,
 Σίμων Μάρκος, καὶ Ματθαῖος, καὶ Λουκάς ὁ Γαβρός.
 Παναγία, καὶ ὁ φίλος Ἰωάννης ἔξαρχων,
 Καὶ οἱ Μαθηταὶ οἱ ἄλλοι, καὶ δυαὶς ἱεραρχῶν.
 Τῆτοι πάντες σκευεζόμενοι, μία δόξα καὶ χαρὰ,
 Ἐντιμοί, καὶ γηραιοὶ ὅλοι πρόσωπα παιδρά.
 Ἐνας Ἀγγελος καθύψας, οὗτος Ἡλῖος λαμπρός
 Μετ' ἐφαίνετο καθύψας, οὗτος πάμφωτος χορός.
 Καὶ ἐγέμισεν ὁ οἶκος τῆς Παρθένου καὶ Ἀγνῆς
 Τῆς φωτεινῆς ἐκείνων παρουσίας καὶ τερπνῆς.
 Οἱ δὲ οἶκος σαραμνός, πασεικός, καὶ φωτεινός
 Ἀπὸ περισσῆς λαμπάδας, οὗτος ἄλλος Οὐρανός.
 Ἦσαν καίτινες γυναικες ἐκεῖ ὅλαις ταπειναῖς,
 Καὶ σωεσθαιμέλαις ὅλαις, καὶ παραπολλὰ σεμναῖς.
 Ἡ δὲ Παναγία Κόρη, ἡ Μητέρα τῆς φωτὸς,
 Ἐξ ἧς πρῶτον ἐγεννήθη Ἡλῖος ὁ ροντός.
 Ἐπὶ κλίνης καθήμενῃ, ὡς βασιλὶς βασιλῆς,
 Μετ' ἀρρήτων χαρίτων, καὶ παιδρότης πολλῆς.
 Ἀνῶθεν εἰς τὴν ὁποίαν ἔβλεπα πλὴν ἀμυδρά
 Μυριάδες κέπετῶσαν ἄστρα φῶτα ἱερά.
 Μὲ λεπτὴν κάποιαν θέρμην, καὶ ὀλίγον ἄδονης,
 Καὶ κειμένη ἐπὶ κλίνης, καὶ ἐπίτιμος τρωμένης.
 Τπεδέχετο τὰς Θεῆς Ἀποστόλους μετ' χαρῶν,
 Μὲ φωνῶν πολλὰ πρᾶξαν, καὶ μετ' ὅφιν ἰλαρῶν.
 Ὡς τὰ τέκνα τῆς ἡ Μήτηρ, ὡς πατέρας τὰς Τίς,
 Ὡς Βασίλισσα οἰκείας μεγαλειᾶς γηραιᾶς.
 Οἱ δὲ πάντες προσεκύωντες, προσκυῶντες, ὡς εἰκός,
 Τῇ Μητρὶ τῇ Βασιλῆως λίαν ὀλαβητικῶς.
 Καὶ περὶ τὰς κύνων, ὡς εἰς Βασιλικῶν
 Κλίνων, καὶ χρυσῶν καθέδρων, καὶ τῶν δαλκῶν.

Πλὴν

Πλὴν περὶ λυποὶ οἱ πάντες, πικραμένοι δυνάται,
 Καὶ μετ' ὀφθαλμοὺς κλαυμένα, καὶ μετ' ὀφθαλμοὺς κλαυμένα.
 Περίεμενον κατέστη, πρὸς παράκλησιν κοινῇ
 Τὸ βασιλικόν τῃς γόμας, καὶ τῇ θείᾳ φωνῇ.
 Τότε ἡ Βασίλισσά μας, καὶ Βασίλισσα αὐτῶν,
 Καὶ Βασίλισσα τῷ Κόσμῳ, καὶ Ἀγγέλων, καὶ βροτῶν.
 Εἶπε πρὸς τὰς Ἀποστόλους, Τέκνα μου Πνευματικά,
 Ἐγὼ σήμερον ὑπάγω ἀπ' αὐτὰ τὰ Κασμικά.
 Μικρὸν καὶ δεῦν μετ' ἐμὲ θεωρεῖτε, διὰ τὸ πρὸς τὸν Θεόν.
 Ἐγὼ τέκνα μου ὑπάγω, τὸν παμφίλιτον Τίον.
 Ἐγὼ ἦλθα εἰς τὸν Κόσμον καὶ Θεῶν προσαγῶν,
 Διὰ τὰ τὸν ἐγεννήσα ἐγεννήθη εἰς τὴν γῆν.
 Πάλιν ἀφίνα τὸν Κόσμον, καὶ ὑπάγω εἰς Θεόν,
 Ὡς τὸν ἄφικτον ἐκεῖνος, ἀγαπᾶσα τὸν Τίον.
 Ταῦτα πρὸς ἐσᾶς λαλῶντας, ἐλυπήθητε θάρσιν,
 Πλὴν συμφέρεται καὶ ἀπέλθω ἀπ' ἐδῶ ἐγὼ θάρσιν.
 Ἐσεῖς θέλει λυπηθῆτε, ὁ δὲ Κόσμος καὶ χαρῇ,
 Πρέσβυν ὅν πρὸς τὸν Τίον μετ' ἐμὲ πισθεῖ καὶ θάρσιν.
 Μὴ λυπᾶσθε, δεῦν ἀφίνα ἐσᾶς ἐγὼ ὀφθαλμοῖς,
 Πρὸς ἡμᾶς ἔρχομαι πάλιν ἀπ' αὐτῶν τὰς Οὐρανῶν.
 Δεῦν μετ' ἐμὲ θεωρεῖ ὁ Κόσμος πλεονέκτης ὁ κοινός,
 Ἐσεῖς δὲ μετ' ἐμὲ θεωρεῖτε, ὅτι ζῶ παντοτινῶς.
 Καὶ ἐγὼ ζῶ αἰωνίως, ζήσετε δὲ καὶ ὑμεῖς.
 Μετ' ἐμὲ καὶ τῇ Τίῃ μετ' ἐμὲ δόξης καὶ τιμῆς.
 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γινώσκετε πλεονέκτης σαφῶς
 Πῶς ἐγὼ ἐν τῇ Τίῃ μετ' ἐμὲ, ὡς ἀντίκα εἰς τὸ φῶς.
 Καὶ ὑμεῖς ἐν τῇ αὐτῇ δὲ, ὡς ἀντίκα εἰς τὸ φῶς.
 Καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν δὲ πάλιν, ὡς Μητέρα σας καλή.
 Ταῦτα εἶπεν ἡ Παρθένος, καὶ ὑποῖ πρὸς Οὐρανόν.
 Τὰ ὀμμάτια καὶ λέγει τῶν τὸν ὑψιστόν.
 Πάτερ ἔφθασον ἡ ἄρα, καὶ παμφίλιτε Τίε,
 Δόξασόν σε τῇ Μητρὶ, ὑπερεδόξε Θεέ.
 Ἰνα καὶ ἡ Μήτηρ πάλιν σε δόξαζῃ καὶ ὑμῶν
 Εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἐν ἀπαύσῳ τῇ φωνῇ.
 Ἐγὼ μετ' ἐδόξασάσε Κύριε ἐπὶ τῆς γῆς
 Ὅσον τῆς δυνάμεώς μας, ὡς ἀντίκα εἰς τὸ φῶς.

Εἶπε

Ἐπείλωσα τὸ ἔργον, εἰ καὶ μέγα φοβερόν,
 Ὅπως μὲδωκες νὰ κάμω τῆς ζωῆς μου τὸν καιρόν.
 Καὶ σὺ δόξασόν με Πάτερ πάρα παρὰ σεαυτῶν
 Μὲ τὴν δόξαν ὅπως ἔχεις ἐν τῷ Οὐρανῷ αὐτῶν.
 Πάτερ Ἄγιε τὰς φίλας τέκνοισι καὶ Μαθηταῖς,
 Καὶ τῆς Οἰκουμενῆς πάσης κήρυκας κατηχητάς.
 Δι' ἐμὲ καὶ λυπημένους παρηγόρησον Σωτήρ.
 Παῖδάς σου τὰς πρωτοτόκους, ὡς φιλόσοργος Πατήρ.
 Ὅπως ἦμιν ἐν τῷ Κόσμῳ μετ' αὐτῶν, τέκνον χρυσόν,
 Ἐγὼ τὰς παρηγορήσας με τὸ ὄνομα τὸ σόν.
 Νῦν δὲ ἔρχομαι Τίε μου πρὸς σέ, τέκνον Ἰησὺ,
 Μετ' ἀφάντος ἀφροσύνης, μὴ πόθεν πειρασθῶ.
 Καὶ περὶ τῶν πισθισάντων εἰς ἐσέ παρακαλῶ,
 Καὶ περὶ τῶν πισθισάντων δόγματί σου τῷ καλῷ.
 Ἰνα πάντα σωτηρίης αὐτοὺς ἐκ τῆς πονηρῆς,
 Μὴν ἀπολεθῇ κανένας ἀπὸ τῆς πίστεως χορῆς.
 Οὐ μόνον δὲ περὶ τέτων τέκνον μου παρακαλῶ,
 Ἀλλὰ καὶ περὶ ἐκείνων, οἵτινες πόθεν ποθῶ.
 Μὲ δοξάζουν, μὲ ὑμνοῦσι νύκτα μέραν ἀπειθῶς,
 Καὶ μὲ λέγουσι καὶ Μητέρα, καὶ Παρθένον ἀληθῶς.
 Καὶ τὰς ὑμνητάς με θέλω ἵνα ᾧσι μετ' ἐμῆς,
 Ὅπως εἰμὶ ἐγὼ κείνοι νῆραι πάντοτε ὁμῆς.
 Ἰνα θεωρῶν τὴν δόξαν ὅπως μὲδωκες Τίε,
 Πρὸ καταβολῆς ἧδ' ὅς μοι μετ' ἡγάπησας Θεέ.
 Ταῦτα εἶπεν ἡ Παρθένος, ὅλα δὲ θεωρεῖν πῇ.
 Βέβαια ὡς Θεομήτωρ τὰτα ἔπρεπε νὰ πῇ.
 Καὶ ἐσίγησεν ὀλίγον, ἀναπαύθη μερικόν,
 Ἐπαυσε τὸ μέλι γάλα ρέον σῶμα μουσικόν.
 Τότε πρῶτος πάντων Πέτρος, ἄνθρωπος γιὰ Βασιλέως
 Ὅπως τὴν τῶν Κόσμου, ὅπως πρῶτα ἀλυσίς.
 Λέγει πρὸς τὴν Θεοτόκον μετὰ ταπεινώσιν πολλῶν,
 Καὶ μὲ δάκρυα εἰς τὰ μάτια, καὶ μὲ γλῶσσαν χαμιλῶν.
 Μητέρα τῆς Παμβασιλείας, καὶ Βασίλισσα ἡμῶν,
 Εὐαγγέλιον τῷ Κόσμῳ, καὶ διήγημα ἐμόν.
 Σὺ λοιπὸν τώρα πηγαίνεις εἰς αὐτὰς τὰς Οὐρανοὺς,
 Καὶ χωρίζεσαι, μακρύνεις, μᾶς ἀφίεις ὀρφανῆς;

Ἀπὶ-

Ἀπὶ εἰς τὰ δικά σου τὰ βασίλεια ἐκεῖ,
 Διὰ τὴν βασιλείαν σου σὲ εἶναι κοσμική.
 Διὰ τὴν ἀνίστασιν ἡτῶν, ἔχῃ ἡ Θεὸς ἐν γῇ.
 Καὶ αὐτὸν σου τὸν Τίον σου Βασιλέα ἐναργῆ.
 Ἀκολούθησεν ὁ Παῦλος, ὅπως δόξας Χειρὸς,
 Ὅπως ἡθελε τὸν Κόσμον νὰ τὸν σώσῃ εἰς αὐτὴς.
 Πάναγνε, ἀπηλογάται, ἡ ἀγάπη ἡ ἐμὴ,
 Δὲν χωρίζω, δὲν μακρύνω ἀπὸ σέ μια πιθαμὴ.
 Θέλω σὲ ἀκολουθήσει εἰς ἅπαντες Οὐρανοὺς,
 Ὅχι πλέον εἰς τὴν γῆν, ἡ τετάρτη ταπεινῆς,
 Ὅπως καὶ ἐγὼ ὑπάγῃς, εἰς ὅπου τὸ Θεῶν,
 Ἐως τὸ φεῖται ἐκεῖ ἀπρόσπετε τὸ Ναῦ.
 Διὰ τὴν ἰδὼν τὰς τάξεις πάσας τὰς Ἀγγελικὰς,
 Ὅπως σὲ προὔπαντες μετὰ ὁδὸς χαρμονικὰς,
 Καὶ τὸν Ἰησοῦν ἐσῶτα δεξιᾷ Θεῶ Πατρὸς.
 Πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Θεῆς, καὶ γλυκείας τῆς Μητρός.
 Τί νὰ λέγω καὶ τῶν ἄλλων τὰς ἐπαῖνες καὶ ῥητὰς,
 Τὰ ἐγκώμια, τὰς ὕμνους, ὅλα Θεῶν, ἐκλεκτά.
 Ὅ δὲ Θεὸς Ἰωάννης, τὸ ἀμόλυντον κορμὶ,
 Ἐπεσὲν ἐπὶ τὸ σῆθος, Μητέρα, λέγωντας, ἐμὴ.
 Μητέρα μου, καὶ Δέσποινά μου, πᾶς μαρτυρίας μοναχόν.
 Ἐπαρίμε καὶ ἐμὸν. ἔπαρέ με τὸν πτωχόν.
 Νᾶμαι μετὰ τὸν ἀδελφόν μου, νὰ μὲ ἔχῃς καὶ ἐκεῖ,
 Ὅπως καθὼς ἐδῶ με εἶχες, ὡς περ τέκνοισι γλυκῶν.
 Νᾶμεθον μαζί τοῦτο καὶ πάντα τὸν καιρόν.
 Ἐκεῖνος ἐκδεξιῶν σε, ἐγὼ δ' ἐξ ἀριστερῶν.
 Παρεσῶτες παρεσῶσαι εἰς τὸν θρόνον τῆς Θεῆς,
 Ὅπως Βασίλισσαν ἀπάντων, καὶ Μητέρα τῆς Τίς.
 Ταῦτα λέγων, ἐφίλησε καὶ τὰς χεῖρας τῆς ὁμῆς,
 Κεῖσε τὰ μάτια τῆς, ὡς περ ῥέθρα ποταμῆς.
 Καὶ ἐκλαίμεν οἱ πάντες μετὰ τῆς θαυμάσιας πολῆς,
 Πῶς Παράδεισον θάωροντας, νὰ θρῶνῃ τινὰς βολεῖς.
 Καὶ Βασίλισσαν νὰ κλαίῃ, ὅπως πάγει νὰ ἐμπῇ
 Μέσα εἰς τὰ βασίλεια τῆς, καὶ ἐν Θεῶν προπομπῇ.
 Ὅταν μόνον καὶ ἀκῶ μια τὸσον μαρτυρίαν,
 Μεσικλὺ θελητικωτάτην, ὑπὲρ πάσας κοσμικῶν,
 Ἐὰν

Ff

Εὰν

Ὁ Πάν ἅπανα σὸν αἶρα, εἰς τὰ νέφη τοῦ Οὐρανοῦ
 Μὲ ἀνεκδιώγῃ μὲ ἰδού τοῦ πατρὸς
 Δοῦ ἐπρόφασα ἀκούει νῆανόσω τὰ ἰδῶ
 Τεῖται ὅπῃ μελωδῶσι, τὰ χαρὰ τὸν μελωδῶ
 Καὶ θωρῶ ταῖς μυριάδεις τῶν αὐλῶν ὑψίων
 Ὅπῃ εἶται ἀσυνάως ἐμπροσθεν εἰς τὸν Θεόν
 Καὶ ἐξέμισεν ὁ οἶκος καὶ Ἀγγέλων καὶ φωνῶν
 Καὶ δῶδιων, καὶ φάτωρ, καὶ Ἀγίων ὑδοῶν
 Καὶ ἐν μέσῳ πάντων πάντων, φείτω, φέτω καὶ μιῶ
 Τὸν Δεσπότην τῶν Ἀγγέλων, καὶ ὃν θρόνῳ ὑψιῶ
 Καὶ εὐδὺς ἡ Παναγία ἐκεῖ πᾶν προσηυχῆ
 Τὸν Θεόν μας καὶ Τίον τῆς πάντων τὸν μονογενῆ,
 Ἡμῶν πάντων προσπεσόντων, γυναικῶν, καὶ Μαθητῶν
 Ἔως γῆς, ἔως ἐδάφους, ἕκαστος γονυπετῶν
 Προσκυνῶντας δὲ ἡ Μήτηρ, εἶπεν, Ἄγιε Θεέ,
 Εἰς τὰς χεῖρας σε τὸ Πνεῦμα παρατίθωμι ἡμέ.
 Καὶ εἰς Οὐρανὸς ἀπῆλθε μετ' ὁδοῦς θεϊκῆς,
 Καὶ μετ' ὁδοφορίας πάσης τῆς Ἀγγελικῆς.
 Οἱ δὲ Μαθηταὶ ἰδόντες ἅπαν, κρῦο, καὶ νεκρὸν
 Τὸ πανάπλοτον σῶμα, τῆς ζωῆς τὸν θησαυρὸν,
 Ἐνταφίαν λαβόντες, ὄντας χάριτος μεσόν,
 Μὲ ἀράματα, καὶ ὕμνος, ὡς ἀπῆκε τὸν Χριστόν
 Ἡλθεν ὁ Θωμᾶς τὴν βίτῳ, φέχει τὰ τὸ ἀσπαδῶ
 Πλὴν αὐτῷ ὡς ὁ Τίος τῆς, εἶχε καὶ ἀναστῆ.

ΜΕΓΑΛΤΝΑ'ΡΙΟΝ.

Πάρις Παρθένος ἐκ δεξιῶν, τὸ Παμβασιλέως, ἡ Βασί-
 λισσα τὸ Θεῶ, περιβεβλημένη, καὶ περιλαμπομένη, φωτὶ
 τῶ σὼν χαρίτων Θεοχαρίτω.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀβραάμ, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Τ' Μ Ν Ο Σ, Ε' Π Ι Τ Α' Φ Ι Ο Σ.

Ψαλλόμενος ἐν τῇ ἀρεπνίᾳ τῆς Κοιμήσεως τῆς
 Τ' Παναγίας Θεοτόκου.

Σ Τ Α' Σ Ι Σ Π Ω Τ Η.

Η' ζωὴ ἐν τάφῳ, κατέβη Χεῖρ, καὶ ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς
 κατατίθεται, ξένον θάναμα Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς.
 Μεγαλιώμεσθε Θεοτόκε ἄγνη, καὶ τιμῶμεν τὴν ἁγίαν σε
 Κοίμησιν, καὶ τὸν τάφον προσκυλῶμεν τὸν σέπτον.
 Μαριὰμ πῶς θνήσκες, ἡ ζωὴ τῶ Πιστῶν, πῶς δὲ πάρος τὸ
 σὸν σῶμα ἐχάρησε, τὸ χωρῆσαι τὸν Ἀχάριτον παντὶ
 Οὐρανῶν, περὶ σε, Βασιλεῖα Θεῶν, εἰς ἑρῆα βασίλειαν σήμε-
 ρον, μετατίθεται Σεμνὴ βασιλικῶς.
 Ἐκ τῆς γῆς μετέστης, καὶ τῆς γῆς ἑδάμας, Παναγία Θεοτόκε
 ἀφίστησας, ρυομένη πάντα Κόσμον τῶ θένον.
 Πᾶσα γῆ δοξάζει τὴν ταφὴν τὴν Χεῖρ, καὶ ὕμνῃ καὶ τὰ ἐνταφία
 Δέσποινα, τῆς Ἀχραντὸς σὲ Μητρός πανδολαβῆς.
 Ἀγγελοι ὁρῶντες, ἠπλωμένῳ νεκρῷ, τὴν τῶ Κόσμου τὴν
 ζωὴν ἀνατείλασαν, ἐκπλητόμενοι ἐθαύμαζον ἄγνη.
 Ἀπεσάλπῃ πάλιν, ἐκ Θεῶ Γαβριὴλ, καὶ τὴν σὴν διαγγελλί-
 ται ἔξοδον, ἐπεράνιε ἀκήρατε ἄγνη.
 Εἰς νυμφῶνα θεῖον, σὲ τὴν νύμφῳ Θεῶ, ὁ νυμφίος προσκα-
 λείται Θεόνυμφε, σωδφραίνεσαι αἰεὶ θεοπρεπῶς.
 Ἔως θρόνου θεῖου ὅπου φῶς τὸ φεικτὸν, τῆς Τριάδος καὶ ἀπρό-
 σιτον ἔφθασας, καὶ κατέπαυσας Παρθένε ἀληθῶς.
 Τῷ Θεῷ προσῆλθες, τῷ Θεῷ μηδαμῶς, ἡ ἐκ μήτρας χεῖρ
 θεῖσα μηδέποτε, Θεοτόκε μετὰ ἅσα ἀπὸ γῆς.
 Τὸ σεπτόν σου σῶμα, Κόρη, διαφθορᾶν, καὶ ἐσμήματι ἐκ οἰ-
 δον ἀλλ' ἔσωσμος, μεταβίβηκας ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν.
 Τὸ Πανάγιόν σου, πρόσωπον καὶ νεκρὸν, ὡς Παράδεισος ἐφαίνετο
 Πάσῃ, χάριν πᾶσι τοῖς ὁρῶσι καὶ ζῶσι.
 Τῶν ἡμῶν σε Μήτηρ τὴν ἀγάπῳ ἡμῶν, καὶ τὸν ὕμνον τὸν ἐξό-
 διον πρόσδεξαι, προσφερόμενον ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς.

Ἀνοιξὸν σε Μήτηρ τὰς σιπτὺς ὀφθαλμούς, καὶ τὰ τέκνα συνη-
 μούα ἐπίβλεπον, σὲ τὴν Κοίμησιν δοξάζοντα σιπτῶς.
 Ἀνοιξὸν τὰ χεῖλη, καὶ δὸς λόγον ἡμῖν, Παναγία Θεοτόκε τοῖς
 δέλοις σε, τελοῦταῖον μεταῖσα ἀφ' ἡμῶν.
 Μὴ εἰσὶς Μήτηρ ὀφθαλμὸς νῦν ἡμᾶς, ἀπὸ γῆς εἰς Οὐρανὸς νῦν
 ἀπαίρῃ σε, τῷ Τίῳ σωτισμοῦ καὶ Θεῷ.
 Κύκλω τῆς σῆς κλίνης παρεῶτες θερμῶς, ἐκβοῶμεν σοὶ
 Παρθένε ἐλέησον, Παναγία σῶσον πάντας τὰς Πιτῆς.
 Δεῦρο δῆμοι Ἄννα σῆδι νῦν μεθ' ἡμῶν, πανηγύρεως τῆς
 σῆς προεξάρχουσα, Θεομήτορος ἁγίας Οὐγαξός.
 Δεῦρο δῶμεν δόξαν, αἰνεσίν τε Θεῷ, τῷ καλίσαντι αὐτὴν εἰς
 τὰ Ἄγια, ὡς Ἄγιαν τῷ Ἄγιον τῷ Θεῷ.
 Σήμερον ἐδέχθη Οὐρανὸς δόξαν, τὴν Βασίλισσαν πάντων καὶ
 ἀφραίνεται, βασιλεύσαν Θεῷ συνθεωρῶν.
 Οἱ Θεὸς τῆς δόξης, ὁ Τίος σε Ἄγνη, μὴ δόξης ὡς Μιτῆρα
 προσήκατο, καὶ ἐκάθισεν αὐτὴ ἐκ δεξιῶν.
 Περιβεβλημένη νῦν παρέσης Θεῷ, καὶ πεποικιλμένη ἐν χάρι-
 σιν, ὡς βασίλισσα καὶ Μήτηρ τῷ Θεῷ.
 Ἄγγελοι Παρθένε δικόνων ἐν γῇ, Ἄγγελοι καὶ νῦν ἐν τοῖς
 ἕρανσι σοὶ παρίστανται Ἄγνη δολοπρεπῶς.
 Σφατταὶ Ἀγγέλων καταπᾶσαι Σεμνὴ, μὴ δέας περιέσταντο
 Δέσποινα, τὴν Μετάσασιν θεώμεναι τὴν σὺν.
 Νεαῖ Δυναμεις νεοῶς σὺν ἡμῖν, καὶ νῦν ἡδὴ παρεῶσαι
 συμφάλλουσι, τὴν Μετάσασιν δοξάζουσαι τὴν σὺν.
 Ἐκ περάτων ἦλθον οἱ Χεῖρε Μαθηταί, λειτουργῆσαι τῇ κη-
 δούσει σε Δέσποινα, καὶ ὑμνήσαι σε τὴν Κοίμησιν Ἄγνη.
 Οἱ Θεὸς Παρθένε τὰς Ἀγγέλους αὐτῇ, καὶ τὰς θείας Ἀποστό-
 λους προέπεμψεν εἰς κηδεῖαν τῆς Μητρός ὑποπρεπῶς.
 Τῶν Ἀγίων πᾶσαι συμπάρῃσαι ψυχαί, Προπατόρων Προφη-
 τῶν καὶ Δικαίων, τὴν ἑξόδιον προσφέρουσαι ὡδὴν.
 Σὺ δοξάζει πᾶσα Θεοτόκε Ἄγνη, ζῶσαί τε καὶ νῦν μὴ θάνα-
 τον, ἕραντων ἐπιγείων ἡ πληθύς.
 Ζῆς καὶ μὴ πότμον ζωοδόχε Πηγὴ, Ἐκ ζωῆς ᾗ εἰς ζωὴν
 μεταβέβηκας, ὡς τεκῆσα τὴν αἰζῶνον ζωὴν.
 Εἰ καὶ Κόρη θνήσκεις ἡδὴ νῦν καθ' ἡμᾶς, ἀλλὰ πάππον Βάσι-
 λιν ἀναδέδειξαι, ὡς τὸν Κτίστην συλλαβῆσα τὴν πάντων.
 Εἰ

Εἰ καὶ συγκαλύπτῃ τῷ Κόρῃ σμικρῷ, ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἕρανός
 σοι ἠνέγκτο, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπεδέξατο Θεός.
 Οἱ Παῖδες ἐν κόλπῳ ἐκφατήσας Θεός, καὶ ἐν κόλποις ἐ-
 σελθὼν τοῖς σοῖς Ἀχραντοῖς, ὑπεδέξατο ἐν κόλποις σε Ἄγνη.
 Οἱ Θεὸς ἐπάφη, καὶ ἡ Μήτηρ Θεῷ, ἐν τῷ Ἄδῃ ὁ Θεὸς καταβέ-
 βηκε, καὶ ἡ Μήτηρ ὑπεσῆλθε τῷ Θεῷ.
 Τὸν Τέον Παρθένε εἰς ἐν τῷ Σπαιρῷ, ἐγκατέλιπες, διὰ κα-
 τέλιπε, σὲ νῦν ἡδὴ συμπάρῃσαι σωματικῶς.
 Τὴν τῷ δοξάζεις τῷ Τίῳ μητρῶς, καὶ αὐτὸς ἀντιδοξάζει τὴν
 Κοίμησιν, τὴν Ἄγιαν σε Παρθένε θεϊκῶς.
 Ἡνεσάει σε πάντες Ἀγγελοι τῷ Θεῷ, ὅτε Κόρη ἕρανός ὑπερ-
 βέβηκας, καὶ πισόντες προσκυνοῦνται σιπτῶς.
 Θρόνῳ προσελθῆσα τῷ Τίῳ Θεῷ, προσισῆσα θελίκῶς προ-
 σκυνοῦσας, καὶ παρέσθης ὁρῶσα τὸν Θεόν.
 Ὡς χαρὰς ἀφράσας, ὡς ἀπείρα τιμῆς. Μαριὰμ σὺν Γίῳ τῷ
 Τίῳ αὐτῆς, βασιλεύει Οὐρανὸν καὶ τῆς γῆς.
 Θεοτόκε Κόρη μεταῖσα τῆς γῆς, τὰς ἐν γῇ μὴ διαλίπης
 φυλάττει, προσκυνοῦντας τὴν μετᾶσιν τὴν σὺν.
 Οὐρανόθεν Μήτηρ ὅπε νῦν κατοικεῖς, ἐπιβλέψασα τὴν γῆν
 ἀσπλαγχνίδητι, καὶ ἐλέησον τὸν Κόσμον Ἀγαθῇ.
 Οἱ Ἀπόστολοί σε Θεοτόκε Ἄγνη, τὸ πανάγιον ὡς εἶδοσαν
 σκῆλός σε, προσεσόντες καταπάζουσι σιπτῶς.
 Ἐξοδὶς ὕμνος σωτῆρ καὶ ὡδὴς, συνησάμενοι χορεῖαν ὀξῆδοι
 σοι, ὀξισάμενοι τῇ δόξῃ σε Ἄγνη.
 Ἐκ θεοπερπῆς σε ἀγλαίας ἐκεῖ, ἐλαμπόμενοι Παρθένε
 ἠγάλλοντο, καὶ ἐδόξαν τὸν Τίον σε καθορᾶν.
 Τὸ ζωαρχικόν σε σκῆτος ποίαις χερσὶ, νῦν προσφαύσωμαι
 Πανάχραντε ἔλεγον, τὸ τῷ Λόγῳ ἐνδιάνημα σιπτόν;
 Ποίαις λόγους Κόρη σοὶ προσέπωμαι νῦν; ποίαις ὕμνος ὑπερ-
 ρύμνητε Δέσποινα, τῇ Κοιμήσει σε προσοίσωμαι ἡμεῖς;
 Μαριὰμ Παρθένε, τὰ γλυκὺ τῷ Θεῷ, ὄνομα καὶ πρᾶγμα
 πᾶς τέθνηκας, ἡ θεώσασα τὴν φύσιν τῷ βροτῷ.
 Πᾶς ἀράτης ἄπνευς, ἡ τὸν πᾶσαν πλοῦν, παρέχουσαν ἀρρή-
 τως γεννήσασα; ὡς τῷ πράγματι Παρθένε τὰ καινὰ.
 Πᾶς ἡ ὑπερβᾶσα φύσις τὰς θείας, ὑποκύπτεις τοῖς τῆς
 φύσεως Δέσποινα, καὶ θανάτῳ πείραν ἔχεις καθ' ἡμᾶς.
 Η'

Η' τὴν νεομενίαν τῆς θανάτου ὁρίων, ἐποίησα Παρθένος τῆς
 τόκῳ σου, πῶς θανάτω νῦν ὑπέστης τὴν φορὰν;
 Η' πορφύρος βάπτει πᾶς πυράρεται αὐτῇ, τῆς θανάτου συνιέναι
 θῆς Θεόνυμφος, ἡ βασιλεύσα Θεοτόκος τὸ πῦρ;
 Ἐκοιμήθης Κόρη, ἐχὶ τέθνηκας νῦν, καὶ πρὸς κρείττοναν
 ζωὴν καὶ ἀθάνατον, ἀφυσπνάσασα ὁρίεθης ἐν σαρκί;
 Κιβωτὸς ἡ Θεὸς ἐν σπηλῇ θάυμαστος, ἐν τῇ οἴκῳ τῆς Θεῆς
 κατεσκήνωσε, διαθήκης τῆς Θεῆς πρὸς ἡμᾶς.
 Η' χρυσὴ εἰκόνα μετετέθη πρὸς γῆς, εὐδα μάνη τὸ ἑρῶν
 πέθεται, ἡ Θεοπαῖς Μαριὰμ πρὸς τὸν Θεόν.
 Τῆς Θεῆς καὶ Λόγου ἡ παῖς ἀπὸ γῆς, εἰς ἑρῶν πατάδα
 εἰσέρχεται, ὑπὲρ λόγον ἡ Θεόνυμφος Ἀγνή.
 Τῆς Εὐαγγελίᾳ πεποιημένης νῦν, μαργαρίτης ὁ πολύτιμος
 σήμερον, ἀποκρύφει θησαυροὺς τοῖς τῆς Θεῆς.
 Τῆς Οἰκονομίας τῆς Ἐκκλῆσιᾳ Θεῆς, τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τὸ
 μυστικόν, ἡ μετάνοια ἡ σὴ πρὸς τὸν Θεόν.
 Βλέποντές σε Κόρη τὴν Μητέρα Θεῆς, ἰδοὺ τὸν Θεόν
 βλέπειν πάντοτε, πῶς δ' ὑποίστομαι νῦν τὸν χειρισμόν;
 Ἀπνεύσει προσβλέπειν, τὴν τὸ Πνεῦμα Θεῆς, κικτυμένην σε
 Θεόνυμφος ἐνδοκίμῳ, σιωπῇ καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἡμῶν.
 Θεοτόκε Κόρη, ἡ χαρὰ ἡ ἡμῶν. Θεοτόκε τὸ ἡμέτερον κήρυγμα
 Θεοτόκε πᾶς ἀπαίρεις ἀφ' ἡμῶν;
 Πᾶς ἀπαίρεις Κόρη; πᾶς μεδίσαται νῦν; ὑπεράνω ἑρῶν ὑπερί-
 πταται, ἐκλιπῆσα ἐπὶ γῆς πρὸς νεοσφές.
 Δαβὶδ Θεοπάτορ πάριστο ἦδη νῦν, ἐν ἐξόδῳ τῆς Μητρός τῆς
 Θεῆς ἡμῶν, καὶ εὐσήμερον ἐν ἡμέρᾳ εὐοχής.
 Ἄρατε τὰς πύλας τοῖς Ἀγγέλοις Θεῆς, αἰαβόησον καὶ νῦν
 ὑποδέξατε, τὴν Μητέρα τῆς Θεῆς Θεοπρεπῶς.
 Ο' ἁγίος κάλλει Βασιλεὺς Οὐρανῶν, νῦν τῆς κάλλους τῆς
 Μητρός ἐπεθύμησε, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ἐν ἑρῶν.
 Εἰ καὶ Κόρη δέχηται τὴν πατρὶν ὡς θυγατέρα, ἀλλ' ὡς Μητέρα τῆς
 Θεῆς ἐξανεῖναι δὲ δὲ Πνεύματος Θεῆς τῆς παντογῆ.
 Θεοδόχον σῶμα εἰ καὶ τὰς χαρὰς, ἀλλ' ἐν τὰς διαμενοῖεν
 ἐκ ἑμαυτοῦ, ἀλλ' αἰσθάνεται δυνάμει θεῇ.
 Η' παρῆναι κλίμαξ Θεοτόκε Ἀγνή, σοὶ τῇ Κλίμακι ἑρ-
 νης γέγονε, δι' ἧς ἐφθασας Θεὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς.

Ο' φασγόνος λύχνος τῆς ἀδύτης φωτὸς, ὑπὸ γῆν μὲν πρὸς
 μικρὸν ὑποκρύπτεται, ἀλλὰ τέθεται λαμπρῶς ἐφ' ὑψηλῇ.
 Η' καταρθεῖσα ἐν Θεῷ ἀπαξ γῆ, ἡγιασμένη τῇ πατρὶ τῆς
 Θεῆς ἡμῶν, καὶ νῦν πάλιν τῇ πατρὶ σὲ τῆς Μητρός.
 Οὐρανόθεν πίπτει φεῦ ὁ ἄσφατος πῆν, ὑπεράνω ἑρῶν
 βαβαὶ γίνεται, νῦν ἡ εὐσφατος Παρθένος Μαριὰμ.
 Τὸ ἀξίωμα σε καὶ ἡ δόξα Ἀγνή, εἰσελήλυθε τῆς δόξης ἐν-
 τῶν, τῆς Κυαίης μετάνοιας ἀπὸ γῆς.
 Πύλη διὰ πύλης, ὡς πραγμάτων καινῶν, Οὐρανὸς εἰς ἑρῶν
 νῦν εἰσέρχεται, καὶ ὁ θρόνος ἐν τῇ θρόνῳ τῆς Θεῆς. Δόξα.
 Ἀνυμνήτω. Δόξα σὶ τὸν πάντων Θεόν, σὺ Πατὴρ καὶ τῇ
 Ἀγίῳ σου Πνεύματι, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σε μορφὴν.
 Καὶ νῦν.
 Μακαρίζομεν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε ἀειπάρθενε Δέ-
 σποινα, καὶ δοξάζομεν τὴν Κοίμησιν τὴν σὴν.
 Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλῳία, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἀξίον ἔστι, μεγαλύνειν σε τὸν ζωοδότη, τὸν τὴν ζωο-
 ροῦ μετάνοιαν, μεγαλύνωμεν Μητρός σε τῆς Ἀγνῆς.
 Ἀξίον ἔστι μεγαλύνειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ψυχὴν τὴν
 θείαν καὶ ἁμωμον, ἐν χειρὶ παραθεμένην τῆς Θεῆς.
 Ἰστατο πληθὺς, καὶ ἔξιστα πᾶσα Ἀγγέλων, βλέπεσα Θεῆς
 τὸν ἀπρόσιτον, προσιόντα τῇ Μητρὶ σιμνοπρεπῶς.
 Ἐφείθε Θεὸν κατερχόμενον πάλιν ὁρῶσα, καὶ ψυχὴν φεικτῇ
 χειρίζομενον, καὶ ἐν δόξῃ ἀνελθόντα θεῇ.
 Φοβέσθαι Οὐρανὸν, καὶ σύρῃματα γῆς ἐνωτίζε, Θεὸς ὑπὲρ πάντων
 πῆν κάτεισι, καὶ νῦν δώτερον εἰς γῆν ὑπὲρ Μητρός.
 Οἶκον ἑαυτῆς, μετεκίσατο γῆς ἡ Σοφία, πρὸς τὸν ἑαυτῆς
 ὑπερχόμενον, καὶ ἐπλήρωσε τῆς δόξης τῆς Θεῆς.
 Οὐκ ἔξ Οὐρανῶν ἡ Θεόνυμφος Κόρη κατέβη, ἀλλ' εἰς ἑρῶν
 αἰαβέβηκεν, ὡς πικρὰ ἐπυράϊον Θεῆς.

Νῦν ὁ Οὐρανὸς βατὸς γέγονε καὶ τοῖς ἀνθρώποις. δεῦτε χριστοφό-
 ροι ἐν ἅπαντες, σιωπᾷ λησόμεθα. Μὴ δὲ τῇ τῷ Θεῷ
 ἔσθως ὑπὸ γλῶσφῃ αἰήτορος γῆ τῷ Κυρίῳ, εὐχέλῃ τῆς ζωῆς
 ἢ βλασφημία, καὶ ἐν χάριτι ὑπεξέδωκε ἑρᾶν.
 Ἡ ἁγία ἰδὼν περὶ τὸν Ἅγιον Δικαιοσύνης, εἶδε καὶ σελλυλῶ
 νῦν διώσαν, τὴν Παρθένον καὶ Μητέρα τῆς φωτός.
 Τάφος ἀφειργῆς τὸ καπνίσκον καὶ φωτοφόρον καὶ ἔρος τῷ Κυρίῳ
 ἐκάλυψε, τὸ καλύψαν ἑρᾶν τῇ κρείττῃ.
 Εἰ καὶ ἀπὸ γῆς πρὸς ἑρᾶν μετέστης Κόρη, ἀλλὰ πᾶσα γῆ
 σιωπᾷ λησόμεθα, καὶ δοξάζει τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν.
 Εἰ καὶ ἑρᾶς τὸ ἀκήρατον σῶμα σιωπᾷ, ἀλλὰ ἡ χάρις
 Κόρη ἐκρέχεται, καὶ πληροῖ ἅπαν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
 Τῆμοις πρὸς Θεὸν, προσδύχαις τε καὶ νηθείαις Κόρη, ταύτας
 τὰς ἡμέρας χολάζουσα, ἐξεδέχετο τὴν μετάστασιν τὴν σὴν.
 Χαίρει ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ πρόσωπον φῶς ἐξασπράττει, ἥδη ἐκ
 δημόσης πρὸς Κύριον, Παναγία καὶ Κυρία τῆς Πιστῆς.
 Ἡ δὲ οἱ Πιστοὶ ἐπιτάφιον ὕμνον τελέσμεν, τοῖς τῇ ἀπαρχῇ
 τῆς ζωῆς ἡμῶν, παλαισάμενοι τῷ τάφῳ σεπτῶς.
 Πόθῳ σε πιστοὶ νῦν ὀρθεῖζοντες δοξολογούμεν, Δέσποινα Παρ-
 θένε ἀμόλυντε, καὶ δοξάζομεν τὴν Κοίμησιν τὴν σὴν.
 Μνήσθητι ἡμῶν τὴν μετάστασιν τὴν σὴν Παρθένε, τῇ πιστῶς
 ὑμνήτων Θεόνυμφε, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἑρᾶν.
 Νῦν ὁ δυνατὸς ὡς προέφησας σοὶ μεγαλεῖα, Ἀρχαγε Παρ-
 θένε ἐποίησεν, ἑρᾶν τε καὶ τῆς γῆς ὁ Ποιητής.
 Ἰστασαι νῦν πρὸ Θεοτόπου τῆς ἑπιπροσώπου, πρόσωπον πρὸς
 πρόσωπον βλέψουσα, ὅπως πρόσωπα καλύπτει Σεραφίμ.
 Νῦν ὁ ἑρᾶς σιωπᾷ λησόμεθα τῇ γῇ καὶ χαίρει, ἀνθρώποι
 Ἀγγέλοις σωλυώνται, μετὰ τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν ἑρᾷ.
 Νῦν Γωακίμ σωλυοφραίνεται ἐπὶ τῇ δόξῃ, τῆς Παιδὸς αὐτῆς
 καὶ Θεοπαιδὸς, τῇ ἀρρήτῳ καὶ ἐνδύῳ ἀληθῶς.
 Ἡ Γεθσημανὴ τὸν μακάριον τάφον λαχέουσα, καὶ Παρθενικὸν
 μακαρίζεται, τιμωμένη ὡς πασὰς βασιλικῆς.
 Δεῦτε οἱ Πιστοὶ εἰς τὸν ἅγιον τάφον Κυρία, καὶ τῆς Παναγίας
 Μητρός αὐτῆς, προσκυνησάμενοι ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ.
 Ἰερεσάλημ καταλάβωμεν πάντες προθύμως, καὶ τὰ τελεθόντα
 μυστήρια, ἐποφόμεθα Θεὸν τὸν πρὸς ἡμᾶς.

Αἱ γὰρ

Ἀγγέλοις σεπτῶς περιέπαισιν Ἀγνὴ τὸν τάφον, τὸν σεπτὸν σε
 φῶς ἐξασπράττει, φωτιζόμενοι φωτὶ τῇ τῷ Θεῷ.
 Ἐφείξαν ὁμῶς ἐναέριον Πεδύματα πάντα, τὴν εἰς Οὐρανὸς
 ἀνάβασιν, καὶ κατέπληξαν τὸ κράτος αὐτῆς Ἀγνὴ.
 Ἐπῆξε σατὰν ἰδὼν αὐτῆς τὸ φῶς ἐν τῇ Ἀδρᾷ, καὶ θρῆνων καὶ
 εὐχέλῃ ἐκράυγαζε, τί ἔμοι καὶ σοὶ ὦ Μητὲρ τῇ Θεῷ;
 ὦ πλάτος Θεῷ, ὦ ἀμέτρητον βάθος ἀγάπης, καὶ τὴν κατεχ-
 θόνια ἐπλησε τῆς ἐνδοξῆς παρουσίας τῆς Μητρός.
 Περὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῇ Ἀδρᾷ ὁ Χειρὸς κτελλέει, νῦν δὲ δι
 ἡμᾶς ἀνέληλυσεν, ἡ Παρθένος Μαριάμ ἐν Οὐρανῷ.
 Κἀδοδοὶ Θεῷ, καὶ τὴν ἀποδοὶν τὴν σὴν Παρθένε, Προσκυνῶ
 δοξάζω καὶ σέβομαι, ὡς αἰτίας τῆς εἰσόδου ζωῆς.
 Ζώνην τὴν σεπτὴν εἰς μαρτύριον τῆς σῆς ἐνσάρκου, γῆθον
 πρὸς Θεὸν μετὰ τῆς ζωῆς, ἐγχειρίζεις Θεοτόκε τῇ Θωμᾷ.
 Εἰ καὶ ὁ Θωμᾶς νῦν ὁ Δίδυμος πάλιν ἐκλείπει, ἀλλὰ Μυστή-
 ρια ἡξίωται, θειότερα τῇ λοιπῶν συμμαθητῶν.
 ὦ τῇ δωρεῶν, ἡ μετάστασις ἡ σὴ Παρθένε, ἴσαν Μυστηρίων
 ἡξίωται, τῇ Ἐνδόξῳ Ἀνασάσει τῇ Χειρὶ.
 Ἀρραβιανὸν σκολιῶτατον γένος Ἑβραίων, τὸν Τρόν Σταυρῶ πα-
 ραδέδωκας, καὶ τὰς χεῖρας νῦν κινεῖς καὶ Μητρός;
 Πῶς τῆς Κιβωτῆς τὸ κιβώτιον Θεῷ τῇ ζωῆς, καταπαῖν ἀλά-
 σον τετόλμηκας; ἀλλὰ ὑπέφθασεν ἡ δίκη τὴν τὴν σὴν.
 Κάτωσε Ἀγνὴ οἱ Ἀπόστολοι περιεκύκλιν, αἰῶναι Δωμάμεις
 ὑπὸ τῶν σοι, ὡς Ἀγγέλων τε Κυρία καὶ βροτῶν.
 Θρήνων ἱερὸν σωτελεῖν σοὶ Κόρη ἐβόων, πῶς σε τῇ Θεῷ τὸ
 Παλάτιον, συγκαλύψωμεν τῇ γῇ νεκροπρεπῶς;
 Πῶς τὸν λογικὸν ὑπὲρ εἶναι πᾶσαν καὶ λόγον, τῇ Τίτῃ καὶ
 Λόγῳ Παράδεισον, παραδώσωμεν τῇ τῇ τῇ Ἀγνῇ;
 Λόγοις θεϊκοῖς Θεοκήρυκας παραμυθεῖς, τὸ πολὺ τῆς λύπης
 διέλυες, προσλαλῶσα Θεομήτορ μητρικῶς.
 Πούτος τὴν χαρὰν, τῇ Κυρίῳ καὶ Τίτῃ με τέκνα, τῆς πρὸς τὸν
 Θεὸν ἐνδημίας με, μὴ ἐργάσῃς τοῖς δάκρυσιν ὑμῶν.
 Πρέσβυς πρὸς Θεὸν ἥδη ἀπειμι ὑπὲρ τῇ Κόσμῳ, μετὰ ὑμῶν
 εἰμὶ ἐν τῇ Κόσμῳ δὲ, σὺ Κυρία ὡς ὑπέχετο αἰεὶ.
 Φρίττομεν Ἀγνὴ τὸ πανάγιον καὶ Θεοδόχον, σῶμά σε προσφά-
 σαι οἱ δέλοί σε, καὶ κηδεύσαι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς.

Gg

Tt

Τίνας σολισμῆς; τίνα σπάρματα Κόρη καὶ μύρα; τίνα δὲ ἐν-
 πφία ἄσματα, τῇ κηδύσεισιν προσφέρωμεν Ἀγνή.
 Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ πλάσιοι λαὸ Παρθένε, πρόσωπον
 τὸ σὸν λιτανύεσσι, Βασιλέως Οὐρανοῦ ὡς θυγατρὸς.
 Θεὸς ἐν Μῆτρὶ ἀνεπαύσατο ἐν γῇ ὡς βρέφος. νῦν δ' ἐν Οὐρανῷ
 ἀναπαύεται, καὶ ἀφραίνεται ἡ Μήτηρ ἐν Θεῷ.
 Νῦν ἡ Μαρία τὸ πανάχατον σῶμα Κυρίου, τὸ πεθαιμειὸν
 ἀγάλλεται, θεωμενὴ ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ.
 Ἡ γὰρ ἐκεῖ νῦν τὰ ἄρρητα ῥήματα Κόρη, καὶ τὰ τῆς σοφίας
 σοι ἄδηλα, καὶ τὰ κρύφια ἐδήλωσε Θεός.
 Ἡ ῥθι ἀπὸ γῆς ἡ πεινέδοξος Πόλις Κυρίου, περὶ ἧς ἐνδόξως
 λελάλυνται, καὶ εἰσῆχθη εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.
 Ἡ ῥθι ἀπὸ γῆς ἡ ἀμίαντος, γῆ καὶ παρθένος, ἐξ ἧς ὁ Ἀδάμ
 πεπλαστέργηται, τὸ προπάτερος Ἀδάμ ὁ Πλάστηργός.
 Νῦν ὁ Οὐρανὸς ὑποδέχεται Θεὸν τὸ ἄρμα, μυριοπλασίως τὸ
 Ἄγιον, σὺν Ἀγίων μυριάσιν ἁκλεῶς.
 Σήμερον ἐκ γῆς ἡ ἀμόλυντος παναγεσάτη, σῶσα τὸ ἀρχέτυ-
 πον ἱδρυται, ἀναφέρεται εἰκὼν καινοπρεπῶς.
 Εὐδαιμονίᾳς τὴν θεόγλυπτον νῦν Ἀνδραύει, κάλλος τὸ τῆς
 γῆς πεινέσιον, μετατίθῃσι Θεὸς ἐν Οὐρανῷ.
 Βίβλος μουσική, ἐν ἣ γέγραπται Θεὸς ὁ Λόγος, ἐν χερσὶ Θεοῦ
 κατατίθεται, Οὐρανίων Μυστηρίων εἰς γραφῶν.
 Ὡς Πειριερά πεζωμενὴ τῆς ἀγάπης Κόρη, θρόνον τοῦ Θεοῦ
 περιίπταται, περιπτάσα νοσικὴν τὴν ἐπὶ γῆς.
 Τῆς καὶ Οὐρανῶν Παμβασίλεια οἶα Μαρία, εἰς τὴν Βασιλείαν
 εἰσάγαγε, τὴν δεξάζουσαν τὴν Κοίμησιν τὴν σὴν.
 Κοίμησον Ἀγνή τῇ Κοιμήσεισιν τῇ ζωφόρῳ, παῦσον Ἐκ-
 κλησίας τὰ σκανδάλα, καὶ σερίωσον αὐτῇ ὡς Ἀγαθή.
 Τμύμεν Ἀγνή νῦν τὴν Κοίμησιν καὶ τὴν ταφῶν, καὶ πάν-
 τες πιστῶς ἐκθειάζομεν, λυξωθέντες τῷ θανάτῳ ὅτι σὺ.
 Κλίην τὴν σιπτικὴν, τὴν Ἀγίαν σε καὶ Θεοδόχον, σιπτικῶς ἐπὶ
 κλίνης θεώμενοι, οἱ Ἀπόστολοι ἐβόων ἐν κλαυθμῷ.
 Εἰπτεν Σιμὴν Ἀεπαρθένε Κόρη Μαρία, καὶ κατέβη καὶ Βα-
 σίλθε, εἰς αἰῶνας τῷ αἰῶνι σὺν Θεῷ. Δόξα.
 Ἀναρχε Θεὲ, συναΐδιε Ἀλόγι καὶ Πνεῦμα, ὕψιστον τὸ κίρας
 Χειριστῶν, ὡς Πανηλεῖμων καὶ ἀγαθός. Καὶ νῦν. Τέ-

Τέσσα ζωὴν Παναμώμεν Ἀγνή Παρθένε, καὶ πρὸς τὴν ζωὴν
 μετασῶσα νῦν, καταξίωσον καὶ πάντας τὴς Πιστῆς.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Αἱ γενναὶ πάσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σε, προσφέρωσι Παρθένε.
 Δεῦρα πάντα κτίσις, ὕμνος ἐξοδίας, προσοίσωμεν τῇ
 Κόρῃ.
 Οἱ Μαθηταὶ Χριστοῦ, κηδύνασι τὸ σῶμα, Μῆτρός τῆς κα-
 θεῶς.
 Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων, αἰτάξεις παρεῶσαι, συνύμνην ἀοράτως.
 Αἱ τίμιαι γυναῖκες, μετ' ἡμῶν Ἀποστόλων, ἐβόων θρηνωδῶσαι.
 Ἀπείρανδρε Παρθένε, Θεῷ Μήτηρ ὕψιστε, πῶς φέρομεν τὸ
 πάθος;
 Ἡ σὴ νῦν ἐκδημία, χαρὰ παντὶ τῷ Κόσμῳ, ἡμῖν δὲ πέν-
 θος λυπή.
 Τῆς σῆς φιλοσοργίας, καὶ τῆς κηδεμονίας, μὴ ἀπορροπαῖσθαι.
 Πῶς τὸ γλυκὺ τὸ ὄμμα, τὸ φῶς ἡμῶν Παρθένε, ὑποκρί-
 ναι μὴ βλέπειν;
 Πῶς τὸ φιλόθεόν σε, καὶ θεολόγον τόμα, σιγῇ φεῖ, συνεδέθης
 Μῆτρός τοῦ Διδασκάλου, ἡμῶν ἐκ ἀποσῶμεν, Ἀπόστολοι ἐβόων.
 Ἐν νεφέλαις πάλιν, προπέμφομέν σε Κόρη, εἰς τὴν Οὐρανίων.
 Ἡ ῥάβδος ἡ Ἀγία, τάφῳ καταπεθεῖσα, ζωὴν ἀάβλαστον.
 Τῷ τάφῳ κατετέθη, ἡ τὴν νεκρὸν ἐκ τάφων, ἐγείρῃσα τῷ τόκῳ.
 Πᾶ ἀπαίρεις Μήτηρ; ὁ φίλος καὶ παρθένος, ὑπέρπαις ἐβόα.
 Εἰς τὴν χαρὴν Τίεσα, ἀπαίρεις Θεομήτορ, καὶ μέγιστε καὶ
 χαίρεις;
 Ἡ ἐν Κανῇ τῇ γάμῳ, νῦν πάλιν προσεκλήθης μετ' ἡμῶν Ἀπο-
 στόλων;
 Παράλαβε Παρθένε, πρὸς τὸ θεῖόν σε Τέκνον, καὶ νῦν τὸν
 Τίον σε.
 Μετίσνησόν με Μήτηρ, τῇ σῇ νῦν μετασῶσαι, πρὸς τὴν ἐκ-
 σε πεχούνη.

Ἰὼν συμπαρασῶμεν, ἐν Οὐρανῷ τῇ δόξῃ, ὡς ἐν Σταυρῷ τῇ
πάθει.

Συν Νόων μοιᾶσι, κατήλθεν ὁ Δεσπότης, Γεθσημανὴ ἀγάλλει.
Τῶν Μαθητῶν χορεία, ὁφραύθητε ἰδόντες, τὸν Κύριον ἐν δόξῃ.
Πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω, Θεὸν αὐ κατιόντα, σήμερον κατιδέσθαι.
Ἐξέλθωμεν ταχέως, εἰς ὑπαντὴν Κυρίου, αὐτὸς συγκατα-
βαίτος.

Ἀκτιδῶμεν πάντες, Θεὸς νῦν σπλάλκοντος, Μητρὶ τῇ πα-
ταχαίτῳ.

Ὁ γλυκοτάτη Μήτηρ, πρὸς τὸ γλυκύτατόν σε, ἔλθε χαίρει-
σα τέκνον.

Ἰδε νῦν ὁ Τίός σε, ἰδε παραλαβεῖν σε, εἰς τὰ ἴδια ἦλθε.
Ἐνώπιον τῆς δόξης, Παῖδες ἐμφανιδιῶναι, τὴν δόξαν τῆς Μη-
τρὸς με.

Δοξάζω σε Θεέ με, πρὸς τὸν Τίόν ἡ Μήτηρ, τὴν ἄκραν δι-
σπαραγχαίαν.

Δοξάζω σε Τίέ με, καὶ προσκυῶ τὴν δόξαν, τῆς σῆς μεγα-
λυσύνης.

Πλησίον τῆ Πατρὸς με, ἔλθέ με ἡ πλησίον, πῶς γῆς ἐξα-
νασταῖσα.

Κῆπος ὁ κεκλεισμένος, εἴθα ζωῆς τὸ ξύλον, καὶ τῆς ἀθανασίας.
Πηγὴ ἰσφραγισμένη, ὅπερ ἔφυγες χειμάρρες, τῆς πανυπεραρρήτε.

Τιμολογῶ Τίέ με, τὸ τῆς Θεότητός σε, τῆς ὑπερθέας κράτος.
Τιμολογῶ Θεέ με, τὴν συγκατάβασίν σε, καὶ τὴν φιλαν-
θρωπίαν.

Δεῦρο ἡ καλή με, ἀπόλαυε τὰ κάλλος, τὸ σὲ Τίε καὶ Πλάσῃ.
Δεῦρο δῆμι Μήτηρ, εἰς τὴν χαρὰν τὴν θείαν, καὶ εἰς τὴν
Βασιλείαν.

Δεῦρο δὴ Μαρία, εἴθα συμπροσκυνεῖται, Πατὴρ Τίός καὶ
Πνεῦμα.

Τί σοι ἀνταποδώσω, Θεοῦ θραπέ Τίέ με, ἡ δέλη τῆς Δεσπότης,
Τί νῦν σοι προσενέγκω, ἐν Οὐρανῷ Θεέ με; εἰμὴ ψυχὴν καὶ
σῶμα.

Δοξάζω τὸν Πατέρα, ὑμνῶσι τὸν Τίόν με, καὶ προσκυῶ τὸ
Πνεῦμα.

Δόξα σοι Θεοτόκε, δόξα τῇ σῇ γεννήσει, δόξα καὶ τῇ Κοιμῇ σαι.
Ἀδὰμ

Ἀδὰμ τε καὶ ἡ Εὐα, ἐξέστησαν ἰδόντες, τὴν δόξαν τῆς Παρ-
θεν.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, μακάριοι πεκόντες, τῷ Κόσμῳ θυγατέρα,
Ἰπερδοξασμένῳ, ὑπερυψηλισμένῳ, οἷα Θεῶ Μιτῆρα.

Εἰρηνῶν Ἐκκλησίᾳ, λαφσε Σωτηρίαν, δώρησαι σῇ Κοιμή-
σει.

Ὁ Τεῖας Θεέ με, Πατὴρ Τίός καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν
Κόσμον.

Ἰδεῖν τὴν τῆς Τίς σε, Παρθένε Βασιλείαν, ἀζώστον σὸς δάλας.
Καὶ νῦν.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ.

Εὐλογημένη Δέσποινα φώτισόν με φωτὶ τῷ τῆς Τίς σε.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὁρῶνσε, ἐν νεκροῖς λο-
γιδεῖσαν, τὴν ψυχὴν δὲ εἰς χεῖρας τῆς Θεῶ παραθεῖσαι,
καὶ συν τῇ Θεῶ ἀνελθεῖσαν Ἀρχαίτε, μὴ δόξης θείας, εἰς
τὰ Οὐράνια.

Εὐλογημένη Δέσποινα φώτισόν με φωτὶ τῷ τῆς Τίς σε.

Τίνος χάριν τὴν χαρὰν τοῖς δάκρυσι Θεοκήρυκες κινῶντε, ὁ
ἐξ ὕψους προσφοιτήσας Δίδυμος, προσεφθέγγετο πῶς Ἀπο-
στόλοις, ἰδετε ὑμεῖς τὴν ζώνην καὶ ἡδυνε. ἡ Παρθένος ἐξα-
νήνη τῇ μήματι.

Εὐλογημένη Δέσποινα φώτισόν με φωτὶ τῷ τῆς Τίς σε.

Ὁ Μεθητής ἀπισήσας Δέσποινα, τὴν Ἀνάσσειν τὴν τῆς
Τίς σε, νῦν πιεῖται τῆς λοιπῆς τὴν Ἐγερσίνας λέγαν,
θρήνη ὁ καιρὸς πέπαυται μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάσσειν δὲ
τῆς Παρθένος εἴπατε.

Εὐλογημένη Δέσποινα φώτισόν με φωτὶ τῷ τῆς Τίς σε.

Θεοφόροις Παρθένε Μαθηταῖς ἡθροισμένοις, πρὸς τὸ μήμα
σε καὶ θρῆνολογῶσιν, ἐπιφανείς ὁ Θωμᾶς ἔφη λέγαν, τί
μετὰ νεκρῶν τὴν ζῶσαν λογίζεσθε; ὡς Θεῶ ὅν ἐξάνεση
γεννήτριά.

Προσκυνῶμεν Πατέρα, καὶ τὸν τῆς Τίόν με, καὶ τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα.

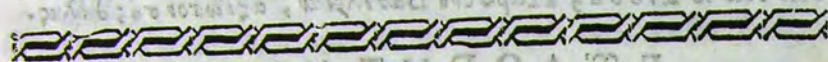
Πνεῦμα, τὴν Ἀγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ ὑπόστασι, σὺν τοῖς
Σεραφίμ κραζόντες τὸ Ἄγιος Ἄγιος Ἄγιος εἰ Κύριε.

Καὶ νῦν.

Ζωοδότῃ πεῦσα, πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω μεταβέβηκας ἡδὴ,
χαρμονίῳ δὲ Παρθένε, ἀντὶ λύπης παρέχεις πρὸς τὰς Μα-
θηταίς, ἐκ πάψε θύμμερος, ἀντασᾶσα Κόρη καὶ θῶς ὁ Κύριος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ Μ Ν Ο Σ, Ἐννενηκοσὸς δεύτερος.

Οὐ ἡ Ἀκροσιχίς ἐν τῇ ἀρχῇ, καὶ τῷ πέλει.

Δόξα σοι Κόρη Θεομήτωρ Μαρία.

Δ Οἷς θρόνον σε Ἡσαίας κατεῖδ'
Ὁρος Ἀββακὺμ κατὰ σκιον Θεοῦ
Ἑσθὴς καθόδε Θεὸς σκηνῶν ὁ Ἀβρα
Ἄρμα τῷ Θεῷ ὁ Θεοπάτωρ Κόρ
Σιππὴν Μήτερα Κυρίε Ἐλισάβε
Ὅτ' ἐπορεύθης πρὸς αὐτῶν σου Κυρί
Ἰδόν σε καὶ γὰρ ὁ πάλας Θεομήτω
Κρατῶσαν αὐτὸν, τὸν ἐπὶ τῷ Χερσὶ
Ὅλῳ σώματος βρώσιν αὐτῷ μοι δόντ
Ρημάτων τ' ἀκήκοας σὺ Θεοκράτω
Ἡ Πρέσβυς, δι' ἧς ταῦτα ἐξιώταί μοι
Θεομήτωρ Δόξα σοι Κόρη Μαρί

Ε Τ Χ Η, Ἐννενηκοσὴ τρίτη ὁμοία, ἥς ἡ Ἀκροσιχίς.
Σώσον με Ἀγνή, Κυρία σωτηρίας.

Σ Τείω καὶ θρήνω ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μοι
Ὡς ἁμαρτωλός, ὡς πέφας τὸν βελία
Σώμα μολύνων, καὶ ψυχὴν, φεῦ, καί μοι
Ὁ ἄφρων, ὁ ἄθεος, ὁ χῆς, ἡ πέφ
Νέος αἰσμός, γέρον τῆς ἀπωλείας
Μόνος, ὡς δαίμων, ἡμαρτον, ἁμαρταί

Εὐ-

Εὐχαῖς τὸ λοιπὸν Ἀννης, καὶ Ἐλισάβε
Ἀσύγκριτε Δέσποινα ἀγαθῶν
Γυναικῶν πασῶν Ἀγίων Θεομήτω
Νεῦσον, οἰκτερον, σπεῦσον, βοήθησέν μοι
Ἡ μὲν Θεὸν τὸ Κόσμη προσασί
Καὶ Μήτηρ Θεῶν, καὶ Μήτηρ ἀσπασχλῆ

Τ Μ Ν Ο Σ, Εἰς τὸν Χερσὸν ἑννενηκοσὸς τέταρτος,
Οὐ ἡ Ἀκροσιχίς. Κωνσταντίνος.

Κ Τείων Κυρίε Χερσὶ, Θεῷ Θεῶν Ἀγίων,
Ὡς καὶ Θεὸς, καὶ Δέσποινα ὑπάρχεις καὶ ταμεῖον.
Νέκταρ τῷ ἀγαπώντων σε, καὶ ζώντων, καὶ θανόντων,
Στέφος τῷ φοβουμένων σε αἰεὶ καὶ δοξαζόντων,
Τροφὴ τῷ Κόσμῳ, καὶ ζωῇ, ἐλπίς, καὶ σωτηρία,
Ἀγαπητὴ, καὶ φοβερὴ, κείσις, καὶ ἀσπασχλῆ,
Νυμφίε ἐπεραῖε, ἡ δόξα τῷ Ἀγίῳ,
Τῆς Παναγίας ἡ χαρὰ, τὸ φῶς, τὸ μεγαλεῖον,
Ἰησοῦ, γέννημα Θεῶν, ὁ μὲν τῷ Πατρὶ σου
Νῦν, καὶ αἰεὶ ὑμνέμενος μὲν τῷ Πνεύματι σου.
Ὁ Βασιλεὺς μου καὶ Θεὸς ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς μου,
Σώσον με σῶσον Ἰησοῦ μὲν παντὸς τῷ Κόσμῳ,

Τ Μ Ν Ο Σ, Εἰς τὴν Θεοτόκον ἑννενηκοσὸς πέμπτος,
Οὐ ἡ Ἀκροσιχίς, Καισάριος σός.

Κ Τεία μὲν τὸν Θεόν, Κυρία τῷ Κυρίῳ,
Ἀγία μὲν τὸν Θεόν, Ἀγία τῷ Ἀγίῳ,
Ἰστέως μὲν τὸν Θεόν, ἔξισλασμός πταιόντων,
Σοφία μὲν τὸν Θεόν, γνώσις πάντων τῷ ὄντι,
Ἀγάπη μὲν τὸν Θεόν, ἄσμα τῷ σώματι μου,
Ρύσις μου μὲν τὸν Θεόν, καὶ ρύσις παντὸς Κόσμου,
Ἰδιον μὲν τὸν Θεόν τῷ Ἰησοῦ Θεῷ μου
Οἶκημα, κόλπος, καὶ γαστήρ, φορὸς τε τῷ φορῶντι,
Σοφία, δυνάμις, καὶ φῶς, καὶ δόξα τῷ λαῷ σου,
Σπέρμα, κράτος, καὶ χαρὰ δέλεα τῷ πεπενῶντι,
Ὁ ὕμνος μου, τὸ σέβας μου ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς μου,
Σώσον με σῶσον Μαριάμ μὲν παντὸς τῷ Κόσμῳ.

Τ Μ.

Τ' ΜΝΟΣ, Εἰς τὸν Χειρὸν, καὶ τὴν Θεοτόκον, Ἐννοησας
ἐκτος, Οὐ ἡ Ἀκροστιχὶς ἔστω καὶ ἔξω.

Κωνσταντῖνος, Καισάρης σός.

Κ Ος μὲν πάντες Δημιουργὲς
 ὧν τὰ σέπτα ὀνόματα
 Νοός, καὶ νοημάτων μὲν
 Σώματος δὲ καὶ τῆς ψυχῆς
 Τὸ ἄσμα τῷ ἁσμάτων μὲν,
 Αἰνέσιών μὲν Αἰνεσίς,
 Νύμφη Θεῶν, Τίς Θεῶν,
 Τόμος Θεῶν, Λόγε Θεῶν,
 Ἰησὺς, ὕψις Θεῶν,
 Ναὶ ὕψις Μαριὰμ,
 Οὐδὲν κραυγάζω σῶσόν με
 Σωτὴρ τῷ Κωνσταντίνῳ σε,

Κόρη Κυρία πάντων,
 Ἄσμα τῷ πιστεύουσάων.
 Ἰχθύς, καὶ ἐρμηνεία,
 Σκέπη, καὶ σωτηρία.
 Ἀναψυχὴ ψυχῆς μὲν,
 Ρῆθρον τὸ τῆς ζωῆς μὲν.
 Ἰχθύσα, ἰχθύων,
 Οὐ κληρὸς τῷ Ἀγίῳ.
 Σὺν φόβῳ προσκυνοῦσε,
 Σὺν πόθῳ ἀνυμνοῦσε.
 Οὐλα μὲν ἔχ' βίαν,
 Σωτὴρ τῷ Κωνσταντίνῳ.

Τ' ΜΝΟΣ, Εἰς τὸν τίμιον Σπαυρόν, ὀνησθησὺς ἔβδωμος,
Ὁδὴ ἡ Ἀκροσιχίς ἡ αὐτή.

ΚΤείς σὺδοξε Σπαυρέ,
 Ωραιοβλάστητον φυτὸν,
 Νεότητός με ὁ φρερός,
 Σιβάσμιόν μοι δῶρημα,
 Τὲ θεωθρῶπτε Ἰησὺ
 Ἀγαλμα τὸ θεόδοκτον,
 Νεῖλε τὲ δείξαι αἵματος,
 Τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν βροτῶν
 Ἰησὺ σκήπτρον ἱερὸν,
 Νόων ἀγίασμα φαιδρὸν,
 Ὅσον βοῶ βοήθει μοι
 Σὺ Κωνσταντίνω ταπεινῷ,
 Κάλλος προσκυνητὸν με,
 Ἀΐσμα τὸ ποθητὸν με.
 Ἰχὺς τῷ γήρατός με,
 Σφραγὶς τῆς Πίσεώς με.
 Ἀγάπη ἡ τελεία,
 Ράβδος Θεῷ Ἀγία,
 Ἰχὺων ἀποπλύναι
 Ὅλων, καὶ καθαρθῆναι.
 Σπαυρέ ζωοποιέ με,
 Σπαυρέ με βοηθέ με.
 Ὅλον με ἐν τῷ βίῳ,
 Σὺ δὲ καὶ Καισαρίῳ.

Τ' ΜΝΟΣ, Εἰς τὰς Ἀγίας, Κωνσταντῖνον, καὶ Καισάρειον;
Ἐννενηκοσὸς ὁγδοὺς, Οὗ ἡ Ἀκροσιχίς ἡ αὐτή.

Καίσαρε σοφάπατε,
Ὡς τὰ ὀνόματα Θεός
Νύτ-
Κοίρανε Κωνσταντίνε,
Ἀφῆκέ μοι πεδίωδι.

Νύτῳ με τοῖς ὀνόμασιν, ἵνα ἐπιποθήσω
 Σοφῶς τε καὶ Βασιλικῶς, Συμφῶντας καὶ ὑμνήσω
 Τῷ μὲν τὸ πρᾶον, τὸ δὲ θεός, Ἄμα δὲ καὶ τῷ Πίσιν
 Ἀνακτος πρὸς Παντάνακτι, Ῥωμαίων τῷ μεγίστῳ,
 Νεῦσιν τῷ πρὸς τὰ κρείττονα, Ἰχωὶ τῷ ἀποϊῶσαι,
 Τῷ δὲ τῷ ἄμεμπτον ζῶνι, Ὅλοις καλοῖς αἰδεῖσθαι.
 Ἰαφῶς, ἑπαρχος, σοφός, Συναίμων Θεολόγε,
 Ναὸς χαρίτων γεγονώς, Στόμ' ἀληθείας Λόγε.
 Ὄψεν ὁ μὲν Βασιλικῶς, Ὁ δὲ σφῶς, Ἀγίας,
 Σκέπειτ' ὀρεγυεῖτέ με, Σέβειν ὑμᾶς ἀγίας.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀγγελεῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Ε Τ' Χ Η', Εὐσεβηκοσὴ ἐννάτη.

Α ἤ ὦ Δέσποινα, Κόσμε Βασίλισσα,
 Ηῖς τὴν χάριν ἀρχήθεν ἐρίλησα,
 Ὁρατῶν ἀοράτων Παντάσασα,
 Ηῖς τὴν δόξαν παιδόθεν ἠγάπησα,
 Θεοπέε Παρθένε Κυρία μου,
 Τῷ μνησίς με αἰεί, θαυρία μου,
 Μαριὰμ, Βασιλείας φεραίουμε,
 Βασιλὶς Οὐρανῶν μυελώνουμε.
 Μαριὰμ, Ἰησοῦ, τὰ σωτήρια,
 Ὀνομάτων ἀπαύπων, καὶ Κύρια.
 Τὰ γλυκύτατα πάντων ὀνόματα,
 Καὶ ὁμῶς ἀγιώτατα σώματα.
 Μαριὰμ, σοὶ τὰς ὕμνος ἀνέθηκα,
 Ἰησοῦ ἕς τῇ νύσσει σωπείθηκα.
 Σοὶ καὶ ταῦτα τανυῶ ἀνατίθηναι,
 Τῇ χορεία τῶν ὕμνων προσίθηναι.
 Προσδεχθῆναι, θαρρῶν βεβαιότατα,
 Ὡς αἰτήματα, καὶ, δικαιοῦτατα.
 Σοὶ προσωπίτῳ Ἀγνῇ ἐν δέομνος,
 Ὡς Τίος τῇ Μητρὶ ποτινώμνος.
Ὁσπερ

Ὡς δὲ δὸς Δεσποίνῃ ἐρχόμενος,
 Καὶ πᾶς πόνος αὐτῆς προσκλαιόμενος.
 Καὶ φωνάζω φωνῇ, Παναγία μου.
 Ἡ μάρτυς τῷ Κυρίῳ Κυρία μου.
 Ἡ μάρτυς τῷ Κυρίῳ, σὺ σῆθί μοι,
 Θεοτόκε Παρθένε βοήθει μοι.
 Ἡ μάρτυς τῷ Κυρίῳ, παράστηθι,
 Δι' ἐμὲ εἰς πρὶς βίαν ἀνάστηθι.
 Τὸν θυμὸν τῷ Κυρίῳ ἡμέρωσον,
 Τῆς ὀργῆς τῷ Θεῷ μὴ ἐλθέτωσαν.
 Τὸν πολλαῖς ἀμαρτίαις ὑπεβύθων
 Εἰς τὸν φόβον Θεοῦ με κατέβυθον.
 Τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον ἀπέλασον,
 Καὶ φωτὶ τῷ Τιῷ σου προσέλασον.
 Τὸν χειμάρρην παθῶν ἀποξήρανον,
 Καὶ ψυχῶν ἀποσόβει τὸν τύραννον.
 Τὴν σαρκίς πᾶς πόνος ἐπίσασαι,
 Σὺ δὲ πᾶσι Παρθένε ἐφίσασαι,
 Τοιγαρὲν ἰωμμένη με ἴασαι,
 Συμπαθείας ὅλον ὑγιάσασαι.
 Τῷ ψυχῶν μου αἰὲν ἀγιάζουσα,
 Καὶ τὸ σῶμα Ἀγνὴ ὑγιάζουσα.
 Μητρικὴ πρὸς Τίον παρρησία σου,
 Καὶ ἐνδόξω Σιμνὴ παρρησία σου.
 Ἐν τῇ ᾧρᾳ ἐκείνῃ τῆς κρείσεως,
 Τῶν καλῶν, καὶ κακῶν, φεῦ, τῆς βρύσεως.
 Προσλαβέ τὸν πτωχὸν τὸν πατέρα μου,
 Συγγενεῖς, ἀδελφές, τῷ μητέρα μου.
 Καὶ δικαίων χοροῖς σωμαεὶς θύμισον,
 Οὐρανῶν ἐν μοιαῖς πάντας ῥύθμισον.
 Μετὰ πάντων πιστῶν ὁμοφύλων μου,
 Μετὰ πάντων ἐχθρῶν μου, καὶ φίλων μου.
 Τὸν ἀχρεῖον ἐμὲ δὲ οἰκέτωσε,
 Τῷ μοχέῳ θερμόν, καὶ ἐκέτωσε.
 Περὶ ποῖς, φρεσὶς ἀπῆμαντον,
 Τειχευμίας τῷ βίᾳ ἀκύναντον.

Συνατίζεις, φωτίζεις τῷ Πνεύματι,
 Κυβερνώτα αἰὲν σὺ με νύματι.
 Τῷ καιρῷ δὲ Ἀγνὴ τῆς ἐξόδου μου,
 Τῆς μελλούσης ἐμφύβου ἀνάστα μου.
 Τῷ πτωχῷ μου ψυχῶν περιέπασα,
 Παναγία Παρθένε, καὶ σκέπασα.
 Μὴ πληθύνῃς ζοφερὰ σωματῆσιν μου,
 Καὶ ἐν βόμῳ πολλῷ καταστήσῃ με.
 Ἐν τῇ κρείσει δὲ πάλιν σὺ σῆθί μοι,
 Θεοτόκε Παρθένε βοήθει μοι.
 Σὺ καὶ τότε Κυρία παράστηθι,
 Δι' ἐμὲ εἰς πρὶς βίαν ἀνάστηθι.
 Τῆς φρικτῆς τῷ Τιῷ σου ἐπάσεως,
 Τῆς δεινῆς φοβερᾶς ἀποφάσεως.
 Τῶν δαιμόνων χειρῶν λυξυμότης μου,
 Τὴν πυρὸς ποταμῶν ῥυομένη μου.
 Καὶ τῆς δόξης Ἀγνὴ ἀξιοῦσά με,
 Τῆς χαρᾶς κληρονόμον ποιῶσά με.
 Τῆς χαρᾶς ἧς ἑυφῶσιν οἱ Ἀγγέλοι,
 Καὶ τῆς δόξης, μετ' ἧς οἱ Ἀρχάγγελοι.
 Ἰνα χαίρων αἰὲν σιωδοῦσά μου,
 Καὶ αἰτίαν χαρᾶς ὀνομάζωσέ με.
 Τῷ χαράν μου, τὸ φῶς μου, τὸ κλέος μου,
 Τῷ Βασιλίᾳ μου τῷ Βασιλέῳ μου.

ΕΤ' ΧΗ' ΕΚΑΤΟΣΤΗ'.

Ἀχραντε Παρθένε, Πανάμωμῃ,
 Ἀνθος, κλῖνον, ῥόδον, κιννάμωμῃ.
 Τὰς ὕμνους αὐτῆς δώδισσον,
 Χάριτι τῇ σῇ ἐγκαινίσσον.
 Πρόσδεξαι αὐτῆς, ὡς ὁ Κύριος
 Χήρας τὰ λεπτὰ χειρὶς ἡλίου.
 Κλῖνον δὲ τὸ ἕρπον ἐπάκουσον,
 Καὶ πᾶς σὲ ὕμνῳντας, εἰσάκουσον.
 Τῶν δεινῶν αὐτῆς ἀπαλλάττωσα,
 Καὶ ἐν τῇ σῇ σκέπῃ φυλάττωσα.

Ἐν τῷ Κόσμῳ πᾶτες σκεπάζεσσα,
 Καὶ ἐν τῇ σῇ δόξῃ δοξάζεσσα.
 Τὰς πιστὰς Παρθένε κραταίωσον.
 Βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ σερέωσον.
 Τὰς Ἀρχιερεῖς καθαγιάσον,
 Καὶ πᾶς Ἱερεῖς ἐπισκιάσον.
 Τὰς Χεισιανὰς ὅλως κράτωσον,
 Πίσιν τὴν ὁρθόδοξον πλάτωσον.
 Τὰς αἱρέσεις πᾶσας δὲ κοίμησον,
 Καὶ τῷ σατανᾷ ἐπιτίμησον.
 Τὰς ἐν ἀδυναμίᾳ ἀνόρθωσον,
 Καὶ πᾶς ἐν υἰεὶα διόρθωσον.
 Τοῖς ἀδικημένοις βοήθησον,
 Καὶ πᾶς ἐν δεινοῖς παραμύθησον.
 Τὴν πιστῶσαν πειῦσον ἀνάστησον.
 Τὴν Δαβὶδ σκηνὴν, καὶ κατάρτισον.
 Δὸς τοῖς πᾶσι γνώμην φιλάλληλον,
 Τοῖς Χεισιανοῖς τὴν κατέλληλον.
 Ἰνὰ ὁμοφρόνως δοξάζωμεν,
 Καὶ περὶ χαρᾶς ἐκθεάζωμεν.
 Σὲ ἡμῶν Προπατόρων τὸν Ἡ'λιον,
 Καὶ ἡμῶν Προφητῶν τὸν κερυλλιον.
 Σὲ τὴν τῆς Κυρίας γεννήτειραν,
 Καὶ τὴν τῶν Ἀνθρώπων μεστήτειραν.
 Σὲ ἡμῶν Ἀποστόλων τὸν κήρυγμα,
 Καὶ ἡμῶν Ἀθλοφόρων τὸν σῆμα.
 Ἀνδρὸς τὸν τῆς γῆς διγυμένεσσαν,
 Σθενὸς ἡμῶν πιστῶν διμυμένεσσαν.
 Τὸ τῆς Ἐκκλησίας Προπύργιον,
 Γένος ἡμῶν Ῥωμαίων προσφύγιον.
 Εἰς ᾧ ἀληθῶς ἡ χεῖρ ἔθηκεν,
 Καὶ τοῖς κτλῶσιν ὁμοιωθήκεν.
 Ἔργοις τοῖς ἀλόγοις δελεήμενοι,
 Πάθεσιν αἰχρίσιν σπιδάμενοι,
 Νόμον τῆς Θεᾶς ἀθετήσαντες,
 Καὶ τῇ ἀνομίᾳ συζήσαντες.

Ἀλλὰ τὴν Θεᾶν ἐκ ἀπέστημεν,
 Πίστειας ἡμῶν ἐκ ἐξέστημεν.
 Τὴν ὁμολογίαν κατέχομεν,
 Καὶ εἰς τὴν αὐτὴν Πίσιν βέχομεν.
 Σέβοντες, ὑμνῶντες, δοξάζοντες,
 Καὶ πανδοσεβῶς ὀνομάζοντες,
 Πατέρα, Υἱόν, σὺν τῇ Πνεύματι,
 Ποιητὴν ἀπάντων τῶν κόσμων,
 Μίαν ἐν ἑσὶ τὴν Θεότητα,
 Καὶ μίαν ἀρχὴν, κυριότητα,
 Ἀγίαν Τριάδα ἀχώριστον,
 Προνοητικὴν, καὶ ἀόριστον,
 Ἀχρονον, αἰδίων, ἀναρχον,
 Ἀκτιστον, ἀόρατον, πάνταρχον,
 Δημιουργικὴν, παντοδύαμον,
 Ταυτοεργὴν, ταυτοδύαμον,
 Σύμμορφον, ἀπλὴν, ὁμοούσιον,
 Ἀγιαστικὴν, ὑπερέσσιον,
 Ἀπειρομεγέθη, ἀντάγαθον,
 Τελαμπὴν, σεπτὴν, ὑπεράγαθον,
 Τὴν τὸ πᾶν πανσόφως συνέχεσαν,
 Καὶ τοῖς πᾶσι πάντα παρέχεσαν,
 Ἡ' πρέπει τιμὴν, δόξαν, ὑμνους,
 Νῦν τε καὶ αἰεὶ, καὶ προσκυνήσεις.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν.

ΕΤ' ΧΗ' ΕΚΑΤΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ.

ΝΑ' καὶ ληστὴς ἀκράδηνος ὅπως καὶ Θεολογῇ,
 Καὶ τὸν Ἐσαυραμένον διὰ Θεὸν δοξάζει,
 Ὡς Βασιλεῖα τὸν Χεῖρον καὶ τὸν κατ' ὁμολογῇ,
 Καὶ ἐν τῇ Βασιλείᾳ καὶ τῇ μνηστῇ φωνάζει.

Μνήστη, λέγων, Κύριε, μνήστη με τῷ ληστῇ,
 Οὔποτε πάλιν ἔλθης ἐσὺ ὁ Σαυραμνός,
 Ἐν δόξῃ σε Βασιλικῇ, καθὼς πρέπει τῷ Χριστῷ,
 Τὸ πάντων Βασιλέως ὅπως βεβαιωμένως.
 Οὐδὲ Χριστός, ὡς Βασιλεύς, εἶπε μεγαλοπρεπῆς,
 Σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν Παραδείσῳ.
 Ἐσὺ ἔπετο μοναχὰ ἔφθασε νὰ μὲ εἰπῇς,
 Κεῖνὸν τὴν χάριν πόρα μπορῶ νὰ σε χαρίσω.
 Ταῦτα ληστὴς πρὸς τὸν Χριστὸν, καὶ Χριστὸς πρὸς τὸν ληστὴν,
 Καὶ ἐν τῷ Παραδείσῳ τὸν πέρνει καὶ τὸν φέρει
 Γιὰ εἶνα λόγον μοναχὰ, διὰ μιὰ φωνὴν πιστῶν,
 Καὶ πόρα αἰωνίως ἀγάσσεται καὶ χαίρει.
 Ἡ σὺ μεγαλοπρέπεια, Δέσποινα χριστοπρεπῆς,
 Εἰς τὸν ληστὴν ἐμοῦ, αὐτὸν ὅχι σαυραμνόν.
 Διὰ τὰς ὕμνες σε αὐτὸς τάχα τί ἔχεις νὰ πῇς;
 Ἐγὼ Παράδεισός σε, εἶπέ με τὸν καϊμένον.
 Οὐδὲ ἄσωπος ἐπρόσδραμνεν ὅχι γιὰ νὰ τιμηθῇ,
 - Γιαπῆξε πῶς μόλις καὶ νὰ τὸν συγχωρήσῃ.
 Ἐπρόσδραμνεν ὁ ἄθλιος διὰ νὰ συγχωρηθῇ,
 Καὶ διατὶ ὁ μαῦρος εἶχε λιμοκτονήσῃ.
 Οὐδὲ Πατὴρ πανάγαθος ὅχι μόνον συγχωρεῖ
 Τὸν ἄσωπον Τίόν τε, πόσον καιρὸν χαμνόν,
 Οὐμόνον τὸν ἐδέχεται, καὶ τὸν ἐπαρηγορεῖ,
 Καὶ προῦπλώπισέ τον, ὡς πολυγαπημένον.
 Ἀλλὰ καὶ τὸν ἀγκάλιασε, καὶ τὸν ἐγλυκοφιλεῖ,
 Ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν πρώτῃ σολιῶν τὸν σολίζει,
 Ἀλλὰ καὶ δακτυλίδιον, ὡ ἀγάπη τε πολλή.
 Τὴν βάρβαρον δακτύλι, καὶ μὲ τὸν ὀργνίζει.
 Καὶ τέλος πάντων ἔσφαξε καὶ αὐτὸν τὸν σιτῶν.
 Τὸν σιτῶνόν τε μόχον διὰ νὰ τὸν φιλήσῃ,
 Καὶ ὅλα ἔγιναν διὰ εἶνα σὺν αὐτῷ
 Ἀσωπον σὺν κέμοις, καὶ τίς νὰ μὴ πισδέσῃ;
 Ἡ μνησικὴ ἀγάπη σε, Δέσποινα με ἀγαθὴ,
 Στὸν ἄσωπον ἐμοῦ τί μέλει νὰ ποιήσῃ;
 Τάχα ἡ ἀγαθότης σε νὰ μέλεμνονηθῇ,
 Κέμοις σου ἐκείνον νὰ ντύσῃ νὰ θελήσῃ;

Οὐ μακεδὼν Ἀλέξανδρος, τῶς εἶχε ζητηθῇ
 Ἀπ' εἶνα, ὡς ἐμοῦ, πτωχὸν ἀεργεσίαν.
 Οὐ Βασιλεύς ἐπρόσβαλε διὰ νὰ ἐλεηθῇ
 Πενθήκοιτα, πωγεία ἀπὸ τὴν Βασιλείαν.
 Οὐδὲ πτωχὸς καλὴ γνώμων εἶπεν ὅτι ἱκανὰ
 Τὴν εἶναι μόνον δέκα εἰς τὴν παρῶσαν χρείαν.
 Σὺ σένα, ὁ Ἀλέξανδρος λέγει, καὶ, ἀληθινὰ,
 Μὰ ἱκανὰ δὲν εἶναι εἰς τὴν ἐμὴν ἀξίαν.
 Ἡ Μαριὰμ Βασίλισσα μόνη σὺ τῆς ἑρανῶν
 Ἐλεος ἀπὸ μοῦνα πάντοτε ζητημένη,
 Εἰς τὴν ἀνάγκην ἔπιταί τῆς χρεῶν με τῆς δαιτῶν
 Μυρίων μοι παλαῖων ἔλεος νὰ μὲ γούρ.
 Καὶ ἀγκαλὰ ἀνάξιος νὰ τὰ λάβω εἰμ ἐγώ,
 Ἐσὺ δὲ πάντ' ἀξία εἶσαι γιὰ νὰ τὰ δώσῃς,
 Καθὼς ὅλοι πιστεύουσι, καὶ ἐγὼ τὸμολογῶ,
 Λοιπὸν Βασίλισσά με μὴ με ἀπαξιώσῃς.
 Βασίλισσά με ὑψηλὴ δέλόν σε τὸν ταπεινόν,
 Μῆτερ ἡγαπημένη τὸν ἄσωπον Τίόν σε.
 Θεογενήσια τὸν σὸν λάβω τὸν ἱλεεινόν,
 Μαριὰ Παναγία τὸν νυῖ Καισαρείόν σε.
 Τὸν σὸν καὶ πρώτῃ κοσμικόν, σὸν παντὶ καὶ μοναχόν,
 Τὸν σὸν καὶ ἐν τῷ Κόσμῳ, σὸν καὶ ἐν ἐρημίᾳ,
 Τὸν σὸν καὶ μὴ θάνατον ἐν τῇ χώρᾳ τῆς ψυχῆς,
 Τὸν σὸν εἰς πᾶς αἰῶνας αἰῶνων Παναγία.
 Τὸν ὕμνογράφον σε αὐτῇ τῆς Θεομητορικῶν,
 Τῶν κοσμοχαρμοσύων ὕμνων καὶ σωτηριῶν,
 Τῶν ἐκ τῆς σῆς χριστότητας διὰ λόγον μυτικῶν
 Δοξολογῶν τῇ νοίμῃ, ὡς μέλι καὶ κηρίον.
 Χαίροις Παναγιώτατε Ἀνδρῶν τε καὶ ἑρανῶν,
 Τῆς γῆς γούρνημα, θρέμμα, τῆς Ἀννης θυγατέρα.
 Χαίροις μακαριώτατε αὐτῇ τῇ ποθεινῇ
 Μεγάλῃ μυστικῇ, ὡς τῇ Θεῷ Μητρί.
 Χαίροις Πανιερώτατε οἴκῃ τῆς παντοκράτειρας,
 Καὶ παντοπεραγίας Τειάδος ὁ ὠραίος.
 Χαίροις Θεοφιλέστατε θρόνῳ τῆς διαποτικῆς
 Ἐνσάρκῃ παρουσίας Θεῷ τῷ Βασιλέως.

Χαίροις Πανυπερσέβασον Οἶνομα τῷ γηγενῶν,
 Τ' περὶ λογιμένη, καὶ Κεχαριτωμένη.
 Χαίροις Πανυπερδαύμασον Δέσποτα τῷ ἑρανῶν,
 Τ' περὶ δοξασιμένη, καὶ ὑπερυψωμένη.
 Χαίροις Πανυπερδόξον ἀκροσμά ἡμῶν καὶ αὐτῶν;
 Ἡ ὑπὲρ πάντα λόγον μὲν Θεὸν Κυρία.
 Χαίροις Πανυπεράγιον ὄντως ὃν μὲν Χριστὸν,
 Πᾶντων ἀγιοτάτη, ὑπέραγνε Μαρία.
 Χαίροις ὁ κραταιότατος πύργος τῷ χριστιανῶν.
 Σθενός τῷ ὀρθοδόξων, τὸ θάρρος τῷ Ρωμαίων.
 Χαίροις ὁ γαλλωτότατος ὄρμος τῷ ἐλευσινῶν,
 Λιμὴν χειμαζομένων, ἡσκέπη τῷ δειλαῶν.
 Χαίροις ὁ ἀκατάπαυστος ὕμνος με καὶ ἡ χαρὰ,
 Ὁ ἐκλαμπρότατός με ἰδὼν Αὐγερινός με.
 Χαίροις ἡ Θεοδώρητος ἀπὸ βρέφους με Κυρά,
 Ὁ Ὀραιοτάτος με ἐκεῖ Παράδεισός με.
 Διὰ τὸ ὄνομα Θεῶ μή μ' ἀφήσῃς νὰ χαθῶ,
 Νὰ πάγω εἰς τὴν Αἴδα τῷ πόσῳ Τυραννίαν!
 Για τὴν ἀγάπην τὴν Χριστὸν παρασάσσε νὰ σωθῶ,
 Νὰ ἔλθω εἰς τὴν δόξαν ἐγὼ τῷ Οὐρανίαν.
 Καὶ πρόσωπον με πρόσωπον νὰ σὲ δῶ καὶ νὰ χαρῶ,
 Καὶ με ὑπερανίς ὕμνος νὰ σὲ δοξάζω,
 Μὲ πᾶς λοιπός με ἀδελφές, ὡς καθώς τὸ λαχταρῶ,
 Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλπίζω, καὶ δίχως νὰ δισάζω.
 Εὐὰ κιάλλον ἀγάπης ἀπὸ κτίσεως Ἀδάμ,
 Ἀγάπης κέμεν διὰ φιλελευθροπρίαν,
 Καὶ αὐτὸ κιάλλος ἐφάνηκε, προσηπάτη Μαριάμ,
 Ἀχάριστος, ἐφάνη κέγῳ δι' ἀγνωσίαν.
 Καὶ χάριτας καὶ θαύματα Κόρη μὲνήμες πολλὰ
 Μὲ θαῦμα καὶ ἀρχόντων, ἀλλὰ καὶ ἡγεμόνων.
 Τώρα δὲ πλέον ἔμεινε νὰ με σώσῃς καὶ καλά
 Μὲ θαῦμα καὶ Ἀγγέλων, Ἀνθρώπων, καὶ δαιμόνων.
 Τὸν Κωνσταντῖνον ἔδωκες τὰ τὰ Κόσμος αὐτῶν,
 Ὅθεν καὶ ἐν τῷ Κόσμῳ ὑμνεῖν σε δεῦν χολάζω.
 Δὸς τώρα τὸν Καισάριον τὰ καλά τὰ ἑρανῶν,
 Ὅπως καὶ ἐν ὑψίστοις ἀπαύσως σὲ δοξάζω.

Ὡς Οὐρανὸν δεσπόζουσα, καὶ Βασίλισσα βροτῶν.
 Ὡς Οὐρανὸν Δεσπότην, καὶ γῆς τὸν Βασιλέα
 Καὶ τέξασα, καὶ θρίψασα, καὶ κηδύσασα αὐτὸν,
 Καὶ νῦν παρυσιαμένη Θεοπρεπῶς αἰρεῖα,
 Δοξάζεις καὶ δοξάζουσαι, προσκυνοῦσαι προσκυνοῦσαι,
 Τῶν ὕμνων ὑμνεμένη, Ἀγία τῶν Ἀγίων,
 Ἐν τοῖς ὑψίστοις ὑψίστος, Οὐρανὸς ἐν Οὐρανοῖς,
 Ἐν τῷ Θεῷ Θεόπαις, Κυρία τῶν κυρίων.
 Ἀξιώσόν με Παύλα ὅταν βλέπω καὶ θαρῶ
 Τῷ θεῷ σε προσώπα Εἰκόνα τὴν Ἀγίαν,
 - Νὰ ἔρχωμαι εἰς εὐνοίαν, νὰ νομίζω, νὰ θαρρῶ
 Πῶς θαρῶ καὶ βλέπω ἐσένα τὴν ἰδίαν.
 Καὶ ὅταν πάλιν εἰκόμαι καὶ σὲ αὐμυνολογῶ,
 Πανύμνητε Παρθένε, Μήτηρ τῷ ἱησὺ με,
 Νὰ λέγω πῶς παρυσιαμαι καὶ ἀλάκαυρος ἐγὼ
 Ἐνώπιον τῆς δόξης σὲ θύγατερ Θεῶ με.
 Ἡ δέξασις Δέσποινα τῶν ἀρχαίων ὕμνων
 Καὶ τὴν ἀγιοσωίην, καὶ τὴν ὑμνολογίαν,
 Δείξει καὶ τὴν δέξασε ἱκεσίαις ταῖς αὐτῶν
 Ἀντὶ ἀγιοσωίης μόνῳ τὴν ὑμνωδίαν.
 Καὶ δός μοι τὴν συγχώρησιν τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν.
 Ὡς οἶδας Θεοτόκε, πράττω δ' ἐγὼ ἀφρόνας,
 Παρακαλῶσα τὸν Χριστὸν, τὸν Τρόνον καὶ Θεόν,
 Καὶ χάριν ὕμνος γράφειν Θεῷ καὶ σοὶ ἀφθόγως.
 Μακάριος Πανάμωμος ὅποιος σὲ ἀγαπᾷ,
 Μακάριος Παρθένε ὅποιος σὲ δοξάζει,
 Καὶ ὄντως ἱσχυμακάριος ὅποιος δεῦν σιωπᾷ
 Τὰς ὕμνος σε νὰ φάσῃ, καὶ νὰ σίγαυμάσῃ.
 Παρακαλῶ Βασίλισσα διὰ τέσσαρα τιὰ
 - Πράγματα νὰ μὴ κέσῃς τὸν σκλάβον τὸν δικό σου,
 Ὅπῃ διὰ τὸν κόπον με σὲ γυρῶ ταπεινὰ
 Αὐτῷ τῷ σεβασμίῳ τῷ ὕμνῳ τῷ δεκτῶν σε.
 Εἰς ὅτι σωῇτι λέγονται ἡ πανέκλα μὲν ἐμῇ,
 Δύπερον μὴ τὸ βλάβῃ πυρκαϊὰ φωτιά,
 Καὶ ἔλθῃ εἰς τὸν πλόντα πνευγμός κέρσος μὴ συμβῇ,
 Τὸ τέταρτον τὰ φέτω εὐὼ χάριν σε Κυρία.

Επίβλεπον ἐξ Οὐρανὸς Θεοτόκε Μαριὰμ
 Τῷ κατοικηπείῃ τῷ σὲ καὶ τῷ Κυρίῳ,
 Καὶ ἴδε καὶ ἀξίωσον πάντας τὰς Τίεσ Αἰδὰμ
 Τῆς αὐτῇ κατοικίας τῷ ἑρῶν τῷ θεῷ.
 Τὸ ἐν νεφέλῃ τόξον σὺ Μήτηρ εἶσαι φοβερὴ,
 Ὅπως ὅταν γυρίσῃ, καὶ σὲ ἰδῇ ὁ Γυῖός σε,
 Κατακλυσμὸν παγκόσμιον πλὴν τὰ κάμη δυνῇ μὴ ποῦν,
 Καὶ διὰ τὸ ποῦν εἶκει ὁ Κόσμος ὁ δικός σε.
 Τῷ φῶντι Πανάμωμε νῦν ἐπὶ τῆς Οὐρανός,
 Ἐπὶ τῷ γλῶ δὲ πᾶσαν ἡ δόξα σε Κυρία.
 Ὡς ὕψος δυσανάβατον, ὅπως βρότειος ὁ νῦν,
 Ἀλλ' εἰδὲ τῷ Ἀγγέλω δυνῇ φθάσει Παναγία.
 Ὡς θαυμαστὸν Κυρίαμε ἐν τῇ γῇ καὶ ἑρῶν
 Ἐστὶ τὸ ἑνομά σε ὑπερδολογημένη.
 Ὡς θαυμαστὴ ἡ ἀβυσσός, Κόρη ὅπως αὐμνῶ,
 Τῆς σῆς μεγαλωσύνης, Μήτηρ χαριτωμένη.
 Οἱ ἑρῶν τῷ δόξαν σε διηγῶνται, ἑρῶν
 Τῆς δόξης τῷ ὑψίστῃ ὑπερδεδοξασμένη.
 Ἡ σὴ μεγαλοπρέπεια, Θεῷ θρόνε φωτεινῇ,
 Ἐπήρθη ὑπεραίω τῷ ἑρῶν Παρθένῃ.
 Οἱ ἑπαινοὶ σε Παύλῃ εἶναι εἰς ἑρῶν
 Καὶ θέλω ἰσαριθμῶν γλώσσας μὲ τὰς Ἀστέρας,
 Καὶ γλώσσας δὲ ἀγγελικὰς, ὁμιλῶ ἀληθινῶς,
 Γιατὰ τὰς διηγῶμαι νυκτὸς καὶ ἡμέρας.
 Οἱ ὕμνοι σε Παύλῃ μεγίστος ἑρῶν,
 Καὶ θέλω ὡς τῷ ἄμμοι ποσαύτας καὶ ἡμέρας,
 Καὶ τῷ τῷ Νῶε Κιβωτὸν, δῶλός σε ὁ ταπεινός,
 Διὰ ναποτολμήσω, καὶ πάλιν μέγα τέρας,
 Νὰ ἀρμολίσω εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν σὸν θέλω Τίον
 Διὰ παραβοκῦρη, καὶ ναύτας τὰς Ἀγγέλους,
 Καὶ τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα δὲ δι' αἶρα κραταῖον,
 Καὶ πάλιν μετὰ βίας νάξω τῷ τῷ τέλει.
 Ὅθεν καὶ ἀποφάσισα νὰ ἀράξω πλὴν ἐγώ,
 Τὸ σίδηρον νὰ ρήξω, παντὶ νὰ κατεβάσω,
 Γιατὶ ἀλλοῶς καθὼς θάρῃ κινδυνεύω νὰ πνιγῶ,
 Τὸ πέλαγός σε ὅλον ἀνδύδαντας νὰ περάσω.

Τὸ

Τὸ πέλαγος τῷ ὕμνων σε μὲ μὴ σκάρῃ δυὸ πηχῶν,
 Καὶ τὸν ἑρῶν δὲ τῆς σῆς μεγαλωσύνης
 Μὲ κυβερνήτην ἀμαθῆ, καὶ μὲ νῦν λίγον πωχόν,
 Βαβαὶ ποσαύτης τόλμης. Βαβαὶ τῆς ἀφροσύνης.
 Ἐν τῇ φῶν τῷ ὕμνων σε, πλάτω ὡς ἐπὶ πωτὶ
 Ἐτέρφθῃ Θεοτόκε, ἑτέρφθῃ Παναγία.
 Ἐυφρανῇ καὶ τέρφθῃ ἐπ' ἐμοὶ δὲ καὶ αὐτῇ,
 Ἐπὶ πιστῷ ὡς δέλω, Βατίλισσα Μαρία.
 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς, Εὐ, εἰπὲ, δὲλε πιστέ.
 Ἐπεὶ πιστὸς ἐφάνης ἐν Κόσμῳ εἰς ἐμένα,
 (Αὐτὸ ἀπὸν Μητέρα σε, ἀχ, κίε, τῶν Χειρῶν)
 Θέλω φανῇ ὡς πρέπει ἐδὼ καὶ σὺ σίσσῃ.
 Ἐλθὲ εἰς τὴν Κυρία σε καὶ Κυρία τῷ χαρῷ.
 Εἰσελθε τώρα χαίρων εἰς τὰς τὰς νυμφῶνας,
 Ἴνα ὕμνης τὸν Κύριον, καὶ ἐμένα τῷ Κυρίῳ
 Μαζὶ μὲ τὰς Ἀγγέλους εἰς πάντα τὰς αἰῶνας, Ἀμῶ.

Τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννῃ τῷ Δα-
 μασκηνῷ λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς
 Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε.

Νῦν ἡ τῆς βασιλίδος βασιλική, καὶ ὑπέρβουτος ἑορτή
 καὶ Πανήγυρις ὑπὲρ τὰς χρυσαυγὲς ἀκτίνας τῷ ἡλίῳ
 ἐξέλαμψε. Νῦν ἡ Καθολικὴ, καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία
 νυμφικῶς ὠραϊζεται, λίαν ἀγαλλομένη. Νῦν οἱ φιλοθεάμο-
 νες, καὶ παρηγουεῖαι ἑορτῇ ἑορτῇ ἑορτάζοντες, πανδημί-
 νες, ἐπαθροίζονται. Νῦν ἀφραϊνέθωσαν τὰ ἑρῶν, τὰ ἐπίγεια,
 τὰ κατεχθόνια, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς ποιήματα. Νῦν
 ἀφημεῖθω ἡ πανδύφημος ὡς εὐφημος πανδύφημος ἀφημεῖται.
 Νῦν μεγαλυνέθω ἡ θεομεγάλυτος, καὶ θεοπρότακτος, καὶ
 θεοχρημάτιστος Παρθένος. Νῦν ἐπαινέθω ἡ πολυώνυμος
 ὄντως, καὶ πολυόμματος, καὶ πάσης ὁμῆς τῆς Κρίσεως ὑπερπῆ.
 Νῦν μακαρίζεθω ἡ θεόμιλος, καὶ θεοχώριτος, καὶ κοσμοτίετα.

σος τῷ Θεῷ Κιβωτός. Σήμερον ὅν ὡς ἀληθῶς πανταχῶ τῆς
Οἰκουμένης χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις γίνεται. Σήμερον βοάψωσαν
φιλεόρπων αἱ σύγκλητοι. Σήμερον βοάψωσαν πάντες λαοὶ τῇ ἐκ
Δαβὶδ βασιλίδι, δεδοξασμένα, λέγοντες μὲν Δαβὶδ, ἐλα-
λήθη περὶ σὲ ἡ πόλις τῷ Θεῷ, τῷ Βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ.
Σήμερον ὑπανοιγέτω ἡ τῷ Προφῆτῳ θεόγραφος βίβλος, καὶ
λεγέτω πᾶσι περὶ τῆς αἰσώσεως πύλης, καὶ ἀειπαρθεῖς Μα-
ρίας. Σήμερον δαβιτικῶς ἀγαλλιάσθωσαν διὰ τὴν ἐμφυχον
πόλιν αἱ πόλεις τῆς Γεδάας. Σήμερον Γαβριὴλ, ὁ τῆς νυκτὸς
πανηγύρεως χορείάρχος, βοάτω αἰῶθεν τῇ Παμβασίλιδι,
καὶ λεγέτω, Χαίρει κεχαρισμένη ὁ Κύριος μὲν σὲ. Σήμερον
βούσσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ πηλινόγλωσσοι, καὶ εἰπώμεν τῇ μεγα-
λοδοξοτάτῃ, καὶ φωφόρῳ Μηξὶ τῷ Θεῷ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Γησὺ Χεισὺ, ῥητά τινα χαροποιὰ, ἁρμονικῶς ἀσώδημεντες
καὶ λέγοντες.

Χαίρει κεχαρισμένη, ὁ Κύριος μὲν σὲ. ἀλογημένη σύ ἐν
γυναιξί, καὶ ἀλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Χαίρει κεχαρισμένη, ἡ ἐκπασθὴν ἐκ λεχθεῖσα γενεῶν, καὶ
φυλῶν, καὶ γλωσσῶν, καὶ ἐθνῶν, καὶ λαῶν.

Χαίρει κεχαρισμένη, ἡ πρὸ αἰώνων προοριθεῖσα τῷ Ποιητῇ,
καὶ βασιλεῖ τῷ αἰώνων.

Χαίροις τὸ τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης συμπέρασμα.

Χαίροις τὸ τῷ θεοφόρῳ Πατέρων, καὶ Πατριάρχων πολύναντον
αἶδος.

Χαίροις τὸ τῷ ἀπ' αἰῶνος Ἀγίῳ Προφῆτῳ προκατάγγελλον
ὄνομα.

Χαίροις ἡ ἀπόγονος τῷ κοσμοπότῳ, καὶ θεοπλάστῃ Ἀδάμ.

Χαίροις ἡ τῆς κοσμομήτορος, καὶ πρώτης ἐν γυναιξίν Εὐας θυ-
γάτηρ.

Χαίροις ἡ ἀντίτυπος τῆς τῷ Νῶε ἐμφυχῆς θήκης.

Χαίροις ἡ ἐκ μητρὸς τῷ ἐθνοπότῳ Ἀβραάμ κατ' ἐπαγγελίαν
Θεῷ ἀφ' ὁδοῦς γενεᾶς.

Χαίροις ἡ ἐρανόφθατος Κλίμαξ, ἣν εἶδε πάλαι ὁ μέγας ἐν
Πατριάρχαις Γακώβ.

Χαίροις ἡ φλογόφορος βάτος, ἣν ποτε εἶδεν ὁ παμβόνητος ἐν
ὄρει Σινὰ Μωϋσῆς.

Χαί-

Χαίροις ἡ ἀγιοβλαστος ῥάβδος Ἀαρὼν, τῷ ὄντος ἐν ἱερῷ
περιβλέπτῃ.

Χαίροις ἡ πορφυροποίκιλος νέα σκηνή, ἣν ὁ ποικιλήτης ἐκκλ-
νήργησε Βεσελεὺλ.

Χαίροις τὸ χρυσὸν, διάλιθον, καὶ χρυσοφάντον λογεῖον.

Χαίροις τὸ ὑπὸ τῷ δύο Σεραφίμ κατασπινδόμενον ἱλαστήριον.

Χαίροις τὸ ἱερατικὸν τῆς ἀρχιερατικῆς σοφῆς Εὐφῆδ.

Χαίροις τὸ χρυσὸν τῷ θυμιαμάτων θυμιατήριον.

Χαίροις ἡ τῆς προθέσεως τῷ ἄρτων ἀκτινοειδὲς ἑσπέζα.

Χαίροις τὸ Ἅγιον τῷ ἁγίῳ δούτῳ καταπίπτημα.

Χαίροις ἡ ἐσώθεν καὶ ἔξωθεν περιεχυσωμένη χρυσίῳ καθάρῃ
τῷ ἁγιάσματος Κιβωτός.

Χαίροις ἡ πρωτότοκος, καὶ ἀπειρόζυγος Δάμαλις.

Χαίροις ἡ τῷ ὄντος ἐπερανία μάνα πάγκλυτος Σάμνος.

Χαίροις ὁ τῆς ἐπερανίας δρόσος καθάρωτος Πόκος, καὶ τῷ
προφῆτῳ Γεδεών.

Χαίροις τὸ κατασκιον ὄρος, ὅπερ ἐκσᾶς, κατεῖδεν ὁ θαυμά-
σιος Ἀβραάμ.

Χαίροις ἡ ὀλόχρυσός τε, καὶ ἐπτάφωτος λυχνία, ἣν πρηνάρεκεν
Ἡσαΐας ὁ τῷ Προφῆτῳ μεγαλοφωνότατος.

Χαίροις ἡ κεκλησισμένη Πύλη, ἣν περ κατεῖδεν Γεζεκίᾶ ὁ
ἀληθὴς τῷ Χρυσίῳ θεατὴς.

Χαίροις τὸ ἀλατόμητον ὄρος, ὅπερ ἐθεάσατο Δαυὶδ, ὁ
ἀκλειβὴς τῷ ὀνείρων ἐρμηνεύτης.

Χαίροις τὸ ὄρος τῷ Θεῷ τὸ πετυρωμένον, καθάπερ ὁ σὸς
προπάτωρ Δαβὶδ διεγράψατο.

Χαίροις ὁ κεκλησισμένος Κῆπος, καθὼς περὶ σὲ σοφὸς τις
ἀνὴρ ἀγχιστῶν σοι προανέκραγε.

Χαίροις τὸ ἐξ Ἰσραὴ βασιλικώτατον καὶ κράτιστον Σκήπτρον.

Χαίροις τὸ ἐκ Δαβὶδ, καὶ τῆς τῷ Δαβὶδ πατρὶδος Βηθλεὲμ
παρθενόφυτον αἶδος.

Χαίροις τὸ ἐκ τῆς ρίζης Ἰσραὴ ἱερογενὲς, καὶ ὀλοεῖον βλάστημα.

Χαίροις τὸ ἐκ ἐπαγγελίας μοτογενὲς, καὶ ὁμοφυὲς τῷ δικαίῳ
Γωακείμ φυτόν.

Χαίροις τὸ τῆς φαιδρᾶς κογχύλης Ἀννης εὐγενὲς, καὶ πᾶσι
γνον γέννημα.

Χαί-

Χαίροις ἢ εἰς τὰ Ἀγία τῆς Ἀγίων προσεχθεῖσα, καὶ ἀγιασθεῖσα, καὶ ἀναβαθεῖσα, καὶ αὐξηθεῖσα, καὶ φυλαχθεῖσα.
 Χαίροις ἢ θαλαμυπόλοντε, καὶ μνήτω, καὶ παρακλητοῦντα.
 Ἰωσήφ τὸν Τιδὸν Δαβίδ ἀρμοσαμένη.
 Χαίροις ἢ ἐν τῷ ἔκτῳ καὶ πρώτῳ μὲν διαγγελικῶς διαγγε-
 λιθεῖσα, καὶ Μήτηρ Θεῷ ὀνομαθεῖσα καὶ ὁφθεῖσα.
 Χαίροις ἢ ἐν πόλει Ναζαρέτ Κόσμος σωτηρίας δεξαμένη διαγγε-
 λια.
 Χαίροις, ἐφ' ᾧ ἀπεσταλὴ Γαβριὴλ, ὁ ταξίαρχος τῆς νοερῶν
 τε καὶ ἀσωμάτων Δυνάμεων.
 Χαίροις, εἰς ᾧ ἀφράσας ἐκκλώσας ὁ εἰς τῆς ὁμοσιᾶς, καὶ
 φωτὸς Τριάδος προσκυνητός.
 Χαίροις, εἰς ᾧ ἀρήτως ἐκκλώσας ὁ σφραγίζων τὴν ἁ-
 βυσσον, καὶ ὀξυνοῖων αὐτήν.
 Χαίροις, εἰς ᾧ ἀναγνώσας σκλωάσας, ὥκησεν ὁ λέγων ἐν
 τῇ Μωσαϊκῇ Βίβλῳ, Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς
 Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ.
 Χαίροις, εἰς ᾧ κατ' ἡμᾶς σκηνώσας ὥκησεν ὁ λέγων ἐν τῇ
 βίβλῳ Ἰακώβ, ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα ἡνεσάμει φωνῇ μεγάλη
 πάντες Ἀγγελοί μου καὶ ὕμνησαν.
 Χαίροις, εἰς ᾧ δι' ἡμᾶς σαρκὶ σκλωάσας, ὥκησεν ὁ λέγων
 ἐν Ἡσαΐα, Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα.
 Χαίροις ὡς Θεὸς Θεοφόρον κειμήλιον, ἐν μνήμῃ φέρεσα τὸν
 φέροντα τὰ σύμπαντα.
 Χαίροις ὡς Θεὸς Θεοφόρον κειμήλιον, ἢ σαρκὶ χωρήσασα τὸν
 μηδαμὲ μηδαμῶς χωρέμενον.
 Χαίροις ὡς Θεὸς Θεοφόρον κειμήλιον, καὶ πάντος ἀκέραιου
 ἀνώτερον ἄκρομα.
 Χαῖρε διὰ τὸ χαῖρε, ὅτι τέτοκας Παιδίον, περὶ ᾧ φησὶν
 αὐτιτόμος Ἰακώβ, Σκύμνος λέοντος Ἰσὰ ἐκ βλαστῆς ἡμέμ
 ἀνέβης.
 Χαῖρε, ὅτι τέτοκας Παιδίον, περὶ ᾧ φησὶν ὁ πατὴρ Θεὸς Δα-
 βίδ ὅτι, ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τῆς χυσιᾶς τῆς
 Ἀραβίας.
 Χαῖρε, ὅτι τέτοκας Παιδίον, τὸ πάλαι λαλήσαν ἐν τοῖς
 Πατράσι, καὶ τοῖς Προφήταις.

Χαῖρε

Χαῖρε ὅτι τέτοκας Παιδίον, ὃ παύεται χίλια χιλιάδες
 Ἀγγέλων, καὶ τὸν Δαυὶδ.
 Χαῖρε, ὅτι τέτοκας Παιδίον, ὃ περὶ ὕμνολογῇ, καὶ δοξολογῇ,
 καὶ ὀλογῇ, καὶ ὀσεβῇ τῆς ἐπερανίων, καὶ ἐπιγείων ἢ σύμ-
 πασα Κτίσις.
 Χαῖρε, ὅτι τέτοκας Παιδίον, ὃ περὶ θεολογῇ τὰ πολυόρματα
 Χερσβίμ, καὶ κυριολογῇ τὰ ἐξαπτερυγα Σεραφίμ.
 Χαῖρε, ὅτι τέτοκας Παιδίον, ἐν τῇ πολυαυτῶν πόλει τῇ
 Δαβίδ ἐκ τῆς Δαβίδ.
 Χαῖρε, ὅτι τέτοκας Παιδίον προαιώνιον, καὶ πρόσφατον τὸ ἐκ
 πηγῶν Ἰσραὴλ καταγόμενον.
 Χαῖρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, τὸν τῆς βρεφῶν τεχνουργόν,
 καὶ συνοχέα τῆς ὄλων.
 Χαῖρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, τὸν τῆς Πατρὸς ὁμοδύναμον,
 καὶ ὁμόδοξον.
 Χαῖρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, τὸν τῆς Πατρὸς ὁμοβασιλῆιον,
 ὁμόθρονον, ὁμότιμον, καὶ ὁμόσιον.
 Χαῖρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, ἅμα τῇ Πατρὶ συνοδξαζέ-
 μενον, καὶ συμπροσκυμέμενον.
 Χαῖρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, κατὰ ὁ θαυμάσιος διαγορεύει Λα-
 κᾶς ἐν πεσαρακοςῷ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Καίσαρος Αὐγύστου.
 Χαῖρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, ἔτινος σῶκα Ἀγγελοι παμ-
 πληθεῖς τὰ ἐπίγεια κατέλαβον.
 Χαῖρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, ἔτινος σῶκα Ποιμένες τυκ-
 τοφύλακες ἀρχαυλῆντες ἐθαύμαζον.
 Χαῖρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, ἔτινος σῶκα ὑπέμελλον
 Ἀγγελοι λέγοντες, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
 εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
 Χαῖρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, ἔσῶκα Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς
 θυμομαχῶν τύπτεται καὶ παράττεται.
 Χαῖρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, ἔσῶκα δορυβεῖται, καὶ
 φοροκονεῖται πόλις Γερουσαλήμ.
 Χαῖρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, ἔσῶκα ἡ συγγενὴς σου Ἐλι-
 σάβετ ὑπερόριος γίνεται.
 Χαῖρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, ἔτινος σῶκα Ζαχαρίας παμ-
 μέγιστος ἱερὸς μεταξὺ τῶ Ναὺ κτείνεται.

Χαῖρε,

Χαίρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, ἔτινος εἵνεκα ἡ Βιθλεὲμ στρα-
τιωτικῶς ἐκδοιᾶται.

Χαίρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, ὃ εἵνεκα ξιφηφόροι σέλλονται
ἄνθρωποι.

Χαίρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, ἔτινος εἵνεκα νεογενήτε καὶ
μιμηλόφωνα βρέφη μελιδὸν ἀγαλλίσκονται.

Χαίρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, ὃ εἵνεκα Ραχὴλ ποταμὸν
δακρύουσα, βαρύνχον, καὶ θρήνων ἐκπέμπει μέλος.

Χαίρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, τὸ ὁκταήμερον περιτεμνόμενον,
καὶ τὸν Μωσέως Νόμον.

Χαίρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, τὸ τὸν νόμον ἐν πλαξὶ λα-
ξεῦσαν, καὶ ὑπὸ νόμον γενόμενον, καὶ νόμον ἐκπληρῶν.

Χαίρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, ὅπερ ἐν τῇ συμπληρώσει τῆς
πενταράκουτα ἡμερῶν ἐν τῷ σολομωντέῳ προσλήεγκας Ναφ.

Χαίρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος νηπιοφανές, ὅπερ ὁ πολιοφάνης
ἱερός Συμεὼν ἰδὼν, ἀπολύειν ἐπαύδα.

Χαίρε, ὅτι γεγέννηκας βρέφος, τὸ ὑπὸ τῆς προφητείας, καὶ
χίρας Ἀγγεῶν ἐκαστὸν πάντος τῷ λαῷ κυριολογηθέν.

Χαίρε, δι' ἧς ἡμῖν ἐπέφανεν ὁ πρὸ πάντων βενῶν γεννηθεὶς,
Θεὸς φημι ὁ πατεξέσιος.

Χαίρε, δι' ἧς ἡμῖν ὑπερκοσμίως ἐπέφανεν ὁ κόσμον ἄκοσμον
κοσμήσας, καὶ κτίσιν ἄκτισον κτίσας.

Χαίρε, δι' ἧς ἡμῖν ἐπέφανεν ὁ πρὸ τῶ ὄρι γεννηθῆναι, καὶ
πλαθῆναι τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν Οἰκουμένην ἐκ Πατρὸς ἀγεννήτε
γεννηθεὶς.

Χαίρε, δι' ἧς ἡμῖν ἐπέφανεν ὁ τὸν ἔραν ὡσεὶ δέρριν ἐκτεί-
νας, καὶ τὴν ξηρὰν ἐπὶ τῇ ἀβυσσείῳ ἐδράσας ὑδάτων.

Χαίρε, δι' ἧς ἡμῖν ἐπέφανεν ὁ φάσμα χαλινώσας τὴν με-
γαλομίγεθόντε, καὶ θαυμασοθέατον, καὶ κοσμοχώριον θά-
λασσαν.

Χαίρε, δι' ἧς ἡμῖν ἐπέφανεν ὁ χερσὶν ἀρχαίοις τε καὶ ἀ-
χειροπλάστοις πλάσας τὸν πρῶτον ἐν ἀνθρώποις ἀνθρώπον
Ἀδὰμ.

Χαίρε, δι' ἧς ἡμῖν ἀρτίως ἐπέφανεν ὁ λέγων πρὸς Ἀβραάμ,
ἡμῶν λόγων ἀλογήσασε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε.

Χαίρε, δι' ἧς ἡμῖν ἐπέφανεν ὁ πάλαι διὰ Μωσέως αἰγυπτια-
κῆς

καὶ δελείας ρυσάμενος λαὸν Ἰσραηλῆται, καὶ φαραωνίται
θαλασσοκτονήσας ἀνὰ πᾶσι.

Χαίρε, δι' ἧς ἡμῖν ἐπέφανεν ὁ καὶ γενναῖον ὀπαιτόμενος εἶπε
Πατριάρχαις, εἶπε Προφήταις, καὶ ἐν πάσι τοῖς καὶ πρότε-
ρον κλητοῖς ἔσι.

Χαίρε, δι' ἧς ἡμῖν ἐπέφανεν ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλθεὶς διὰ τὸν
ἀνθρώπον ἀνθρώπος γενόμενος.

Χαίρε, δι' ἧς ἡμῖν ἐπέφανεν διὰ σπλάγχνα ἐλθεὶς ὁ μόνος ἐν
θεοῖς Θεός, καὶ μόνος ἐν κυρίοις Κύριος, καὶ μόνος ἐν
Βασιλεῦσι Βασιλεύς.

Χαίρε, δι' ἧς ἡμῖν ἐπέφανεν ὁ μόνος ἐν Ἀγίοις Ἅγιος, καὶ
μόνος ἐν δεδοξασμένοις δεδοξασμένος, καὶ μόνος ὑψιστος ἐπὶ
πάντων τῶν γλῶσσων.

Χαίρε, δι' ἧς ἡμῖν ἐπέφανεν ὁ μόνος Ἀπαθής καὶ μόνος συμ-
παθής, καὶ μόνος ἀφιδής, καὶ μόνος ἐκ μόνου Μονογενής
Θεὸς Τίος καὶ Θεός.

Χαίροις ὦ Κυρία Θεοτόκε, δι' ἧς ἡμῖν γεννᾶται ὁ αὐτογενέ-
θλιος, καὶ φύεται ὁ αὐτοφυής, καὶ αὐξάνεται ὁ τέλειος.

Χαίροις ὦ Κυρία Θεοτόκε, δι' ἧς ἡμῖν σωματίζεται ὁ Ἀσώ-
ματος, καὶ ἀρχεται ὁ ἀρχος, καὶ χωρεῖται ὁ ἀχώρητος.

Χαίροις ὦ Κυρία Θεοτόκε, δι' ἧς ζῶνται ὁ Ἀπόζωος, καὶ
ποσῶνται ὁ ἄποσος, καὶ σαρκῶνται ὁ ἄσαρκος.

Χαίροις ὦ Κυρία Θεοτόκε, δι' ἧς ὁ Ἀκτιστος κτίζεται, καὶ
πρωχάει ὁ πλέσιος, καὶ νηπιάζει ὁ Τῆσις.

Χαίροις ὦ Κυρία Θεοτόκε, δι' ἧς φιλαφᾶται ὁ ἀφιλάφητος,
καὶ κρατεῖται ὁ ἀείπατος, καὶ βασάζεται ὁ βασάζων τὰ
πάντα.

Χαίροις ὦ Κυρία Θεοτόκε, δι' ἧς γαλακτοβοσφύεται ὁ τῶ
παντὸς κηδεμών, καὶ τροφός, καὶ πρύτανης Θεός.

Χαίροις ὦ Κυρία Θεοτόκε, δι' ἧς ὁ Τίος τῶ Θεῷ καὶ Λόγος
Τίος ἀνθρώπου σωματικῶς κατ' ἐκδοκίαν ἄφρατον πέ-
φηνε.

Χαίροις ὦ Κυρία Θεοτόκε, δι' ἧς ὁ κρήτωρ ἀπάτωρ γίνεται,
καὶ ὁ νέος ἐπισυνάγεται Μεληχισεδέκ.

Χαίροις ὦ Κυρία Θεοτόκε, δι' ἧς διηλθον ὁ ὠραίος καὶ ἡ
παρὰ τῶ Τίος τῶ ἀνθρώπου.

Χαίροις ὦ Κυρία Θεοτόκε, δι' ἧς ὁ κρήτωρ ἀπάτωρ γίνεται,
καὶ ὁ νέος ἐπισυνάγεται Μεληχισεδέκ.

Χαίροις ὦ Κυρία Θεοτόκε, δι' ἧς διηλθον ὁ ὠραίος καὶ ἡ
παρὰ τῶ Τίος τῶ ἀνθρώπου.

Χαίροις ὦ Κυρία Θεοτόκε, δι' ἧς διηλθον ὁ ὠραίος καὶ ἡ
παρὰ τῶ Τίος τῶ ἀνθρώπου.

Χαίροις ὦ Κυρία Θεοτόκε, δι' ἧς διηλθον ὁ ὠραίος καὶ ἡ
παρὰ τῶ Τίος τῶ ἀνθρώπου.

Χαίροις μόνη Μήτηρ Θεῶν, ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν
 Χριστιανικῶς τε καὶ φιλόσεβῶς μακαρίζομένη.
 Χαίροις μόνη Μήτηρ Θεῶν, ἡ ἀπ' αἵρε τῶ Οὐρανῶ ἕως ἁκρῶν
 αὐτῆς μητρικῶς τε καὶ δαβιτικῶς τὸ κατὰ πᾶν πᾶς προσ-
 σίας ἔχουσα.
 Χαίροις μόνη Μήτηρ Θεῶν, ἡ πάσης ἀκτίτος φωτεινότερα καὶ
 πάσης καθαρότητος καθαρατέρα.
 Χαίροις μόνη Μήτηρ Θεῶν, ἡ τῶν ἐπερανίων, καὶ ἐπιγείων,
 καὶ καταχθονίων μεγαλοπρεπῆς τε καὶ μεγαλόφωτος εὐκλεία.
 Χαίροις μόνη Μήτηρ Θεῶν ἡ παντὸς ἐπαίνου ἐπαινετωτέρα, καὶ
 παντὸς ἀγαθῆς ἀγαθωτέρα, καὶ παντὸς τιμῆς τιμιωτέρα.
 Χαίροις μόνη Μήτηρ Θεῶν, ἡ παντὸς σεβάσματος σεβασμιω-
 τέρα, καὶ παντὸς ἀκρίματος ὑπερκείμενον ἄκρομα.
 Χαίροις μόνη Μήτηρ Θεῶν, ἡ παντὸς γλυκάσματος γλυκυτέρα,
 καὶ παντὸς δόξης δόξωτέρα, καὶ παντὸς πλάττειν ῥέοντος
 πλυσιωτέρα.
 Χαίροις μόνη Μήτηρ Θεῶν, τὸ μόνον ὄντως πᾶς Χριστιανικῆς
 κτίσεως παγγάλλων, καὶ πασιπόθητον ὄνομα.
 Χαίροις μόνη Μήτηρ Θεῶν, ἡ προσκυνητὴ εἰς τὰς αἰῶνας, καὶ
 δοξαζήν εἰς τὰς αἰῶνας, καὶ ἐπαινετὴ εἰς ἀπεραντὺς αἰῶνας.
 Χαίροις μόνη Μήτηρ Θεῶν, ἡ εἰς πάσας γενεὰς γενεῶν ὑπὸ
 Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων ὁμοφώνως ἐν φόβῳ μεγαλυνώ-
 μενη.
 Χαίροις μόνη ἐν βασιλείαις Βασίλισσα, ἡ Βασιλέως μὲν
 θυγάτηρ, Παμβασιλείως δὲ Χειρὲς Μήτηρ. φιλόσεβων δὲ
 Βασιλέων ἀνάτοξ.
 Χαίροις μόνη ἡ ἐν βασιλείαις Βασίλισσα, ἡ ἐν ἱματισμῶ
 διαχρυσῶ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη, καθὼς ὁ μέγας
 ψαλμῶδης Δαβὶδ ἀνακέκραγε.
 Χαίροις μόνη ἐν γυναιξὶν δόλονημένη, ἡ πᾶς Προμήτορος
 Εὐας τὸ σφάλμα αἰορθώσασα.
 Χαίροις μόνη ἐν γυναιξὶν δόλονημένη, ἡ τὸ ταπεινότερον
 γένος τῶν χαμῶν κειμένων γυναικῶν ἀνύψασα.
 Χαίροις μόνη ἐν γυναιξὶν δόλονημένη, ἡ λαλαμπρυσμένη, καὶ
 πλουτισμένη, ὅτι μόνη Χειρὸν τὸν Θεὸν ἀνείλεως συνέ-
 λαβες, καὶ ἀπόνως ἀπεκύνσας.

Χαί-

Χαίροις μόνη ἡ ὄντως ἐν γυναιξὶν δόλονημένη, καὶ δεδοξασ-
 μένη, ὅτι μόνη τὸν οὐα πᾶς φηισοφῶς, καὶ Ἀγίας Τριάδος
 ἀφλέκτως συνεληφῶσα γενένηκας.
 Χαίροις μόνη ἐν γυναιξὶν δόλονημένη, ὅτι μόνη ἀσπαστοχρή-
 τως ἐχώρησας, ὅπερ ὁ Κόσμος χωρῆσαι ἠδύναται.
 Χαίροις μόνη Νύμφη ἀνύμφη, ἡ ἐν τῇ νυμφικῇ ἀσμάτων
 βίβλῳ προαναφερμένη.
 Χαίροις μόνη ἐν παρθένοις Παρθένος, ἡ καὶ πρὸς τὰς πόλεις,
 καὶ ἐν τῇ πόλει, καὶ μὲν τὸν Πάτριον Παρθένος διαμέναςα.
 Χαίροις μόνη ἐν πόλεσι πόλη κεκληνομένη, καὶ μόνη πόλις
 ἐν πόλεσι πεπυργημένη.
 Χαίρε ὄντως Κεχαλειωμένη, ὅτι περ Ἀγιοτέρα Σὺ τῶ
 Ἀγγέλων, καὶ τιμιωτέρα σὺ τῶ Ἀρχαγγέλων.
 Χαίρε Κεχαλειωμένη, ὅτι περ θαυμασιωτέρα σὺ τῶ Θρόνων,
 καὶ κυριωτέρα σὺ τῶν Κυριοπῶν, καὶ δυναμωτέρα σὺ τῶ
 Δυναμῶν.
 Χαίρε Κεχαλειωμένη, ὅτι περ ἀρχοτέρα σὺ τῶ Ἀρχῶν, καὶ
 ἀνωτέρα σὺ τῶ Ἐξουσιῶν.
 Χαίρε Κεχαλειωμένη, ὅτι περ καλλιωτέρα σὺ τῶ Χερυβίμ,
 καὶ σεβασμιωτέρα σὺ τῶ Σεραφίμ.
 Χαίρε Κεχαλειωμένη, ὅτι περ ὑψηλοτέρα σὺ τῶ Οὐρανῶν,
 καὶ καθαρωτέρα ὑπὲρ τὸν φαίροντα ἥλιον.
 Χαίρε Κεχαλειωμένη, ὅτι περ δόξωτέρα σὺ πάντων τῶν ἀφ'
 ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ βασιλικωτέρα σὺ ὑπὲρ πάσας τὰς
 Βασιλείας τῆς βροτείας γῆς.
 Χαίρε Κεχαλειωμένη, ὅτι περ ἀγαθωτέρα σὺ ὑπὲρ ἐκένω
 ὅπως τῷ ἀγαθῷ καὶ ποδῶν γῆ, τῷ ῥέοντι γάλα καὶ
 μέλι.
 Χαίρε Κεχαλειωμένη, ὅτι περ ὑπὲρ χιόνα ἐλδοκαύτης, καὶ
 ὑπὲρ μέλα ἐγλυκαύτης.
 Χαίρε Κεχαλειωμένη, ὅτι περ ὑπὲρ τὸ κείνα δωδιάτης,
 ὑπὲρ τὰ ῥόδα ἡρυθρώτης, καὶ ὑπὲρ τὸ πολυποίκιλον ἔαρ
 ἐξωθύτης.
 Χαίρε Κεχαλειωμένη, ὅτι ὑπὲρ τῷ Γερουσαλὴμ ἀραιώτης,
 καὶ ὑπὲρ τὸν Σολομώντειον ἐμεγαλιώτης Ναὸν.
 Χαίρε ἐν χαίρει καὶ πάλιν ἐρῶ.

Κκ 2

Χαίρε

Χαῖρε Κεχαλειπομένη, ὅτι πλήρης ὁ ἔρανός σου καὶ ἡ γῆ πᾶς δόξης σου, καὶ πᾶς μεγαλειότητος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ Χεῖρ δούτεραν, καὶ φωτισωμένοιον γέννησιν δόσεως προσκυνημένοι.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς τῷ κοσμοποιῶν, καὶ ζωαρχικῷ, καὶ πᾶσι αἰεὶ βασιλεύουσιν Τεράδα ἐπέγνωμεν.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς χριστιανικός λαός σου Τίς καὶ Θεὸς ἀπομάθημεν.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς εἰς μίαν Ἀγίαν, Καθολικῶν, καὶ Ἀποστολικῶν Ἐκκλησίαν ἐπολιτογραφήθημεν.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς τῷ ψυχωσπείον, καὶ φωτόμορφον κατέχομεν Πίστιν.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς τὸν πολυπροσκυνῶν, καὶ ἰαματοποιῶν προσκυνημένοι Σταυρόν.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς τὸ ζωοποιῶν, καὶ ἑξοφύγες βαπτίζόμεθα Βάπτισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς καθαρὰς, καὶ φεικτῆς σαρκὸς ἐν φεικτοπλεῖ ἔραπέξω προσεγγίζειν πολυῶντες μετέχομεν.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς ἀληθινὰ, καὶ ἀθανάτα Ἄρτα γινώσκουμεθα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐκ τοῦ τοῦ Ἀδὰμ πυλῶν εἰς ἔρανὸς ἀνέβη βάθημεν.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐλυξώθημεν ἀρὰς, ἀνεκλαλήτης δὲ χαρὰς ἡξιώθημεν.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς πᾶς χριστομόρφος, καὶ σέπτοπροσκυνήτης προσκυνημένοι εἰκονογραφίας.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς τὸ τοῦ Ἐξωμῶν χρυσότοκτα, καὶ δαιμονιόμορφα συμπαῖμεν ζόνα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμεῖς τὸν ἀρχαῖον καὶ μέγαν λαόν ἀντίπαρτατόμεθα.

Χαῖρε, δι' ἧς εἰρήνηποιεῖται ἡ τοῦ Ρωμαίων βασιλεία.

Χαῖρε, δι' ἧς βασιλεύει τὸ βασιλεύειν δίδεται, καὶ στρατοῖς τὸ στρατεῖν ἐγχειρίζεται.

Χαῖρε, δι' ἧς πολλὰς ἐπινίκια ἐν παρατάξει ἀλλογενῶν, καὶ ἀλλογλώσσων ἔθνων διανύεται.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐτερόφυλοι, ὡς περ φύλλα πίπτει, καὶ ἄνθρωποι, ὡς ἄνθρωποι, μηδενὸς διώκοντος διώκεται.

Χαῖρε,

Χαῖρε, δι' ἧς ὀπλομάχοι, καὶ θυροφόροι θραύονται, πλήττονται δὲ πρὸ συμπλοκῆς σιδηροφόροι.

Χαῖρε, δι' ἧς ἀντιποθέονται ἀμφοτεροδύξιοι ποθέται, καὶ μωλοπίζονται ἔθνη, τὰ πᾶς πολέμους θέλονται.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐξοικονεῖται ὁ βαρβαρογόνος, καὶ φιλομάκελλος κύων Ἰσμαήλ.

Χαῖρε, δι' ἧς δραπέτουσιν ἐκ μέσων τοῦ ὀπλοφόρων Πισοί, καὶ ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς ἐλευσινῶς κατεχομένων αἰχμηλῶν.

Χαῖρε, δι' ἧς ὁ σύμπας σκίπεται κόσμος, καὶ εἰς αἰεὶ διαφυλάττεται.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἅπαν ὠμηνέθη ἀγαθὸν ἐντε ἔργῳ καὶ ἐν τῇ γῇ.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ὀλογία τοῖς πιστοῖς ἐπήγαγεν, ἐπειδὴ περ λαός σου ἡμεῖς, εἰ καὶ σειραῖς ἀμαρτιῶν συμπεπλεγμεθα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ὀλογία τοῖς πιστοῖς ἐπήγαγεν, ἐπειδὴ περ λαός σου ἡμεῖς, εἰ καὶ σειραῖς ἀμαρτιῶν συμπεπλεγμεθα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ὀλογία τοῖς πιστοῖς ἐπήγαγεν, ἐπειδὴ περ λαός σου ἡμεῖς, εἰ καὶ σειραῖς ἀμαρτιῶν συμπεπλεγμεθα.

Χαῖρε, δι' ἧς οἱ ἀσεβεῖς ὀσεβεῖς γινόμενοι, ὀσεβῶς ὀσεβεῖς, καὶ προσκυνητοὶ τὸν Πανσεβάσμιον Τόκον σου.

Χαῖρε, δι' ἧς οἱ φιλόχρηστοι φιλόχρηστοι γίνονται, καὶ οἱ φιλάργυροι φιλάργυροι, καὶ οἱ φιλόπλοτοι φιλόπλοτοι.

Χαῖρε, δι' ἧς οἱ φιλόχρηστοι φιλόχρηστοι γίνονται, καὶ οἱ φιλόπλοτοι φιλόπλοτοι.

Χαῖρε, δι' ἧς οἱ φιλόχρηστοι φιλόχρηστοι γίνονται, καὶ οἱ φιλόπλοτοι φιλόπλοτοι.

Χαῖρε, δι' ἧς οἱ φιλόχρηστοι φιλόχρηστοι γίνονται, καὶ οἱ φιλόπλοτοι φιλόπλοτοι.

Χαῖρε, δι' ἧς οἱ φιλόχρηστοι φιλόχρηστοι γίνονται, καὶ οἱ φιλόπλοτοι φιλόπλοτοι.

Χαῖρε, δι' ἧς οἱ φιλόχρηστοι φιλόχρηστοι γίνονται, καὶ οἱ φιλόπλοτοι φιλόπλοτοι.

Χαῖρε, δι' ἧς οἱ φιλόχρηστοι φιλόχρηστοι γίνονται, καὶ οἱ φιλόπλοτοι φιλόπλοτοι.

Χαῖρε, δι' ἧς οἱ φιλόχρηστοι φιλόχρηστοι γίνονται, καὶ οἱ φιλόπλοτοι φιλόπλοτοι.

Χαῖρε, δι' ἧς οἱ φιλόχρηστοι φιλόχρηστοι γίνονται, καὶ οἱ φιλόπλοτοι φιλόπλοτοι.

Χαῖρε,

Χαῖρε, ὅτι πολλὰ καὶ τῷ μοιχαλίδων γυναικῶν λιθοκόνηται
ἐνώτια, καὶ πειριξία φέλλια, φύλων ἀδρανέστερα ἐλο-
γίσαντο.

Χαῖρε, ὅτι πολλοὶ πλειστάκις τῷ ἐνδόξῳ τε καὶ πειριφανῶν,
ἐμῷ δέ, ἀλλὰ καὶ πλασίῳ, σκύβαλα κτήσαντο διὰ
σὲ τὰς χρυσὲ καὶ ἀργύρε χιλιάδας.

Χαῖρε, ὅτι πολλὰ καὶ τῷ νεογενῶν νεανίδων λοβοειδεῖς τε καὶ
χρυσολαμπεῖς διὰ σὲ σολὰς ἀπώσαντο.

Χαῖρε, ὅτι πολλοὶ διὰ σὲ, ἵνα εἶπω, τῷ χρυσοφορεσῶν
γυναικῶν μεταφορεῖν, καὶ ξιχνοφορεῖν διὰ παντός χρε-
τίσαντο.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὅτι καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῶν, καὶ μεσι-
πολογεῖς ὑπὲρ ἡμῶν τῷ πηλογενῶν πρὸς τὸν Τρόονα, καὶ
Θεὸν ἡμῶν.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ἡ πάντων ἐμῶν τῷ περάτων πρὸς γῆς
κοινὴ σωπεία, καὶ πάντων Χεισιανῶν Χεισιανὴ προσά-
σια.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ἡ μόνη τῷ ζώντων αἰέζῳ, ζῶν, καὶ
μόνη τῷ ἀβοηθήτων παρασατικῇ βοήθειᾳ, καὶ μόνη τῷ
ἀδυσίῳ μεγαλοδύαμος δυνάμις.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ἡ μόνη τῷ ταπεινῶν ἀνύψωσις, καὶ
μόνη τῷ πενήτων αἰτίλῃσι, καὶ μόνη Μήτηρ τῷ ὀρφανῶν,
καὶ πτωχῶν, καὶ χηρῶν.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ἡ μόνη τῷ καταπονεμένων ὑπέρμα-
χος, καὶ μόνη τῷ παραπονεμένων παραμυθία, καὶ μόνη
τῷ ἀσκέπων σκέπη.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ἡ μόνη τῷ αἰχμαλώτων λύτῳσις, καὶ
μόνη τῷ ἐξοριζομένων ἀνάκλησις, καὶ μόνη τῷ πλατωμένων
ἀπλάνης ἐπαύδος.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Χαῖρε ἡ μόνη τῷ νοσούντων ἐπίσκεψις, καὶ μόνη τῶν ἀδυνά-
των ἰασις, καὶ μόνη τῶν δαιμονίων ὑγίαισις.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Χαῖρε ἡ μόνη τῶν πλεόντων κυβέρνησις, καὶ μόνη τῶν νυκτε-
πορέων, καὶ πρὸς πορείαν συνοδοιπότης, καὶ σῶσις διαγ-
γός.

Χαῖρε

Χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Χαῖρε, ὅτι πάντων ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ εἰς σὲ τὴν μόνην
καθαρὰ ἐλπίζουσι, καὶ πρὸς σὲ διὰ παντός ἐκτενίζουσι.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Χαῖρε ἡ αἰεὶ προΐσαμένη ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ λυτρίσας
ἡμᾶς ἐκ πάσης δικαίας ὀργῆς τε καὶ ἀπειλῆς.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Χαῖρε ἡ αἰεὶ διαφυλάττουσα, καὶ περισκέπτουσα τὴν πνοηχογόνος
ἡμῶν φύλον ἐν πειρασμοῖς, καὶ κινδύοις, καὶ ἐν διαφόροις
συμφοραῖς.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Χαῖρε, ὅτι εἴδεις, ὡς σὺ, πλὴν Θεῶ, πηλικέτον κεκληρονό-
μηκεν ὄνομα, ἡ τοιαύτης πάποτε τετύχηκε δόξης.

Χαῖρε ὅντως ὑπερόλογημένη.

Χαῖρε, δι' ἧν ἡμεῖς σήμερον ὑπερκοσμίως τὴν ὑπερκόσμιον
ταύτην πανηγυρίζομεν ἡμέραν.

Χαῖρε ὅντως ὑπερόλογημένη.

Χαῖρε, δι' ἧν ἡμεῖς σήμερον ἑορτὴν ἑορτίζομεν, καὶ πανήγυριν
πανηγύρεων πανδημὴ ἑορτάζομεν.

Χαῖρε ὅντως ὑπερόλογημένη.

Χαῖρε, δι' ἧν ἡμεῖς σήμερον ἀγγελιδὸν ἀθροίζομεθα ἐν τῇ
σοῖς ἀγιοβάτοις Ναοῖς, καὶ μεγαλοφώνως σὲ γεραί-
ρομεν.

Χαῖρε ὅντως ὑπερόλογημένη.

Χαῖρε, δι' ἧν ἡμεῖς σήμερον δίκην μελισσῶν ἐπισυναγόμεθα,
πληθύνομεν τὴν ὑμολογίαν, ὡς σὺ τὴν προσάσιας.

Χαῖρε ὅντως ὑπερόλογημένη.

Χαῖρε, δι' ἧν ἡμεῖς σήμερον φωτοφορεῖτες λαμπρῶς ἐν
Ἐκκλησίᾳ σὲ μεγαλύνομεν.

Χαῖρε ὅντως ὑπερόλογημένη.

Χαῖρε, δι' ἧν ἡμεῖς σήμερον τὰ τῷ Δαβὶδ σου τῷ Δαβίδ,
καὶ τὰ τῷ Ἀγγέλῳ σου τῷ Ἀγγέλῳ ἀνικιήσαμεν λόγια.

Χαῖρε ὅντως ὑπερόλογημένη.

Χαῖρε, δι' ἧν ἡμεῖς σήμερον οἱ αἰχμαλῶται ἐπαινέται, ταύ-
τῳ ἐξουφύναμεν τὴν τετραπλὴν τῷ χαροποιῶν προσή-
σεων πεντηκοντάδα.

Ἀλλὰ

Αλλὰ παράτεινον τὸ ἔλεός σου Πανάγαθε Δέσποινα τοῖς
 γινώσκουσίν σε . καὶ ἴδε ἐπὶ τὰς δούλῃς σου , καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου ,
 καὶ κατὰ δύναμιν πάντας εἰσὸδὸν εἰρήνης . ὅτι πάντων οἱ ὀφθαλ-
 μοὶ εἰς σὲ ἐλπίζουσι , καὶ σὺ τῇ μεσιτείᾳ τῶν καταλλαγῶν
 τῶν πρὸς τὸν Τύχον σου , καὶ Θεὸν ἡμῶν ἐχάρηκαμεν . ὦ Δόξα ,
 ὦ κράτος , ὦ δόξος , σὺ τῷ ἀνάρχῳ αὐτῷ Πατρὶ , καὶ τῷ
 Ὁμοφυεῖ , καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι , νῦν , καὶ ἀεὶ , καὶ εἰς πᾶς ἀπο-
 ραΐτης αἰῶνας ᾠάνων , ἈΜΗΝ .

Τ Ε Λ Ο Σ ,

Τῷ Θεῷ ἀτελεύτητος Δόξα .

